

Holy Bible

Aionian Edition®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות

Hebrew Living New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות

Hebrew Living New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 4/18/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2009

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

עברית at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēse added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

1	מתיו
36	מארק
59	לוקס
99	ג'ון
127	מעשי השליחים
167	אל־הרומים
185	הראשונה אל־הקורנתים
204	השנית אל־הקורנתים
215	אל־הגלטים
222	אל־האפסים
228	אל־הפילפיים
233	אל־הקולסים
237	1 סלונים
241	2 סלונים
243	1 טימותי
248	2 טימותי
252	אל־טיטוס
255	אל־פילימון
256	אל־העברים
269	יעקב
274	הראשונה לפטרוס
279	השנית לפטרוס
282	הראשונה ליוחנן
287	השנית ליוחנן
288	השלישית ליוחנן
289	יהודה
291	חזון יוחנן

נספח

מדריך הקורא

מילון

מפות

עצה

איורים Doré

עדות חדשה

"אבי. סלח להם. "קרא ישוע, "כי אינם יודעים מה הם עושים!" "בינתיים ערכו החיילים הנרלה וחילקו ביניהם
 את בגדי ישוע.
 (לוקס 23:34)

כן. ארבעה־עשר דורות חלפו מאברהם אבינו ועד דוד המלך. ארבעה־עשר דורות מאז דוד המלך ועד גלות בבל וארבעה־עשר דורות מגלות בבל עד המשיח.¹⁸ זהו סיפור הולדתו של ישוע המשיח: אמו מרים הייתה מאורסת ליוסף, אולם עוד כשהייתה בתולה הרתה מרוח הקודש.¹⁹ יוסף ארוסה, שהיה איש ישר וערכי, החליט משום כך לבטל את האירוסין. אולם בחר לעשות זאת בסתר, כי לא רצה לבייש את מרים בציבור.²⁰ לאחר שהחליט יוסף לגרש את מרים נגלה אליו בחלום מלאך ה' ואמר: "יוסף בן־דוד, אל תהסס להתחתן עם מרים, כי התינוק שבבטנה נוצר מרוח הקודש!"²¹ מרים תלד בן, ועליך לקרוא ל"ישוע" (כלומר, מושיע). כי הוא יושיע את בני־עמו מחטאיהם.²² לידתו של ישוע קיימה את מה שאמר אלוהים באמצעות נביאיו: "הנה העלמה הרה ויולדת בן, וקראת שמו עמנו אל."²⁴ כשיוסף התעורר, הוא עשה מה שציווה עליו המלאך והתחתן עם מרים.²⁵ אולם מרים נשארה בתולה עד שנולד בנה, יוסף קרא לו "ישוע".

2 ישוע נולד בעיר בית־לחם שבאזור יהודה, בימי המלך הורדוס. זמן קצר לאחר לידתו, הופיעו בירושלים מספר חזי"כוכבים שבאו מארץ רחוקה במזרח, ושאלו: "היכן התינוק שנועד להיות מלך היהודים? ראינו את כוכבו במזרח ובאנו להשתחוות לו."³ הורדוס נבהל מאוד משאלתם, וכמוהו נבהלו כל אנשי ירושלים.⁴ הוא כינס את מנהיגי היהודים ושאל אותם: "האם אמרו לנו הנביאים היכן ייולד המשיח?"⁵ ענו לו: "כן, בבית לחם. הרי מיכה הנביא אמר: '6 ואתה, בית־לחם בארץ יהודה, אינך צעיר באלופי יהודה, כי

1 לפניכם ספר קורות חייו של ישוע המשיח, אשר מוצאו מיוחס לדוד המלך ולאברהם אבינו: ² אברהם היה אביו של יצחק; יצחק היה אביו של יעקב; יעקב היה אביהם של יהודה ואָחִיו; ³ יהודה היה אביהם של פרץ וזרח (אמם הייתה תמר); פרץ היה אביו של חצרון; חצרון היה אביו של רם; ⁴ רם היה אביו של עמינדב; עמינדב היה אביו של נחשון; נחשון היה אביו של שלמון; ⁵ שלמון היה אביו של בועז (אמו הייתה רחב); בועז היה אביו של עובד (אמו הייתה רות); עובד היה אביו של ישי; ⁶ ישי היה אביו של דוד המלך; דוד היה אביו של שלמה (אמו הייתה אלמנתו של אוריה החתי). ⁷ שלמה היה אביו של רחבעם; רחבעם היה אביו של אביה; אביה היה אביו של אסא; ⁸ אסא היה אביו של יהושפט; יהושפט היה אביו של יורם; יורם היה אביו של עוזיה; ⁹ עוזיה היה אביו של יותם; יותם היה אביו של אחז; אחז היה אביו של חזקיה; ¹⁰ חזקיה היה אביו של מנשה; מנשה היה אביו של אמון; אמון היה אביו של יאשיה; ¹¹ יאשיה היה אביהם של יכניה ואחיו (שנולדו בזמן גלות בבל). ¹² לאחר הגלות לבבל: יכניה היה אביו של שאלתיאל; שאלתיאל היה אביו של זרובבל; ¹³ זרובבל היה אביו של אביהוד; אביהוד היה אביו של אליקים; אליקים היה אביו של עזור; ¹⁴ עזור היה אביו של צדוק; צדוק היה אביו של יכין; יכין היה אביו של אליהוד; ¹⁵ אליהוד היה אביו של אלעזר; אלעזר היה אביו של מתן; מתן היה אביו של יעקב; ¹⁶ יעקב היה אביו של יוסף (שהיה בעלה של מרים, אמו של ישוע המשיח). ¹⁷ אם

ממך יצא מושל אשר ירעה את־עמי ישראל". ה' בחלום ליוסף במצרים, ואמר לו: 20 "קום, 7 הורדוס הזמין את חוּזֵי־הכוכבים לפגישה קח את התינוק ואת אמו לישראל, כי אלה סודית, ושאל אותם מתי בדיוק ראו לראשונה את הכוכב. 8 לאחר מכן אמר להם: "לכו לקח את ישוע ואת מרים ויצא אתם בדרך לבית־לחם וחפשו את הילד, כשתמצאו אותו, לביטול לחם ושובו אלי והודיעו לי זאת, כדי שאוכל גם אני ללכת להשתחוות לו." 9 לאחר הפגישה עם המלך יצאו חוּזֵי־הכוכבים לדרך, ולפתע הכוכב שראו במזרח הופיע לנגד עיניהם. הם הלכו בעקבות הכוכב עד שנעמד בדיוק מעל

המקום שבו היה התינוק. 10 הם שמחו מאוד. 3 בימים ההם, כשישוע והוריו גרו בנצרת, 11 כשנכנסו חוּזֵי־הכוכבים אל הבית שבו היה התינוק ומרים אמו, נפלּו לפניו, השתחוּוּ לו, ולאחר מכן פתחו את חבילותיהם ונתנו לו מתנות: זהב, לבונה ומור. 12 בינתיים הזהיר אותם אלוהים בחלום שלא לחזור אל הורדוס, ומשום כך שבו חוּזֵי־הכוכבים לארצם בדרך אחרת. 13 לאחר שעזבו, נגלה מלאך ה' ליוסף בחלום ואמר: "קום, ברח למצרים עם התינוק ועם אמו, והישאר שם עד שאומר לך לחזור, כי הורדוס רוצה להרוג את הילד." 14 באותו לילה יצא יוסף עם מרים ועם הילד למצרים, 15 ונשאר אתם שם עד מותו של הורדוס. כך התקיימה הנבואה: "ומצרים קראתי לבני." 16 כשהורדוס הבין שחוּזֵי־הכוכבים התחמקו ממנו, הוא מאוד כעס. הוא שלח חיילים לבית־לחם וציווה עליהם להרוג כל ילד זכר עד גיל שנתיים (כי החוזים סיפרו לו שראו את הכוכב כשנתיים קודם לכן), בבית לחם עצמה ובכל כפרי הסביבה. 17 מעשה אכזרי זה של הורדוס קיים את הנבואה של ירמיהו: 18 "קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להינחם על בניה כי איננו." 19 לאחר מותו של הורדוס נגלה מלאך

יחנן בנצרת. 2 "חזרו בתשובה!" קרא יוחנן. "שובו אל ה' כי מלכות השמים קרובה!" 3 ישעיהו הנביא ניבא על פעילותו של יוחנן כשאמר: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', ישרו מסילותיו." 4 בגדיו היו עשויים שער גמלים והייתה לו חגורת עור; הוא נהג לאכול ארבה ודב־שֶׁבֶר. 5 אנשים מירושלים, עמק־הירדן וכל אזור יהודה יצאו למדבר כדי לשמוע את דבריו, 6 ולאחר שהתוודו על חטאיהם, יוחנן הטביל אותם בנהר הירדן. 7 אולם כשראה יוחנן שפרושים וצדוקים רבים באים להיטבל, הוא דחה אותם. "בני נחשים אתם!" אמר להם יוחנן. "מי אמר לכם שתוכלו להימלט מהעונש שה' עתיד להביא עליכם? 8 לפני שתיטבלו אתם חייבים להוכיח במעשים שבאמת התחרטתם על חטאיכם. 9 אל תחשבו בלבכם: 'אלוהים לא יעניש אותנו כי אנחנו יהודים, בני אברהם'. הרי אלוהים יכול לעשות מהאבנים האלה בנים לאברהם! 10 'כבר עכשיו מוכן גרזן המשפט של אלוהים לכרות כל עץ חסר תועלת שאינו נושא פרי'. עצים חסרי תועלת ייכרתו ויישרפו! 11 'אני כרגע מטביל במים

את אלה שבאמת מתחרטים על מעשיהם ברך ותשתחוה לך, אתן לך את כל אלה!"
הרעים, אולם בקרוב יבוא אדם גדול ונעלה ¹⁰ ישוע השיב: "סור ממני, שטן! הרי כתוב: 'לך ממני שאני לא ראוי אפילו לשאת את נעליו, אלוהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבוד.'"
והוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש. ¹² הוא יפריד בין המוץ לבין גרגירי החיטה – את המוץ ישרוף באש נצחית, ואילו את החיטה ישמור באסם." ¹³ באותו זמן בא ישוע מן הגליל אל נהר הירדן, כדי להיטבל על-ידי יוחנן.
¹⁴ יוחנן ניסה לשכנע אותו ואמר: "אתה צריך להטביל אותי, ולא אני אותך!" ¹⁵ אולם ישוע עמד על דעתו ואמר: "הטבל אותי, בבקשה. עלי לעשות את כל הדרוש." ויוחנן הטביל אותו. ¹⁶ מיד לאחר הטבילה, כשישוע יצא מהמים, השמים נפתחו מעליו והוא ראה את רוח אלוהים יורדת עליו בדמות יונה. ¹⁷ קול קרא מהשמים: "זהו בני אהובי, ובו אני חפץ."
4 לאחר מכן, הרוח הובילה את ישוע אל המדבר כדי שהשטן ינסה אותו שם. ² במשך ארבעים יום וארבעים לילה ישוע לא אכל מאומה, ולבסוף היה רעב מאוד. ³ "אם אתה באמת בן-אלוהים, 'אמר לו השטן, 'צוה על האבנים האלה להפוך לchiכרות לחם!'"
⁴ ישוע ענה לו: "לא אצווה זאת, שהרי כתוב בתורה: 'לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה'." ⁵ לאחר מכן הביא השטן את ישוע לירושלים, העלה אותו על גג בית המקדש ואמר: ⁶ "קפוץ למטה! הרי כתוב בתנ"ך: 'כי מלאכיו יצווה לך... ועל כפיים ישאונך, פן תיגוף באבן רגלך.'" ⁷ השיב לו ישוע: "אבל כתוב גם: 'לא תנסה את ה' אלוהיך'."
⁸ לאחר מכן השטן העלה את ישוע על הר מאוד גבוה, הראה לו את כל המדינות המפוארות בעולם ואמר: ⁹ "אם רק תכרע

שהלך. הלכו אחריו המונים: מהגליל, מחורל, מירושלים. מיהודה ואף מעבר הירדן.

5 יום אחד, כשהתאסף סביבו קהל גדול, עלה ישוע עם תלמידיו על מדרון הגבעה, התיישב שם והחל ללמד: ³ "אשרי האנשים המודים בעניותם הרוחנית, כי להם שייכת מלכות השמים. ⁴ אשרי הבוכים והמתאבלים, כי הם ינוחמו. ⁵ אשרי הצנועים והענווים, כי העולם כולו שייך להם. ⁶ אשרי השואפים בכל לבם לעשות את הטוב והישר, כי אלוהים ימלא את שאיפתם. ⁷ אשרי האדיבים והרחמנים, כי אלוהים יגלה כלפיהם רחמים. ⁸ אשרי האנשים שלבם טהור, כי הם יראו את אלוהים. ⁹ אשרי האנשים הרודפים שלום, כי הם ייקראו 'בני־אלוהים'. ¹⁰ אשרי הסובלים והנרדפים בגלל עשותם את רצון ה', כי להם שייכת מלכות השמיים. ¹¹ "אם יקללו אתכם, יעלילו עליכם שקרים וירדפו אתכם בגלל אמונתכם בי, ¹² שמחו מאוד! כן, שמחו מאוד, כי שכר רב לכם בשמים, וזכרו שכך רדפו גם את הנביאים! ¹³ "אתם מלח הארץ. מה יקרה לעולם אם תאבדו את המליחות שלכם? מלח תפל הוא חסר תועלת, ואינו ראוי אלא שיזרק וירמסו אותו. ¹⁴ "אתם אור העולם – בדומה לעיר הבנויה על הר, אשר כל אחד יכול לראות את אורותיה בלילה. ¹⁵ אל תסתירו את אורכם! הניחו לו להאיר לכולם! תנו לכל אדם לראות את התנהגותכם הטובה, ואז יודו כולם לאביכם שבשמים. ¹⁷ "אל תחשבו שבאתי לבטל את תורת משה או את אזהרותיהם של הנביאים; באתי לקיים ולמלא אותן! ¹⁸ אני אומר לכם בכל הכנות והרצינות: מצוות התורה תישארנה בתוקף עד שיתקיים

הכול. ¹⁹ מי שיעבור על המצווה הקטנה ביותר או שיעודד אחרים לעשות זאת, הוא יהיה קטן במלכות השמים. ואילו מי שילמד את תורת ה' ואף יקיים את מצוותיה, יהיה גדול במלכות השמים. ²⁰ "אולם אני מזהיר אתכם: אם לא תהיו טובים יותר מהפרושים והסופרים, לא תוכלו להיכנס למלכות השמיים. ²¹ "תורת משה אומרת: 'לא תרצח', והרוצח יחויב לדין. ²² אולם אני אומר לכם שאם אדם אף כועס על אחיו, עליו לעמוד לדין. גם מי שיקרא לחברו 'אידיוט' עליו לעמוד לדין, ואם יקלל את חברו הריהו בסכנת גיהנום! (Geenna g1067) ²³ לכן אם אתה עומד לפני המזבח בבית־המקדש ומביא קורבן לה', ולפתע אתה נזכר שלאחד מחבריך יש דבר מה נגדך. ²⁴ השאר את קורבנך לפני המזבח, מהר אל חברך ובקש את סליחתו. לאחר מכן חזור לבית־המקדש והקרב את הקרבן לה'. ²⁵ התפייס מהר עם אויבך, אחרת יהיה מאוחר מדי והוא יסגירך לידי החוק, ואז ישליכו אותך לכלא – ²⁶ שם תישאר עד שתשלם את האגורה האחרונה! ²⁷ "תורת משה אומרת: 'לא תנאף'. ²⁸ אולם אני אומר לכם: כל מי שמסתכל על אישה בתאוה, כאילו נאף אותה בלב. ²⁹ משום כך, אם עינך גורמת לך לחשוק ולחמוד, עקור והשלך אותה. מוטב שתאבד חלק מגופך, מאשר שיושלך כל גופך לגיהנום. (Geenna g1067) ³⁰ ואם ידך – ולו גם הימנית – גורמת לך לחטוא, קצץ והשלך אותה! מוטב כך, מאשר למצוא את עצמך בגיהנום. (Geenna g1067) ³¹ "תורת משה אומרת שאם איש רוצה לגרש את אשתו, עליו לתת לה ספר כריתות, וזה הכל. ³² אולם אני אומר שאיש המגרש את אשתו מלבד במקרה שבגדה

בן. גורם לכך שתנאף אם תינשא בשנית. כי ככה אין לכם שכר מאביכם שבשמים. 2 אם גם מי שיתחתן איתה לאישה נחשב לנאף! אתה נותן נדבה, אל תספר על כך לכולם. כפי 33 "התורה אומרת שאם נשבעת, עליך לקיים שעושים הצבועים. הם אף תוקעים בשופר את שבועתך. 34 ואילו אני אומר: אל תישבע בבית־הכנסת לכבוד זה, כדי שכולם יעריצו כלל! אל תאמר: 'אני נשבע בשמים', כי כסא ה' את צדקנותם. אני אומר לכם: הם יקבלו את מה נמצא בשמים. 35 אם אתה נשבע בארץ, אתה שמוניע להם. 3 אם אתה נותן נדבה, עשה זאת נשבע למעשה בהדרום רגליו של אלוהים. כמו בסתר – אל תספר לדרך השמאלית מה שעושה כן אל תישבע בירושלים, כי היא קרית מלך ירך הימנית. 4 ואז אביכם שבשמים, הרואה רב'. 36 גם אל תישבע על ראשך, כי אפילו במסתרים, יגמול לכם. 5 "כשאתם מתפללים, שערה אחת אין ביכולתך לשנות ללבן או אל תנהגו כמו הצבועים, המתפללים בפניות שחור. 37 אמור פשוט: 'כן', או 'לא'. יותר מזה מן רחוב ובבית־הכנסת כדי שכולם יראו אותם. הרע הוא. 38 "התורה אומרת עין תחת עין, שן תחת שן. 39 ואילו אני אומר לכם: אל תתקוממו נגד מי שעושה רע נגדכם. אם מישהו סוטר לך על הלחי, הושט לו גם את הלחי השנייה. 40 אם דורשים ממך בבית המשפט לתת את חולצתך, תן להם גם את מעילך. 41 אם חייל כופה עליך לשאת את תרמילו קילומטר אחד, שא אותו שני קילומטרים. 42 תן למי שמבקש ממך, ואל תדחה את מי שרוצה ללוות ממך כסף. מה שאתם צריכים לפני שאתם מבקשים זאת 43 "שמעתם שנאמר: 'ואהבת לרעך, ושנאת את אויבך'. 44 אולם אני אומר: אהבו את אויביכם והתפללו בעד אלה שרודפים אתכם, 45 כי כך תהיו בנים לאביכם שבשמים. שהרי אלוהים נותן את אור השמש גם לטובים וגם לרעים, ואף את הגשם הוא מוריד על צדיקים ועל רשעים כאחד. 46 אם אתם אוהבים רק את אלה שאוהבים אתכם, מה מיוחד בכך? גם הפושעים נוהגים כך! 47 ואם אתם חברים רק לחבריהם, במה שונים אתם מכל האחרים? שחוטאים נגדכם. 15 אם לא תהיו מוכנים הלא גם עובדי אלילים נוהגים כך! 48 שאפו להיות שלמים כשם שאביכם שבשמים שלם. 16 "כאשר אתם צמים, אל תפנינו זאת לפני

6 "היזהרו שלא תעשו את מעשיכם הטובים לפני כולם, כדי שכולם יראו ויכבדו אתכם,

מה שמגיע להם. 17 אך אתם. כאשר אתם צמים, סדרו וטפחו את מראכם. 18 כדי שאיש לא יחשוב שאתם רעבים – מלבד אביכם שבשמים הרואה במסתרים, והוא ייתן לכם את השכר המגיע לכם. 19 "אל תצברו לכם רכוש בארץ. במקום שהוא עלול להחליד, להירקב או להיגנב. 20 צברו את רכושכם בשמים, כי שם הוא בטוח מפני גנבה ולא יאבד את ערכו לעולם. 21 במקום שבו נמצא אוצרכם שם נמצא גם לבכם ומחשבותיכם. 22 "עין האדם היא אור גופו. אם עינך טהורה, תמיד יזרח אור השמש בתוך נפשך. 23 אבל אם עינכם רעה, אזי תחשך כולך. מה רבה חשכה זאת! 24 אינך יכול לעבוד שני אדונים; אתה תשנא את האחד ותאהב את האחר, או להיפך – תהיה נאמן לאחד ותזלזל באחר. אינך יכול לעבוד את האלוהים ואת הכסף! 25 "משום כך אני אומר לכם שלא תדאגו לדברים חומריים ויום-יומיים כמו מה לאכול ולשתות ומה ללבוש. הלא החיים חשובים מאוכל, והנפש חשובה מהלבוש. 26 תחשבו על הציפורים למשל: אין הן דואגות למה שתאכלנה – הציפורים אינן זורעות, אינן קוצרות ואינן אוגרות מזון – כי אביכם שבשמים מאכיל אותן ודואג להן. והלא יקרים אתם לאלוהים הרבה יותר מהציפורים. 27 חוץ מזה, מה תועיל דאגתכם? האם היא יכולה להוסיף עוד יום לחייכם, או עוד סנטימטר לקומתכם? 28 "ומדוע אתם דואגים ללבוש? הביטו בפרחי הבר! אין הם דואגים למה שילבשו! 29 ואילו שלמה המלך בכל תפארתו לא היה לבוש יותר יפה מזה! 30 ואם אלוהים מלביש את פרחי השדה הצומחים היום ונובלים מחר, האם אינכם חושבים שילביש גם אתכם, חסרי

7 "אל תשפטו אחרים, ולא ישפטו אתכם. 2 כי יתייחסו אליכם לפי איך שאתם מתייחסים לאחרים. ישפטו אתכם במידה שאתם שופטים אחרים. 3 כיצד יכול אתה לראות שביב-עץ קטן בעין חברך, ולא להבחין בקרש הגדול שבעינך? 4 "איך אתה יכול לומר לחברך: 'תן לי לסלק את השביב מעינך' בזמן שבעינך יש קרש כזה גדול? הרי כלל לא תוכל לראות את השביב! 5 צבוע שכמותך! סלק תחילה את הקרש מעינך, ורק לאחר מכן תוכל לסלק את שביב העץ מעין חברך! 6 "אל תתנו דברים קדושים לאנשים מושחתים, אל תתנו פנינים לחזירים. הם ירמסו את הפנינים, ולאחר מכן יפנו לתקוף אתכם. 7 "אם תבקשו – תקבלו; אם תחפשו – תמצאו; ואם תדפקו תפתח לפניכם הדלת. 8 כי כל המבקש מקבל, כל המחפש מוצא, ולפני כל דופק נפתחת הדלת. 9 אם ילד מבקש מאביו פרוסת לחם, האם האב ייתן לו אבן במקום לחם? 10 אם הילד מבקש דג, האם אתם חושבים שיקבל נחש? 11 ואם אנשים רעים וחוטאים כמוכם נותנים לילדיכם מתנות טובות, האם לא ייתן אביכם שבשמים מתנות הרבה יותר טובות למבקשים ממנו? 12 "עשו לאחרים את מה שהייתם רוצים שיעשו לכם – זאת תמצית התורה ודברי הנביאים. 13 "הלכו

דרך הפתח הצר, כי השביל המוביל לאבדון ²⁹ כי הוא דיבר אליהם בסמכות רבה ולא כמו הוא רחב, ושער הכניסה רחב גם הוא. ¹⁴ אולם הסופרים.

שער החיים הוא קטן, השביל צר, ורק מעטים מוצאים אותו. ¹⁵ "היזהרו לכם מהמורים המפיצים תורות שקר. הם מתחפשים לכבשים תמימים, בעוד שלמעשה הם זאבים רעים הרוצים לטרוף אתכם. ¹⁶ תוכלו לזהות אותם על-פי התנהגותם, כשם שאפשר לזהות עץ על-פי פירותיו. הלא יודעים אתם להבחין בין גפן ענבים לבין ברקנים, בין תאנים לבין קוצים! ¹⁷ עץ משובח נותן פרי משובח, ועץ רקוב נותן פרי רקוב. ¹⁸ עץ טוב לא ייתן פרי רקוב, ועץ רקוב לא ייתן פרי טוב. ¹⁹ משום כך יש לחרות ולשרוף כל עץ שאינו נותן פרי טוב. ²⁰ אכן, גם עצים וגם בני-אדם אפשר לזהות על-פי פירותיהם. ²¹ "לא כל מי שמדבר כאיש דתי ואדוק הוא באמת מאמין. הם יכולים לקרוא לי: 'אדוני, אדוני', אבל אין זה מספיק כדי להכניסם לשמים. החשוב הוא אם הם שומעים לקול אבי שבשמים. ²² ביום-הדין יאמרו לי אנשים רבים: 'אדון, אדון, הלא בשמך ניבאנו, ובשמך נירשנו שדים וחוללנו נסים רבים'. ²³ אולם אני אענה: 'מעולם לא הכרתי אתכם. הסתלקו מכאן, פושעים שכמותכם!' ²⁴ "כל מי שמקשיב לדברי ומקיים אותם, דומה לאדם חכם הבונה את ביתו על סלע איתן. ²⁵ שכן גם אם ירד גשם שוטף ותתחולל סערה, לא ייפול הבית ולא יתמוטט, כי נבנה על הסלע. ²⁶ לעומתו, מי שמקשיב לדברי ואינו מקיים אותו דומה לאדם טיפש הבונה את ביתו על החול. ²⁷ שהרי בבוא שיטפון וסערה יתמוטט הבית וייחרס כליל." ²⁸ ההמונים נדהמו מאוד כששמעו את הדרשות של ישוע,

נעשה!" ובאותה שעה נרפא המשרת. ¹⁴ כשבא ישוע לביתו של שמעון, ראה את חמותו של שמעון שוכבת במיטתה וקודחת מחום. ¹⁵ ישוע נגע בידה, ומיד ירד החום. היא קמה ממיטתה והכינה להם אוכל. ¹⁶ באותו ערב משם רעה עדר חזירים, ¹⁷ והשדים ביקשו: "אם הובאו אל ישוע מספר אנשים אחוזה-שדים. במילה אחת מפיו של ישוע ברחו כל השדים, והחולים נרפאו. ¹⁸ מעשה זה הנשים את נבואת ישעיהו: "חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם." ¹⁹ וכנסו בחזירים, ואלה דהרו מיד במדרון כשראה ישוע את הקהל הרב שהתאסף סביבו, הורה לתלמידיו להתכונן לעבור לצד השני של הכינרת. ²⁰ באותו זמן ניגש אליו איש דת אחד ואמר: "רבי, לכל מקום שתלך, אלך אחריך!" ²¹ אולם ישוע ענה לו: "השועלים אותם.

9 מתגוררים במחילות האדמה, ולציפורים יש קנים. אולם לבן-האדם אין מקום להניח את ראשו." ²² תלמיד אחר אמר לישוע: "אדוני, הרשה לי קודם לקבור את אבי ואחר כך אלך אחריך." ²³ אולם ישוע ענה לו: "לך אחרי עכשיו! והנח למתים (מבחינה רוחנית) לדאוג למתים שלהם." ²⁴ לאחר מכן נכנסו ישוע ותלמידיו לסירה והחלו לשוט אל הצד השני של הכינרת. ²⁵ לפתע התחוללה סערה נוראה, והגלים הגבוהים הציפו את הסירה. ואילו ישוע ישן. ²⁶ התלמידים ניגשו אל ישוע והעירו אותו בבהלה: "אדוננו, הצל אותנו! אנחנו טובעים!" ²⁷ אולם ישוע ענה: "חסרי-אמונה שכמוכם! מדוע אתם פוחדים כל-כך?" הוא קם וניף ברות, ופקד על הים להירגע. מיד פסקה הסערה; הרוח שקטה והים נרגע. ²⁸ התלמידים הנדהמים שאלו זה את זה: "מיהו האיש הזה שאפילו הרוח והים נשמעים לו?" ²⁹ בהגיעם אל ארץ הגדריים, באו לקראתם שני אנשים אחוזה-שדים. השניים התגוררו

ישוע חזר לסירה, חצה את האגם ושב לכפר-נחום עיר מגוריו. ¹ מספר אנשים הביאו אליו בחור משותק על אלונקה. כשראה ישוע את אמונתם, אמר לבחור: "התעורר, בני, כי נסלחו לך חטאיו!" ² "איש זה מגדף!" אמרו בלבם מספר סופרים. (כי מי מלבד אלוהים יכול לסלוח על חטאים?) ³ ישוע ידע את מחשבותיהם, ולכן שאל אותם: "מדוע אתם חושבים מחשבות רעות? ⁴ לבן האדם, יש סמכות לסלוח על חטאים, אך מכיוון שכל אחד יכול לומר דברים סתם, אז אפנין לכם את סמכותי." הוא פנה אל הנער המשותק ואמר לו: "קום! קבל את האלונקה שלך ולך הביתה!" ⁵ הבחור קפץ על רגליו ולגד עיניהם, והלך לביתו. ⁶ פחד אחז את הנוכחים, והם הודו לה ושיבחו אותו על שנתן כוח כזה לבני-אדם. ⁷ כשישוע הלך משם הוא ראה בבית-המכס את גובה המכס, מתתיהו. בוא והיה תלמיד שלי." אמר לו ישוע. מתתיהו קם, עזב את הכול מאחוריו והלך אחרי

ישוע. ¹⁰ בערב כשאכלו ישוע ותלמידיו המתאבלים שבכו וקוננו קינות. ²⁴ "לכו מכאן בביתו של מתתיהו, הצטרפו אליהם מוכסים כולכם!" קרא ישוע. "הילדה לא מתה; היא וחוטאים אחרים. ¹¹ הפרושים כעסו מאוד רק ישנה!" אולם כולם צחקו לו. ²⁵ ברנע ואמרו לתלמידיו: "מדוע הרב שלכם אוכל שיצאו האנשים נכנס ישוע לחדר הילדה, אחז בחברת החוטאים האלה?" ¹² ישוע השיב בידה, והיא קפצה ממיטתה בריאה לגמרי. להם: "אנשים בריאים אינם זקוקים לרופא; ²⁶ השמועה על הנס הנפלא הזה התפשטה אלא שהחולים זקוקים לרופא!" השיב להם בכל האזור. ²⁷ כשעזב ישוע את בית הרב, ישוע. ¹³ והוסיף: "עתה לכו ולימדו את משמעות הלכו בעקבותי שני עיוורים וצעקו: "בן דוד, הפסוק: 'כי חסד חפצתי ולא זבח'. לא באתי רחם עלינו!" ²⁸ שני העיוורים נכנסו אל הבית לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה, כי אם שבו התארח ישוע, והוא שאל אותם: "האם לחוטאים." ¹⁴ יום אחד באו תלמידי יוחנן אתם מאמינים שאני יכול להשיב לכם את אל ישוע ושאלו: "מדוע תלמידך אינם צמים ראייתכם?" "כן, ארון. "ענו השניים. "אנחנו כמזנו וכמו הפרושים?" ¹⁵ "האם יכולים מאמינים." ²⁹ ישוע נגע בעיניהם ואמר: "משום ידידי החתן להתאבל ולצום בזמן שהוא נמצא שהאמנתם, תירפאו." ³⁰ לפתע יכלו השניים אתם? "השיב להם ישוע בשאלה. "אולם יבוא לראות. ישוע הזהיר אותם שלא יספרו על כך יום שהחתן יילקח מהם, ואז הם יצומו." ¹⁶ "מי לאיש. ³¹ אולם השניים לא שמעו בקולו ופרסמו תופר טלאי מבר חדש על בגד ישן? הרי את דבר הנס בכל הארץ. ³² כשעזב ישוע את הטלאי מהבגד החדש יינתק ויגדיל את החור המקום הוא פגש אדם אילם שהיה אחוז שד. בבגד. ¹⁷ ומי ממלא יין חדש בחביות רקובות? ³³ ישוע גירש את השד, והאיש החל לדבר. הרי היין יבקע את החביות ויישפך החוצה! יין ההמונים נדהמו וקראו: "מעולם לא נראו חדש יש לשמור בחביות חדשות. כך יישמרו דברים כאלה בישראל!" ³⁴ אולם הפרושים היין והחביות." ¹⁸ בשעה שישוע דיבר בא אמרו: "אין פלא שהוא יכול לגרש שדים, הרי אליו הרב של בית הכנסת המקומי והשתחוה הוא מקבל את כוחו משר השדים!" ³⁵ ישוע לפניו. "בתי הקטנה מתה ממש עכשיו, "אמר עבר בכל הערים והכפרים שבאזור, כשהוא הרב. "אולם אתה תוכל להחיות אותה, אם רק מלמד בבתי הכנסת ומבשר את החדשות תבוא ותיגע בה." ¹⁹ ישוע קם והלך אחרי הטובות על מלכות השמים. בכל מקום שבו הרב, ותלמידיו הצטרפו אליו. ²⁰ בקרב ישוע ביקר הוא ריפא את האנשים מכל מיני הקהל שהלך אחריהם הייתה אישה שסבלה מחלות. ³⁶ הוא ריחם על כל האנשים שלא משטף דם מתמיד במשך שנים עשרה שנה. ידעו מה לעשות ולאן לפנות. הם היו כמו היא עמדה מאחורי ישוע ונגעה בקצה מעילו, כבשים תועות בלי רועה. ³⁷ "הקציר כה מפני שחשבה: "אם רק אנע בבגדו, ארפא!" רב אך הפועלים כה מעטים!" אמר ישוע ²¹ ישוע פנה לאחור ואמר לאישה: "התעורדי לתלמידיו. ³⁸ "התפללו ובקשו מהאחראי בתי, אמונתך ריפאה אותך. "ובאותו רגע היא על הקציר שידריך ויכשיר לעבודה פועלים נרפאה. ²³ ישוע הגיע לבית הרב וראה את רבים יותר!"

10 ישוע קרא אליו את שנים-עשר תלמידיו יהיה עליכם להישפט לפני מלכים ומושלים ונתן להם כוח לגרש רוחות רעות ולרפא כל בגללי, אולם זאת תהיה לכם הזדמנות לספר מיני מחלות. ² אלה שמותיהם של שנים-עשר התלמידים: שמעון (הנקרא גם פטרוס), אנדראי (אחיו של שמעון), יעקב (בנו של זבדי), יוחנן (אחיו של יעקב), ³ פיליפוס, בר-תלמי, תומא, מתתיהו (גובהה המכס), יעקב (בן-חלפי), שבשמים ידבר בפיהם. ²¹ "אח יבגוד באחיו תדי, ⁴ שמעון (מחבורת "הקנאים"), ויהודה (אבות ימסרו את בניהם למוות; איש קריות (זה שהסגיר את ישוע). ⁵ ישוע נתן להם את ההוראות הבאות: "אל תלכו אל הגויים או אל השומרונים. ⁶ כי אם אל הצאן התועה של עם ישראל בלבד. ⁷ לכו וספרו להם שמלכות השמים קרובה. ⁸ רפאו את החולים, הקימו את המתים לתחייה, רפאו את המצורעים וגרשו את השדים. אתם קיבלתם הכול חנם אין כסף, לכן אל תדרשו תמורה בעד שירותכם! ⁹ "אל תיקחו איתכם זהב, כסף או נחושת. ¹⁰ אל תיקחו תרמיל עם בגדים להחלפה, לא נעלים ואף לא מקל הליכה. האנשים שתעזרו להם ידאגו לכם ויטפלו בכם. ¹¹ בבואכם לעיר או לכפר, חפשו שם בן אדם טוב והישארו בביתו עד שיגיע הזמן ללכת לעיר אחרת. ¹² כשתכנסו אל הבית, קודם כל ברכו אותו בשלום. ¹³ אם זהו ביתם של אנשים טובים, הברכה תתקיים; ואם אין אלה אנשים טובים, הברכה תשוב אליכם. ¹⁴ בכל עיר או בית שבהם לא יקבלו אתכם, נערו את אבק המקום מעל רגליכם ולכו לדרככם. ¹⁵ אני אומר לכם: אף לסדום ועמורה יהיה קל יותר ביום-הדין מאשר לערים אלה. ¹⁶ "אני שולח אתכם כמו כבשים בין זאבים. לכן היו ערמוניים כנחשים ותמימים כיונים. ¹⁷ אולם היזהרו! כי עלולים לאסור ולשפוט אתכם ולהלקות אתכם בשוטים בבתי-הכנסת. ¹⁸ כן, רבות. ³² "כל המכיר בי לפני בני-אדם, גם

אני אכיר בו לפני אבי שבשמים. 33 אולם אם והעניים שומעים את בשורת מלכות האלוהים. מישוהו טוען שאינו מכיר אותי. גם אני לא אכיר 6 מלבד זאת אמרו לו: 'אשרי האיש שעבורו בו לפני אבי שבשמים. 34 "אל תחשבו שבאתי להשכין שלום בארץ! לא שלום, כי אם חרב. 35 באתי להמריר בן באביו ובת באמה, ולגרם לכולה למרוד בחמותה. 36 אויביו הגדולים השומם לראות את יוחנן? עשב הנע ברוח? של האדם יהיו דווקא בני-ביתו. 37 אם אתה 8 או אולי ציפיתם לפגוש אדם לבוש פאר, כמו אוהב את אביך ואת אמך יותר ממני, אינך ראוי להיות תלמידי. ואם אתה אוהב את בנך או את בתך יותר ממני, אינך ראוי לי. 38 אם אינך מוכן לשאת את צלבך וללכת אחרי, אינך ראוי לי. 39 "מי שרוצה לשמור על חייו – לפניך ופנה דרכך לפניך. 11 "אומר לכם את יאבד אותם, ואם יהיה מוכן לוותר על חייו למעני – ימצא אותם. 40 "מי שמקבל אתכם בשמחה – מקבל אותי. ומי שמקבל אותי – מקבל גם את האלוהים ששלח אותי. 41 אם תקבלו בשמחה נביא, משום שהוא איש אלוהים – תקבלו אותו שכר בשמים שמקבל הנביא. 14 אם ואם תקבלו אנשים טובים וצדיקים, משום שהם אוהבים את ה' – תקבלו אותו השכר שהם מקבלים. 42 ואם בתור תלמידי תתנו לילד קטן כוס מים קרים, אני מבטיח לכם שתקבלו שכר משמעותי על כך."

11 כשישוע סיים לתת הוראות לתלמידיו, הלך בעצמו להטיף בערים שלהם. 2 יוחנן המטביל, שהיה אז בכלא, שמע על הנסים שחולל המשיח, ולכן שלח שניים מתלמידיו לשאול את ישוע: 3 "האם אתה האיש שלו אנו מחכים? או האם עלינו להמשיך לחכות למישוהו אחר?" 4 השיב להם ישוע: "לכו וספרו ליוחנן את כל מה שראיתם ושמעתם כאן היום. 5 ספרו לו שהעיוורים רואים, הפיסחים מהלכים, המצורעים מטוהרים, החרשים שומעים, המתים קמים לתחייה

המושחתות צור וצידון את הנסים שחוללתי בקרבכן. אנשיהן מזמן היו חוזרים בתשובה ולובשים שק ואפר לאות חרטה. 22 ובאמת, ביום־הדין תקבלנה צור וצידון עונש קל משלכן! 23 וְאַתָּה, כפר־נחום, החושבת אֶת־ שישבחו וירוממו אותך עד השמים? לניהינם תורדי! אילו נעשו בסדום הנפלאות שחוללתי בך, הייתה סדום קיימת עד היום! (Hadēs g86) 24 ובאמת, ביום־הדין תקבל סדום עונש קל משלך! 25 לאחר מכן התפלל ישוע את התפילה הבאה: "אבי, אדון השמים והארץ, אני מודה לך על שהסתר את האמת מפני אלה החושבים את עצמם לחכמים. ועל שגילית אותה לילדים קטנים. 26 תודה לך אבי, על שבחרת לפעול דווקא כך. 27 "הכול נמסר לי מאת אבי. איש אינו מכיר ממש את הבן – מלבד האב. ואיש אינו מכיר ממש את האב – מלבד הבן, והאנשים שהוא בוחר לגלות להם את האב." 28 "אתם, העיפים והנושאים עול כבד: בואו אלי ואתן לכם מנוחה. 29 שאו את העול שלי ולימדו ממני, כי אני עניו וצנוע, ואצלי תמצאו מנוחה לנפשותיכם. כי עולי נעים ומשאי קל."

12 לאחר מכן, בשבת אחת, עברו ישוע ותלמידיו דרך שדה תבואה. מאחר שהתלמידים היו רעבים הם קטפו שיבולים ואכלו את הגרעינים. 2 פרושים אחדים ראו את הדבר ומחו לפני ישוע: "תלמידך עוברים על התורה! הם מחללים את השבת!" 3 אולם ישוע השיב להם: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, ויחד עם אנשיו אכל את לחם הפנים שהיה מיועד לכוהנים בלבד. גם מעשה זה היה עבירה על התורה! 5 והאם

מעולם לא קראתם בתורה שמותר לכוהנים בקרבכן, אנשיהן מזמן היו חוזרים בתשובה ולובשים שק ואפר לאות חרטה. 22 ובאמת, ביום־הדין תקבלנה צור וצידון עונש קל משלכן! 23 וְאַתָּה, כפר־נחום, החושבת אֶת־ שישבחו וירוממו אותך עד השמים? לניהינם תורדי! אילו נעשו בסדום הנפלאות שחוללתי בך, הייתה סדום קיימת עד היום! (Hadēs g86) 24 ובאמת, ביום־הדין תקבל סדום עונש קל משלך! 25 לאחר מכן התפלל ישוע את התפילה הבאה: "אבי, אדון השמים והארץ, אני מודה לך על שהסתר את האמת מפני אלה החושבים את עצמם לחכמים. ועל שגילית אותה לילדים קטנים. 26 תודה לך אבי, על שבחרת לפעול דווקא כך. 27 "הכול נמסר לי מאת אבי. איש אינו מכיר ממש את הבן – מלבד האב. ואיש אינו מכיר ממש את האב – מלבד הבן, והאנשים שהוא בוחר לגלות להם את האב." 28 "אתם, העיפים והנושאים עול כבד: בואו אלי ואתן לכם מנוחה. 29 שאו את העול שלי ולימדו ממני, כי אני עניו וצנוע, ואצלי תמצאו מנוחה לנפשותיכם. כי עולי נעים ומשאי קל."

12 לאחר מכן, בשבת אחת, עברו ישוע ותלמידיו דרך שדה תבואה. מאחר שהתלמידים היו רעבים הם קטפו שיבולים ואכלו את הגרעינים. 2 פרושים אחדים ראו את הדבר ומחו לפני ישוע: "תלמידך עוברים על התורה! הם מחללים את השבת!" 3 אולם ישוע השיב להם: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, ויחד עם אנשיו אכל את לחם הפנים שהיה מיועד לכוהנים בלבד. גם מעשה זה היה עבירה על התורה! 5 והאם

24 אולם כששמעו זאת הפרושים, אמרו: "אין (כדי להוכיח שהוא המשיח). 39 אולם ישוע פלא שהוא יכול לגרש שדים: הרי הוא מקבל השיב: "רק דור רע וכופר יכול לדרוש נסים את כוחו מבעל־זבוב שר השדים!" 25 ישוע נוספים! אבל האות היחיד שתקבלו יהיה אות ידע את מחשבותיהם, ולכן ענה: "ממלכה יונה הנביא. כשם שיונה הנביא היה בבטנו מפולגת בתוך עצמה תתפרק. בית מפולג של הדג שלושה ימים ושלושה לילות, כך גם או עיר מפולגת לא יחזיקו מעמד ויקרסו גם בן־האדם יהיה בבטן האדמה שלושה ימים הם. 26 אם השטן מגרש את השטן, הרי שהוא ושלושה לילות. 41 ביום־הדין יקומו אנשי נלחם בעצמו והורס את ממלכתו. 27 ואם, נינוה וירשיעו אתכם. כי לאחר שיונה דיבר לפי טענתכם, אני מגרש את השדים בכוחו אליהם, הם חזרו בתשובה, חדלו ממעשיהם של בעל־זבוב – אז בכוחו של מי מגרשים הרעים ופנו לה, ואילו לפניכם עומד אדם בנים את השדים? לכן הם יהיו לאמות מידה. גדול מיונה, ואתם מסרבים לשמוע לו. 42 גם 28 אולם אם אני מגרש את השדים בכוחו של מלכת שבא תרשיע את העם הזה ביום־הדין. אלוהים וברוחו, אז עובדה שמלכות האלוהים שהרי היא באה מארץ רחוקה כדי להקשיב הגיעה אליכם. 29 איש אינו יכול לשדוד את לחכמת שלמה, ואילו לפניכם עומד אדם מלכות השטן לפני שיכבול אותו תחילה. גדול משלמה." 43 "דור רשע זה דומה לאדם לאחר שיכבול את השטן, יוכל לשדוד את אחוזו שד. כאשר יוצא השד מן האדם, הוא רכשו. 30 מי שאינו אתי נגדי הוא, ומי שאינו הולך למדבר לזמן מה ומחפש לו מנוחה. אוסף אתי – מפזר. 31 "כל חטאיכם יכולים משאינו מוצא את המנוחה שחיפש, הוא אומר להיסלח, גם אם אתם מקללים אותי, רק לעצמו: 'אשוב לאדם שמתוכו יצאתי'. בשובו חטא אחד לא ייסלח לכם לעולם: גידוף רוח מוצא השד את לבו של אותו אדם מטואטא, הקודש." 33 "את העץ מכירים על־פי הפרי מסודר ומטופח, ואז מוצא השד שבעה שדים שהוא נותן. עץ משובח נותן פרי טוב, ועץ רקוב אחרים ורעים ממנו, וכולם יחד נכנסים לתוך נותן פרי רקוב. 34 ילדי נחשים שכמוכם! אותו אדם וחיים בו, וכך מצבו של אדם זה כיצד יכולים אנשים רשעים כמוכם לומר גרוע משהיה." 46 בשעה שישוע דיבר בתוך דבר טוב? הרי אדם מדבר מתוך הממלא בית מלא אנשים, עמדו אמו ואחיו בחוץ וביקשו את לבו! 35 אדם טוב מפיק מעשים טובים לראות אותו. 47 מישהו בא אל ישוע והודיע לו מהטוב שבלבו, בעוד שאדם רע מפיק מעשים שאמו ואָחיו עומדים בחוץ ורוצים לדבר אותו. רעים מהרוע שבלבו. 36 ואני אומר לכם: 48 "מי היא אמי?" קרא ישוע. "מי הם אחי?" ביום־הדין יהיה עליכם לתת דין וחשבון על 49 הוא הצביע על תלמידיו והכריז: "אלה הם כל מילה בטלה שיצאה מפיכם! 37 הרברים אמי ואחי! 50 כל מי שמציית לאבי שבשמים שאתם אומרים כאן עכשיו יקבעו את גורלכם: הוא אמי, אחי ואחותי!"

או שהם יזכו אתכם, או שהם יחייבו אתכם **13** באותו יום, בשעה מאוחרת יותר, עזב ישוע את הבית וירד אל החוף. 2 תוך זמן פרושים אחדים וביקשו שיחולל לפניהם נס קצר התאסף שם קהל כה רב, עד שישוע

נאלץ להיכנס לסירה, ואילו כל העם נשאר על לבו של האדם השומע את הבשורה. אך אינו החוק. ³ ישוע הרבה ללמד את העם במשלים, מבין אותה; ואז בא השטן וחוטף את מזה שנזרע והנה אחד מהם: "איכר יצא לזרוע בשדה. בלבו. ²⁰ האדמה הסלעית מסמלת את לבו ⁴ כשפיזר את הזרעים נפלו אחדים מהם בצד של האדם השומע את הבשורה ומקבל אותה הדרך, והציפורים באו ואכלו אותם. ⁵ זרעים בשמחה. ²¹ אולם לאמונתו אין עומק, והזרעים אחדים נפלו על אדמה סלעית, במקום שבו לא אינם מכים שורשים עמוקים. משום כך, ברגע הייתה אדמה רבה, הנבטים צמחו במהירות של קושי ומבחן נעלמת התלהבותו והוא נובל. באדמה הרדודה, ⁶ אולם השמש הלוחטת ²² האדמה המכוסה קוצים מסמלת את האדם צרבה אותם והם התייבשו ומתו, כי השורשים לא היו עמוקים. ⁷ זרעים אחדים נפלו בין הקוצים, ואלה חנקו את הצמחים הרכים. הולך ומפחית בעבודת אלוהים. (aiōn g165) ⁸ אולם זרעים אחדים נפלו על אדמה טובה ²³ האדמה הטובה מסמלת את לבו של אדם ופורייה, ונשאו פרי מבורך ורב פי שלושים, פי המקשיב לבשורה, מבין אותה ומביא פרי שישים ואפילו פי מאה. ⁹ מי שמסוגל לשמוע, רב, פי מאה, פי שישים ופי שלושים ממה שיקשיב!" ¹⁰ תלמידיו של ישוע באו אליו שנזרע בלבם. ²⁴ ישוע סיפר להם משל ושאלו: "מדוע אתה משתמש תמיד בדוגמאות נוסף: "מלכות השמים דומה לאיכר שזרע קשות כל כך?" ¹¹ הסביר להם ישוע: "רק בשדה שלו זרעים טובים. ²⁵ אולם לילה לכם מותר לדעת את סודות מלכות השמים; אחד, בזמן שהאיכר ישן, בא אויבו וזרע עשבי לאחרים לא ניתן לדעת אותם. ¹² כי מי שיש בר בין החיטה. ²⁶ כשהחלה החיטה לנבוט, לו – יינתן לו עוד ויהיה לו שפע רב; ומי שאין נבטו גם עשבי הבר. ²⁷ "משרתיו של האיכר – גם המעט שיש לו יילקח ממנו. ¹³ אני מדבר באו אליו ואמרו: 'אדוננו, השדה שבו זרעת אל בני אדם במשלים מכיוון שכאשר מראים זרעים משובחים מלא עשבים!' ²⁸ "אחד להם משהו הם לא רואים, וכאשר אומרים מאויבי עשה זאת, אמר האיכר. "האם אתה להם משהו הם לא שומעים וגם לא מבינים. רוצה שנעקור את העשבים השוטים?" שאלו ¹⁴ כך התקיימה נבואתו של ישעיהו: "שמעו המשרתים. ²⁹ "לא", השיב האיכר. "אתם שמוע ואל תבינו, וראו ראו ואל תדעו. ¹⁵ כי עלולים לעקור בטעות גם את החיטה. ³⁰ הניחו השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע, להם לגדול יחד עד הקציר, ואז אומר פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע, ולבבו יבין לקוצרים לאסוף תחילה את העשבים השוטים ושב ורפא לו." ¹⁶ "אולם אשרי עיניכם כי הן ולשרוף אותם, ולאחר מכן לאסוף את החיטה ראות, ואשרי אוזניכם כי הן שומעות. ¹⁷ הרבה ולהכניסה לאסם." ³¹ ישוע סיפר להם נביאים וצדיקים השתוקקו לראות את מה עוד משל: "מלכות השמים דומה לגרגר זעיר שאתם רואים ולשמוע את מה שאתם שומעים, של צמח החרדל אשר נזרע בשדה. למרות אך לא זכו. ¹⁸ "זהו פירוש המשל: ¹⁹ השביל שגרגר זה קטן ביותר, הוא גדל להיות אחד הקשה שעליו נפלו חלק מהזרעים מסמל את הצמחים הגדולים ביותר, והציפורים יכולות

לבנות להן קן בין ענפיו." 33 ישוע נתן להם אותה. 47 "אפשר לתאר את מלכות השמים דוגמה נוספת: "אפשר להמשיל את מלכות השמים לאישה המתכוננת לאפות לחם. היא לוקחת את כמות הקמח הדרושה ושמה מעט שמרים, עד שהבצק כולו תופח." 34 את את כל אלה דיבר ישוע אל הקהל במשלים; האחרים השליך. 49 כך יהיה גם בסוף העולם: ובלי משל לא דיבר אליהם. 35 כך הוא קיים את הנבואה: "אפתחה במשל פי, אביעה חידות מניקדם". 36 לאחר מכן עזב ישוע את ההמון ונכנס הביתה. תלמידיו ביקשו ממנו שיסביר להם את משל העשבים בשדה החיטה. 37 "בן־האדם הוא האיכר הזורע את הזרעים הטובים", הסביר להם ישוע. 38 "השדה מסמל את העולם, הזרעים מסמלים את בני מלכות האלוהים, והעשבים מסמלים את האנשים השייכים לשטן. 39 האויב שזרע את עשבי־הבר בשדה החיטה הוא השטן, הקציר הוא סוף העולם והקוצרים הם המלאכים." 40 "כשם שבמשל זה נאספו העשבים ונשרפו, כך יהיה גם בסוף העולם." 41 "בן־האדם ישלח את מלאכיו, והם ידרשו מתוך המלכות את כל עושי הרע ואת כל אלה שמכשילים את האחרים, 42 וישליכו אותם לכבשן שישרוף אותם. שם הם יבכו ויחקרו שיניים 43 ואילו הצדיקים יזרחו כשמש במלכות אביהם. מי שמסוגל לשמוע, שיקשיב! 44 "מלכות השמים דומה לאוצר שאיש גילה בתוך שדה. בהתלהבותו הרבה מכר האיש את כל אשר היה לו, כדי שיוכל לקנות את השדה עם האוצר שמצא בו." 45 "מלכות השמים דומה לפנינה נהדרת שמצא סוחר בעת שחיפש פנינים מובחרות. 46 כשגילה הסוחר את הפנינה היקרה, שהייתה ממש־מציאה, הלך ומכר את כל רכושו, כדי שיוכל לקנות

בעבר אשת אחיו פיליפוס. 4 משום שיוחנן אמר ונתן לתלמידיו שיחלקו לעם. 20 כולם אכלו להורדוס שאסור לו להתחתן אתה. 5 הורדוס עד ששבעו, וכשאספו לבסוף את הפירורים רצה להרוג את יוחנן, אולם פחד ממנהומות שנשארו, מילאו שנים-עשר סלים. 21 באותו ומרידות, כי העם חשב את יוחנן לנביא. 6 אולם ערב היו שם כחמשת-אלפים גברים מלבד במסיבת יום הולדתו של הורדוס רקדה לפניו הנשים והילדים! 22 לאחר מכן אמר ישוע בת הורודיה ריקוד שמצא-חן בעיניו מאוד, לתלמידיו להיכנס לסירה ולחצות את הים, 7 והוא הבטיח בשבועה לתת לה כל מה בעוד שהוא עצמו נשאר להיפרד מהקהל שתרכה. 8 לפי דרישת אמה ביקשה הנערה ולפזר אותם הביתה. 23 לאחר ששלח ישוע שיביאו לפניו על מגש את ראשו של יוחנן את האנשים עלה על נבעה להתפלל. עם המטביל. 9 המלך הצטער, אולם לא רצה רדת הלילה, כשהתלמידים היו בסירה וישוע להפר את שבועתו, ולא רצה לאבד את יוקרתו היה לבדו על החוף, פרצה סערה עזה בעיני אורחיו. משום כך נתן הורדוס את והתלמידים נאבקו נגד הרוח החזקה והגלים ההוראות הדרושות. 10 וראשו של יוחנן נכרת הגבוהים. 25 בערך בשעה ארבע לפנות בוקר בבית הסוהר 11 והובא על מגש לבתה של בא ישוע לקראתם, כשהוא פוסע על-פני המים. הורודיה, אשר נתנה אותו לאמה. 12 תלמידי 26 התלמידים המבוהלים צעקו מפחד, כי יוחנן באו וביקשו את גופתו, ולאחר שקברו חשבו שהוא רוח רפאים. 27 ישוע דיבר אליהם אותו הלכו לישוע וסיפרו לו מה שקרה. מיד והרגיע אותם: "אל תפחדו, זה אני!" 13 כששמע ישוע מה שקרה, הפליג לברו בסירה 28 "אדון, אם זה באמת אתה, קרא אליו שמעון למקום מבודד. אולם ההמונים גילו אותו, פטרוס, צווח עלי ללכת לקראתך על-פני ולכן עזבו את כפריהם והלכו אחריו לאורך המים!" 29 "בסדר", ענה ישוע. "בוא!" ופטרוס חוף הים. 14 ישוע ירד מהסירה, וכשראה את ירד מן הסירה והחל ללכת על-פני המים האנשים הרבים שחיכו לו, ריחם עליהם וריפא לקראת ישוע. 30 אולם כשהביט פטרוס בגלים את החולים שביניהם. 15 לפנות ערב ניגשו הגבוהים שסבבוהו ובהל והחל לטבוע. "הצל אליו תלמידי ואמרו: "אמור לכל האנשים אותי, אדון!" צעק פטרוס. 31 מיד הושיט האלה שילכו לקנות אוכל בכפרים שבאזור, ישוע את ידו וחילץ את פטרוס. "חסר-אמונה כי השעה מאוחרת ובמקום השומם הזה אין אתה! הוכיח אותו ישוע. "מדוע פקפקת?" מה לאכול. 16 אולם ישוע השיב להם: "אין 32 כשעלו ישוע ופטרוס לסירה פסקה הרוח. צורך. אתם תאכילו אותם." 17 "מה?" קראו 33 התלמידים האחרים ישבו שם המומים התלמידים בתמיחה. "יש לנו רק חמש ככרות ונדהמים. "אתה באמת בן האלוהים!" קראו. לחם ושני דגים. 18 "הביאו אותם לכאן", 34 הם המשיכו בדרכם וענגו בחוף גניסרת. הורה ישוע. 19 הוא ציווח על האנשים לשבת 35 אנשי המקום הכירו אותו מיד, והפיצו על הדשא, לאחר מכן לקח את חמש ככרות את דבר בואו בכל האזור. תוך זמן קצר הלחם ואת שני הדגים, הביט לשמים, ביקש הובאו אליו חולים רבים כדי שירפא אותם. מאלוהים שיברך את האוכל, פרס את הלחם

36 החולים ביקשו מישוע שירשה להם רק לנגעת בכנף בגדו, וכל מי שנגע בו נרפא. ויוצא שוב החוצה? 18 אולם מילים רעות

15 יום אחד הגיעו מירושלים מספר פרושים וסופרים כדי לחקור את ישוע. 2 "מדוע תלמידך אינם מקיימים את המסורת היהודית העתיקה?" דרשו לדעת. "מדוע תלמידך אינם נוטלים את ידיהם לפני האוכל?" 3 השיב להם ישוע: "ומדוע עוברת המסורת שלכם על מצוותיו של אלוהים? 4 למשל, כתוב בתורה: 'כבד את אביך ואת אמך ... ומקלל אביו ואמו מות יומת!' 5 אולם אתם אומרים שמותר לאדם להתעלם מצרכי הוריו העניים, אם ייתן לעבדות האלוהים את מה שיכול היה לתת להם. וכך אתם מפרים את מצוותו של אלוהים. כדי לקיים מסורת וחוקים שהומצאו על-ידי בני-אדם. 7 צבועים שכמוכם! הנביא ישעיהו תיאר אתכם נכונה כשאמר: 8 'ניגש העם הזה בפיו, ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני; 9 ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה.' " 10 ישוע אסף סביבו את הקהל ואמר: "הקשיבו לדבריי והשתדלו להבינם: 11 מה שמטמא את האדם זה לא מה שנכנס לפה אלא מה שיוצא מהפה – זה מטמא את האדם!" 12 תלמידיו באו אליו ואמרו: "בדברייך אלה העלבת את הפרושים!" 13 ישוע השיב להם: "כל צמח שלא נשתל על-ידי אבי – יעקר. 14 התעלמו מהם: הפרושים אינם אלא מוריד-דרך עיוורים המדריכים עיוורים אחרים. ובסופו של דבר יפלו כולם יחד לתוך בור!" 15 שמעון פטרוס ביקש מישוע שיסביר למה התכוון באמרו שאנשים מטמאים את עצמם ממה שיוצא מן הפה. 16 "האם אינך מבין?" שאל אותו ישוע. 17 "האם אינך רואה שכל מה

על אנשים אלה; הם נמצאים אתי כאן שלושה ימים. ולא נשאר להם מה לאכול. אינני רוצה לכם לחם? 9 האם לעולם לא תבינו? האם לשלוח אותם רעבים, כי הם עלולים להתעלף בדרך. 33 "מאין נשיג במדבר הזה מספיק אוכל לכל ההמון?" שאלו התלמידים. 34 "כמה ככרות לחם יש לכם?" שאל אותם ישוע. "שבע, ענו, וכמה דגים קטנים." 35 ישוע ציווה על העם לשבת על הארץ. 36 לקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים, הודה לאלוהים עליהם, חילק אותם למנות ונתן לתלמידים, כדי שיגישו ליושבים. 37 אכלו לשובע (כארבעת-אלפים איש לא כולל נשים וילדים). כאשר אספו את השאריות הם מילאו שבעה סלים! 39 לאחר מכן שלח ישוע את האנשים לביתם, והוא עצמו עלה לסירה ושט למגדל. 14

16 יום אחד באו פרושים וצדוקים אל ישוע כדי לנסות אותו, וביקשו ממנו שיחולל למענם נס מהשמים. 2 אולם ישוע ענה להם: "אתם יודעים היטב כיצד לפרש את סימני הטבע! אם, למשל, לפנות ערב השמים אדומים, אתם אומרים שלמחרת יהיה מזג אוויר נאה. ואם בבוקר השמים קודרים, אתם אומרים שמזג האוויר יהיה סוער, ואתם צודקים. אולם אינכם מבינים את משמעות העת שבה אנו חיים! 4 דור רע וכופר זה מבקש לו אות כלשהו מהשמים. אבל האות היחיד שינתן לו הוא זה של יונה הנביא!" וישוע הלך משם. 5 בהגיעם אל הנדה השנייה של הכינרת גילו התלמידים כי שכחו לקחת איתם אוכל. 6 "היזהרו מהשאור של הפרושים והצדוקים!" הזהיר ישוע את תלמידיו. 7 הם חשבו שהוא אמר זאת משום ששכחו לקחת איתם לחם. 8 ישוע ידע את מחשבותיהם, ולכן אמר: "חסרי-אמונה מן המתים. 22 פטרוס לקח את ישוע הצידה

והוכיח אותו: "אל תדבר כך! אסור שיקרה לך עליהם שלא יספרו לאיש את מה שראו. עד דבר כזה!" 23 "סור ממני, שטן שכמוך!" אמר לאחר שיקום מן המתים. 10 "מדוע הסופרים לוי ישוע. "אתה מכשול בדרכי; אתה מסתכל אומרים שאלוהי הנביא צריך לבוא תחילה על הדברים מנקודת ראות אנושית, ולא (לפני המשיח)? "שאלו התלמידים את ישוע. מנקודת ראותו של אלוהים. " 24 ישוע פנה 11 "הם צודקים", ענה ישוע. "אלוהי באמת יבוא לתלמידיו ואמר: "מי שרוצה ללכת בעקבותי קודם וישליט סדר בכל. 12 למעשה אליהו עליו להתכחש לעצמו, לשאת את צלבו וללכת כבר בא. אולם אנשים רבים לא הכירו אותו אחרי. 25 כי מי שמנסה להציל את חייו – יאבד אותם, ואילו מי שיוותר על חייו למעני – ימצא אותם. 26 שהרי מה התועלת לאדם המרוויח את העולם כולו, אולם מפסיד חיי־נצח? ציפו להם אנשים רבים. איש אחד התקרב האם יש משהו שאפשר להשוות לחיי נצח? אל ישוע, כרע ברך לפניו והתחנן: 15 "אדוני, 27 "בן־האדם ישוב עם מלאכיו בתפארת אביו, רחם נא על בני. הוא חולה במחלת אפילפסיה וישפוט כל אדם לפי מעשיו. 28 ואני אומר לכם שאחדים מכם, העומדים כאן עכשיו, לא ימותו לפני שיזכו לראות את בן־האדם בא במלכותו!"

17 כעבור שישה ימים לקח ישוע את פטרוס, את יעקב ואת אחיו יוחנן, ועלה איתם על פסגת הר גבוה. 2 כשהביטו התלמידים בישוע, הוא השתנה לגנר עיניהם: פניו זרחו כשמש ובגדיו הלבנים והבריקו. 3 לפתע הופיעו משה רבנו ואלוהי הנביא ודיברו עם ישוע. 4 "אדון, כמה טוב שאנחנו כאן!" קרא פטרוס. "אם אתה רוצה, אבנה כאן שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלוהי!" 5 בזמן שפטרוס דיבר, ענן כיסה את השלושה ויצא משם קול שאמר: "זהו בני אהובי, שבו חפצתי. שמעו בקולי!" 6 כששמעו התלמידים את הקול, נפלו על־פניהם מבוהלים ונפחדים. 7 ישוע ניגש אליהם ונגע בהם. "קומו, "אמר, "אל תפחדו!" 8 כשהביטו התלמידים סביבם, ראו שישוע לבדו איתם. 9 כאשר ירדו מההר ישוע ציווה

אין הרב שלך משלם את המס?" 25 "ודאי ותראה את אש העולם! (Geenna g1067) 10 "אני שהוא משלם", השיב פטרוס. לאחר מכן נכנס פטרוס אל הבית כדי לשוחח על כך עם ישוע, אולם עוד לפני שהספיק לפתוח את פיו שאל אותו ישוע: "מה דעתך, פטרוס? ממי דורשים המלכים מס, מבני העם שלהם או מזרים?" 26 "מהזרים, כמובן", השיב פטרוס. "אם כן, הבנים פטורים מכך". אמר ישוע. "אולם היות שאיננו רוצים לפגוע באנשים האלה, לך אל הים והשלך חכה למים. פתח את פיו של הדג הראשון שתצוד, ותמצא בו מטבע. במטבע זה שלם את המס עבור שנינו."

18 באותה שעה באו התלמידים אל ישוע ושאלו: "מי מאיתנו יהיה הגדול במלכות השמים?" 2 ישוע קרא אליו ילד קטן והציג אותו לפניו. 3 לאחר מכן אמר: "אם לא תחזרו בתשובה ותהיו כמו ילדים, לא תיכנסו למלכות השמים. 4 לכן מי שיהיה עניו כמו הילד הזה, הוא הגדול ביותר במלכות השמים. 5 וכל מי שמקבל ילד כזה בשמי, מקבל למעשה אותי. 6 אבל אני למי שיגרום לילד המאמין בי לאבד את אמונתו! לאדם כזה מוטב שיקשרו אבן כבדה לצווארו ויטביעו אותו בים! 7 "אוי לעולם על כל הרוע שבו! הפיתוי לעשות את הרע הוא בלתי נמנע, אולם אוי לאדם שיגרום לפיתוי! 8 לכן אם ידך או רגלך גורמת לך לחטוא, כרות אותה והשלך אותה ממך והלאה! מוטב שתיכנס למלכות השמים בעל מום, מאשר שתהיה באש עולם עם שתי ידיך או שתי רגליך. 9 ואם עינך גורמת לך לחטוא, עקור אותה והשלך אותה. מוטב שתיכנס למלכות השמים עם עין אחת, מאשר שתהיה בניהינם עם שתי עיניים

15 "אם אחיך חטא לך, הוכח אותו לבד. אם הוא מקשיב לך ומודה באשמתו – רכשת לך את. 16 אם לא יקשיב, קח איתך עוד אח או שניים, וחיזרו אליו כששני העדים מאשרים את טענותיך. 17 אם עדיין יסרב להקשיב, הבא את הבעיה לפני הקהילה. אם הקהילה תפסוק לטובתך, והוא בכל זאת יעמוד על דעתו ולא ייכנע, היא רשאית לגרשו משורותיה ולהחרים אותו. 18 ואני אומר לכם: כל מה שתאסרו על הארץ יהיה אסור בשמים, וכל מה שתתירו על הארץ יהיה מותר בשמים. 19 "אומר לכם עוד דבר: אם שניים מכם מסכימים ביניכם לבקש דבר מה, אבי שבשמים ייתן לכם את אשר תבקשו. 20 כי בכל מקום שבו נפגשים שניים או שלושה אנשים המאמינים בי, אני שם בתוכם." 21 לאחר מכן בא פטרוס אל ישוע ושאל: "אדוני, כמה פעמים עלי לסלוח לאדם שחטא לי? שבע פעמים?" 22 "לא", ענה ישוע, "שבעים כפול שבע פעמים!" 23 "אפשר להמשיל את מלכות השמים למלך שהחליט לעדכן את ספרי החשבונות שלו. 24 במהלך יישוב החשבונות הובא לפניו אדם שהיה

חייב לו עשרת אלפים ככרי כסף. 25 מכיוון איש ואישה מבראשית, 5 ושעל האיש לעזוב שלא היה לאיש כסף לשלם, ציווה המלך את אביו ואמו, ולהתאחד עם אשתו. 6 לפיכך למכור אותו, את אשתו, את ילדיו ואת כל הם כבר לא שניים אלא אחד! וכך אסור רכשו תמורת החוב. 26 "אולם האיש נפל לאיש המלך, בכה והתחנן: 'אנא, אדוני, תן לי 7 "אם כך, "המשיכו הפרושים, "מדוע משה חסד ואשלם לך את כל החוב!" 27 "המלך אמר שאיש יכול לכתוב לה ספר כריתות ריחם על האיש, שיחרר אותו וייתר לו על (מכתב גירושין). וזה כל מה שנדרש ממנו?" החוב. 28 "אולם כשיצא האיש מלפני המלך, 8 ישוע הסביר: "משה הרשה לכם להתגרש הלך אל אדם שהיה חייב לו אלף שקלים, מנשותיכם רק משום שלקח בחשבון את האופי תפס אותו ודרש ממנו לשלם מיד את חובו. העקשני שלכם, אולם לא זאת הייתה כוונתו 29 החייב נפל על ברכיו והתחנן: 'אנא, עשה המקורית של אלוהים. 9 אני אומר לכם: כל עמי חסד; חכה בסבלנות ואשלם לך הכל!' איש המגרש את אשתו, מלבד במקרה שבגדה 30 "אולם המלווה לא הסכים לחכות, וציווה בו, ונושא אחרת לאישה – הוא נואף!" 10 "אם לכלוא את החייב בבית-הסוהר עד שיגמור לשלם את חובו. 31 "כשראו חבריו העבדים את הנעשה התעצבו מאוד והלכו אל המלך לקבל עמדה זאת", אמר ישוע. "רק אלה שה' וסיפרו לו מה שקרה. 32 המלך קרא אליו את עוזר להם בכך יכולים לקבל אותה. 12 אחדים האדם שעל חובו ויתר, ואמר: 'נבזה מרושע גולדים סריסים ואינם יכולים להינשא, אחרים שכמוך! אני ויתרתי לך על חוב עצום רק מסורסים עלידי אדם, ויש המסרבים להינשא משום שביקשת זאת ממני! 33 האם לא היה עליך לרחם על חברך העבד, כשם שאני זאת על עצמו. 13 ילדים קטנים הובאו אל ריחמתי עליך?' 34 "המלך הנרגז שלח את ישוע כדי שיניח את ידיו עליהם ויתפלל. האיש לתא העינויים, עד שיגמור לשלם את חובו עד הפרוטה האחרונה. 35 כך יעשה לכם אבי שבשמים אם תסרבו לסלוח לאחייכם בכל לבכם."

19 כשסיים ישוע את דבריו, עזב את הגליל וחזר ליהודה דרך עבר הירדן. 2 קהל גדול הלך בעקבותיו, והוא ריפא את החולים שביניהם. 3 פרושים אחדים שבאו לנסותו שאלו: "האם מותר לאיש להתגרש מאשתו על כל דבר?" 4 ישוע הניב: "האם אינכם קוראים את כתבי-הקודש? הלא כתוב שאלוהים ברא

הילדים וברך אותם. 16 יום אחד בא איש אל ישוע ושאל: "רבי, אילו דברים טובים עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 17 "מדוע אתה שואל אותי בנוגע לטוב? רק אלוהים טוב באמת!" השיב לו ישוע. "אולם בתשובה לשאלתך: אם תשמור את המצוות תזכה בחיי נצח." 18 "איזה?" שאל האיש. "לא

תרצת. לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה עד אותם אל הכרם, והבטיח לשלם להם שכר שקר. 19 כבד את אביך ואת אמך, ואהבת צודק בסוף היום. 5 "בצהריים, וכן גם בשעה לרעך כמוך!" השיב ישוע. 20 "תמיד שמרתי שלוש אחר-הצהריים, שלח האיכר פועלים את כל המצוות האלה. מה עוד עלי לעשות?" נוספים אל הכרם. 6 "בשעה חמש לפנות 21 "אם ברצונך להיות שלם, ענה ישוע, "מכור ערב שוב יצא העירה וראה גברים אחרים את כל רכושך וחלק את הכסף לעניים, כדי מסתובבים בחוסר מעש. מדוע התבטלתם שאוצרך יהיה בשמים, ולאחר מכן לך אחרי." כל היום? שאל אותם. 7 "משום שאיש לא 22 לשמע דברים אלה התעצב האיש והלך שכר אותנו, השיבו. "לכו גם אתם אל כרמי לדרכו, כי היה עשיר מאוד. 23 ישוע פנה והצטרפו אל הפועלים האחרים; אמר להם לתלמידיו ואמר: "לאדם עשיר קשה מאוד האיכר. 8 בערב ביקש האיכר ממנהל העבודה להיכנס למלכות השמים. 24 דעו לכם שקל לשלם לפועלים את שכרם, החל באחרונים יותר לגמל לעבור דרך חור המחט, מאשר וכלה בראשונים. 9 כל אחד מהפועלים לאיש עשיר להיכנס למלכות האלוהים." שנשכרו בשעה חמש קיבל 100 שקלים. 25 הערה זאת הביכה את התלמידים. "מי, אם 10 בהגיע תורם של הפועלים שנשכרו מוקדם כן, יוכל להיוושע?" שאלו. 26 ישוע הביט יותר הם ציפו לקבל הרבה יותר, אולם גם בהם ואמר: "למעשה, אף אחד, אולם עם הם קיבלו 100 שקלים כל אחד. 11 "הפועלים אלוהים הכול אפשרי!" 27 "אנחנו עזבנו הכול הראשונים כעסו: 'האנשים האלה עבדו שעה כדי ללכת אחריו', אמר פטרוס. "מה נקבל אחת בלבד, ואתה שילמת להם אותו שכר בתמורה?" 28 "כשבן האדם יישב במלכות ששילמת לנו, למרות שאנחנו עבדנו כל היום על כסא כבודו המפואר, "השיב ישוע, "אתם, בשמש הלוחשת!" 13 "ידיד", ענה האיכר תלמידו, תשבו על שנים-עשר כסאות ותשפטו לאחר מהם, לא נרמתי לך שום עוול! האם את שנים-עשר שבטי ישראל. 29 כל מי שוויתר לא הסכמנו מראש שתעבוד כל היום תמורת למעני על ביתו, אחיו, אחיותיו, אביו, אמו, אשתו, ילדיו או רכושו – יקבל בתמורה פי מאה ויזכה בחיי נצח. 30 jaifnios g166) אולם רבים מאלה שהם ראשונים עתה יהיו אחרונים, ואחרים מהאחרונים עתה יהיו ראשונים."

20 "מלכות השמים דומה לאיכר שיצא השכם בבוקר לשכור פועלים לעבוד בכרמו", המשיך ישוע. 2 האיכר הבטיח לפועלים 100 שקלים תמורת יום עבודה, ושלח אותם אל הכרם. 3 "כעבור שעותיים עבר האיכר ליד כיכר השוק וראה כמה אנשים ממתינים לעבודה. 4 הוא שלח גם

ביום השלישי אקום לתחייה." 20 לאחר מכן הביאה אמם של יעקב ויוחנן בני זבדי את בניה לפני ישוע וביקשה טובה. 21 "מה בקשתך?" שאל ישוע. "הבטח לי שבמלכותך ישבו שני בני אחד לימינך ואחד לשמאלך". ביקשה האם. 22 אולם ישוע אמר לה: "את לא יודעת מה את מבקשת!" הוא פנה אל יעקב ויוחנן ושאל אותם: "האם תוכלו לשתות מהכוס שאני חייב לשתות?" "כן, בהחלט", השיבו. 23 "אתם באמת תשתו ממנה," אמר להם ישוע, "ובכל זאת אין לי את הזכות לומר מי יישב לימיני ולשמאלי. מקומות אלה שמורים לאנשים שאבי בוחר בהם." 24 כששמעו שאר התלמידים מה שביקשו יעקב ויוחנן, הם כעסו עליהם מאוד. 25 לכן ישוע קיבץ סביבו את התלמידים ואמר: "אתם הרי יודעים שמנהיגי הגויים רודים בנתיניהם, ומעניקים כוח וסמכות למי שהם רוצים. 26 אבל אצלכם יהא המצב שונה: מי שרוצה להיות מנהיג ביניכם חייב להיות לכם למשרת, 27 ומי שרוצה לעמוד בראש חייב לשרת אתכם כעבד. 28 עליכם לנהוג כמוני, כי אני, בן־האדם, לא באתי לכאן כדי שישרתו אותי, אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חיי כופר בעד רבים." 29 כשיצאו ישוע ותלמידיו מיריחו הלך אחריהם קהל גדול. 30 שני עיוורים שישבו בצד הדרך שמעו כי ישוע עומד לעבור בדרך ההיא, ולכן החלו לצעוק: "אדוננו, בן־דוד, אנא, רחם עלינו!" 31 ההמון גער בהם, אך העיוורים הגבירו את צעקותיהם: "אדוננו, בן־דוד, אנא, רחם עלינו!" 32 כשהגיע ישוע למקום שבו ישבו העיוורים, עצר לרגע ושאל אותם: "מה אתם רוצים שאעשה למענכם?" 33 "אדוננו, אנחנו רוצים לראות", התחננו העיוורים. 34 ישוע

נמלא רחמים ונגע בעיניהם, מיד יכלו השניים לראות, והלכו אחרי ישוע.

21 כשהתקרבו ישוע ותלמידיו לירושלים ועברו ליד בית־פני, שעל הר הזיתים, שלח ישוע שניים מתלמידיו אל הכפר ואמר: 2 "כשתיכנסו אל הכפר תראו אתון קשורה ולידה עיר. התירו אותם והביאו אלי. 3 אם מישהו ישאל אתכם מה אתם עושים, אמרו פשוט: 'האדון זקוק להם'. והוא יניח לכם מיד." 4 דבר זה בא לקיים את הנבואה: 5 "אמרו לבת ציון, הנה מלכך יבוא לך, עני ורוכב על חמור ועל עֵיר בן־אתנות." 6 שני התלמידים הלכו אל הכפר ועשו כדברי ישוע. 7 הם הביאו אליו את העיר ואת האתון, ריפדו את גבם במעיליהם והושיבו עליהם את ישוע. 8 רבים מההמון השליכו את מעיליהם על הדרך לפני ישוע, ואחרים כרתו ענפים מהעצים ושטחו אותם לפניו. 9 ההמונים החלו להידחק מלפניו ומאחוריו וקראו: "הושע־נא לבן־דוד!" "ברוך הבא בשם ה'!" "הושע־נא במרומים!" 10 כשכנס ישוע לתוך ירושלים, העיר כולה התרגשה מאוד. "מי האיש הזה?" שאלו האנשים. 11 וההמון השיב: "זהו ישוע – הנביא מנצרת שבגליל!" 12 ישוע הלך לבית־המקדש, גירש את כל הסוחרים והקונים, הפך את השולחנות של מחליפי הכספים ואת הדוכנים של סוחרי היונים. 13 "בכתב־הקודש כתוב: 'ביתי בית־תפלה ייקרא', 'קרא ישוע, 'ואילו אתם הפכתם אותו למאורת גנבים!" 14 העיוורים ובעלי המום שהיו בבית־המקדש ניגשו אליו, והוא ריפא אותם שם. 15 אולם כשראו ראשי הכהנים והסופרים את הניסים והנפלאות

שחולל ישוע. וכששמעו את הילדים הקטנים רוצה, השיב הבן, אבל אחר כך שינה את דעתו קוראים במקדש: "הושע־נא לבן־דוד!" הם והלך לעבוד בכרם. ³⁰ הלך האב אל הבן התרנוזו מאוד ושאלו אותו: ¹⁶ "האם הצעיר וחזר על בקשתו. טוב, אבא אני אלך, אתה שומע את מה שהילדים האלה השיב הבן הצעיר, אולם לא הלך לכרם. אומרים?" "כן", ענה ישוע. "האם מעולם לא ³¹ מי מהשניים שמע בקול אביו?" "הבן הבכור, קראתם בכתב־הקודש: 'מפי עוללים ויונקים כמובן', השיבו. 'אני אומר לכם שהמוכסים יסדת עז'!" ¹⁷ ישוע עזב אותם והלך והזונות יכנסו למלכות השמים לפניכם", לבית־עניה – שם נשאר ללון באותו לילה. הסביר להם ישוע את המשל. ³² "כי יוחנן ¹⁸ כשחזר בבוקר לירושלים היה רעב. ¹⁹ הוא ראה עץ תאנה בצד הדרך, אבל כשניגש לחפש תאנים מצא עליהם בלבד. 'לעולם לא תישא' פרי!" אמר ישוע לתאנה, ומיד התייבש העץ. ^{165g jaion} ²⁰ התלמידים נדהמו ושאלו: "כיצד ²¹ וישוע ענה: 'אני אומר יבשה התאנה לפתע?" "אם באמת תאמינו ולא תטילו ספק, תוכלו גם אתם לעשות דברים כאלה ואף גדולים שכירים ונסע לארץ רחוקה. ³⁴ "בעת הבציר מאלה. אפילו תוכלו לומר להר הזה: 'זוהי הזרק לים!' והוא ישמע בקולכם. ²² תוכלו לקבל כל דבר שתבקשו בתפילה – אם רק תאמינו." הכורמים הכו את האחד, סקלו באבנים את ²³ כשחזר ישוע לבית־המקדש ולימד את העם, השני והרגו את השלישי. ³⁶ "בעל־הכרם שלח באו אליו ראשי הכוהנים וזקני העם, ודרשו קבוצה גדולה יותר של אנשים כדי לאסוף לדעת באיזו רשות הוא עושה את כל הדברים את היבול, אך גורלם היה כגורל קודמיהם. האלה. ²⁴ "אני אענה לשאלתכם אם אתם תענו לשאלתי", השיב להם ישוע. ²⁵ "האם יוחנן המטביל נשלח על־ידי אלוהים או לא?" הם את הבן מרחוק, אמרו זה לזה: 'הנה בא יורש התייעצו ביניהם: "אם נאמר שאלוהים שלח הכרם; הבה נהרגו אותו, וכך נזכה אנחנו את יוחנן, הוא ישאל אותנו מדוע לא האמנו בירושה!" ³⁹ הם גירשו את הבן מהכרם בו. ²⁶ ואם נאמר שאלוהים לא שלח את והרגו אותו. ⁴⁰ "כשישוב בעל־הכרם, מה יוחנן, העם יתנפל עלינו, כי כולם חושבים לדעתכם יעשה לאותם כורמים?" ⁴¹ השיבו שיוחנן היה נביא. ²⁷ לבסוף השיבו: "איננו המנהיגים: "הוא יוציא להורג את השכירים יודעים." אמר להם ישוע: "אם כך, גם אני לא הרעים, וייתן את הכרם לפועלים נאמנים אענה לשאלתכם. ²⁸ אולם מה דעתכם: לאב אחד היו שני בנים, בני, לך היום לעבוד לו." ⁴² ישוע המשיך ואמר: "האם מעולם לא בכרם, ביקש האב מבנו הבכור. ²⁹ 'אינני קראתם בכתובים: 'אבן מאסו הבונים היתה

לראש פינה, מאת ה' היתה זאת: היא נפלאות בעינינו? 43 "אני מתכוון לומר שאלוהים ייקח מכם את המלכות, וייתן אותה לעם אשר ייתן לו את חלקו ביבול. 44 מי שייפול על האבן הזאת יתנפץ לרסיסים, ומי שתיפול עליו האבן ישחק לאבק." 45 כשהבינו ראשי הכוהנים והפרושים שישוע התכוון אליהם – כלומר, שהם היו הכורמים במשל – 46 הם רצו לתפוס אותו, אבל פחדו לעשות דבר מפני ההמון אשר האמין כי ישוע הוא נביא.

22 ישוע סיפר להם משלים נוספים על מלכות השמים. "אפשר להמשיל את מלכות השמים למלך שערך סעודת-חתונה גדולה לבנו. 3 כאשר הייתה הסעודה מוכנה שלח המלך שליחים אל האורחים שהזמין, כדי להודיע להם שהגיע הזמן לבוא לסעודה, אך כולם סרבו לבוא. 4 המלך שלח שליחים אחרים להודיע למוזמנים: 'הזדרזו! השורים והבקר המפוטם טבוחים והצלי כבר בתנור!' 5 'אולם המוזמנים צחקו והלכו כל אחד לענייניו, אחד לשרה ואחר לשוק. 6 היו גם כאלה שתקפו את השליחים, הכו אותם, התעללו בהם ואפילו רצחו אחדים מהם. 7 'המלך הזועם שלח גרודי צבא כדי להרוג את הרוצחים ולשרוף את עירם. 8 הוא פנה אל משרתיו ואמר: 'משתה החתונה מוכן, אולם האורחים שהוזמנו לא היו ראויים לכבוד הזה. 9 צאו אל הרחובות והזמינו את כל מי שתפגשו!' 10 המשרתים עשו כדבריו והכניסו לאולם את כל מי שפגשו: אנשים טובים ורעים גם יחד, והאולם נמלא אורחים. 11 'אולם כשנכנס המלך אל האולם כדי לראות את האורחים, גילה כי אחד מהם לא לבש בגדי חתונה הולמים. 12 'ידידי', שאל

המלך, 'כיצד נכנסת אל האולם ללא בגדי בעינינו? 13 חתונה? לאורח לא הייתה תשובה. 14 אמר המלך למשרתיו: 'קשרו את ידיו ורגליו והשליכוהו החוצה לחושך, למקום שבו יש רק כבי וחריקת שיניים!' 15 שוב נועצו הפרושים בנייהם וחיפשו דרך להכשיל את ישוע בלשונם. 16 הם החליטו לשלוח אליו כמה מאנשיהם, יחד עם אנשי הורדוס, כדי לשאול אותו שאלה. 'אדון, 'הם פתחו, 'אנחנו יודעים שאתה איש ישר, ושאתה מלמד את דבר אלוהים בלי להתחשב בתוצאות, בלי פחד ומשוא-פנים. 17 אמור לנו בבקשה, האם עלינו לשלם מס לקיסר הרומאי או לא?' 18 ישוע הבין את מזימתם, ולכן ענה: 'צבועים שכמוכם! כך אתם מנסים אותי? 19 בואו הנה; תנו לי מטבע. 'והם נתנו לו מטבע. 20 'דמותו של מי חקוקה כאן?' 'שאל אותם ישוע. 'ושל מי השם החקוק מתחת לדמות?' 21 'של הקיסר', ענו. 'אם כך, תנו לקיסר את מה ששייך לו, ותנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים!' 22 תשובתו הפתיעה והביכה אותם, והם הסתלקו משם. 23 באותו יום באו צדוקים אחדים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) ושאלו: 24 'רבי, משה אמר שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו ילדים, חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל ללדת בן שישא את שם המת. 25 אנחנו מכירים משפחה אחת שהיו בה שבעה אחים. האח הבכור נשא אישה, וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. האלמנה נישאה לאח שני, 26 אולם גם הוא נפטר ולא השאיר בן. כך נישאה האישה לאח השלישי, לרביעי וכן הלאה – עד שנישאה לכל אחד משבעת האחים. 27 לבסוף מתה גם האישה. 28 אם כן, למי תהיה

שייכת האִישה בתחיית המתים? הרי היא **23** ישוע פנה אל הקהל ואל תלמידיו ואמר: נישאה לכל שבעת האחים! ²⁹ השיב להם ² "הסופרים והפרושים יושבים על כסא משה. ישוע: "שעוכם נובעת מבורותכם בכל הנוגע ³ לכן טוב שתשמעו בקולם ותעשו את מה שהם לכתב־הקודש ולגבורתו של אלוהים. ³⁰ "כי ³¹ אומרים, אבל בשום אופן אל תעשו את מה בתחיית המתים לא יהיו עוד נשואים; כולם שהם עושים! כי הם עצמם אינם עושים את מה יהיו כמלאכים בשמים. ³¹ באשר לשאלתכם שהם דורשים מכם לעשות. ⁴ הם מכבירים – אם יקומו המתים לתחייה או לא – האם עליכם בדרישות שונות, בעוד שבמצמם לא קראתם מה אמר לכם אלוהים בתורה? לא מוכנים להרים אצבע. ⁵ "הם עושים ³² 'אנוכי אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי את כל מעשיהם בשביל שיראו אותם. הם יעקב! והרי אלוהים הוא אלוהי החיים ולא מעמידים פני צדיקים, מניחים תפילין בציבור אלוהי המתים! ³³ תשובותיו הרשימו את ומאריכים את הציציות שלהם. ⁶ במסיבות הם הקהל הנדרם, ³⁴ אך לא את הפרושים. אוהבים לשבת בראש השולחן, ובבית הכנסת כששמעו כיצד השתיק ישוע את הצדוקים – במקומות השמורים. ⁷ הם אוהבים שנותנים בתשובתו, העלו במוחם שאלה אחרת. אחד להם כבוד ברחובות ושקוראים להם 'רבי'. מהם, דיין במקצועו, קם ושאל: ³⁶ "רבי, ⁸ אל תרשו לאיש לקרוא לכם כך, כי ה' לבדו מה היא המצווה החשובה ביותר בתורה הוא רבכם, וכולכם שווים כאחים. ⁹ כמו כן משה? ³⁷ "ואהבת את ה' אלוהיך בכל אל תפנו לאיש בתואר 'אבי', כי רק לאלוהים לבבך, ובכל נפשך ובכל שכלך", השיב ישוע. שבשמים עליכם לקרוא 'אבי'. ¹⁰ אל תרשו ³⁸ "זאת המצווה הראשונה והחשובה ביותר! שיקראו לכם 'מורי ורבי', כי יש לכם מורה ורב ³⁹ והמצווה השנייה דומה לה: 'ואהבת לרעך כמוך'. ⁴⁰ כל יתר המצוות וכל דברי הנביאים לשרת את הזולת בענווה, כך תגדלו בעצמכם. מבוססים על שתי מצוות אלה. אם באמת כדי להיות גדולים ביותר – היו עבדים! תקיים את שתי המצוות אלה, תקיים למעשה ¹² מי שמכבד את עצמו יושפל ומי שמשפיל את התורה כולה. ⁴¹ בעוד הפרושים נקהלים את עצמו יכובד. ¹³ "אוי לכם, הפרושים סביבו, שאל אותם ישוע שאלה: ⁴² "מה בדבר והסופרים, צבועים אתם! לא די שאינכם המשיח? בנו של מי הוא? ⁴³ "הוא בן־דוד", נכנסים בעצמכם למלכות השמים, אתם גם השיבו הפרושים. ⁴³ "אם כך, מדוע קורא לו מונעים מאחרים להיכנס! אתם מעמידים דוד בהשראת רוח הקודש 'אדון'? ⁴⁴ "המשיח" ה' לאדני, הרחוב, וכל זאת בזמן שאתם מגרשים אלמנות שב לימיני עד אשית אויבך הדם לרגליך. ¹⁵ כן, אוי לכם, ⁴⁵ ואם דוד קורא ל'אדון', כיצד הוא יכול צבועים! אתם נוסעים למרחקים כדי לגייר להיות בנו? ⁴⁶ לא הייתה להם תשובה, אדם אחד, ולאחר שהתנייר אתם הופכים ומאותו יום לא העז איש לשאול אותו שאלות מכשילות.

¹⁶ "אוי לכם, מנהיגים עיוורים! הכלל שלכם

אותו לבן־גיהינום עוד יותר מכם! (Geenna g1067)

הוא: 'אם נשבעת במקדש ה' מותר לך להפך לנביאים שאבותיכם הרגו, ומניחים פרחים את שבועתך, אולם אם נשבעת בזהב של על קברי אנשי־האלוהים שאבותיכם רצחו, בית־המקדש אסור לך להפך את שבועתך'.
 17 עיוורים טיפשים! מה חשוב יותר, הזהב או לנהוג כפי שנהגו אבותינו! 31 "בדבר־יכם המקדש שמקדש את הזהב? 18 "כמו כן אתם אלה אתם מעידים על עצמכם שהנכם בני אומרים: 'שבועה במזבח אינה מחייבת ומותר רשעים. 32 אתם הולכים בעקבות אבותיכם להפך אותה, אך שבועה בקורבן שעל המזבח וממלאים את מכסת עוונותיהם. 33 נחשים – מחייבת'. 19 עיוורים! מה גדול וחשוב יותר, בני נחשים! כיצד תימלטו מעונש הניהיגום? הקורבן שעל המזבח או המזבח עצמו המקדש (Geenna g1067) 34 "אני שולח אליכם נביאים, את הקורבן? 20 הרי אם אתם נשבעים 'במזבח', חכמים וסופרים, אחדים מהם תהרגו בצליבה, אתם נשבעים למעשה בו ובכל אשר עליו. ואחרים תלקו בשוטים בבתי הכנסת שלכם, 21 כאשר אתם נשבעים 'במקדש', אתם נשבעים ותרדפו אחריהם מעיר לעיר! 35 וכך תישאו למעשה בו ובאלוהים השוכן בו. 22 ואם באשמת הריגתם של כל אנשי האלוהים – אתם נשבעים 'בשמים', אתם נשבעים בכסא אלוהים ובאלוהים עצמו. 23 "כן, אוי לכם פרושים וסופרים צבועים! אתם מקפידים על הלכות דקדקניות כמו לתת מעשר על עלי נענע בנינה, אולם אתם מתעלמים מהדברים החשובים באמת כמו צדק, רחמים ואמונה! אתם אמנם חייבים לתת מעשר, אולם אסור לכם להזניח את הדברים החשובים יותר. רציתם. 38 ועתה אלוהים נוטש את ביתכם, 24 מנהיגים עיוורים! אתם מסננים את היתוש ובולעים את הגמל! 25 "אוי לכם, סופרים ופרושים צבועים שכמוכם! אתם מקפידים ה'!"

24 כשיצא ישוע מבית־המקדש, באו אליו כל־כך על צחצוח הכוס מבחוץ, אולם תוכה מצחין מריקבון! 26 פרושים עיוורים, טהרו תחילה את פנים הכלי ואז כולו יהיה נקי! 27 "אוי לכם, סופרים ופרושים! אתם דומים לקברים הנראים יפים ומפוארים מבחוץ, אך בתוכם הם מלאים עצמות מתים, ריקבון ושומאח. 28 אתם משתדלים להיראות קדושים, אולם בפנים לבכם מלא צביעות ושומאח. 29 כן, אוי לכם פרושים, ואוי לכם סופרים – צבועים שכמוכם! אתם בונים מצבות

רבים יבואו ויטענו כל אחד 'אני המשיח', ויטענו יקומו ויחוללו נסים ונפלאות אשר יתעו את אנשים רבים. ⁶ כאשר תשמעו על מהומות האנשים, ואם יוכלו, הם יתעו אפילו את ומלחמות – אל תיבהלו. אמנם תפרוצנה הנבחרים. ²⁵ זיכרו, הזהרתי אתכם! ²⁶ על מלחמות ותתחוללנה מהומות, אבל הקץ לא כן, אם יאמרו לכם שהמשיח אישם במדבר – יבוא מיד. ⁷ מדינות וממלכות תילחמנה זו אל תטריחו את עצמכם ללכת ולראות, ואם בזו, ובמקומות רבים יהיו רעידות אדמה יאמרו לכם שהמשיח מסתתר במקום כלשהו ורעב. ⁸ אולם כל אלה יציינו רק את ראשית – אל תאמינו. ²⁷ כי כשם שהברק במזרח מאיר הצרות והסבל העתידים לבוא. ⁹ "לאחר למערב, כך יהיה גם שובו של בן־האדם. מכן יענו אתכם, יהרגו אתכם והעולם כולו ²⁸ במקום שבו נמצא הפגר, שם יתאספו ישנא אתכם, משום שאתם שייכים לי. ¹⁰ רבים הנשרים. ²⁹ "מיד לאחר הצרות של אותם ימים ישובו לחטא, יבגדו זה בזה וישנאו איש את תחשך השמש, הירח ישחיר, הכוכבים יפלו אחיו. ¹¹ נביאי שקר רבים יופיעו ויוליכו מהשמים וכוחות השמים יתמוטטו. ³⁰ "לבסוף שולל אנשים רבים. ¹² החטא והרשע יתפשטו יראה בשמים אות בן־האדם ואל כבד ירד בכל מקום וידכאו את אהבתם של רבים. על העולם כולו. כל אומות העולם יראו ¹³ אולם אלה שיחזיקו מעמד עד הסוף יינצלו. את בן־האדם בא על ענני השמים, בנבורה ¹⁴ "הבשורה הטובה על דבר המלכות תתפשט ובכבוד רב. ³¹ ואז הוא ישלח את מלאכיו בעולם כולו – כך שכל האומות תשמענה בקול תרועת השופר, והם יאספו את בחיריו אותה – ולבסוף יגיע הקץ. ¹⁵ "לכן, כאשר מכל קצוות תבל. ³² "עץ התאנה ישמש לכם תראו בבית המקדש את חילול הקודש, שעליו כדוגמה: כאשר הענפים מלבלבים והעלים דיבר הניאל הנביא (הקורא – שים לב!) ¹⁶ על ירוקים, אתם יודעים שהקץ קרב. ³³ כאשר כל תושבי יהודה לברוח להרים. ¹⁷ אלה כל מה שסיפרתי לכם יתחיל להתרחש, דעו שעל הגנות – שלא ייכנסו הביתה לארוז את לכם שזה קרוב, שאני עומד בפתח. ³⁴ אני חפציהם. ¹⁸ אלה שבשרה – שלא יחזרו אומר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני הביתה לקחת את בנדיהם. ¹⁹ "אוי לנשים שיחלוף הדור הזה. ³⁵ השמים והארץ יחלפו, ההרות ולמניקות באותם ימים! ²⁰ התפללו אבל דברי לא יחלפו. ³⁶ "איש אינו יודע את שבריתכם לא תהיה בחורף ולא בשבת. היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים ²¹ כי תהיה צרה שכמות טרם הייתה בתולדות בשמים אינם יודעים זאת, ואפילו אני עצמי איני העולם, וכמות לא תהיה עוד! ²² "למעשה יודע את המועד המדויק, רק אבי שבשמים אם אלוהים לא יקצר את הימים הנוראים יודע זאת. ³⁷ "כימי נוח כן יהיה באו של האלה, כולם יאברו. אולם אלוהים יקצר ימים בן־האדם. ³⁸ בני־האדם חיו בשלווה; הם אלה למען עמו הנבחר. ²³ "אם מישהו יאמר אכלו, שתו ותתחננו לפני שפתאום בא המבול. לכם באותם ימים: 'ראיתי את המשיח במקום ³⁹ בני־האדם סרבו להאמין לשמע מה שעמד פלוגי! 'אוי המשיח נמצא בכפר הסמוך! 'אל לקרות, עד שהמבול אכן בא והטביע את תאמינו לו. ²⁴ כי משיח־שקר ונביא־שקר כולם. כך יהיה בואי. ⁴⁰ "באותה עת שני

גברים יעבדו יחד בשדה – האחד יילקח והשני יישאר. 41 שתי נשים יטחנו פֶּרֶקִים – ננעלה. 11 "כשחזרו האחרות מאוחר יותר, אחת תילקח והשנייה תישאר. 42 "לכן היו הן עמדות בחוץ וקראו: 'אדוננו, אדוננו, פתח מוכנים, כי אינכם יודעים באיזה יום יבוא לנו את הדלת!' 12 "אולם הוא השיב להן אדונכם. 43 "אילו ידעו את השעה, היו כולם מבפנים: 'איני מכיר אתכן!' 13 "משום כך היו מתכוננים לבואו, כשם שהיו מתכוננים לבואו ערים ומוכנים, כי אינכם יודעים באיזה יום של נגב אילו ידעו מתי יבוא. 44 כך גם אתם היו ובאיזו שעה אחזור." 14 ישוע המשיח: "אפשר מוכנים תמיד, כי בן-האדם יבוא בשעה בלתי צפויה. 45 מי מכם משרת נבון ונאמן לאדונכם, אדם שנסע לארץ רחוקה. לפני נסיעתו הוא שיפקח על משק ביתו ויקבל את שכרו בעתו? קרא למשרתיו והפקיד בידם סכומי כסף, כדי 46 ברוך תהיה אם בשובי אמצא אותך ממלא את תפקידך בנאמנות. 47 אנשים נאמנים כאלה אני אפקיד על כל רכושי. 48 "אולם אם אתה רשע ותאמר לעצמך: 'אה, האדון לא ישוב הכסף בהתאם לכישרונו של כל אחד ויצא כל כך מהר', 49 ותתאכזר ליתר העבדים ותבלה את זמנך במסיבות, בזלילה ובשתייה – 50 אדונך יופיע בשעה בלתי צפויה, 51 ואז הוא יכה אותך קשות ויקבע את מקומך עם הצבועים: שם יהיה כבי וחריקת שיניים." 25 "אז תידמה מלכות השמים לסיפור על עשר עלמות, אשר לקחו את המנורות שלהן ויצאו לקבל את פני החתן. 2 אולם רק חמש מהן היו חכמות ומילאו את מנורותיהן מראש בשמן. חמש האחרות היו טיפשות ולא מילאו מראש את המנורות. 5 "מכיוון שהחתן איחר לבוא, שכבו העלמות לנות. בחצות הלילה הן התעוררו לקול תרועה: 'החתן בא! צאנה לקבל את פניו!' 7 "כל הבחורות קמו מיד והישיבו את המנורות. אלה שלא היה להן שמן ביקשו מעט מחברותיהן, כי מנורותיהן דעכו. 9 "אולם הבחורות החכמות ענו: 'אם ניתן לכן מעט שמן לא יישאר לנו מספיק. לכו לחנות לקנות לעצמכן.' 10 "אך בזמן שהן הלכו לקנות שמן בא החתן, ואלה

ואמר: 'אדוני, ידעתי שאתה איש קשה, שמצליח לקצור במקום שלא זרעת ולאסוף במקום שלא פיזרת. משום כך פחדתי והסתרת את הכסף באדמה – והנה הוא!' 26 "אך אדוניו השיב לו: 'רשע שכמוך, עבד עצלן! אם ידעת שאדרוש ממך את הרווח, 27 מדוע לא הפקדת את הכסף בבנק? כך לפחות הייתי מקבל ריבית! 28 קחו ממנו את הכסף, ותנו לאיש שיש לו כבר 100,000 29 כי האיש שמנצל היטב את מה שנותנים לו – יינתן לו עוד ויהיה לו שפע רב. ואילו אדם בלתי-אחראי – גם מעט האחריות שניתנה לו תילקח ממנו. 30 קחו עתה את המשרת הזה, שאין בו כל תועלת, והשליכוהו החוצה לחושך, שם יש בכי וחריקת שיניים.' 31 "אולם כשאני, המשיח, אבוא בתפארת עם כל המלאכים, אשב על כיסאי בכבוד רב. 32 כל אומות העולם יתאספו לפני, ואני אפריד ביניהם כרועה המפריד בין הכבשים ובין העיזים. 33 את הכבשים אעמיד לימיני ואת העיזים לשמאלי. 34 "לאחר מכן אני, המלך, אומר לעומדים לימיני: 'בואו, ברוכי אבי, אל המלכות שהוכנה למענכם מאז היווסד העולם. 35 כשהייתי רעב – האכלתם אותי. כשהייתי צמא – נתתם לי לשתות. כשהייתי אורח זר – הכנסתם אותי לביתכם. 36 כשהייתי עירום – הלבשתם אותי. כשהייתי חולה או אסור בכלא – באתם לבקר אותי.' 37 "ואותם צדיקים יענו: 'אדונינו, מתי ראינו אותך רעב והאכלנו אותך, או צמא והשקינו אותך? 38 או אורח זר ועזרנו לך? או עירום והלבשנו אותך? 39 מתי ראינו אותך חולה או כלוא ובאנו לבקר אותך?' 40 "ואני, המלך, אענה: 'כשעשיתם אחד מן הדברים האלה לאחד מאחי הצעירים – כאילו עשיתם

26 כשסיים ישוע ללמד את תלמידיו, אמר להם: 2 "כידוע לכם חג הפסח מתחיל בעוד יומיים, וימסרו אותי למוות על הצלב." 3 באותה שעה התכנסו ראשי הכהנים והמנהיגים האחרים בביתו של קייפא הכהן הגדול, 4 כדי לחשוב איך לתפוס את ישוע בחשאי ולהרגו. 5 "לא בזמן חגיגות הפסח, "הסכימו ביניהם, "פן תתחולל מהומה בעם." 6 בזמן שישוע היה בבית-עניה, בביתו של שמעון המצורע, 7 ניגשה אליו אישה ובידה בקבוק בושם יקר מאוד, ושפכה את הבושם על ראשו בשעה שאכל. 8 התלמידים כעסו מאוד ואמרו: "מדוע היא מבזבזת את הבושם היקר הזה? הלא יכולנו למכור אותו בכסף רב, ואת הכסף היינו נותנים לעניים!" 10 "מדוע אתם מציקים לה?" שאל ישוע. "הלא היא עשתה מעשה טוב. 11 העניים נמצאים איתכם תמיד, ואילו אני לא אהיה איתכם תמיד. 12 היא

הצדיקים – לחיי נצח." (jaïōnios g166)

שפכה עלי את הבושם כדי להכין את גופי ³⁰ כל הנוכחים שרו מזמורי תהלים. ולאחר לקבורה. ³¹ אני אומר לכם: בכל מקום שבו מכן הלכו להר הזיתים. ³¹ "הלילה כולכם תוכרזו הבשורה הזאת, תיזכר גם האישה הזאת, תעזבו אותי, "אמר ישוע לתלמידיו, "והרי בזכות המעשה שעשתה." ³² לאחר מכן הלך כתוב: 'אכה את הרעה ותפוצין הצאן'. ³² אולם יהודה איש־קריות, שהיה אחד משנים־עשר לאחר שאקום לתחייה אלך לגליל ואפגוש התלמידים, אל ראשי הכהנים ³³ ושאל: "מה אתכם שם." ³³ "אפילו אם כולם יעזבו אותך, נתנו לי אם אמסור לידים את ישוע?" הם ³⁴ אני לעולם לא אעזוב אותך! "קרא פטרוס. נתנו לו שלושים מטבעות כסף, ³⁵ ומאותה ³⁶ אולם ישוע אמר לו: "האמת היא שעוד שעה חיפש יהודה הזדמנות למסור לידיהם הלילה, לפני שיקרא התרגנוול את קריאת את ישוע. ³⁷ בערב הפסח באו התלמידים השחר, תתכחש לי שלוש פעמים!" ³⁸ "לעולם אל ישוע ושאלו: "היכן אתה רוצה שנכין את לא אתכחש לך, "התעקש פטרוס, "אפילו הסדר?" ³⁹ "לכו העירה אל אדם פלוני, "ענה אם יהיה עלי למוות! "ושאר התלמידים גם ישוע, "ואמרו לו: 'אדוננו אמר: שעת הגיעה, אמרו כך. ⁴⁰ הם הגיעו לחורשת עצי־זית והפעם אני ותלמידי נערוך את הסדר בביתך. הנקראת 'גת־שמונים', ואמר לתלמידיו: "חכו" ⁴¹ התלמידים עשו כדבריו והכינו את הסדר. לי כאן עד שאחזור. אני הולך להתפלל." ⁴² בערב ישב ישוע עם תלמידיו ליד השולחן, ⁴³ הוא לקח איתו את פטרוס ואת יעקב ויוחנן, ⁴⁴ ובשעת הארוחה אמר להם: "אחד מכם יבגוד בני זבדי, והתמלא עצב ומועקה." ⁴⁵ "אני בי ויסגיר אותי." ⁴⁶ התלמידים התעצבו מאוד מתיסר עד מוות! "אמר להם ישוע. "חכו כאן... ושאלו זה אחר זה: "האם אתה מתכוון אלי?" "הישארו לידי ערים..." ⁴⁷ הוא התרחק מהם ⁴⁸ "אני מתכוון לאחד אשר טבל את המצה שלו מעט, נפל על פניו והתפלל: 'אבי, אם זה בקערה יחד אתי. ⁴⁹ בן־האדם הולך למוות כפי אפשרי, הסר ממני את כוס הייסורים. אולם שכתוב שצריך לקרות, אולם אני אומר לכם: לא כרצוני כי אם רצונך ייעשה!" ⁵⁰ לאחר אוי לאיש שיסגיר אותו; מוטב שלא היה נולד מכן הוא חזר אל שלושת התלמידים ומצא בכלל!" ⁵¹ גם יהודה שאל את ישוע: "רבי, האם אותם ישנים." פטרוס, "קרא ישוע, "האם לא אתה מתכוון אלי?" "וישוע השיב: "כן." ⁵² בעת יכולתם להישאר ערים איתי שעה אחת בלבד? הסעודה לקח ישוע את הלחם (מצה), ברך, ⁵³ עמדו על המשמר והתפללו שלא תבואו פרס לפרוסות, הגיש לתלמידיו ואמר: "קחו לידי ניסיון. אני יודע שהרוח אכן רוצה, אבל ואכלו; זהו גופי." ⁵⁴ אחר כך לקח כוס גופכם חלש כל־כך!" ⁵⁵ ישוע עזב אותם יין, ברך, הגיש לתלמידיו ואמר: "שתו ממנה שוב והתפלל: 'אבי, אם עלי לשותות את הכוס כולכם, כי זהו דמי החותם את הברית הזאת, אז שרצונך ייעשה!" ⁵⁶ הוא חזר אל החדשה בין אלוהים לבין בני־האדם; זהו תלמידיו, וגם הפעם מצא אותם ישנים, כי דמי הנשפך כדי לסלוח לחטאיהם של אנשים עיניהם היו כבדות. ⁵⁷ הוא שוב עזב אותם רבים. ⁵⁸ ובכן לא אשתה יותר יין עד היום וחזר על תפילתו בפעם השלישית. ⁵⁹ לאחר שבו אשתה יין חדש איתכם במלכות אבי." מכן הוא חזר אל תלמידיו ואמר: "האם אתם

עדיין ישנים? הגיעה השעה שבן-האדם יימסר אותו למוות. 60 אבל למרות שמצאו אנשים לירי אנשים חוטאים. 46 קומו, הבה נלך מכאן. רבים שהסכימו לתת עדות שקר, דבריהם הביטו, הנה מתקרב האיש שיסגיר אותי. 47 לפני שהספיק ישוע לסיים את דבריו הגיע שהצהירו: "האיש הזה אמר שהוא יכול להרוס למקום יהודה, אחד משנים-עשר התלמידים, את בית-המקדש ולבנות אותו מחדש תוך ואיתו המון שנשלח מטעם ראשי הכהנים וקני שלושה ימים. 62 הכוהן הגדול קם על רגליו העם, חמוש בחרבות ובמקלות. 48 יהודה אמר ושאל: "מה יש לך לומר להגנתך? מה יש להם לתפוס את האיש שייתן לו נשיקה. 49 ואז לך לומר על כל ההאשמות נגדך?" 63 אך ניגש ישר אל ישוע ואמר: "שלום, רבי!" ונישק ישוע שתק. "בשם אלוהים חיים, "קרא הכוהן אותו. 50 "ידידי, "אמר לו ישוע, "עשה את הגדול, אני דורש ממך שתאמר לנו אם אתה מה שבאת לעשות. "באותו רגע תפסו אותו המשיח, בנו של הקדוש-ברוך-הוא!" 64 "אתה האחרים. 51 אחד האנשים שהיו עם ישוע שלף אמרת, "אמר ישוע, "אבל אני אומר שאתם חרב וקיצץ את אוזנו של עבד הכוהן הגדול. תראו את בן-האדם יושב לימין האלוהים 52 "עוזב את החרב שלך, "אמר לו ישוע, "מי ובא עם ענני השמים. 65 הכוהן הגדול קרע שחי בחרב ימות בחרב. 53 אתה לא מבין שאני את בגדיו וקרא בקול: "מגדף! איננו זקוקים יכול לבקש מאבי שייתן לי אלפי מלאכים לעדים נוספים, כולכם שמעתם את דבריו! להגן עלי, והוא היה שולח אותם מיד? 54 אולם מה אתם פוסקים?" "מוות!" "הם צעקו. "מוות! אילו הייתי עושה כך, כיצד הייתה מתקיימת מוות!" 67 הם ירקו בפניו של ישוע, הכו אותו, הנבואה בכתובים המתארת את המתרחש סטרו לו על הלחי וקראו: 68 "משיח שכמוך, עכשיו?" 55 ישוע פנה אל ההמון ואמר: "האם התנבא לנו! מי הכה אותך הפעם?" 69 כשכל אני פושע מסוכן? מדוע אתם באים לאסור זה קרה, פטרוס ישב בחצר הבית. לפתע אותי בחרבות ובמקלות? הלא לימדתי אתכם עברה לידו משרתת וקראה: "גם אתה היית במקדש יום-יום ויכולתם לאסור אותי שם עם ישוע מהגליל!" 70 אולם פטרוס הכחיש ללא קושי! 56 אולם כל זה בא למלא את את דבריה בקול: "מה פתאום? אני בכלל דברי הנביאים בכתבי הקודש. "אז עזבו אותו לא יודע על מה את מדברת!" 71 מאוחר התלמידים וברחו. 57 ההמון לקח את ישוע יותר נערה אחרת ראתה אותו ליד השער, אל ביתו של קייפא הכוהן הגדול – שם כבר ואמרה לאנשים סביבה: "גם הוא היה עם המתינו לו הסופרים והזקנים. 58 באותו זמן ישוע מנצרת!" 72 פטרוס שוב הכחיש את הלך פטרוס במרחק מה אחרי ההמון. הוא הרבר: "אני נשבע שאני אפילו לא מכיר את נכנס לחצר ביתו של הכוהן הגדול, ישב בין האיש הזה!" 73 כעבור זמן מה ניגשו אליו החיילים וחיכה לראות מה יקרה לישוע. האנשים שעמדו שם ואמרו: "אנחנו יודעים 59 ראשי הכהנים וחברי הסנהדרין, שהתאספו שאתה אחד מתלמידיו; המבטא הגלילי שם, חיפשו עדי שקר שיעידו נגד ישוע. כדי שלך מסגיר אותך!" 74 פטרוס החל לקלל שיוכלו להטיל עליו אשמה כלשהי ולדון ונשבע: "אינני מכיר את האיש!" באותו רגע

קרא התרגנול. 75 ופטרס נזכר בדברי ישוע: "לפני שיקרא התרגנול תתכחש לי שלוש פעמים." הוא יצא מהחצר ומירר בבכי.

27 לפנות בוקר שוב התכנסו ראשי הכהנים וזקני העם, כדי להתייעץ כיצד לשכנע את המושל הרומאי להוציא את ישוע להורג. 2 הם כבלו אותו ושלחו אותו לפילטוס, המושל הרומאי. 3 כאשר ראה יהודה הבוגד שישוע נידון למוות, התחרט על המעשה שעשה והחזיר את הכסף לראשי הכהנים והזקנים. 4 "חטאתי", הכריז יהודה. "בגדתי באדם חף מפשע." "לא אכפת לנו", השיבו. "זאת הבעיה שלך." 5 יהודה זרק את הכסף על הרצפה במקדש, וחלך לתלות את עצמו. 6 ראשי הכהנים אספו את הכסף מהרצפה ואמרו: "איננו יכולים להכניס את הכסף לאוצר, כי התורה אוסרת קבלת כסף דמים." 7 הם התייעצו ביניהם, ולבסוף החליטו לקנות בכסף זה את שדה היוצר בירושלים, שהשתמשו בו לקבורת גויים. 8 משום כך נקרא השדה ההוא עד היום הזה: "שדה הדם." 9 בזאת התקיימה נבואת זכריה: "הם לקחו את שלושים שקלי הכסף – המחיר שבו העריכו אותו בני ישראל – וקנו שדה מאת הקדר, כפי שהדריך אותי ה'." 11 ישוע עמד לפני פילטוס, המושל הרומאי, וזה שאל אותו: "האם אתה מלך היהודים?" "אתה אומר", השיב ישוע. 12 אולם כאשר ראשי הכהנים והזקנים האשימו אותו, ישוע לא אמר דבר. 13 "האם אינך שומע את מה שהם אומרים?" שאל פילטוס. 14 אך להפתעתו הרבה של המושל לא אמר ישוע דבר. 15 כל שנה, לכבוד חג הפסח, נהג המושל לשחרר אסיר יהודי אחד לפי בחירת העם.

16 באותה שנה היה בכלא אסיר ידוע לשמצה בשם ישוע בר-אבא. 17 כאשר התאסף באותו בוקר המון רב לפני ביתו של פילטוס, הוא שאל: "את מי אשחרר לכם, את ישוע בר-אבא, או את ישוע הנקרא משיח?" 18 כי פילטוס ידע היטב שמסרו את ישוע מתוך קנאה. 19 באותו זמן, כשישב פילטוס על כסאו בבית-הדין, שלחה אליו אשתו הודעה: "עזוב את האיש הטוב הזה לנפשו, כי בלילה האחרון חלמתי עליו חלום נורא." 20 בינתיים הספיקו ראשי הכהנים והזקנים לשכנע את ההמון לדרוש את שחרורו של בר-אבא, ואת הוצאתו להורג של ישוע. 21 וכך כשחזר המושל ושאל: "את מי מהשניים אשחרר לכם?" צעק הקהל: "את בר-אבא!" 22 "אם כך, מזה אעשה עם ישוע הנקרא משיח?" שאל פילטוס. "צלב אותו!" הם צעקו. 23 "מדוע? מזה עשה?" שאל פילטוס. הם לא ענו, ורק הגבירו את צעקותיהם: "צלב אותו!" 24 כשראה פילטוס שאין טעם להמשיך ושעלולה לפרוץ מהומה, דרש שיביאו אליו קערת מים. הוא רחץ את ידיו לעיני הקהל ואמר: "הידיים שלי נקיות מדמו של האיש הצדיק הזה. האחריות מוטלת עליכם!" 25 וההמון השיב בצעקה: "דמו עלינו ועל בנינו!" 26 אז שחרר להם פילטוס את בר-אבא, ולאחר שהלקה את ישוע בשוטים מסרו לידי החיילים הרומאים, כדי שיקחו אותו לצליבה. 27 אולם לפני כן הם לקחו אותו אל ארמון המושל וקראו לכל חיילי המשמר. 28 הם הפשיטוהו והלבישוהו גלימת ארנמן. 29 לאחר מכן שזרו זר מקוצים ארוכים והניחו על ראשו ככתר, בידו הימנית שמו מקל כשרביט, כרעו ברך לפניו בלגלוג והתנדרו בו בקריאות לעג: "יחי מלך היהודים!" 30 הם ירקו בפניו.

חטפו מידו את המקל והכהו על ראשו. ספוג טבול בחומץ. שם אותו בקצה מקל
31 לאחר שסיימו החיילים להתלוצץ ולצחוק והושיטו לישיע כדי שישתה. 49 אך יתר האנשים
עליו, הפשיטו מעליו את הגלימה והלבישו אמרו: "עזוב אותו. הבה נראה אם אליהו באמת
אותו בבגדיו. והוציאו אותו החוצה לצליבה. יבוא להציל אותו!" 50 אז זעק ישוע שנית ונפח
32 בדרך למקום הצליבה הם פגשו את שמעון את נשמתו. 51 באותו רגע הפרוכת שלפני
מקירניה ואילצו אותו לסחוב את הצלב של קודש הקודשים בבית המקדש נקדשה לשניים
ישוע. 33 הם המשיכו בדרךם עד שהגיעו – מלמעלה עד למטה. האדמה רעדה, סלעים
למקום הנקרא "גלגלחא", או "מקום הגולגולת". נבקעו, 52 קברים נפתחו, וצדיקים רבים קמו
34 החיילים נתנו לו יין מסומם, אולם לאחר לתחייה. 53 לאחר תחייתו של ישוע, אלה עזבו
שטעם ממנו סרב לשתות אותו. 35 לאחר את בית הקברות, נכנסו לירושלים והופיעו
הצליבה הפילו החיילים גורל, כדי לחלק לפני אנשים רבים. 54 קצין רומאי והחיילים
ביניהם את בגדיו של ישוע. 36 ואז התיישבו שהיו ליד הצלב, נבהלו מאוד מרעידת
והביטו בישוע על הצלב. 37 מעל ראשו הם האדמה ומכל מה שקרה, וקראו: "איש זה
תלו שלט: 'זהו ישוע מלך היהודים.' 38 יחד באמת היה בן־אלוהים!" 55 נשים רבות שבאו
עם ישוע נצלב גם שני פושעים – אחד לימינו עם ישוע מהגליל, כדי לשרתו, עמדו מרחוק
ואחד לשמאלו. 39 העוברים ושבים קללו אותו, והתבוננו. 56 ביניהן היו מרים המגדלית.
לענו לו וקראו: 40 "נו, אתה יכול להרוס את מרים אמם של יעקב ויוסף, ואמם של יעקב
בית המקדש ולבנותו מחדש בשלושה ימים? ויוחנן (בני זבדי). 57 בערב ניגש אל פילטוס
אם אתה בן־אלוהים, מדוע אינך יורד מהצלב יוסף מן הרמתיים, שהיה אדם עשיר ותלמיד
ומציל את עצמך?" 41 גם ראשי הכוהנים, של ישוע, וביקש את גופתו. פילטוס ציווה
הסופרים והזקנים חרפו אותו ולענו לו: לשחרר את הגופה ולהעביר אותה ליוסף.
42 "הוא יכול להושיע את כולם חוץ מאשר את 59 יוסף לקח את הגופה, עטף אותה בסדין לבן,
עצמו! "צחקו. "משיח שכמוהו! "קראו. "מלך" 60 הניח אותה בתוך קבר חדש שחצב בשביל
ישראל, הבה נראה אותו יורד מהצלב, ואז עצמו, סתם את הפתח באבן גדולה והלך
נאמין בו! 43 הרי בטח באלוהים, נראה לדרך. 61 מרים המגדלית ומרים השנייה
אם אלוהים באמת יציל אותו, הרי אמר ישבו במרחק והסתכלו. 62 למחרת, בתום
שהוא בן־אלוהים! 44 גם הפושעים שנצלבו טקסי החג, באו ראשי הכוהנים והפרושים
לידו העליבו אותו בצורה דומה. 45 בשעה אל פילטוס 63 ואמרו: "אדוננו, השקן הזה
שתיים־עשרה בצהריים כיסה חושך את כל אמר פעם שלאחר שלושה ימים יקום
הארץ למשך שלוש שעות. 46 בשעה שלוש לתחייה. 64 משום כך אנחנו מבקשים ממך
אחר־הצהריים זעק ישוע זעקת שבר: "אלי, אלי, למה כדי שתלמידיו לא יגנבו את הגופה ופיצו את
עזבתני?" 47 אחדים מהנוכחים חשבו שהוא השמועה שהוא קם מן המתים. אחרת תהיה
קורא לאלוהו הנביא. 48 אחד מהם רץ והביא התרמית גרועה מזו הראשונה. 65 פילטוס

אמר להם: "יש לכם משמר שלכם. אתם יודעים הופצה בין היהודים, אשר עד היום מאמינים איך לטפל בזה כמו שצריך". 66 וכך הם חתמו את הקבר והציבו שומרים.

שומר להם מראש. 17 כשראו אותו התלמידים הם השתחוו לפניו, למרות שחלקם הטילו ספק שאכן היה זה ישוע. 18 "ניתנה לי כל סמכות בשמים ובארץ", אמר להם ישוע. 19 "משום כך לכו ועשו תלמידים בכל העולם. הטבילו אותם בשם האב, הבן ורוח הקודש, 20 ולמדו אותם לעשות את כל אשר ציוויתי אתכם. היו סמוכים ובטוחים שאהיה אתכם עד סוף העולם!" (jaiōn g165)

28 ביום ראשון השכם בבוקר, בעלות השחר, הלכו מרים המגדלית ומרים השנייה אל הקבר. 2 לפתע התחוללה רעידת אדמה חזקה, ומלאך ירד מהשמים, הזיז את האבן שחסמה את הפתח וישב עליה. 3 פניו האירו כבקר, ובגדיו היו צחורים כשלג. 4 כשראו השומרים את המלאך, הם התעלפו מרוב בהלה ונפלו על הארץ כמתים. 5 "אל תפחדנה", פנה המלאך אל הנשים. "אני יודע שאתן מחפשות את ישוע שנצלל. 6 אולם הוא אינו נמצא כאן. ישוע קם לתחייה בדיוק כפי שהבטיח. היכנסו, תראו את המקום שבו שכב. 7 עכשיו לכו מהר אל תלמידיו ותאמרו להם שישוע קם מן המתים, והולך לפניכם לגליל. אתם תראו אותו שם. זהו, אמרתי לכם!" 8 הנשים רצו מן הקבר מבוהלות מאוד, אך מלאות שמחה, ומיהרו למצוא את התלמידים ולמסור להם את בשורת המלאך. 9 בשעה שרצו נגלה אליהן ישוע. "שלום לכן", אמר, והן נפלו לרגליו והשתחוו לפניו. 10 "אל תפחדו", הרגיע אותן ישוע. "לכו ואמרו לאחי ללכת מיד לגליל כדי לפגוש אותי שם." 11 כשהיו הנשים בדרכן העירה, באו השומרים אל ראשי הכוהנים וסיפרו להם מה שקרה. 12 הזקנים התכנסו לאסיפת חרום והחליטו לשחד את השומרים, כדי שיספרו שגופת ישוע נגנבה בזמן שישנו. 14 "אם יגיע הדבר הזה לאוזני המושל, הסבירו, נעמוד לצדכם ונפייס אותו." 15 וכך קיבלו אנשי המשמר את השוחד ואמרו מה שנתבקשו לומר. גרסתם

כך מתחיל הסיפור על ישוע המשיח בן־האלוהים. 2 בספרי הנביאים הודיע לנו אלוהים שהוא עומד לשלוח אלינו את בנו, אולם לפני כן ישלח שליח מיוחד אשר יכין את העולם לקראת בואו של בן־האלוהים. 3 ישעיהו הנביא ניבא: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', ישרו מסילותיו." 4 שליח זה היה יוחנן המטביל. יוחנן גר במדבר והכריז שכל אחד צריך להטיבל במים, לאות חרטה על מעשיו וכדי שאלוהים יסלח לו עליהם. 5 אנשים רבים מירושלים ומכל אזור יהודה באו להקשיב לדברי יוחנן, ולאחר שהתוודו על מעשיהם הרעים הוא הטביל אותם בנהר הירדן. 6 בנדיו היו עשויים שער גמלים והייתה לו חגורת עור; הוא נהג לאכול ארבה ודב־ש־בר. 7 המסר של יוחנן היה זה: "בקרוב יבוא אדם גדול ונעלה ממני; הוא כה נעלה עד כי אני ראוי אפילו להסיר את נעליו!" 8 אני הטבלתי אתכם במים, אולם הוא יטביל אתכם ברוח הקודש של אלוהים!" 9 יום אחד בא ישוע מנצרת שבגליל, ויוחנן הטביל אותו בנהר הירדן. 10 כאשר יצא ישוע מהמים נפתחו השמים, ורוח אלוהים בדמות יונה ירדה ונחתה עליו. 11 וקול מן השמים קרא: "אתה בני אהובי, ובך אני חפץ." 12 רוח אלוהים נשא מיד את ישוע אל המדבר, שם הוא נשאר לבדו עם חיות המדבר ארבעים יום, והשטן ניגש לנסותו. לאחר מכן באו המלאכים לשרת אותו. 14 זמן מה לאחר שאסר המלך הורדוס את יוחנן, בא ישוע אל הגליל כדי להכריז על בשורת אלוהים. 15 "העת הגיעה!" קרא ישוע. "מלכות אלוהים קרבה, שובו מדרככם הרעה והאמינו לבשורה!"

16 יום אחד כשהתהלך ישוע על חוף הכינרת, ראה את האחים שמעון ואַנְדֶרְי הַגִּים בעזרת רשתות. הם היו דייגים במקצועם. 17 "בואו אחרי!" קרא אליהם ישוע. "אני אעשה אתכם לדייגי אדם!" 18 שני האחים עזבו מיד את הרשתות שלהם והלכו אחריו. 19 לא הרחק משם ראה ישוע את יעקב ויוחנן בני־זבדי יושבים בסירת דיג ומתקנים את הרשתות. 20 ישוע קרא להם, והשניים הצטרפו מיד אל החבורה, לאחר שהשאירו את זבדי אביהם בסירה עם מספר דייגים שכירים. 21 ישוע ומלווייו הגיעו לכפר־נחום. בשבת בבוקר הלכו לבית־הכנסת, וישוע לימד את הקהל. 22 היהודים בבית־הכנסת נדהמו מהדרשה שלו, מפני שדיבר אליהם בסמכות רבה ולא כמו הסופרים. 23 בבית־הכנסת היה איש אחוז שד טמא, והלה צעק לפתע: 24 "מדוע אתה מטריד אותנו, ישוע מנצרת, האם באת להשמיד את השדים? אני מכיר אותך; אתה בנו הקדוש של אלוהים!" 25 ישוע נזף בשד וציווה עליו: "שתוק וצא החוצה!" 26 השד טלטל את האיש המסכן מצד אל צד ויצא ממנו בקול צעקה. 27 כל הנוכחים השתוממו והחלו לשוחח זה עם זה על המקרה. "האם זוהי תורה חדשה?" שאלו בהתרגשות. "ראו, גם השדים שומעים בקולו!" 28 עד מהרה התפשטו השמועות על מעשי ישוע והתפרסמו בכל אזור הגליל. 29 ישוע ותלמידיו יצאו מבית־הכנסת והלכו לביתם של שמעון ואַנְדֶרְי. 30 כאשר נכנסו אל הבית מצאו את חמותו של שמעון שוכבת שם חולה עם חום גבוה. התלמידים פנו מיד אל ישוע וביקשו את עזרתו. 31 ישוע ניגש אל מיטת החולה, אחז בידה ועזר לה לשבת. החום נעלם מיד, היא קמה ממיטתה

והכינה להם אוכל. 32 עם שקיעת השמש אך גם זה לא הועיל, כי תוך זמן קצר מצא התמלאה חצר הבית בחולים ואנשים אחוזי שדים, אשר הובאו אל ישוע כדי שירפא אותם. ליד הבית התאספו כל אנשי העיר מהתוך סקרנות. 34 ישוע ריפא אנשים רבים שהיו חולים במחלות שונות, וגירש שדים רבים (אולם הוא לא הרשה לשדים לדבר, משום שידעו מי הוא). 35 למחרת בבוקר, עוד לפני זריחת השמש, קם ישוע והלך למקום שקט ומבודד כדי להתפלל. 36 שמעון והאחרים יצאו בעקבותיו, וכשמצאו אותו קראו: "לאן אתה הולך? כולם מחפשים אותך!" 38 "איננו יכולים להישאר כל הזמן במקום אחד", השיב ישוע. "עלינו ללכת נם למקומות אחרים, כדי לספר לאנשים על מלכות אלוהים; הרי לשם כך באתי!" 39 ישוע עבר בכל רחבי הגליל, לימד בבתי-הכנסת וגירש שדים מהרבה אנשים. 40 פעם בא אליו אדם חולה צרעת והתחנן לפניו שירפא אותו. "אם רק תרצה, תוכל לרפא אותי", אמר האיש. 41 ישוע חש חמלה רבה, ועל כן נגע במצורע ואמר: "ודאי שאני רוצה, הירפא!" 42 הצרעת נעלמה מיד, והאדם נרפא כליל! 43 "לך מהר להיבדק אצל הכהן", אמר ישוע לאיש בתוקף. 44 "אל תשכח לקחת איתך קורבן טהרה, כפי שציווה משה על בני-ישראל, כדי שכולם יראו שנרפאת. אל תעצור בדרך לדבר עם איש!" 45 אבל האיש לא שמע בקול ישוע, והלך והכריז לכולם שהוא בריא. הוא סיפר לכולם שישוע ריפא אותו ממחלת הצרעת, וכתוצאה מכך שוב לא יכול היה ישוע להיכנס לעיר בגליל, כי אנשים רבים הלכו אחריו לכל מקום ולא נתנו לו מנוחה. על כן הוא החליט לשבת מחוץ לעיר,

2 כעבור ימים אחדים חזר ישוע לכפר-נחום, ומיד נפוצו שמועות על בואו בכל העיר. 2 הבית שבו התארח התמלא במהרה עד אפס מקום. אפילו החצר הייתה מלאה אנשים, עד שלא היה מקום לאף אדם נוסף, וישוע לימד אותם את כתבי-הקודש. 3 בין הקהל בחצר היו ארבעה אנשים שנשאו אדם משותק על אלונקה. 4 בגלל הקהל הרב הם לא יכלו להיכנס לתוך הבית ולדבר עם ישוע. לכן הם טיפסו על הגג, הזיזו רעפים אחדים ממקומם והורידו את האלונקה אל אמצע החדר, אל המקום שבו עמד ישוע. 5 כשראה ישוע את אמונתם, פנה אל האיש המשותק ואמר: "בני, נסלחו לך חטאיי!" 6 היו כמה מורי הלכה שנכחו במקום, ואלה אמרו בלבם: 7 "מה הוא מגדף? למי הוא חושב את עצמו, לאלוהים? הרי רק אלוהים יכול לסלוח על חטאים!" 8 ישוע ידע את מחשבותיהם ולכן שאל: "מדוע דברי מטרידים אתכם? 9 לי, המשיח, יש סמכות לסלוח חטאים עלי-אדמות. אני אוכיח לכם שאני לא רק מדבר, אלא גם עושה – מיד תראו כיצד אני מרפא את האיש הזה." 11 הוא פנה אל האיש המשותק ופקד עליו: "קום! קבל את האלונקה שלך ולך לביתך, כי נרפאת!" 12 האיש קפץ על רגליו, קיבל את האלונקה ופילס לו דרך בתוך הקהל הנדחה. כולם היללו את אלוהים מעומק לבם וקראו בפליאה: "אף פעם לא ראינו דבר כזה!" 13 ישוע יצא שוב לחוץ הים. אנשים רבים התאספו סביבו והוא לימד אותם. 14 כאשר התהלך על החוף פגש את

לוי. בנו של חלפי. יושב בבית־המכס." בוא אתי, "הזמינו ישוע, "בוא והיה תלמיד שלי." לוי עזב את בית־המכס והלך עם ישוע. 15 באותו ערב הזמין לוי לארוחה בביתו את גובי־המכס מהעבודה ואנשים רגילים מהרחוב, כדי שתהיה להם הזדמנות לפגוש את ישוע ותלמידיו (אנשים רבים רצו לפגוש את ישוע פנים אל פנים ולדבר איתו). 16 אחדים מהסופרים והפרושים ראו את ישוע אוכל בחברת אנשים בעלי שם רע. "כיצד הוא יכול לאכול עם האנשים האלה?" שאלו את תלמידיו. 17 ישוע שמע את שאלתם והשיב: "החולים זקוקים לרופא ולא הבריאם. לא באתי לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה, כי אם לחוטאים." 18 תלמידיו יוחנן ותלמידיו הפרושים נהגו לצום, כנהוג במסורת היהודית. יום אחד באו מספר אנשים אל ישוע ושאלו אותו מדוע תלמידיו אינם צמים כמו כולם. 19 השיב להם ישוע: "האם ייתכן שידידי החתן יסרבו לאכול במסיבת חתונתו? האם ייתכן שיתאבלו בזמן שהחתן נמצא אתם? 20 אולם יבוא יום שהחתן יילקח מהם, ואז הם יצומו. 21 למה הדבר הזה דומה? לאדם התופר טלאי מבד חדש על בגד ישן ובלה; מה יקרה? הטלאי מהבד החדש יינתק ויגדיל את החור בבגד. 22 הדבר דומה גם לאדם הממלא יין חדש בתוך חביות רקובות. הרי היין יבקע את החביות ויישפך החוצה. יין חדש יש לשמור בחביות חדשות." 23 באחת השבתות הלכו ישוע ותלמידיו דרך שדה תבואה, והתלמידים קטפו שיבולים ואכלו את הגרעינים. 24 "ראה מה הם עושים!" התנפלו הפרושים על ישוע. "מדוע הם קוטפים שיבולים בשבת? הלא הם עוברים

3 ישוע חזר לבית־הכנסת בכפר־נחום וראה שם איש שידו משותקת. 2 מאחר שהיום היה שבת, רצו מתנגדיו של ישוע לראות אם ירפא את האיש. הם החליטו שאם ישוע ירפא את האיש, יאסרו אותו. 3 ישוע אמר לבעל היד המשותקת: "בוא ועמוד לפני כולם." 4 לאחר מכן הוא פנה אל הזוממים נגדו ושאל: "על־פי התורה האם עלינו לעשות בשבת מעשים טובים, או מעשים רעים? האם עלינו להציל נפשות בשבת, או לאבד אותן?" "לא הייתה תשובה בפיהם. 5 ישוע הביט בהם בכעס וצער, בגלל לב האבן שלהם, ואז פקד על האיש החולה: "הושט את ידך." האיש הושיט את ידו והיא נרפאה כליל. 6 הפרושים מיהרו להתייעץ עם אנשי הורדוס כיצד להיפטר מישוע. 7 ישוע ותלמידיו עזבו את בית־הכנסת והלכו לשפת הים. הקהל הרב שהלך אחריהם בא כמעט מכל קצות הארץ: מהגליל, מיהודה, מירושלים, מאדום, מעבר הירדן ואפילו מאזור צור וצידון. כל האנשים האלה הלכו אחרי ישוע מפני ששמעו על הנסים והנפלאות שחולל, וכמובן שרצו לראות אותו במו עיניהם. 9 ישוע ביקש מתלמידיו להכין לו סירה, כדי שאם ינסה הקהל להידיח אליו ויאלץ אותו להיכנס למים, יוכל לעלות

על הסירה. 10 באותו יום הוא ריפא חולים רבים מאוד, וכתוצאה מכך הלכו והתרבו החולים שנהרו אליו מכל עבר, וכל אחד ניסה לגעת בו כדי להירפא. 11 כאשר נגעו אנשים אחוזה־שדים בישוע, הם נפלו לפניו וצעקו: "אתה הוא בן־האלוהים!" 12 אולם ישוע ציווה עליהם לשתוק ולא לגלות את זהותו. 13 ישוע עלה על אחד ההרים והזמין אליו אנשים מסוימים מבין הקהל. 14 הוא בחר שנים־עשר איש שהיוו מלווי הקבועים ושילכו ללמד את העם, ונתן להם סמכות לרפא חולים ולגרש שדים. 16 אלה שמות השנים־עשר שישוע בחר: שמעון כִּיפָּא (שישוע כינה אותו "פטרוס"), יעקב ויוחנן בני־זבדי (שישוע כינה "בני־רעם"), אַנְדֵּרִי, פִּילִיפּוֹס, בֶּרְתֹּלְמִי, מַתִּי, תוֹמָא, יַעֲקֹב בֶּן־חֲלָפִי, תָּדִי, שמעון (מחבורת הקנאים) ויהודה איש קריות (אשר מאוחר יותר הסניר את ישוע). 20 כאשר חזר ישוע לבית מארחיו, שוב המתין לו קהל שמילא את כל הבית. כך שישוע ותלמידיו לא יכלו להפסיק ולאכול. 21 כשנודע לבני משפחתו על כך, הם באו לקחתו לביתם. "הוא יצא מדעתו!" קראו. 22 מורי הלכה מירושלים באו לשם ואמרו: "אתם יודעים מדוע הוא יכול לגרש שדים? מפני שבעל־זבול, שר השדים, שוכן בתוכו!" 23 ישוע קיבץ אותם סביבו ודיבר אליהם במשלם. "כיצד יכול השטן לגרש את השטן?" שאל. 24 ממלכה מפולגת לא תחזיק מעמד ותתמוטט. 25 משפחה שיש בה חילוקי דעות ופילוגים – תיהרס. 26 אם השטן נלחם נגד עצמו, מה יוכל להשיג? 27 איש אינו יכול לשדוד את מלכות השטן לפני שיכבול אותו תחילה. לאחר שיכבול את השטן, יוכל לשדוד את רכושו. 28 "אני

מזהיר אתכם, "המשיך ישוע, "כל החטאים וגידופים ייסלחו לבני האדם. 29 רק חטא אחד לעולם לא ייסלח – גידוף רוח הקודש." (aiōn) 30 ישוע מצא לנכון להזהיר אותם, שכן טענו שהוא חולל נסים בכוחו של השטן (במקום שידרו שהוא חולל נסים בכוחו של רוח הקודש). 31 בינתיים באו אמו ואחיו של ישוע אל הבית שבו לימד. הם שלחו מישוע לקרוא לישוע החוצה, כי רצו לדבר איתו. "אמך ואחיך מחכים לך בחוץ; הם רוצים לדבר אתך", אמר לו מישוע. 33 "מי היא אמי?" "מי הם אחי?" קרא ישוע. 34 הוא הביט באנשים סביבו והכריז: "הנה אמי ואחי! 35 כל השומע בקול אלוהים הוא אחי, אחותי ואמי."

4 פעם אחרת, כשלימד ישוע על החוף, התאסף סביבו קהל עצום; האנשים נדחפו ונדחקו עד כי לא היה לו מקום לעמוד. ישוע התיישב בסירה שהכינו לו תלמידיו, וכל האנשים נשארו על החוף. 2 בדרך כלל הוא לימד את הקהל בסיפורים ובמשלים, והנה אחד מהם: 3 "שימו לב! איכר אחד יצא לזרוע. כשפיזר את הזרעים בשדה 4 נפלו חלקם על השביל בצד הדרך, והציפורים באו וניקרו אותם. 5 חלקם נפלו על אדמת סלעים ומיד הצמיחו נבטים יפים, אולם כעבור זמן קצר נבלו ומתו, מפני שלא יכלו להכות שורשים עמוקים. 7 חלקם נפלו בין קוצים, ואלה חנקו את הצמחים הרכים. 8 אולם חלק אחר מהזרעים נפל על אדמה טובה, ונשא פרי מבורך ורב פי שלושים, פי ששים ואפילו פי מאה. 9 מי שמסוגל לשמוע, שיקשיב!" 10 כשנשאר ישוע לבדו עם השנים־עשר ושאר התלמידים, הם שאלו אותו: "רבי, למה התכוונת במשל?" 11 "לכם מותר לדעת את

סוד מלכות האלוהים, "ענה להם ישוע, אך באופן מעשי את מה שאתם שומעים. כפי שאתם אלה שמחוץ למלכות האלוהים שומעים רק מתנהגים עם אחרים כך יתנהגו איתכם. 25 מי משלים. למרות שהם רואים ושומעים, הם שיש לו – יינתן לו עוד; ומי שאין לו – גם אינם מבינים ואינם מאמינים באלוהים, ועל כן המעט שבדיו יילקח ממנו. 26 ישוע סיפר אין להם סליחת חטאים. 13 אבל אם אינכם מבינים את המשל הפשוט הזה, כיצד תבינו את שאר המשלים שאני עומד לספר? 14 "האיכר במשל הוא כל אדם שמספר לאחרים את הזרעים וגדלו ללא עזרת האיכר; 28 האדמה בשורת אלוהים, שכן הוא מנסה לזרוע בלבם את דבר־אלוהים. 15 השביל בצד מסמל עלה ראשון, אחריו הגבעול וראש השיבולת. את לב האנשים השומעים את דבר אלוהים, ולבסוף הבשילו הגרגרים. 29 אז בא האיכר אך מיד בא השטן ומנסה להשכיח מלבם וקצר את התבואה. 30 "כיצד אוכל לתאר את אשר שמעו. 16 אדמת הסלעים מסמלת את מלכות אלוהים?" שאל ישוע. "למה אפשר את לבם של אלה השומעים את הבשורה לדמות את מלכות אלוהים? 31 מלכות אלוהים ומקבלים אותה בהתלהבות ובשמחה. 17 אך אינם מעמיקים ואינם מתבססים באמונתם. כי גרגר זה זעיר ביותר, הוא גדל להיות לכן ברנע שצצים קשיים ראשונים הם אינם מחזיקים מעמד. 18 "אדמת הקוצים מסמלת את לבם של אלה השומעים את דבר אלוהים ומאמינים בו. 19 אולם תוך זמן קצר תענוגות העולם והרדיפה אחר עושר והצלחה תופסים את המקום החשוב בלבם, ודוחקים הצידה את דבר אלוהים. משום כך לא רואים שום פרי בחייהם. 20 jaiōn g165) "ואילו האדמה הטובה מסמלת את לבם של אלה המאמינים באמת בדבר־אלוהים, והפרי המבורך בחייהם רב, והתרחקו מהמקום בסירה שבה ישב ישוע, אך פי שלושים, פי שישים ואפילו פי מאה ממה הסירות האחרות שטו בעקבותיהם. 37 לפתע שנזרע בלבם. 21 ישוע המשיך ואמר: "כשאדם מדליק נר בחשכה, האם הוא מחביא את הנר הדולק מתחת למיטה, כדי שאיש לא יראה את האור? תפקיד הנר להאיר, ולכן שמים אותו במקום מרכזי – במקום שבו יביא תועלת קום! אנחנו עומדים לטבוע, ולך לא אכפת?" רבה ביותר. 22 "כל הנסתר עתה ייגלה בבוא העת. 23 מי שאוזניים לו, שיקשיב! 24 "קיימו מיד שקטה הרוח והים נרגע. 40 לאחר מכן

הוא פנה אל תלמידיו ושאל בתמיהה: "מדוע נבהלתם כל-כך? עדיין אינכם מאמינים בי?" 16 מה שהתרחש, 17 והאנשים התחננו לפני ישוע 41 התלמידים נמלאו פחד ושאלו זה את זה: "מיהו האיש הזה שאף הרוח והים נשמעים לו?"

5 בהגיעם אל הגדה השנייה של הכינרת ירד ישוע מהסירה, והנה רץ לקראתו מכיוון בית-הקברות איש אחוז רוח רעה. 3 איש זה גר בבית-הקברות והיה בעל כוח פיזי אדיר. בכל פעם שאסרו אותו בכבלים ושרשרות הוא היה מנתק אותם בקלות ויוצא לחופשי. איש לא היה יכול להתגבר עליו. 5 יומם ולילה נהג להסתובב כמשוגע בין הקברים ועל ההרים, צועק ופוצע את עצמו באבנים חדות. 6 בראותו את ישוע מרחוק, רץ האיש לקראתו ונפל לרגליו. 7 ישוע פקד על השד שבתוך האיש: "צא החוצה, שד!" השד צעק צעקה מחרידה: "מה אתה עומד לעשות לי, ישוע בן אל-עליון? למען אלוהים, אל תייסר אותי!" 9 "מה שמך?" שאל ישוע. "לגיון", השיב השד. "אינני לבדי; אנחנו כאן שדים רבים." 10 השדים התחננו לפני ישוע שלא ישלח אותם למקום נידח. 11 בקרבת המקום היה עדר גדול של חזירים שרעה במורד ההרים. 12 "שלח אותנו לתוך החזירים האלה", התחננו השדים. 13 ישוע הסכים, והם יצאו מהאיש ונכנסו לתוך החזירים. כל החזירים (בערך אלפיים) דהרו בטרורף במורד ההר ישר לתוך הים וטבעו. 14 רועי החזירים ברחו לערים ולכפרים שבסביבה, וסיפרו לכולם מה שקרה. כל האנשים רצו מיד אל המקום כדי לראות את המחזה במו עיניהם. 15 עד מהרה התאספו אנשים רבים ליד ישוע, אולם כשראו את האיש יושב לרגלי ישוע לבוש היטב ושפוי בדעתו,

מחפש את מי שנע בו. ³³ האיש, אשר ידעה כי נרפאה, התקרבה אליו, נפלה לרגליו בפחד ובחרדה וסיפרה לו את כל האמת. ³⁴ "בתי, להם ישוע. בני עירו, בני משפחתו וחבריו אמונתך ריפאה אותך!" אמר לה ישוע. "היי לעולם אינם מכבדים אותי." ⁵ בגלל חוסר בריאה ולכי לשלום. ³⁵ בזמן שישוע דיבר אל האשה, הגיעו למקום שליחים מביתו של יאיר והודיעו לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח את המורה." ³⁶ אולם ישוע התעלם מכך ואמר ליאיר: "אל תפחד; רק תאמין!" ³⁷ ישוע עצר את הקהל ולא הרשה לאיש ללכת איתו, פרט לפטרוס, יעקב ויוחנן. ³⁸ בהגיעם לביתו של יאיר מצאו את כולם בוכים ומתאבלים על מות הילדה. ³⁹ ישוע נכנס פנימה ושאל את האנשים: "מדוע אתם בוכים ומתרגשים? הילדה לא מתה; היא רק ישנה." ⁴⁰ כל הנוכחים לענו לו, אולם הוא לא שם לב לכך וביקש מכולם לצאת משם. הוא לקח את ההורים ואת תלמידיו ונכנס איתם לחדרה של הילדה. ⁴¹ ישוע אחז בידה של הילדה וקרא: "טליא, קומי!" (כלומר: "קומי, ילדה!") היא הייתה בת 12 והיא אכן קמה ממיטתה והתהלכה בבית. הוריה התפלאו מאוד, ⁴³ אך ישוע הזהיר אותם שלא יספרו לאף אחד מה שקרה, וביקש שיתנו לילדה משהו לאכול.

6 זמן קצר לאחר מכן חזרו ישוע ותלמידיו לנצרת – עירו של ישוע. ² בשבת הלך ישוע לבית הכנסת ולימד את הקהל. אנשים רבים התפלאו מאוד על חוכמתו ועל הניסים שחולל. אך הם ידעו שהוא אחד מהם ושהוא גר בסביבה וקראו: "הוא אינו טוב מאתנו. הוא סך הכול גנר פשוט, בנה של מרים ואחיהם של יעקב, יוסף, יהודה ושמעון; ואחיותיו גרות

מחפש את מי שנע בו. ³³ האיש, אשר ידעה כי נרפאה, התקרבה אליו, נפלה לרגליו בפחד ובחרדה וסיפרה לו את כל האמת. ³⁴ "בתי, להם ישוע. בני עירו, בני משפחתו וחבריו אמונתך ריפאה אותך!" אמר לה ישוע. "היי לעולם אינם מכבדים אותי." ⁵ בגלל חוסר בריאה ולכי לשלום. ³⁵ בזמן שישוע דיבר אל האשה, הגיעו למקום שליחים מביתו של יאיר והודיעו לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח את המורה." ³⁶ אולם ישוע התעלם מכך ואמר ליאיר: "אל תפחד; רק תאמין!" ³⁷ ישוע עצר את הקהל ולא הרשה לאיש ללכת איתו, פרט לפטרוס, יעקב ויוחנן. ³⁸ בהגיעם לביתו של יאיר מצאו את כולם בוכים ומתאבלים על מות הילדה. ³⁹ ישוע נכנס פנימה ושאל את האנשים: "מדוע אתם בוכים ומתרגשים? הילדה לא מתה; היא רק ישנה." ⁴⁰ כל הנוכחים לענו לו, אולם הוא לא שם לב לכך וביקש מכולם לצאת משם. הוא לקח את ההורים ואת תלמידיו ונכנס איתם לחדרה של הילדה. ⁴¹ ישוע אחז בידה של הילדה וקרא: "טליא, קומי!" (כלומר: "קומי, ילדה!") היא הייתה בת 12 והיא אכן קמה ממיטתה והתהלכה בבית. הוריה התפלאו מאוד, ⁴³ אך ישוע הזהיר אותם שלא יספרו לאף אחד מה שקרה, וביקש שיתנו לילדה משהו לאכול.

6 זמן קצר לאחר מכן חזרו ישוע ותלמידיו לנצרת – עירו של ישוע. ² בשבת הלך ישוע לבית הכנסת ולימד את הקהל. אנשים רבים התפלאו מאוד על חוכמתו ועל הניסים שחולל. אך הם ידעו שהוא אחד מהם ושהוא גר בסביבה וקראו: "הוא אינו טוב מאתנו. הוא סך הכול גנר פשוט, בנה של מרים ואחיהם של יעקב, יוסף, יהודה ושמעון; ואחיותיו גרות

ראשו כרתי. הוא קם לתחייה!" 17 זמן מה הקהל הרב הזה וננוח במקום שקט – הרחק קודם לכן שלח הורדוס חיילים לאסור את מכול המולה", הציע ישוע. כי אנשים כה רבים יוחנן, כי יוחנן אמר שאסור להורדוס להתחתן באו אליהם. כך שלא היה להם זמן לאכול. עם הורודיה – אשת אחיו פיליפוס. 19 הורודיה 32 ישוע ותלמידיו הפליגו בסירה למקום שבו שנאה את יוחנן בשל כך ורצתה במוותו כנקמה. קיוו לנח. 33 אך אנשים רבים ראו אותם אולם לשם כך היה עליה לקבל את רשותו של בעת שעזבו ורצו לפנייהם לאורך החוף; הם הורדוס. 20 ואילו הורדוס כיבד את יוחנן ולא כבר המתינו לישוע ותלמידיו במקום שבו הרשה להורודיה לפגוע בו. כי ידע שיוחנן עננה הסירה. 34 כאשר ירד ישוע מהסירה הוא אדם ישר וקדוש. הורדוס אהב מאוד וראה את הקהל שחיכה לו על החוף. נמלא להקשיב לדברי יוחנן אף כי נרמו לו מבוכה. חמלה. כי הם נראו בעיניו כעדר ללא רועה. 21 ביום הולדתו של הורדוס הייתה להורודיה הוא לימד אותם דברים רבים שהיה עליהם הזדמנות מצינת להשיג את מבוקשה. המלך לדעת. 35 עם רדת הערב באו התלמידים ערך מסיבה גדולה לכל האנשים החשובים. לישוע וביקשוהו: "אמור לכל האנשים האלה לקציני הצבא ולמושלי הגליל. 22 בתה של שילכו לקנות מזון בכפרי הסביבה. כי הורודיה נכנסה לאולם ושעשה את האורחים השעה מאוחרת ובמקום השומם הזה אין בריקודים. הורדוס נהנה כל-כך מריקודיה דבר לאכול." 37 "אתם בעצמכם תאכילו עד שנשבע בפזיזות: "חי נפשי. את יכולה לבקש אותם. "השיב ישוע. "במה נאכיל אותם?" שאלו ממני כל מה שתצרי ואני מבטיח שתקבלי התלמידים בתמיהה. "נצטרך הון תועפות זאת; עד חצי המלכות אתן לך!" 24 הבת יצאה כדי לקנות אוכל לכל האנשים האלה!" מהאולם בהתרגשות ומיהרה להתייעץ עם 38 "לכו לראות כמה ככרות לחם יש לנו". אמרה. הורודיה הורתה לה מיד: "בקשי ממנו אמר ישוע. הם חזרו ואמרו: "יש בידינו חמש את ראשו של יוחנן המטביל!" 25 הבת מיהרה ככרות לחם ושני דגים. 39 ישוע ביקש חזרה אל המלך וקראה: "אני רוצה את ראשו מהקהל לשבת על הדשא, ולשבת בשורות של יוחנן המטביל על מגש ומיד!" 26 המלך של חמישים או מאה איש. 41 הוא לקח את נמלא צער רב. אך לא יכול היה להפך את חמש ככרות הלחם ואת שני הדגים, הביט שבועתו בנוכחות האורחים. 27 אז שלח את לשמים. ביקש מאלוהים שיברך את האוכל. אחד משומרי ראשו אל הכלא. כדי לכרות לאחר מכן פרס את הלחם ונתן לכל אחד את ראשו של יוחנן. השומר כרת את ראשו מתלמידיו פרוסת לחם וחתיכת דג. כדי של יוחנן והביאו חזרה על מגש. הוא מסר את שיגישו לקהל. 42 והאנשים אכלו עד ששבעו המגש לבת. וזו מסרה אותו לאמה. 29 כאשר לחלוטין! 43 כחמשת אלפים גברים (לאכול) שמעו תלמידיו יוחנן מה שקרה. באו לקחת נשים וילדים) השתתפו בארוחה, ולבסוף את גופתו וקברו אותה לפי הדת. 30 בינתיים כשנאספו הפירורים והשאירו מהארץ הם חזרו השליחים ממסעם וסיפרו לישוע כל מה מילאו שנים עשר סלים. 45 בתום הארוחה שעשו ולימדו. 31 "הבה ניקח חופשה קצרה מן ביקש ישוע מתלמידיו לעלות לסירה ולשוט

לבית צידה. שם יפגוש אותם מאוחר יותר. באוכל. זוהי רק דוגמה אחת ממנהגים רבים ישוע עצמו נשאר להיפרד מהקהל ולשלח שהם מקיימים מאות שנים. דוגמה נוספת היא אותו הבית. 46 לאחר שעזבו כולם עלה הכשרת סידים, מחבתות וכלים. 5 הם שאלו ישוע על אחד ההרים להתפלל. 47 בלילה, את ישוע: "מדוע התלמידים שלך אינם שומרים בזמן שהתלמידים היו בסירה באמצע הים את מסורת אבותינו הדורשת נשילת ידיים וישוע היה על החוף, 48 הוא ראה שתלמידיו לפני הארוחה?" 6 "צבועים שכמוכם!" ענה בצרה – שהם חותרים בחוזקה ונאבקים עם להם ישוע. "הנביא ישעיהו תיאר אתכם נכונה הרוח והגלים. בערך בשעה שלוש בבוקר כשאמר: 'יגש העם הזה בפני, ובשפתיו כבדוני, הלך אליהם ישוע כשהוא פוסע על פני המים, ולבו רחק ממני, ותהי יראתם אותי מצות 49 אולם כשראו התלמידים אדם הולך על פני אנשים מלומדה.' 8 'אתם מתעלמים ממצוותי המים, נבהלו מאוד וצרחו מפחד, כי חשבו של אלוהים, ובמקומם אתם ממציאים מצוות שראו רוח רפאים. 50 ישוע דיבר אליהם מיד ומנהגים למיניהם. 9 ביטלתם את מצוות והרגיע אותם: "אל תפחדו; זה אני!" 51 הוא אלוהים כדי שתוכלו לקיים את המסורת עלה לסירה והרוח פסקה. התלמידים ישבו שהמצאתם בעצמכם! 10 קחו למשל את שם נבוכים לגמרי ולא הבינו כיצד זה קרה, המצווה כבד את אביך ואת אמך. משה אמר 52 כי למרות הפלא של הערב הקודם הם שכל מקלל אביו ואמו מות יומת! 11 ואילו עדיין לא הפנימו את מה שקרה. 53 ישוע ותלמידיו הגיעו לגינוסר, קשרו את הסירה הוריו העניים, אם הוא מבטיח לתרום לעבודת ועלו לחוף. אנשי המקום הכירו את ישוע, אלוהים את אשר הוא חייב לתת להוריו. 12 כך 55 ומיהרו לספר לכל אנשי הסביבה את דבר אתם מפרים את מצוות אלוהים כדי לקיים את בואו. האנשים החלו להביא אליו חולים רבים המסורת שהמצאתם אתם. זוהי רק דוגמה אחת על מיטות ואלונקות. 56 הם נשאו את החולים מתוך רבות. 14 ישוע אסף סביבו שנית את כל לכל מקום שישוע הלך – לכפר, לעיר או הקהל ואמר: "הקשיבו אלי כולכם והשתדלו לשדה – והתחננו לפניו שירשה להם לפחות להבין: 15 לא מה שנכנס אל גופכם מטמא אתכם, אלא מה שיוצא מתוכו. כל מי שיש לו אוזניים שישמע!" 17 לאחר שעזבו את הקהל והגיעו הביתה, שאלו התלמידים את ישוע למה התכוון במשל שסיפר. 18 "מה, גם אתם אינכם מבינים?" שאל ישוע בתימהון. "האם אינכם מבינים כי האוכל שאתם אוכלים אינו מטמא אתכם?" 19 הרי האוכל אינו בא במגע עם הלב: האוכל עובר דרך מערכת העיכול." 20 ישוע הוסיף ואמר: "המחשבות הן המטמאות את האדם. 21 כי מקרב לב האדם יוצאות מחשבות

7 יום אחד באו אחדים מהפרושים והסופרים אל ישוע כדי לחקור את מעשיו. 2 הם הבחינו בכך שכמה מתלמידיו של ישוע אינם נוטלים ידיים לפני הארוחה, כפי שנהוג במסורת היהודית. 3 (במסורת היהודית של אז, במיוחד אצל הפרושים, נהגו ליטול ידיים עד למרפק לפני כל ארוחה. 4 גם בשובם מן השוק עליהם ליטול ידיים לפני שהם נוגעים

רעות של ניאוף, גניבה, רצח. 22 בגידה, ביקש מהנוכחים שלא להפיץ את הדבר. אולם רדיפת בצע, רשעות, רמאות, פריצות, קנאה, הוצאת דריבה, גאווה, ניבול-פה וכדומה. 23 כל הדברים הנתעבים האלה יוצאים מתוך לב האדם, והם המטמאים והמרחיקים אותנו מאלוהים. 24 ישוע עזב את הגליל והלך

לאזור צור וצידון. הוא ניסה להסתיר את דבר בואו, אך לא עלה בידו. כמו תמיד נפוצו השמועות על בואו במהירות. 25 לאישה אחת הייתה בת אחוזת שד. כאשר שמעה האישה על בואו של ישוע באה אליו, נפלה לרגליו 26 והתחננה לפניו שיגרש את השד מבתה (היא הייתה אישה יוונית שנולדה בפניקיה הסורית). 27 "תחילה עלי לעזור לבני עמי – היהודים", ענה לה ישוע. "אין זה צודק לקחת את לחמם של הילדים ולהשליכו לכלבים." 28 "נכון, אדוני", ענתה האישה. "אולם גם גורי הכלבים מקבלים תחת השולחן את השאריות והפירורים מצלחות הילדים." 29 ישוע אמר לה: "בגלל תשובתך בתך נרפאה; לכי לביתך ותראי שהשד יצא ממנה." 30 האישה הלכה לביתה ומצאה את בתה הקטנה שוכבת רגועה על מיטתה לאחר שיצא ממנה השד. 31 מצור הלך ישוע לצידון, ומשם חזר לים הכינרת דרך אזור עשר הערים. 32 ההמון הביא אליו איש חרש ואילם, וכולם התחננו לפניו שישים את ידיו על האיש וירפא אותו. 33 ישוע הרחיק את החרש-אילם מההמון, הכניס את אצבעותיו לאוזני האיש, לאחר מכן ירק על אצבעותיו וננע בלשונו של האילם. 34 ישוע נשא את עיניו לשמים, נאנח וקרא: "אפתח" ("היפתח!"). 35 מיד נפתחו אוזני האיש והוא שמע. גם לשונו הותרה והוא היה מסוגל לדבר ולשמוע היטב. 36 ישוע

8 יום אחד כשהתאסף קהל גדול סביב ישוע, שוב לא היה להם מה לאכול. ישוע כינס את תלמידיו כדי לדון במצב. 2 "אני מרחם על האנשים האלה", אמר. "הם נמצאים כאן כבר שלושה ימים, ונגמר להם האוכל. 3 אם אשלח אותם הביתה רעבים, הם יתעלפו בדרך. מפני שחלקם באו ממקומות רחוקים." 4 "מאין נמצא להם אוכל במקום השומם הזה?" שאלו התלמידים בפליאה. 5 "כמה ככרות לחם יש לכם?" שאל אותם ישוע. "שבע", השיבו. 6 ישוע ביקש מהקהל לשבת על הארץ. הוא לקח את שבע ככרות הלחם, הודה לאלוהים עליהן, פרס את הלחם לפרוסות ונתן לתלמידיו כדי שיגישו לקהל. 7 הם מצאו גם כמה דגים קטנים. ישוע ברך עליהם וביקש מתלמידיו להגישם לקהל. 8 למרבה הפלא אכלו כולם עד ששבעו, ולאחר מכן שלח אותם ישוע הביתה. כארבעת-אלפים איש השתתפו בארוחה באותו יום, וכשאפו את השאריות והפירורים הם מילאו שבעה סלים גדולים! 10 מיד לאחר מכן עלו ישוע ותלמידיו לסירה ושטו לאזור דלמנותא. 11 הפרושים בדלמנותא שמעו על בואו, ובאו להתווכח איתו ולנסותו. הם אמרו לישוע: "הראה לנו אות מהשמים, ואז נאמין בך." 12 ישוע נאנח אנחה עמוקה והשיב: "לא אחולל למענכם כל פלא ולא אראה לכם כל אות מהשמים.

כמה הוכחות דרושות לכם כדי שתאמינו? אל משפחתו ואמר: "אל תלך לספר את הדבר
13 ישוע עזב אותם. חזר לסירה ושט לגדה לאנשי הכפר: לך ישר הביתה." 27 ישוע
השנייה של הכינרת. 14 התלמידים שכחו ותלמידיו עזבו את הגליל והלכו לכפרי
לקחת איתם מספיק אוכל, ונותרה להם בסירה קיסריה של פיליפוס. בדרך שאל ישוע את
רק כיכר לחם אחת. 15 בהיותם בסירה תלמידיו: "מה אומרים עלי אנשים? למי הם
הזהיר ישוע את תלמידיו בתקיפות: "היזהרו חושבים אותי?" 28 "יש אנשים שחושבים שאתה
מהשאור של המלך הורדוס ושל הפרושים!" יוחנן המטביל. "ענו התלמידים, "ואחרים
16 "למה הוא מתכוון?" שאלו התלמידים זה חושבים שאתה אליהו הנביא או נביא אחר.
את זה. לבסוף הגיעו למסקנה שהוא ודאי 29 "ומי אתם חושבים שאני?" המשיך ישוע
מדבר על כך ששכחו לקחת איתם מספיק לשאול. "אתה המשיח!" קרא פטרוס. 30 אולם
לחם. 17 ישוע הקשיב לשיחתם והגיב: "אתם ישוע הזהיר אותם שלא יגלו זאת לאיש. 31 רק
טועים לגמרי. איני מדבר כלל על הלחם מאז החל ישוע לספר להם על הייסורים
שבסירה. האם קשה לכם כל-כך להבין המצפים לו, והוא עוד סיפר שראשי הכוהנים,
זאת? 18 למה אתם לא רואים. למה אתם הסופרים והזקנים יגרמו למותו, אך יקום
לא שומעים? למה אתם לא קולטים דבר? לתחייה לאחר שלושה ימים. 32 ישוע דיבר
19 "האם שכחתם את חמשת-אלפים האנשים אתם בגלוי לב, אולם פטרוס לקח אותו
שהאכלתי בחמש כיכרות לחם? אמרו לי, הצידה והוכיח אותו: "אל תדבר כך!" 33 ישוע
כמה לחם נותר לאחר הארוחה? "שנים-עשר הביט בפטרוס ואמר לו בחומרה: "סור ממני,
סלים מלאים", ענו התלמידים. 20 "וכאשר שטן שכמוך! אתה מסתכל על הדברים
האכלתי את ארבעת-אלפים האנשים בשבע מנקודת ראות אנושית, ולא מנקודת ראותו של
ככרות לחם, כמה נותר בסוף?" "שבעה סלים אלוהים. 34 ישוע ביקש מתלמידיו להתקרב
מלאים", השיבו התלמידים. 21 "ואתם עוד אליו ולהקשיב. מי שרוצה ללכת בעקבותיי
מעזים לחשוב שאני רואה משום שיש לנו רק עליו להתכחש לעצמו, לשאת את צלבו וללכת
כיכר לחם אחת?" 22 בהגיעם לבית-צידה אחרי. 35 מי שחפץ להציל את חייו – יאבד
הביאו אליו מספר אנשים אדם עיוור, והתחננו אותם, ואילו מי שיוותר על חייו למעני ולמען
לפניו שיגיע בו וישיב לו את ראייתו. 23 ישוע הבשורה – יציל אותם. 36 "איזה רווח יש
אחז ביד העיוור והוציאו אל מחוץ לכפר, לאדם שיכול להשיג את כל העולם אבל
שם ירק בעיניו והניח עליהן את ידיו. "האם מפסיד חיי-נצח? 37 מה כבר יכול בן-אדם
אתה רואה עכשיו?" שאל ישוע. 24 האיש הביט לתת בתמורה לחייו? 38 דעו לכם, שכל מי
סביבו והשיב: "כן! אני רואה אנשים; אבל הם שמתבייש בי ובדברי בדור החוטא וחסר
נראים ממושטשים – כמו עצים מהלכים!" האמונה הזו, הוא יהיה לבושה לבן-האדם
25 ישוע הניח שוב את ידיו על עיני האיש, והן כאשר יבוא בכבודו עם המלאכים הקדושים.
נרפאו כליל. עתה יכול היה האיש לראות 9 ישוע המשיך לדבר אל תלמידיו: "אני
למרחוק בבירור. 26 ישוע שלח אותו הביתה אומר לכם, שאחדים מכם העומדים כאן היום

יזכו לחיות ולראות את מלכות אלוהים באה אותו: נכנס בו שד המונע ממנו לדבר. 18 בכל בנבורה! 2 כעבור שישה ימים לקח ישוע את פעם שהשד תוקף את הילד הוא משליך פטרוס, יעקב ויוחנן ועלה איתם על פסגת הר אותו על הרצפה, והילד האומלל מזיל ריר גבוה. רק ארבעתם היו שם. לפתע זרחו פניו מפיו, שיניו נוקשות וכוחותיו עוזבים אותו. של ישוע בזוהר נפלא: 3 בנדיו הבריקו והלבינו ביקשתי מתלמידך לגרש את השד, אך הם לא עד מאוד. 4 והנה הופיעו אליהו הנביא ומשה יכלו לעשות זאת. 19 "הו, דור חסר-אמונה, רבנו והחלו לדבר עם ישוע. 5 "רבי, כמה טוב "אמר ישוע, "עד מתי יהיה עלי לסבול אתכם? שאנחנו כאן!" קרא פטרוס. "אנחנו ניבנה כאן הביאו אלי את הילד. 20 הם הביאו אליו שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלהו!" את הילד, אך ברגע שראה השד את ישוע 6 פטרוס לא ידע מה לומר, כי התלמידים היו הוא תקף את הילד, הפיל אותו על הרצפה מבוהלים וחסרי מילים. 7 בעודו מדבר סכך וריר נזל מפיו. 21 "מתי החלו להתקפות עליהם ענן, ומתוכו קרא קול: "זהו בני האהוב, האלה? "שאל ישוע. "בהיותו ילד קטן", השיב שמעו בקולו! 8 התלמידים הביטו סביבם האב. 22 "לעיתים קרובות מנסה השד לדחוף ונילו שאליהו ומשה נעלמו, וישוע לבדו נותר את הילד לתוך אש או לתוך מים, כדי להרוג עמם. 9 כאשר ירדו מההר ישוע ציווה עליהם אותו. אנא, רחם עלינו ועזור לנו, אם אתה שלא יספרו לאיש את מה שראו, עד לאחר יכול. 23 "אם אני יכול?" אמר ישוע. "אם אתה שיקום מן המתים. 10 השלושה לא גילו את מאמין, הכול אפשרי ובר ביצוע!" 24 "אני הדבר לאיש, אולם שוחחו על כך בינם לבין מאמין! אנא עזור לי וחזק את אמונתו!" התחנן עצמם. ולעיתים קרובות תהו למה התכוון ישוע האב בבכי. 25 כשראה ישוע שהקהל הולך כשאמר שיקום מן המתים. 11 התלמידים שאלו ורב, נזף בשד ופקד: "שד חרש ואילם, אני את ישוע מדוע הסופרים אומרים שאליהו מצווה עליך לעזוב את הילד הזה ולא לשוב הנביא צריך לבוא תחילה (לפני המשיח). אליו לעולם!" 26 השד פרץ בצעקה מפחידה 12 ישוע השיב שאליהו באמת צריך לבוא קודם ושוב השליך את הילד על הרצפה ויצא ממנו. וישליט סדר בכל, ושלמעשה אליהו כבר בא הוא נראה כגופה לכן עבר לחש בקהל: הילד ואותם האנשים נהגו בו באופן מחפיר – בדיוק מות. 27 אולם ישוע אחז בידו ועזר לו לעמוד על כפי שניבאו הנביאים. "למה אתם חושבים רגליו, והילד הזדקף – בריא לגמרי. 28 כאשר שהתכוונו הנביאים כשניבאו שהמשיח יסבול נשאר ישוע בבית עם תלמידיו לבדם, הם עיניים וחרפה? "שאל. 14 למרגלות ההר הם שאלו אותו: "מדוע לא יכולנו אנחנו לגרש את פגשו את תשעת התלמידים האחרים, מוקפים השד?" 29 "זהו מקרה מיוחד שדורש תפילה בקהל רב ומתווכחים עם כמה סופרים, וצום", השיב ישוע. 30 הם עזבו את האזור 15 הקהל הביט בישוע בכבוד ובהערצה, ההוא ועברו דרך הגליל. ישוע לא סיפר וכולם רצו לקבל את פניו. 16 "על מה לאיש על בואם, כי רצה לבלות זמן מה עם אתם מתווכחים?" שאל ישוע. 17 איש מהקהל תלמידיו ולהכינם לקראת מה שעומד לקרות השיב: "רבי, הבאתי אליך את בני שתרפא לו. "בן-האדם עומד להימסר לידי אויביו".

פתח ישוע. "הם יתרגו אותו. אולם לאחר שלושה ימים יקום לתחייה." 32 התלמידים לא הבינו למה התכוון, אך חששו לשאול אותו. 33 כשהגיעו לכפר נחום ונכנסו לבית מארחיהם שאל ישוע את תלמידיו: "על מה התווכחתם בדרך?" 34 הם התביישו לספר לו, משום שהתווכחו מי החשוב ביניהם. 35 ישוע התיישב, קרא אליו את התלמידים ואמר: "מי שרוצה להיות הראשון צריך להיות האחרון – עליו לשרת את כולם!" 36 ישוע קרא אליו ילד קטן והציג אותו לפניהם. הוא חיבק את הילד והכריז: 37 "כל המקבל ילד קטן כזה בשמי – כאילו מקבל אותי; וכל המקבל אותי – מקבל את אבי אשר שלח אותי." 38 יוחנן תלמידו פנה אליו ואמר: "רבי, ראינו איש שמגרש שדים בשמך ואמרנו לו לחדול מכך, כי אין הוא שייך לקבוצתנו." 39 "אל תמנעו ממנו, "אמר להם ישוע, "כי מי שעושה דברים כאלה בשמי לא ידבר עלי רעות." 40 כל מי שאינו נגדנו הוא לצידנו. 41 מי שייתן לכם אפילו כוס מים בלבד, משום שאתם שלי, אני מבטיח לכם שיקבל את שכרו. 42 אבל אוי למי שיגרום לילד המאמין בי לאבד את אמונתו! לאדם כזה מוטב שיקשרו אבן כבדה לצווארו ויטביעו אותו בים." 43 "אם ידך גורמת לך לחטוא – קצץ אותה! מוטב לחיות עם יד אחת בלבד ולחיות חיי נצח, מאשר ללכת לגיהנום, אל האש שלא תכבה, עם שתי ידיים. (Geenna g1067) 45 אם רגלך גורמת לך לחטוא – כרות אותה! מוטב להיות קיטע ולחיות חיי נצח, מאשר להיות בעל שתי רגליים שמוליכות אותך לגיהנום." (Geenna g1067) 46 שם לא תמות התולעת (שתכרסם בהם), והאש לא תכבה לעולם. 47 "אם עינך גורמת לך

לחטוא – עקור אותה! מוטב להיכנס למלכות אלוהים עיוור למחצה, מאשר להישאר בעל שתי עיניים בגיהנום." (Geenna g1067) 48 מקום שבו התולעת לא תמות לעולם, והאש לא תכבה לעולם. 49 כל אדם יומלח באש. המלח הוא טוב, אך אם הוא מאבד את מליחותו הוא חסר תועלת; כיצד תוכלו להשיב לו את הטעם? על כן שימרו על המלח הנמצא בקרבכם וחיו בשלום איש עם רעהו."

10 ישוע עזב את כפר נחום והלך דרומה, לנבול יהודה ולאזור שממזרח לנהר הירדן. שוב התאסף סביבו קהל גדול, וישוע לימד אותם כמנהגו. 2 פרושים אחדים שבאו לנסותו שאלו: "האם מותר לאיש להתגרש מאשתו?" 3 "מה אמר משה רבנו בקשר לגירושין?" שאל ישוע. 4 "משה אמר שמותר להתגרש", השיבו הפרושים. "הוא אמר שבעל הרוצה לגרש את אשתו צריך לכתוב לה ספר כריתות (מכתב גירושין). וזה כל מה שנדרש ממנו." 5 "האם אתם יודעים מדוע כתב לכם משה את המצוה הזאת?" השיב ישוע. "אני אניד לכם למה: משה לקח בחשבון את האופי העקשני שלכם. 6 הרי מובן מאליו שאלוהים לא ברא איש ואישה כדי שייפרדו, אלא להיפך – אלוהים ברא איש ואישה כדי שיתאחדו לעולם בברית הנישואין. על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו, 8 ודבק באשתו והיו לבשר אחד. 9 וכך אסור לאיש להפריד את מה שאלוהים איחד." 10 מאוחר יותר, כשנשא ישוע בבית לבד עם התלמידים, שוב העליל את הנושא. 11 ישוע הסביר להם: "בעל המגרש את אשתו משום שברצונו להתחתן עם אישה אחרת, נחשב לנואף. 12 ואישה המגרשת את בעלה ומתחתנת בשנית נחשבת גם היא לנואפת." 13 פעם הביאו

אליו מספר אמהות את ילדיהן, כדי שיברך הביט בהם ואמר: "למעשה, לבני־האדם זה אותם, אולם התלמידים גירשו את האמהות לא אפשרי, אולם לא לאלוהים: עם אלוהים וביקשו מהן שלא להטריד את ישוע. 14 כשראה הכול אפשרי!" 28 פטרוס החל למנות בקול ישוע מה עושים תלמידיו, זה לא מצא חן רם את כל הדברים שהוא ושאר התלמידים בעיניו. "תנו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו עזבו למען ישוע. "אנחנו ויתרנו על הכול כדי מהם, כי לכאלה שייכת מלכות האלוהים. ללכת אחריו!" 29 "אני מבטיח 15 אני אומר לכם: מי שלא מקבל את מלכות לכם, "אמר ישוע, "שכל מי שוויתר על בית האלוהים כמו ילד, לא יוכל להיכנס אליה." אחים, אחיות, אמה, אבא, ילדים או רכוש 16 ישוע חיבק את הילדים, הניח ידיו על ראשם למעני ולמען הבשורה, 30 יקבל ממני חזרה וברך אותם. 17 יום אחד כאשר ישוע יצא לאחד ממסעותיו, בא אליו אדם בריצה שנפל לרגליו ושאל: "רבי הטוב, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 18 "מדוע" aiōnios g166) 31 אולם רבים מאלה אתה קורא לי טוב?" שאל ישוע. "רק אלוהים שהם ראשונים עתה יהיו אז אחרונים, ואחדים טוב. 19 אך בתשובה לשאלתך, אתה הרי מהאחרונים עתה יהיו אז ראשונים." 32 בדרך מכיר את המצוות: לא תרצח, לא תנאף, לא לירושלים הלך ישוע בראש, והתלמידים תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תעשוק, הלכו אחריו בחרדה. ישוע המשיך לספר כבד את אביך ואת אמך?" 20 "רבי, "ענה להם מה יקרה לו. 33 הוא דיבר איתם על האיש, "תמיד שמרתי את כל המצוות האלה." הצפוי לו בירושלים: "מישהו יסגיר אותי לידי 21 ישוע הביט בו באהבה. "עליך לעשות עוד ראשי הכוהנים ולסופרים. הם ידונו אותי דבר אחד: עליך למכור את רכושך ולתרום למוות וימסרו אותי לידי הרומאים. 34 הם ירקו את הכסף לעניים – כדי שאוצרך יהיה בשמים עלי, ילענו לי, יצליפו בי בשוטים ויהרגו אותי. – ולאחר מכן לך אחרי." 22 האיש התעצב אבל לאחר שלושה ימים אקום לתחייה." מאוד והלך לדרכו, כי היה עשיר מאוד. 35 יעקב ויוחנן בני זבדי לחשו באוזנו: "רבי, 23 ישוע הסתכל ואז אמר לתלמידיו: "לאיש אנחנו רוצים לבקש ממך טובה." 36 "איזו עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות האלוהים." טובה אתם רוצים?" שאל ישוע. 37 "כאשר 24 דבריו של ישוע הדחימו את התלמידים, תשב על כסא המלכות, אנו רוצים לשבת אחד ולכן חזר ואמר: "ילדים יקרים, מי שבוטח לימינך ואחד לשמאלך." 38 "אינכם יודעים בכסף וברכוש קשה לו מאוד להיכנס למלכות מה אתם מבקשים!" התפלא ישוע. "האם תוכלו האלוהים. 25 קל יותר לגמל לעבור דרך לשותות מהכוס שאני חייב לשתות? האם תוכלו חזר המחט, מאשר לאיש עשיר להיכנס להיטבל במים?" להיטבל באמת תשתו מכוסים למלכות האלוהים." 26 דבריו אך הגבירו 39 "כן!" השיבו. "אתם באמת תשתו מכוסים את תמיהת התלמידים. הם שאלו זה את ותיטבלו במיילתי", אמר ישוע. 40 "אבל אני זה: "מי, אם כן, יוכל להיוושע?" 27 ישוע יכול להבטיח לכם לשבת לימיני ולשמאלי.

מפני שמקומות אלה כבר שמורים! 41 עד אתם עושים. אמרו לו, 'האדרן זקוק לעיר. אך מהרה גילו שאר התלמידים את בקשתם של הוא ישיב אותו בהקדם'. 4 שני התלמידים יעקב ויוחנן וכעסו עליהם מאוד. 42 ישוע נכנסו אל הכפר ומצאו את העיר עומד על קיבוץ סביבו את התלמידים ואמר: "אתם הרי השביל, קשור לשער אחד הבתים. בהתירם יודעים שאלה הנחשבים למנהיגי הגויים רודים את העיר שאלו מספר אנשים שעמדו שם: "מה בנתיניהם, ומעניקים כוח וסמכות למי שהם אתם עושים? לאן אתם לוקחים את העיר?" רוצים. 43 אולם ביניכם אין הדבר כך; מי 6 התלמידים השיבו שישוע ביקש מהם להביא שרוצה להיות מנהיג ביניכם צריך להיות לו את העיר, והאנשים לא התנגדו יותר. לכם למשרת. 44 מי שרוצה לעמוד בראש 7 הם הביאו את העיר לישוע, וכל התלמידים צריך להיות המשרת של כולם. 45 אף אני, הניחו את מעליהם על גבו, כדי שישוע יוכל בן-האדם, לא באתי לכאן כדי שישרתו אותי, לשבת בנוח. 8 רבים מן הקהל פרשו את אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חיי כופר מעליהם על הדרך לפני ישוע, ואחרים כרתו בעד רבים. 46 ישוע ותלמידיו באו ליריחו. ענפים והניחו אותם על הדרך. 9 הקהל, בצאתם מהעיר הלך אחריהם קהל גדול. שנמלא התלהבות, נדחף ונדחק אל ישוע מכל בצד הדרך ישב קבצן עיוור בשם ברטמי עבר וקרא: "הושע־נא! ברוך הבא בשם ה'! בן-טימי, 47 ששמע שישוע מנצרת מתקרב. 10 תבורך מלכות דוד הבאה עלינו! הושע־נא ברטמי החל לצעוק: "ישוע בן דוד, רחם במרומים!" 11 כל הקהל הזה ליווה את עלי!" 48 "שתוק! ציוו עליו מספר אנשים. אך ישוע אל תוך העיר. מאוחר יותר נכנס ישוע העיוור לא שתק, אלא הגביר את קולו: "בן לבית-המקדש והביט סביבו בתשומת לב דוד, רחם עלי!" 49 ישוע שמע את תחינותיו מרובה, אולם מאחר שהשעה הייתה מאוחרת של העיוור ועמד מלכת. הוא ביקש לקרוא הוא עזב את המקום והלך עם תלמידיו לעיוור. "התעורר, אמרו לו, קום! הוא קורא לבית-עניה. 12 למחרת בבוקר, בעזכם את לך. 50 ברטמי השליך מעליו את שמיכותיו בית-עניה, היה ישוע רעב. 13 הוא ראה מרחוק ובא לישוע. 51 "מה אוכל לעשות למענך?" שאל עץ תאנה עם עלים ירוקים ורעננים. ישוע ישוע. "רבי, אני רוצה לראות!" בכה האיש. התקרב אל העץ וחיפש תאנים, אולם לא מצא 52 "כמובן", השיב ישוע. "אמונתך ריפאה אותך; דבר מלבד עלים, כי טרם הגיעה העונה. לך לשלום. "ואכן עיניו נרפאו והוא הלך בדרך אחרי ישוע.

11 כאשר התקרבו לירושלים והגיעו לבית-פני ובית-עניה, שעל הר הזיתים, פנה ישוע אל שניים מתלמידיו ואמר: 2 "לכו אל הכפר ממול, ובכניסה תראו עֵזר קשור שאיש עדיין לא רכב עליו. התיירו את העיר והביאו אותו אלי. 3 אם מישהו ישאל אתכם מה

הקהל הנדהם: "כתוב בכתבי־הקודש: 'בית־האלהים יקרא לכל העמים'. אולם אתם הפכתם אותו למאורת נגבים!"¹⁸ ראשי הכוהנים והסופרים שמעו על מה שישוע עשה, והחלו לתכנן כיצד להיפטר ממנו. למעשה הם פחדו ממנו, מפני שכל העם העריץ אותו ואהב את מה שלימד. ¹⁹ באותו ערב יצאו ישוע ותלמידיו אל מחוץ לעיר. ²⁰ בבוקר שוב עברו ליד עץ התאנה, ונדהמו לראות שהעץ יבש לגמרי. ²¹ פטרוס נזכר במה שישוע עשה יום קודם ואמר: "ראה, רבי – העץ שקיללת התייבש לגמרי!"²² "פשוט האמינו באלוהים", אמר ישוע. ²³ "אילו באמת האמנתם בכוחו של אלוהים, יכולתם לצוות על ההר הזה לזוז ממקומו ולהיזרק לים. אם תאמינו ולא תטילו ספק יתקיים דברכם." ²⁴ דעו לכם, אתם יכולים להתפלל בעד כל דבר, ואם תאמינו שתקבלו את אשר ביקשתם, באמת תקבלו! ²⁵ אבל בשעה שאתם מתפללים עליכם לסלוח תמיד לכל מי שאתם שומרים לו טינה, כדי שאביכם שבשמים יסלח גם לכם על חטאיכם. ²⁶ אם לא תסלחו לאחרים – גם אביכם שבשמים לא יסלח לכם!" ²⁷ בינתיים ישוע ותלמידיו חזרו לירושלים, וישוע שב לבית־המקדש. אחדים מראשי הכוהנים הסופרים וזקנים באו אליו ושאלו בכעס: "באיזו רשות אתה עושה את כל הדברים האלה?" ²⁹ "אני אענה לשאלתכם בתנאי שאתם תענו לשאלתי", השיב ישוע. ³⁰ "אמרו לי, האם נשלח יוחנן המטביל על־ידי אלוהים או על־ידי בני־אדם?" ³¹ הם התייעצו ביניהם: "אם נאמר שאלוהים שלח אותו, ישאל אותנו מדוע לא האמנו בו." ³² אולם אם נאמר שלא אלוהים שלח אותו, כל העם יתנפל עלינו, כי כולם חושבים שיוחנן היה

12 ישוע סיפר לעם את המשל הבא: "איש אחד נטע כרם ענבים ובנה גדר, יקב ומגדל שמירה. הוא השכיר את הכרם לכורמים ונסע לחוץ לארץ. ² בזמן הבציר שלח בעל־הכרם את אחד מאנשיו לאסוף את הרווח מיבול הענבים, ³ אולם הכורמים התנפלו על השליח, הכו אותו ושלחו אותו חזרה אל בעל־הכרם בידים ריקות. ⁴ "בעל־הכרם שלח מישהו אחר אל הכורמים, אך גם אותו הכו ואף פצעו את ראשו. ⁵ השליח הבא נרצח וכל השליחים שבאו לאחר מכן לכרם הוכו או נרצחו. לבסוף נשאר לבעל־הכרם עוד שליח אחד – בנו היחיד. בלית ברירה הוא שלח את בנו. בתקווה שלפחות אליו יתייחסו הכורמים בכבוד. ⁷ אבל כשראו הכורמים את הבן מרחוק, אמרו: 'הנה בא יורש הכרם; הבה נהרוג אותו, ואז יהיה הכרם שלנו!' ⁸ הם תפסו את הבן, רצחו אותו והשליכו את גופתו מעבר לגדר. ⁹ "מה לדעתכם יעשה בעל־הכרם כאשר ישמע את מה שקרה? מובן שיבוא בעצמו, יהרוג את כל הכורמים וישכיר את הכרם לאחרים. ¹⁰ האם אינכם זוכרים שככה כתוב בתהלים: 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה. ¹¹ מאת ה' היתה זאת; היא נפלאה בעינינו.' ¹² ראשי הכוהנים, הזקנים והסופרים רצו לאסור אותו בו במקום. כי הבינו שבמשל זה הוא מתכוון אליהם – שהם הכורמים הרשעים. אולם הם פחדו לגעת בו בגלל ההמון הרב שהיה שם. על כן ויתרו לו והלכו לדרכם. ¹³ אולם הם שלחו אליו

כמה מאנשי הורדוס ופרושים. כדי שייכנסו מעולם לא קראתם בספר שמות על משה איתו לשיחה וינסו לגרום לכך שיאמר משהו והסנה הבוער? אלוהים אמר למשה: 'אנוכי נגד החוק. על-מנת שתהיה להם עילה לאסור אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי יעקב'. אותו. 14 "רבי, "פתחו המסתננים, "אנחנו יודעים 27 "אלוהים אמר למשה כי למרות שאנשים שאתה איש ישר ושאישי אינו יכול להשפיע אלה מתו לפני מאות שנים, הם עדיין חיים. הרי עליך לשקר. אנחנו גם יודעים שאתה באמת אלוהים לא היה אומר: 'אנוכי האלוהים של מלמד את דבר אלוהים. אמור לנו, רבי, האם אנשים מתים!' 28 אחד המנהיגים היהודיים עלינו לשלם מס לקיסר הרומאי או לא?" שעמד שם נוכח כי ישוע השיב כהלכה, ולכן 15 ישוע הבין את מזימתם ולכן ענה: "תנו לי שאל אותו: "מהי המצווה החשובה ביותר?" מטבע ואומר לכם. 16 הם נתנו לו מטבע, והוא 29 ישוע השיב: "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' שאל: "של מי הדמות החקוקה על המטבע? של אחד! 30 ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך מי השם החקוק כאן?" "של הקיסר!" "ענו כולם. ובכל נפשך ובכל מאורך." 31 המצווה השנייה 17 "של הקיסר? אם כן תנו לו את מה ששייך לו. היא: 'ואהבת לרעך כמוך! מצוות אלה הן אך תנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים. הם החשובות ביותר!" 32 השואל המשיך: "רבי, נותרו פעורי פה וללא מילים. 18 אחר כך באו אתה צודק. באמת יש רק אלוהים אחד ואין צדוקים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) אחר מלבדו. 33 אני יודע שחשוב יותר לאהוב ושאלו אותו: 19 "רבי, משה רבנו לימד אותנו את אלוהים בכל לבי, הבנתי וכוהי, ולאהוב שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו בן, אנשים אחרים כמו את עצמי, מאשר להקריב חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל כל מיני קרבנות בבית-המקדש." 34 ישוע ראה ללדת בן שישא את שם המת. 20 במשפחה שהאיש דיבר בחוכמה, ולכן אמר לו: "אתה אחת היו שבעה אחים; האח הבכור התחתן, קרוב מאוד למלכות אלוהים!" לאחר מכן וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. לא העז איש לשאול אותו יותר שאלות. 21 האח השני התחתן עם האלמנה, וגם הוא 35 מאוחר יותר, כשלימד ישוע את האנשים מת ולא השאיר בן. כך קרה גם עם האח בבית-המקדש, שאל אותם: "מדוע טוענים השלישי. 22 בקיצור, כל שבעת האחים התחתנו הסופרים כי המשיח הוא בן-דוד? 36 הרי עם האשה האחת, כולם מתו ולא השאירו דוד אמר בעצמו בהשראת רוח הקודש: 'נאום אחריהם בן. לבסוף מתה גם האשה." 23 "רבי, ה' לאדני, שב לימיני עד אשית אויביך הדרום למי תהיה שייכת האשה בתחיית המתים? לרגליך. 37 הלא דוד עצמו קרא לו 'אדוני', הלא כל השבעה התחתנו אתה!" 24 השיב אם כן כיצד הוא יכול להיות בנו?" הקהל להם ישוע: "טעותכם נובעת מבורותכם בכל נהגה מאוד להקשיב לנימוקיו של ישוע הנוגע לכתב-הקודש ולגבורתו של אלוהים. ולמסקנותיו. 38 ישוע המשיך ללמד את 25 כי בתחיית המתים לא יהיו עוד נשואים; העם: "היזהרו מהסופרים שאוהבים ללבוש כולם יהיו כמלאכים בשמים. 26 "ובנוגע גלימות ולהיראות לפני האנשים בשווקים, כדי לתחיית המתים – טועים אתם מאוד. האם שכולם ייתנו להם כבוד. 39 הם אוהבים לשבת

במושבי הנכבדים בבית־הכנסת ובסעודות לכם סכנה גדולה. אויביכם יגררו אתכם וחגיגות. 40 ללא בוששה הם מגרשים אלמנות בכוח לבתי המשפט. יכו אתכם בבית־הכנסת, מביתהן. וכדי לכסות על מעשיהם מעמידים ויאשימו אתכם לפני השלטונות על היותכם פני קדושים תמימים ומתפללים בציבור תלמידיו. אולם זו תהיה לכם הזדמנות לספר תפילות ארוכות. משום כך יהיה עונשם חמור להם על הבשורה. 10 אך צריך שקודם יותר. 41 ישוע התיישב מול תיבת האוצר הבשורה תוכרו לכל הגויים. 11 כאשר יאסרו והתבונן באנשים שהביאו תרומות. עשירים אתכם ויעמידו אתכם למשפט. אל תדאגו רבים תרמו סכומי כסף גדולים. 42 אחריהם לעדותכם או להגנתכם מה להניד, כי מה הופיעה אלמנה ענייה שתרמה שתי פרוטות שיינתן לכם באותה שעה, את זה תנידו; כי לא בשווי של שתי אגורות. 43 ישוע קרא לתלמידיו אתם תדברו, אלא רוח הקודש ידבר בפיכם. ואמר: "אתם רואים את האלמנה הזאת? היא 12 "אח יבגוד באחיו ויסגירו למוות; אבות תרמה יותר מכל העשירים האלה גם יחד! ימסרו את בניהם למוות; 13 ילדים יקומו נגד 44 כי העשירים תרמו סכומים קטנים ביחס לרכוש הרב שיש להם, ואילו האלמנה הזאת נתנה את כל מה שהיה לה."

13 כשיצא ישוע מבית־המקדש באותו יום, אחד מתלמידיו העיר: "רבי, ראה אילו מבנים יפים ואיזו עבודת אבנים נפלאה!" 2 "הבט היטב, ענה לו ישוע, "כי כול הבנינים הגדולים האלה ייהרסו; אף אבן לא תישאר במקומה." 3 ישוע ישב על הר הזיתים, מול בית־המקדש, ופטרוס, יעקב ויוחנן ואַנְדֵרֵי שנשארו איתו שאלו: "מתי יקרה הדבר? האם נקבל אזהרה מראש?" 5 ישוע הסביר להם בהרחבה את העומד להתרחש: "אל תתנו לאיש לרמות אתכם! 6 אנשים רבים יבואו וישענו: 'אני הוא המשיח', ויוליכו שולל אנשים רבים. 7 במקומות שונים תפרוצנה מלחמות, אך אין זה עדיין הסוף. 8 'מדינות וממלכות תילחמנה זו בזו, ובמקומות רבים יהיו רעידות אדמה ורעב. אלה יציינו רק את ראשית הצרות והסבל העתידים לבוא. 9 אולם כשיתחילו דברים אלה להתרחש, היזהרו! כי צפויה

חילול הקודש בבית־המקדש שעליו דיבר דניאל, (הקורא – שים לב!) על כל תושבי יהודה לברוח להרים. 15 אם אתה נמצא על גג ביתך – אל תיכנס הביתה; אם אתה בשדה – אל תחזור הביתה לקחת מעיל או כסף. כי אין זמן. 17 "אוי לנשים החרות ולמניקות באותם ימים! 18 התפללו שכל זה לא יקרה בחורף. 19 כי תקופה זאת תהיה איומה ונוראה; דבר כזה לא קרה מאז בריאת העולם, וגם לא יקרה אחר כך. 20 אם האדון לא יקצר את הימים הנוראים האלה – איש לא יינצל. אבל הוא אכן יקצר את הסבל למען עמו הנבחר. 21 "אם מישהו יאמר לכם באותם ימים: 'ראיתי את המשיח במקום פלוני!' או 'המשיח נמצא בכפר הסמוך!' אל תאמינו לו. 22 כי משיח־שקר ונביא־שקר יקומו ויחוללו נסים ונפלאות אשר יתעו את האנשים, ואם יוכלו, הם יתעו אפילו את הנבחרים. 23 ראו הוזהרתם! 24 "לאחר הצרות של אותם ימים תחשך השמש, הירח

ישחיר, 25 הכוכבים יפלו מהשמים וכוחות מאוד. האישה הסירה את המכסה ויצקה את השמים יתמוטטו. 26 "ואז יראו אנשי הארץ את השמן על ראשו של ישוע. 4 אחדים מן המסובים בן-האדם בא בעננים, בנבורה רבה ובכבוד. התמרמרו בינם לבין עצמם על-הבזבז", 27 ואז הוא ישלח את מלאכיו, ויאסף את בחיריו כלשונם. "מדוע את מבזבזת את השמן היקר מכל קצוות תבל. 28 עץ התאנה ישמש לכם הזה?" התלוננו. "יכולת למכור אותו ברווח, כדוגמה: כאשר הענפים מלבלבים והעלים ואת הכסף לתת לעניים." 6 "הניחו לה! נחליץ ירוקים. אתם יודעים שהקין קרב. 29 כאשר ישוע להגנתה. "מדוע אתם מציקים לה? הלא כל מה שסיפרתי לכם יתחיל להתרחש, דעו 7 העניים הנזקקים לכם שזה קרוב, שאני עומד בפתח. 30 "אני לעזרה נמצאים אתכם תמיד, ואתם יכולים אומר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני לעזור להם בכל זמן שתמצאו בכך, ואילו אני שיחלוף הדור הזה. 31 השמים והארץ יחלפו, לא אשאר אתכם עוד זמן רב. 8 היא עשתה אבל דברי לא יחלפו. 32 "איש אינו יודע את מה שיכלה; היא משחה את גופי בשמן לפני היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים קבורתי. 9 "אני אומר לכם: בכל מקום שבו בשמים אינם יודעים זאת, ואפילו אני עצמי איני יודע את המועד המדויק. רק אבי שבשמים בזכות המעשה שעשתה. 10 לאחר מכן הלך יודע זאת. 33 עמדו על המשמר והיו מוכנים, יהודה איש-קריות, תלמידו של ישוע, אל מפני שאינכם יודעים מתי כל זה יתרחש. ראשי הכוהנים כדי לתכנן את הסגרתו של 34 "משל דומה לזה הוא של אדם היוצא למסע ישוע. 11 ראשי הכוהנים התלהבו ושמחו בחו"ל. הוא משאיר עבודה לשכיריו לתקופת על כך שיהודה החליט להסגיר את ישוע, העדרו, ומצווה על השוער לעמוד על המשמר והבטיחו לתת לו כסף. 12 ביום הראשון של לקראת שובו בכל רגע. 35 היו מוכנים! הלא אינכם יודעים מתי ישוב בעל הבית: בבוקר, בערב, מוקדם או מאוחר, פן יבוא וימצא אתכם ישנים. אני אומר שוב לכולכם: עמדו על המשמר!"

14 יומיים לפני חג הפסח עדיין חיפשו ראשי הכוהנים וכמה ממנהיגי היהודים הזדמנות מתאימה לאסור את ישוע ולהוציאו להורג. 2 "איננו יכולים לעצור אותו בפסח, "אמר לעצמם. "מפני שהעם יעורר מהומות." 3 באותו זמן היה ישוע בבית-עניה, בביתו של שמעון המצורע. בשעת ארוחת הערב הופיעה אישה אחת עם פחית קטנה מלאה בשמן זך יקר

פתח ישוע ואמר: "אמת אני אומר לכם, אחד ערים...." 35 הוא התרחק מזהם מעט. כרע
 מכם היושב עכשיו בינינו ואוכל איתנו יבגוד בך על האדמה והתפלל שאלוהים יוותר
 בי ויסניר אותי. 19 התלמידים נמלאו צער לו על העומד לקרות לו, אם אכן אפשרי.
 רב, ושאלו: "האם זה יהיה אני?" 20 "אחד" 36 "אבא, "קרא ישוע, "אתה כל יכול. אנא,
 מבין השנים-עשר שיטבול איתי את הלחם", הרחק ממני את כוס הייסורים. אולם לא
 השיב ישוע. 21 "בן-האדם הולך למות כפי כרצוני כי אם רצונך ייעשה!" 37 לאחר מכן
 שכתוב שצריך לקרות, אולם אני אומר לכם: הוא חזר אל שלושת התלמידים ומצא אותם
 אוי לו לאיש שיסניר אותו; מוטב שלא היה ישנים. "שמעון, "קרא ישוע לפטרוס, "אתה
 נולד בכלל!" 22 בעת הסעודה הוא לקח לחם ישן? האם לא יכולת להישאר ער שעה אחת
 (מצה), בך עלי ופרס אותו לפטרוס. הוא בלבד? 38 עמדו על המשמר והתפללו שלא
 הגיש את הפרוסות לתלמידיו ואמר: "קחו, זהו תבואו לידי ניסיון. אני יודע שהרוח אכן
 גופי." 23 לאחר מכן לקח ישוע כוס יין, בך, רוצה, אבל גופכם חלש כל-כך!" 39 ישוע
 הגיש לתלמידיו וכולם שתו ממנה. 24 "זהו דמי הלך להתפלל שוב, וחזר על תחינתו לפני
 הנשפך למען רבים, דם הברית", המשיך ישוע. אלוהים. 40 הוא חזר אל תלמידיו, וגם הפעם
 25 "ואני אומר לכם שלא אשתה עוד יין עד מצא אותם ישנים, כי עיניהם היו כבדות. הם
 היום שבו אשתה יין חדש במלכות האלוהים." לא ידעו כיצד לתרץ את הדבר. 41 כשחזר
 26 כל הנוכחים שרו מזמורי תהלים, ולאחר אליהם ישוע בפעם השלישית הוא קרא: "קומו!
 מכן הלכו להר הזיתים. 27 "כולכם תעזבו ישנתם מספיק? הגיעה השעה שבן-האדם
 אותי, "אמר ישוע לתלמידיו, "והרי כתוב: 'אכה ימסר לידי אנשים חוטאים. 42 קומו, הבה
 את הרעה ותפוצין הצאן'. 28 אולם לאחר נלך מכאן. הביטו, הנה מתקרב האיש שיסניר
 שאקום לתחייה אלך לגליל ואפגוש אתכם אותי." 43 לפני שהספיק ישוע לסיים את
 שם. 29 "יקרה מזה שיקרה, "קרא פטרוס, "אני דבריו הגיע למקום יהודה, אחד משנים-עשר
 לעולם לא אעזוב אותך!" 30 "דע לך, פטרוס, התלמידים, ואיתו המון שנשלח מטעם ראשי
 "אמר ישוע, "עד מחר בבוקר, לפני שיקרא הכהנים והסופרים והזקנים. כולם היו
 התרנגול, אתה תכחש לי שלוש פעמים." מצוידים בחרבות ובמקלות. 44 יהודה תיאם
 31 "אני לעולם לא אתכחש לך, אפילו אם איתם מראש ואמר: "אני אגש לישוע ואגשק
 יהיה עלי למות יחד אתך!" נשבע פטרוס, אותו, כדי שתדעו מיהו ותוכלו לתפוס אותו
 וכל האחרים גם אמרו כך. 32 הם הגיעו ולהוביל אותו בלויית משמר. 45 יהודה ניגש
 לחורשת עצי-זית הנקראת "גת-שמני", וישוע אליו. "רבי!" קרא יהודה כשהוא מחבק ומגשק
 אמר לתלמידיו: "חכו לי כאן עד שאחזור. אני אותו. 46 ואז תפסו את ישוע ואסרו אותו.
 הולך להתפלל." 33 הוא לקח איתו את פטרוס. 47 פטרוס שלף מיד את חרבו והכה באחד מזהם
 יעקב ויוחנן, ולפתע נמלא חרדה ומועקה שהתברר להיות משרתו של הכהן הגדול,
 מפני העומד לבוא עליו. 34 "אני מתייסר עד וקיצץ את אוזנו. 48 "מדוע אתם מתנפלים
 מוות!" אמר להם ישוע. "חכו כאן... הישארו עלי בחרבות ובמקלות?" שאל ישוע. "האם

אני פושע מסוכן? 49 מדוע לא אסרתם אותי ישוע ולהתעלל בו. הם קשרו את עיניו והכו בבית־המקדש? הרי לימדתי שם בכל יום אותו בכל גופו. "נחש מי הכה אותך, נביא ויכולתם לתפוס אותי ללא התנגדות. אבל מה שכמותך?" לענו לו. גם השומרים שלקחו אותו שכתוב צריך להתקיים. 50 בינתיים ברחו משם הכו אותו באגרופים. 66 כל אותו זמן כל התלמידים. 51 נער אחד שהתלווה לישוע היה פטרוס בחצר. אחת המשרתות בבית לבש סדין בלבד. כשניסו לתפוס אותו, הנער הכהן הגדול זיהתה את פטרוס שהתחמם השאיר את הסדין בידם וברח מפניהם ערום. ליד המדורה. היא הביטה בו בתשומת לב 53 ישוע נלקח אל בית הכותהן הגדול. ועד רבה והכריזה: "אתה היית עם ישוע מנצרת!" מהרה התאספו שם כל ראשי הכוהנים, הזקנים 68 פטרוס הכחיש מיד את ההאשמה. "אינני והסופרים. 54 פטרוס הלך אחריהם במרחק יודע כלל על מה את מדברת!" אמר ועבר מה ונכנס לחצר הכותהן הגדול. הוא התיישב לקצה האחר של החצר. לפתע נשמעה קריאת בין המשרתים והתחמם ליד המדורה. 55 ראשי התרנגול. 69 המשרתת ראתה אותו עומד שם הכוהנים וחברי הסנהדרין ניסו למצוא סיבה ולא הרפתה ממנו. "הנה אחד התלמידים של מספקת כדי להוציא את ישוע להורג. אך ישוע! קראה בקול. 70 פטרוס שוב הכחיש את מאמצייהם היו לשווא. 56 עדי שקר רבים דבריה. כעבור זמן מה קראו גם אלה שעמדו התנדבו להעיד נגדו, אולם עדויותיהם סתרו זו את זו. 57 לבסוף קמו עדי שקר נוספים שהעידו: יש לך מבטא גלילי!" 71 פטרוס החל לקלל 58 "שמענו אותו אומר: 'אני אהרוס את המקדש ונשבע: 'אני בכלל לא מכיר את האיש שעליו הזה שובנה בידי אדם, ותוך שלושה ימים אקים אתם מדברים!" 72 באותו רגע קרא התרנגול מקדש אחר שאינו מעשה ידי אדם!" 59 אולם עדות זאת גם לא הייתה מספקת. 60 הכהן הגדול עמד באמצע החדר ושאל את ישוע: "מה לי שלוש פעמים. "והוא פרץ בבכי.

15 השכם בבוקר נפגשו ראשי הכוהנים, הזקנים, הסופרים וכל חברי הסנהדרין כדי להתייעץ על הצעד הבא. הם החליטו לשלוח את ישוע בליווי משמר מזוין אל פילטוס, המושל הרומאי. 2 "האם אתה מלך היהודים?" שאל פילטוס. "אתה אומר.", השיב ישוע. 3 ראשי הכוהנים האשימו אותו בפשעים רבים. "מדוע אינך מגן על עצמך?" שאל פילטוס בתמיהה. "מה יש לך לומר?" 5 להפתעתו של פילטוס לא ענה ישוע דבר. 6 כל שנה בחג הפסח נהג פילטוס להוציא לחופשי אסיר יהודי אחד, לפי בחירת

העם. 7 באותו זמן היה בכלא אסיר יהודי 23 הם הנישו לו יין מסומם, אך הוא סרב לשתות. בשם בר־אבא, אשר הואשם ברצח (יחד 24 לאחר מכן הם צלבו אותו וערכו הגרלה על עם אחרים) בעת אחת המרידות. 8 בינתיים בנדיו. 25 בשעה תשע בבוקר צלבו את ישוע. החל ההמון לבקש מפילטוס שישחרר אסיר 26 מעל ראשו היה תלוי שלט שאשמתו כתובה אחד כמנהגו. 9 "האם אתם רוצים שאוציא עליו: מלך היהודים". 27 באותו בוקר נצלבו לחופשי את מלך היהודים? "שאל פילטוס. איתו שני פושעים: אחד לימינו ואחד לשמאלו. 10 הוא הציע לשחרר את ישוע, כי הבין שראשי 28 וכך התקיים הפסוק: "ואת פושעים נמנה." הכוהנים אסרו אותו מתוך קנאה. 11 אולם ראשי 29 העוברים והשבים קללו אותו, לענו לו הכוהנים הסיתו את ההמון לדרוש את שחרורו וקראו: "נו, אתה יכול להרוס את בית המקדש של בר־אבא במקום שחרורו של ישוע. ולבנותו מחדש בשלושה ימים? 30 אם אתה 12 "אם אשחרר את בר־אבא, מה אעשה עם גיבור כזה, מדוע אינך מציל את עצמך ויורד איש שאתם קוראים לו מלך היהודים?" שאל מהצלב? 31 גם ראשי הכוהנים והסופרים פילטוס. 13 "צלוב אותו!" צעקו. 14 "אבל עמדו סביבו ולענו לו. "הוא יכול להושיע את מדוע?" לא הבין פילטוס. "מה עשה?" הם כולם חוץ מאשר את עצמו! "צחקו. 32 "משיח לא ענו, ורק הגבירו את צעקותיהם: "צלוב שכמוהו!" קראו. "מלך ישראל, הבה נראה אותו!" 15 פילטוס רצה למנוע מהומות אז אותו יורד מהצלב, ואז נאמין למה שהוא נכנע לדרישת ההמון. על כן שחרר את אותו! "גם שני הפושעים שנצלבו איתו קיללו בר־אבא מבית־הסוהר וציווה להלקות את אותו. 33 בשעה שתיים־עשרה בצהריים כיסה ישוע בשוטים. 16 לאחר מכן לקחו החיילים חושך את כל הארץ למשך שלוש שעות. הרומאים את ישוע לחצר הארמון. הם קראו 34 בשעה שלוש אחר־הצהריים זעק ישוע זעקת לכל חיילי המשמר, הלבישו את ישוע בגלימת שבר: "אלי, אלי, למה שבקתני?" (כלומר, "אלי, ארגמן, הכינו לו זר מקוצים ארוכים ודוקרניים אלי, למה עזבתני?") 35 אחדים מהאנשים והניחו את הזר על ראשו. 18 הם החלו ללעוג שעמדו שם חשבו שהוא קורא לאלהיו הנביא. ולצחוק לו: "יחי מלך היהודים!" 19 הם הכו 36 איש אחד רץ והביא ספוג טבול בחומץ, אותו באכזריות, חבטו על ראשו במקלות, שם אותו בקצה מוט ארוך והניש אותו ירקן עליו, כרעו בדרך לפניו והשתחוו לו לישוע. "הבה נראה אם אליהו באמת יבוא בלעג. 20 לאחר שסיימו החיילים להתלוצץ להוריד אותו! "קרא האיש. 37 באותו רגע ולצחוק עליו, הפשיטו מעליו את הארגמן זעק ישוע זעקת שבר נוספת ונפח את נשמתו. והלבישו אותו בבנדיו, והוציאו אותו החוצה 38 בבית־המקדש, הפרוכת התלויה לפני לצליבה. 21 החיילים פנשו בדרך את שמעון מקירניה (אביהם של אלכסנדר ורופוס). למטה. 39 קצין רומאי אחד, שעמד בין הצופים שחזר מהשדה, ואילצוהו לשאת את הצלב של ישוע למקום הצליבה. 22 ישוע הובא למקום הזה באמת היה בן־אלוהים! 40 גם נשים הנקרא "גלגלתא", כלומר "מקום הגולגולת". עמדו במרחק מה וחזו בצליבה; ביניהן היו

מרים המגדלית. מרים (אמם של יעקב ויוסי) כפי שאמר לכם לפני מותי.⁸ הנשים ושלומית.⁴¹ כל אלה האמינו בישוע ואף שרתו אותו בהיותו בגליל. היו שם עוד נשים רבות אשר הלכו אחריו לירושלים.⁴² כל זה התרחש ביום שישי. עם רדת הערב, יהודי נכבד בשם יוסף מן הרמתיים ניגש לפילטוס וביקש את גופתו של ישוע. יוסף היה חבר בסנהדרין והאמין בביאת המשיח באותה עת.⁴⁴ פילטוס לא האמין שישוע כבר מת, ולכן ביקש מאחד מקציניו שיוודא את הדבר.⁴⁵ הקצין בדק ואישר שאכן ישוע כבר מת, ורק אז הרשה פילטוס ליוסף לקחת את הגופה.⁴⁶ יוסף קנה סדין גדול, הוריד את גופת ישוע מהצללב, עטף אותה בסדין וקבר את ישוע בקבר חצוב בסלע. הוא סתם את פתח הקבר באבן גדולה.⁴⁷ מרים המגדלית ומרים אמו של יוסי ראו את המקום שבו נקבר ישוע.

16 במוצאי שבת הלכו מרים המגדלית, שלומית ומרים (אמו של יעקב) לקנות בשמים ומרקחות כדי למשוח את גופתו של ישוע. ביום ראשון השכם בבוקר הן הלכו לקבר, ובדרך שאלו את עצמן: "מי יזיז לנו את האבן מפתח הקבר?"⁴ אולם כשהגיעו אל הקבר גילו להפתעתן הרבה שמישהו הזיז את האבן הכבדה והקבר פתוח.⁵ הנשים נכנסו פנימה וראו בחור צעיר לבוש כולו לבן יושב בצד ימין. הנשים נחרדו.⁶ "אל תתפלאו כל כך", אמר המלאך. "האם אינכן מחפשות את ישוע מנצרת שנצללב? הוא איננו כאן, הוא קם לתחייה! הנה, כאן הייתה גופתו."⁷ לכו למסור את ההודעה הזאת לתלמידים, במיוחד לפטרוס: "ישוע הולך לפניכם לגליל. אתם תראו אותו שם ממש

ומפחדות מכדי למסור את ההודעה. 9 note:

The most reliable and earliest manuscripts do not include

Mark 16:9-20, כאשר קם ישוע לתחייה ביום

ראשון השכם בבוקר, פגש תחילה את מרים

המגדלית שממנה גירש שבעה שדים.¹⁰ מרים

הלכה אל התלמידים ומצאה אותם מתאבלים

ובוכים. "ישוע חי!" קראה בהתרגשות. "ראיתי

אותו" אך איש לא האמין לה.¹² לאחר מכן

נגלה ישוע לשני תלמידים שהלכו בדרך

מירושלים לכיוון השדות. השניים לא הכירו

אותו בהתחלה, משום שהמראה שלו השתנה

במידת מה.¹³ לבסוף, כאשר הבינו מי הוא,

מיהרו לירושלים וסיפרו לאחרים, אך איש

לא האמין להם.¹⁴ מאוחר יותר נגלה ישוע

לאחד-עשר התלמידים בשעת הארוחה. הוא

הוכיח אותם על חוסר אמונתם, ועל העקשנות

שלחם לא להאמין לעדים שסיפרו כי ראו

את ישוע קם לתחייה.¹⁵ לאחר מכן הוא

ציווה עליהם: "לכו אל כל העולם להכריז

על הבשורה לכל אדם.¹⁶ מי שיאמין וייטבל

במי ייבשע; מי שיסרב להאמין יואשם בעיני

אלוהים.¹⁷ "למאמינים בשמי אתן סמכות

לגרש שדים; הם ידברו בלשונות חדשות;

הם אף יוכלו להחזיק נחשים בידיהם ולא

יקרה להם דבר; הם יוכלו לסמוך את ידיהם

על אנשים חולים ולרפא אותם."¹⁹ וכאשר

סיים האדון ישוע לדבר אליהם, הוא נלקח

לשמים לשבת לימין האלוהים.²⁰ התלמידים

הלכו לכל מקום והכריזו את הבשורה. האדון

חיזק ועודד אותם, וחולל באמצעותם ניסים

ונפלאות אשר אישרו וחיזקו את עדותם.

תאופילוס היקר, אנשים רבים כבר כתבו על הדברים שהתרחשו בינינו, 2 על-פי סיפוריהם של תלמידי ישוע ושל עדי ראייה אחרים. 3 גם אני חקרתי היטב את התרחשות הדברים מתחילתם, והחלטתי כי טוב שאכתוב לך אותם לפי סדר העניינים, 4 כדי שיהיה לך מידע מדויק על הנושא שלמדתי. 5 בימי הנורדוס מלך יהודה היה בארץ כהן בשם זכריה, אשר היה שייך למחלקת אביה – ממשרתי בית-המקדש. גם אשתו אלישבע הייתה ממשפחה כוהנית. 6 זכריה ואלישבע היו אנשים צדיקים, אשר אהבו את ה' ושמרו את כל מצוותיו וחוקותיו. 7 אולם לא היו להם ילדים, כי אלישבע הייתה עקרה, ושניהם כבר היו זקנים. 8 יום אחד, כאשר הייתה מחלקתו של זכריה בתורנות בבית-המקדש, נפל בנורלו להיכנס אל היכל ה' ולהקטיר קטורת. 10 בינתיים עמד כל העם בחוץ והתפלל, כנהוג בעת הקטרת הקטורת. 11 לפתע נראה מלאך ה' אל זכריה מימין למזבח הקטורת. 12 זכריה נבהל וגמלא פחד. 13 "אל תירא, זכריה", הרגיע אותו המלאך, "באתי לבשר לך שאלוהים שמע את תפילתך, ושאשתך אלישבע תלד לך בן! עליך לקרוא לו יוחנן". 14 לידתו תביא לכם שמחה ואושר, ואנשים רבים ישמחו יחד אתכם, 15 כי ה' הועיד אותו לגדולות. עליו להינזר מיין ומשקאות חריפים, והוא ימלא ברוח הקודש מעת לידתו. 16 יוחנן ישיב רבים מעם ישראל אל ה' אלוהיהם. 17 הוא ילך לפני ה' ברוחו ובגבורתו של אליהו הנביא. ישלים בין אבות לבנים, וישיב את המרדנים לדרך הצדקה והתבונה. אכן, הוא

יכין את העם לבואו של האדון. 18 "כי צד אדע שדברייך נכונים?" שאל זכריה. "הלא אדם זקן אני, וגם אשתי כבר זקנה." 19 "אני המלאך גבריאל!" השיב המלאך. "אני עומד לפני אלוהים, והוא אשר שלח אותי לבשר לך את ההודעה הזאת. 20 דע לך כי כל אשר אמרתי יתקיים בבוא הזמן, אולם מאחר שלא האמנתי לדברי, לא תוכל להוציא מילה מפיו מרגע זה ועד שיתקיימו דבריי!" 21 האנשים אשר התפללו בחוץ המתינו בינתיים לזכריה, ולא הבינו מדוע התעכב. 22 לבסוף, כשיצא זכריה החוצה הוא לא יכול היה לדבר אל העם, אולם מסימני ידיים הבינו האנשים שראה חזיון. 23 זכריה נשאר בבית-המקדש עד תום ימי התורנות של מחלקתו, ולאחר מכן שב לביתו. 24 כעבור זמן קצר הרתה אלישבע אשתו והסתתרה מעיני הציבור כחמישה חודשים. 25 "מה טוב הוא אלוהים!" קראה אלישבע בשמחה רבה. "ברחמי הרבים הוא הסיר את חרפת עקרותי!" 26 בחודש השישי להריונה של אלישבע שלח אלוהים את המלאך גבריאל אל העיר נצרת שבגליל. 27 אל נערה בתולה בשם מרים, ארוסתו של יוסף מושלל בית-דוד. 28 גבריאל נגלה אל מרים ואמר לה: "שלום לך, אשת חן, ה' עמך!" 29 מרים נבהלה לרגע; דברי המלאך הביכו אותה, והיא ניסתה לנחש בלבה למה הוא התכוון. 30 "אל תפחד, מרים, "הרגיע אותה המלאך, "כי מצאת חן בעיני אלוהים והוא החליט לברך אותך. 31 בעוד זמן קצר תיכנס להריון ותלדי בן. בשם ישוע תקראי לו. 32 הוא יהיה רם-מעלה ויקרא בן-אלוהים. ה' ייתן לו את כסא דוד אביו, 33 והוא ימלוך על עם ישראל לעולם ועד; מלכותו

לא תסתיים לעולם." (jaïon g165) 34 "כי צד ולא שכח כי הבטיח לאבותינו – לאברהם אוכל ללדת? שאלה מרים בתמיהה. הרי ולזרעו – לרחם על ישראל לעולם ועד!" אני בתולה!" 35 השיב לה המלאך: "רוח" (jaïon g165) 56 מרים נשארה אצל אלישבע הקודש תבוא אליך, וגבורת אלוהים תצל כשלושה חודשים, ולאחר מכן חזרה לביתה. עליך. משום כך הבן הקדוש שייוולד ייקרא בן-אלוהים. 36 המלאך המשיך: "לפני שישה ילדה בן. 58 השמועה על החסד שעשה איתה חודשים נכנסה קרובתך הזקנה אלישבע ה' התפשטה עד מהרה בין שכניה וקרובי להריון – כן, זו ששכנותיה קראו לה 'העקרה' – משפחתה, וכולם שמחו בשמחתה. 59 ביום וגם היא תלד בן! 37 כי אין דבר בלתי אפשרי השמיני להולדת התינוק התכנסו השכנים לאלוהים." 38 "הנני שפחתך, אדוני, אמרה והקרובים לטקס ברית-המילה. האורחים מרים בענווה, "ואני מוכנה לעשות את כל היו בטוחים שהתינוק ייקרא 'זכריה' – על שם אשר יאמר לי. אמן שיתקיימו דברייך. לאחר אביו, 60 אולם אלישבע אמרה: "לא, שם התינוק מכן נעלם המלאך. 39 כעבור ימים אחדים יוחנן!" 61 "יוחנן?" התפלאו האורחים. "אבל מיהרה מרים אל הרי יהודה, אל ביתו אין במשפחתך אף אחד בשם הזה." 62 הם פנו של זכריה, ובהיכנסה אל הבית ברכה את אל זכריה (שעדיין לא היה מסוגל לדבר), אלישבע לשלום. 41 לשמע ברכתה של ושאלו אותו בתנועות ידיים וברמזים כיצד מרים התנועה התינוק בבטנה של אלישבע, ייקרא התינוק. 63 זכריה ביקש בתנועות ידיים והיא נמלאה ברוח הקודש. 42 "ברוכה את שיביאו לו לוח, וכתב עליו: 'שם הילד יוחנן.' בנשים, מרים, וברוך תינוק! "פרצה אלישבע 64 באותו רגע חזר אליו כושר הדיבור והוא בקריאת שמחה. 43 "מדוע זכיתי בכבוד הגדול החל לברך את אלוהים. 65 כל השכונה נמלאה שאם אדוני באה לבקר אותי? 44 התינוק יראת כבוד, והדבר היה נושא לשיחה בכל בבטני התנועה בשמחה לשמע קול ברכתך! הרי יהודה. 66 כל השומעים התרשמו עמוקות 45 אלוהים ברך אותך בצורה נפלאה כזאת ואמרו: "מעניין למה נועד הילד הזה. "כי היה משום שהאמנת כי יקיים את דבריו." 46 השיבה ברור להם שאלוהים איתו. 67 לאחר מכן מרים: "ברכי נפשי את ה'; 47 אניל ואשמח נמלא זכריה אביו רוח הקודש וניבא את באלוהים מושיעי! 48 כי עשה חסד עם שפחתו, הנבואה הבאה: 68 "ברוך ה' אלוהי ישראל, כי ומעתה יברכוני כל הדורות. 49 גדולות פנה אל עמו, הודיע ופדה אותו. 69 ה' שלח ונפלאות עשה עמי אל שדי, קדוש שמו. 50 מדור לדור הוא מעניק את חסדו ורחמיו לכל – 70 כפי שהבטיח לנו בפי נביאיו הקדושים היראים אותו. 51 בזרוע נטויה עשה מעשי עוד לפני זמן רב – (jaïon g165) 71 כדי להצילנו גבורה, הפך מזימות נאים ורשעים, 52 והוריד מיד כל אויבנו ושונאנו. 72 אלוהים יעשה שליטים מכיסאם. אולם את השפלים והנחותים חסד עם אבותינו ויזכור את בריתו 73 ואת הוא רומם! 53 את העניים האכיל ואת העשירים שבועתו לאברהם אבינו: 74 להצילנו מיד הרעים! 54 אלוהים תמך בעבדו ישראל, אויבנו, ולהעניק לנו את הזכות לשרתו כל

ימי חיינו בקדושה, ובצדקה וללא פחד. 76 "ואתה, ילדי הקטן, תיקרא נביא לאל עליון, באבוס. 13 לפתע הצטרפו אל המלאך צבאות כי תלך לפני הארון ותפנה לו את הדרך. השמים, והם שרו שיר שבח ותהילה לאלוהים: 77 אתה תלמד את בני־ישראל כיצד הם יכולים להיוושע על־ידי סליחת חטאיהם. 78 בזכות אהבתו, רחמיו וטוב־לבו של אלוהים יזרח עלֶינו אור ממרום. 79 כדי להאיר לשרויים במוות ובחשכה, וכדי להוביל את רגלינו אל דרך השלום. 80 הילד גדל, התחזק והתחשל באופיו. הוא התגורר במדבר עד שהגיע המועד להתחיל את שליחותו אל עם־ישראל.

2 באותה תקופה ציווה הקיסר הרומאי אוגוסטוס לפקוד את כל תושבי האימפריה הרומית. 2 זה היה מפקד התושבים הראשון, והוא נערך בזמן שקוריניוס היה שליט סוריה. 3 לצורך המפקד נדרש כל אדם לשוב אל עיר מולדתו. 4 גם יוסף, תושב נצרת שבגליל, חזר אל עיר מולדתו – הוא הלך אל העיר בית לחם ביהודה, מאחר שהיה נצר למשפחת דוד המלך. 5 אל יוסף נלוותה ארוסתו מרים שהייתה בהיריון. 6 בהיותם בבית־לחם מרים החלה בצירי לידה, 7 וילדה את בנה הבכור. היא עטפה את התינוק והשכיבה אותו באבוס, כי לא השיגו מקום לינה באכסניות שהיו מלאות עד אפס מקום לרגל המפקד. 8 בקרבת מקום היו רועי־צאן אשר ישנו בשדה ושמרו על עדרם במשך הלילה. 9 לפתע נגלה אליהם מלאך ה', והשדה נמלא זוהר כבוד ה'. הרועים נבהלו מאוד, 10 אולם המלאך הרגיע אותם ואמר: "אל תפחדו! באתי לבשר לכם חדשות משמחות ביותר – לא לכם בלבד, כי אם לכל העם! 11 בבית־לחם עיר דוד נולד לכם היום מושיע, הלא הוא המשיח האדון! 12 כהוכחה

שמעון את הילד בזרועותיו, אימץ אותו אל לבו, ברך את אלוהים ואמר: ²⁹ "אלוהי, עתה אני יכול למות במנוחה, כי קיימת את אשר הבטחת לי; ³⁰ כמו עיני ראיתי את המשיח שנתת לעולם! ³² הוא האור אשר יאיר את עיני העמים ויהיה תפארת עמך ישראל!" ³³ יוסף ומרים תמהו על הנאמר אודות בנם. ³⁴ שמעון ברך אותם ואחר כך אמר למרים: "מרים, לבך יידקר בחרב הייסורים, כי ילדך זה נועד להכשיל רבים בישראל ולהושיע רבים. הוא יהיה נושא למריבה וחילוקי־דעות, כי יחשוף את מחשבותיהם האפלות של אנשים רבים." ³⁶ בבית־המקדש הייתה גם נביאה זקנה בשם חנה בת־פנואל, משבט אשר. היא הייתה אלמנה כבת 84 שנים, אך נישואיה לבעלה נמשכו שבע שנים בלבד. חנה לא עזבה את המקדש לרגע; היא אהבה את אלוהים ושרתה אותו יומם ולילה בצום, בתפילה ובתחנונים. ³⁸ חנה שמעה את ברכתו של שמעון, והחלה לברך את שם אלוהים ולספר לאנשי ירושלים, שציפו לנאות המשיח, כי סוף־סוף בא המשיח! ³⁹ לאחר שקיימו הוריו של ישוע את כל מצוות התורה הנוגעות לרך הנולד, חזרו לביתם – אל נצרת עירם אשר בגליל. ⁴⁰ הילד גדל התחזק, מלא חכמה, וחסד אלוהים היה עליו. ⁴¹ כשמלאו לישוע שתי־עשרה שנים עלו הוריו לירושלים – כמנהגם מדי שנה – כדי לחגוג את חג הפסח. ⁴³ בתום החג החלו הוריו במסע חזרה הביתה, ואילו ישוע נשאר בירושלים ללא ידיעתם. ⁴⁴ הוריו לא דאגו לו ביום הראשון למסע, כי הניחו שהיה בחברת ידידים שבין אנשי השיירה. אולם כראותם שלא הופיע עד הערב, החלו לחפשו בין החברים והמכרים. ⁴⁵ ומשלא

3 בשנה החמש־עשרה למלכותו של הקיסר טיבריוס, דיבר ה' אל יוחנן בן־זכריה שהתגורר במדבר. (באותה שנה היה פונטיוס פילטוס מושל יהודה; הורדוס – מושל הגליל; פיליפוס אחיו – מושל מדינות ישור וטרכונה; לוסניס – מושל אבילין; חנן וקייפא היו הכוהנים הגדולים). ³ יוחנן החל לבקר בכל הערים והכפרים באזור הירדן וקרא לאנשים להיטבל במים, כדי להראות שהם מתחרטים על מעשיהם הרעים ובוחרים להאמין באלוהים, על־מנת שיסלח לחטאיהם. ⁴ יוחנן קיים את דברי ישעיהו הנביא: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', ישרו מסילותיו." ⁵ כל גיא יינשא, וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור והרכסים לבקעה, ⁶ וראו כל בשר את ישועת אלוהים." ⁷ יוחנן היה אומר לאנשים הרבים שבאו להיטבל על־ידו: "בני נחשים אתם! מי אמר לכם שתוכלו להימלט

מהעונש שה' עתיד להביא עליכם? 8 לפני הורדוס (מושל הגליל) על מעשיו הרעים. שתיטבלו עליכם להוכיח במעשים שאתם ובמיוחד על נישואיו האסורים להורודיה באמת מתחרטים על מעשיכם הרעים. אל – אשת אחיו פיליפוס – 20 השליך הורדוס תחשבו בלבכם: 'אלוהים לא יעניש אותנו כי את יוחנן לבית-סוהר, וכך הוסיף על חטאיו. אנחנו יהודים, בני אברהם'. הרי אלוהים 21 יום אחד, לאחר שנטבלו אנשים רבים, יכול לעשות מהאבנים האלה בנים לאברהם! נטבל גם ישוע. כאשר התפלל נפתחו השמים 9 כבר עכשיו מוכן גרזן המשפט של אלוהים 22 ורוח הקודש בדמות יונה ירדה ונחה עליו. לכרות כל עץ חסר תועלת שאינו נושא פרי. ומן השמים קרא קול: "אתה בני אהובי, מקור עצים חסרי תועלת ייכרתו ויישרפו!" 10 לשמע שמחתו. 23 ישוע היה כבן שלושים שנה דברי יוחנן נהג הקהל לשאול אותו: "מה עלינו כשהחל בפעילותו בציבור. ישוע נחשב לבנו לעשות כדי להוכיח שאנו מתחרטים על של יוסף. יוסף היה בנו של עלי; 24 עלי היה מעשינו הרעים ומאמינים באלוהים?" 11 "מי בנו של מתת; מתת היה בנו של לוי; לוי היה שיש לו שתי חולצות. "השיב יוחנן. "שייתן בנו של מלכי; מלכי היה בנו יני; יני היה בנו אחת מהן למי שאין לו אף אחת. מי שיש לו של יוסף; יוסף היה בנו של מתתיה; 25 מתתיה מספיק אוכל – שייתן לרעב. " 12 גם גובי היה בנו של אמוץ; אמוץ היה בנו של נחום; מכס, שהיו ידועים בשחיתותם, באו להיטבל נחום היה בנו של חסלי; חסלי היה בנו של ושאלו: "רבי, כיצד נוכיח את כנות לבנו?" 26 נני היה בנו של מחת; מחת היה בנו של 13 "אל תגבו למעלה מהמס הקבוע בחוק". מתתיה; מתתיה היה בנו של שמעי; שמעי היה השיב יוחנן. 14 "ומה עלינו לעשות?" שאלו בנו של יוסף; יוסף היה בנו של יודת; 27 יודת מספר חיילים. "אל תסחטו כספים באימים היה בנו של יוחנן; יוחנן היה בנו של רישא; ובאלימות. "השיב יוחנן. "אל תוציאו דיבה על רישא היה בנו של זרובבל; זרובבל היה בנו איש, הסתפקו במשכורתכם. " 15 מאחר שכל של שאלתיאל; שאלתיאל היה בנו של נרי; העם ציפה וייחל לבואו של המשיח, תהה 28 נרי היה בנו של מלכי; מלכי היה בנו של כל אחד בלבד אם יוחנן עצמו הוא המשיח. אדי; אדי היה בנו של קוסם; קוסם היה בנו 16 יוחנן העמידם על טעותם ואמר: "אני מטביל של אלמדם; אֶלְמוּדֶם היה בנו של ער; 29 ער אתכם במים, אולם בקרוב יבוא אדם גדול היה בנו של ישוע; ישוע היה בנו של אליעזר; ונעלה ממני – הוא כל כך נעלה עד כי איני אליעזר היה בנו של יורים; יורים היה בנו של ראוי להתיר את שרוכי נעליו – והוא יטביל מתת; מתת היה בנו של לוי; 30 לוי היה בנו אתכם ברוח הקודש ובאש. 17 הוא גם יפריד של שמעון; שמעון היה בנו של יהודה; יהודה בין המוץ לבין גרגירי החיטה – את המוץ היה בנו של יוסף; יוסף היה בנו של יונם; יונם ישרוף באש נצחית, ואילו את החיטה ישמור היה בנו של אליקים; 31 אליקים היה בנו של באסם. " 18 יוחנן השתמש באזהרות רבות מִלְאָה; מִלְאָה היה בנו של מנא; מנא היה בנו מסוג זה כדי להוכיח את העם ולהעביר להם של מתתה; מתתה היה בנו של נתן; נתן היה את הבשורה. 19 אולם כשהוכיח יוחנן את בנו של דוד; 32 דוד היה בנו של ישי; ישי היה

בנו של עובד; עובד היה בנו של בועז; בועז השיב לו: "אך כתוב: 'לה' אלוהיך תשתחוות, היה בנו של שלמון; שלמון היה בנו של נחשון; ואותו לבדו תעבוד". " 9 השטן לקח את 33 נחשון היה בנו של עמינדב; עמינדב היה ישוע לירושלים, העלהו על גג בית־המקדש בנו של ארני; ארם היה בנו של חצרון; חצרון ואמר: "אם אתה באמת בן־אלוהים, קפוץ היה בנו של פרץ; פרץ היה בנו של יהודה; למטה! 10 הרי כתוב בתנ"ך: 'כי מלאכיו יצווה 34 יהודה היה בנו של יעקב; יעקב היה בנו של לך לשמרך ... 11 על כפיים ישאונך פן תיגוף יצחק; יצחק היה בנו של אברהם; אברהם באבן רגלך'. " 12 "אולם כתוב: 'לא תנסה את היה בנו של תרח; תרח היה בנו של נחור; ה' אלוהיך, "השיב לו ישוע. 13 כאשר סיים 35 נחור היה בנו של שרוג; שרוג היה בנו של השטן לנסות את ישוע עזב אותו לנפשו עד רעו; רעו היה בנו של פלג; פלג היה בנו של לעת מועד. 14 לאחר מכן חזר ישוע לגליל עבר; עבר היה בנו של שלח; 36 שלח היה בנו כשהוא מלא בכוח רוח הקודש, ועד מהרה של קינן; קינן היה בנו של ארפכשד; ארפכשד התפרסם בכל האזור. 15 ישוע לימד את היה בנו של שם; שם היה בנו של נוח; נוח היה העם בבית־הכנסת וכולם הללו ושיבחו אותו. בנו של לִמְךָ; 37 לִמְךָ היה בנו של מתושלח; 16 ישוע בא אל נצרת – העיר שבה בילה את מתושלח היה בנו של חנוך; חנוך היה בנו של ילדותו – ובשבת הלך כמנהגו לבית־הכנסת. ירד; ירד היה בנו של מהללאל; מהללאל כשקם על רגליו כדי לקרוא את ההפטרות, היה בנו של קינן; 38 קינן היה בנו של אנוש; 17 הגישו לו את ספר ישעיהו. ישוע פתח את אנוש היה בנו של שת; שת היה בנו של אדם; המגילה וקרא בקול: 18 "רוח ה' עלי, יען אדם היה בנו של אלוהים.

4 ישוע חזר מן הירדן מלא רוח הקודש, והרוח הובילה אותו אל המדבר – 2 שם ניסה אותו השטן במשך ארבעים יום. במשך כל אותו זמן לא אכל ישוע דבר, ובתום ימי הניסיון היה רעב מאוד. 3 "אם אתה באמת בן־אלוהים, "אמר לו השטן, "צווה על האבן הזאת להפוך ללחם!" 4 אולם ישוע השיב: "כתוב: 'לא על הלחם לבדו יחיה האדם, (כי על כל מוצא פי ה')". " 5 לאחר מכן העלה השטן את ישוע, בחזיון רגעי הראה לו את כל המדינות המפוארות שבעולם ואמר: 6 "אני אתן לך את כל הממלכות המפוארות האלה ואת כבודן – כי לי נמסר השלטון ורשאי אני לתת אותו למי שארצה – אבל בתנאי אחד: עליך לכרוע ברך ולהשתחוות לפני." 8 אולם ישוע

אליהו הנביא לא ירד גשם במשך שלוש וחצי שנים, והבצורת גרמה לרעב גדול בכל הארץ. למרות שהיו בישראל אלמנות רבות שרעבו ללחם, ²⁶ לא שלח אלוהים את אליהו אל אף אחת מהן! אלוהים שלח את אליהו רק אל אלמנה לא יהודיה בעיירה צרפת שבצידון. ²⁷ או קחו לדוגמה את אלישע; אף כי בימי אלישע הנביא היו מצורעים רבים בישראל, הוא לא ריפא איש מהם, אלא דווקא את נעמן הארמי. ²⁸ דברי ישוע עוררו את זעמם. ²⁹ הם קפצו מכיסאותיהם ודחפו אותו אל מחוץ לעיר, אל פסגת ההר שעליו נבנתה נצרת, במטרה להשליכו במדרון. ³⁰ אולם ישוע התחמק מהם והלך לדרכו. ³¹ לאחר מכן הלך ישוע לכפר-נחום שבגליל, ומדי שבת לימד בבית-הכנסת. ³² גם כאן נדהמו השומעים, כי ישוע דיבר בסמכות בלתי רגילה. ³³ פעם כשלימד ישוע בבית-הכנסת צעק לפתע איש אחד אחוז רוח שד טמא: ³⁴ "מדוע אתה מטריד אותנו, ישוע מנצרת, האם באת להשמיד את השדים? אני מכיר אותך; אתה בנו הקדוש של אלוהים!" ³⁵ ישוע נזף בשד וציווה עליו: "שתוק וצא החוצה!" השד השליך את האיש על הרצפה לעיני כולם, ויצא ממנו בלי לפגוע בו שוב. ³⁶ כולם נדהמו ושאלו איש את רעהו במבוכה: "מה המיוחד בדברי האיש הזה עד כי אפילו שדים מצייתים לו?" ³⁷ עד מהרה התפרסם סיפור המעשה בכל האזור. ³⁸ לאחר שעזב ישוע את בית-הכנסת, הלך לביתו של שמעון וראה את חמותו של שמעון קודחת מחום. "אנא, רפא אותה", התחננו לפניו כולם. ³⁹ ישוע עמד ליד מיטתה וגער בקדחת. מיד ירד החום, והיא קמה ממיטתה והכינה להם אוכל. ⁴⁰ עם שקיעת השמש הביאו

תושבי הסביבה אל ישוע חברים ובני משפחה שחלו במחלות שונות. ישוע הניח את ידיו עליהם וריפא אותם. ⁴¹ ישוע גם נירש שדים מאנשים רבים, ובצאתם נהגו השדים לקרוא בקול: "אתה הוא בן-האלוהים!" "אולם ישוע השתיק אותם, בגלל שהם ידעו שהוא המשיח. ⁴² למחרת, השכם בבוקר, הלך ישוע למקום שומם כדי להתבודד. המוני העם חיפשו אותו בכל מקום, וכשמצאו אותו התחננו לפניו: "אנא, אל תעזוב אותנו; הישאר איתנו בכפר-נחום." ⁴³ אולם ישוע השיב להם: "עלי לבשר את דבר מלכות האלוהים גם בערים אחרות, כי זוהי מטרת שליחותי." ⁴⁴ וישוע המשיך ללמד בבית-הכנסת השונים שבאזור יהודה.

5 יום אחד עמד ישוע על חוף הכינרת ובישר את דבר האלוהים. מספר הנוכחים הלך וגדל, עד שהם נדחפו ונדרקו אליו מכל צד. ² ישוע הבחין בשתי סירות ריקות שעננו ליד החוף. בעלי הסירות, שהיו דייגים במקצועם, רחצו באותו זמן את רשתותיהם. ³ ישוע עלה על אחת הסירות, שהייתה של שמעון, וביקש ממנו להרחיק מעט את הסירה מהחוף, כדי שיוכל לשבת בתוכה ולדבר אל הקהל. ⁴ לאחר שסיים ישוע לדבר אל הקהל, פנה אל שמעון ואמר: "השט את הסירה אל מים עמוקים והשלך את הרשתות כדי לדוג." ⁵ "רבי, השיב שמעון, "בלילה האחרון עבדנו קשה מאוד ולא תפסנו כלום. אולם אם אתה אומר לנו להשליך את הרשתות, נעשה כדברך." ⁶ הם השליכו את הרשתות לים, והפעם תפסו כל כך הרבה דגים עד שהרשתות היו כבדות מדי והחלו להיקרע! ⁷ הם קראו לעזרתם את חבריהם שבסירה השנייה, ומילאו את שתי הסירות בדגים עד שכמעט טבעו! ⁸ כשראה

שמעון פטרוס את הפלא הגדול. נפל על על גג הבית. עקרו כמה רעפים ממקומם ברכיו לרגלי ישוע ואמר: "אדוני, עזוב אותי והורידו את האלונקה מהגג אל אמצע החדר לנפשי, כי אני חוטא גדול מדי ואיני ראוי – לרגלי ישוע." 20 כשראה ישוע את אמונתם, להיות במחיצתך. 9 שמעון אמר דברים אלה אמר לאיש המשותק: "ידידי, נסלחו לך משום שהוא וכל הנוכחים איתו, כולל שותפיו חטאין!" 21 "למי הוא חושב את עצמו?" שאלו יעקב ויוחנן בני־זבדי. היו בתדהמה גדולה הפרושים והסופרים בלבם. "הוא מחלל את לנוכח השלל הבלתי רגיל." אל תפחד. "אמר שם האלוהים, רק אלוהים יכול לסלוח על ישוע לשמעון." מעתה ואילך תהיה דייג של חטאים! 22 ישוע הבין את מחשבותיהם ולכן בני אדם. 11 לאחר שהשיטו את הסירות השיב להם: "מדוע אתם חושבים שאני מחלל לחוף עזבו הכול והלכו אחרי ישוע. 12 באחד את שם אלוהים? 23 מה לדעתכם קל יותר, הכפרים שבהם ביקר ישוע היה אדם נגוע לומר נסלחו לך חטאין, או קום והתחלך? בצרעת. בראותו את ישוע נפל האיש לרגליו 24 אני אוכיח לכם כי לבן־האדם יש בארץ והתחנן: "אדוני, אם רק תרצה תוכל לרפא סמכות מלאה לסלוח על חטאים!" ישוע פנה אותו. 13 ישוע הושיט את ידו, נגע במצורע אל האיש המשותק ופקד עליו: "קום! קבל ואמר: 'ודאי שאני רוצה. הירפא!' ומיד נעלמה את האלונקה שלך ולך הביתה." 25 מיד הצרעת. 14 "אל תספר את הדבר לאיש!" ציווה קפץ האיש על רגליו לנגד עיניהם, קיפל את עליו ישוע. "לך מיד אל הכהן והראה לו האלונקה שלו והלך לביתו כשהוא מהלל שנרפאת. אל תשכח לקחת איתך קרבן – כפי את האלוהים. 26 כל הנוכחים נדהמו. "היום שציווה משה על המטוהרים מצרעת – כדי ראינו פלא גדול", אמרו ביראה והללו את שכולם יראו שנרפאת. 15 בכל זאת התפשטו האלוהים. 27 לאחר מכן יצא ישוע מהעיר השמועות על גבורתו של ישוע במהירות ופגש בדרך גובה־מכס אחד, לוי שמו, יושב רבה, ואנשים רבים באו להקשיב לדבריו בשער בית־המכס. "בוא והיה תלמיד שלי", ולהירפא ממחלותיהם. 16 אף־על־פי־כן אמר לו ישוע. 28 לוי קם על רגליו, עזב הכול התחמק מהם ישוע לעיתים קרובות והלך מאחוריו והלך אחרי ישוע. 29 ערב אחד למקומות מבודדים כדי להתפלל. 17 יום הכין לוי ארוחה חגיגית לכבוד ישוע והזמין אחד, כשלימד ישוע כמנהגו, התקבצו סביבו גובי־מכס מהעבודה, ידידים, שכנים וקרובים. בין השאר גם פרושים וסופרים שבאו מכפרי 30 אולם הדבר לא מצא־חן בעיני הסופרים הגליל, מיהודה ומירושלים, וה' העניק לו והפרושים, אשר התלוננו באוזני תלמידיו של גבורה גדולה לרפא את החולים. 18 כעבור ישוע: "איך הוא יכול לאכול ולשתות בחברת זמן קצר הופיעו מספר אנשים שנשאו חולה החוטאים האלה?" 31 "החולים הם הזקוקים משותק על אלונקה. הם רצו להביא את לרופא. לא הבריאים!" השיב להם ישוע. החולה לפני ישוע. 19 אולם בשל הצפיפות 32 "לא באתי לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה, הרבה לא הצליחו לפלס דרך אל תוך כי אם לחוטאים." 33 הם המשיכו להתלונן הבית. נושאי האלונקה לא נואשו; הם עלו ואמרו: "תלמידי יוחנן המטביל צמים לעיתים

קרובות ומתפללים, וגם הפרושים נוהגים כך. מפני שחיפשו סיבה להאשים אותו במשהו. מדוע אין תלמידך צמים?" 34 "האם אנשים 8 ישוע ידע היטב את מחשבותיהם, ולכן שמחים צמים?" השיב ישוע. "האם אורחים אמר לבעל היד המשותקת: "בוא ועמוד לפני המוזמנים לחתונה צמים בחגיגת החתן? כולם." האיש עשה כדבריו. 9 ישוע פנה אל 35 אולם יבוא יום שהחתן יילקח מהם ואז הסופרים והפרושים: "יש לי שאלה אליכם: יצומו." 36 ישוע סיפר להם את המשל על-פי התורה, האם עלינו לעשות בשבת הבא: "איש אינו קורע חולצה חדשה כדי מעשים טובים, או מעשים רעים? האם עלינו לתפור ממנה טלאי על חולצה ישנה. מי להציל חיים בשבת, או להרסם?" 10 ישוע שעושה כך לא זו בלבד שהוא מקלקל את הביט בעיני הנוכחים ואחר כך אמר לאיש החולצה החדשה, אלא שגם אינו יכול ליהנות שידו משותקת: "הושט את ידך." האיש הושיט מהחולצה הישנה, כי הטלאי אינו מתאים. את ידו והיא נרפאה כליל. 11 מעשה זה של 37 "איש אינו שם יין חדש בחביות ישנות ישוע עורר את זעם אויביו, והם החלו להתייעץ ורקובות. מפני שהיין החדש יבקע את החביות, ביניהם מה לעשות לו. 12 זמן קצר לאחר וכך היין יישפך והחביות תיהרסנה. 38 יין מכן יצא ישוע אל ההרים להתפלל, ובילה חדש ימים בחביות חדשות. 39 אדם הרגיל את כל הלילה בתפילה לאלוהים. 13 עם לשתות יין ישן אינו חפץ לשנות את מנהגו עלות השחר הוא קרא אליו את תלמידיו, ולשתות יין חדש. היין הישן מוצא-חן בעיני, ובחר מתוכם שנים-עשר איש שיהיו מלווי הוא יאמר, ולא ירצה אפילו לטעום מהיין הקבועים. יותר מאוחר ישוע מינה את אלה ל"היות שליחים. 14 אלה שמותיהם: שמעון (ישוע קרא לו גם פטרוס). אנדריו (אחיו של 6

באחת השבתות, כשעברו ישוע ותלמידיו בשדה, קטפו התלמידים שיבולים, הפרידו את המוץ ואכלו את הנרעינים. 2 הדבר לא מצא-חן בעיני כמה פרושים אשר באו לישוע, ואלה קראו: "מדוע תלמידך קוטפים שיבולים בשבת? הלא הם מחללים את השבת!" 3 השיב להם ישוע: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, לקח את לחם הפנים – שעל-פי התורה היה מיועד לכוהנים בלבד – ואכל אותו עם אנשיו." 5 ישוע עוד הוסיף: "בן האדם הוא אדון השבת." 6 בשבת אחרת, כשלימד ישוע בבית הכנסת, היה בקהל אדם שידו הימנית משותקת. 7 הסופרים והפרושים רצו לראות אם ישוע ירפא את האיש בשבת,

מלכות האלוהים שייכת לכם. 21 אשריכם ולהלוות כספים בלי לצפות שיחזירו לכם. הרעבים עתה, כי תשבעו. אשריכם הבוכים ואז שכרכם מאת אלוהים יהיה רב, וכך גם עתה, כי עוד תשמחו. 22 אשריכם אם שונאים תוכיחו שאכן בניו אתם, שהרי אלוהים טוב ומנדים אתכם, ואם מקללים אתכם בגלל גם לרשעים ולכפויי-טובה. 36 "היו רחמנים אמונתכם בבן-האדם. 23 "שמחו ורקדו, כי כמו שאביכם שבשמים. 37 אל תמתחו ביקורת מצפה לכם שכר רב בשמים! ואל תשכחו על אחרים ואל תשפטו אותם, ואז לא ימתחו שכן רדפו גם את הנביאים! 24 אך אוי ביקורת עליכם ולא ישפטו אתכם, אל תאשימו לעשירים, מפני שכבר קיבלתם את כל מה איש, ואז לא יאשימו אתכם. סלחו לאחרים, ואז שמוניע לכם בעולם הזה. 25 אוי לאלה שיש ייסלח גם לכם. 38 "אם תתנו לאחרים תקבלו לכם את כל משאלות לבבכם, כי יבוא יום חזרה מידה יפה, גדושה ושופעת, כי במידה שבו לא יהיה לכם דבר! אוי לכם הצוחקים שאתם נותנים לאחרים יינתן לכם חזרה. " עתה, כי לא רחוק היום שבו תתאבלו ותבכו! 39 ישוע סיפר להם את המשל הבא: "היכול 26 אוי לכם המקבלים מחמאות ושבחים מכל עיוור להדריך עיוור? הלא שניהם יפלו לתוך בני-האדם, כי כך החניפו אבותיהם לנביאי בור! 40 התלמיד אינו יודע יותר ממורו, אולם השקר. 27 "הקשיבו כולכם: אהבו את אויביכם, אם ילמד בשקידה ובחריצות יוכל להגיע השיבו טובה לשונאיכם, 28 ברכו את המקללים לרמת ידיעותיו של המורה. 41 "כיצד יכול אתכם, והתפללו בעד אלה שלועגים לכם אתה לראות שביב-עץ קטן בעין חברך, ולא ומביישים אתכם. 29 "אם מישהו יספור לך להבחין בקרש הגדול שבעינך? 42 איך אתה על לחי אחת, הושט לו גם את הלחי השנייה. יוכל לומר לו: אחי, הרשה לי לסלק את אם מישהו ייקח מעילך אל תמנע ממנו את השביב מעינך. בזמן שאיך רואה את הקרש חולצתך. 30 תן מה שיש לך לכל המבקש, הגדול שבעינך? צבוע שכמותך! סלק תחילה וכאשר לוקחים ממך דבר, אל תצטער ואל את הקרש מעינך, ורק לאחר מכן תוכל לסלק תדרוש אותו חזרה. 31 עשו לאחרים את מה את שביב העץ מעין חברך! 43 "עץ משובח שהייתם רוצים שיעשו לכם. 32 "אם אתם אינו נותן פרי רקוב, כשם שעץ רקוב אינו אוהבים רק את אלה שאוהבים אתכם, מה נותן פרי משובח. 44 את העץ מכירים לפי המיוחד בכך? גם הפושעים אוהבים את אלה הפרי שהוא נותן. הרי התאנים לעולם אינן שאוהבים אותם! 33 ואם אתם עושים טובה רק צומחות על שיחי קוצים, וענבים לעולם אינם לאלה שעושים לכם טובה – החושבים אתם צומחים על חוחים. 45 אדם טוב מפיך מעשים שמוניע לכם פרס? גם הפושעים מחזירים טובה טובים מהטוב שבלבו, בעוד שאדם רע מפיך תחת טובה! 34 אם אתם מלווים רק לאלה מעשים רעים מהרוע שבלבו, שהרי אדם שיכולים להחזיר לכם, האם אתם עושים מדבר מתוך הממלא את לבו. 46 "מדוע אתם מעשה נעלה? גם הקמצנים והרשעים מלווים קוראים לי'אדון, אדון, ואינכם עושים את מה לאנשים כמותם תמורת שכר מלא. 35 "עליכם שאני אומר לכם? 47 כל מי שבא אלי ואינו לאהוב את אויביכם, לעשות מעשים טובים רק מקשיב לדברי, כי אם גם מקיים אותם.

48 דומה לאדם שבנה את ביתו על יסודות איתנים החצובים בסלע. כשבא שיטפון, הבית עומד איתן כי נבנה היטב. 49 אולם מי שמקשיב לדברי ואינו מקיים אותם, דומה לאדם שבנה את ביתו על אדמת-חול ללא יסודות. כשבא שיטפון הבית נהרס כליל.

7 לאחר שסיים לדבר באוזני העם בא ישוע לכפר-נחום. 2 היה אז קצין רומאי, שמשרת אחד שאהב נטה למות. 3 כאשר שמע הקצין על אודות ישוע, שלח אליו כמה מזקני היהודים כדי שיבקשו ממנו לבוא ולהציל את חיי המשרת. 4 הזקנים באו אל ישוע והתחננו לפניו שיענה לבקשת הקצין. "אנא, מלא את בקשתנו", התחננו הזקנים. 5 "כי הוא אוהב את עמנו ואף בנה לנו בית-כנסת מכספיו!" 6 ישוע הלך איתם אל בית הקצין, אולם לפני הגיעם אל הבית שלח הקצין אחדים מחבריו אל ישוע כדי לומר לו: "אדוני, אל תטריח את עצמך! איני ראוי שתבוא אל ביתי. 7 ומסיבה זאת גם לא העזתי לבוא אליך בעצמי. בבקשה ממך, רק צווה שמשרתי יבריא והוא יבריא. 8 מניין לי הביטחון הזה? הרי אני רגיל לקבל פקודות מהממונים עלי, ואף לתת פקודות לחיילים תחת פקודי. אם אני אומר לחייל אחד: 'לך', הוא הולך. אם אני אומר לחייל אחד: 'בוא', הוא בא. אם אני אומר למשרתי: 'עשה עבודה זאת או אחרת', הוא עושה אותה. כך גם אם תצווה על המשרת שיבריא – הוא יבריא." 9 דברי הקצין הפליאו את ישוע. הוא פנה אל הקהל שליווה אותו ואמר: "בקרב כל עם ישראל לא ראיתי אדם בעל אמונה כזאת!" 10 כשחזרו חברי הקצין אל הבית ראו שהמשרת הבריא לחלושין.

האם הלכתם להתבונן בעשב הנע ברוח? הבשמים שהביאה. ³⁹ מארחו של ישוע ראה ²⁵ אמרו לי, מה ציפיתם לראות? אדם לבוש את המתרחש, ומכיוון שהכיר את האישה אמר בנדים יפים? הרי מי שלובש בנדים מפוארים בלבנו: "אילו ישוע היה באמת נביא אלוהים, גר בארמונות פאר ולא במדבר. ²⁶ מה באמת הוא היה יודע עם איזו אישה יש לו עניין!" הלכתם לראות. נביא? כן! נביא הלכתם ⁴⁰ ישוע ידע את מחשבות הפרוש ולכן אמר לראות, ואני אומר לכם שהוא גדול אף מנביא. לו: "שמעון, ברצוני לומר לך משהו." "דבר, ²⁷ על האיש הזה כתוב בתנ"ך: 'הנני שולח רבי', השיב שמעון. ⁴¹ ישוע סיפר לו את מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך." ²⁸ ובכן, לא הסיפור הבא: "אדם הילווה כסף לשני אנשים: נולד אדם גדול מיוחנן, ויחד עם זאת – הקטן חמש מאות שקלים לאחר, ורחמשת אלפים במלכות האלוהים גדול ממנו!" ²⁹ כל האנשים שקלים לשני. ⁴² הואיל והשניים לא יכלו אשר שמעו את דברי יוחנן – אפילו גובי מכס – להחזיר את החוב, ריחם עליהם המלווה הצדיקו את דרישות אלוהים ונטבלו עלידי וויתר להם על החובות. מי לדעתך יאהב יוחנן. ³⁰ אולם הפרושים וחכמי התורה דחו יותר את המלווה בעקבות מעשה נעלה זה? את תוכניתו של ה' למענם וסרבו להיטבל ⁴³ "אני מניח שבעל החוב הגדול יותר", ענה עלידי יוחנן. ³¹ "מה יכול אני להניד על אנשים שמעון. "נכון מאוד", הסכים ישוע. ⁴⁴ ואז הביט כאלה? "שאל ישוע. "למה הם דומים? ³² הם דומים לילדים במגרש משחקים שמתלוננים כשנכנסתי לביתך לא הצעת לי קערת מים באוזני חבריהם: 'ניגנו לכם בחליל אך לא כדי לרחוץ את רגלי מהאבק, ואילו אישה רקדתם. קיננו לכם קינה, אך לא בכיתם.' " זו רחצה את רגלי בדמעותיה וניגבה אותן ³³ ישוע המשיך: "יוחנן המטביל נהג לצום ולא בשערה. ⁴⁵ גם לא נשקת לי כמקובל, ואילו שתה יין כל ימי חייו, ואתם קראתם ל'משוגע'. היא לא חדלה לנשק את רגלי מהרגע שבאתי ³⁴ עכשיו בא בן-האדם שאוכל וגם שותה יין, לכאן. ⁴⁶ אתה לא טרחת למשוך שמן על ראשי, ומה אתם אומרים? 'האיש הזה זללן, הוא שותה ואילו היא משחה את רגלי בבשמים ובשמים יין ומתחבר עם חוטאים וטיפוסים מפוקפקים! יקרים. ⁴⁷ אהבתה הרבה מוכיחה שנסלחו ³⁵ אנשים יכירו בצדקת ה' וחוכמתו כאשר לה חטאים רבים. אדם שנסלח לו מעט אוהב יראו איך צדיקיו חיים." ³⁶ פרוש אחד הזמין מעט. ⁴⁸ ישוע פנה אל האישה ואמר: "נסלחו את ישוע לארוחה בביתו. ישוע נענה להזמנה, לך חטאך." ⁴⁹ האורחים האחרים שישבו בא לבית הפרוש וישב ליד השולחן. ³⁷ באותה איתו ליד השולחן אמרו בלבם: "למי הוא עיר הייתה אישה חוטאת. משנודע לה כי ישוע חושב את עצמו שהוא סולח על חטאים?" מתארח בבית הפרוש, לקחה פח מלא מרקחת ⁵⁰ אולם ישוע המשיך ואמר לאישה: "אמונתך בשמים יקרים ובאה אל הבית. ³⁸ כשנכנסה הושיעה אותך. לכי לשלום."

8 אל הבית כרעה ברך לפני ישוע והרטיבה זמן קצר לאחר מכן עבר ישוע מעיר לעיר את רגליו בדמעותיה. בשערה הארוך היא ומכפר לכפר, וסיפר לאנשים את בשורת ניגבה את רגליו, נישקה אותן ומרחה עליהן את מלכות האלוהים. אל ישוע נילוו שנים-עשר

תלמידיו ² וקבוצת נשים, שאותן הוא ריפא האנשים המקשיבים לדבר אלוהים ומאמינים ממחלות שונות או גירש מהן רוחות רעות. בן, אולם כעבור זמן קצר נחנקת אמונתם בין נשים אלה היו מרים המגדלית (שממנה על-ידי דאגות, תאוות-העולם ורדיפה אחר גירש ישוע שבעה שדים). ³ יוחנה, אשת כוזא כסף ורכוש, משום כך לעולם אינם מגיעים (מי שניהל את עסקי המלך הורדוס), שושנה לבגרות רוחנית. ¹⁵ "לעומתם מסמלת האדמה ורבות אחרות שתרגמו מכספן לכלכלת ישוע הפורייה אנשים בעלי לב טוב וישר. אנשים ותלמידיו. ⁴ יום אחד, כשגברו אליו אנשים אלה מקשיבים לדבר ה', דבקים בו ואף מערים רבות, סיפר להם ישוע את המשל מביאים פרי רב. ¹⁶ "כאשר אדם מדליק נר הבא: ⁵ "איכר אחד יצא לזרוע בשדה. בפזרו בחשכה, האם הוא מכסה את הנר או מחביא את הזרעים נפלו אחדים מהם בצד הדרך, אותו מתחת למיטה? הוא ישים אותו במקום והם נרמסו ונאכלו על-ידי הציפורים. ⁶ חלקם הטובה ביותר. ¹⁷ כל מה שמוסתר עתה יתגלה נפלו על אדמת סלעים, ואלה צמחו יפה, אך כעבור זמן קצר התייבשו ומתו מחוסר לחות. ויצא לאור בבוא הזמן. ¹⁸ לכן שימו לב ⁷ חלקם נפלו בין הקוצים, זרעים אלה אמנם כיצד אתם מקשיבים. מי שיש לו – יינתן לו צמחו, אולם יחד איתם צמחו גם קוצים וחנקו עוד. ומי שאין לו – גם מה שהוא חושב שיש אותם. ⁸ חלק אחר מהזרעים נפלו על אדמה לו יילקח ממנו. ¹⁹ אז באו אמו ואחיו של פורייה, ואלה צמחו ונשאו פרי רב, פי מאה ישוע לבקרו, אולם בגלל הקהל הרב לא ממה שזרע. "בסיימו את המשל אמר ישוע: "מי יכלו להיכנס אל הבית שבו לימד. ²⁰ מישהו שמסוגל לשמוע, שיקשיב!" ⁹ תלמידיו שאלו הודיע לישוע כי אמו ואחיו מחכים לו בחוץ אותו למה התכוון, ¹⁰ וישוע השיב: "רק לכם ורוצים לראותו. ²¹ אולם ישוע אמר: "אמי מותר לדעת את סודות מלכות השמים. אולם וְאֶחָי הֵם כֹּל אֱלֹהִים הַמְקַשְׁבִּים לְדִבְרֵי אֱלֹהִים האנשים הללו שומעים רק משלים אך אינם ומקיימים אותם!" ²² יום אחד עלה ישוע מבינים – בדיוק כפי שניבאו אבותינו הנביאים. עם תלמידיו לסירה והציע: "הבה נשוט אל ¹¹ "זהו פירוש המשל: הזרע הוא דבר-אלוהים. החוף ממול. ²³ הם החלו לשוט וישוע נרדם. ¹² שולי הדרך מסמלים את לב האנשים לפתע התחוללה סערה חזקה. הרוח טלטלה השומעים את דבר האלוהים, אולם מיד בא את הסירה מצד אל צד, הגלים הגבוהים השטן ומנסה להשכיח מלבם את דבר ה'. כך הציפו את הסירה במים, והתלמידים היו הוא מונע בעדם מלהאמין באלוהים ולהיוושע. בסכנה גדולה. ²⁴ "רבי, קום!" העירו אותו ¹³ אדמת הסלעים מסמלת את לב האנשים התלמידים בבהלה. "אנחנו טובעים!" ישוע הנהנים להקשיב לדבר-אלוהים, אולם אין גער ברוח ובים, ומיד פסקה הסערה והים הוא חודר לעומק לבם. הם יודעים שדבר ²⁵ "היכן אמונתכם?" שאל אותם ישוע. ה' הוא אמת, ואפילו מאמינים לזמן קצר, התלמידים הנדהמים והמפוחדים אמרו איש אולם ברגע של קושי ומבחן הם מאבדים את לרעהו: "מיהו האיש הזה, שאפילו הרוח והים אמונתם. ¹⁴ אדמת הקוצים מסמלת את לב נשמים לו?" ²⁶ הם הגיעו אל הנדה השנייה

של הכינרת. אל ארץ הגדריים. 27 כשעלה לו ישוע, "וספר לבני משפחתך את הפלא ישוע לחוף, בא לקראתו אדם מקומי אשר זמן שאלוהים עשה למענך." האיש הלך וסיפר רב היה אחוז־שדים. האיש היה עירום לגמרי, בכל העיר את הפלא שחולל ישוע למענו. חסר בית וישן בבית־הקברות. 28 בראותו 40 בנדה השנייה של הכינרת קיבל אותו הקהל. את ישוע נפל האיש לרגליו וצרח: "מה אתה שכבר המתין לישוע. 41 אדם בשם יאיר, שהיה רוצה ממני, ישוע בן־אל־עליון? אני מתחנן ראש בית־הכנסת המקומי, בא ונפל לרגלי לפניך, אל תיסר אותי!" 29 הוא אמר זאת ישוע. יאיר התחנן לפניו שיבוא איתו אל ביתו, משום שישוע כבר ציווה על השד לצאת 42 כי בתו היחידה בת שתי־עשרה חלתה ממנו. לעיתים קרובות השתלט השד על האיש ועמדה למות. ישוע הלך עם יאיר כשהוא האומלל, עד כי גם כשאסרו אותו בכבלים מפלס לו דרך בין הקהל הרב. 43 בקרב ובשרשרות היה מנתק אותם בקלות ובזריח הקהל הייתה אישה שסבלה משטף דם כרוני למדבר, בכוחו ובהשפעתו של השד. 30 "מה במשך שתי־עשרה שנה, היא הוציאה את כל שמך?" "שאל ישוע את השד. "לניון", השיבו כספה על רופאים שונים, אולם איש לא יכול קולות רבים, כי היו בו למעשה שדים רבים. היה לרפא אותה. 44 האישה קרבה אל ישוע 31 השדים התחננו לפני ישוע שלא ישלח אותם מאחור, וכשנגעה בכנף בגדו פסק מיד שטף (לתהום). Abyssos g12(32 במדרון ההר שבקרבת הים! 45 "מי נגע בי?" "שאל ישוע. כל הסובבים מקום רעה עדר חזירים, והשדים התחננו אותו הכחישו שנגעו בו, ופטרוס אמר: "רבי, לפני ישוע שירשה להם להיכנס בחזירים. כיצד אתה יכול לשאול מי נגע בך? ראה ישוע הסכים. 33 והשדים יצאו מהאיש ונכנסו כמה רבים האנשים שנדחקים אליך בחזירים. מיד החל העדר להשתולל, גלש מכל צד!" 46 אולם ישוע השיב: "אני יודע במדרון התלול ושבע בים. 34 משראו הרועים שמישהו נגע בי בכוונת תחילה, כי הרגשתי את המתרחש נמלטו בבהלה וסיפרו את הדבר שיצא ממני כוח מרפא." 47 כאשר נוכחה בעיר ובכפרים. 35 עד מהרה נהרו לשם האישה שישוע ידע, החלה לרעוד מפחד. היא אנשים רבים כדי לראות את המתרחש כמו נפלה לרגליו וסיפרה באוזני כולם מדוע נגעה עיניהם. הם ראו את האיש שהיה אחוז־שדים בישוע. היא סיפרה שנרפאה כליל. 48 "בתי, יושב לרגלי ישוע, לבוש היטב ושפוי בדעתו. "אמר לה ישוע, "אמונתך ריפאה אותך, לכי עדי ראייה סיפרו לבאים כיצד ריפא ישוע לשלום." 49 בזמן שישוע דיבר אל האישה, את האיש, וכולם נמלאו פחד. 37 כה רב הגיע למקום שליח מביתו של יאיר והודיע היה פחדם, עד כי האנשים הרבים מארץ לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח את הגדריים התחננו לפני ישוע שיעזוב אותם המורה." 50 כאשר שמע ישוע את דברי השליח לנפשם וילך משם. ישוע חזר לסירה ושב אמר אל האב: "אל תפחד! בטח בי, ובתך למקום ממנו בא. 38 האיש שהיה אחוז־שדים תרפא." 51 בהגיעם אל הבית הרשה ישוע רק התחנן לפניו שירשה לו להצטרף אליו, להורים, לפטרוס, ליעקב וליוחנן להיכנס אולם ישוע סרב. 39 "חזור לביתך, "אמר לחדר הילדה. 52 הבית היה מלא אנשים

שבאו להתאבל ולבכות על מותה, אולם ישוע לבדם. 11 אבל ההמונים גילו לאן ישוע הלך אמר להם: "אל תבכו; הילדה לא מתה, היא והלכו בעקבותיו. ישוע קיבל אותם בחמימות רק ישנה." 53 אך האבלים לענו לישוע, כי ולימד אותם על מלכות האלוהים. הוא גם ידעו שהיא מתה. 54 ישוע אחז ביד הילדה וקרא: "קומי, ילדתי!" 55 באותו רגע רוחה שבה אליה והיא קמה על רגליה. "תנו לה משהו לאכול!" פקד ישוע. 56 הוריה התפלאו מאוד, אולם ישוע ציווה עליהם לא לספר לאיש את אשר קרה. 13 "אתם תאכילו אותם!" אמר ישוע לתלמידיו.

9 יום אחד קרא אליו ישוע את שנים-עשר תלמידיו, והעניק להם סמכות וכוח לגרש שדים ולרפא מחלות. 2 לאחר מכן שלח אותם לספר לכולם על בוא מלכות האלוהים ולרפא את החולים. 3 "אל תיקחו אתכם דבר", הורה להם ישוע. "אל תיקחו אתכם מקל הליכה, תרמיל, מזון, כסף ואף לא בגדים להחלפה. 4 בכל עיר או כפר התארחו בבית אחד בלבד. 5 אם התושבים לא יקשיבו לדבריכם, צאו מאותה עיר ונערו את העפר מעל רגליכם, כסימן לכך שעשיתם את המושל עליכם והזהרתם אותם." 6 התלמידים יצאו לדרך, ובעברם מעיר לעיר ומכפר לכפר בישרו את דבר אלוהים ורפאו את החולים. 7 כשהגיעו השמועות על כוחו ונפלאותיו של ישוע לאוזני המושל הורדוס, הוא נמלא מבוכה ודאגה, כי היו אנשים שאמרו: "זהו יוחנן המטביל שקם לתחייה!" 8 או: "האיש הזה הוא אליהו הנביא!" 9 "היו שאמרו: 'זהו אחד הנביאים שקם לתחייה!'" 9 "יוחנן?" תמה הורדוס. "הרי כרתי את ראשו, אז מיהו האיש שעליו אני שומע ניסים ונפלאות?" והורדוס חיפש דרך לפגוע את ישוע. 10 לאחר שחזרו השליחים ודיווחו לישוע על כל מעשיהם, הוא עזב את הקהל איתם והם הלכו יחד לבית-צידה כדי להיות

לתחייה!" 23 לאחר מכן אמר ישוע לכולם: "מי בבני היחיד. 39 שד אוחז בו, הוא גורם לו שרוצה ללכת בעקבותיי חייב להתכחש לצרוח ללא סיבה, משליך אותו על הרצפה לעצמו, לוותר על נוחיותו ושאיפותיו, לשאת ומתיש את כוחו עד שריר נוזל מפיו. השד הזה עמו את צלבו יום-יום ולבוא אחרי. 24 כי מדכא את בני מאוד וכמעט שאינו מניח לו מי שחפץ להציל את חייו – יאבד אותם, לנפשו. 40 התחננתי לפני תלמידך שיגרשו ואילו מי שיוותר על חייו למעני – יציל אותם. את השד, אבל הם לא יכלו לעשות זאת." 25 מזה הרוויח אדם שהשיג את העולם כולו 41 "מה עיקש וחסר-אמונה הדור הזה! קרא אבל הפסיד חיי-נצח? 26 "דעו לכם, שכל ישוע. "עד מתי יהיה עלי לסבול אתכם? הביאו מי שמתבייש בי ובדברי, הוא יהיה לבושה אלי את הילד!" 42 לפני שהספיק הילד להגיע לבן-האדם כאשר יבוא בכבודו ובכבוד של אל ישוע, השד הפיל אותו ארצה כאשר הוא אביו עם המלאכים הקדושים. 27 אני אומר מפרקס. אולם ישוע גירש ממנו את השד לכם את האמת: בין העומדים פה עתה יש בנערה, ריפא אותו והשיבו לאביו. 43 כשראו כאלה שלא ימותו לפני שיראו את מלכות הנוכחים את הנילוי הזה של כוח-אלוהים, נפלה האלוהים!" 28 כעבור שמונה ימים לקח איתו עליהם יראה גדולה. בעוד הקהל מתפעל ישוע את פטרוס, יוחנן ויעקב ועלה על אחד ומחליף רשמים על מעשיו הנפלאים. אמר ההרים כדי להתפלל. 29 בזמן שישוע התפלל, ישוע לתלמידיו: 44 "הקשיבו לדברי בתשומת פניו השתנו ובגדיו הלבנים והבריקו. 30 לפתע לב: בן-האדם עומד להימסר לידי אנשים." הופיעו משה רבנו ואלהיו הנביא ודיברו איתו. 45 אולם התלמידים לא הבינו למה התכוון: 31 הופעתם הייתה מרשימה ומהודרת, והם דבר-מה מנע מבעדם מלהבין והם חששו דיברו עם ישוע על מותו הקרוב בירושלים, לשאול אותו למה התכוון. 46 בין התלמידים שהיה צפוי לפי דבר ה'. 32 בינתיים שקעו התעורר ויכוח: מיהו החשוב והגדול ביניהם. פטרוס והאחרים בשניה עמוקה, וכשהתעוררו 47 ישוע ידע את מחשבותיהם ולכן קרא לילד ראו את כבודו והדרו של ישוע ואת השנים קטן, העמידו לידו 48 ואמר לתלמידיו: "מי שעמדו לידו. 33 כשעמדו אליהו ומשה ללכת שמקבל ילד קטן כזה, כאילו מקבל אותי; ומי קרא פטרוס. בלי לדעת מה הוא אומר: "רבי, שמקבל אותי, מקבל למעשה את אבי אשר כמה טוב שאנחנו כאן! מדוע לא נקים כאן שלח אותי. הקטן מביניכם – הצנוע והעניו שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלהיו?" 49 יוחנן תלמידו 34 בעודו מדבר כיסה אותם ענן והם נמלאו פנה אליו ואמר: "רבי, ראינו איש שמגרש שדים פחד. 35 ומן הענן קרא קול: "זהו בני בחירי, בשמך ואמרנו לו לחדול מכך, כי אין הוא שמעו בקולו." 36 לאחר הקול נראה ישוע עומד שייך לקבוצתנו. 50 "לא הייתם צריכים לומר לבדו. התלמידים לא סיפרו לאיש את אשר לו זאת, "השיב לו ישוע, "כי מי שאינו נגדכם ראו אלא חיכו. 37 כשירדו מן ההר למחרת, הוא בעדכם." 51 בהתקרב המועד שבו יילקח באו אנשים רבים לקראת ישוע, 38 ואחד לשמים, התכוון ישוע ללכת לירושלים. 52 יום מהם קרא: "רבי, אני מתחנן לפניך שתביט אחד הוא שלח לפניו שליחים, כדי שיכינו

לו מקום לינה באחד מכפרי השומרונים. אישיים ואף לא זוג נעליים נוסף, ואל תעצרו 53 אולם השומרונים סרבו לתת להם מקום בדרך לשוחח עם איש. 5 "בכניסתכם לכל לינה, משום שפניהם של ישוע ותלמידיו היו בית ברכו אותו תחילה לשלום. 6 אם באותו מועדות לירושלים (לשומרונים היה ויכוח עם בית גר אדם אוהב שלום, הברכה תתקיים, היהודים בנוגע לירושלים). 54 כשהגיע הדבר ואם אין אוהב שלום באותו בית – הברכה לאוזני ישוע ותלמידיו, שאלו יעקבו ויחננו: "אתה תשוב אליכם. 7 "בבואכם אל כפר או עיר רוצה שנצווה כי תרד אש מהשמים ותשרוף אל תעברו מבית מארח אחד לאחר, אלא אותם?" 55 אולם ישוע גער בהם, 56 והחבורה התארחו בבית אחד בלבד, ואל תהססו לאכול המשיכה בדרכה אל כפר אחר. 57 בדרך אמר מישחו לישוע: "אדוני, לאן שתלך, אני אלך אחריו!" 58 אולם ישוע השיב לו: "אל תשכח שאין לי מקום להניח את ראשי. השועלים מתנוררים במחילות האדמה ולציפורים יש קנים. אולם לבן־האדם אין מקום להניח בו את ראשו." 59 בהזדמנות אחרת אמר ישוע לאיש מסוים: "בוא אחרי והיה תלמיד שלי." האיש הסכים, אולם ביקש לקבור תחילה את אביו. 60 "הנח למתים (מבחינה רוחנית) לקבור את המתים שלהם", אמר לו ישוע. "ואילו אתה לך להכריז על מלכות האלוהים." 61 איש אחר אמר לישוע: "אני אלך אחריו, אדוני, אך הרשה לי תחילה ללכת הביתה ולהיפרד מבני משפחתי." 62 אבל ישוע השיב לו: "השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יהיה כשיר למלכות האלוהים."

10 לאחר מכן בחר האדון שבעים תלמידים נוספים, ושלה אותם לפניו בזוגות אל הערים והכפרים שבהם עמד לבקר. 2 "מאחר שהקציר רב והפועלים מעטים, "אמר להם ישוע, "התחננו לאלוהים שישלח פועלים נוספים לעזור לכם בעבודתכם למענו. 3 לכו עתה וזכרו שאני שולח אתכם כשלוח כבשים בין זאבים. 4 אל תיקחו אתכם כסף, חפצים

לשמים? לניהיגם תרדו!" (Hadēs g86) 16 ישוע המשיך לדבר אל התלמידים: "מי ששומע לכם שומע לי; מי שמזלזל בכם מזלזל בי; ומי שמזלזל בי מזלזל באלוהים אשר שלח אותי." 17 כעבור זמן־מה חזרו שבעים השליחים אל ישוע ודיווחו לו בשמחה: "אדוננו, אפילו השרים נכנעים לנו כשאנו מצווים עליהם בשמך!" 18 "אכן, "ענה ישוע, "ראיתי את השטן נופל מן השמים כברק! 19 באמת הענקתי

לכם סמכות וכוח להתנבר על כל כוחות פצוע קשות. ³¹ במקרה עבר שם כהן אחד. האויב, ולרמוס נחשים ועקרבים. דבר לא אולם בראותו את הפצוע עבר לצדו השני של יוכל לפגוע בכם! ²⁰ אף-על-פי-כן עליכם השביל. ³² עבר במקום גם איש משבט לוי. לשמוח לא משום שאתם יכולים להתנבר הוא הביט בפצוע המוטל בצד הדרך, אולם על השדים, אלא משום ששמותיכם כתובים המשיך בדרכו. ³³ הזדמן למקום שומרני בשמים!" ²¹ לאחר מכן נמלא ישוע שמחת אחד, ובראותו את הפצוע נמלא רחמים. רוח הקודש וקרא: "אבי, אדון השמים והארץ, ³⁴ השומרני ניגש אל הפצוע, משח את פצעיו אני מודה לך על שהסרת דברים אלה וחבש אותם, לאחר מכן הרכיב אותו על מפני חכמים ומשכילים, וגילית אותם לאנשים חמורו והביאו לאכסניה, שם טיפל בו והאכיל פשוטים שבוטחים בך כמו ילדים. כן, תודה. ³⁵ למחרת, לפני שהמשיך בדרכו, לך אבי, מפני שכך רצית. ²² הכול נמסר לי מאבי: אף אחד אינו מכיר ממש את הבן, מלבד האב, ואף אחד אינו מכיר ממש את האב, מלבד הבן ואלה שהוא בוחר לגלות להם את האב." ²³ ישוע פנה אל תלמידיו ואמר להם בשקט: "זכות גדולה נפלה בחלקכם, שיכולים אתם לראות את אשר ראיתם. ²⁴ נביאים ומלכים רבים השתוקקו לראות את מה שאתם רואים ולשמוע את מה שאתם שומעים, אך לא זכו." ²⁵ פעם רצה אחד מחכמי-התורה לנסות את ישוע. "רבי, "שאל החכם, "מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" ²⁶ "מה אומרת על כך התורה?" השיב לו ישוע בשאלה. ²⁷ "התורה אומרת: 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאורך; ואהבת לרעך כמוך', השיב החכם. "נכון מאוד", אישר ישוע. "אם תקיים מצוות אלה תזכה בחיי נצח." ²⁹ החכם רצה להצדיק את רגשותיו (מפני שלא אהב

אנשים מסוימים). ולכן שאל: "מיהו רעי?"³⁰ ישוע השיב במשל: "יהודי אחד הלך בדרך מירושלים ליריחו והותקף על־ידי שודדים. הם הפשיטו את בגדיו מעליו, גזלו את כספו, הכו אותו באכזריות והשאירו אותו בצד הדרך

הם הפשיטו את בגדיו מעליו, גזלו את כספו, הכו אותו באכזריות והשאירו אותו בצד הדרך

להם ישוע: "אבינו שבשמים. יתקדש שמך. ביקשו ממנו לחולל נס מהשמים על-מנת תבוא מלכותך. 3 ספק לנו יום-יום את המזון לשכנע אותם. 17 ישוע ידע את מחשבותיהם הדרוש לנו. 4 סלח לנו על חטאינו, כשם שגם ולכן אמר: "ממלכה מפולגת לא תחזיק מעמד אנחנו סולחים לאלה שחטאו לנו, ועוזר לנו ותתמוטט. משפחה מפולגת בדעותיה תיהרס. לעמוד נגד פיתויים וניסיונות." 5 ישוע הוסיף 18 לפיכך כיצד יכולים אתם לטעון שאני נלחם ואמר: "נניח שאחד מכם הולך לבית חברו נגד השדים בשם שר השדים? אילו הייתה באמצע הלילה וקורא בקול: 'עשה לי טובה טענתכם נכונה. אזי כיצד יכלה ממלכת השטן והלווה לי שלוש ככרות לחם. 6 כי אחד להחזיק מעמד? 19 מלבד זאת, אם אני מקבל מידידי בא לבקר אותי ואין לי אוכל בשבילי. את כוחי מבעל זבוב שר השדים, מה בנוגע 7 ואילו החבר עונה ממיטתו: 'אל תטריד אותי לבניכם? הלא גם הם מגרשים שדים! האם באמצע הלילה. הדלת נעולה, ילדי ישנים וגם אתם חושבים כי עובדה זאת מוכיחה שהם אני כבר במיטה בעצמי, מצטער שאיני יכול מקבלים את כוחם מהשטן? שאלו אותם אם לעזור לך הפעם.' 8 "אני אומר לכם: אמנם הוא אתם צודקים. 20 אולם אם אני מגרש את לא יפתח את הדלת בזכות ידידותם, אבל הוא השדים בכוח אלוהים, הדבר מוכיח כי הגיעה יקום ויפתח את הדלת ויביא לו את מה שרצה אליכם מלכות האלוהים. 21 "כשאישי גיבור כדי להימנע מהחרפה שלא נענה לבקשת שומר על ארמונו, חמוש ומצויד בכלי הנגה, חברו. 9 כך גם בתפילה: אם תבקשו – תקבלו; הארמון בטוח. 22 אולם כשמישהו חזק ממנו אם תחפשו – תמצאו; ואם תדפקו תיפתח מתקיף אותו ומתגבר עליו, הוא פורק מעליו לפניכם הדלת. 10 משום שכל המבקש מקבל; את נשקו ולוקח את השלל מביתו. 23 "מי כל המחפש מוצא, ולפני כל דופק נפתחת שאינו בעדי הוא נגדי; ומי שאינו אוסף איתי – הדלת. 11 "אני פונה אל האבות שביניכם: מפזר. 24 כאשר שד מגורש מאדם, הוא הולך כשהילד שלכם מבקש מכם פרוסת לחם, למדבר ומחפש לו מנוחה; מאחר שהשד אינו האם אתם נותנים לו אבן? או כאשר מבקש דג, מוצא מנוחה, הוא חוזר אל האדם שממנו יצא, האם אתם נותנים לו נחש? 12 ואם הוא מבקש 25 ומגלה כי מעונו לשעבר מטואטא ומהודר. ביצה, האם אתם נותנים לו עקרב? 13 ואם 26 על כן הולך השד ומביא איתו שבעה שדים גם אנשים חוטאים כמוכם נותנים לילדיכם רעים ממנו וכולם נכנסים באיש, וכך מצבו מה שטוב להם, האם אינכם מבינים כי אביכם של האיש האומלל גרוע משהיה." 27 בזמן שבשמים יעשה למענכם הרבה יותר, וייתן את שישוע דיבר קראה אישה אחת בקהל: "יברך רוח הקודש למי שמבקש ממנו?" 14 יום אחד אלוהים את אמך – את הבטן שנשאה אותך גירש ישוע שד מאיש אילם, וכושר הדיבור ואת השדיים שהניקו אותך! 28 "אך האמת שב אליו. הקהל התרגש והתלהב מהמאורע, היא. "אמר ישוע, "שאלוהים יברך את אלה 15 אולם היו שאמרו: "אין פלא שהוא יכול לגרש אשר שומעים את דבר אלוהים ומצייתים!" שדים, הרי הוא מקבל את כוחו מבעל-זבוב 29 קהל השומעים הלך וגדל וישוע המשיך: "מה שר השדים!" 16 אחרים רצו לנסותו, ולכן רעים אנשי הדור הזה! הם מבקשים אות

מהשמים (כדי להשתכנע שאני דובר אמת). ואתם גם אוהבים שישאלו לשלומכם בשווקים אולם האות היחיד שיינתן להם יהיה אות ויחלקו לכם כבוד. 44 "אוי לכם הפרושים, יונה הנביא. כשם שיונה היה לאות לאנשי כי אתם דומים לקברים נסתרים בשדה – נינווה, כך יהיה בן האדם לדור הזה. ביום אנשים רבים דורכים על השחיתות שלכם בלי הדין, כשיעמדו אנשי הדור הזה למשפט, תקום שידעו על קיומה!" 45 אחד מחכמי התורה מלכת־שבא ותרשיע אותם, מפני שהיא באה הגיב על דברי ישוע: "רבי, בדבריך אלו מארץ רחוקה כדי להקשיב לחכמת שלמה, אתה מעליב גם אותנו." 46 "נכון," השיב ואילו לפניכם עומד אדם גדול משלמה. ישוע, "אוי ואבוי גם לכם, חכמי־התורה, כי 33 "איש אינו מדליק נר על־מנת להסתירו. אתם כופים על בני־האדם דרישות ומצוות אדם שמדליק נר שם אותו במרכז החדר, שאין הם יכולים לשאת, בעוד שאתם בעצמכם שיאיר לכל המבקרים. 34 "עין האדם היא אור אינכם נוגעים במשאות ולא מרימים אצבע. גופו; כשעינך בריאה, כל גופך מלא אור, אולם 47 אוי ואבוי לכם! אתם בונים מצבות לגביאים. כשעינך חולה, כל גופך שרוי בחשכה. 35 לכן אתם מתנהגים ממש כמו אבותיכם שהרגו את היזהר שאורך הפנימי לא יחשך. 36 אם גופך הנביאים. 48 הם הרגו אותם ואתם בונים את מלא אור ואין בו פינות חשוכות יזרחו גם פניך, קברותיהם, וכך שותפים למעשיהם. 49 "אתם כאילו הן מוצפות אור חזק." 37 כשסיים ישוע יודעים מהי חוכמת אלוהים לגביכם? 'אשלח לדבר, פרוש אחד הזמין אותו לאכול בביתו. אליכם נביאים ושליחים, אבל את חלקם בבואו אל הבית התיישב ישוע ליד השולחן תהרגו ואת האחרים תבריחו'. 50 משום כך מבלי ליטול ידיים לפני הארוחה כמקובל. אתם, אנשי הדור הזה, תהיו חייבים לתת את התנהגותו הפליאה מאוד את הפרוש. 39 לכן הדין על שפרכת דמם של כל עבדי האלוהים אמר לו ישוע: "אתם, הפרושים, מטהרים רק מבריאת־העולם – 51 מרצח הבל ועד רצח מה שבחוץ בעוד שבתוכם אתם מסריחים זכריה שנהרג בחצר בית־המקדש. אני אומר מרוב מעשים רעים ורדיפת־בצע. 40 כסילים לכם שאלוהים יטיל עליכם את האחריות שכמותכם! האם האלוהים אשר ברא את הצד למותם. 52 "אוי ואבוי לכם, חכמי התורה, כי החיצוני לא ברא גם את הצד הפנימי? 41 אם אתם לוקחים את מפתח הדעת מן האנשים. לא תתנו צדקה לנזקקים מהלב, אז תטהרו את די שבעצמכם אינכם מאמינים באמת, אתם גם לבכם. 42 "אוי לכם הפרושים! אתם אומנם מונעים מאחרים את האפשרות להאמין בה." מקפידים לשלם מעשר מכל הכנסה, ולו גם 53 הפרושים והסופרים רתחו מכעס ומאווטו הקטנה ביותר, אבל אתם מזניחים לחלוטין יום ואילך הפנו עליו שאלות קשות ומכשילות, את הצדק ואת אהבת האלוהים. ודאי שעליכם בתקווה שייכשל בלשונו ויוכלו לאסור אותו. לשלם מעשר, אבל לא על חשבון חובותיכם האחרים! 43 "אוי לכם הפרושים, כי אתם מחפשים כבוד אצל בני־אדם. אתם אוהבים לשבת במקומות הנכבדים בבית־הכנסת,

12 בינתיים הלך וגדל מספר הנוכחים עד שהגיע לאלפים רבים, ומרוב דוחק וצפיפות דרכו אחד על רגלי השני. ישוע פנה

תחילה אל תלמידיו ואמר: "היזהרו מצביעותם לכם שופט ובורר? 15 היזהרו מכל חמדנות. של הפרושים! הם מעמידים פני צדיקים כי חיי האדם והאושר אינם תלויים בעושרו תמימים בזמן שמעשיהם והתנהגותם מצביעים ובנכסיו." 16 ישוע סיפר להם את המשל על היפוכו של דבר. אולם צביעות כזאת הבא: "לעשיר אחד היה שדה פורה שהניב אי-אפשר להסתיר לנצח. 2 כי בבוא העת יבול רב. 17 אסמיו היו מלאים עד אפס מקום. כל מה שמוסתר עכשיו ייגלה, וכל מה שאינו והאיש לא ידע מה לעשות בתבואה הרבה ידוע ייוודע. 3 לפיכך, כל מה שאמרתם שכבר לא יכול היה לאחסן. 18 'אני יודע מה בחשכה יישמע באור היום, וכל מה שלחשתם עלי' לעשות! קרא האיש. 'אהרוס את האסמים בין ארבעה קירות ייקרא בקולי קולות מעל הקיימים ואבנה לעצמי אסמים גדולים יותר. גנות הבתים! 4 'ידידים יקרים, אל תפחדו כך אוכל לאחסן את התבואה הרבה שלי. מאלה הרוצים להרוג אתכם, כי הם יכולים 19 אחר כך אומר לעצמי: יש לך מספיק כסף להמית אך ורק את הגוף, בעוד שבנפש אין הם לשנים רבות. מעתה ואילך אל תעבוד קשה. מסוגלים לפנוע. 5 היודעים אתם ממי עליכם 20 אבל אלוהים לפחד? מאלוהים! כי הוא מסוגל להמית ואחר כך להשליך לגיהנום! 6 (Geenna g1067) "מה תעשה עם כל מה שאגרת לעצמך?" 21 כך מחירן של חמש ציפורי דרור, שניים-שלושה יקרה לכל אדם האונר לעצמו אוצר על-פני שקלים? אף-על-פי-כן אלוהים אינו שוכח אף האדמה ולא בשמים. 22 ישוע פנה אל תלמידיו אחת מהן. 7 אלוהים יודע אפילו את מספר ואמר: "אל תדאגו למה שתאכלו או תלבשו, השערות על ראשכם. לכן אל תפחדו; אתם 23 כי החיים חשובים הרבה יותר מהאוכל. יקרים לאלוהים יותר מציפורים רבות. 8 "אני והגוף חשוב הרבה יותר מהלבוש. 24 קחו מבטיח לכם שכל המודה שהוא מאמין בי לדוגמה את העורבים – הם אינם זורעים, אינם לפני בני-האדם, גם אני אכבד אותו ואודה בו קוצרים ואין להם מחסן לאגור את מזונם. לפני מלאכי אלוהים. 9 אולם מי שמתכחש אף-על-פי-כן לא חסר להם דבר כי אלוהים לי לפני בני-אדם, גם אני אתכחש לו לפני מאכיל אותם ודואג להם. ואתם הרי יקרים מלאכי אלוהים. 10 ובכל זאת, מי שידבר נגד לאלוהים הרבה יותר מן העופות! 25 מלבד בן-האדם ייסלח לו, בעוד שאדם המדבר נגד זאת, מה תועיל דאגתכם? האם יכולה דאגתכם רוח הקודש לא ייסלח לו לעולם. 11 "כאשר להוסיף עוד יום לחייכם או עוד סנטימטר יביאו אתכם למשפט בבתי-הכנסת או לפני לקומתכם? 26 אם דאגתכם אינה מסוגלת שלישים וממשלות, אל תדאגו כיצד תגנו על לשנות דברים פעושים כאלה, מה הטעם לדאוג עצמכם וכיצד תעידו, 12 כי רוח הקודש יגיד לדברים גדולים יותר? 27 "הביטו בשושנים לכם מה לומר בזמן המתאים. 13 איש אחד – הן אינן שוות ואינן אורגנות, ואף-על-פי-כן מהקהל קרא אל ישוע: "רבי, אמור בבקשה אפילו שלמה המלך בכל תפארתו לא היה לאחי שייתן לי את חלקי בירושת אבינו. 14 לבוש יותר יפה מהן! 28 ואם אלוהים מלביש 14 אולם ישוע השיב: "מי מינה אותי להיות את פרחי השדה הצומחים היום ונובלים

מחר. האם אינכם חושבים שילביש גם אתכם. לכלכלתם. השיב הארון. 43 "ברוך תהיה חסרי אמונה שכמותכם? 29 אל תדאגו למה אם בשובי אמצא אותך ממלא את תפקידך שתאכלו ותשתו ואל תדאגו שמה לא יספק לכם בנאמנות. 44 אנשים נאמנים כאלה אני אפקיד אלוהים את מה שאתם צריכים. 30 בני־אדם על כל רכושי. 45 "אולם אם אתה רשע ותאמר שאינם מאמינים באלוהים רואנים יום־יום לעצמך: 'אה, הארון לא ישוב כל כך מהר'. למה שיאכלו וישתו, אולם אביכם שבשמים – ותתאכזר ליתר העבדים ותבלה את זמנך יודע בדיוק מה אתם צריכים. 31 דאגו לכל במסיבות, בזלילה ובשתייה – 46 אדונך יופיע הקשור באלוהים ובמלכותו, והוא יספק לכם בשעה בלתי צפויה, ואז הוא יכה אותך קשות יום־יום את כל צרכים. 32 "אל תפחד, עדר ויקבע את מקומך עם הבלתי־נאמנים. 47 הוא קטן, כי אביכם שבשמים משתוקק להעניק גם יענש בכל חומרת הדין, מאחר שידע את לכם את מלכותו. 33 מכרו את רכושכם ותנו כסף לנזקקים. מעשה זה יגדיל את אוצרכם אדם שלא ידע את רצון אדוניו ועשה מעשה בשמים. ואוצר בשמים לעולם לא ייפגם. כן, המחייב עונש, לא יענש בכל חומרת הדין. מי אוצרכם לעולם לא ידלדל, נגב לא יוכל שקיבל הרבה יידרש ממנו הרבה חזרה, כי לנגבו ועש לא יכרסם בו. 34 במקום שבו נמצא אוצרכם שם נמצא גם לבכם ומחשבותיכם. אש בעולם, ואני מיחל שמימתי תושלם. 35 "היו מוכנים לכל מה שיקרה – כשאתם 50 טבילה נוראה מצפה לי, ועד שאעבור אותה לבושים ובידכם נר דולק – 36 כמשרתים אני שרוי במצוקה גדולה. 51 אתם חושבים המצפים לשובו של אדונם מהחתונה. כשיבוא שבאתי להשכין שלום בארץ? טעות בידים; אדונם וידפוק בדלת, יפתחו לו מיד. 37 שמחה באתי לגרום למחלוקת, 52 מעתה ואילך גדולה מצפה לאלה שיהיו מוכנים לשובו תתפלגנה משפחות; שלושה מבני המשפחה של הארון, כי הוא בעצמו יושב אותם ליד יהיו בעדי ושניים נגדי – או להיפך. 53 אב השולחן וישרת אותם. 38 אולי הוא יבוא יחלוק על בנו; בן יחלוק על אביו; אם תחלוק בלילה, ואולי בבוקר השכם. אך בכל עת על בתה; בת תחלוק על אמה; החמה תחלוק שיבוא תהיה שמחה גדולה לכל המשרתים על כלתה; והכלה תחלוק על חמותה. 54 ישוע שימצא אותם מוכנים לבואו. 39 "אילו ידעו את פנה אל ההמון ואמר: 'כשאתם רואים עננים השעה, היו כולם מתכוננים לבואו, כשם שהיו עולים מן המערב אתם אומרים: 'עומד לרדת מתכוננים לבואו של נגב אילו ידעו מתי יבוא. גשם'. ואתם צודקים. 55 כשנושבת רוח דרומית גם אתם היו מוכנים תמיד, כי בן־האדם אתם אומרים: 'יהיה חמסין'. ואתם צודקים. יבוא בשעה בלתי צפויה. 41 "ארון, פתח 56 צבועים! אתם יודעים לפרש את סימני פטרוס בשאלה, 'האם מכון המשל הזה אלינו הטבע בשמים ובארץ, אבל אתם מסרבים בלבד או אל כולם?' 42 "משל זה מכון להבין את משמעות העת שבה אנו חיים. אל כל אדם נאמן ונכון, אשר אדוניו הפקיד 57 מדוע אינכם מסוגלים להחליט בעצמכם בידו את האחריות להשגיח על עבדיו ולדאוג מה נכון? 58 כשאתה פוגש את יריבך בדרך

לבית־המשפט. השתדל להשלים אותו וליישב את הסכסוך לפני שתגיעו לשופט. אחרת ריפא את האישה בשבת. "שישה ימים בשבוע השופט עלול להשליך אותך לכלא. 59 ואם כך יהיה, לא תצא מהכלא עד שתשלם את מלוא חובתך!"

13 אז באו אנשים לישוע וסיפרו לו שפילטוס רצח מספר יהודים מהגליל בעת שהקריבו זבחים בבית־המקדש. 2 "האם אתם חושבים שהם נרצחו משום שהיו חוטאים גדולים יותר משאר אנשי הגליל?" שאל ישוע. 3 "ודאי שלא! אני אומר לכם שאם לא תחזרו בתשובה ותפנו לאלוהים יהיה סופכם כמו שלהם. 4 "ומה בנוגע לשמונה־עשר האנשים שנהרגו כשהתמוטט עליהם המגדל בשילוח? האם הם היו החוטאים הגדולים ביותר בירושלים? 5 ודאי שלא! אבל דעו לכם שאם לא תחזרו בתשובה יהיה סופכם כשלהם. 6 ישוע סיפר להם את המשל הבא: "אדם נטע בגנו עץ תאנה, אולם בכל פעם שבא לחפש תאנים ציפתה לו אכזבה כי העץ לא נשא כל פרי. 7 לבסוף אמר לגנן: 'חिकיתי שלוש שנים ולא זכיתי אף בתאנה אחת! הבה נעקור את העץ וניטע אחר במקומו; חבל שיגזול חלקת אדמה יקרה'. 8 "חכה עוד שנה אחת, אדוני, ביקש הגנן. 'אני אקדיש לתאנה תשומת לב מיוחדת, אעדור סביבה ואזבל את האדמה. 9 אם התאנה תשא פרי בשנה הבאה מה טוב, ואם לא – אעקור אותה.' " 10 בשבת אחת כשלימד ישוע בבית־הכנסת, 11 ראה אישה שהייתה בעלת־מום במשך שמונה־עשרה שנה. הגב שלה היה כפוף והיא לא יכלה להזדקף. 12 ישוע קרא אליה את האישה ואמר לה: "אישה, הרפאי ממחלתך!" 13 הוא נגע בה, והיא מיד הזדקפה והחלה להלל את אלוהים.

הסתלקו מכאן. רשעים שכמותכם!'²⁸ אתם אחזו ישוע ביד החולה, ריפאו אותו ושלחו אותו תהיו מחוץ למלכות האלוהים. במקום שיש לדרכו.⁵ לאחר מכן פנה ישוע אל הנוכחים בכי וחריקת שיניים, כשתראו את אברהם, ואמר: "מי מכם אינו עובד בשבת? אם החמור יצחק, יעקב וכל הנביאים.²⁹ מכל קצוות תבל או השור שלכם ייפול בשבת לתוך באר, יבואו אנשים אל מלכות האלוהים.³⁰ דעו לא תמהרו לחלוץ אותו?"⁶ גם הפעם לא לכם כי יש כאלה שעתה נחשבים נחותים, השיבו לו.⁷ ישוע שם לב לכך שכל אחד אולם במלכות האלוהים הם יהיו גדולים. מהאורחים בבית הפרוש השתדל לתפוס לעומתם יש כאלה שעתה הם אנשים חשובים מקום ישיבה מכובד, ולכן אמר להם:⁸ "אם וגדולים, אולם במלכות האלוהים יהיו קטנים הוזמנת לחתונה, אל תשב בראש השולחן, שמא ולא חשובים." ³¹ באותה שעה באו פרושים יבוא אורח חשוב ממך.⁹ ואז יבוא המארח אחדים אל ישוע והזהירו אותו: "המלך הורדוס יבקש ממך לפנות את מקומך לאורח הנכבד. רוצה להרוג אותך! אם ברצונך לחיות, ברח בבושת פנים תאלץ לקום ולשבת בפניה, היכן מכאן!" ³² ישוע השיב להם: "לכו ואמרו שנותר כיסא פנוי." ¹⁰ "נהג כך: בבואך לחתונה לשועל הזה שאמשיך לגרש שדים ולרפא את שב בפניה. כשיראה אותך המארח הוא יבוא החולים היום ומחר, וביום השלישי אשלים ויאמר: 'ידידי היקר, מדוע אתה יושב בפניה? את משימתי." ³³ כן, עלי להמשיך בדרכי היום, עליך לשבת במקום נכבד יותר! וכך תכובד מחר ומחרתיים, כי לא ייתכן שנביא אלוהים לעיני כל האורחים." ¹¹ כי מי שמכבד את עצמו ייהרג מחוץ לירושלים." ³⁴ "ירושלים, ירושלים, יושפל ומי שמשפיל את עצמו יכובד." ¹² לאחר ההורגת את הנביאים ורוגמת באבנים את מכן פנה ישוע אל מארחו ואמר: "כשאתה שליחי אלוהים! פעמים רבות חפצתי לאסוף עורך סעודה אל תזמין את חבריך, אחיך, את בנייך, כתרנגולת האוספת את אפרוחיה קרוביך או שכניך העשירים, כי יש להניח תחת כנפיה, אולם לא רצית." ³⁵ והנה אלוהים שהם יזמינו אותך לסעוד בביתם, וכך תקבל נוטש את ביתכם, ואני אומר לכם שלא תראו אותי שוב עד אשר תאמרו: 'ברוך הבא בשם ה'!"

14 מנהיג פרושי אחד הזמין את ישוע לסעוד בביתו בשבת. האורחים האחרים שהיו בבית הפרוש הביטו בישוע בתשומת לב מרובה, כי רצו לראות אם ירפא איש חולה שהיה איתם. לאיש הייתה מחלה שמנפחת את הנוף בגלל עודף נוזלים.³ ישוע פנה אל הפרושים ואל חכמי התורה ושאל: "האם מותר לרפא חולה בשבת או אסור?" ⁴ משלא ענו לשאלתו

מנהיג פרושי אחד הזמין את ישוע לסעוד בביתו בשבת. האורחים האחרים שהיו בבית הפרוש הביטו בישוע בתשומת לב מרובה, כי רצו לראות אם ירפא איש חולה שהיה איתם. לאיש הייתה מחלה שמנפחת את הנוף בגלל עודף נוזלים.³ ישוע פנה אל הפרושים ואל חכמי התורה ושאל: "האם מותר לרפא חולה בשבת או אסור?" ⁴ משלא ענו לשאלתו

האחד אמר: 'אני באמת מצטער שאיני יכול איזה מלך יאיים במלחמה נגד מלך אחר. לבוא. זה עתה קניתי חלקת אדמה ואני מוכרח ללכת לבדוק אותה.' 19 השני אמר: 'הבוקר קניתי חמישה צמדי שוורים, ואני מוכרח ללכת לראות איך הם עובדים. קבל בבקשה את התנצלותי.' 20 השלישי בדיוק נשא אישה, ולכן לא השתתף בסעודה. 21 "העבד חזר אל אדוניו ומסר לו את דברי המוזמנים השונים. אדוניו התרנן מאוד וביקש מהעבד למהר אל הרחובות ואל הסמטאות ולהזמין את העניים, בעלי המום, העיוורים והפיסחים. 22 העבד מילא את רצונו אדוניו, אך עדיין היה מקום לאורחים נוספים. 23 "לך אל הסמטאות, אל השבילים ואל מקומות-מחבוא, אמר בעל הבית לעבדו, והפצר בקבצנים ובנוודים לבוא לסעודה, כדי שהבית יתמלא עד אפס מקום. 24 איש מהמוזמנים הראשונים לא יטעם מהסעודה שלי!" 25 כשהלך אחריו קהל גדול, פנה ישוע לאחור ודיבר אל האנשים: 26 "מי שרוצה ללכת בעקבותי עליו לאהוב אותי יותר מאשר את אביו, אמו, אשתו, ילדיו, אחיו ואחיותיו – אפילו יותר מחייו – אחרת לא יוכל להיות תלמיד שלי. 27 מי שאינו נושא את צלבו ואינו בא אחרי איננו יכול להיות תלמיד. 28 עליכם לחשוב ולשקול היטב לפני שאתם מחליטים ללכת אחרי. אם ברצונך לבנות בית, האם לא תשב תחילה ותחשב את המחיר, כדי לראות אם יש באפשרותך להשלים את הבנייה? 29 אם לא תחשב את המחיר תיווכח, לאחר שתניח את היסודות, שאין לך מספיק כסף ולא תוכל להשלים את הבניין. כל מי שיראה את המבנה הלא-נמור ילעג לך ויאמר: 30 'האיש הזה התחיל לבנות בית, אבל הפסיק באמצע משום שלא היה מספיק כסף!' 31 "או

15 לעיתים קרובות התקבצו סביב ישוע פושעים למיניהם ופקידי מכס (שבזמנו היו ידועים לשמצה בגלל חוסר הגינות ושחיתות), על מנת להקשיב לדבריו. 2 הדבר לא מצא-חן בעיני הסופרים והפרושים שהתלוננו: "הביטו בישוע, הוא מתחבר עם הפושעים האלה ואף אוכל בחברתם!" 3 ישוע ענה להם במשל: 4 "אילו היו לך מאה כבשים ואחת מהן הייתה הולכת לאיבוד, האם לא היית נוטש את תשעים-ותשע הכבשים, והולך לחפש את הכבשה האחת עד שתמצא אותה? 5 וכשתמצא אותה, האם לא תשא אותה בשמחה על כתפך, ובהגיעך הביתה, האם לא תקרא לכל השכנים והחברים ותשתף אותם בשמחה שבמצאת הכבשה האבודה? 7 "אני אומר לכם שכך יהיה גם בשמים: השמחה על חוטא אחד החוזר בתשובה תהיה גדולה הרבה יותר מאשר על תשעים ותשעה הצדיקים שאינם

צריכים לחזור בתשובה".⁸ ישוע המשיח: "אתן ואמר: 'הביאו מיד את הגלימה היקרה ביותר לכם דוגמה נוספת: נניח שלאישה אחת היו עשרה מטבעות כסף ומטבע אחד אבד לה. מכן שחטו את העגל שפיטמנו; עלינו לחנוג האם היא לא תדליק אור בכל הבית, תטאטא את הרצפה ותחפש בכל פינה עד שתמצא את המטבע? ⁹ ולאחר שתמצא את המטבע, האם היא לא תרוץ לשכנותיה ולחברותיה, ותספר להן בשמחה שמצאה את המטבע? ¹⁰ כך גם מלאכי אלוהים שמחים על חוטא אחד שחוזר בתשובה." ¹¹ ישוע סיפר להם משל אחר: "לאיש אחד היו שני בנים. ¹² יום אחד בא אליו הבן הצעיר ואמר: 'אבא, אני רוצה שתתן לי עכשיו את חלקי בירושה המגיעה לי, במקום שאחכה עד מותך'. האב הסכים וחילק את רכושו בין שני בניו. ¹³ 'לאחר זמן קצר ארז הבן הצעיר את חפציו ונסע לארץ רחוקה, שם בזבז את כל כספו בחיי הוללות. ¹⁴ כאשר נותר חסר פרוטה התפשט רעב נורא באותה ארץ, והוא נהיה רעב ללחם. ¹⁵ הוא הלך אל איכר מקומי ושירל אותו להעסיקו כרועה חזירים. ¹⁶ הרעב היה חזק כל-כך, עד כי חשק חרובים שניתנו לחזירים, אולם הוא לא קיבל דבר. ¹⁷ כשלבסוף עשה חשבון נפש ואמר לעצמו: 'בבית אבי לא רק שהפועלים

אוכלים לשובע, הם אף משאירים אוכל בצלחת, ואילו אני כאן נווע ברעב! ¹⁸ אשוב לבית אבי ואומר: 'אבא, חטאתי לאלוהים ולך, ואיני ראוי להיקרא בנך. אנא, קבל אותי לעבודה כאחד מפועליך'. ²⁰ 'הבן קם וחזר לבית אביו. עוד לפני שהגיע אל הבית אביו זיהה אותו מרחוק ורץ לקראתו בהתרגנות רבה, חיבק ונישק אותו באהבה. ²¹ 'אבא, פתח הבן, חטאתי לאלוהים ולך, ואיני ראוי להיקרא בנך. ²² 'אולם האב קרא למשרתיו

16 ישוע סיפר לתלמידיו את המשל הבא: "לעשיר אחד היה עובד שניהל את הוננו. יום אחד הגיעו שמועות לאוזני העשיר שמנהל עסקיו בוגד בו ומבזבז את רכושו וכספו. ² 'קרא אליו העשיר את המנהל ואמר: 'שמעתי שאתה מרמה אותי ומועל באמוני. הכן לי דר"ח על מצב העסקים, משום שאני עומד לפטר אותך'. ³ 'מנהל העסקים חשב לעצמו: 'מה אעשה לאחר שמעבידי יפטר אותי? אין לי

כוח לעבוד עבודה פיזית. ואילו לבקש נדבות מאוד את כספם ולכן לעגו לישוע. ¹⁵ אולם זה לא בכבוד שלי. ⁴ יש לי רעיון! אני ישוע אמר להם: "בפני הציבור אתם מעמידים יודע מה אעשה כדי שאנשים יאספו אותי פני צדיקים תמימים, אבל אלוהים יודע היטב אל בתיהם לאחר שיפטרו אותי". ⁵ "הוא מה מתרחש בלבכם. העמדת הפנים שלכם הזמין אליו כל אחד מהאנשים שהיו חייבים רכשה לכם כבוד בעיני בני-אדם, אולם היא כסף לאדוניו. כמה אתה חייב לאדוני? שאל שנואה ומתועבת בעיני אלוהים. ¹⁶ "התורה את הראשון. ⁶ 'מאה חביות שמן', ענה בעל והנביאים התבשרו עד ימי יוחנן המטביל. החוב. 'נכון. קח את שטר-החוב שלך, קרע אותו וכתוב שטר חדש על חמישים חביות בלבד! ⁷ "וכמה אתה חייב לאדוני? שאל שהשמים והארץ יעלמו מאשר שפרט קטן מנהל העסקים את בעל החוב הבא. 'מאה שקי חיטה', השיב האיש. אמר לו מנהל העסקים: 'קח את השטר הזה וכתוב במקומו שמתחתן עם גרושה הוא נואף.' ¹⁸ "איש שמגרש את שטר התחייבות על שמונים שקים בלבד. ⁸ "האיש העשיר התפעל מעורמתו של המנהל שלו, שהרי בני העולם הזה יותר פיקחים מבני האור. ⁹ jaïōn g165 מוסר ההשכל הוא זה: השתמשו במשאבים החומריים שלכם כדי לעזור לאחרים ולהשקיע במערכות יחסים. כי כאשר רכושכם בעולם הזה יאזל לכם, חבריכם יקבלו אתכם בשמחה לביתכם הנצחי. ¹⁰ jaïōnios g166 "מי שמרמה בדבר פועל ירמה בדבר גדול. מי שמוכיח את יושרו ונאמנותו בדבר פועל יהיה ישר ונאמן גם בדברים גדולים. ¹¹ ואם אי-אפשר לסמוך עליכם ולהפקיד בידיכם עושר הבא מן העולם הזה, מי יפקיד בידיכם את העושר האמיתי הבא מן השמים? ¹² ואם אי-אפשר לסמוך עליכם במה שנוגע לרכושם של אחרים, מי ייתן לכם רכוש משלכם? ¹³ "אינך יכול לשרת שני אדונים; אתה תשנא את האחד ותאהב את האחר, או להיפך – תהיה נאמן לאחד ותזלזל באחר. אינך יכול לעבוד את האלוהים ואת הכסף!" ¹⁴ הפרושים אהבו כינינו. איש מאיתנו אינו יכול לעבוד אליכם

ואיש מכם אינו יכול לעבור אלינו. 27 "אם כך, אביהתחנן העשיר, עשה לי טובה: שלח בבקשה את אלעזר אל בית אבי, כדי שיזהיר את חמשת אחי מפני המקום הנורא הזה. 29 "אולם אברהם השיב לו: כתבי־הקודש הזהירו את אחיך פעמים רבות. אחיך יכולים לקרוא את דברי משה והנביאים בכל עת שירצו. 30 "אני מכיר אותם היטב, אמר לו העשיר. הם לא יטרחו לקרוא את דברי הנביאים. אבל אם יבוא אליהם משהו מן המתים הם יחזרו בתשובה. 31 "אך אברהם השיב: אם הם לא הקשיבו למשה ולנביאים, הם לא יקשיבו גם למי שיקום מן המתים. "

17 "אין ספק שתיתקלו בפיתויים לחטוא ותועמדו בניסיון. "אמר ישוע לתלמידיו, "אבל אוי לאדם שדרכו אלה יבואו! 2 לאדם כזה מוטב יהיה אם יקשרו אבן כבדה לצווארו ויטביעו אותו בים, מאשר שישא בעונש החמור המצפה למכשילים את המאמינים הצעירים. 3 היזהרו לכם. "אם חטא לך אחיך – הוכח אותו, 4 גם אם הוא חטא לך שבע פעמים ביום אחד, אבל ביקש את סליחתך בכל פעם, עליך לסלוח לו. 5 "ביקשו השליחים מהאדון: "הגדל את אמונתנו!" 6 "אפילו הייתה אמונתכם כנגר צמח החרדל, "השיב ישוע, "הייתם אומרים לעץ הגדול הזה להיעקר ממקומו ולהתגלגל לים, והיה נשמע לכם! 7 "גניח שיש לך עבד החורש בשדה או רועה את הצאן. בשובו הביתה מן השדה האם תאמר לו: 'שב, נח ואכול את ארוחת־הערב שלך?' 8 ודאי שלא. הרי תאמר לו: 'הכן לי את ארוחתך, אחר כך חגור סינר והיה מוכן להגיש לי את מה שאבקש. לאחר שאגמור לאכול

26 "בימי בן־האדם יתנהלו החיים כבימי נוח. אותי במנוחה". 6 האדון המשיך: "שמעו 27 בני־האדם אכלו, שתו והתחתנו – הכול מזה שאומר השופט הרשע. אם אפילו שופט התנהל כרגיל עד היום שבו נכנס נוח לתיבה, רשע זה נענה לתחינות האשה, 7 האם אינכם ואז בא המבול והשמיד את כולם. 28 גם בימי חושבים שאלוהים ישפוט בצדק את בניו של לוט היה המצב דומה: האנשים אכלו, המתפללים אליו יומם ולילה? האם יתמהמה שתו, קנו, מכרו, נטעו ובנו. 29 אולם ביום שעזב בעניינם? 8 אלוהים יענה לתפילתם במהרה לוט את סדום המטיר אלוהים אש וגופרית על ויציא את הצדק לאור. אולם כשבן־האדם העיר, והשמיד את כולם. 30 כך יהיה המצב יחזור, האם ימצא אמונה בארץ?" 9 ישוע ביום שובי. 31 "אם תהיה מחוץ לבית ביום ההוא – אל תחזור לארוז את חפציך; אם תהיה בשדה – אל תחזור העירה. 32 זכרו מה קרה לאשת לוט! 33 מי שמנסה להציל את חייו יאבד אותם; מי שיוותר על חייו יציל אותם. גאה וצדיק בעיני עצמו, והשני היה גובה מכס 34 בלילה ההוא שני אנשים יישנו באותו חדר: רמאי. 11 הפרוש הגאה התפלל כך: 'אני מודה האחד יילקח והשני יישאר. 35 שתי נשים יטחנו יחד: האחת תילקח וחברתה תישאר. 36 שני גברים יעבדו בשדה: האחד יילקח וחברו יישאר." 37 "אדון, לאן הם יילקחו?" שאלו התלמידים. "במקום שבו נמצא הפגר, שם יתאספו הנשרים", השיב ישוע.

18 ישוע סיפר לתלמידיו משל, כדי להדגיש לפנייהם את הצורך להתפלל תמיד ולא לוותר. 2 "בעיר אחת היה שופט, פתח ישוע, "אשר לא כיבד את אלוהים ולא ירא מפניו, ואף לא חיבב את העם. 3 "באותה עיר גרה אישה אלמנה, אשר באה אל השופט לעיתים קרובות והתחננה לפניו שישפוט בצדק בינה לבין יריבה המתנכל לה. 4 זמן מה התעלם השופט מבקשתה עד שנמאסה עליו, ואמר בלבו: 'אמנם איני ירא את אלוהים ואף איני מכבד את בני האדם, 5 אולם מוטב שאצדיק את האישה הזאת במשפטה, שאם לא כן היא תמשיך להטריד אותי ולא תעזוב

13 "לעומתו המוכס הרמאי שעמד במרחק מה, לא העז להרים את עיניו כשהתפלל, אלא הכה על חזהו בחרטה וקרא: 'אלוהים, סלח לי. רחם על חוטא שכמוני". 14 אני אומר לכם, גובה־המכס ההוא הלך לביתו נקי מחטא, ולא כן הפרוש! כי מי שמכבד את עצמו יושפל ומי שמשפיל את עצמו יכובד." 15 יום אחד הביאו כמה אמהות את ילדיהן אל ישוע כדי שיברך אותם, אבל התלמידים לא הניחו להם לגשת אליו. 16 ישוע קרא אליו את התלמידים ואמר: "תנו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו מהם, כי לכאלה שייכת מלכות האלוהים. 17 אני אומר לכם: מי שלא מקבל את מלכות האלוהים כמו ילד, לא יוכל להיכנס אליה." 18 איש מכובד אחד שאל

את ישוע: "רבי הטוב, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" (jaīōnios g166) 19 "מדוע אתה יושב עיוור אחד בצד הדרך וקיבץ נדבות. קורא לי טוב?" שאל ישוע. "רק אלוהים טוב. 36 קולות האנשים הרבים שעברו על פניו אך בתשובה לשאלתך, הרי אתה מכיר את המצוות: לא תנאף, לא תגנוב, לא כאן?" 37 "ישוע מנצרת עובר לפניך!" השיבו תענה ברעך עד שקר, כבד את אביך ואת לו. 38 מששמע זאת העיוור החל לצעוק: "ישוע אמך." 21 "את כל המצוות האלה אני שומר בן-דוד, רחם עלי!" 39 האנשים שהלכו לפני מילדותי, השיב האיש. 22 "עליך לעשות עוד ישוע גערו בעיוור וניסו להשתיקו, אך ללא דבר אחד," אמר לו ישוע. "מכור את כל מה שיש לך ותן את הכסף לעניים – כך תאנוך לך עלי!" 40 קריאותיו הנואשות של העיוור אוצר בשמים. אחר כך בוא אחרי." 23 כאשר הגיעו לאוזניו של ישוע והוא עצר. "הביאו שמע האיש את דברי ישוע הלך משם בצער אלי את האיש," ציווה ישוע. כשהתקרב רב, כי היה עשיר מאוד. 24 ישוע ליווה בעיניו את האיש ואמר לתלמידיו: "לאדם עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות האלוהים." 25 קל יותר לגמל לעבור דרך חור המחט מאשר לאיש עשיר להיכנס למלכות האלוהים." 26 "אם כל-כך קשה להיכנס למלכות האלוהים, מי, אם כן, יוכל להיוושע?" שאלו השומעים. 27 השיב להם ישוע: "אלוהים יכול לעשות את האלוהים."

19 ישוע הגיע ליריחו ועבר ברחובות העיר. 2 אדם אחד בשם זכי, אשר היה מנהל בכיר ברשויות המכס, בעל השפעה וכמובן עשיר גדול, 3 רצה לראות את פניו של ישוע. אבל זכי היה נמוך-קומה, והקהל הרב הסתיר ממנו את ישוע. 4 זכי רץ לפני הקהל הרב וטיפס על עץ שיקמה בצד הדרך על מנת שיוכל להתבונן בישוע ללא הפרעה. 5 כאשר עבר ישוע ליד העץ, הרים את עיניו והביט בזכי. "זכי," קרא לו ישוע בשמו, "רד מהר מהעץ, כי היום עלי להתארח בביתך." 6 זכי מיהר לרדת מהעץ וקיבל את פניו של ישוע בשמחה ובששון. 7 הדבר לא מצאחן

מה שבני-האדם אינם יכולים!" 28 "אנחנו עזבנו הכול והלכנו אחריו!" אמר פטרוס לישוע. 29 "כן," השיב ישוע, "וכל מי שעזב את ביתו, אשתו, אחיו, הוריו או ילדיו למען מלכות האלוהים, 30 יקבל בתמורה כפל כפליים בעולם הזה וחי נצח בעולם הבא." (jaīōn g165, aiōnios g166) 31 ישוע קיבץ סביבו את שנים-עשר תלמידיו ואמר: "כידוע לכם אנחנו הולכים עכשיו לירושלים, כשנגיע לשם יתקיים כל מה שהנביאים אמרו על בן-האדם. 32 ימסרו אותו לידי הגויים אשר יתעללו בו, ילענו לו, ירקו בפניו, 33 יצליפו עליו בשוטים וימיתו אותו; אבל ביום השלישי יקום לתחייה." 34 התלמידים לא הבינו את דבריו

בעיני הקהל. "ישוע עומד להתארח בביתו את מה שלא זרעת".²² "רשע שכמוך! קרא של חוטא ידוע!" רשנו. 8 אולם זכי עמד המלך בזעם. 'איש קשה אני? מיד אראה לך לפני האדון ואמר: "אדוני, מהיום והלאה אתן כמה קשה אני יכול להיות! אם ידעת שאני את מחצית רכושי לעניים וכל מי שלקחתי לוקח מה שלא שייך לי וקוצר את מה שלא ממנו כסף במרמה, אחזיר לו פי הארבע!" זרעתי, ²³ מדוע לא הפקדת את הכסף בבנק? 9 "היום באה ישועה לבית הזה!" קרא ישוע. "כי כך לפחות הייתי מקבל ריבית!" ²⁴ "המלך זכי הוא בן-אברהם. ¹⁰ ואכן בן-האדם בא פנה אל העומדים סביבו ופקד: 'קחו ממנו את לחפש ולהושיע את האובדים.' ¹¹ כשהתקרבו המטבע ותנו לאיש שהרוויח את הסכום הנדול לירושלים, ישוע סיפר לתלמידיו משל, כדי ביותר! ²⁵ "אבל, אדוני, אמרו במחאה, 'יש לתקן את הרושם המוטעה שהיה להם שמלכות לו מספיק! ²⁶ 'נכון, השיב המלך. 'אני אומר האלוהים עומדת לבוא בכל רגע. ¹² "אציל לכם, מי שיש לו – יינתן לו עוד; מי שאין לו – אחד נקרא לארץ רחוקה כדי לקבל את גם המעט שבידו ילקח ממנו. ²⁷ ובנוגע לאויבי כתר המלוכה על מחוז מגוריו. ¹³ לפני צאתו אשר לא רצו שאמלך עליהם – הביאו אותם לדרך קרא לעשרה משרתיו, נתן לכל אחד הנה והוציאו אותם להורג לפני." ²⁸ ישוע סיים מהם מטבע זהב ואמר: 'השקיעו את הכסף את דבריו והמשיך בדרכו לעלות לירושלים וסחרו בו עד שאחזור.' ¹⁴ רבים מבני ארצו עם תלמידיו. ²⁹ בהתקרבם אל בית-פני של המלך המיועד שנאו אותו, ואף שלחו ובית-עניה שעל הר הזיתים, קרא אליו ישוע בעקבותיו משלחת שהודיעה לו: 'איננו רוצים שנים מתלמידיו ואמר: ³⁰ "לכו אל הכפר שתמלך עלינו!" ¹⁵ "מחאתם לא הועילה, ממול, ובכניסה תראו עיר קשור שאיש עדיין והאציל הוכתר למלך. כשחזר המלך לביתו לא רכב עליו. התירו את העיר והביאו אותו קרא אליו את עשרת המשרתים, ושאל אותם אלי. ³¹ אם מישהו ישאל אתכם מה אתם מה עשו בכסף שנתן להם וכמה הרוויחו. עושים, אמרו לו: 'האדון זקוק לעיר.' ³² שני ¹⁶ המשרת הראשון בא ואמר: 'אדוני, ממטבע התלמידים הלכו אל הכפר ומצאו את העיר הזהב שנת לי הרווחתי עשרה מטבעות זהב.' ממש כפי שאמר להם ישוע. ³³ כשהתירו את ¹⁷ "יפה מאוד, משרתי הטוב! שיבח אותו העיר בא אליהם בעליו ושאל בתימהון: "מדוע המלך. 'מאחר שהוכחת את נאמנותך במעט אתם מתירים את העיר שלי?" ³⁴ "האדון זקוק שהפקדתי בידך, אני ממנה אותך שליט על לו", השיבו התלמידים בפשטות. ³⁵ הם הביאו עשר ערים. ¹⁸ "גם המשרת השני דיווח על את העיר אל ישוע, ריפדו את גבו במעיליהם רוח, פי חמישה ממה שקיבל. ¹⁹ "אותך אני וישוע רכב עליו. ³⁶ אנשים רבים פרשו ממנה שליט על חמש ערים, אמר לו המלך. את מעיליהם וגלימותיהם על השביל לפניו. ²⁰ אחר כך בא המשרת השלישי ואמר: 'אדוני, ³⁷ כשהתקרב ישוע לראש השביל היורד הנה המטבע שנתת לי; שמרתי אותו במטפחת מהר הזיתים, החלה חבורת תלמידיו לשיר ולא נגעתי בו. ²¹ כי פחדתי ממך, מפני שאתה ולשבח את אלוהים בקולי קולות על כל הנסים איש קשה; אתה לוקח מה שלא שייך לך וקוצר והנפלאות שחולל ישוע. ³⁸ "ברוך הבא בשם

ה'! "צהל תהמון. "יחי המלך! שמחו השמים עלינו, כי כולם מאמינים שיוחנן היה נביא והארץ! שבח ותהילה לאלוהים במרומים!" מאת אלוהים. 7 לבסוף השיבו שאינם יודעים 39 פרושים אחדים שהיו בקרב הקהל אמרו את התשובה. 8 "אם כן, גם אני לא אשיב לישוע: "רבי, נזוף בתלמידך על הדברים לשאלתכם", אמר ישוע. 9 ישוע פנה אל העם שהם אומרים! 40 אך הוא השיב להם: "אם וסיפר להם את המשל הבא: "איש אחד נטע הם ישתקו האבנים האלה תזעקנה! 41 כאשר כרם ענבים, השכיר אותו לכורמים זרים ונסע התקרב ישוע לירושלים, הביט בה בעצב לארץ רחוקה לכמה שנים. 10 בהגיע מועד ובכה עליה. 42 "הלואי שידעת גם את כיצד הבציר שלח בעל הכרם אחד מאנשיו לאסוף לעשות שלום! אולם הדבר נסתר ממך", אמר ישוע בצער ובדמעות. 43 "יבוא היום שאויביך יקימו סוללות חול סביב חומותיך, יקיפו אותך ויצורו עליך מכל עבר. 44 אויביך יהרסו כליל אותך ואת בניך; הם לא ישאירו אבן אחת במקומה, משום שדחית את הישועה שהציע לך הכרם שלח אדם שלישי, אבל גם אותו הם דחו. 45 לאחר מכן הוא נכנס אל בית המקדש פצעו וגירשו משם. 13 "מה אעשה?" שאל את והחל לגרש משם את הסוחרים ואת הקונים. עצמו בעל הכרם. 'אולי אם אשלח את בני 46 "בכתבי הקודש כתוב: 'ביתי בית תפלה', האהוב הם יפחדו מפניו ויכבדו אותו. 14 אולם "קרא ישוע, "אבל אתם הפכתם אותו למאורת כשראו הכורמים את הבן אמרו: 'יש לנו כאן נגבים!" 47 ישוע לימד יום־יום בבית המקדש. הזדמנות: הבן הזה יירש את הכרם לאחר הסופרים, ראשי הכוהנים והזקנים חיפשו דרך מות אביו, אולם אם נהרגו אותו נזכה אנחנו להיפטר ממנו. 48 אך הם לא ידעו מה לעשות, בכרם! 15 והכורמים גירשו את הבן מהכרם מפני שכל העם אהב אותו והקשיב לדבריו והרגו אותו. "מה לדעתכם יעשה בעל הכרם? בתשומת לב מרובה. 16 אני אומר לכם, הוא יבוא בעצמו, יהרגו את הכורמים וישכיר את הכרם לאחרים. 17 "חלילה שיעשו כך האנשים! "קראו השומעים. 17 ישוע נעץ בהם את מבטו ואמר: "מה לדעתכם כוונת הפסוק בתהלים: 'אבן מאסו הבונים, הייתה לראש פינה?' 18 ישוע הוסיף: "מי שיפול על האבן הזאת יתנפץ לרסיסים, ומי שתפול עליו האבן ישחק לאבק. 19 הסופרים וראשי הכוהנים הבינו שהם הכורמים הרשעים במשל ורצו לאסור את ישוע, אבל הם פחדו שמא העם יחולל מהומות. 20 הסופרים וראשי הכוהנים ציפו להזדמנות מתאימה לאסור

20 באחד מאותם ימים, כשלימד ישוע את העם בבית המקדש וסיפר לו את בשורת ה', ניגשו אליו הכוהנים, הסופרים והזקנים ושאלו: 2 "באיזו רשות אתה עושה את כל הדברים האלה?" 3 "אענה לשאלתכם בתנאי שתענו לשאלתי", השיב להם ישוע. 4 "האם יוחנן המטביל נשלח על־ידי אלוהים או על־ידי בני־אדם?" 5 הם התייעצו ביניהם: "אם נגיד שאלוהים שלח את יוחנן, ישוע ישאל אותנו מדוע לא האמנו בו. 6 אבל אם נגיד שאלוהים לא שלח את יוחנן, העם יתנפל

את ישוע ולמסור אותו לידי השלטונות. יום אחד שלחו אליו מרגלים בדמות אנשים בני-אלוהים. משום שקמו לתחייה. 37 בנוגע תמימים, כדי שינסו להכשילו בלשונם. 21 "רבי, לשאלתכם אם יקומו המתים לתחייה, משה "פתחו מרגלים אלה, "אנחנו יודעים שאתה איש ישר, ושאיש אינו יכול להשפיע עליך כשתיאיר משה כיצד נגלה אליו ה' בסנה לשקר. אנחנו גם יודעים שאתה באמת מלמד את דבר-אלוהים. 22 אמור לנו, האם עלינו לשלם מס לקיסר הרומאי או לא?" 23 ישוע הבין את מזימתם ולכן ענה: 24 "תנו לי מטבע ואומר לכם. של מי הדמות החקוקה כאן? ושל מי השם החקוק מתחת לדמות?" "של הקיסר", לא העז לשאול אותו שאלות נוספות. 41 שאל השיבו. 25 "אם כן, תנו לקיסר את מה ששייך לו, ותנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים!" 26 ניסיונם להכשילו בלשונם לא הצליח. הם התפעלו כל-כך משובותיו עד שלא היו מילים בפיהם. 27 חבורה של צדוקים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) באה אל ישוע ושאלה: 28 "רבי, משה רבנו לימד אותנו בתורה שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו ילדים, חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל ללדת בן שישא את שם המת. 29 במשפחה אחת היו שבעה אחים. האח הבכור התחתן וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. 30 האח השני התחתן עם האלמנה, וגם הוא מת ולא השאיר בן. 31 כך היה גם עם האח השלישי. בקיצור, כל שבעת האחים התחתנו עם האישה האחת, כולם מתו ולא השאירו אחריהם ילדים. 32 לבסוף מתה גם האישה. 33 "רבי, למי תהיה שייכת האישה בתחיית המתים? הלא כל השבעה התחתנו אתה!" 34 "נשואין הם רק בשביל האנשים בעולם הזה", השיב להם ישוע. 35 (jaïōn g165 "אלה שיזכו לקום מן המתים ולחיות לנצח בעולם הבא, לא יינשאו). 36 (jaïōn g165 בעולם הבא הם

21 ישוע עמד בבית-המקדש והביט בעשירים שמביאים את תרומותיהם אל תיבת האוצר. 2 בין התורמים הרבים הבחין גם באלמנה עניה שתרמה שתי פרוטות. 3 "אומר לכם את האמת, "העיר ישוע, "האלמנה הענייה הזאת תרמה יותר מכל העשירים האלה גם יחד! 4 כי העשירים תרמו סכומים קטנים

ביחס לרכוש הרב שיש להם, ואילו האלמנה תראו את ירושלים מוקפת אויבים דעו הזאת נתנה את כל מה שהיה לה.⁵ אחדים שחורבנה קרוב.²¹ אז תושבי יהודה יברחו אל מתלמידיו העירו את תשומת לבו לעבודת ההרים; על תושבי ירושלים להשתדל לברוח האבנים המהודרות של בית המקדש, ולחפצים מהעיר, ואוי לתושבי הסביבה שינסו להיכנס היקרים שתרמו האנשים.⁶ "אתם יכולים לירושלים!"²² יהיו אלה ימי נקם אשר נועדו להתפעל מהמראה בינתיים, "אמר להם לקיים את נבואות התנ"ך.²³ אוי לנשים ההרות ישוע, "אולם יבוא היום שהכול ייהרס; אף ולמניקות באותם ימים, מפני שצרה גדולה אכן לא תישאר במקומה."⁷ "רבי, מתי יקרה תבוא על הארץ, ואלוהים ישפוך את זעמו על הדבר?" שאלו התלמידים. "האם נקבל אזהרה העם הזה.²⁴ רבים ייהרגו בחרב האויב או מראש?"⁸ השיב ישוע: "אל תניחו לאיש לרמות יוגלו לכל קצוות תבל, וירושלים תיפול בידי אתכם. אנשים רבים יבואו וישענו כי הם גויים אשר ידכאו אותה עד שתסתיים תקופת המשיח, ויודיעו שהקץ קרוב. אבל אל תאמינו שלטון הגויים במועד שקבע ה'.²⁵ "אותות להם.⁹ כאשר תשמעו על מהומות ומלחמות, מבשרי רעה יופיעו בשמש, בירח ובכוכבים, אל תיבהלו ואל תאבדו את עשתונותיכם. כי ואילו על פני האדמה – עמים שלמים יתיאשו אמנם תפרוצנה מלחמות, אבל הקץ לא יבוא ויפחדו מנעש הים והגלים הסוערים.²⁶ אנשים מיד.¹⁰ מדינות וממלכות תילחמנה זו בזו, יתעלפו מאימה ופחד מפני המאורעות שיבואו בארצות רבות תתחוללנה רעידות אדמה על העולם, משום שכוחות השמים יתמוטטו. אדירות ומגפות, ויהיה רעב גדול; בשמים²⁷ ואז יראו אנשי הארץ את בן האדם בא בענן, ייראו מראות נוראים ואותות גדולים.¹² "אולם בגבורה ובכבוד רב.²⁸ כאשר יתחילו כל לפני שיתרחשו כל הדברים האלה ירדפו הדברים האלה להתרחש, התעודדו והרימו אתכם, ישפטו אתכם בבתי־כנסת, ישליכו את ראשכם, כי ישועתכם קרובה!"²⁹ אחר אתכם לכול ויעמידו אתכם לפני מלכים כך סיפר להם ישוע את המשל הבא: "הביטו ושליטים למען שמי.¹³ זאת תהיה הזדמנות בעץ התאנה או בכל עץ אחר.³⁰ כאשר עבורכם להעיד עלי.¹⁴ אל תדאגו כיצד העץ מלבלב יודעים אתם שקרב הקיץ בלי תתנונו בפני האשמותיהם,¹⁵ כי אשים בפיכם שיאמרו לכם זאת.³¹ כאשר כל מה שסיפרתי את המילים המתאימות, ואתן לכם חכמה לכם יתחיל להתרחש, דעו לכם שמלכות שאויביכם לא יוכלו להתמודד איתה ולסתור האלוהים קרובה.³² "אני אומר לכם: כל אותה.¹⁶ גם האנשים הקרובים אליכם ביותר – הדברים האלה יתרחשו לפני שיחלוף הדור הוריים, אחיכם, חברים וקרובי משפחתכם הזה.³³ השמים והארץ יחלפו, אבל דברי – יבגדו בכם ויביאו למאסרכם, ויהיו ביניכם לא יחלפו.³⁴ "היזהרו לכם – אל תאבדו את כאלה שימותו.¹⁷ כולם ישנאו אתכם משום הראש בשכרות, בזבזנות, בתענוגות ובדאגות שאתם שייכים לי,¹⁸ אולם אף שצרה אחת לא מחייה, פן יבוא עליכם היום ההוא במפתיע, תיפול מראשכם!¹⁹ בנאמנותכם ובעמידתכם כמלכודת.³⁵ היום ההוא יבוא על כל יושבי האיתנה תושיעו את נפשותיכם.²⁰ "כאשר תבל!³⁶ משום כך שימרו תמיד על ערנותכם.

והתפללו שאלוהים יעניק לכם כוח לצאת בשלום מכל העתיד להתרחש, ולהתייצב לפני בן־האדם.³⁷ יום־יום הלך ישוע ללמד בבית־המקדש, והעם היה מתאסף בהמונים משעות הבוקר המוקדמות כדי להקשיב לדבריו. בלילות נהג ישוע ללכת לישון על הר הזיתים.

22 בהתקרב חג הפסח חיפשו ראשי הכוהנים והסופרים דרך להיפטר מישוע בלי לעורר מהומות בעם – דבר שפחדו ממנו מאוד.³ אז נכנס השטן ביהודה איש קריות, שהיה אחד משנים־עשר תלמידי ישוע.⁴ יהודה הלך אל ראשי הכוהנים ואל מפקדי משמר בית־המקדש כדי להתייעץ איתם כיצד להסגיר את ישוע לידיהם.⁵ ראשי הכוהנים ומפקדי משמר בית־המקדש שמחו מאוד על העזרה שהציע להם יהודה, והבטיחו לו כסף.⁶ מאותה עת חיפש יהודה הזדמנות להסגיר את ישוע לידיהם, כשלא יהיה בחברת אנשים רבים.⁷ בהגיע חג הפסח, ביום שבו מקריבים זבח,⁸ שלח ישוע את פטרוס ויוחנן להכין את הסדר.⁹ "היכן אתה רוצה שנכין את הסעודה?" שאלו את ישוע.¹⁰ "בכניסה לירושלים תפגשו אדם נושא כד מים", השיב ישוע. "לכו אחריו, היכנסו אל הבית שאליו יכנס¹¹ ואמרו לבעל הבית: 'רבנו ביקש שתראה לנו את חדר האורחים אשר הכנת לנו ולתלמידיו בשביל הסדר'." ¹² הוא יוביל אתכם אל הקומה השנייה ויראה לכם חדר גדול שהכין למעננו. שם תכינו את הסעודה.¹³ פטרוס ויוחנן הלכו העירה; הכול התרחש בדיוק כפי שאמר ישוע, והם הכינו את הסדר.¹⁴ מאוחר יותר הגיעו ישוע ושאר

התלמידים, וכשהגיעה השעה התיישבו כולם סביב השולחן.¹⁵ "נכספתי לאכול עמכם את סעודת הפסח לפני שאתייסר", פתח ישוע ואמר:¹⁶ "אני אומר לכם ששוב לא אוכל את סעודת הפסח, עד אשר תתקיים במלוא משמעותה במלכות האלוהים."¹⁷ לאחר מכן לקח ישוע כוס יין, ברך ואמר: "קחו את היין ושתו ממנו כולכם."¹⁸ "דעו לכם ששוב לא אשתה יין עד אשר תבוא מלכות האלוהים."¹⁹ לאחר מכן הוא לקח כיכר לחם (מצה), הודה לאלוהים עליו, פרס את הלחם לפרוסות, נתן לתלמידיו ואמר: "זהו גופי הניתן בעדכם. עשו זאת לזיכרוני."²⁰ בתום הסעודה הגיש להם ישוע עוד כוס יין ואמר: "כוס זאת מסמלת את הברית החדשה בין אלוהים לביניכם – ברית שנחתמה בדמי.²¹ אולם ליד השולחן יושב האיש שיסגיר אותי.²² בן־האדם הולך למות כפי שנגזר עליו, אולם אני אומר לכם: אני לו לאיש שיסגיר אותו!"²³ התלמידים החלו לשאול זה את זה מי מהם עלול לעשות מעשה נורא שכזה.²⁴ בין התלמידים התעורר ויכוח: מי מהם החשוב ביותר.²⁵ אמר להם ישוע: "בעולמנו רודים המלכים והשליטים בנתיניהם, ובכל זאת אלה נחשבים לדורשים בטוב נתיניהם.²⁶ אולם אצלכם המצב שונה; מי שמרבה לשרת אתכם הוא יהיה הגדול מביניכם, והמנהיג יהיה משרת.²⁷ ומי נחשב גדול, מי שיושב בשולחן או מי שמשרת את מי שבשולחן? כמובן שהיושב בשולחן, ואילו אני ביניכם כמשרת.²⁸ "מאחר ששמרתם לי אמונים על־אף הצרות והקשיים,²⁹ ומאחר שאבי הנחיל לי מלכות, הריני מעניק לכם בזאת את הזכות³⁰ לאכול ולשתות על שולחני במלכותי, ולשבת על

כסאות לשפוט את שנים־עשר שבטי ישראל. אתם ישנים? שאל ישוע. קומו והתפללו שלא
31 "שמעון, שמעון, המשיך האדון, השטן תבוא לידי ניסיון." 47 בעודו מדבר התקרב
דורש את כולכם, לסנן אתכם כמו חיטה. אליו קהל גדול של אנשים ובראשם צעד
32 אבל התפללתי בערך שלא תאבד את יהודה, שהיה אחד מתלמידיו. יהודה קרב
אמונתך. לאחר שתחזור בתשובה חזק את אל ישוע כדי לנשקן. 48 אולם ישוע אמר
אחיק. 33 "אדוני, קרא שמעון פטרוס, אני לו: יהודה, האם בנשיקה אתה עומד להסגיר
מוכן ללכת איתך לבית־הסוהר ואף למות את בן־האדם?" 49 כשראו התלמידים את
איתך! 34 אולם ישוע ענה: פטרוס, אני אומר העומד להתרחש שאלו את ישוע: אדון, אתה
לך שעוד היום, לפני קריאת התרגול, תתכחש רוצה שנכה אותם בחרבות שלנו? 50 ואחד
לי שלוש פעמים ותאמר שאינך מכיר אותי מהם קיצץ את אוזנו הימנית של עבד הכוהן
כלל. 35 "כאשר שלחתי אתכם לבשר את הגדול. 51 ישוע עצר בעדם ואמר: הניחו להם
הבשורה בלי כסף, בלי תרמיל ובלי נעליים לעשות את שלהם. לאחר מכן נגע באוזנו
האם חסרתם משהו?" המשיך ישוע. לא חסר של העבד וריפא אותה. 52 ישוע פנה אל
לנו דבר, השיבו. 36 "אבל עכשיו, אמר להם ראשי הכוהנים, מפקדי משמר בית־המקדש
ישוע, למי שיש כסף ותרמיל שייקח אותם והזקנים שבאו לאסרו: מדוע אתם באים אלי
איתו; ולמי שאין חרב – שימכור את מעילו בחרבות ובמקלות, האם אני גנב או שודד?
ויקנה אחת. 37 כי הגיע המועד שתתקיים 53 מדוע לא אסרתם אותי בבית־המקדש?
הנבואה הכתובה עלי: הוא נימנה בין פושעים. הרי הייתי שם כל יום. אבל זוהי שעתכם,
כן, כל מה שכתבו עלי הנביאים יתקיים ושעת שלטון החושך. 54 הם אסרו את ישוע
במלואו. 38 "אדון, קראו התלמידים, יש לנו והובילוהו אל בית הכוהן הגדול. פטרוס הלך
כאן שתי חרבות." "אלה מספיקות לכם", השיב אחריהם במרחק־מה, 55 אולם הצטרף אליהם
ישוע. 39 לאחר מכן יצא ישוע מהעיר והלך אל כשהדליקו מדורה בחצר והתיישבו סביבה.
הר הזיתים, כמנהגו מדי יום, והתלמידים הלכו 56 משרתת אחת הבחינה בפטרוס לאור
בעקבותיו. 40 בהגיעו אל המקום אמר ישוע המדורה. היא נעצה בו מבט וקראה: האיש
לתלמידיו: התפללו שלא תבואו לידי ניסיון. הזה היה עם ישוע! 57 פטרוס הכחיש
41 ישוע התרחק מתלמידיו מרחק־מה, כרע על בתוקף את דבריה: אישה, איני מכיר אותו
ברכיו והתפלל: 42 "אבי, אם יש ברצונך, אנא, כלל!" 58 כעבור זמן קצר הבחין מישהו אחר
הרחק ממני את כוס הייסורים. אולם אני רוצה בפטרוס. אתה ודאי אחד מהם! אמר. מה
שיעשה רצונך ולא רצוני! 43 לאחר מכן נגלה פתאום, הכחיש פטרוס, איני אחד מהם!
אליו מלאך מן השמים וחיזק אותו. 44 בגלל 59 כעבור שעה בערך העיר אדם נוסף: אין
סבלו הרב הוא התפלל בדבקות רבה, וזיעתו לי ספק שהאיש הזה היה עם ישוע, כי שניהם
נפלה על הארץ כטיפות דם גדולות. 45 כאשר מהגליל. 60 פטרוס הכחיש שוב: בן־אדם,
סיים ישוע את תפילתו וחזר אל תלמידיו, מצא איני יודע על מה אתה מדבר! לפני שסיים
אותם ישנים מרוב צער ועייפות. 46 "מדוע פטרוס את דבריו שנמעה קריאת התרגול.

61 באותו רגע פנה ישוע והביט בעיניו של פטרוס. אז נזכר פטרוס בדברי האדון: "לפני בירושלים. 8 הורדוס שמח מאוד לראות קריאת התרנגול תתכחש לי שלוש פעמים." את ישוע, מכיוון ששמע עליו ניסים ונפלאות, 62 הוא יצא מהחצר ומירר בבכי. 63 החיילים שהפקדו על שמירת ישוע לענו לו, הכו אותו והתעללו בו. 64 הם קשרו את עיניו, הכו אותו באגרופים וקראו בלעג: "נביא שכמוך, דבר. 10 בינתיים ראשי הכוהנים והסופרים נחש מי הכה אותך?" 65 הם המשיכו לקלל ולהעליב אותו. 66 למחרת בבוקר הובא ישוע לפני חברי הסנהדרין, ראשי הכוהנים, הסופרים וזקני העם. 67 "האם אתה באמת המשיח?" שאלו אותו. אך ישוע השיב: "אם אניד לכם, לא תאמינו לי, 68 ואם אשאל אתכם שאלות לא תשיבו לי. 69 אולם עוד מעט בן־האדם ישב לימין גבורת האלוהים." 70 "אם כך, בן־אלוהים אתה?" "אתם אמרתם שאני הוא" השיב ישוע. 71 "איננו זקוקים לעדויות נוספות!" הם קראו. "במו אוזינינו שמענו אותו אומר דברים אלה!"

23 ראשי הכוהנים, הסופרים, זקני העם וחברי הסנהדרין הוליכו את ישוע אל פילטוס, 2 ומיד החלו להאשים אותו: "האיש הזה מסית את העם לא לשלם מס לקיסר הרומאי, וטוען שהוא המשיח, כלומר מלך!" 3 "האם אתה מלך היהודים?" שאל פילטוס את ישוע. "אתה אומר," ענה ישוע. 4 פילטוס פנה אל ראשי הכוהנים ואל ההמון וקרא: "מה אתם רוצים ממנו? הוא לא עבר על שום חוק!" 5 אולם הם התעקשו: "אבל הוא מסית את העם בכל אזור יהודה נגד השלטון. הוא החל בכך בגליל, ועכשיו הוא בא לירושלים." 6 "האם הוא תושב הגליל?" שאל פילטוס. 7 "כן," השיבו לו. מאחר שהגליל היה במחוז שיפוטו של הורדוס, החליט פילטוס לשלוח את ישוע

בר־אבא. שהיה אסור באשמת רצח ומרידה. את האלוהים? 41 אנחנו נענשים בעונש שמגיע ומסר לידיהם את ישוע כדי שיעשו בו כרצונם. לנו על מעשינו הרעים. אולם האדם הזה חף 26 בהולכים את ישוע אל מקום הצליבה פנשו מפשע! 42 הוא פנה אל ישוע ואמר: "ישוע, זכור בדרך את שמעון הקורני, שחזר מן השדה, אותי כשתבוא אל מלכותך." 43 "עוד היום אתה ואילצוהו ללכת אחרי ישוע ולשאת את צלבו. תהיה איתי בנך־עדן", ענה לו ישוע. 44 בשעה 27 בין הקהל הרב שהלך אחרי ישוע היו שתיים־עשרה בצהריים כיסה חושך את כל גם נשים רבות שספרו עליו. 28 ישוע פנה הארץ למשך שלוש שעות. 45 אור השמש אליהן ואמר: "בנות ירושלים, אל תבכינה עלי, חשך, והפרוכת התלויה לפני קודש הקודשים כי אם על עצמכן ועל ילדיכן, 29 כי תבוא בבית־המקדש נקרעה לשניים. 46 לאחר מכן העת שבה נשים שאין להן ילדים יתחשבנה קרא ישוע בקול גדול: "אבי, אני מפקיד את לבנות מזל. 30 בעת ההיא יתחננו בני־האדם רוחי בידך." ונפח את נשמתו. 47 קצין רומאי לפני החרים שיפלו עליהם ויכסו אותם, ולפני אחד, אשר ראה את המתרחש, נמלא יראת הנבעות – שתקבורנה אותם. 31 שהרי אם אלוהים וקרא: "האיש הזה באמת היה צדיק!" זהו גורלו של אדם חף מפשע, מה נורא יהיה 48 משנוכחו האנשים שבאו לחזות בצליבה כי גורלם של האשמים באמת! 32 יחד עם ישוע ישוע מת, הצטערו צער רב והלכו לבתיהם. הובלו למוות גם שני פושעים. 33 בהגיעם 49 כל חבריו וידידיו של ישוע, וביניהם הנשים אל המקום שנקרא "מקום הגולגולת" – הם שהלכו אחרי מהגליל, עמדו במרחק מה צלבו את השלושה: את ישוע במרכז, ואת והביטו במתרחש. 50 בין ידידיו של ישוע שני הפושעים לימינו ולשמאלו. 34 "אבי, היה גם אדם בשם יוסף מהעיירה היהודית סלח להם." קרא ישוע. "כי אינם יודעים מה רמתיים. יוסף היה איש טוב וישר והאמין הם עושים!" בינתיים ערכו החיילים הגרלה בביאת המשיח. למרות שהיה חבר הסנהדרין וחילקו ביניהם את בגדי ישוע. 35 ההמון עמד לא הסכים עם החלטתם ופעולתם. 52 יוסף והביט במתרחש, ואילו מנהיגי העם לענו לו הלך אל פילטוס וביקש ממנו את גופתו של וקראו: "הוא־הושיע־כל־כך הרבה אנשים? אם ישוע. 53 לאחר שהוריד את הגופה מן הצלב הוא באמת המשיח בחר האלוהים, הבה נראה עטף אותה יוסף בסדין, וקבר אותה בקבר כיצד יושיע את עצמו!" 36 גם החיילים התלו חדש חצוב בסלע, שטרם נקבר בו איש. 54 כל בו: הם נתנו לו לשנות חומץ 37 וקראו: "אם אתה התרחש ביום שישי בערב, לפני כניסת אתה באמת מלך היהודים, הושע את עצמך!" השבת. 55 הנשים אשר באו עם ישוע מהגליל 38 מעל ראשו של ישוע תלו שלט: "זהו מלך היהודים, הושע את עצמך!" וראו היכן שקבר את הגופה. היהודים. 39 אחד הפושעים שהיה תלוי 56 לאחר מכן הלכו והכינו מרקחת בשמים, לצידו של ישוע לענו לו ואמר: "אם אתה באמת אולם לא שבו מיד אל הקבר, כי בינתיים המשיח, מדוע אינך מציל את עצמך ואותנו נכנסה השבת והן לא רצו לחלל אותה.

לפני שיהיה מאוחר מדי?" 40 הפושע השני 24 ביום ראשון השכם בבוקר לקחו גער בחברו ואמר: "האם גם במוותך אינך ירא הנשים את המרקחת שהכינו והלכו אל הקבר.

2 בהגיען אל המקום גילו כי האבן הגדולה מנצרת". הסבירו השניים. "ישוע היה נביא שסתמה את פתח הקבר הוזה ממקומה. 3 הן שחולל נסים ונפלאות. ומורה חכם בעיני נכנסו פנימה, אך לא מצאו את גופתו של אלוהים ובעיני העם. 20 אבל ראשי הכוהנים האדון ישוע. 4 הנשים היו במבוכה גדולה ולא ורבים ממנהיגיו אסרו אותו ומסרוהו לידי הבינו מה קרה. לפתע נגלו אליהן שני אנשים הרומאים, כדי שיגזרו עליו דין מוות, ואלה לבושים גלימות מבריקות ונוצצות. 5 בפחד צלבו אותו. 21 ואילו אנחנו חשבנו וקיוונו רב השתחוה הנשים לפני השניים. "מדוע אתן שהוא המשיח העתיד לגאול את עם ישראל. מחפשות את החי בין המתים?" שאלו השניים. כל מה שסיפרנו לך קרה לפני שלושה ימים. 6 "הוא אינו נמצא כאן. הוא קם לתחייה! זיכרו 22 אך בזאת לא תם הסיפור! מספר נשים שעוד בהיותו בגליל סיפר לכן שעל בן־האדם מקבוצתנו הלכו הבוקר אל הקבר, וכשחזרו להימסר לידי אנשים רשעים, שיצלבו אותו, היה בפיהן סיפור בלתי רגיל. הנשים סיפרו אבל ביום השלישי יקום לתחייה!" 8 הנשים כי גופתו של ישוע נעלמה, וכי פגשו בקבר נזכרו בדברי ישוע 9 ומיהרו לשוב העירה, כדי שני מלאכים שאמרו להן כי ישוע חי! 24 כמה לספר את החדשות לאחר־עשר התלמידים מאנשינו מיהרו אל הקבר כדי לבדוק את ולכל השאר. 10 (אלה הנשים שהלכו אל דברי הנשים, ונוכחו שהן צדקו; גופתו של הקבר: מרים המגדלית, יוחנה, מרים אמו ישוע באמת נעלמה. 25 "כסילים!" קרא של יעקב ואחרות). 11 אולם דברי הנשים ישוע. "האם כל־כך קשה לכם להאמין לדברי נשמעו באוזניהם כסיפור דמיוני, והם לא הנביאים בכתב־הקודש? 26 האם לא ניבאו האמינו להן. 12 אך פטרוס קם ורץ אל הקבר. הנביאים באופן ברור שהמשיח יסבול את בהביטו פנימה ראה את התכריכים מונחים העיניים הנוראים האלה, לפני שיתגלה כבודו במקומם, אך הגופה לא הייתה שם. הוא לא והדרו?" 27 לאחר מכן הוא ציטט להם הבין מה קרה ועזב את המקום. 13 באותו פסוקים מן התנ"ך והסביר להם את כל יום הלכו שניים מתלמידיו של ישוע בדרך מה שנאמר עליו בכתובים, החל מבראשית המובילה לעמאוס - כפר המרוחק כאחד וכלה בדברי הנביאים. 28 בינתיים התקרבו עשר ק"מ מירושלים. 14 בעודם משוחחים השלושה לעמאוס - הכפר שאליו היו מועדות ביניהם על מות ישוע. 15 הופיע לפתע ישוע פניהם. ישוע נראה כעומד להמשיך בדרכו, עצמו ונלווה אליהם. 16 אך השניים לא 29 אולם השניים הפצירו בו ללון בביתם, הכירוהו, כי עיניהם היו אחרות. 17 "על מה כי הייתה שעת ערב, וישוע נענה להזמנתם. אתם משוחחים?" שאל אותם ישוע. השניים 30 כשהתיישבו לאכול ברך ישוע על הלחם, נעצרו, וישוע ראה שפניהם הביעו צער וכאב. פרס אותו והגישו להם. 31 לפתע כאילו נפקחו 18 אחד מהשניים, קליופס שמו, השיב: "אתה עיניהם, והם הכירו את ישוע. באותו רגע הוא ודאי האדם היחיד בכל ירושלים שאינו יודע נעלם מעיניהם. 32 השניים החלו לספר זה לזה מה קרה בעיר בימים האחרונים. 19 "מה קרה כיצד התרגשו בשעה שישוע דיבר אליהם בעיר?" שאל ישוע. "אנחנו מתכוונים לישוע וביאר להם את הכתוב בתנ"ך. 33 בלי לאבד

זמן קמו השניים וחזרו לירושלים. שם מצאו את בכוח ובגבורה מן השמים.⁵⁰ לאחר מכן הוא אחד-עשר התלמידים ואחרים מתלמידי ישוע הוביל אותם אל בית-עניה, שם נשא את ידיו אל אשר קיבלו את פניהם בקריאה: ³⁴ "האדון השמים וברך אותם. תוך כדי ברכתו נפרד באמת קם לתחייה! הוא נגלה לפטרוס!" מהם ישוע ועלה השמימה.⁵² התלמידים ³⁵ השניים מעמאוס סיפרו כיצד נגלה ישוע השתחוו לו וחזרו לירושלים מלאי שמחה, גם אליהם כשהלכו בדרך, וכיצד הכירו ⁵³ ואת כל זמנם בילו בבית-המקדש כשהם אותו כשפרס את הלחם. ³⁶ בשעה שדיברו מהללים ומברכים את האלוהים.

הופיע ישוע בחדר ואמר: "שלום לכם!" ³⁷ הופעתו הבהילה אותם, כי חשבו שרוח רפאים לפניהם! ³⁸ "מדוע נבהלתם?" שאל ישוע. "מדוע אינכם מאמינים שאני הוא העומד לפניכם? ³⁹ הביטו בירי! הביטו ברגלי! אתם יכולים לראות ללא ספק שאני הוא העומד לפניכם! נעו בי והיווכחו שאינני רוח, שהרי לרוח אין בשר ועצמות כפי שיש לי!" ⁴⁰ בשעה שדיבר הראה להם ישוע את נקבי המסמרים ביריו ואת הפצעים ברגליו. ⁴¹ על אף שמחתם הרבה עדיין הטילו התלמידים ספק ולא האמינו. משום כך שאל אותם ישוע: "האם יש לכם כאן משהו לאכול?" ⁴² הם הגישו לו חתיכת דג צלוי. ⁴³ וישוע אכל את הדג לנגד עיניהם. ⁴⁴ לאחר מכן אמר ישוע: "האם אינכם זוכרים שעוד בהיותי אתכם סיפרתי לכם שכל מה שאמרו עלי משה, הנביאים ובתהלים חייב להתקיים?" ⁴⁵ ישוע פתח את לבם כדי שסוף סוף יבינו את הכתובים, ⁴⁶ והוסיף: "עוד לפני זמן רב נכתב שעל המשיח להתענות, למות ולקום לתחייה ביום השלישי." ⁴⁷ ועוד כתוב כי דבר אלוהים יצא אל כל העמים, החל מירושלים, וכי כל מי שיאמין בי ויחזור בתשובה יסלחו לו חטאיו. ⁴⁸ אתם עדים לקיום הנבואות האלה. ⁴⁹ עתה אני עומד לשלוח אליכם את אשר הבטיח אבי. הישארו כאן בירושלים עד שיבוא רוח הקודש וימלא אתכם

בראשית היה הדבר, והדבר היה עם האלוהים. ואלוהים היה הדבר. 2 הוא היה בראשית עם האלוהים. 3 דרכו נברא הכל. אין דבר שלא נברא על-ידו. 4 בו היו חיים. וחיים אלה היו האור לבני-האדם. 5 האור מאיר בחושך, והחושך לא התגבר עליו. 6 אלוהים שלח אדם בשם יוחנן 7 להעיד על האור האמתי, כדי שכולם יאמינו בו. 8 יוחנן עצמו לא היה האור; הוא רק נשלח להעיד על האור. 9 האמתי שבא לעולם כדי להאיר לכל בני-האדם. 10 האור בא אל העולם שנברא על ידו, אך העולם לא הכיר אותו. 11 הוא בא אל שלו, אך אלה לא קיבלו אותו. 12 אבל לכל אלה שהאמינו בו הוא העניק את הזכות להיות בני-אלוהים. 13 כל המאמינים בו נולדו מחדש – לא בלידה ביולוגית מגבר ואישה, ולא מרצון האדם, אלא מרצון האלוהים. 14 הדבר נהיה בשר ושכן בתוכינו. אנחנו ראינו את כבודו, כבוד הבן היחיד מהאב, מלא חסד ואמת. 15 יוחנן העיד עליו וקרא: "הנה האדם שאליו התכוונתי, כשסיפרתי לכם שאחרי עומד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא היה לפני שהייתי אני." 16 כולנו התברכנו בברכות רבות מעושרו ומחסדו. 17 כי בעוד שמשך רבנו מסר לנו את התורה, ישוע המשיח העניק לנו חסד ואמת. 18 איש לא ראה מעולם את האלוהים, מלבד בנו היחיד הנמצא בחיקו, והוא סיפר לנו על אביו. 19 זוהי, אם כן, עדותו של יוחנן: כאשר שלחו אליו היהודים כוהנים ולווים מירושלים כדי לברר מי הוא. 20 יוחנן הודה מיד: "אינני המשיח!" 21 "אם כן, מי אתה?" דרשו לדעת. "האם אתה אליהו?" "לא",

השיב יוחנן. "האם אתה הנביא?" "לא" השיב להם. 22 "מי אתה? מה יש לך לומר? ברצוננו לדעת מה להשיב לשולחנינו." 23 "אני הקול הקורא במדבר כנבואת ישעיהו: 'פנו דרך ה'!' " השיב יוחנן. 24 אנשים אלה, שנשלחו על-ידי הפרושים, המשיכו לשאול אותו: "אם אינך המשיח, אינך אליהו ואינך הנביא, מדוע אתה מטביל את האנשים?" 26 "אני מטביל רק במים," השיב יוחנן, "אולם דעו ביניכם עומד אדם שלא פגשתם מעולם. 27 למרות שהוא בא אחרי הוא היה לפני, ואיני ראוי אפילו להתיר את שרוך נעליו." 28 כל זה התרחש בכפר בית-עניה שעל חוף הירדן – במקום שבו נהג יוחנן להטביל. 29 למחרת ראה יוחנן את ישוע בא לקראתו והכריז: "הביטו! הנה שם האלוהים הנושא את חטאי העולם. 30 אליו התכוונתי כשסיפרתי לכם שאחרי עומד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא היה לפני שהייתי אני. 31 אני עצמי לא הכרתי אותו; אני באתי רק להטביל אנשים במים ולהצביע עליו לעם ישראל." 32 יוחנן סיפר להם שהוא ראה את רוח הקודש יורדת בדמות יונה ונחה על ישוע. 33 "לא הכרתי את ישוע לפני כן," חזר ואמר יוחנן, "אולם כאשר אלוהים שלח אותי להטביל במים הוא אמר לי: 'בראותך את רוח הקודש יורדת ונחה על איש, דע כי אותו אתה מבקש – זהו האיש שיטביל ברוח הקודש.' 34 אני ראיתי את רוח הקודש יורדת ונחה על האיש הזה, ולכן אני מעיד שהוא בן האלוהים." 35 למחרת שוב עמד יוחנן באותו מקום עם שניים מתלמידיו. 36 בראותו את ישוע בא לקראתו הוא קרא: "הנה שם האלוהים!" 37 כששמעו שני התלמידים את קריאתו של יוחנן, פנו ללכת בעקבות ישוע.

38 ישוע הביט לאחור וראה שהשניים הולכים **2** כעבור יומיים נערכה חתונה בכפר־קנה בעקבותיו. "מה רצונכם?" שאל אותם. "רבי, שבגליל, ובין האורחים היו ישוע, אמו היכן אתה נר?" השיבו בשאלה. 39 "בואו וראו", ותלמידיו. 3 כשראתה אמו של ישוע כי ענה ישוע, השניים הלכו אחריו למקום מגוריו, אזל היין, פנתה אל בנה ואמרה: "אזל היין." ונשארו איתו משעה ארבע אחר־הצהריים 4 אולם ישוע השיב: "למה את אומרת לי את עד הערב. 40 אַנְדְּרִי, אחיו של שמעון פטרוס, זה? עדיין לא הגיע זמני." 5 למרות תשובה היה אחד משני התלמידים שהלכו אחריו. זאת אמרה אמו של ישוע למשרתים: "עשו 41 אַנְדְּרִי הלך מיד לחפש את אחיו, וכשמצא כל מה שיגיד לכם לעשות." 6 ששה כדים אותו קרא בהתרגשות: "מצאנו את המשיח!" גדולים מאבן עמדרו שם; בכל כד אפשר 42 כשהביא אַנְדְּרִי את פטרוס אל ישוע, הביט להכיל מאה עד מאה־חמישים ליטר (אלה ישוע בפטרוס לרנע ואמר: "אתה אמנם שמעון שהיהודים השתמשו בהם בנו של יונה, אך מעתה ואילך תיקרא: פטרוס – למנהג הטהרה). 7 "מלאו את הכדים במים." כִּיפֹא! 43 למחרת החליט ישוע ללכת לגליל. ביקש ישוע, והמשרתים מלאו את הכדים עד הוא פגש בדרך את פיליפוס ואמר לו: "בוא הסוף." 8 "הגישו מן המשקה לראש המסיבה", אחרי. 44 פיליפוס היה מבית־צידה, עירם המשיך ישוע, והם עשו כדבריו. 9 ראש של אַנְדְּרִי ופטרוס. 45 פיליפוס הלך לחפש את המסיבה לא ידע מאיפה היין, אבל המשרתים נתנאל, וכשמצא אותו קרא: "מצאנו את המשיח ידעו. כשטעם את המים שהפכו ליין, קרא שעליו סיפרו משה רבנו והנביאים! שמו ישוע, לחתן ואמר: 10 "זהו יין משובח מאוד! בנו של יוסף מנצרת!" 46 "נצרת?" קרא נתנאל בדרך־כלל מגיש המארח תחילה את היין בחוסר אמון. "איזה דבר טוב יכול לצאת המשובח, ולאחר ששתו כולם לרוויה וכבר מנצרת?" "בוא וראה במו עיניך", הפציר בו לא מסוגלים להבחין כל כך בטעם, הוא פיליפוס. 47 כשראה ישוע את נתנאל בא מגיש את היין הזול, אבל אתה שמרת את לקראתו, קרא: "הנה בא לקראתנו בן ישראל היין המשובח לסוף!" 11 הנס הזה בכפר־קנה אמתי – אדם ישר אמתי שאין בו מרמה." היה הראשון שישוע חולל. הוא הביא את 48 "כיצד אתה יודע מי אני ומה אני?" תמה תלמידיו לידי אמונה בו. 12 לאחר החתונה נתנאל. "ראיתי אותך יושב תחת עץ התאנה הלכו ישוע, אמו, אחיו ותלמידיו לכפר־נחום עוד לפני שפיליפוס מצא אותך", ענה ישוע. למספר ימים. 13 חג הפסח התקרב, וישוע 49 "אדוני, אתה באמת בן־האלוהים, מלך עלה לירושלים. 14 הוא הלך לבית־המקדש ישראל!" קרא נתנאל. 50 "האם אתה מאמין ומצא שם סוחר צאן, בקר ויונים (לצורך בכך רק משום שאמרתי כי ראיתי אותך יושב הקרבת הקרבנות) ומחליפי כספים. 15 הוא תחת עץ התאנה?" שאל ישוע. "עוד תראה לקח מספר חבלים, שזר אותם לשוט עבה דברים גדולים מאלה! 51 אפילו תראה וגירש משם את כל האנשים ואת הצאן והבקר; את השמים נפתחים ומלאכי אלוהים עולים הוא פיזר לכל עבר את מטבעותיהם של יורדים על בן־האדם." החלפנים, והפך את שולחנותיהם. 16 ישוע

פנה אל סוחריו היונים וקרא: "הוציאו מכאן את 8 הרוח נושבת לכיוונים שונים; אתה שומע כל היונים, ואל תהפכו את בית אבי לשוק!" את משב הרוח, אולם אינך יודע מאין היא 17 תלמידיו נזכרו בנבואה מתהלים: "כי קנאת נושבת ולאן היא נושבת. כך אי אפשר להסביר ביתך אכלתני." 18 "באיזו רשות אתה עושה איך בדיוק נולדים מן הרוח." 9 "כיצד את כל הדברים האלה? תן לנו אות או הוכחה ייתכן הדבר?" שאל נקדימון. 10 "אתה רב כדי שנאמין לך." 19 "הרסו את המקדש הזה, נכבד בישראל ואינך מבין את הדברים "ענה ישוע. "ואני אקים אותו מחדש תוך שלושה האלה?" השיב ישוע. 11 "אני מבטיח לך שאנחנו ימים!" 20 "מה?" קראו בתמיהה. "המקדש הזה מדברים על מה שאנו יודעים, ומעידים על ניבנה במשך ארבעים ושש שנים, ואתה טוען שתוכל להקימו מחדש תוך שלושה ימים?" לנו. 12 אם אינכם מאמינים לדברי בענייני 21 ואולם באומרו "מקדש" הוא התכוון לגופו. העולם הזה, כיצד תאמינו לדברי בענייני 22 לאחר שקם לתחייה נזכרו תלמידיו בדבריו השמים? 13 איש לא עלה השמימה מלבד והאמינו בכתוב ובדברי ישוע, כי ראו שהכול האחד אשר ירד מהשמים – בן־האדם. 14 כשם התקיים. 23 כאשר היה ישוע בירושלים בחג שמישה הרים על נס את נחש הנחושת במדבר, הפסח, אנשים רבים האמינו שהוא המשיח, כי כך צריך גם בן־האדם להיות נישא. 15 כדי הם ראו את הנסים והנפלאות שחולל. 24 אך ישוע לא השתכנע שהם באמת מאמינים, משום שידע מה הפכפך אופיו של האדם.

3 באחד הלילות בא אל ישוע נקדימון – מנהיג יהודי מכת הפרושים. "רבי, "פתח נקדימון. "אנחנו יודעים כי אלוהים שלח אותך ללמד אותנו, שהרי איש אינו מסוגל לחולל את כל הנסים האלה ללא עזרת האלוהים!" 3 "אני אומר לך את האמת, "השיב לו ישוע, "אדם שלא נולד מחדש אינו מסוגל לראות את מלכות האלוהים." 4 "כיצד יכול אדם מבוגר להיוולד מחדש?" תמה נקדימון. "האם הוא יכול לשוב לבטן אמו ולהיוולד מחדש?" 5 "אני אומר לך את האמת, "אמר ישוע, "מי שלא נולד מהרוח ומהמים אינו יכול להיכנס למלכות האלוהים. 6 בשר ודם מסוגל להוליד אך ורק בשר ודם ואילו רוח הקודש מעניק חיים חדשים מהשמים. 7 לכן אל תתפלא על כך שאני אומר שעליכם להיוולד מחדש.

כי אם יחיה לנצח. (jaïōnios g166) 17 שהרי אלוהים שלח את בנו להושיע את העולם ולא לשפוט אותו. 18 כל המאמין בו לא יישפט, אך מי שאינו מאמין בו כבר נשפט! כי לא האמין בבנו היחיד של אלוהים. 19 דינם מבוסס על העובדה שהאור מן השמים בא לעולם, אבל הם לא רצו בו; הם אהבו את החושך, כי מעשיהם רעים ומושחתים. 20 הם שנאו את אור האלוהים והעדיפו להישאר בחשכה, כי לא רצו שמעשיהם הרעים יתגלו באור. 21 לעומת זאת, כל מי שעושה את הטוב והישר יבוא לאור בשמחה, כדי להראות לכולם שכל מעשיו נעשו לפי רצון אלוהים." 22 לאחר מכן עזבו ישוע ותלמידיו את ירושלים והלכו לאזור יהודה. הם נשארו שם זמן־מה, וישוע הטביל את המאמינים בו. 23 באותה עת הטביל יוחנן

אנשים בעינון, ליד שלם. כי היו שם הרבה 5 בשעת הצהריים הגיע ישוע לעיר השומרונית מים. 24 כל זה התרחש לפני מאסרו של יוחנן. סוכר, השוכנת מול חלקת האדמה שנתן 25 אחדים מתלמידי יוחנן התווכחו עם פרוש יעקב אבינו ליוסף בנו, ובה באר יעקב. ישוע אחד בעניין הטבילה של ישוע ושל יוחנן. עיף מהדרך הארוכה ומהחום הכבד, וישב 26 תלמידים באו אל יוחנן ואמרו: "רבי, האיש לנוח ליד הבאר. 7 הוא ישב שם לבדו, שפנשת בעבר-הירדן ואמרת שהוא המשיח, גם כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אוכל. עד הוא מטביל, וכולם הולכים להיטבל על-ידו מהרה הגיעה לבאר אישה שומרונית שרצתה ולא על-ידך. 27 השיב יוחנן: "אבינו שבשמים לשאוב מים. "אנא, תני לי לשתות", ביקש ישוע. מעניק לכל אחד תפקיד משלו. 28 התפקיד 9 האישה תמחה על בקשתו הבלתי-רגילה שלי הוא להכין את הדרך לפני האיש הזה, וקראה: "הרי יהודי אתה, ואילו אני שומרונית! כדי שכולם יוכלו לבוא אליו. אתם עצמכם אתה יודע שהיהודים אינם מתערבים עם עדים לכך שאמרת כי אינני המשיח – נשלחתי השומרונים. כיצד אתה מבקש ממני לתת רק לפנות לו את הדרך. 29 הכלה הולכת לך לשתות?" 10 "אילו ידעת מהי מתנתו של אחרי החתן וחברו של החתן שמח בשמחתו; אלוהים ומי הוא האומר לך 'תני לי לשתות', אני חברו של החתן ואני שמח בשמחתו. 30 ככל שהוא גדל בחשיבותו כך אני הולך ונעשה לך אותם!" השיב ישוע. 11 "מאין לך מים חסר חשיבות. 31 "הוא בא מהשמים והוא נעלה חיים?" תמחה האישה. "הבאר הזאת עמוקה על הכל, ואילו אני באתי מהארץ והבנתי מאוד ואין לך דלי או חבל. 12 מלבד זאת, מוגבלת לענייני הארץ בלבד. 32 הוא מספר האם גדול אתה מיעקב אבינו שנתן לנו את את אשר ראה ושמע, אך רק מעטים מקשיבים לו ומאמינים לדבריו. 33 כל המאמין לדבריו מהמים האלה!" 13 "כל השותה מהמים האלה מאשר כי אלוהים הוא אמת. 34 כי אדם זה – ישוב ויצמא, 14 אולם מי שישתה מהמים אשר נשלח על ידי אלוהים – נושא את דבר אלהים, שהרי רוח אלוהים ממלא אותו ללא גבול. 35 אלוהים האב אוהב את הבן ואף נתן לו את הכול! 36 כל המאמין בבן יחיה לעולם, ואילו מי שאינו מאמין בבן לא יחיה חיי נצח, כי אם יקבל עונש נצחי מאלוהים!" 166(jaiōn g165, aiōnios g166) 15 "באמת?" קראה האישה בהתפעלות. "אנא, תן לי מן המים האלה, כדי שלא אצמא יותר לעולם, ולא אצטרך ללכת את הדרך הארוכה הזאת לשאוב מים." 16 "ברצון", אמר ישוע. "לכי קראי לבעלך, ושובו אלי שניכם." 17 "אולם אין לי בעל", השיבה האישה. "נכון הדבר", אמר ישוע. 18 "כי חמישה בעלים היו לך, והגבר שאתה את חיה עכשיו אינו בעלך!" 19 "אדוני, קראה האישה בתימהון הולך 4 לשם כך היה עליו לעבור דרך שומרון.

וגובר, "אני רואה שאתה נביא! 20 אולי תוכל הביטו סביבכם, הקמה כבר בשלה ומוכנה לומר לי מדוע אתם, היהודים, עומדים על לקציר! 36 הקוצרים יקבלו שכר טוב, והם כך שירושלים היא המקום היחיד לעבודת יאספו קציר לחיי נצח כדי שגם הזורע וגם האלוהים, בעוד שאנחנו, השומרונים, טוענים הקוצר ישמחו יחדיו. (Jaṭōnios g166) 37 כך תתאמת שאבותינו עבדו אותו בהר גריזים הזה?" האמרה: האחד זורע והשני קוצר. 38 שלחתי 21 "האמיני לי, "השיב ישוע, "המקום אינו חשוב! אתכם לקצור את מה שלא זרעתם; אחרים יבוא יום שלא תשתחוו לאלוהים כאן ולא עבדו ושרחו, ואתם קוצרים את פרי עמלם." בירושלים. חשוב לעבוד את האלוהים באמת 39 שומרונים רבים מהעיר האמינו שישוע הוא ובתמים – מכל הלב ובהשראת רוח הקודש, המשיח, כי האישה אמרה: "הוא סיפר לי את כי זהו מה שאלוהים רוצה מאתנו. אלוהים כל מה שעשיתי!" 40 הקהל הרב ביקש מישוע הוא רוח, והמשתחוה לו צריך להשתחוות להאריך את שהותו אצלם, והוא נשאר שם בהשראת רוח הקודש. אולם אתם, השומרונים, יומיים נוספים. בזמן הקצר הזה האמינו בו עוד משתחוים בחוסר דעת כאשר אנחנו, היהודים, אנשים רבים לאחר ששמעו את דבריו. 42 "הוא משתחוים למה שאנחנו יודעים. כי הישועה באמת מושיע העולם!" אמרו השומרונים באה דרך היהודים. 25 "אני יודעת שהמשיח לאישה. "עתה אנחנו מאמינים בו מפני ששמענו עומד לבוא, ושהוא יסביר לנו הכל", אמרה אותו בעצמנו, ולא רק משום הדברים שאת האישה. 26 "אני המדבר אליך, אני הוא!" השיב סיפרת לנו. 43 בתום שני ימי שהותו בשומרון ישוע. 27 בינתיים חזרו תלמידיו של ישוע הלך ישוע לגליל, 44 למרות שאמר: "הנביא מהעיר, והתפלאו לראות אותו מדבר עם זוכה לכבוד ולהערכה בכל מקום, מלבד אישה, אך איש מהם לא העיר דבר ולא שאל בעיר מולדתו. 45 ברם, אנשי הגליל התאספו שאלות. 28 האישה השאירה את כדה ליד בהמוניהם וקיבלו אותו בזרועות פתוחות, שכן הבאר ומיהרה חזרה העירה. היא קראה היו בירושלים בחג הפסח וראו את הנפלאות לכולם בהתלהבות: 29 "בואו לראות את שחולל. 46 ישוע חזר לכפר-קנה שבגליל, האיש שסיפר לי את כל מה שעשיתי! אני היכן שחולל את נס היין. בכפר-נחום היה חושבת שהוא המשיח!" 30 אנשים באו מהעיר פקיד אחד בשירות-המלכות, שבנו היה אל הבאר כדי לראות אותו. 31 לפני שהגיע חולה מאוד. 47 כששמע הפקיד שישוע עזב אליהם ההמון האיצו התלמידים בישוע לאכול את יהודה ובא לגליל, הוא הלך לכפר-קנה דבר מה. 32 "יש לי מזון אחר שאינכם לפגוש אותו, והתחנן לפניו שיבוא לרפא את יודעים עליו" השיב ישוע. 33 "מי הביא לו בנו הגוסס. 48 "אם לא תראו נסים ונפלאות אוכל?" שאלו התלמידים איש את רעהו. לא תאמינו", אמר ישוע. 49 "אנא, אדוני, 34 "מאכלי הוא לעשות את רצון האלוהים בוא מהר לפני שבני ימות", התחנן הפקיד. אשר שלחני ולהשלים את עבודתו", הסביר. 50 "לך לביתך, "הרגיע אותו ישוע. "בנך חי ישוע. 35 "אתם באמת חושבים שמלאכת ובריא!" הפקיד האמין לדבריו ישוע והלך הקציר תחל רק בעוד ארבעה חודשים? לביתו. 51 בדרך פגשו אותו משרתיו ובישרו

לו שבנו הבריא. 52 "באיזו שעה חל השינוי לטובה במצבו?" שאל הפקיד. "אתמול בשעה אחת בצהריים ירד חומו באופן פתאומי", השיבו המשרתים. 53 האב ידע כי בשעה זו בישר לו ישוע על החלמת בנו, והוא וכל בני־ביתו האמינו בישוע. 54 זה היה הנס השני שחולל ישוע בגליל לאחר שובו מיהודה.

5 כעבור זמן מה חזר ישוע לירושלים לרגל אחד החגים. 2 ליד שער הצאן בירושלים הייתה ברכה שנקראת בעברית "בית־חסדא", וסביבה חמישה רציפים. 3 על רציפים אלה שכבו חולים רבים, עיוורים, פיסחים, משותקים וכדומה (כשהם מחכים שהמים יסערו). 4 כי מדי פעם ירד מלאך ה' אל הברכה והסעיר את המים, והחולה הראשון שנכנס אל המים לאחר מכן נרפא). 5 בין החולים הרבים היה אדם שסבל ממחלתו במשך שלושים ושמונה שנים. 6 ישוע הביט באיש ומיד ידע את משך מחלתו. "אתה רוצה להירפא?" שאל ישוע. 7 "איני יכול!" השיב האיש בייאוש. "אין מי שיעזור לי להיכנס למים בעת הסערה, ובזמן שאני מנסה להיכנס לברכה בכוחות עצמי, מישהו זריז ממני מקדים אותי ונכנס למים לפני." 8 "קום, קפל את האלונקה שלך והתהלך!" פקד ישוע. 9 האיש נרפא מיד, עמד על רגליו, קיפל את האלונקה והלך לדרכו. מאחר שהמעשה התרחש בשבת, 10 לא מצא הדבר חן בעיני היהודים. "אסור לך לשאת את האלונקה, כי שבת היום!" קראו לעבר הנרפא. 11 "האיש שריפא אותי פקד עלי לקפל את האלונקה וללכת", ענה האיש. 12 "מיהו האיש הזה?" שאלו. 13 אך הנרפא לא יכול היה להשיב להם, כי הוא בעצמו לא ידע

מי הוא כי בינתיים נעלם ישוע בקהל הרב לטובה במצבו? 14 מאוחר יותר פגש ישוע אחת בצהריים ירד חומו באופן פתאומי, השיבו המשרתים. 53 האב ידע כי בשעה זו בישר לו ישוע על החלמת בנו, והוא וכל בני־ביתו האמינו בישוע. 54 זה היה הנס השני שחולל ישוע בגליל לאחר שובו מיהודה. 16 ואז החלו מנהיגי היהודים לרדוף את ישוע, מפני שחילל את השבת. 17 אבל ישוע אמר להם: "אבי לא הפסיק לעבוד עד עתה, ואני נוהג כמוהו!" 18 דבריו עוררו עוד יותר את חמת מנהיגי היהודים, והם רצו להרגו לא רק על שום שחילל את השבת, אלא גם על שקרא לאלוהים "אביו", ובכך השווה את עצמו לאלוהים. 19 "הבן אינו יכול לעשות דבר בעצמו", אמר ישוע, "הוא עושה רק מה שראה את אביו עושה, ובאותה דרך. 20 כי האב אוהב את בנו ומלמד אותו את כל מעשיו, ואפילו מלמדו לעשות מעשים גדולים יותר מרפוי האיש הזה. אתם יודעים מדוע? כדי שתתפלאו ותשתוממו! 21 הבן אף יקים מהמתים את מי שירצה, ממש כפי שעושה האב. 22 האב לא ישפוט איש – הוא נתן לבנו את סמכות המשפט, כדי שכולם יכבדו את הבן כפי שהם מכבדים את האב. 23 מי שאינו מכבד את הבן אינו מכבד גם את האב אשר שלח אותו. 24 "אני מבטיח לכם שכל השומע את דברי ומאמין באלוהים אשר שלח אותי, יחיה חיי נצח ולא יישפט על חטאיו לעולם, משום שהוא כבר עבר מהמוות לחיים. 25 jaīōnios g166(אני מבטיח לכם, יגיע הזמן, ולמעשה הוא כבר הגיע, שהמתים ישמעו את קולו של בן־האלוהים – וכל השומעים יחיו. 26 כשם שלאב עצמו יש כוח המעניק חיים, כך גם לבן יש אותו כוח, שהוא מתנת האב. 27 כבן־האדם יש לו זכות וסמכות

לשפוט את חטאייהם של כל בני-האדם. 28 אל תתפלאו על כך, כי יבוא הזמן שכל המתים ישמעו בקבריהם את קולו של בן האלוהים. שחולק אלוהים. 45 "אל תחשבו שאטען עליכם 29 והם יקומו מקבריהם – עושי הטוב לחיי נצח, ועושי הרע למשפט. 30 "איני שופט איש לפני התייעצות עם אבי; אני שופט רק לפי מה שהוא אומר לי. משפטי ישר וצודק, כי איני מבקש את טובת עצמי, אלא את רצון אבי שבשמים אשר שלחני. 31 "אם אני מעיד על עצמי, תאמרו שעדותי אינה מהימנה. 32 אולם מישוהו אחר מעיד עלי – יוחנן המטביל, ואני יודע שאפשר לסמוך על דבריו. 33 אתם שלחתם את אנשיכם אל יוחנן כדי להקשיב לדבריו, ויוחנן אמר את האמת. 34 אל תחשבו שאני זקוק לעדות בני-אדם; אני מספר לכם כל זאת רק כדי שתאמינו ותיוושעו. 35 "יוחנן הפיץ אור כנר דולק כדי להאיר לכם את הדרך, ולזמן קצר אף שמחתם להתענג על האור הזה. 36 ברם יש לי עדות גדולה יותר מעדותו של יוחנן: המעשים שאני עושה. אלוהים אבי הטיל עלי לעשות את המעשים האלה, והם מוכיחים שהוא שלח אותי. 37 האב עצמו מעיד עלי, למרות שמעולם לא שמעתם את קולו, ואת מראהו לא ראיתם. 38 אולם דברו אינו שוכן בכם כלל, כי אתם מסרבים להאמין שאני שליחו. 39 "אתם דורשים בכתובים מתוך תקווה למצוא בהם חיי נצח, אך הכתובים מצביעים עלי! 40 jaīōnios g166 למרות זאת אינכם רוצים לבוא אלי כדי שאעניק לכם חיי נצח. 41 "איני לוקח כבוד ושבתים מבני-אדם ואיני רואה לדעתכם עלי. 42 אבל אני רוצה לומר לכם שאינכם אוהבים את אלוהים. 43 אני באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותי; אך אם יבוא מישוהו אחר בשם עצמו, כן תקבלו אותו. 44 אין

6 כעבור זמן מה חצה ישוע את ים הכינרת (הנקרא גם ימת טבריה). 2 אנשים רבים הלכו אחריו, כי ראו כיצד ריפא את החולים. 3 ישוע ותלמידיו עלו על אחד ההרים והתיישבו על הארץ. 4 היה זה זמן קצר לפני חג הפסח. 5 ישוע הביט סביבו וראה את ההמונים הבאים לקראתו. "מאין נשיג לחם לאכול?" ניסה ישוע את פיליפוס, כי למעשה ידע מה עמד לעשות. 7 "גם אם נקנה לחם באלפיים שקלים, לא יספיק לכולם!" השיב פיליפוס. 8 אַנְדֵּרִי, אחיו של שמעון פטרוס, התערב ואמר: 9 "יש כאן ילד שבירדו חמש ככרות לחם ושני דגים, אבל מה יועיל הדבר לכל האלפים האלה?" 10 "אמרו לכולם לשבת על האדמה." ביקש ישוע מהסובבים אותו. כחמשת-אלפים גברים (לא כולל נשים וילדים) היו שם, וכולם התיישבו על המדשאה. 11 ישוע לקח את ככרות הלחם, הודה לאלוהים, הגיש אותן לתלמידיו, והתלמידים הגישו לכל האנשים. ישוע עשה את אותו הדבר עם הדגים, וכולם אכלו לשובע. 12 "אספו בבקשה את הפירורים שנשארו," ביקש ישוע, "כדי שדבר לא ייזרק." 13 התלמידים אספו את הפירורים מחמש ככרות הלחם ומילאו בהם שנים-עשר סלים. 14 כשראה ההמון את הנס הזה, קרא: "זהו

באמת הנביא שציפינו לו!" 15 ישוע ידע משה נתן לכם את הלחם מהשמים, אלא אבי שהם היו מוכנים לאחוז בו בכוח ולהכתירו הוא שנותן לכם את הלחם האמתי מהשמים. למלך, ומשום כך שוב נמלט לבדו אל 33 הלחם האמתי הוא זה שנשלח מהשמים אחד ההרים. 16 בערב ירדו התלמידים על-ידי אלוהים, והוא מעניק חיים לעולם. לים 17 ונכנסו לסירה, כשפניהם מועדות 34 "אדון, "קראו, "תן לנו תמיד את הלחם הזה!" לכפר-נחום. הלילה ירד, וישוע עדיין לא 35 "אני הוא לחם החיים", אמר ישוע. "כל הבא שב אליהם. 18 בינתיים פרצה סערה בים, אלי לא ירעב לעולם. כל המאמין בי לא יצמא כי נשבה רוח חזקה. 19 התלמידים חתרו לעולם. 36 אבל הבעיה היא שאינכם מאמינים במשוטיהם כחמישה קילומטרים, ולפתע ראו גם לאחר שראיתם אותי. 37 אולם אחדים את ישוע פוסע לקראתם על-פני המים. פחד יבואו אלי ויאמינו בי – אלה שאבי נתן לי – אחז אותם, 20 אולם ישוע הרניעם: "זה אני, ישוע, ואני מבטיח שלא אדחה איש, 38 כי באתי לכאן אל תפחדו." 21 הם אספו אותו אל הסירה ומיד מהשמים לעשות את רצונו של האלוהים אשר הניעו אל יעדם. 22 למחרת התקהלו אנשים שלחני, ולא את רצוני. 39 "האב אשר שלח אותי רבים במקום שישוע חולל את נס הלחם. הם רוצה שלא אאבד איש מאלה שנתן לי, אלא המתינו לישוע, כי לא ראו אותו עוזב את המקום שאקים את כולם לתחייה ביום האחרון. 40 זהו עם תלמידיו בסירה. 23 בינתיים הניעו אל המקום גם סירות אחרות מטבריה. 24 כשנוכחו נצח, ואני אקימו לתחייה ביום האחרון. (aiōnios g166) 41 היהודים רגזו עליי משום שטען כי הוא והפליגו לכפר-נחום כדי לחפש אותו. 25 הם מוצאו אותו בכפר-נחום ושאלו בתמיחה: "רבי, כיצד הגעת הנה?" 26 "האמת היא שאתם רוצים להיות בחברתי מפני שאכלתם לשובע, ולא מפני שאתם מאמינים בי ובאותותיי!" השיב להם ישוע. 27 "אל תעמלו בעד המזון אשר כלה ונגמר, כי אם הקדישו את זמנכם למזון החיים שאותו תקבלו מבן-האדם, כי לשם כך שלח אותי האלוהים אבי. (aiōnios g166) 28 "מה עלינו לעשות כדי למצוא-תן בעיני אלוהים?" שאלו. 29 "אלוהים רוצה שתאמינו במי שהוא שלח אליכם", השיב ישוע. 30 "אם ברצונך שנאמין כי אתה המשיח, עליך להראות לנו עוד נסים ונפלאות. 31 אבותינו אכלו יום יום את המן במדבר כמו שכתוב: 'ודגן-שמים נתן להם.' " במדבר ומתו. 50 אולם מי שאוכל מלחם 32 אולם ישוע הסביר: "אני אומר לכם שלא

ימות. 51 אנוכי לחם החיים היוורד מהשמים: כל האוכל מהלחם הזה יחיה לנצח. אני נותן את בשרי כלחם כדי שהעולם יחיה. (aiōn) 166g jaiōnios 69 ואנחנו יודעים ומאמינים שאתה קדוש האלוהים! 70 השיב להם ישוע: "אני בחרתי בכם בעצמי – שנים־עשר במספר בשרו?" החלו היהודים להתווכח ביניהם. 52 "איך הוא יכול לתת לנו לאכול את 165g jaiōnios 52 "אני אומר לכם ברצינות. "המשיך ישוע, "אם לא תאכלו את בשר המשיח ולא תשתו את דמו, אין לכם חיים בקרבכם! 54 אולם כל האוכל את בשרי ושותה את דמי חי חיי נצח. ואני אקִימו לתחייה ביום האחרון. (aiōn) 166g jaiōnios 55 כי בשרי הוא מזון אמתי, ודמי הוא משקה אמתי. 56 כל האוכל את בשרי ושותה את דמי חי ב, ואני חי בו. 57 כל הניזון ממני חי בזכותי, כשם שאבי החי שלח אותי ואני חי בזכותו. 58 אני הלחם האמתי היוורד מהשמים – לא כמו המן שאכלו אבותינו במדבר ומתו. כל האוכל את הלחם הזה יחיה לנצח. (aiōn) 165g jaiōnios 59 ישוע לימד אותם דברים אלה בבית־הכנסת בכפר־נחום. 60 אפילו תלמידיו אמרו: "קשה לקבל את מה שהוא אומר. איך אפשר להאמין בזה?" 61 ישוע חש בלבו שתלמידיו התלוננו על דבריו. "מה מטריד אתכם?" שאל אותם. 62 "מה תגידו אם תראו את בן־האדם עולה חזרה לשמים? 63 רק רוח אלוהים מעניק חיים; בכוחו של האדם אין כל תועלת. הדברים שאמרתי לכם הם דברי רוח וחיים. 64 אך בכל זאת יש ביניכם כאלה שאינם מאמינים. "ישוע אמר זאת מפני שידע מראש מי לא יאמין בו ומי יסגיר אותו. 65 "משום כך אמרתי לכם שאיש אינו יכול לבוא אלי אלא אם זה מעשה מידי אלוהים", הסביר ישוע. 66 באותו יום עזבו אותו תלמידים רבים. 67 "האם גם אתם רוצים לעזוב אותי?" שאל ישוע את שנים־עשר תלמידיו. 68 "אדוני, לאן נלך ולמי?" קרא

7 לאחר מכן חזר ישוע לגליל ועבר מכפר לכפר. הוא לא רצה לשוב ליהודה, כי מנהיגי היהודים שם רצו להרגו. 2 בהתקרב חג הסוכות 3 האיטו בו אחיו לעלות לירושלים לרגל החג. "לך ליהודה, כדי שגם תלמידך יראו את הנסים שאתה מחולל", לענו לו. 4 "איך אתה רוצה להתפרסם בעורך מסתתר כאן? אם אתה מחולל נסים ונפלאות, גלה את עצמך לעולם." 5 גם אחיו לא האמינו בו. 6 "עדיין לא הגיע הזמן שאלך, אולם אתם יכולים ללכת בכל זמן שתרצו", השיב ישוע. 7 "כי העולם אינו יכול לשנוא אתכם, אבל הוא שונא אותי, משום שאני מוכיח אותו במעשי המושחתים. 8 לכו אתם לחוג את החג בירושלים. איני הולך עתה, כי טרם הגיע זמני." 9 וישוע נשאר בגליל. 10 אולם לאחר שהלכו אחיו הלך גם ישוע לירושלים, אם כי בסתר, כדי שלא יכירו אותו. 11 בינתיים חיפשוהו המנהיגים בין החוגגים וחקרו: "היכן הוא?" 12 דעת הקהל הייתה חלוקה עליו; אחדים אמרו: "הוא אדם נפלא!" ואילו אחרים טענו: "הוא רמאי!" 13 אך איש לא העז להשמיע את דעתו עליו ברבים, מפחד מנהיגי היהודים. 14 בעיצומו של החג הלך ישוע לבית־המקדש ולימד את העם. 15 "כיצד הוא יודע כל־כך הרבה?" תמהו היהודים. "הרי הוא לא למד אף פעם בבית

מדרשו! 16 "איני מלמד אתכם את תורתי, כי כי טרם הגיע זמנו. 31 אנשים רבים מן העם אם את תורת האלוהים אשר שלחני". השיב האמינו בישוע, ואמרו: "לאילו ניסים מצפים ישוע. 17 "מי שרוצה לעשות את רצון האלוהים אתם מהמשיח שאדם זה לא חולל?" 32 כאשר יודע אם אני מדבר בשם אלוהים או בשם נוכחו הפרושים כי העם נוטה להאמין בישוע, עצמי. 18 מי שמשמיע את דעתו האישית מצפה הם שלחו יחד עם ראשי הכוהנים סוכנים לשבחים ותהילה, אולם מי שרוצה בכבוד לתפוס אותו. 33 אולם ישוע אמר להם: "אני שולחו הוא אדם ישר ונאמן. 19 משה נתן לכם אחיה אתכם עוד זמן־מה, ואחר כך אחזור את התורה אבל איש מביניכם אינו מקיים לשולחי. 34 תחפשו אותי ולא תמצאוני, כי את התורה. מדוע אתם רוצים להרוג אותי לא תוכלו לבוא אל המקום שאחיה בו." על הפרת התורה? 20 "היצאת מדעתך", 35 היהודים נבוכו מדבריו. "לאן הוא עומד קרא הקהל. "מי רוצה להרוג אותך?" 21 "אני ללכת? "תמהו. "אולי בכוונתו לעזוב את הארץ עשיתי נס אחד בשבת וכולכם התפלאתם וללכת ללמד את היהודים בתפוצות או אף והשתוממתם על כך", אמר ישוע. 22 "אבל את הגויים! 36 למה התכוון כשאמר כי נחפש גם אתם עובדים בשבת! הרי אתם עושים אותו ולא נוכל למצוא אותו, ואף לא נוכל ברית־מילה לפי מצוות משה, מצוה שניתנה לבוא למקום הימצאו?" 37 ביום האחרון לנו למעשה מהאבות וקדמה לתורת משה, גם והגדול של החג עמד ישוע וקרא בקול: "כל בשבת. 23 אם אתם מתירים קיום ברית־מילה הצמא שיבוא אלי וישתה! 38 כי כמו שכתוב, בשבת, כדי לא להפר את התורה, מדוע אתם המאמין בי, יזרמו מקרב נהרות מים חיים." מתרגזים על שריפאתי מישהו בשבת? 24 אל 39 ישוע התכוון לרוח הקודש שהמאמינים תשפטו רק לפי מה שאתם רואים בעיניכם, בשמו היו עתידים לקבל. עד לאותו זמן לא אלא בחנו ושפטו בצדק! 25 אחדים מתושבי ניתן רוח הקודש, כי ישוע עדיין לא נתפאר ירושלים שאלו: "האם אין זה האיש שהם רוצים ולא חזר לשמים. 40 אנשים רבים בהמון להרוג? 26 הנה הוא מדבר בציבור ואיש קראו לאחר ששמעו את דבריו: "הוא באמת אינו פוגע בו. אולי מנהיגינו הגיעו למסקנה הנביא! 41 אחרים קראו: "זהו המשיח! "היו שהוא באמת המשיח! 27 אולם כיצד ייתכן שלגלגו: "האם המשיח יבוא מהגליל? 42 הלא הדבר? הרי אנחנו יודעים מאין בא, ואילו כתוב כי המשיח יהיה מזרע דוד וכי יבוא המשיח אמור לבוא מאי־שם, ממקום בלתי מבית לחם, עיר דוד." 43 דעת הקהל ידוע. 28 "ודאי שיודעים אתם מי אני ומאין עליו הייתה חלוקה. 44 אחדים מהם רצו באתי, "קרא ישוע בקול בבית־המקדש. "אבל לתפסו, אך איש לא שלח בו יד. 45 אנשי דעו לכם שלא באתי אליכם על דעת עצמי, החוק שנשלחו לאסרו חזרו אל שולחיהם אלא נשלחתי על־ידי האלוהים שאותו אינכם בידיים ריקות. "היכן הוא? מדוע לא הבאתם מכירים. 29 אולם אני מכיר אותו, כי אני אותו?" שאלו הפרושים וראשי הכוהנים. בא ממנו והוא שלח אותי. 30 ההמון רצה 46 "הוא דיבר דברים נפלאים כל־כך; מעולם לתפוס אותו, אך איש לא הרים עליו אצבע, לא שמענו דברים כאלה!" השיבו. 47 "גם אתם

הלכתם שולל?" כעסו הפרושים. 48 "האם ראיתם משהו בינינו, המנהיגים או הפרושים, אשר מאמין כי הוא המשיח? 49 רק ההמון מקרב העם הזה מאמין בו, כי הם אינם יודעים את התורה. ארורים הם!" 50 נקדימון היה ביניהם; הוא זה שבא אל ישוע בלילה, וכששמע את דברי הפרושים אמר: 51 "האם תורתנו מתירה לנו לשפוט אדם לפני ששמענו מה בפיו וידענו מה שהוא עושה?" 52 "גם אתה מהגליל?" "שאלו בלעג." "דרוש בכתובים וראה שאף נביא אינו בא מהגליל!" 53 בזאת הם נפרדו והלכו איש לביתו.

8 ישוע הלך להר הזיתים. 2 אולם למחרת בבוקר חזר לבית המקדש. עד מהרה התאספו סביבו אנשים רבים והוא החל ללמד אותם. 3 בעודו מלמד הביאו אליו הסופרים והפרושים אישה שנתפסה במעשה ניאוף, והעמידו אותה לפני הקהל. 4 "רבי, אישה זאת נתפסה במעשה ניאוף, "אמרו, 5 "ותורת משה מצווה עלינו לרגום באבנים נשים כאלה. מה דעתך?" 6 הם רצו לנסות את ישוע, שכן חיפשו סיבה להכשיל ולהרשיע אותו. אולם ישוע התכופף וצייר באצבעו על הקרקע. 7 כשהיצו בו הסופרים והפרושים להשיב לשאלתם, הזדקף ישוע ואמר: "מי שלא חטא מעולם ישליך בה את האבן הראשונה!" 8 הוא התכופף שוב והמשיך לצייר באצבעו על הקרקע. 9 כל השומעים נמלאו בושה, ובזה אחר זה עזבו את המקום. מזקן עד צעיר, וישוע נותר לבדו עם האישה. 10 ישוע נשא את ראשו וראה שנותר לבדו עם האישה. "היכן מאשימך? האם הרשיע אותך משהו?" שאל אותה. 11 "לא אדוני", השיבה האישה. "אם

לכם אך ורק מה שנאמר לי על-ידי שולחי. הייתם אוהבים אותי. שהרי באתי אליכם מאת שהוא האמת. 27 והם עדיין לא הבינו שהוא האלוהים. לא באתי על דעת עצמי – אלוהים התכוון לאלוהים. 28 ישוע המשיך: "כאשר שלח אותי. 43 האם אתם יודעים מדוע אינכם תרימו את בן-האדם (על הצלב), תדעו מבינים את דברי? מפני שאינכם מסוגלים ותבינו שאני הוא המשיח ושאני עושה דבר על להקשיב לי. 44 השטן הוא אביכם, ואתם רוצים דעת עצמי, אלא אני מספר לכם מה שלימד לעשות את חפצו! הוא היה רוצח ונשאר רוצח; אותי אבי. 29 שולחי תמיד איתי; הוא לא נטש הוא שונא את האמת. כי אין בו שמץ של אמת; אותי, כי אני עושה תמיד את הטוב בעיניו." כל דבריו הם שקר בכוונה תחילה, שהרי 30 כשדיבר ישוע דברים אלה, יהודים רבים הוא מלך השקרים. 45 אינכם מאמינים לי האמינו שהוא המשיח. 31 על כן הוא אמר משום שאני אומר את האמת. 46 האם יכול להם: "אם תקיימו את דברי תהיו תלמידי מישחו מכם להוכיח אותי על איזשהו עוון? באמת. 32 אתם תדעו את האמת. והאמת ואם אני אומר את האמת. מדוע אינכם מאמינים תוציא אתכם לחופשי!" 33 "זרע אברהם לי? 47 ילדי האלוהים מקשיבים בשמחה אנחנו, "קראו היהודים לעומתו, "ומעולם לא לקול אביהם. אולם אתם אינכם מקשיבים, היינו עבדים לאיש. כיצד, אם כן, אתה אומר כי אינכם ילדי האלוהים!" 48 "בצדק קראנו שנחיה בני-חורין?" 34 "אני אומר לכם במלוא לך שומרוני!" קראו בחזרה בחימה. "שד נכנס האמת. "ענה ישוע, "כל מי שחוטא הוא עבד בך!" 49 "לא נכנס בי שד", ענה ישוע. "אתם לחטא. 35 ולעבד אין כל זכויות. בעוד שלבן לועגים ובזים לי רק מפני שאני מכבד את אבי. יש את כל הזכויות. 36 jaiōn g165) לכן, אם 50 איני מבקש כבוד לעצמי, אולם אלוהים הבן מוציא אתכם לחופשי. תהיו חופשיים אבי דורש זאת למעני, והוא ישפוט את מי באמת! 37 אני יודע שזרע אברהם אתם, שאינו מאמין בי. 51 אני אומר לכם ברצינות אולם יש ביניכם אחדים שרוצים להרוג אותי, ובכנות: מי שישמע בקולי לא ימות לעולם!" מפני שאינם יכולים לסבול את דברי. 38 אני 52 jaiōn g165) "עכשיו אנחנו בטוחים שנכנס בך מספר לכם את מה שראיתי אצל אבי, ואילו שד", אמרו לו. "אפילו אברהם והנביאים מתו, אתם עושים את מה שראיתם אצל אביכם." ואילו אתה טוען שכל השומע בקולך לא ימות 39 "אברהם הוא אבינו!" השיבו היהודים. אולם 53 jaiōn g165) האם אתה גדול וחזק ישוע השיב: "אילו הייתם בני אברהם, הייתם מאברהם אבינו או מהנביאים? למי אתה חושב נוהגים כמוהו. 40 אולם עתה מבקשים אתם את עצמך?" 54 "אם אני מכבד את עצמי, להרוג אותי על שסיפרתי לכם את האמת אשר אין לכך כל ערך", אמר ישוע. "אולם אבי שמעתי מאלוהים. אברהם מעולם לא היה מכבד אותי – כן, האב אשר אתם קוראים לו עושה דבר כזה! 41 ואילו אתם עושים את אלוהים 55 למרות אינכם מכירים אותו. אולם מעשי אביכם האמת. "אין אנו ממזרים! יש אני מכיר אותו, ואם אכחיש זאת אהיה לשקרן לנו אב אחד – האלוהים! "טענו. 42 אולם ישוע כמובן. אני באמת מכיר אותו ושומע בקולו. המשיך: "אילו אלוהים היה באמת אביכם, אזי 56 אברהם אביכם שש לראות את יום בואי; הוא

ראה אותו ושמו. 57 "איך יכולת לראות את אברהם?" שאלו היהודים בחוסר אמון. "לא מלאו לך עדיין חמישים שנה אפילו!" 58 "אמן אומר אני לכם, עוד לפני שאברהם נולד, אני הוא!" השיב ישוע. 59 דבריו עוררו את חמתם, והם החלו להשליך עליו אבנים. אולם ישוע נעלם מעיניהם, עבר על פניהם ויצא מהמקדש.

9 ישוע עבר בדרך וראה איש שהיה עיוור מלידה. 2 "רבי, שאלו תלמידיו, מדוע נולד האיש עיוור, בגלל חטאיו שלו או של הוריו?" 3 "לא בגלל חטאיו ולא בגלל חטאי הוריו", השיב ישוע. "אדם זה נולד עיוור על-מנת שאלוהים יוכל לגלות בו את כוחו וגבורתו. 4 עלינו למהר לעשות לאור היום את מה שהטיל עלינו שולחי, כי תוך זמן קצר יבוא הלילה, ואז לא יוכל איש לעשות דבר. 5 כל עוד אני בעולם, אני אור העולם – אני מעניק לו את אורי." 6 ישוע ירק על הארץ, עשה משחה מהרוק ומרח אותה על עיני העיוור. 7 "לך לשטוף את עיניך בבריכת השילוח", אמר לו ישוע. העיוור הלך לשטוף את עיניו ושב למקום בעיניים פקוחות ובריאיות. 8 שכנים ואנשים שהכירו אותו כקבצן עיוור שאלו זה את זה: "האם זהו אותו קבצן עיוור?" 9 אחדים השיבו: "כן." ואחרים אמרו: "לא. לא ייתכן שזהו אותו אדם", הרהרו בקול. "אבל הוא באמת דומה לו כשתי טיפות מים!" הקבצן בא לעזרתם וקרא "אני האיש!" 10 "כי צד אתה יכול לראות? מה קרה לך?" שאלו. 11 והקבצן סיפר להם: "אדם בשם ישוע מרח משחה על עיני, ואמר לי לשטוף אותן בבריכת השילוח. עשיתי כדבריו ואני יכול לראות!" 12 "היכן

תלמידיו? "שאל הקבצן. 28 הם קללו אותו ואמרו: "אתה תלמידו! אנחנו תלמידיו של משה רבנו! 29 אנחנו יודעים שאלוהים דיבר אל משה, אבל איננו יודעים דבר על האיש הזה." 30 "מוזר מאוד שאינכם יודעים דבר על אודות האיש שריפא את עיניי", השיב הקבצן. 31 "אנחנו יודעים כי אלוהים אינו שומע לקול הרשעים, אך הוא מקשיב ברצון לאלה שאוהבים אותו ושומעים בקולו. 32 מאז בריאת העולם לא שמענו על אדם שריפא עיוורון מלידה. 33 jaiōn g165) אילו אדם זה לא בא מאלוהים, הוא לא היה מסוגל לעשות מאומה! 34 "ממוזר שכמוך! קראו לעברו בזעם. אתה מתיימר ללמד אותנו? והם גרשוהו החוצה. 35 כאשר שמע ישוע את הדבר, הוא פגש בקבצן ושאל אותו: "האם אתה מאמין בכך האדם?" 36 "מיהו?" שאל האיש. "אני רוצה להאמין בו." 37 "ראית אותו, והוא מדבר אליך כרגע" השיב ישוע. 38 "כן, אדוני, קרא האיש. "אני מאמין! והוא השתחוה לישוע. 39 "אני באתי לעולם לשם משפט – להעניק ראייה לעיוורים, ולהוכיח לאלה שחושבים את עצמם לפיקחים שהם למעשה עיוורים", אמר ישוע. 40 הפרושים שעמדו שם שאלו: "האם אתה כולל אותנו בין העיוורים?" 41 "אילו הייתם עיוורים לא הייתם אשמים", הסביר ישוע. "אולם אתם טוענים שאתם רואים, ולכן אתם אשמים."

10 "אני אומר לכם באמת, "המשיך ישוע, "מי שמסרב להיכנס למכלאת הצאן דרך השער, ובוחר להיכנס בדרך הצדדית, הוא גנב או שודר. 2 האדם שנכנס דרך השער הוא רועה הצאן. 3 השומר יפתח לו את השער, עדר הצאן ישמע ויכיר את קולו, והרועה יוביל את

21 אחרים אמרו: "הוא אינו נשמע כמי שנכנס בו שד. האם שד יכול לפקוח עיני עיוורים?" ישוע. אולם הוא התחמק מיריהם. 40 ישוע 22 בחג החנוכה, בחורף, 23 התהלך ישוע בבית המקדש באגף הנקרא "אולם שלמה". לראשונה. הוא נשאר שם זמן־מה, 41 ואנשים 24 היהודים הקיפוהו מכל עבר ושאלו: "עד מתי בכוונתך לסקרן אותנו? אם אתה הוא המשיח, מדוע אינך אומר זאת בפירוש?" 25 "כבר אמרתי לכם, אבל לא האמנתם לי", השיב ישוע. "המעשים שאני עושה בשם אבי מאשרים זאת. 26 אולם אינכם מאמינים לי, כי אינכם שייכים לצאני. 27 אני מכיר את צאני, צאני מכירות את קולי והן הולכות אחרי. 28 אני מעניק להן חיי נצח והן לא תאבדנה. איש לא יחטוף אותן ממני, (jaion g165, aionios g166) 29 כי אבי נתן לי אותן, והוא חזק וגיבור מכולם. משום כך לא יוכל איש לחטוף אותן ממני. 30 אבי ואני אחד אנחנו!" 31 שוב החלו מנהיגי היהודים להשליך עליו אבנים. 32 "הראיתי לכם הרבה מעשים טובים בשם אבי, איזה מהם גרם לכם שתשליכו עלי אבנים?" שאל ישוע. 33 "איננו משליכים עליך אבנים בגלל המעשים הטובים שעשית, אלא בגלל שאתה מגדף את האלוהים; למרות שאתה אדם, אתה עושה את עצמך לאלוהים!" 34 "אך הכתובים שלכם אומרים: 'אלוהים אתם', והכוונה היא לבני־האדם", השיב ישוע. 35 "אם האנשים שאליהם מדברים הכתובים מכונים 'אלוהים', והכתוב הוא דבר אמת. 36 מדוע קוראים אתם 'מגדף' למי שקדשו האב ונשלח לעולם הזה על־ידו, ושטוען כי הוא בן האלוהים? 37 אם איני עושה מעשים כפי שעושה אבי, אל תאמינו לי. 38 אולם אם אני אכן עושה את מעשי אבי, האמינו לפחות למעשים גם אם אינכם מאמינים לי, ואז תשוכנעו שאבי

11 איש בשם אלעזר, שגר בבית־עניה עם מרים ואחותה מרתא, חלה. אחותו מרים היא זו שמשחה את ישוע במרקחת יקרה וניגבה את רגליו בשערותיה. 3 מרתא ומרים שלחו הודעה לישוע: "אדוני, ידיך הטוב חולה מאוד." 4 כששמע ישוע את הדבר אמר: "מחלה זאת לא תיגמר במוות, כי אם להביא כבוד לאלוהים. כי בן האלוהים יפואר באמצעות המחלה הזאת." 5 ישוע אהב מאוד את מרתא, מרים ואלעזר. 6 כאשר ישוע שמע שאלעזר חלה, התעכב יומיים 7 ורק לאחר מכן אמר לתלמידיו: "הבה נחזור ליהודה." 8 "אולם, רבי, קראו התלמידים במחאה, 'לפני ימים ספורים בלבד ניסו מנהיגי היהודים להרוג אותך, ועכשיו אתה חוזר לאותו מקום?'" 9 "בכל יום יש שתיים־עשרה שעות אור, ובמשך השעות האלה יכול כל אחד ללכת בלי ליפול או להיכשל. 10 מי שהולך בלילה ייכשל וימעד בגלל החשכה." 11 ישוע המשיך: "חברנו אלעזר ישן, אך אני הולך להעיר אותו." 12 ישוע התכוון לכך שאלעזר מת, אולם תלמידיו חשבו שאמר כי אלעזר ישן במנוחה, ולכן אמרו: "אם אלעזר ישן שינה טובה הוא ודאי יבריא!" 14 "אלעזר מת", אמר להם ישוע בפירוש. 15 "אני שמח למענכם שלא הייתי

שם. כדי שתלמדו להאמין. הבה נלך אליו." ישוע, וגם הוא התרגש ונאנח. ³⁴ "היכן קברתם ¹⁶ תומא (הנקרא בשם חיבה "התאום") אמר אותו? "שאל. "בוא וראה", ענו האנשים. ³⁵ ישוע לחבריו התלמידים: "בואו נלך גם אנחנו כדי בכה. ³⁶ "הם היו חברים טובים מאוד", אמרו שנמות איתו." ¹⁷ בהגיעם לבית־עניה נאמר היהודים זה לזה. "ראו עד כמה אהב אותו!" להם שאלעזר מת ושהוא קבור כבר ארבעה ³⁷ היו שאמרו: "אם הוא ריפא את העיוור, האם ימים. ¹⁸ בית־עניה מרוחקת מירושלים רק לא היה יכול גם למנוע את מותו של אלעזר?" כשלושה קילומטר, ¹⁹ ויהודים רבים באו ³⁸ ישוע שוב התרגש והלך אל קברו של מירושלים לנחם את מרתא ומרים באבלן. אלעזר. הוא נקבר במערה שאבן גדולה חסמה ²⁰ כאשר שמעה מרתא שישוע היה בדרכו את פיתחה. ³⁹ "הזיזו את האבן", ביקש ישוע. אליהן. הלכה לפגוש אותו, ואילו מרים נשארה אולם מרתא, אחות המת, אמרה: "אבל אדוני, בבית. ²¹ "אדוני, "אמרה מרתא לישוע, "אילו הגופה ודאי מצחינה; הרי הוא קבור כבר היית כאן, אחי לא היה מת. ²² אך עדיין ארבעה ימים!" ⁴⁰ "האם לא אמרתי לך שאם לא מאוחר מדי, כי אני יודעת שכל מה תאמיני תראי את גבורת האלוהים?" שאל ישוע. שתבקש מאלוהים הוא ייתן לך." ²³ "אחיך" ⁴¹ האנשים הזיזו את האבן, וישוע נשא עיניו יקום לחיים", הבטיח ישוע. ²⁴ "כן, "אמרה אל השמים וקרא: "אבי, תודה לך על שאתה מרתא, "עם כל האחרים בתחיית המתים ביום שומע אותי. ⁴² אני יודע שאתה שומע אותי האחרון." ²⁵ אולם ישוע אמר לה: "אני הוא תמיד, אולם אמרתי זאת כדי שכל הנוכחים התחייה והחיים. כל המאמין בי יחיה אפילו כאן יאמינו שאתה שלחת אותי." ⁴³ לאחר אם ימות. ²⁶ כל המאמין בי יחיה לנצח ולא ימות לעולם! האם את מאמינה לי?" ²⁷ "כן, אדוני, "השיבה, "אני מאמינה שאתה המשיח בן־האלוהים אשר לו חיכינו זמן רב." לו ללכת", אמר ישוע. ⁴⁵ יהודים רבים מבין ²⁸ כשסיימה מרתא לדבר עזבה את ישוע מנחמי מרים אשר חזו בנס האמינו בישוע. וחזרה למרים. מרתא קראה למרים בסתר ⁴⁶ אולם היו שהלכו לפרושים וסיפרו להם את ואמרה: "המורה נמצא כאן; הוא רוצה לדבר הדבר. ⁴⁷ הפרושים וראשי הכוהנים כינסו איתך." ²⁹ מרים יצאה אליו מיד. ³⁰ ישוע נשאר עדיין מחוץ לכפר, במקום שבו פגשה אותו אנחנו? "שאלו זה את זה במבוכה. "האיש הזה מרתא. ³¹ היהודים שבאו לנחם את האבלות הם יאמין בו כל העם וילך אחריו, וזה יהיה חשבו שהיא הולכת לבכות על קבר אחיה, סופנו, כי אז יבואו הרומאים ויסירו את בית ולכן הלכו בעקבותיה. ³² כאשר הגיעה מרים המקדש ואת עמנו! ⁴⁹ קייפא, הכהן הגדול למקום הימצאו של ישוע, נפלה להגליו וקראה באותה שנה, אמר להם: "אינכם מבינים דבר! בבכי: "אדוני, אילו היית כאן, אחי לא היה ⁵⁰ האינכם מבינים כי מוטב שאדם אחד ימות מת." ³³ בכייה ובכי האבלים נגע ללבו של בעד כל העם, מאשר שכל העם ימות בעד

אדם אחד? למה לסכן את העם? 51 קייפא לה". אמר ישוע. "היא עשתה זאת כהכנה לאמר דברים אלה ביוזמתו, אלא בהשראת לקבורתי. 8 העניים נמצאים אתכם תמיד, אלוהים, כי בהיותו הכהן הגדול של אותה ואילו אני איני נמצא אתכם תמיד." 9 יהודים שנה ניבא שישוע ימות בעד העם. 52 ולא רק בעד העם, אלא גם כדי לקבץ ולאחד את כל בני־האלוהים באשר הם. 53 מאותו יום ואילך תכננו מנהיגי היהודים להרוג את ישוע. 54 ולכן הוא הפסיק להתהלך בגלוי באזור יהודה. הוא עזב את ירושלים והחליט ללכת לעיר אפרים שבנבול המדבר, שם נשאר עם תלמידיו. 55 בהתקרב חג הפסח עלו לירושלים יהודים רבים מכל קצות הארץ, כדי להשתתף בטקס הטהרה שקדם לחג. 56 הם רצו לראות את ישוע, ובעמדם בבית־המקדש שאלו איש את רעהו: "מה דעתכם, האם יבוא לחג הפסח או לא?" 57 בינתיים הודיעו ראשי הכהנים והפרושים בציבור, שכל הרואה את ישוע חייב לדווח להם על כך מיד, כדי שיוכלו לאסרו.

12 ששה ימים לפני חג הפסח שב ישוע לבית־עניה, כפרו של אלעזר שהשיבו לחיים. 2 ונערכה לכבודו ארוחת ערב חגיגית. אלעזר ישב עם ישוע בין האורחים, ואילו מרתא שרתה את האורחים. 3 מרים לקחה מרקחת יקרה העשויה משמנים ובשמים ריחניים, משחה את רגליו של ישוע וניגבה אותן בשערותיה. ריח הניחוח מילא את כל הבית. 4 אחד מתלמידיו אשר עמד להסנירו, יהודה איש קריות שמו, קרא: 5 "המרקחת הזאת שווה הרבה כסף! היא הייתה יכולה למכור אותה ולחלק את הכסף לעניים." 6 הוא לא דיבר מתוך דאגה לעניים, אלא מתוך דאגה לעצמו. יהודה היה הנזכר של קבוצת התלמידים, ולעתים קרובות משך מכספי הקבוצה לצרכיו הפרטיים. 7 "הנח

ר.ב. אחרת יישאר סתם גרגר בודד. ²⁵ האוהב את חייו על־פני האדמה – יאבד אותם; והשונא את חייו על־פני האדמה יזכה בחיי נצח. ^{aiōnios} g166) ²⁶ "הרוצה להיות תלמידי צריך ללכת בעקבותי, כי המשרתים אותי חייבים להיות במקום שאני נמצא. אלוהים אבי יכבד את כל אלה שהולכים בעקבותי ומשרתים אותי. ²⁷ כעת נבהלה נפשי, אולם איני יכול לבקש מאבי שיצילני מגורלי, שהרי לשם כך באתי לעולם. ²⁸ אבי, פאר את שמך! "לפתע נשמע קול מהשמים: "כבר פארתי ואוסיף לפאר. " ²⁹ כל הנוכחים שמעו את הקול, אולם חלקם חשב שהיה זה קול רעם, וחלקם אמר שמלאך דיבר עם ישוע. ³⁰ "הקול הזה היה למענכם ולא למעני", אמר להם ישוע. ³¹ "עכשיו הגיע מועד משפטו של העולם, ושר העולם הזה (השטן) יגורש. ³² וכאשר אנשא מן הארץ אמשוך אלי את כולם. " ³³ הוא אמר זאת כדי לרמוז להם כיצד ימות. ³⁴ "אולם אנחנו למדנו מהתורה שהמשיח יחיה לנצח ולא ימות לעולם, אם כן מדוע אתה אומר שבן־האדם צריך להנשא מן הארץ? מי בן־האדם הזה? "שאלו אותו.

^{aiōn} g165) ³⁵ "האור יישאר אתכם עוד זמן קצר בלבד", אמר ישוע. "על כן, תנצלו את העובדה הזאת והתהלכו באור כל עוד אתם יכולים. מפני שעם רדת החשכה לא תוכלו למצוא את דרככם. ³⁶ האמינו באור לפני שיהיה מאוחר מדי, כדי שגם אתם תהיו בני האור. "לאחר שסיים את דבריו הלך לדרכו, והם לא ראו אותו. ³⁷ על־אף הניסים הרבים שחולל ישוע, אנשים רבים לא האמינו שהוא המשיח. ³⁸ הנביא ישעיהו חזה מצב זה כשאמר: "ה', מי האמין לשמועתנו, וזרוע ה' על־מי נגלתה?" ³⁹ לכן הם לא יכלו להאמין. ישעיהו אף ניבא:

13 לפני חג הפסח, ישוע ידע שהגיעה שעתו לעזוב את העולם ולשוב אל אביו. ישוע תמיד אהב מאוד את בחיריו בעולם הזה, ועתה עמד להוכיח להם כי אין גבול לאהבתו. ² לעט סעודת הערב השטן כבר המריץ את יהודה איש־קריית להסגיר את ישוע. ³ ישוע ידע כי אביו נתן בידו את הכול, וכי הוא בא מאלוהים וישוב אל אלוהים. ⁴ לכן הוא קם מהשולחן בארוחת הערב, הסיר את בגדיו וקשר למותניו מנבת. ⁵ אחר כך לקח קערה, מילא אותה מים, החל לרחוץ את רגלי תלמידיו וניגב אותן במגבת הקשורה

למתניו. 6 כאשר הניע תורו של שמעון פטרוס סמוך לחיקו. 24 ולכן רמז לו שמעון פטרוס הוא קרא: "אדוני, איך ייתכן שאתה תרחץ את לשאל אותו למי כוונתו. 25 התלמיד הטה את רגליו?" 7 "כעת אינך מבין מדוע אני עושה ראשו וקרבו לראשו של ישוע. "אדוני, למי זאת, אולם יבוא יום שתבין זאת", השיב ישוע. כוונתך? "שאל בלחישת. 26 "למי שאניש את 8 "לא, "מחה פטרוס, "לעולם לא תרחץ את רגליו!" "אם לא ארחץ אותך, לא יהיה לך חלק בי", השיב ישוע. (aiōn g165) 9 "אם כך, "קרא איש־קריות. 27 כאשר סיים יהודה לאכול פטרוס, "רחץ לא רק את רגלי, אלא גם את את הלחם נכנס השטן ללבו. "סיים את העניין ידי וראשי. 10 "מי שרחץ כבר את כל גופו במהירות", אמר לו ישוע. 28 איש מהנוכחים צריך לרחוץ את רגליו בלבד כדי להיות נקי לא ידע למה ישוע התכוון. 29 היו שחשבו וטהור. עתה אתם נקיים. אבל לא כולכם." כי ישוע ביקש ממנו לקנות את צרכי החג או 11 ישוע אמר דברים אלה מפני שידע מי עמד לתת כסף לעניים, מפני שיהודה היה הנזכר. להסגירו. 12 כשסיים ישוע לרחוץ את רגליו 30 יהודה עזב מיד את המקום ויצא. היה אז לבש את בגדיו, התיישב ושאל: "האם אתם מבינים מה עשיתי לכם? 13 אתם קוראים ישוע: "הניעה שעתי; עתה יתפאר בן־האדם, לי־מורה ואדון, ואכן נוהגים אתם בצדק, כי ואלוהים יפואר בו. 32 אם אלוהים יפואר זוהי האמת. 14 לכן אם אני, האדון והמורה, בי, הוא בעצמו יפאר אותי ואף יעשה זאת רחצתי את רגליכם, גם אתם צריכים לרחוץ במהרה. 33 ילדי היקרים, עוד מעט עלי ללכת איש את רגלי רעהו. 15 נתתי לכם דוגמה כדי מאתכם. לאחר שאלך לא תוכלו לבוא אלי גם שתנהגו כמוני. 16 האמינו לי, העבד אינו חשוב אם תחפשו אותי, כפי שכבר אמרתי למנהיגי מאדוני, והשליח אינו חשוב משולחו. 17 כאשר 34 "אני מפקיד בידכם מצווה תבינו את משמעות הדברים האלה ותנהגו חדשה: אהבו איש את רעהו כשם שאני אוהב לפיהם, יהיה לכם טוב ותתברכו. 18 "איני אתכם. 35 אהבתכם החזקה איש לרעהו תוכיח מתכוון לכולכם, כי אני יודע במי בחרתי. לעולם שאתם תלמידי. 36 "לאן אתה הולך, הכתובים מנבאים שאחד מאוכלי לחמי יבגוד בי. 19 אני מספר לכם זאת עכשיו כדי שתאמינו איתי עכשיו, אולם עוד זמן מה תצטרף אלי גם לי כשכל זה יתרחש. 20 "אמן אומר אני לכם: אתה, השיב ישוע. 37 "אבל מדוע איני יכול כל המקבל את מי שאני שולח מקבל למעשה ללכת איתך כעת?" פטרוס לא הבין. "אני מוכן אותי, וכל המקבל אותי מקבל למעשה את אפילו למות למענך!" 38 "למות למענך?" שאל שולחי. 21 בסיימו דברים אלה נאנח ישוע. "אני אומר לך שעד מחר בבוקר לפני אנחה עמוקה ואמר: "אכן, זוהי האמת – אחד קריאת התרנגול, תכחיש שלוש פעמים אפילו מכם יבגוד בי. 22 התלמידים הביטו איש את העובדה שאתה מכיר אותי!"

ברעהו בתמיהה ובמבוכה, משום שלא ידעו 14 "אל תתנו מקום לדאגה בלבבכם; למי התכוון. 23 תלמידו החביב של ישוע היה האמינו באלוהים והאמינו כי. 2 בבית אבי

מעונות רבים. ואני הולך להכין לכם מקום. בקרבכם. ¹⁸ לא אעזוב אתכם כיתומים; אני לולא היה הדבר נכון. לא הייתי מספר לכם אחזור אליכם. ¹⁹ בעוד זמן קצר העולם כבר זאת. ³ לאחר שהכול יהיה מוכן אחזור ואקח לא יראה אותי. אך אתם תראו אותי. כי אני חי אתכם אלי. כדי שתהיו תמיד במקום שבו אני וגם אתם תחיו. ²⁰ ביום ההוא תדעו שאני שוכן נמצא. ⁴ אתם יודעים לאן אני הולך וכיצד באבי, אתם שוכנים בי ואני בכם. ²¹ כל השומע להגיע לשם. ⁵ "לא, איננו יודעים לאן אתה בקולי אוהב אותי; על כן אבי ואני נאהב אותנו. הולך". קרא תומא. "כיצד אתה מצפה שנדע ואני אתוודע אליו." ²² יהודה תלמידו (לא את הדרך?). ⁶ אולם ישוע ענה: "אני עצמי אישקרויות) פנה אליו: "אדוני, מדוע רוצה הדרך. האמת והחיים. איש אינו יכול לבוא אתה להתוודע אלינו בלבד, אל תלמידך. אל האב אלא באמצעותי. ⁷ אילו ידעתם מי ולא אל העולם כולו?" ²³ "מפני שאגלה את אני, הייתם יודעים גם מיהו אבי. מעתה ואילך עצמי רק למי שאוהב אותי ושומע בקולי". אתם מכירים אותו וגם ראיתם אותו. ⁸ "אדוני, השיב ישוע. "גם אבי יאהב את מי שאוהב אותי. הראה לנו את האב ונסתפק בכך". ביקש ואנחנו נשכון בתוכו. ²⁴ מי שאינו שומע בקולי פיליפוס. ⁹ אולם ישוע השיב: "פיליפוס, לאחר אינו אוהב אותי. זכרו, אין אלה דברי, כי אם שהייתי אתכם במשך כל הזמן הזה, עדיין אינך יודע מי אני? מי שראה אותי ראה את אבי, אם יודע מי אני? מי שראה אותי ראה את אבי, אם כן מדוע מבקש אתה לראותו? ¹⁰ האם אינך מאמין שאני חי באבי, ושאבי חי בי? אין אלה המילים שלי, כי אם של אבי השוכן בקרבי כל מה שאמרתי. ²⁷ "אני משאיר לכם שלושה והפועל דרכי. ¹¹ "האמינו לי שאני חי באבי ואבי חי בי; האמינו לי לפחות בזכות הנסים שלי. לכן אל תפחדו ואל תדאגו. ²⁸ זכרו את והנפלאות שחוללתי. ¹² אני אומר לכם בכנות מה שאמרתי לכם: אני הולך עכשיו, אולם וברצינות: כל מי שמאמין בי יוכל לעשות אשכח אתכם. אם אתם באמת אוהבים אותי, את כל מה שאני עושה, ואף הרבה יותר מזה, תשמחו לשמוע שאני חוזר אל אבי, כי הוא כי אני הולך אל אבי. ¹³ אעשה למענכם כל גדול ממני. ²⁹ אני מספר לכם את כל הדברים מה שתבקשו בשמי, כדי שהאב יכובד בבנו. האלה לפני התרחשותם, כדי שתאמינו בי ¹⁴ אכן, אעשה את כל מה שתבקשו בשמי. ¹⁵ "אם אתם אוהבים אותי, שמעו בקולי; ¹⁶ ואני אבקש מאבי שיתן לכם יועץ אחר שלא יעזוב אתכם לעולם – jaiōn g165) ¹⁷ את רוח הקודש והאמת. העולם לדעת שאני אוהב את אבי; משום כך רוב האנשים בעולם אינם יכולים לקבל את רוח הקודש. מפני שאינם מכירים אותו ואינם מכאן."

מעונינים בו כלל. אולם אתם מכירים אותו. **15** "אני הגפן האמתית ואבי הוא הכורם. כי עתה הוא נמצא אתכם ובקרוב אף ישכון ² הוא גוזם את כל הענפים שאינם נושאים פרי,

ומטהר את הענפים שנושאים פרי, כדי שישאו יותר פרי. 3 אתם כבר מטוהרים על-ידי הוא שונא אתכם. 20 האם אתם זוכרים מה הדברים שאמרתי לכם. 4 עליכם לקשור את שאמרתי לכם? העבד אינו גדול מאדוניו, וכך חייכם בחיי. אם לא תהיו חלק ממני, לא תוכלו הם רודפים אתכם משום שרדפו אותי; אילו לשאת פרי, כשם שענף גזום אינו מסוגל לשאת הקשיבו לי, היו מקשיבים גם לכם. 21 האנשים פרי מעצמו. 5 "כן, אני הנפן ואתם הענפים. בעולם ירדפו אתכם משום שאתם שייכים לי, מי שמחובר אלי ואני אליו ישא פרי רב, כי ומשום שהם לא מכירים את האלוהים אשר בלעדי אינכם מסוגלים לעשות דבר. 6 מי שלח אותי. 22 "לולא דיברתי אליהם הם לא שיאנו מחובר אלי ייזרק החוצה כענף יבש היו אשמים, אולם עתה אין להם כל תירוץ וחסר-תועלת שנועד לשריפה. 7 אולם אם תקשרו את חייכם בחיי ותשמרו את מצוותי, אתן לכם כל מה שתבקשו ממני. 8 ואבי יכובד בעשותכם פרי ובהיותכם תלמידי. 9 "אני אוהב אתכם כפי שאבי אוהב אותי; דבקו אותי ואת אבי. 25 כך מתקיימים הדברים באהבתי! 10 אם תשמרו את מצוותי תעמדו בתורה שלהם שמתייחסים למשיח: 'שנאת באהבתי, כשם שאני שומר את מצוות אבי חיים שנאוני'. 26 "אולם אני אשלח לכם את ועומד באהבתו. 11 אני מספר לכם דברים המנחם – את רוח הקודש שהוא מקור האמת. אלה כדי שתימלאו בשמחתי, וכדי ששמחתכם הוא יבוא אליכם מאת האב ללמד אתכם תהיה מושלמת. 12 אני דורש מכם שתאהבו איש את רעהו כשם שאני אוהב אתכם. 13 האהבה הגדולה ביותר היא זו של אדם שמקריב את נפשו בעד ידידיו: 14 ואם תשמעו בקולי תהיו ידידי. 15 לא אקרא לכם יותר 'עבדים', כי האדון אינו משתף את עבדיו בסודותיו; עתה הנכם ידידי ואנשי-סודי, כי סיפרתי לכם כל מה שאמר לי אבי. 16 "לא אתם בחרתם בי, כי אם אני בחרתי בכם ושלחתי אתכם ללכת ולעשות פרי מבורך ואמתי, כדי שאבי יתן לכם כל מה שתבקשו ממנו בשמי. 17 אני מצווה עליכם לאהוב איש את רעהו. 18 העולם אמנם שונא אתכם, אולם דעו לכם שהוא שונא אותי לפני ששנא אתכם. 19 אילו הייתם שייכים לעולם, היה העולם אוהב אתכם; אולם אינכם שייכים לעולם, כי

16 "סיפרתי לכם את כל הדברים האלה כדי שתדעו מה מצפה לכם ולא תופתעו או תיבהלו. 2 יגרשו אתכם מבתי-הכנסת, ואף יגיע הזמן שהרוצחים אתכם יחשבו שהם עושים את רצון אלוהים! 3 הם יעשו כל זאת מפני שאינם מכירים את אבי ואותי. 4 אני מספר לכם את כל הדברים האלה כדי שבבוא העת תיזכרו שהזהרתי אתכם. לא סיפרתי לכם זאת מקודם, מפני שעדיין הייתי עמכם. 5 "אולם עתה אני חוזר אל שולחי, ואיש מכם אינו מתעניין לדעת לאן אני הולך. 6 דברי רק העציבו אתכם. 7 האמת היא כי מוטב שאלך, כי

אחרת לא יבוא המנחם. אם אלך הוא יבוא. אולם אשוב לראותכם. ואז תשמחו מאוד ואיש מפני שאשלח אותו אליכם. 8 "כאשר יבוא המנחם הוא ילמד את העולם מהי משמעות לא יהיה עליכם לבקש ממני דבר, כי תוכלו החטא, הצדק והמשפט. 9 הוא יוציא לאור את לבקש את הדבר מאבי, והוא ייתן לכם כל מה חטא העולם, משום שלא האמינו בו. 10 הוא שתבקשו ממנו בשמי. 24 עד עתה לא ביקשתם יראה להם מהו הצדק האמתי. כי אני חוזר אל דבר בשמי; בקשו ותקבלו. כדי שתימלאו אבי ושוב לא תראו אותי. 11 הוא ילמד אותם שמחה רבה. 25 "דיברתי אליכם במשלים את משמעות המשפט, כי שליט העולם הזה וחידות, אולם יבוא יום שאדבר אליכם על (השטן) כבר נשפט ונדון. 12 "הייתי רוצה אבי בבירור ולא עוד בחידות ובמשלים. לומר לכם עוד דברים רבים, אבל אינכם מסוגלים להבין עדיין. 13 כאשר יבוא אליכם ולא אצטרך יותר לבקש מאבי שיתן לכם רוח האמת הוא יוביל אתכם אל כל האמת, אותי. 27 כי אבי אוהב אתכם משום שאתם כי אין הוא מדבר על דעת עצמו; הוא יספר אוהבים אותי ומאמינים שיצאתי ממנו. 28 כן, לכם את אשר שמע. הוא יספר לכם גם על יצאתי מאבי ובאתי לעולם. כעת אני עוזב את העתיד. 14 הוא יפאר אותי ויביא לי כבוד רב העולם וחוזר לאבי. 29 "סוף סוף אתה מדבר בהראותו לכם את תפארתו. 15 כל תפארתו היא תפארתו, ומשום כך אמרתי לכם שהרוח קראו תלמידיו בהקלה. 30 "עתה אנו יודעים יביא לי כבוד רב בהראותו לכם את תפארתו. שאתה יודע הכל, ואיננו צריכים לשאול אותך 16 בעוד זמן מה אלך ושוב לא תראו אותי, יותר שאלות. אנו מאמינים שבאת מאלוהים." אך כעבור זמן מה תראו אותי בשנית. כי אני 31 "אתם מאמינים לי לבסוף?" שאל ישוע. הולך אל אבי. 17 אחדים מתלמידיו לא 32 "אולם יגיע הזמן – למעשה הוא כבר הגיע – הבינו את דבריו. "למה הוא מתכוון באמרו שכולכם תתפזרו איש לביתו ותעזבוני לבדי. שבעוד זמן מה נראה אותו בשנית. כי הוא אך לא אהיה לבדי כי אבי עמדי. 33 אמרתי הולך אל אביו? "שאלו איש את רעהו. 18 "למה לכם את כל הדברים האלה כדי שלבכם הוא מתכוון באמרו 'זמן מה'?" תמחו. 19 ישוע ידע מה הטריד אותם ולכן שאל: "האם אתם קשיים וצרות, אולם חיזקו ואימצו, כי אני תוהים למה התכוונתי? 20 אני אומר לכם ניצחתי את העולם!"

17 בסיימו לדבר נשא ישוע את עיניו השמימה ואמר: "אבי, הגיעה השעה; פאר את בנך כדי שבנך יפאר אותך. 2 הרי נתת לו סמכות וכוח על כל בני־האדם, כדי שיעניק חיי עולם לכל מי שנתת לו. (jaïōnios g166) 3 חיי עולם פירושו להכיר אותך, אלוהי האמת לבדו, ואת ישוע המשיח אשר שלחת. (aiōnios)

וכך סיימתי את המשימה שהטלת עלי. 4 מתפלל שהם יהיו מאוחדים כמונו; שהם יהיו פארתי אותך על-פני הארץ. 5 עתה, אבי, בנו כשם שאתה בי ואני בכך, כדי שהעולם פאר אותי בכבוד שהיה לי איתך עוד לפני בריאת העולם. 6 "סיפרתי על אודותיך לכל האנשים שנתת לי בעולם. למעשה הם היו שלך תמיד; אתה נתת לי אותם והם שמעו בקולך. 7 עתה הם יודעים שכל מה שנתת לי ממך הוא, 8 כי מסרתי להם את המצוות שמסרת לי. הם קיבלו אותן, והם יודעים בבטחון שבאתי לעולם מעמך ושאתה שלחת אותי. 9 "איני מתפלל בעד העולם כולו, אלא בעד אלה שנתת לי, כי הם שייכים לי. 10 אלה שהם שלי הם שלך, ושליך הם שלי, ולכן הם תפארתי. 11 כעת אני עוזב את העולם ומשאיר אותם כאן. אבי הקדוש, אני בא אליך ומבקש ממך: שמור על כל אלה שנתת לי, כדי שיתאחדו ויהיו לאחד - כמונו. 12 בהיותי כאן בעולם שמרתי על אלה שנתת לי אך אחד מהם לא אבד, מלבד בן-הגיהנום שבו נתקיימה הנבואה שבכתב־הקודש. 13 "עכשיו אני בא אליך. סיפרתי להם דברים רבים בהיותי עמם, כדי שיימלאו בשמחתך. 14 ומסרתי להם את מצוותיך. העולם שונא אותם, כי אינם שייכים לו, כשם שאני איני שייך לעולם. 15 אני לא מבקש ממך להוציא אותם מהעולם. אלא לשמרם מהרע. 16 הם אינם שייכים לעולם הזה, כשם שאני איני שייך לעולם הזה. 17 למד אותם את דבר האמת, כדי שיהיו קדושים וטהורים. 18 כשם ששלחת אותי אל העולם כך גם אני שולח אותם אל העולם. 19 אני מוסר את עצמי למענכם, כדי שיגדלו באמת ובקדושה. 20 "איני מתפלל רק בעד אלה כאן, אלא גם בעד אלה שיאמינו בי בעתיד, לאחר שישמעו את עדויות המאמינים. 21 אני

18 ישוע סיים את דבריו ועזב את המקום עם תלמידיו. הם חצו את נחל קדרון ונכנסו אל חורשת עצים. 2 יהודה, התלמיד שבגד בישוע, הכיר היטב את המקום, כי ישוע נפגש שם עם תלמידיו פעמים רבות. 3 ראשי הכוהנים והפרושים העמידו לרשות יהודה קבוצה של חיילים ושוטרים מצוידים בלפידים ובכלי נשק, והם הלכו אל אותה החורשה. 4 ישוע ידע היטב מה עומד לקרות לו. הוא צעד קדימה ושאל: "את מי אתם מחפשים?" 5 "את ישוע מנצרת", השיבו לו. "אני הוא", אמר ישוע. גם יהודה המסניר אותו היה שם. 6 לשמע מילים אלה הם נסוגו ונפלו על הארץ. 7 ישוע חזר על שאלתו: "את מי אתם מחפשים?" "את ישוע מנצרת", השיבו בשנית. 8 "אמרתי לכם, אני הוא", אמר ישוע. "אם אותי אתם מחפשים, עזבו את החבורה הזאת והניחו

להם ללכת. 9 ישוע אמר זאת כדי לקיים את האמת, מדוע אתה מכה אותי? 24 חנן שלח הנבואה שניבא: "מכל אלה שנתת לי לא אבד את ישוע, אסור באזיקים, אל קייפא הכהן אף אחד!" 10 לפתע שלף שמעון פטרוס את הגדול. 25 בינתיים המשיך שמעון פטרוס חרבו וקיץ את אוזנו הימנית של מלכוס, עבד להתחמם לאש המדורה, ושוב נשאל: "הרי גם הכהן הגדול. 11 השב את החרב לנדר!" פקד אתה אחד מתלמידיו של ישוע, לא כן? "לא, עליו ישוע. הרי עלי לשנות את הכוס שנתן לי מה פתאום?" הכחיש פטרוס. 26 אך אחד אבי. 12 החיילים, השוטרים ומפקדם תפסו מעבדי הכהן הגדול, קרובו של מלכוס (זה את ישוע, קשרו את ידיו. 13 הוליכו אותו תחילה שפטרוס קיצץ את אוזנו). קרא: "אולם ראיתי אל חנן – חותנו של קייפא שהיה הכהן הגדול אותך בחורשה יחד עם ישוע!" 27 פטרוס באותה שנה. 14 היה זה אותו קייפא שיעץ המשיך להכחיש את הדבר, ולפתע קרא ליהודים: "מושב שאדם אחד ימות בעד כל התרנגול. 28 בבוקר השכם הובילו את ישוע העם, מאשר שכל העם ימות בעד אדם אחד." מביתו של קייפא לבית הממשל. אך הם לא 15 שמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו במרחק נכנסו פנימה מחשש חמץ – הם רצו להישאר מה אחרי ישוע. התלמיד האחר היה מוכר כשרים לאכילת סעודת הפסח. 29 על כן יצא לכהן הגדול, ולכן הורשה להיכנס אל החצר אליהם פילטוס ושאל: "במה אתם מאשימים יחד עם ישוע, 16 ואילו פטרוס נאלץ להישאר את האיש?" 30 "אלמלא עשה דבר רע, לא מעבר לנדר. התלמיד האחר ניגש אל השוערת היינו אוסרים אותו!" השיבו. 31 "אם כן, שפטו וביקש ממנה להכניס את פטרוס. 17 הלא אותו בעצמכם לפי חוקי תורתכם," אמר גם אתה תלמידו של האיש הזה! "קראה פילטוס. אבל החוק אינו מתיר לנו עונש מוות", השוערת לעבר פטרוס. "מה פתאום?" הכחיש השיבו היהודים. 32 בזאת מלאו את מה שישוע פטרוס. 18 החיילים והמשרתים התחממו ניבא באשר לצורת מותו. 33 פילטוס שב סביב לאש המדורה שהדליקו, כי היה קר. לבית הממשל וקרא אליו את ישוע. "האם אתה פטרוס הצטרף אליהם כדי להתחמם מעט. מלך היהודים?" שאל. 34 "האם אלה המילים 19 בתוך הבית החל הכהן הגדול לחקור שלך או של האחרים?" השיב ישוע בשאלה. את ישוע על תלמידיו ועל מה שלימד 35 "האם אני יהודי?" שאל פילטוס. "בני-עמך אותם. 20 כל מה שהיה לי לומר אמרתי וראשי הכוהנים הסגירו אותך. מה עשית?" בציבור, באוזני המנהיגים והעם. תמיד לימדתי 36 "אילו הייתה מלכותי מהעולם הזה, היו בבתי הכנסת או בבית המקדש, וכולם יודעים משרתי נלחמים לצדי ומונעים את מאסרי מה שלימדתי", השיב ישוע. 21 "אל תשאל על-ידי ראשי היהודים. אולם בעת הזאת אותי, אלא את שומעי, הם יודעים את מה מלכותי אינה מהעולם הזה," אמר ישוע. שאמרתי. 22 אחד המשרתים שעמד שם הכה 37 "אם כן, אתה בכל זאת מלך?" תמה את ישוע על פניו. "ככה אתה מתחצף לכהן פילטוס. כן," השיב ישוע. "משימתי היא להביא הגדול?" שאל בזעם. 23 "אם אני משקר הוכח את האמת לעולם; לשם כך נולדתי ובאתי זאת." השיב ישוע. "אולם אם אני אומר את לעולם, וכל אוהבי האמת ישמעו לקולי."

38 "מהי האמת?" שאל פילטוס ויצא תחוצה מפני שכל העושה עצמו למלך מורד בקיסר! אל היהודים. "האיש חף מפשע ולא עשה 13 לשמע דברים אלה שוב הוציא פילטוס כל רע!" קרא פילטוס. 39 "בכל שנה בחג אליהם את ישוע, והוא עצמו התיישב על כסא הפסח אני מוציא לחופשי אסיר אחד. המשפט, במקום שנקרא: "רצפה" או "גבתא". אתם רוצים שאשחרר את מלך היהודים?" 14 כל זה התרחש בערב פסח, בשעה 40 "לא!" קראו. "אל תשחרר אותו: שחרר את בר-אבא! בר-אבא היה שותף למרד. פילטוס לעבר היהודים. "קח אותו מכאן! צלוב אותו!" הם צעקו. 15 "מה? לצלוב את מלככם?" שאל פילטוס. "רק הקיסר הוא מלכנו!" קראו ראשי הכוהנים. 16 פילטוס נכנע ומסר להם את ישוע כדי שיצלב אותו. 17 הם לקחו את ישוע, נתנו לו לשאת את צלבו, וכולם הלכו למקום הנקרא "גולגותא" ("מקום הגולגולת"). 18 הם צלבו אותו שם יחד עם שני אנשים אחרים – האחד לימינו והשני לשמאלו. 19 פילטוס כתב שלט בזו הלשון: "ישוע מנצרת, מלך היהודים" ותלה אותו על הצלב. 20 יהודים רבים קראו את הכתוב על השלט, כי ישוע נצלב קרוב לעיר, והשלט נכתב בעברית, ביוונית וברומית. 21 ראשי הוכהנים ביקשו מפילטוס לתקן את הכתוב: "אל תכתוב 'מלך היהודים', אלא: 'הוא טוען שהוא מלך היהודים'." 22 "את מה שכתבתי כתבתי", ענה פילטוס. 23 לאחר שצלבו החיילים את ישוע הם חילקו את בגדיו בין ארבעתם. "מה נעשה בכותונת?" שאלו איש את רעהו. הם לא רצו לקרוע אותה, משום שהייתה עשויה מאריג ללא תפרים. "נערוך הנרלה ונראה מי יזכה בה", החליטו. מעשה זה קיים את הנבואה מתהלים: "יחלקו בגדי להם, ועל לבושי יפילו גורל." כך עשו החיילים. 25 ליד הצלב עמדו אמו, דודתו, מרים אשת קלופס ומרים המגדלית. 26 כשראה ישוע את אמו עומדת ליד תלמידו האהוב, אמר

19 אז לקח פילטוס את ישוע והלקה אותו בשוטים. 2 החיילים שזרו זר קוצים, הניחוהו על ראשו והלבישו אותו גלימת ארגמן. 3 "יחי מלך היהודים!" קראו בלעג, והכו אותו באגרופיהם. 4 פילטוס יצא אל הקהל ואמר: "אני מוציא אליכם את ישוע כדי שתדעו שמצאתי אותו חף מפשע!" 5 ישוע יצא תחוצה, ראשו עטור זר קוצים ולגופו גלימת ארגמן. "הנה האיש!" קרא פילטוס. 6 כאשר ראו אותו ראשי הכוהנים והמשרתים, קראו: "צלוב אותו! צלוב אותו!" "צלבו אותו בעצמכם, "השיב להם פילטוס, "כי אני לא מצאתי בו כל אשמה." 7 "לפי תורתנו עליו למות," קראו היהודים, "כיוון שקרא לעצמו בן-האלוהים." 8 לשמע דברים אלה גבר פחדו של פילטוס. 9 הוא החזיר את ישוע לבית-הממשל ושאל אותו: "מאין אתה?" אולם ישוע לא ענה דבר. 10 "מדוע אינך עונה לי?" שאל פילטוס. "הרי אתה יודע כי יש בכוחי לצלוב אותך או לשחרר אותך!" 11 אבל ישוע השיב: "לולא קיבלת רשות מלמעלה, לא היית יכול לעשות לי דבר. לכן אשמת המסנירים אותי גדולה מאשמתך." 12 כששמע פילטוס דברים אלה ניסה לשחרר את ישוע, אולם היהודים התנגדו ואמרו: "אם תשחרר אותו תגלה חוסר נאמנות לקיסר,

לה: "אמא, זהו בנך." 27 ואל תלמידו האהוב אמר: "זוהי אמך." והתלמיד אסף אותה לביתו מאז ואילך. 28 ישוע ידע שהכל הסתיים, וכדי למלא את הכתוב אמר: "אני צמא." 29 בקרבת מקום עמד כד מלא חומץ. הם טבלו ספוג בחומץ. תקעו את הספוג בקצה ענף אזוב והנישוהו לפיו. 30 ישוע טעם מהחומץ וקרא: "נשלם." הוא היטה ראשו הצידה ונפח נשמתו. 31 הואיל והיה ערב שבת, לפני שבת של פסח, לא רצו מנהיגי היהודים להשאיר את הגופות על הצלבים למשך השבת. על כן ביקשו מפילטוס לשבור את עצמות רגליהם של הנצלבים. כדי להחיש את מותם וכדי שאפשר יהיה להוריד את הגופות. 32 החיילים באו ושברו את רגלי השניים שנצלבו לצדי ישוע. 33 כשניגשו אל ישוע נוכחו שהוא כבר מת, ולכן לא שברו את עצמות רגליו. 34 אחד החיילים דקר את צידו בחנית, ומיד יצאו דם ומים מגופו. 35 זה שראה את כל זאת יודע שדבריו נכונים, והוא מספר לכם אותם כדי שתאמינו גם אתם. 36 כך מלאו החיילים את הכתוב: "ועצם לא תשברו בו." 37 ובספר זכריה כתוב: "והביטו אלי את אשר דקרו." 38 לאחר מכן בא אל פילטוס יוסף הרמתי, שהיה תלמידו של ישוע אך שמר על כך בסוד מפחד מנהיגי היהודים, וביקש רשות לקחת את גופתו של ישוע; והרשות ניתנה. 39 גם נקדימון בא לשם – אותו איש שבא אל ישוע בלילה – והביא איתו כשלושים קילוגרם של מרקחת יקרה העשויה מבשמים ושמנים. 40 השניים לקחו את גופת ישוע ועטפוה בתכריכים עם בשמים. כמנהג הקבורה היהודית. 41 קרוב למקום הצליבה היה גן ובו קבר חדש שאיש לא נקבר בו מעולם. 42 הם קברו בו את ישוע

20 השכם בבוקר יום ראשון, עוד לפני הנץ החמה, באה מרים המגדלית אל קברו של ישוע וראתה שהאבן הוסרה מפתח הקבר. 2 היא רצה מיד אל שמעון פטרוס ואל התלמיד השני, זה שהיה אהוב על ישוע. היא קראה: "הם לקחו את הארון מהקבר! איננו יודעים היכן שמו אותו!" 3 פטרוס והתלמיד השני מיהרו יחד אל הקבר; התלמיד השני הקדים אותו והגיע ראשון. 5 הוא הביט פנימה וראה את התכריכים מונחים במקומם, אולם לא נכנס לקבר. 6 שמעון פטרוס בא אחריו ונכנס פנימה. גם הוא ראה את התכריכים. 7 הבד שעטף את ראשו של ישוע היה מקופל ומונח בצד בניפרד מהתכריכים. 8 ואז גם התלמיד האחר נכנס פנימה, ראה והאמין שישוע קם לתחייה. 9 כי עד אז לא הבינו שהכתובים ניבאו כי הוא יקום לתחייה. 10 שניהם הלכו הביתה. 11 ובינתיים חזרה מרים אל הקבר, עמדה בחוץ ובכתה. היא העיפה מבט לתוך הקבר, 12 ולפתע נגלו אליה שני מלאכים לבושי לבן יושבים במקום שבו הייתה גופת ישוע: אחד למרגלותיו ושני למראשותיו. 13 "מדוע את בוכה?" שאלו המלאכים. "כי הם לקחו את ארוני ואיני יודעת היכן הניחו אותו." השיבה מרים. 14 היא הרגישה שמישהו עומד מאחוריה. כשהביטה לאחור ראתה את ישוע, אולם היא לא הכירה אותו. 15 "מדוע את בוכה? את מי את מחפשת?" שאל אותה ישוע. מרים חשבה אותו לשומר הגן ולכן התחננה לפניו: "אם אתה זה שלקח את ארוני, אנא, אמור לי היכן שמת אותו כדי שאוכל לקחתו."

16 "מרים!" קרא ישוע. היא פנתה להביט בו וקראה: "רבי!" 17 "אל תנעי בי," הזהיר אותה ישוע, "כי עדיין לא עליתי אל אבי. לכי אל האחים וספרי להם שאני עולה אל אבי ואביכם, אל אלוהי ואלוהיכם." 18 מרים מיהרה אל התלמידים. "ראיתי את האדון!" קראה בהתלהבות, ומסרה להם את דבריו. 19 באותו ערב התכנסו התלמידים מאחורי דלתות נעולות, מפחד מנהיגי היהודים. לפתע עמד ישוע ביניהם ואמר: "שלום לכם!" 20 הוא הראה להם את נקבי המסמרים בידיו ואת צדו, והתלמידים שמחו מאוד לראות את אדונם. 21 שוב דיבר אליהם ישוע: "כשם שאבי שלח אותי, כך אני שולח אתכם." 22 הוא נשף ואמר: "קבלו את רוח הקודש. 23 למי שתסלחו לחטאיו, הם ייסלחו לו, ולמי שלא תסלחו לחטאיו, הם לא ייסלחו לו." 24 תומא התאום, אחד משנים־עשר התלמידים, נעדר מאותה אסיפה. 25 כשסיפרו לו התלמידים שראו את האדון, תומא לא האמין. "לא אאמין בכך עד שאראה את נקבי המסמרים שבידי ואגע בהם ובצדו," אמר. 26 כעבור שמונה ימים שוב התכנסו התלמידים, והפעם היה תומא ביניהם. גם הפעם היו הדלתות נעולות. לפתע שוב עמד ישוע ביניהם וקרא: "שלום לכם!" 27 ישוע פנה אל תומא ואמר: "גע בידי ובצד גופי, ואל תהיה יותר חסר־אמונה, כי אם תאמין!" 28 "אדוני ואלוהי!" קרא לו תומא. 29 ישוע המשיך לדבר אליו: "אתה מאמין משום שראית אותי, אולם ברוכים המאמינים על אף שאינם רואים." 30 ישוע חולל עוד ניסים רבים לעיני תלמידיו אך הם לא נכתבו בספר זה. 31 הניסים בספר זה נכתבו כדי שתאמינו

שקם מהמתים. 15 לאחר ארוחת הבוקר שאל חולל עוד מעשים נפלאים רבים, אך העולם ישוע את שמעון פטרוס: "שמעון בן-יונה, האם כולו צר מלהכיל את כל הספרים שהיה אתה אוהב אותי יותר מכל אלה?" "כן, "השיב אפשר לכתוב עליהם.

פטרוס, "אתה יודע שאני אוהב אותך." "אם כן, רעה את טלאי", אמר ישוע. 16 ישוע שאל אותו שנית: "שמעון בן-יונה, האם אתה באמת אוהב אותי?" "כן, אדוני, אתה יודע שאני אוהב אותך", השיב פטרוס שנית. "אם כן, נהג את צאני", אמר ישוע. 17 ישוע שאל פעם שלישית: "שמעון בן-יונה, האם אתה באמת אוהב אותי?" פטרוס נעצב משאלתו החוזרת של ישוע ואמר: "אדוני, הכול אתה יודע, אתה יודע שאני אוהב אותך." "אם כן, רעה את צאני", חזר ישוע על בקשתו. 18 "כשהיית צעיר יכולת לעשות כרצונך וללכת לאן שרצית. אולם כאשר תזדקן תושיט את ידיך – אנשים אחרים ילבישוך ויובילוך לאן שהם ירצו, ולא לאן שאתה תרצה." 19 ישוע אמר לו דברים אלה כדי להכינו לקראת צורת מותו בעתיד, שבו יכבד את האלוהים. כאשר סיים ישוע לדבר, אמר לפטרוס: "בוא אחרי." 20 פטרוס הביט לאחור וראה שגם התלמיד האהוב על ישוע הולך אחריהם – אותו תלמיד שישב ליד ישוע בסעודה האחרונה ושאל מי מהם עמד להסגירו. 21 "מה בקשר אליו, אדוני?" שאל פטרוס. 22 ישוע השיב: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחיים עד בואי, מה זה לך? בוא אתה אחרי." 23 משום כך התפשטה השמועה בין האחים שהתלמיד הזה לא ימות. אבל למעשה ישוע כלל לא אמר זאת; הוא אמר: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחיים עד בואי, מה זה לך?" 24 זהו התלמיד שראה את כל ההתרחשויות האלה, העיד עליהן, וכתב אותן. כולנו יודעים שעדותו אמת. 25 ישוע

מעשי השליחים

1

תאופילוס היקר, במכתבי הראשון סיפרתי לך על חייו, מעשיו ותורתו של ישוע המשיח, וכיצד עלה לשמים, לאחר שנתן לשליחיו הנבחרים הוראות נוספות בגבורת רוח הקודש.³ במשך ארבעים יום לאחר צליבתו נגלה ישוע אל השליחים פעמים אחדות, והוכיח להם בדרכים שונות שהוא אכן חי. בהזדמנויות אלה הוא גם שוחח איתם על מלכות האלוהים.⁴ באחת הפגישות האלה הורה ישוע לתלמידיו שלא יעזבו את ירושלים עד שיבוא עליהם רוח הקודש, כפי שהבטיח להם האב. ישוע שוחח איתם על כך פעמים רבות בעבר.⁵ "יוחנן הטביל אתכם במים, "הזכיר להם ישוע, "אולם בעוד ימים אחדים תיטבלו ברוח הקודש!"⁶ כשנגלה אליהם ישוע בפעם אחרת, שאלו אותו: "אדון, האם אתה עומד להשיב את המלכות לישראל?"⁷ "האב הוא הקובע תאריכים אלה, "ענה ישוע, "ואינכם צריכים לדעת אותם."⁸ אולם כשרוח הקודש יצלח עליכם, תקבלו כוח וסמכות להיות עדים לי בירושלים, ביהודה ושומרון ועד קצה העולם."⁹ זמן קצר לאחר מכן עלה ישוע לשמים לעיני תלמידיו, ונעלם בתוך ענן.¹⁰ בעוד התלמידים מאמצים את עיניהם כדי לזכות במבט נוסף, עמדו ביניהם לפתע שני אנשים לבושים גלימות לבנות.¹¹ ואמרו: "אנשי הגליל, מדוע אתם עומדים ומביטים לשמים? ישוע אמנם עלה לשמים, אך יום אחד הוא יחזור בדיוק כפי שהלך מכם!"¹² כשקרה הדבר הזה הם היו בהרהזיות, ועתה חזרו ברגל לירושלים (מרחק של פחות מקילומטר).¹³ כשהגיעו

העיר, הם התאספו לתפילה בחדר העלייה שבו גרו. באסיפה זאת נכחו האנשים הבאים: פטרוס, יוחנן ויעקב, אנדריו, פיליפוס, תומא, בר-תלמי, מתתיהו, יעקב בן-חלפי, שמעון מהקנאים, יהודה בן-יעקב ואחיו של ישוע. היו שם גם נשים אחדות, וביניהן אמו של ישוע.¹⁵ אסיפת התפילה נמשכה ימים אחדים, ויום אחד, כשנכחו שם מאה ועשרים איש, קם שמעון פטרוס ואמר:¹⁶ "אחים, נבואות התנ"ך צריכות היו להתקיים בנוגע ליהודה, אשר בגד בישוע והוביל אליו את ההמון, שהרי רוח הקודש דיבר על כך לפני זמן רב בפי דוד המלך.¹⁷ יהודה היה אחד מאיתנו; הוא נבחר בדיוק כמונו להיות שליח.¹⁸ בכסף שקיבל תמורת הבגידה הוא קנה לעצמו שדה, ושם מצא את מותו – הוא נפל ארצה על פניו, בטנו נבקעה ומעיו נשפכו החוצה.¹⁹ הידיעה על מותו התפשטה במהירות בין כל תושבי ירושלים, והם מכנים את המקום ההוא בשפתם 'חקל דמא', שפירושו 'שדה הדם'.²⁰ דוד המלך ניבא על כך בתהלים, ואמר שביתו יהיה שומם ושאיש לא יישב בו. ובמקום אחר אמר דוד שתפקידו (של יהודה) יינתן למישהו אחר.²¹ "משום כך עלינו לבחור במישהו אחר, אשר ימלא את מקומו של יהודה, ויצטרף אלינו בעדותנו על תחייתו של ישוע אדוננו. הבה נבחר באדם שהיה איתנו מאז הימים הראשונים – מאז שישוע נטבל על-ידי יוחנן ועד שנלקח מאיתנו לשמים."²³ הנאספים נקבו בשני שמות: יוסף יוסטוס (שנקרא גם "בר-שבא") ומתתיהו.²⁴ לאחר מכן התפללו כולם וביקשו שייבחר האדם הנכון. "אלוהים, "התפללו, "אתה המכיר כל לב, הראה נא לנו במי מהשניים בחרת למלא

את מקומו של יהודה הבוגד, שהלך למקום הראוי לו!" 26 הם הפילו גורל כדי לבחור בין שני המועמדים, ושמו של מתתיהו עלה בגורל. באותו יום הצטרף מתתיהו אל אחד-עשר השליחים.

2 שבעה שבועות חלפו מאז מותו של ישוע ותחייתו מן המתים, ויום חג השבועות הגיע. כשהתאספו המאמינים יחד באותו יום, 2 נשמע לפתע קול סערה גדולה מן השמים, והרעש מילא את הבית שבו ישבו. 3 הנוכחים ראו מעין לשונות אש קטנות יורדות ונחות על ראשיהם, 4 וכל אחד מהם נמלא ברוח הקודש והחל לדבר בשפה שלא הייתה מוכרת לו, כי רוח הקודש העניק להם יכולת זאת. 5 הרבה יהודים אדוקים מארצות שונות עלו לירושלים לרגל החג. 6 ובשמעם את רעש הסערה מעל הבית ההוא, מיהרו אל המקום כדי לראות מה קרה. לתדהמתם הרבה כל אחד שמע את התלמידים מדברים בשפה שלו. 7 "כיצד ייתכן הדבר?" שאלו עולי-הרגל. "הלא כל האנשים האלה נרים בגליל!" 8 כיצד הם יכולים לדבר בשפות המדוברות בארצות מולדתנו? 9 הרי אנחנו פרתיים, מדיים, עילמיים, אנשי ארם-נהריים, יהודה, קפודקיה, פונטוס, אסיה הקטנה; 10 פריגיה, פמפוליה, מצרים; יש בינינו אנשים מהאזורים שליד קורינייה שבלוב, ומרומא; 11 יהודים וגרים, כרתים וערבים – וכל אחד מאיתנו שומע בשפתו כיצד אנשים אלה מספרים על מעשיו של אלוהים ועל נפלאותיו!" 12 כולם עמדו שם נבוכים ומבולבלים. "מה פירושו של הדבר?" שאלו זה את זה. 13 אולם בקרב הקהל היו גם כאלה שלענו: "הם סתם שיכורים!" 14 שמעון פטרוס צעד קדימה, יחד עם אחד-עשר

השליחים, ופנה אל ההמון: "תושבי ירושלים ואורחיה, הקשיבו היטב לדברי. 15 אחדים מכם טוענים שאנשים אלה שיכורים, אבל דעו לכם שהם אינם שיכורים! בני-אדם אינם נוהגים להשתכר בשעה תשע בבוקר! 16 מה שאתם רואים כאן הבוקר כבר נובא לפני שנים רבות בפי יואל הנביא, אשר אמר: 17 'והיה אחרי כן (באחרית הימים), אמר אלוהים, אשפוך את רוחי על כל בשר, ונבאו בניכם ובנותיכם, וקניכם חלמות יחלמון, בחזקתם חזינות יראו. 18 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי. 19 ונתתי מופתים בשמים ובארץ – דם ואש ותימרות עשן. 20 השמש יהפך לחשך, והירח – לדם, לפני בוא יום ה' הגדול והנורא. 21 והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט!' 22 'אנשי ישראל, הקשיבו!' המשיך פטרוס. "אלוהים אישר בפומבי שישוע המשיח אכן שלח משמים, באמצעות הניסים והנפלאות שחולל על-ידו, ואתם יודעים זאת היטב, שהרי הניסים והנפלאות נעשו אצלכם. 23 אולם אלוהים, שפעל לפי תוכניתו הערוכה מראש, הרשה לכם להסגיר את ישוע לידי הרומאים, כדי שיוקיעו אותו ויהרגוהו. 24 ואז אלוהים שחרר אותו מייסורי המוות ותחזירו לחיים, כי המוות לא יכול היה להחזיק בו! 25 'דוד המלך דיבר על ישוע כשאמר: 'שויתי ה' לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט. 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח. 27 כי לא תעזב נפשי לשאול; לא תתן חסידך לראות שחת. Hadēs

986g) 28 תודיעני ארחות חיים, שבע שמחות את

פניך'. 29 'אחים יקרים, חשבו נא! הרי דוד לא התכוון לעצמו כשאמר את הדברים שציטטתי זה עתה, שהרי הוא מת ונקבר, וקברו נמצא

בעירנו עד היום הזה. 30 אולם דוד היה נביא, ועל כן ידע היטב שה' הבטיח, בשבועה נצחית, שאחד מצאצאיו יהיה המשיח וישוב על כסאו. 31 דוד חזה את העתיד הרחוק וניבא את תחייתו של המשיח, באמרו שנפש המשיח לא תישאר בשאול, ושגופו לא יירקב. (Hadēs g86) 32 הוא דיבר על המשיח, וכולנו עדים לכך שישוע זה, שעליו אנו מדברים, באמת קם מן המתים. 33 "עתה יושב ישוע בשמים לימין האלוהים, וכפי שהובטח העניק לו אלוהים את הסמכות לשלוח את רוח הקודש, אשר גרם לכל מה שאתם רואים ושומעים היום. 34 "לא, דוד לא התייחס אל עצמו בדברים שאמר, שהרי הוא מעולם לא עלה לשמים. מלבד זאת, דוד הוסיף ואמר במקום אחר: "נאם ה' לאדני, שב לימיני, 35 עד אשית אויבך הדם לרגליך". 36 "משום כך אני קורא אל בית ישראל: דעו לכם שאלוהים הפקיד את ישוע, אשר צלבבתם, להיות האדון והמשיח!" 37 דבריו של פטרוס נגעו ללב השומעים, והם פנו אליו ואל השליחים האחרים בשאלה: "אחים, מה עלינו לעשות?" 38 "עליכם לחזור בתשובה ולהיטבל בשם ישוע המשיח, כדי שייסלחו לכם חטאיכם", השיב פטרוס. "ואז תקבלו את מתנת רוח הקודש. 39 כי ה' הבטיח לתת את רוח הקודש לכל מי שיקרא בשם ה' אלוהינו, וגם לבניו – לרחוקים ולקרובים." 40 פטרוס המשיך לספר להם על ישוע, והפציר בכל מאזיניו לחזור בתשובה ולהינצל מהדור הסורר הזה. 41 כשלושת אלפים איש האמינו באותו יום לדבריו של פטרוס ונטבלו במים. 42 הם הצטרפו אל יתר המאמינים, והשתתפו בקביעות בשיעוריהם של השליחים, בבציעת הלחם (כמצוות ישוע

בחזקה אל פטרוס ויוחנן. ¹² פטרוס ניצל את ההזדמנות ופנה אל העם: "אנשי ישראל, מדוע אתם מופתעים כל־כך? מדוע אתם מביטים בנו כאילו שבכוחנו ובקדושתנו אנו אפשרנו לאיש הזה ללכת? ¹³ אלוהי אברהם, יצחק ויעקב – אלוהי אבותינו – הוא שהביא כבוד ותפארת לשם עבדו ישוע באמצעות הנס שחולל. כן, אני מתכוון לאותו ישוע שמסרתם לרומאים, ושדחתם את הצעת פילטוס לשחררו. ¹⁴ סירבתם לשחרר את הקדוש והצדיק הזה, ודרשתם שפיליטוס ישחרר במקומו רוצח! ¹⁵ וכך הרגתם את שר החיים; אך אלוהים הקימו מן המתים. יוחנן ואני עדים לעובדה זאת, כי לאחר שהרגתם את ישוע ראינו אותו חי וקיים. ¹⁶ "האמונה בשמו של ישוע היא שריפאה אדם זה שכולכם הכרתם כפיסח. האמונה בישוע – שניתנה לנו מאלוהים – היא שריפאה אותו כליל! ¹⁷ "אחים יקרים, אני יודע שכל מה שעשיתם אתם ומנהיגיכם לישוע, עשיתם מתוך בורות וחוסר ידיעה. ¹⁸ אולם כך קיים אלוהים את הנבואות האומרות שהמשיח חייב לסבול. ¹⁹ לכן חזרו בתשובה והאמינו באלוהים, כדי שיסלח לחטאיכם, ייתן לכם ימי שנושג ורווחה, ויחזיר לכם את המשיח המיועד – ישוע המשיח. ²¹ כי המשיח צריך להישאר בשמים, עד שתגיע העת להשלים את הכול, כפי שאמרו הנביאים לפני זמן רב. (aiōn g165)

4 בשעה שפטרוס ויוחנן דברו אל העם, ניגשו אליהם בכעס הכהנים. הקצין הממונה על משמר בית־המקדש וכן אחדים מהצדוקים, ² מכיוון שהשניים לימדו את העם שישוע המשיח קם לתחייה, וכך הוכיחו שאכן תהיה תחיית המתים. ³ הם תפסו את פטרוס ויוחנן, ומאחר שכבר ירד הערב, הכניסו אותם לכלא עד יום המחרת. ⁴ אולם רבים מאלה שהאזינו לפטרוס האמינו לדבריו, ומספר המאמינים במשיח הגיע ל־חמשת־אלפים איש. ⁵ למחרת התכנסו מנהיגי העם בירושלים, כדי לערוך ישיבה עם חנן הכוהן הגדול, קייפא, יוחנן, אלכסנדר ועוד רבים מקרובי משפחתו של הכהן הגדול. ⁷ הם העמידו לפניהם את פטרוס ויוחנן, ושאלו אותם: "באיזה כוח ובאיזה סמכות עשיתם זאת?" ⁸ פטרוס שנמלא רוח הקודש, השיב: "מנהיגים וזקני־העם הנכבדים, ⁹ אם אתם מתכוונים לטובה שעשינו לאיש הפיסח הזה, אשר קם על רגליו בריא ושלם, ¹⁰ הרשו לי להצהיר בפניכם ולפני כל עם־ישראל: עשינו מה שעשינו בשמו ובכוחו של ישוע המשיח מנצרת. אתם אמנם צלבתם את ישוע, אולם אלוהים הקים אותו מן המתים! בשמו ובסמכותו עומד האיש הזה לפניכם בריא ושלם. ¹¹ ישוע המשיח הוא אבן הפינה אשר

אתם, הבונים, מאסתם בה, ואשר הייתה לראש אל אלוהים בלב אחד: "אדוננו, בורא השמים, פינה. 12 איש מלבדו אינו יכול להושיע! ואין הארץ, הים וכל אשר בהם – 25 עוד לפני זמן עוד שם תחת השמים אשר בניהאדם יכולים רב דיברת באמצעות רוח הקודש, בפי דוד לקרוא אליו כדי להיוושע!" 13 כשראו הדיינים המלך שהוא עבדך ואבינו, ואמרת: 'למה רגשו את אומץ לבם של פטרוס ויוחנן, ונוכחו גוים, ולאומים יהנו ריק? 26 יתיצבו מלכי לדעת שהם אנשים פשוטים, לא משכילים ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו'. ולא"מקצועיים", התפלאו מאוד. הם זיהו 27 "דברייך אלה התקיימו בעיר הזאת! שהרי אותם, שבעבר היו יחד עם ישוע. 14 והדיינים המלך הורדוס ופונטיוס פילטוס כרתו ברית לא יכלו להכחיש את עובדת ריפויי של הפיסח עם העמים השונים ועם בני־ישראל, וכולם לשעבר, כי הוא עמד מולם בריא ושלם. יחד קמו נגד עבדך הקדוש ישוע המשיח. 15 הדיינים, אובדי־עצות, ציוו על פטרוס ויוחנן 28 אולם הם עשו אך ורק את מה שבחוכמתך לצאת מאולם המשפט, כדי שיוכלו להתייעץ הרבה החלטת שיעשו. 29 ועתה, ה', שמע נא ביניהם. 16 "מה נעשה בהם?" שאלו זה את את איומיהם, ותן לעבדיך אומץ־לב לבשר זה. "איננו יכולים להכחיש שהם חוללו נס את דברך. 30 שלח נא את כוחך המרפא, והנח גדול, שהרי כל תושבי ירושלים שמעו על לנו לחולל נסים ונפלאות רבים בשמו של כך. 17 אך אולי נוכל למנוע בעדם להמשיך עבדך הקדוש ישוע המשיח. 31 לאחר שסיימו להפיץ את התעמולה שלהם, נזחיר אותם להתפלל הזדעזע הבית שבו ישבו. כולם שאם יעזו להמשיך להטיף בשם ישוע, נעניש נמלאו ברוח הקודש ובישרו את דבר ה' באומץ אותם בחומרה רבה!" 18 הם קראו לפטרוס ובביטחון. 32 כל המאמינים היו מאוחדים בלב ויוחנן לשוב לאולם, ודרשו מהם שלא לדבר אחד ובדעה אחת, ואיש לא התייחס אל אשר שוב על ישוע לעולם. 19 אולם פטרוס ויוחנן בידו כאל רכושו הפרטי; הכול היה משותף השיבו: "החליטו אתם בעצמכם, האם אלוהים לכולם. 33 השליחים דיברו בכוח ובנבונה רוצה שנשמע לקולו או לקולכם? 20 איננו על תקומתו של האדון ישוע, ואלוהים בדרך יכולים להפסיק לספר על כל אשר ישוע עשה אותם בכל מעשיהם. 34 לא היה ביניהם אף לנגד עינינו, או על הדברים ששמענו מפיו!" עני אחד, כי בעלי השדות ובעלי הבתים מכרו 21 חברי הסנהדרין הוסיפו לנעור בהם ולאיים את נכסיהם ונתנו את הכסף לשליחים, כדי עליהם, אך לבסוף שחררו אותם, כי לא ידעו שיחלקו לאחרים לפי הצורך. 36 היה ביניהם, כיצד להענישם בלי לעורר מהומה בעם. למשל, אדם בשם יוסף (זה שהשליחים קראו שכן כל העם הלל את אלוהים על שחולל את לו"בר־נבא" או "בן־הנחמה"), משבט לוי, יליד הנס הנפלא הזה 22 וריפא את האדם שהיה קפריסין. 37 גם הוא מכר את השדה שלו, ואת פיסח במשך ארבעים שנה. 23 מיד לאחר הכסף הביא לשליחים כדי שיחלקו לנזקקים. שחרורם מיהרו פטרוס ויוחנן אל אחיהם 5 אולם היה ביניהם גם אדם אחר בשם המאמינים וסיפרו להם את דברי הסנהדרין. חנניה, הוא ואשתו שפִּיָּדָה החליטו למכור את 24 כששמעו המאמינים את הדבר, התפללו חלקת אדמתם. 2 בהסכמת אשתו החביא חנניה

חלק מהכסף שקיבל תמורת האדמה, ואת וגדל מיום ליום. ¹⁵ החולים הוצאו לרחובות יתרת הסכום הביא אל השליחים, בהצהירו על מיטות ומזרונים, כדי שיפול עליהם צילו שזה כל הסכום שקיבל תמורת האדמה. של פטרוס בשעה שיעבור שם. ¹⁶ אנשים ³ "חנניה, "אמר לו פטרוס, "מדוע הנחת לשטן רבים מערי הסביבה נהרו לירושלים והביאו להשתלט על לבך? כשטענת שזהו הסכום איתם חולים ואחוזי־שדים, וכולם נרפאו. כולו, שיקרת לרוח הקודש! ⁴ הרכוש היה ¹⁷ הכהן הגדול וידידיו מבין הצדוקים הגיבו שלך, והיית רשאי למכרו או להחזיק בו. גם בזעם ובקנאה. ¹⁸ הם תפסו את השליחים לאחר שמכרת אותו היה מותר לך להחליט וכלאו אותם בבית־הסוהר העירוני. ¹⁹ אולם איזה חלק מהסכום לתת. כיצד יכולת לעשות באותו לילה בא מלאך ה', פתח את שערי דבר כזה? לא לנו שיקרת, כי אם לה'!" ⁵ ברנע הכלא, שלח אותם לחופשי ואמר להם: ששמע חנניה מילים אלה, צנח ארצה ומת. ²⁰ "שובו לבית־המקדש והמשיכו לבשר לעם כל הנוכחים נבחלו מאוד. ⁶ באו בחורים את כל דברי החיים האלה!" ²¹ השליחים אחדים וכיסו אותו בסדין, הוציאוהו החוצה הגיעו לפנות־בוקר לבית־המקדש, ומיד החלו וקברו אותו. ⁷ כשלוש שעות לאחר מכן ללמד את העם. מאוחר יותר הגיעו למקדש באה לשם אשתו של חנניה, בלי שידעה דבר הכהן הגדול ופמלייתו, ולאחר שכינסו את על מה שקרה. ⁸ "אמרי לי, "פנה אליה כל חברי הסנהדרין, שלחו לקרוא לשליחים פטרוס, "האם מכרתם את אדמתכם במחיר שבכלא כדי להעמידם לדין. ²² אולם כזה וכזה?" "כן, "ענתה שפִּי־הָהָה, "במחיר הזה כשהגיעו אנשי המשמר לכלא, לא מצאו מכרנו את האדמה. ⁹ "כיצד יכולתם, את שם את השליחים! הם חזרו אל המועצה ובעלך, אפילו להעלות על דעתכם לנסות ודיווחו: ²³ "שערי בית־הסוהר היו נעולים, את רוח ה'?" "קרא פטרוס, "מאחורי הדלת והשומרים עמדו על משמרתם; אך כשפתחנו הזאת עומדים הבחורים שקברו זה עתה את השערים לא מצאנו איש בפנים!" ²⁴ ראשי את בעלך, ובעוד רגע הם יישאו גם אותך הכהנים ומפקד משמר־המקדש נבחלו מאוד החוצה!" ¹⁰ באותו רגע נפלה גם שפִּי־הָהָה על ותהו כיצד ייגמר העניין. ²⁵ כעבור זמן הרצפה ומתה. כשנכנסו הצעירים וראו שהיא קצר בא מישהו והודיע: "האנשים שאסרתם מתה, נשאו אותה החוצה וקברו אותה לצד עומדים בבית־המקדש ומלמדים את העם!" בעלה. ¹¹ אימה גדולה נפלה על כל הקהל ²⁶ מפקד משמר המקדש וסגניו הלכו ועצרו את ועל כל מי ששמע מה קרה. ¹² בינתיים המשיכו השליחים, (אולם לא השתמשו בכוח הזרוע, השליחים להתאסף בקביעות בבית־המקדש, כי פחדו שאם יפגעו בשליחים לרעה יסקול באגף הנקרא "אולם שלמה", וחוללו נסים אותם ההמון באבנים) והביאו אותם לפני ונפלאות לעיני כל העם. ¹³ המאמינים האחרים הסנהדרין. ²⁸ "האם לא אמרנו לכם שלא לא העזו להצטרף אל השליחים, אך כולם לדבר יותר לעולם על הישוע הזה?" דרש התייחסו אליהם ביראת כבוד. ¹⁴ ומספר הכהן הגדול. "במקום לשמוע לקולנו הפצתם הגברים והנשים שהאמינו באדון ישוע הלך את תורתכם בכל ירושלים, ומלבד זאת אתם

עוד מנסים להטיל עלינו את האשמה במותו! "הלכן אותם בשוטים. ציוו עליהם שלא לדבר
 29 על כך ענו פטרוס והשליחים: "עלינו לשמוע יותר לעולם בשם ישוע, ולבסוף שחררו אותם.
 קודם כל לקול אלוהים, ורק לאחר מכן 41 השליחים יצאו מאולם בית הדין בלב שמת.
 לקולם של בני־אדם! 30 אלוהי אבותינו החזיר משום שה' מצא אותם ראויים לסבול חרפה
 את ישוע לחיים, לאחר שהרנתם אותו בתלייה למען שם ישוע. 42 ויום יום, בבית־המקדש
 על הצלב. 31 ואז, בנבורה גדולה, העלה ובבתים, המשיכו ללמוד שישוע הוא המשיח.
 אותו האלוהים למעלת שר ומושיע, כדי לתת 6 באותם הימים, כשמספר התלמידים
 לבני־ישראל הזדמנות לחזור בתשובה ולקבל הלך וגדל במהירות, החלו להישמע ביניהם
 סליחה על חטאיהם. 32 אנחנו עדים לדברים תלונות ומריבות. היהודים שהגיעו מחו"ל
 אלה, וכן גם רוח הקודש שנתן ה' לכל מי ודיברו רק יוונית התלוננו שהאלמנות שלהם
 ששומע בקולו. 33 דברים אלה הרגיו כל־כך מופלות לרעה; בשעת חלוקת המזון היומית
 את חברי הסנהדרין, עד שהחליטו להוציא אין הן מקבלות אותה הכמות הניתנת לאלמנות
 את השליחים לתורג. 34 אולם פרוש אחד מקרב המקומיים דוברי העברית. 2 משום כך
 מחברי הסנהדרין, גמליאל שמו, קם על רגליו כנסו שנים־עשר השליחים את כל המאמינים
 ודרש להוציא את השליחים מן האולם עד לאסיפה כללית. "עלינו להקדיש את זמננו
 שיסיים לומר את דבריו (הוא היה בקיא לבישור דבר אלוהים, ולא לעסוק בבעיות
 בתורה ונכבד מאוד בעיני העם). 35 לאחר חולין כמו חלוקת אוכל! "אמרו השליחים.
 מכן פנה אל חברי הסנהדרין ואמר: "אנשי 3 "אחים יקרים, הביטו סביבכם ובחרו שבעה
 ישראל, עליכם לשקול היטב ובכובד ראש מה אנשים נבונים, מלאים ברוח הקודש ובעלי שם
 שאתם עומדים לעשות לאנשים האלה. 36 אל טוב, והפקידו בידם את העניין הזה. 4 וכך נוכל
 תשכחו שלפני זמן־מה קם אותו ברנש תודס, אנחנו להתרכז בתפילה, בהטפה ובהוראה. "
 והעמיד פנים שהוא איש חשוב. כ־400 איש 5 ההצעה נתקבלה על־ידי כל חברי הקהילה,
 הצטרפו אליו, אולם לאחר שנהרג התפזרו והם בחרו באנשים הבאים: סטפנוס (שהיה
 תלמידיו לכל עבר. 37 "לאחר תודס, בזמן מלא אמונה ורוח הקודש בצורה בולטת
 מפקד התושבים, קם יהודה הגלילי. הוא במיוחד). פיליפוס, פרוכורוס, ניקנור, טימון,
 משך אחריו תלמידים רבים, אך גם הוא מת פרמנס. ניקולס מאנטיוכיה (אשר היה גוי
 וכל תלמידיו נעלמו. 38 "משום כך אני מציע שהתזכו את האנשים האלה לנפשם. אם התורה
 הזאת שהם מלמדים בדויה מלבם – היא תישכח במהרה. 39 אך אם היא מאלוהים – לא
 תוכלו לעצור את האנשים האלה; אתם עלולים למצוא את עצמכם נלחמים נגד אלוהים!"
 40 חברי הסנהדרין קיבלו את עצתו של רבן גמליאל. הם הכניסו את השליחים אל האולם,

נסים ונפלאות בקרב העם. 9 אולם יום אחד לאברהם ולצאצאיו, אך כי באותה עת לא קמו מספר אנשים מקבוצת "החופשיים" והחלו להתווכח איתו. עד מהרה הצטרפו אליהם שצאצאיו אלה יעזבו את ארצם ויגורו בארץ יהודים מקוריניה, מאלכסנדריה שבמצרים, זרה, ושם יהיו עבדים במשך ארבע מאות מקיליקיה ומאסיה הקטנה, 10 אך איש מהם שנה. 7 אולם אלוהים הבטיח לאברהם שיעניש לא יכול היה לגבור על החוכמה ועל הרוח שהיו בו. 11 לכן הם שחדו כמה אנשים, כדי יצאו ויעבדו אותו כאן. 8 "באותה עת נתן ה' שיעידו נגד סטפנוס ויטענו ששמעו אותו מקלל את משה רבנו ואפילו את אלוהים. 12 אשמות השקר הזאת עוררה את זעם ההמונים ואת כעסם של המנהיגים על סטפנוס. הם אסרו אותו והעמידוהו לדין לפני הסנהדרין. 13 עדי השקר העידו נגד סטפנוס וטענו שאינו מפקיד לדבר נגד בית המקדש ונגד התורה. 14 "במו איונינו שמענו אותו אומר שאותו אדם, ישוע מנצרת, יהרוס את בית המקדש וישנה את החוקים שמסר לנו משה!" הצהירו עדי השקר. 15 באותו רגע הביטו כל חברי הסנהדרין בסטפנוס וראו את פניו, ממש כפני מלאך אלוהים!

7 "האם נכונות ההאשמות האלה?" שאל הכהן הגדול את סטפנוס. 2 "הקשיבו אלי, אנשים, אחים וזקנים נכבדים!" השיב סטפנוס. "אלוהי הכבוד נגלה אל אברהם אבינו בארם נהריים, לפני שיצא לחרן, 3 ואמר לו לעזוב את ארץ מולדתו, להיפרד מבני משפחתו וללכת אל הארץ שה' ינחה אותו אליה. 4 אברהם עזב את אור כשדים וגר בחרן עד מות אביו. לאחר מכן הביא אותו ה' לכאן. לארץ הזאת אשר אתם גרים בה עכשיו. 5 אלוהים לא נתן לאברהם רכוש משלו – אפילו לא חלקת אדמה קטנה; הוא רק הבטיח לו שבמרוצת הזמן תשתייך כל הארץ

רעב כבד אשר גרם סבל רב במצרים ובכנען, ולאבותינו לא היה מה לאכול. 12 כאשר שמע יעקב שיש עדיין אוכל במצרים, שלח לשם את בניו בפעם הראשונה כדי לקנות מה שיוכלו להשיג. 13 בביקורם השני במצרים גילה להם יוסף את זהותו ואף הציג אותם לפני פרעה. 14 יוסף שלח להביא מארץ כנען את יעקב אביו ואת כל בני משפחתו, כולם יחד מנו שבעים וחמש איש, והזמין אותם לגור איתו במצרים. 15 וכך ירד יעקב למצרים. לאחר שמתו יעקב ובניו, 16 נלקחו גופותיהם לשכם ונקברו בקבר שקנה אברהם מיד בני-חמור. 17 "כשקרב המועד שקבע אלוהים לשחרור בני-ישראל מעבדותם, כפי שהבטיח לאברהם אבינו,

התרבה עם ישראל במצרים במהירות גדולה. הוא³⁴ ואלוהים המשיך: 'ראה ראיתי את עוני
18 ואז עלה לשלטון מלך אשר לא כיבד את עמי אשר במצרים. ואת צעקתם שמעתי...
זכרו של יוסף.¹⁹ מלך זה נהג בעמנו ברשעות וארד להצילו... ועתה לכה ואשלחך אל
ובאכזריות, וציווה על אבותינו להפקיר את פרעה והוצא את עמי בני־ישראל ממצרים'.
ילדיהם למוות.²⁰ באותה תקופה נולד משה.³⁵ "המדובר באותו משה אשר בני־ישראל
שהיה טוב בעיני אלוהים, והוריו הסתירוהו דחוהו זמן־מה קודם לכן כאשר מחו: 'מי מינה
בביתם במשך שלושה חודשים. ²¹ כשלא יכלו אותך למושל ושופט עלינו?' אותו משה נשלח
הוריו להסתיר אותו יותר נאלצו להוציאו מן אליהם עתה להיות להם למנהיג ולמושיע!
הבית, מצאה אותו בת פרעה ואימצה אותו לה³⁶ בעזרת ניסים גדולים וכבירים הוציא
לבן.²² משה לומד בכל חכמת מצרים, גדל משה את עמו מארץ מצרים, העבירם דרך
והיה לנואם מחונן ולא־שמעשים דגול.²³ יום ים סוף, ולאחר מכן נדד איתם במדבר
אחד עלה בדעתו של משה לבקר את אחיו ארבעים שנה.³⁷ זהו אותו משה אשר אמר
בני־ישראל, והוא בן ארבעים.²⁴ בעת ביקורו לבני־ישראל: 'נביא מקרבכם – מאחיקם –
ראה איש מצרי מתאכזר אל ישראלי. משה כמוני, יקים לכם אלוהים, אליו תשמעון'.
ניגש אל המצרי והרג אותו.²⁵ הוא קיווה שאחיו ³⁸ כשהתקהלו בני־ישראל במדבר, משה היה
יבינו שאלוהים שלח אותו לעזור להם, אך הם האיש שתיווך בינם לבין המלאך שנתן להם
לא הבינו זאת.²⁶ "למחרת שוב ביקר משה את תורת ה' – את דבר האלוהים החי – בהר
את בני־עמו, והפעם ראה שני ישראלים רבים סיני.³⁹ "אולם אבותינו דחו את משה ורצו
ביניהם. הוא ניסה להפריד ביניהם ואמר: 'הרי לשוב למצרים.⁴⁰ 'עשה לנו אלוהים אשר ילכו
אחיהם אתם; מדוע אתם מתקוטטים?' ²⁷ "אולם לפננו, ביקשו מאהרון, 'כי איננו יודעים מה
האיש שהחל בקטטה דרש ממשה להסתלק קרה למשה אשר הוציא אותנו מארץ מצרים'.
ולא להתערב. 'מי מינה אותך למושל ושופט ⁴¹ וכך עשו להם בני ישראל עגל־זהב, הקריבו
עלינו?' שאל. ²⁸ 'האם אתה עומד להרוג אותי לו קורבנות, ושמחו באליל שיצרו במו ידיהם.
כשם שהרגת אתמול את המצרי?' ²⁹ לשמע ⁴² "משום כך פנה להם ה' עורף והניח להם
דברים אלה ברח משה למדיין, ושם נולדו שני לסגוד לשמש, לירח ולכוכבים כמו לאלים!
בניו. ³⁰ "כעבור ארבעים שנה נגלה אליו מלאך בספר עמוס שואל ה' את עם ישראל: 'הזבחחים
ה' במדבר הר־סיני מתוך הסנה הבושר. ומנחה הנשתם לי במדבר ארבעים שנה, בית
³¹ המראה הבלתי־רגיל הפליא את משה; ישראל? ⁴³ לא! התעניינותכם האמיתית הייתה
הוא רץ אל הסנה כדי להביט בו מקרוב, ואז באלילים שלכם: בסוכתו של מולך, בכוכבו
שמע את קול ה': ³² 'אנוכי אלוהי אבותיך – של ריפן, ובכל הצלמים שעשיתם לכם.
אלוהי אברהם, יצחק ויעקב! משה רעד מפחד משום כך אנרש אתכם מכאן לארץ רחוקה –
ולא העז להרים את עיניו. ³³ "לפני כן אמר עד מעבר לבבל אנלה אתכם!'. ⁴⁴ "במשך
אלוהים למשה: 'של נעליך מעל רגליך, כי נדודיהם במדבר נשאו אותם אבותינו את משכן
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת־קודש העדות, ובתוכו שמרו את לוחות־הברית.

משכן זה נבנה בדיוק לפי הדגם שהראה בשם שאול.⁵⁹ בשעה שפגעו בו האבנים זו אלוהים למשה.⁴⁵ שנים רבות לאחר מכן, אחר זו התפלל סטפנוס: "אדוני, ישוע, קבל נא כשפקד יהושע על הקרבות נגד הגויים שישבו בכנען, הביאו האבות את המשכן הזה אל ארצם החדשה, ושם הוא נשאר עד ימי דוד המלך.⁴⁶ "דוד, שמצא־חן בעיני אלוהים, ביקש את הזכות לבנות מקדש קבע לאלוהי יעקב.⁴⁷ אולם רק בנו של דוד, שלמה, זכה לבנות את המקדש הזה.⁴⁸ ובכל זאת, אלוהים אינו שוכן במקדש מעשה ידי־אדם. 'השמים כסא', אמר ה' בפי ישעיהו הנביא, 'והארץ – הדרום רגלי. איזה בית אשר תבנו לי? ואיזה מקום מנוחתי? ⁵⁰ (הלא) את כל אלה ידי עשתה!'.⁵¹ הו עם קשה עורף ועובד אלילים! עד מתי תמשיכו להתנגד לרוח הקודש? אתם נוהגים בדיוק כמו אבותיכם – גם הם התנגדו לרוח הקודש.⁵² האם יכולים אתם לנקוב בשמו של נביא אחד שאבותיכם לא רדפו אותו? הם אפילו הרגו את אלה שניבאו את בואו של המשיח הצדיק – זה שבגדתם בו ורצחתם אותו!⁵³ אכן, בכוונה תחילה הפרתם את תורת ה', אשר נמסרה לכם באמצעות המלאכים." ⁵⁴ כששמעו חברי הסנהדרין את האשמותיו של סטפנוס, נמלאו זעם וחרקו בשיניהם.⁵⁵ אך סטפנוס, שהיה מלא רוח הקודש, נעץ מבטו בשמים, וראה את כבוד האלוהים ואת ישוע עומד לימין האלוהים.⁵⁶ "הנני רואה את השמים נפתחים, ואת ישוע המשיח עומד לימין האלוהים!" אמר להם סטפנוס.⁵⁷ לשמע דברים אלה אטמו את אוזניהם, צרחו בכל כוחם והתנפלו עליו.⁵⁸ הם גררו אותו אל מחוץ לעיר ורגמו אותו באבנים. מבצעי נזר־הדין פשטו את מעיליהם, והניחו אותם למשמרת לרגלי בחור אחד

8 שאול עמד והסכים בהחלט להריגתו של סטפנוס. באותו יום החלה רדיפה גדולה נגד המאמינים בירושלים, וכולם – מלבד השליחים – ברחו ליהודה ושומרון.² מספר אנשים יראי־אלוהים קברו את סטפנוס וספרו עליו בלב כואב.³ באותה עת התרוצץ שאול ממקום למקום בחוסר מנוחה והטריד את המאמינים, כשלפניו מטרה אחת: לחסל את הקהילה המשיחית. הוא אף פרץ לבתיהם של המאמינים, סחב משם גברים ונשים וכלא אותם בבית־הסוהר.⁴ באשר למאמינים שברחו מירושלים – הם הלכו ובישרו בכל מקום על אודות ישוע.⁵ פיליפוס, למשל, הגיע לשומרון וסיפר לתושבי האזור על המשיח.⁶ קהל גדול הקשיב לדבריו בתשומת לב והתפעל מהניסים שחולל.⁷ הרבה רוחות רעות נורשו ויצאו מאנשים בצעקות אימים, והרבה פיסחים ומשותקים נרפאו כליל.⁸ שמחה רבה הייתה בעיר.⁹ באותה עיר היה אדם בשם שמעון, אשר עסק שנים רבות במעשי כשפים. הוא היה אדם גאה מאוד ובעל השפעה גדולה, בגלל הכשפים שעשה. השומרונים ממש העריצו אותו, והיו משוכנעים שהוא שליח אלוהים.¹² אולם עתה הם האמינו לדבריו של פיליפוס: שישוע הוא המשיח, ושמלכות אלוהים קרבה; ונשים וגברים רבים נטבלו במים.¹³ גם שמעון המכשף האמין לדברי פיליפוס ונטבל במים. מיד לאחר מכן הלך שמעון בעקבות פיליפוס לכל אשר הלך, והשתומם מאוד

למראה הניסים שחולל. 14 כאשר שמעו 28 ועכשיו ישב במרכבתו בדרכו חזרה, וקרא השליחים בירושלים שאנשי שומרון האמינו בקול בספר ישעיהו. 29 "גש אל המרכבה בבשורת אלוהים, שלחו לשם את פטרוס הזאת והישאר לידה", הורה רוח הקודש ויוחנן. 15 כשהגיעו השניים לשומרון החלו מיד לפיליפוס. 30 פיליפוס רץ אל המרכבה ושמע להתפלל בעד המאמינים החדשים האלה, את הסריס קורא בספר ישעיהו. "האם אתה כדי שגם הם יקבלו את רוח הקודש. 16 כי מבין את מה שאתה קורא?" "שאל פיליפוס. עד אז לא צלח רוח הקודש על איש מהם; 31 "וראי שלא!" ענה הסריס. "כיצד אוכל הם רק נטבלו בשם ישוע. 17 פטרוס ויוחנן להבין אם איש אינו מסביר לזי?" "והוא ביקש סמכו את ידיהם על המאמינים החדשים, מפיליפוס לעלות למרכבה ולשבת לידו. ואלה קיבלו את רוח הקודש. 18 כשראה 32 זה היה הקטע שהכוש קרא באותו זמן: "כשה שמעון שרוח הקודש ניתן למאמינים באמצעות לטבח יובל וקרחל לפני גוזזיה נאלמה, סמיכת הידיים של פטרוס ויוחנן, הציע להם ולא יפתח פיו. 33 מעצר וממשפט לקח. כסף תמורת הכוח הזה. 19 "תנו גם לי את הכוח ואת דורו מי ישוחח? כי ננזר מארץ חיים. " הזה, "ביקש, "כדי שבני אדם יוכלו לקבל את 34 "על מי מדבר הנביא?" "שאל הסריס את רוח הקודש כל פעם שאניח את ידי עליהם!" פיליפוס. "האם הוא מדבר על עצמו או על 20 אולם פטרוס ענה לו: "כספך ילך יחד אתך מישוהו אחר?" 35 פיליפוס פתח בפסוק זה לניהינם! אתה חושב שאפשר לקנות בכסף את והחל לספר לו על אודות ישוע. 36 הם המשיכו מתנת אלוהים? 21 לא יהיה לך חלק בזה, משום בדרכם והגיעו למקווה מים קטן. "ראה, הנה שלבך אינו ישר לפני אלוהים. 22 עליך לחזור בריכת מים!" קרא הסריס. "מדוע שלא אטבל בתשובה על החטא הנורא הזה ולהתפלל אל כאן?" 37 "אתה יכול להיטבל כאן, " השיב אלוהים. אולי הוא יסלח לך על מחשבותיך פיליפוס, "אם אתה מאמין בכל לבך!" "והכושי הרעות, 23 מפני שאני רואה בתוך לבך קנאה, ענה: "אני מאמין בכל לבי שישוע המשיח הוא מרירות וחטא מרושע!" 24 "התפללו לאלוהים בן האלוהים!" 38 הם עצרו את המרכבה, נכנסו בעדי, "התחנן שמעון, "כדי שלא יבואו עלי לתוך המים, ופיליפוס הטביל את הסריס. הדברים הנוראים שאמרתם!" 25 לאחר 39 כשיצאו שניהם מן המים נשאה משם רוח ה' שפטרוס ויוחנן בישרו את דבר ה' והעידו את פיליפוס. הסריס לא ראה שוב את פיליפוס על המשיח בשומרון, חזרו לירושלים. בדרך והוא המשיך בדרכו בלב שמת. 40 בינתיים הם ביקרו ברבים מכפרי השומרון ובישרו פיליפוס נראה באשדוד. הוא המשיך להטיף את דבר ה'. 26 ובאשר לפיליפוס – מלאך ה' את הבשורה בכל עיר ובכל כפר, עד שהגיע נגלה אליו ואמר לו: "קום ולך דרומה בדרך לקיסריה.

היורדת מירושלים לעזה. 27 כשיצא פיליפוס 9 כל אותו זמן המשיך שאול לאיים על לדרך בא לקראתו סריס כושי, אשר היה המאמינים המשיחיים באלים וברצת. הוא שר האוצר של קנדיק מלכת כוש. הסריס הלך אל הכהן הגדול בירושלים 2 וביקש עלה לירושלים כדי להשתחוות במקדש.

ממנו מכתב אל בתי־הכנסת בדמשק. במכתב את שאול סמך עליו את ידיו ואמר: "שאלו ביקש מבתי־הכנסת לשתף פעולה ברדיפת אחי, האדון ישוע, אשר נראה אליך בדרך, המאמינים המשיחיים שם, נברים ונשים כאחד, שלח אותי אליך כדי שתימלא ברוח הקודש, כדי ששאל יוכל לאסרם ולהביאם לירושלים. וכדי שישב אליך אור עיניך." 18 "באותו 3 כשהתקרב שאול לדמשק במסגרת שליחותו, רגע נפקחו עיניו של שאול, כאילו נפל מהן סנוורה אותו לפתע אלומת אור חזקה מן קשקשים, וראיתו שבה אליו. הוא קם על השמים. 4 הוא נפל ארצה ושמע קול מדבר רגליו ונטבל במים. 19 ולאחר מכן אכל את אליו: "שאל, שאל, מדוע אתה רודף אותי?" ארוחתו הראשונה מזה שלושה ימים, וכוחו שב 5 "מי אתה, אדוני?" שאל שאול. "אני ישוע אליו. הוא נשאר עם המאמינים בדמשק ימים שאותו אתה רודף!" ענה הקול. 6 "לך עכשיו אחדים, 20 ואחר כך החל לבקר בבתי־הכנסת העירה, וחכה להוראות נוספות!" 7 מלווי השונים, וסיפר לכולם שישוע המשיח הוא של שאול עמדו נדהמים וחסרי־מילים, כי באמת בן־האלוהים! 21 כל מי ששמע את שמעו קול אך לא ראו איש. 8 כשקם שאול דברי שאול נדהם. "האין זה אותו האיש שרדף על רגליו גילה שהתעוור, ומלווי היו צריכים באכזריות כה רבה את המאמינים המשיחיים להחזיק בידו ולהובילו לדמשק. עיוורונו בירושלים?" שאלו. "חשבנו שהוא בא לכאן נמשך שלושה ימים, וכל אותו זמן לא אכל כדי לאסור את המאמינים, ולהביאם כבולים ולא שתה. 10 באותה עת גר בדמשק מאמין בשרשרות אל ראשי הכהנים!" 22 שאול הלך משיחי בשם חנניה. האדון נגלה אליו בחלום ונמלא כוח וגבורה, ויהודי דמשק לא יכלו ואמר לו: "חנניה!" "כן, אדוני!" השיב חנניה. להפריך את טענותיו והוכחותיו שישוע באמת 11 והאדון המשיח: "לך לביתו של יהודה המשיח. 23 כעבור זמן־מה החליטו מנהיגי ברחוב הישר, ושאל שם על שאול מהעיר היהודים להרוג את שאול. 24 אולם מישוהו טרסוס. ברנע זה הוא מתפלל אלי. 12 ורואה גילה לשאול את מזימתם, ואמר לו שהמנהיגים בחזיון אדם בשם חנניה ניגש אליו וסומך עליו הציבו שומרים בשערי העיר, יומם ולילה, כדי את ידיו, כדי שתשוב אליו ראיתו." 13 "אבל, לתפסו ולהרגו. 25 לכן באותו לילה הבריחו אדוני, "קרא חנניה, ששמעתי סיפורים רבים על אותו אחדים מהתלמידים אל מחוץ לעיר. הדברים הנוראים שעשה שאול זה למאמינים הם הושיבו אותו בתוך סל גדול ושלשלוהו כך בירושלים! 14 הוא בא לדמשק רק משום דרך פרצה אל מעבר לחומה. 26 שאול שקיבל רשות מראשי הכהנים לאסור את כל הגיע לירושלים וניסה להיפגש עם המאמינים המאמינים המשיחיים כאן!" 15 "לך ועשה המשיחיים, אך כולם פחדו מפניו, כי חשבו מה שאמרתי לך. "אמר האדון לחנניה, "כי שהוא מרמה אותם. 27 בר־נבא בא לעזרתו בחרתי בשאול להביא את בשורתי אל עמים של שאול ולקח אותו אל השליחים. הוא סיפר רבים ומלכיהם ואל עם־ישראל. 16 אני אראה להם כיצד שאול ראה את האדון בדרך לו כמה יהיה עליו לסבול למען שמי!" לדמשק, וכיצד שמע את דבריו. בר־נבא גם 17 חנניה הלך לביתו של יהודה, וכשמצא דיווח להם על הטפתו האמיצה והגלהבת

של שאול בשם ישוע. 28 לשמע דברים אלה פטרוס הזדקפה על מיטתה. 41 הוא הושיט את קיבלו אותו השליחים לשורותיהם. ומאז היה שאול תמיד עם המאמינים, והטיף בשם האדון באומץ לב. 29 שאול שוחח והתווכח גם עם היהודים דוברי היוונית, אולם הם זממו להרוג אותו. 30 כשנודע לשאר האחים על הסכנה הנשקפת לו, לקחו אותו לקיסריה, ומשם שלחוהו לביתו שבטרסוס. 31 בינתיים חדלו הרדיפות, וקהילות יהודה, הנליל והשומרון נהנו משקט ושלווה וגדלו בכוח ובמספר. רוח הקודש עודד את המאמינים, והם למדו להתהלך ביראתה'. 32 פטרוס נסע ממקום למקום כדי לבקר את הקהילות, ויום אחד בא לבקר את המאמינים בלוד. 33 הוא פגש שם אדם משותק בשם אניאס, שהיה מרותק למיטתו כשמונה שנים. 34 "אניאס, "אמר לו פטרוס, "ישוע המשיח ריפא אותך! קום וסדר את מיטתך!" והוא נרפא מיד. 35 כל תושבי לוד והשרון ראו את הנס והאמינו באדון. 36 ביפו הייתה תלמידה אחת בשם צביה, שתמיד עשתה מעשי צדקה ועזרה בעיקר לעניים. 37 באותם ימים חלתה צביה ומתה. ידידיה טיהרו את הגופה והניחו אותה בעליית-הגג. 38 אולם כאשר נודע להם שפטרוס היה בקרבת המקום, מיהרו לשלוח שני אנשים ללוד, כדי לבקש ממנו שיבוא איתם ליפו. 39 בלי להתמהמה הלך איתם פטרוס ליפו, וכשנכנס אל הבית הובילו אותו מיד אל החדר שבו שכבה צביה. החדר היה מלא אלמנות בוכיות, אשר הראו זו לזו חולצות ושמלות שצביה תפרה למענן. 40 פטרוס ביקש מכולן לצאת מהחדר, ואז כרע על ברכיו והתפלל. לאחר מכן פנה אל הגופה וקרא: "צביה, קומי!" באותו רגע פקחה צביה את עיניה, ובראותה את

10 בקיסריה נר קצין רומאי בשם קורנליוס; הוא היה מפקד הגדוד האיטלקי שבמקום. 2 קורנליוס וכל בני-משפחתו היו אנשים אדוקים ויראי-אלוהים. הוא היה איש תפילה, ונהג לחלק מתנות ותרומות ביד נדיבה. 3 יום אחד, בשעה שלוש אחר-הצהריים, ראה קורנליוס לפתע מלאך ה' בחזיון. המלאך קרב אליו וקרא: "קורנליוס!" 4 קורנליוס הביט בו בפחד ושאל: "מה רצונך, אדוני?" והמלאך השיב: "אלוהים לא התעלם מתפילותיך ומנדיבות לבך! 5 עליך לשלוח עתה מספר אנשים ליפו, כדי שימצאו את שמעון פטרוס. 6 אשר נר על חוף הים אצל שמעון מעבד-העורות, ויבקשו אותו לבוא אליך." 7 ברגע שנעלם המלאך קרא קורנליוס לשניים ממשרתיו ולאחד משומרי ראשו, שהיה גם הוא איש ירא אלוהים. 8 לאחר שסיפר להם את דבר החזיון שלח אותם ליפו. 9 למחרת, בעוד השלושה מתקרבים אל העיר, עלה פטרוס על גג הבית כדי להתפלל. הייתה זאת שעת צהריים, ופטרוס, שהיה רעב, המתין לארוחתו. אולם עוד לפני שהייתה הארוחה מוכנה נפלה עליו תרדמה. 11 הוא ראה את השמים נפתחים, ומתוכם ירד סדין גדול קשור בארבע קצותיו. 12 בתוך הסדין היו כל מיני חיות שמאות, נחשים ועופות דורסים. 13 "קום,

פטרס: שחט ואכול! "קרא קול מן השמים. נכנסו שניהם אל חדר האורחים – שם נתאספו 14 "חס וחלילה, אדוני!", קרא פטרס. "מעולם רבים. 28 פטרס פנה אל הנוכחים ואמר: "אתם לא אכלתי אוכל בלתי כשר או טמא!" 15 הקול יודעים שאסור ליהודי להיכנס לביתו של דיבר אל פטרס בשנית: "אם אלוהים אומר גוי. אולם אלוהים הראה לי בחזיון שאסור שמשוה מסוים טהור, סימן שהוא טהור. אתה להתייחס אל שום אדם כאילו הוא טמא או אל תקרא לו טמא!" 16 חזיון זה חזר ונשנה נחות ממני. 29 משום כך הסכמתי לבוא הנה שלוש פעמים. ולאחר מכן הועלה הסדין חזרה מיד כשקראתם לי. אך האם מותר לי עתה לשמים. 17 פטרס היה נבוך ומבולבל. מה לשאול מה אתם רוצים?" 30 "לפני ארבעה פשר החזיון? מה עליו לעשות? בדיוק באותה ימים, "החל קורנליוס להסביר, "התפללתי שעה מצאו שליחיו של קורנליוס את ביתו בבית כרגיל, ובערך בשעה הזאת – בשעה של שמעון מעבד-העורות. ועמדו מאחורי שלוש – עמד לפני לפתע אדם לבוש גלימה השער. 18 "האם כאן גר שמעון פטרס?" שאלו. זוהרת. 31 ואמר אלי: "קורנליוס, אלוהים לא 19 בינתיים. בעוד פטרס מהרהר בחזיון התעלם מתפילותיך ומנדיבות לבך! 32 עליך ובפשרו. אמר אליו רוח הקודש: "שלושה לשלוח עתה מספר אנשים ליפו, כדי שימצאו אנשים באו הנה לפגוש אותך. 20 רד למטה את שמעון פטרס, אשר גר על חוף הים אצל ולך אתם. כי אני שלחתי אותם. 21 פטרס שמעון מעבד-העורות, ויבקשו אותו לבוא ירד למטה, וכשראה את השלושה אמר: "אני אליך. 33 ובכן, מיד שלחתי לקרוא לך, ויפה האיש אשר אתם מחפשים. מה רצונכם?" מצדך שהזדרזת לבוא. הנה כולנו לפניך. 22 "קורנליוס הקצין הרומאי שלח אותנו אליך", מצפים לשמוע מפיך מה שציווה עליך אלוהים השיבו השלושה. "קורנליוס הוא איש ירא לומר לנו. 34 פתח פטרס ואמר: "עתה אני אלוהים, טוב-לב, נדיב ומכובד על ידי כל רואה בבירור שאלוהים אינו נושא פנים, היהודים. מלאך ה' נגלה אלי בחזיון וציווה 35 אלא כל אדם הירא את אלוהים ועושה עליו להזמין אותך לביתו, כדי שתאמר לו מה מעשים טובים מוצא-חן בעיני אלוהים, בין אם עליו לעשות. 23 פטרס הזמין אותם להיכנס הוא יהודי או גוי. 36 אני בטוח שכולכם שמעתם אל הבית וללון אצלו בלילה. למחרת היום את הבשורה הטובה שבישר ה' לעם ישראל הוא יצא אתם לדרך, ומאמינים אחרים מיפו – שאפשר להתפייס עם אלוהים באמצעות הצטרפו אליו. 24 כעבור יום הגיעה החבורה ישוע המשיח, אשר הוא אדון כל הבריא. מאז לקיסריה. קורנליוס שכבר ציפה לבואם, כינס שהחל יוחנן להטביל את החוזרים בתשובה בביתו את קרוביו וידידיו הטובים, כדי שגם התפשטה הבשורה בכל הארץ – מהגליל ועד הם יפגשו את פטרס. 25 כשנכנס פטרס אל אזור יהודה. 38 ודאי שמעתם שאלוהים משח הבית נפל קורנליוס על ברכיו והשתחוה את ישוע מנצרת ברוח הקודש ובגבורה, שהוא לו. 26 "קום על רגליך", אמר לו פטרס. "אני הסתובב בארץ ועזר לבני-אדם, ושריפא את בן-אדם בדיוק כמוך!" 27 קורנליוס קם על כל אלה שהיו כבולים על-ידי השטן, משום רגליו ושוחח זמן-מה עם פטרס. לאחר מכן שהאלוהים היה אתו. 39 "אנחנו, השליחים,

עדים לכל המעשים שעשה ישוע בכל ארץ השמים. 6 בתוך הסדרין היו כל מיני חיות. ישראל, כולל ירושלים, עד אשר הומת על זוחלים ועופות טרפים. 7 לאחר מכן שמעתי הצלב. 40 אולם שלושה ימים לאחר שנצלב קול מן השמים שקרא: 'קום, פטרוס, שחט החזירו אלוהים לחיים, והראה אותו לעיני ואכול!' 8 "חס וחלילה, אדוני! עניתי: 'מעולם אנשים מסוימים שבהם בחר מראש. אלוהים לא אכלתי אוכל בלתי כשר או טמא!' 9 "אולם לא בחר את העדים האלה מבין הקהל הרחב, אותו קול מן השמים חזר ואמר: 'אם אלוהים כי אם מבינינו. אנחנו אלה שאכלנו ושתינו איתו. אומר שמהו מסוים טהור, סימן שהוא טהור. לאחר שקם מן המתים. 42 והוא שלח אותנו אתה אל תקרא לו טמא!' 10 "חזיון זה חזר לבשר את הבשורה הטובה הזאת בכל מקום, ונשנה שלוש פעמים, ולאחר מכן הועלה ולהעיד שאלוהים הסמיך את ישוע לשפוט את הסדרין לשמים. 11 באותה שעה הגיעו אל החיים ואת המתים. 43 כל הנביאים כתבו עליו, הבית שבו התארחתי שלושה אנשים שנשלחו ואמרו שכל המאמין בו ייסלחו לו כל חטאיו מקיסריה. 12 ורוח הקודש אמר לי ללכת בזכותו. 44 לפני שסיים פטרוס את דבריו איתם ללא היסוס, למרות היותם גויים! ששת צלח רוח הקודש על כל הנוכחים. 45 היהודים האחים האלה הצטרפו אלי, וכעבור יום המשיחיים, שבאו עם פטרוס מיפו, השתוממו הגענו לקיסריה – לביתו של האדם ששלח לראות שמתנת רוח הקודש ניתנה גם לגויים. את השלושה. 13 הוא סיפר לנו שמלאך ה' 46 אולם לא היה ספק בכך, כי הם שמעו אותם נגלה אליו וציווה עליו לשלוח אנשים ליפו, מדברים בשפות בלתי מובנות ומהללים את כדי למצוא את שמעון פטרוס. 14 "הוא יאמר אלוהים. "אנשים אלה קיבלו עתה את רוח לך ולבני ביתך כיצד תוכל להיוושע! אמר הקודש ממש כמונו! "קרא פטרוס. "האם מישוה לו המלאך. 15 "כשהתחלתי לבשר להם מתנגד לכך שאטביל אותם במים?" 48 וכך צלח רוח הקודש על הנאספים, בדיוק כפי הוא הטביל אותם בשם ישוע המשיח. לאחר שצלח עלינו בתחילה. 16 ואז נזכרתי בדברי מכן ביקש ממנו קורנליוס להישאר אצלם האדון: "יוחנן הטביל אתכם במים, אולם עוד זמן-מה תיטבלו ברוח הקודש". 17 ואם אלוהים ימים אחדים.

11 עד מהרה נודע לשליחים ולשאר האחים ביהודה שגם הגויים נושעים על-ידי האמונה במשיח. 2 כשחזר פטרוס לירושלים החלו היהודים המשיחיים למתוח עליו ביקורת. 3 "אתה ביקרת בביתם של גויים, ואפילו אכלת איתם!" טענו. 4 ואז סיפר להם פטרוס את הסיפור כולו – מראשיתו ועד סופו: 5 "יום אחד בשעה שהתפללתי ביפו ראיתי חזיון: סדין גדול, קשור בארבע קצותיו, הורד מן

הכריזו על הבשורה, אבל רק ליהודים.²⁰ אך את פטרוס באמצע חג הפסח.⁴ הורדוס מאמינים אחדים. שנסעו מקפריסין וקוריניה התכוון להעמיד את פטרוס למשפט פומבי לאנטיוכיה, סיפרו גם לכמה יוונים על האדון בתום החג, ועל כן השליך אותו בינתיים ישוע.²¹ האדון ברך את מאמצייהם, וגויים לכלא והפקיד עליו שישה-עשר שומרים. רבים האמינו באדון ישוע.²² כששמעו על כך⁵ אולם הקהילה התפללה בעד פטרוס חברי הקהילה בירושלים, שלחו את ברנבא ללא הרף בעת מעצרו.⁶ בלילה שקדם לאנטיוכיה כדי לעזור למאמינים החדשים. למשפט הפומבי ישן פטרוס בין שני חיילים.²³ כשהגיע ברנבא לאנטיוכיה וראה את כבול בשרשרת כפולה, והשומרים שמרו מעשיו הנפלאים של ה', הוא נמלא שמחה בזהירות על פתח הכלא.⁷ לפתע זרח רבה ועורר את המאמינים לדבוק באדון בכל אור בתוך התא, ומלאך ה' עמד לצידו של מחיר.²⁴ ברנבא היה אדם טוב לב, מלא רוח פטרוס. המלאך נגע ברכו של פטרוס והעירו הקודש ובעל אמונה חזקה. באותה עת נוספו משנתו. "קום, מהר!" קרא המלאך. באותו רגע אנשים רבים לקהל המאמינים.²⁵ לאחר מכן נפלו השרשרות מעל ידיו.⁸ "התלבש ונעל את נסע ברנבא לפרסוס כדי לחפש את שאול, נעליך", הוסיף המלאך, ופטרוס עשה. "עכשיו²⁶ וכשמצא אותו, חזר עמו לאנטיוכיה. השניים לבש את מעילך ובוא אחריו!" פקד.⁹ פטרוס נשארו באנטיוכיה שנה שלמה ולימדו את יצא מהתא בעקבות המלאך, אולם כל הזמן המאמינים החדשים והרבים (שם, באנטיוכיה, חשב שזהו רק חלום או חזיון; הוא לא יכול היה החלו לכנות את תלמידי ישוע המשיח להאמין שכל זה קורה לו במציאות!¹⁰ הם בשם "משיחיים").²⁷ באותה תקופה באו חלפו על פני גוש התאים הראשון והשני, והגיעו לאנטיוכיה נביאים אחדים מירושלים.²⁸ אחד אל שער הברזל הפונה לרחוב. השער נפתח מהם. אנבוס שמו, קם באחת האספות וניבא, לפנייהם מעצמו, והם עברו דרכו. הם המשיכו בהשראת רוח הקודש, שרעב כבוד יבוא על ללכת עוד מרחק קצר, ולפתע נעלם המלאך. כל האימפריה הרומאית (נבואתו התגשמה¹¹ פטרוס הבין לבסוף את המתרחש. "אין זה בתקופת שלטונו של קלודיוס).²⁹ משום כך חלום!" אמר לעצמו. "אלוהים באמת שלח את החליטו המאמינים באנטיוכיה לשלוח עזרה מלאכו להציל אותי מיד הורדוס וממזימותיהם כספית לאחיהם ביהודה, כל אחד כפי יכולתו. של היהודים!"¹² לאחר שעיכל את הדבר³⁰ לאחר שאספו את התרומות מסרו אותו לברנבא ולשאול, כדי שיביאו אותו לזקני מרקוס. שם התאספו מאמינים רבים לתפילה. הקהילה בירושלים.¹³ פטרוס דפק על דלת הבית, ונערה בשם רודה ניגשה לראות מי זה.¹⁴ כשהכירה את קולו של פטרוס היא שמחה כל-כך, עד ששכחה לפתוח את הדלת. היא מיהרה להיכנס אל הבית וסיפרה לכולם שפטרוס עומד בחוץ.¹⁵ האחים לא האמינו לה. "יצאת

מדעתך! "קראו. אולם מאחר שרודה עמדה על שלה, חשבו: "אולי זהו המלאך של פטרוס. מרקוס ושבנו לאנטיוכיה.

13 אלה האנשים שנמנו עם המורים והנביאים בקהילת אנטיוכיה: בר-נבא, שמעון (המכונה "כושי"), לוקיוס (מקוריניה), מנחם (אחיו החורג של הורדוס) ושאול (פולוס).² יום אחד בשעה שהתפללו לאלוהים וצמו, אמר להם רוח הקודש: "הקדישו לי את בר-נבא ואת שאול לביצוע משימה מיוחדת!"³ הם הוסיפו להתפלל ולצום, ולאחר מכן סמכו את ידיהם על ראשיהם של שאול ובר-נבא, ברכו אותם ושלחו אותם לדרכם.⁴ בהדרגת רוח הקודש ירדו השניים לסלוקיא, ומשם הפליגו לקפריסין.⁵ הם עגנו בעיר סלמיס, ובשירו את דבר אלוהים בבתי-הכנסת (יוחנן מרקוס היה העוזר שלהם).⁶ לאחר מכן המשיכו לבשר בכל רחבי האי, עד שהגיעו לעיר פפוס. בעיר זאת פגשו יהודי אחד, בר-ישוע שמו, שהיה נביא שקר ועסק בכישוף.⁷ בר-ישוע היה ידיד למושל המקומי, סרגיוס פולוס. המושל, שהיה אדם נבון מאוד, הזמין את בר-נבא ופולוס לבקר אותו, משום שרצה לשמוע מפייהם את דבר האלוהים.⁸ אולם המכשף הזה, שנקרא "אלימס", לא רצה שהמושל יגיע לאמונה, ולכן התערב בשיחה ודרש מהמושל לא לשים לב לדבריהם של שאול ובר-נבא.⁹ אך שאול (הנקרא גם "פולוס"), אשר היה מלא ברוח הקודש, הביט בנביא השקר וקרא: ¹⁰ "בן בלייעל שכמוך! אתה מלא מרמה ופשע, ואויב מושבע של כל דבר טוב! האם לעולם לא תפסיק לסלף את דרכי האלוהים הישרים?"¹¹ עתה שים לב כיצד יעניש אותך אלוהים:

תוכה בעיורון זמני, ולא תראה את אור הקים ה' לישראל את המושיע המובטח, השמש. "באותו רגע כיסה ערפל את עיניו, את ישוע המשיח! 24 "עוד לפני בואו של והוא החל לגשש סביבו ולחפש מישהו שיוביל ישוע קרא יוחנן לעם ישראל לשוב מחטאיו, אותו בידו. 12 כשראה המושל את הנעשה, לפנות אל ה' ולהיטבל במים. 25 כשסיים האמין באדון והשתומם על הכוח העצום של יוחנן את תפקידו, שאל את העם: 'האם אתם בשורת האלוהים. 13 פולוס ומלווי עזבו את חושבים שאני המשיח? לא, אינני המשיח! פפוס, והפלינו בספינה לעיר פרני שבמדינת אבל הוא עומד לבוא, ואיני ראוי אף להתיר מפוליה. יוחנן מרקוס עזב אותם שם וחזר את שרוכי נעליו! 26 "אחי בני אברהם, ואחי לירושלים, 14 ואילו פולוס וברנבא המשיכו הנזירים היראים את האלוהים: ישועה זאת לאנטיוכיה אשר בפסידיה. בשבת הלכו נועדה לכולנו! 27 תושבי ירושלים ומנהיגיהם השניים לבית הכנסת וישבו בין המתפללים. לא הכירו את המשיח, ולא הבינו את דברי 15 לאחר קריאת פרשת השבוע מן התורה, הנביאים אשר נקראו מדי שבת בבית הכנסת. וההפטר מהנביאים, שלחו אליהם ראשי אף-על-פי-כן, כשהרגו אותו הם קיימו למעשה בית הכנסת הודעה: "אחים, אם יש לכם דבר את דברי הנביאים. 28 למרות שלא הייתה עידוד והדרכה בשבילנו, אתם מוזמנים להם כל סיבה מוצדקת להוציא את ישוע לדבר!" 16 פולוס קם על רגליו, סימן לקהל להורג, דרשו מפילטוס לצלוב אותו. 29 לאחר שהוא עומד לדבר, ואמר: "אנשי ישראל, וכל שקיימו את כל הנבואות הקשורות במותו, בלי הבוטחים בה' והמכבדים אותו, הרשו לי שידעו זאת, הורידו אותו מעל הצלב וקברוהו. לפתוח בסקירה היסטורית קצרה. 17 אלוהי 30 "אולם אלוהים הקים את ישוע מן המתים, העם הזה – אלוהי ישראל – בחר באבותינו 31 ובימים שלאחר מכן הוא נראה פעמים וברך אותם מאוד בתקופת שהותם במצרים. רבות לעיני האנשים שליוו אותו מן הגליל ביד חזקה ובזרוע נטויה הוא הוציא אותם לירושלים. מאז ועד היום לא פסקו האנשים מעבדות לחירות, 18 וטיפול בהם במשך האלה להעיד על כך בפומבי. 32 "ברנבא ארבעים שנות נדודיהם במדבר. 19 לאחר ואני מבשרים לכם עתה את הבשורה הטובה שהשמיד שבעה עמים בארץ כנען, הוא נתן הזאת: את אשר הבטיח אלוהים לאבותינו, לעם ישראל את הארץ לנחלה. כל זה ארך 33 הוא הגשים לנו, צאציהם, על ידי תקומת כ-450 שנה. 20 "לאחר מכן מינה עליהם ישוע. לכך מתכוון המזמור השני בתהלים: 'בני אלוהים שופטים עד ימיו של שמואל הנביא. אתה, אני היום ילדתיך'. 34 "אלוהים הבטיח 21 "בימיו של שמואל ביקש העם מלך, וה' נתן להחזירו לחיים, כדי שלא ימות עוד לעולם. לו את שאול בן-קיש משבט בנימין, שמלך אלוהים ייתן לכם את הבטחותיו הנפלאים ארבעים שנה. 22 אולם ה' הוריד אותו מכסא לדוד כמו שכתוב בישעיה. 35 במזמור טז מלכותו, והמליך תחתיו את דוד המלך, זה כתוב: 'לא תיתן חסידך לראות שחת'. 36 פסוק שה' אמר עליו: 'דוד בן-ישי הוא איש כלבבי, זה אינו מתייחס לדוד, שהרי לאחר שדוד והוא יעשה את רצוני'. 23 ומזרעו של דוד שרת את בני דודו לפי רצון ה', הוא מת, נקבר

וגופו נרקב. 37 פסוק זה מתייחס למישהו אחר – למישהו שאלוהים החזירו לחיים ושגופו כלל לא ניזוק מריקבון המוות. 38 "אחים, הקשיבו! באמצעות ישוע זה אתם יכולים לקבל סליחת חטאים. 39 כל מי שמאמין ובוטח בו משתחרר מכל אשמה, ואלוהים מצדיק אותו. התורה מעולם לא יכלה לשחרר אתכם מחטא ולהצדיקכם בעיני אלוהים. 40 היזהרו! אל תתנו לדברי הנביאים להתגשם בכם: 41 'ראו בוגדים והביטו, והתמהו תמהו, כי פֶּעַל פֶּעַל בימיכם, לא תאמינו כי יסופר.' "כלומר, ראו והתפלאו, אתם הבזים לאמת! כי אלוהים עומד לעשות משהו בימיכם, אשר לא תאמינו בו כשיספרו לכם על כך. 42 כשיצאו פולוס ובר-נבא מבית-הכנסת, הזמינו אותם האנשים לשוב ולדבר אליהם בשבת הבאה. 43 בתום האסיפה בבית-הכנסת הלכו אחרי פולוס ובר-נבא הרבה יהודים וגויים יראי אלוהים. השניים שוחחו איתם ועודדו אותם לבטוח בחסדו של אלוהים. 44 בשבת שלאחר מכן התקהלה כמעט כל העיר בבית-הכנסת, כדי לשמוע את דבר ה' מפי פולוס ובר-נבא. 45 אולם כשראו מנהיגי היהודים את ההמון, נמלאו קנאה והכחישו את דבריו של פולוס בקללות ובגידופים. 46 אך פולוס ובר-נבא דיברו באומץ והצהירו: "הרגשנו שמחובתנו לבשר את דבר ה' קודם כל לכם – היהודים, אולם מכיוון שדחתם אותו והוכחתם שאינכם ראויים לחיי נצח, נציע אותו לגויים! (aiōnios g166) 47 כי כך ציווה עלינו אלוהים: 'ונתתיך לאור גוים, להיות ישועתי עד קצה הארץ.' " 48 הגויים שמחו מאוד לשמוע את בשורת ה' מפי פולוס, וכל מי שנבחר לחיי נצח האמין. (aiōnios g166) 49 וכך התפשט דבר ה' בכל הארץ.

14 גם באיקניון הלכו פולוס ובר-נבא לבית-הכנסת. הם הטיפו את דבר ה' בעוצמה כה רבה, עד שיהודים וגויים רבים האמינו באודן. 2 אולם היהודים שדחו את בשורת אלוהים הסעירו את רגשות הגויים, ועוררו בלבם אי-אמון בפולוס ובר-נבא. 3 למרות זאת נשארו שם השניים זמן רב למדי, כשהם מבשרים את דבר ה' באומץ, ואלוהים אישר שאכן הם שליחיו על-ידי הניסים והנפלאות שחולל באמצעותם. 4 תושבי העיר היו חלוקים בדעותיהם: חלקם תמכו במנהיגים היהודים, וחלקם – בפולוס ובר-נבא. 5 כאשר נודע לשני השליחים שהגויים, היהודים ומנהיגיהם תכננו להתנכל להם ולרגום אותם באבנים, מיהרו להימלט על נפשם. הם הגיעו לערי חבל לוקוניה: לוסטרה, דרבי וסביבותיהן. 7 וגם שם בישרו את הבשורה. 8 בלוסטרה הם ראו אדם שלא התחלך מעולם; רגליו היו משותקות מלידה. 9 פולוס שם לב לכך שהנכה מקשיב לדבריו בדריכות ובעניין רב, וכאשר גילה שיש בו אמונה להירפא, 10 קרא אליו: "קום על רגליך!" כהרף-עין קפץ האיש על רגליו והחל ללכת. 11 כשראה קהל הנוכחים את הנס שפולוס חולל, החלו כולם לקרוא בלשון הליקאונית: "אנשים אלה הם אלים בדמות בני-אדם!" 12 הם החליטו

שבר־נבא הוא האל זאוס, ואילו פולוס, שהיה זקני־קהילה בכל קהילה, ובציום ותפילה הדובר העיקרי – האל הרמס. ¹³ הכהן של הפקידו אותם בידי האלוהים שבו בטחו. זאוס, שמקדשו היה בפרבר העיר, הביא ²⁴ לאחר מכן המשיכו השניים במסעם חזרה, זרי פרחים ושוורים, כדי להקריבם בשער העיר לעיני ההמונים. ¹⁴ אולם כאשר הבינו פולוס ובר־נבא את מה שעומד להתרחש, הפליגו בספינה לאנטיוכיה – העיר שממנה קרעו את בנדיהם ורצו בתוך הקהל בצעקות: יצאו למסע, ואשר בה הופקדו בידי אלוהים ¹⁵ "אנשים, מה אתם עושים? אנחנו בני־אדם לבצע את המלאכה שזה עתה סיימו. ²⁷ בהגיעם בדיוק כמוכם! באנו לבשר לכם את הבשורה, ולאנטיוכיה כינסו את כל המאמינים, ומסרו כדי שאתם תפסיקו לסגוד לאילילים, ובמקום זאת להשתחוות לאלוהים האחד האמיתי, אשר ברא את השמים, את הארץ, את הים ואת כל אשר בה. ¹⁶ אמנם בימי קדם הרשה ה' לגויים

15 בזמן שבר־נבא ופולוס היו באנטיוכיה, הגיעו לשם מספר אנשים מיהודה, והחלו ללמד את המאמינים שאם לא יקפידו לקיים את ברית המילה כדת משה וישראל, לא יוכלו להיוושע. ² פולוס ובר־נבא התווכחו איתם על כך בלהט רב, ולכן החליטה הקהילה המקומית לשלוח אותם לירושלים, יחד עם אחדים מחברי הקהילה, כדי לדון בשאלה זאת עם השליחים והזקנים שם. ³ הקהילה כולה ליוותה אותם אל מחוץ לעיר, והנציגים יצאו בדרכם לירושלים. הם התעכבו בדרך בערי החוף של לבנון ובשומרון, כדי לבקר את המאמינים, ולשמחת כולם סיפרו להם שגם הגויים חוזרים בתשובה. ⁴ בהגיעם לירושלים קיבלו את פניהם חברי הקהילה, השליחים והזקנים, ופולוס ובר־נבא דיווחו להם כיצד ה' פעל באמצעותם. ⁵ אולם מאמינים אחדים, שהשתייכו בעבר לכת הפרושים, קמו על רגליהם וטענו שכל המאמינים מבין הגויים חייבים לשמור את התורה ולקיים ברית מילה. ⁶ לכן כינסו השליחים והזקנים אסיפה

לחיות כרצונם. ¹⁷ אולם הוא תמיד העיד על עצמו כמעשיו הטובים ובאהבתו אלינו: הוא שולח לנו, למשל, גשם ותבואות מבורכות: הוא מספק לנו אוכל וממלא את לבנו שמחה. ¹⁸ על אף דבריהם אלה הצליחו השניים רק בקושי רב לשכנע את הקהל שלא להקריב להם קורבנות. ¹⁹ ימים ספורים לאחר מכן הגיעו ללוסטרס יהודים אחדים מאנטיוכיה ומאיקניון, והפכו את קהל המעריצים להמון פרוע וצמא־דם, אשר רגם את פולוס באבנים. ההמונים חשבו שפולוס מת, ולכן גררו אותו אל מחוץ לעיר. ²⁰ אולם לאחר שהתקבצו המאמינים סביבו הוא התאושש, קם על רגליו וחזר העירה. למחרת יצאו פולוס ובר־נבא לדרכי. ²¹ לאחר שבישרו שם את דבר ה' ועשו תלמידים רבים, חזרו השניים ללוסטרס, לאיקניון ולאנטיוכיה. ²² בערים אלה הם חיזקו את המאמינים, ועודדו אותם לדבוק באמונתם למרות הצרות והרדיפות. "רק דרך צרות רבות נוכל להיכנס למלכות האלוהים", הזכירו להם. ²³ כמו כן מינו פולוס ובר־נבא

מיוחדת כדי לדון בבעיה זאת. 7 לאחר דיון דברי אלוהים אשר גילה אותם עוד לפני זמן ארוך ומייגע קם שמעון על רגליו ופנה אל האממינים: "אחים, כולכם יודעים שעוד לפני זמן רב בחר בי אלוהים לבשר לגויים את חוקי התורה. 20 הבה נסתפק בכך שנכתוב הבשורה, כדי שגם הם יאמינו בו. 8 אלוהים, להם לא לאכול בשר שהוקרב לאילילים המכיר והיודע את לב האדם, אישר שהוא מקבל גם את הגויים. כיצד הוא אישר זאת? לאכול בשר עם דם, ולהתרחק מהזנות על כל בכך שנתן להם את רוח הקודש בדיוק כשם צורותיה. 21 כי עוד מימי קדם נקראה תורת שנתן אותו לנו. 9 אלוהים לא הבדיל בינינו משה מדי שבת בבתי-כנסת בכל עיר ועיר. " לביניהם, משום שהוא טיהר את לבם, על-ידי 22 השליחים, הזקנים וכל חברי הקהילה האמונה, בדיוק כפי שטיהר את לבנו. 10 האם החליטו לשלוח משלחת לאנטיוכיה יחד עם אתם רוצים עתה לתקן את מעשיו של אלוהים? פולוס ובר-נבא, כדי לדווח על החלטתם. מדוע אתם מעמיסים על הגויים עול שאנחנו הם בחרו בשניים ממנהיגי הקהילה, ביהודה ואבותינו לא יכולנו לשאת? 11 האם אינכם (המכונה "בר-שבא") ובסילא, 23 ושלחו מאמינים שכולנו נושענו באותה הדרך - בידם את המכתב הבא: "מאת: השליחים, כלומר בחסדו של האדון ישוע?" 12 הויכוח זקני הקהילה והאחים בירושלים. "אל: אחינו פסק, וכל האחים הקשיבו בדומיה לדיווח המאמינים מן הגויים באנטיוכיה, בסוריה של פולוס ובר-נבא על הנסים והנפלאות ובקיליקיה, שלום לכם! 24 נודע לנו שמספר שחולל אלוהים באמצעותם בין הגויים. אנשים מקהילתנו בלבלו אתכם והטילו ספק 13 כשסיימו השניים את דיווחם נטל יעקב בכס, אולם דעו לכם שלא אנחנו שלחנו אותם את רשות הדיבור. "אחים, "אמר, "הקשיבו - הם באו אליכם על דעת עצמם. 25 משום כך לדבריו! 14 שמעון פטרוס הסביר לכם זה החלטנו פה-אחד לשלוח אליכם שני נציגים עתה כיצד אלוהים גילה תחילה את דאגתו רשמיים שלנו, יחד עם אחינו האהובים פולוס לגויים, וכיצד בחר מקרבם אנשים שיאמינו ובר-נבא. 26 נציגים אלה, יהודה וסילא, אשר בו ושיפארו את שמו. 15 עובדה זאת של ישועת סיכנו את חייהם למען שם אדוננו ישוע המשיח, הגויים עולה למעשה בקנה אחד עם דברי 'אשרו לפניכם בעל-פה את החלטתנו. 28 "רוח הנביאים. קחו למשל את נבואתו של עמוס: הקודש ואנחנו מצאנו לנכון שלא להכביר 16 'ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת, עליכם בחובות מיותרים של שמירת מצוות וגדרתי את פריציהן והריסותיו אקים, ובניתיה התורה, אלא רק לדרוש מכם 29 שתימנעו כימי עולם, 17 למען ידרשו את-ה' שארית מאכילת מזון שהוקרב לאילילים, מאכילת אדם וכל הגויים אשר נקרא שמי עליהם, נאום בשר של בעל-חיים שנחנק, מאכילת בשר ה' עושה כל-אלה. "כלומר, אלוהים הבטיח עם דם, ושתתרחק מן הזנות. טוב תעשו אם לחדש את ברית דוד המופרת, כדי שגם תשמרו דברים אלה. - שלום לכם. 30 ארבעת הגויים - אלה שבחר בהם - יוושעו! 18 אלה הנציגים יצאו מיד לאנטיוכיה, כינסו שם אסיפה

כללית של כל המשיחיים ונתנו להם את 5 והקהילה המשיחית גדלה והתפתחה מיום המכתב. 31 דברי המכתב שמחו מאוד את כל ליום באמונה ובמספר. 6 לאחר מכן עברו הקהילה באנטיוכיה. 32 יהודה וסילא, שהיו פולוס ומלווי דרך פריגיה וגלטיה, כי רוח נביאים, דרשו באוזני הקהל דרשה ארוכה הקודש אמר להם שלא להיכנס לאסיה וחזקו את אמונת האחים. 33 הם נשארו שם הקטנה באותו מסע. 7 הם עברו לאורך ימים אחדים, ולאחר מכן חזרו לירושלים גבולות מיסיה, והתכוננו ללכת צפונה – עם דרישות שלום אל האחים אשר שלחו לביתיניה, אך רוח ישוע אמר להם שלא. אותם. 34 פולוס ובר-נבא נשארו באנטיוכיה, 8 לכן במקום ללכת לביתיניה הם עברו דרך ועזרו למטיפים ולמורים המקומיים ללמד מיסיה, והלכו לעיר טרואס. 9 באותו לילה את דבר ה'. 36 כעבור ימים אחדים הציע נראה לפולוס חזיון: הוא ראה בחלומו איש פולוס לבר-נבא: "הבה נשוב ונבקר את אחינו ממקדוניה (שביוון) מתחנן לפניו: "אנא, בוא בכל הערים שבהן בישרנו את דבר ה', כדי אלינו למקדוניה ועזור לנו!" 10 מיד לאחר שנראה כיצד מתקדמים המאמינים החדשים. " חלומו של פולוס עמדנו לצאת למקדוניה, 37 בר-נבא הסכים, וביקש לצרף אליהם את כי הגענו למסקנה שה' שולח אותנו לשם יוחנן מרקוס. 38 אך רעיון זה לא מצא-חן כדי לבשר את הבשורה. 11 עלינו על ספינה בעיני פולוס, כי יוחנן מרקוס זנח אותם לנפשם בטראס והפלגנו לסמותרקיה, ולמחרת נסענו בעיר פמפוליה, ולא עזר להם לסיים את לנפוליס. 12 משם הגענו לפיליפי, שהייתה שליחותם. 39 לאחר ויכוח חריף בנושא זה המושבה הרומאית הקרובה ביותר לגבול החליטו השניים להיפרד. בר-נבא לקח את המקדוני, ונשארו שם ימים אחדים. 13 בשבת מרקוס והפליגו איתו לקפריסין, 40 ואילו פולוס יצאנו מחוץ לעיר והלכנו אל שפת הנהר, בחר לקחת איתו את סילא. לאחר שקיבלו את שם נהגה קבוצה אחת להתאסף לתפילה. ברכת האחים יצאו השניים בדרכם לסוריה התיישבנו שם ולימדנו את הנשים שנכחו וקילקיה, כדי לעודד את המאמינים שם. 14 אחת מהן הייתה לידיה מהעיר תיאטירה, שהייתה סוחרת בבדי ארגמן. לידיה הייתה אישה יראת אלוהים, ועתה, כשהקשיבה לדבריו של פולוס, פתח אלוהים את לבו והיא האמינה לכל מה שאמר. 15 היא נטבלה יחד עם כל בני-ביתה, וביקשה מאיתנו להתארח אצלם. "אם אתם חושבים שאני באמת מאמינה באדון, "אמרה, "בואו והתארחו בביתי." היא הפצירה בנו עד שהסכמנו. 16 יום אחד, כשבאנו למקום התפילה שעל שפת הנהר, פגשנו שפחה צעירה אחוזה ברוח ניחוש, שניבאה עתידות והרוויחה הרבה כסף

לארונה. ¹⁷ היא רדפה אחרינו וצרחת: "אנשים תיוושע – אתה וכל בני־ביתך בזכות האמונה!" אלה הם עבדי ה'; הם באו לספר לכם דרך ³² והם סיפרו לסוהר ולכל בני־ביתו את ישועה! ¹⁸ למורת רוחו של פולוס נמשך בשורת אלוהים. ³³ באותה הזדמנות רחץ הדבר יום אחר יום, עד שלבסוף פנה אל הסוהר את פצעי־הם, ואחר כך נטבל עם השד שבתוכה וקרא: "בשם ישוע המשיח אני כל בני ביתו. ³⁴ לאחר מכן העלה אותם מצווה עליך לצאת ממנה!" והשד יצא מתוכה האיש לביתו וערך לפניו סעודה גדולה. באותו רגע. ¹⁹ כשראו בעליה שאבדה תקוותם מה רבה הייתה שמחתו ושמחת כל בני־ביתו להרוויח כסף קל ומהיר, תפסו את פולוס על שכולם האמינו עתה בה. ³⁵ למחרת וסילא וגררו אותם אל השופטים אשר בכיכר בבוקר שלחו השופטים שוטרים אל הסוהר, השוק. ²⁰ "היהודים האלה משחיתים את העיר ותן להם ללכת!" ³⁶ הסוהר מיהר אל פולוס לעשות דברים המנוגדים לחוק הרומאי! ואמר: "השופטים ציוו עלי לשחרר אתכם; אתם ²² לשמע דברים אלה התנפל ההמון על פולוס חופשיים ללכת לדרככם!" ³⁷ "בשום פנים וסילא, והשופטים ציוו להפשיטם ולהלקותם ואופן לא!" השיב פולוס בהחלטיות. "למרות בשוטים. ²³ לאחר שהצליפו על גבם ללא רחמים, השליכו את השניים לכלא, והסוהר פשע, הכו אותנו בשוטים לעיני כל העם! לא נצטווה לשמור עליהם כעל בבת־עיני (שאם ²⁴ מאחר שהסוהר קיבל את כלא ללא משפט, הם רוצים עתה לשלח הפקודה, השליך את השניים לצינוק ושם את אותנו מכאן בחשאי? שיבואו הנה בעצמם רגליהם בסד. ²⁵ בחצות הלילה התפללו וישחררו אותנו!" ³⁸ השוטרים מסרו לשופטים פולוס וסילא ושרו לכבוד ה', וכל האסירים את דבריו של פולוס, וכשנודע להם שפולוס הקשיבו להם. ²⁶ לפתע התחוללה רעידת אדמה חזקה שזעזעה את יסודות בית־הכלא. ³⁹ משום כך הזדרזו השופטים ללכת בעצמם כל הדלתות נפתחו לרווחת, ואזיקיהם של כל האסירים ניתקו! ²⁷ כשהתעורר הסוהר בטובם לעזוב את העיר. ⁴⁰ פולוס וסילא משנתו ומצא את כל דלתות הכלא פתוחות, יצאו מן הכלא וחזרו לביתה של לידיה. היה בטוח שכל האסירים נמלטו, ולכן שלף מהר את חרבו כדי להתאבד. ²⁸ אך פולוס השניים לדרכם.

17 פולוס וסילא עברו במסעם דרך ערי אמפיפוליס ואפולוניה, והגיעו לתסלוניקי – עיר שהיה בה בית־כנסת יהודי. ² פולוס הלך כמנהגו לבית־הכנסת, ובמשך שלוש שבתות רצופות הסביר לנוכחים את הכתובים. ³ הוא הסביר להם את הנבואות בדבר

סבלו של המשיח ותקומתו לחיים, והוכיח שיורדעו לסילא ולשימותיוס למחר לבוא אליו. להם שישוע הוא המשיח. 4 חלק מהמאזינים 16 בזמן שפולוס חיכה להם באתונה, הוא נמלא שוכנעו והאמינו; ביניהם היו הרבה יווניים צער למראה האלילים הרבים שמילאו את יראי־אלוהים והרבה נשים אצילות. 5 אולם העיר. 17 הוא הלך לבית־הכנסת והתווכח מנהיגי היהודים נמלאו קנאה, ולכן הסיתו על כך עם היהודים ועם הגויים שהתגייסו. פושעים ובטלנים מן השוק לעורר מהומה הוא מצא לנכון להתווכח גם עם העוברים בעיר. הם פרצו לביתו של יסון. במטרה ושבים בכיכר השוק. 18 בין האנשים הרבים לתפוס את פולוס וסילא ולהביאם לפני מועצת שאיתם התווכח היו גם פילוסופים אפיקורסים העיר. 6 מאחר שלא מצאו את השניים בתוך וסטואיים. כששמעו את דבריו של פולוס על הבית, הם גררו החוצה את יסון ומאמינים תקומתו של ישוע מן המתים, הגיבו: "הוא סתם אחרים והביאו אותם לפני המועצה". "פולוס פטפטן!" "או", הוא עושה תעמולה לדת חדשה וסילא גורמים לצרות ובעיות בכל העולם, כלשהו!" 19 הם לקחו את פולוס לנבעת ועכשו הם רוצים להפוך גם את עירנו!" צרחו. המשפט (שנקראה ביוונית "אריופנוס") ואמרו 7 "ויסון זה הכניס אותם אל ביתו. הם בוגדים! לו: "ספר לנו עוד קצת על הדת החדשה הזאת. הם טוענים שיש להם מלך אחר, ישוע, במקום 20 אתה מספר דברים מוזרים, והיינו רוצים הקיסר!" 8 האשמות אלה הסעירו את רוחם של לדעת מה פירושם. 21 כאן עלי להסביר אנשי־העיר ושל השופטים, ואלה שחררו אותם שאנשי אתונה, כולל הזרים שהיו שם, אהבו רק לאחר ששילמו דמי־ערבות. 10 באותו לבלות את זמנם בשיחה על רעיונות חדשים לילה הבריחו המאמינים את פולוס וסילא למיניהם. 22 פולוס עמד לפנייהם בנבעת לברואה, והשניים שוב הלכו לבית־הכנסת המשפט ואמר: "אנשי אתונה, אני רואה שאתם כדי להטיף. 11 אנשי ברואה היו רחבי אופקים אנשים אדוקים מאוד! 23 כשעברתי היום יותר מאנשי תסלוניקי והקשיבו לבשורה עירכם ראיתי מזבחות רבים, ועל בשמחה. יום־יום הם למדו בעצמם את אחד מהם היה כתוב: 'לאל הבלתי־נודע'. כתבי־הקודש, כדי לראות אם דבריהם של השתחוויתם לו בלי לדעת מי הוא, ועתה פולוס וסילא הם דברי אמת. 12 כתוצאה ברצוני לספר לכם עליו. 24 "הוא האל אשר מכך האמינו רבים מהם, ביניהם נשים רמות ברא את העולם ואת כל אשר בו, והיות שהוא מעלה וגברים רבים. 13 אולם כששמעו אדון השמים והארץ, אין הוא שוכן במקדש היהודים בתסלוניקי שפולוס מטיף את דבר מעשה ידי־אדם. 25 כמו־כן אין ידי אדם ה' בברואה, מיהרו גם הם לשם כדי להסעיר יכולות לשרתו ולספק לו את צרכיו, משום את הרוחות. 14 המאמינים פעלו ללא דיחוי שאין הוא זקוק לדבר! הוא עצמו נותן חיים ושלחו את פולוס לחוף הים, בעוד שסילא ונשמה לכל דבר, וממלא כל מחסור שהוא ושימותיוס נשאר בעיר. 15 מלווי של פולוס 26 מאדם אחד הוא ברא את כל בני־האדם הלכו איתו עד אתונה, ומשם חזרו לברואה. בעולם, ולאחר מכן פיזר את העמים על פני לפני שנפרדו ממנו מלווי ביקש מהם פולוס כדור הארץ. הוא החליט מראש מי מהם יקום.

מי יפול ומתי. ואף קבע להם את גבולותיהם. ⁵ לאחר שהגיעו סילא ושימותיוס ממקדוניה. ²⁷ "בכל המעשים האלה הייתה לו מטרה הקדיש פולוס את כל זמנו להטפה ולהוכחת אחת: שכל העמים יחפשו את אלוהים ויגששו אחריו עד שימצאו אותו – למרות שאין הוא רחוק מאף אחד מאיתנו! ²⁸ אחד המשוררים את האבק מבגדיו ואמר: "דמכם בראשכם! שלכם ביטא זאת בשירו: 'כי בו אנחנו חיים עשיתי את המושל עלי, ומצפוני נקי. מעתה ונעים וקיימים. וגם אנחנו צאצאיו'. ²⁹ "ואם ואילך אלך לגויים!" ⁷ הוא יצא מבית-הכנסת נכון הדבר, אזי אסור לנו לחשוב על אלוהים ועבר לגור בביתו של טיטוס יוסטוס. איש כאילו הוא מן פסל או אליל עשוי זהב, כסף או אבן! ³⁰ אלוהים התעלם בעבר מבורותם של בני-האדם בנושא זה, אולם עתה הוא מצווה על כולם לחזור בתשובה ולעבוד אותו לפולוס האמינו לדבריו ונטבלו במים. ⁹ לילה בלבד. ³¹ כי אלוהים קבע יום מסוים שבו יישפוט בצדק את העולם כולו על-ידי האיש שבו בחר. אלוהים אישר את הדבר לעיני כולם כשהקים איש זה מן המתים. ³² כאשר אנשים רבים בעיר הזאת שייכים לי. ¹¹ וכך שמעו שפולוס מדבר על תחייתו של איש מת, החלו אחדים מהם לצחוק וללעוג, ואילו אחרים אמרו: "אנחנו רוצים לשמוע עוד על כך!" ³³ בכך נסתיימה שיחתו של פולוס איתם, והעמידוהו לדין לפני המושל. ¹³ "האיש ³⁴ אולם רק מעטים האמינו לדבריו והצטרפו אליו. ביניהם היו דיוניסיוס – חבר מועצת העיר, אישה אחת בשם דמריס ואחרים. **18** לאחר מכן עזב פולוס את אתונה ובא לקורינתוס. ² שם הוא התוודע אל יהודי יליד פונטוס, בשם עקילס, אשר הגיע לא-מזמן מאיטליה יחד עם אשתו פריסקילה. עקילס ופריסקילה נמלטו למעשה מאיטליה, משום שהקיסר קלודיוס ציווה לגרש את כל היהודים מרומא. ³ מאחר שהזוג עסק במקצועו של פולוס – אריגת יריעות אוהלים – תחליט פולוס לגור בביתם ולעבוד יחד איתם. ⁴ כל שבת ביקר פולוס בבית-הכנסת וניסה לשכנע בדבריו גם את היהודים וגם את היוונים.

ולאחר מכן נפרד לשלום מן המאמינים והפליג לאפסוס פגש תלמידים אחדים. 2 "האם לסוריה יחד עם פריסקילה ועקילס. בקנכרי קיבלתם את רוח הקודש כשהאמנתם?" שאל גילח פולוס את שער ראשו. משום שנדר נדר אותם. "לא", ענו. "למה אתה מתכוון? מהו מסוים. 19 כשהגענו לנמל אפסוס. הוא הלך רוח הקודש?" 3 "אם כן, באיזו טבילה לבית-הכנסת כדי לשוחח עם היהודים. 20 הם נטבלתם?" שאל פולוס. "על עיקרי האמונה ביקשו ממנו להישאר אצלם עוד ימים אחדים, שלימד יוחנן המטביל", השיבו התלמידים. אך פולוס השיב שאין לו זמן לכך. 21 "אני 4 "טבילתו של יוחנן באה רק להוכיח את מוכרח להגיע לירושלים לפני החג", אמר הרצון לשוב מן החטא ולהאמין באלוהים, להם. "אולם אם ירצה השם, אשוב לבקר "הסביר להם פולוס, "ומי שנטבל חייב להאמין אתכם. "פולוס הפליג לדרכו והגיע לקיסריה. בישוע המשיח, שעל בואו ניבא יוחנן. 5 "לשמע הוא הלך לבקר את הקהילה, ולאחר מכן דברים אלה מיהרו התלמידים להיטבל בשם המשיח לאנטיוכיה. 23 לאחר ששהה זמן-מה האדון ישוע המשיח. 6 כשסמך פולוס את באנטיוכיה, המשיך בדרכו ועבר באזור גלטיה ידיו עליהם, צלח עליהם רוח הקודש והם ובפריגיה. בכל מקום ביקר אצל המאמינים, החלו להתנבא ולדבר בשפות בלתי-מוכנות. עודד אותם ועזר להם להתחזק באמונתם. 7 שנים-עשר איש נכחו באותו מעמד. 8 במשך 24 באותם ימים הגיע לאפסוס יהודי יליד שלושת החודשים הבאים הלך פולוס מדי אלכסנדריה, אפולוס שמו, אשר היה מטיף שבת לבית-הכנסת, הטיף באומץ לב על ומורה מוכשר ובקיא בתנ"ך. 25 הוא היה אמונתו, ושכנע אנשים רבים להאמין בישוע מלומד בדרך האדון, ולימד היטב על-אודות המשיח. 9 אולם היו אנשים שדחו את בשרתו ישוע, אבל ידע על טבילת יוחנן בלבד. ודיברו בפומבי נגד ישוע. משום כך עזב בהתלהבות רבה ובאומץ לב הטיף אפולוס פולוס את המקום וסרב לשוב ולדבר אליהם. בבית הכנסת: פריסקילה ועקילס שמעו הוא הוציא מתוכם את המאמינים המשיחיים, את דרשתו המרשימה והזמינו אותו לביתם ולימד אותם מדי יום בבית-המדרש "טורנוס". והסבירו לו את דרך אלוהים ביתר דיוק. 10 הדבר נמשך כשנתיים, עד שכל אדם באסיה 27 אפולוס החליט לנסוע ליוון, והאחים עודדו הקטנה - יהודי וגוי - שמע את בשורת ה'. אותו לעשות כן. הם כתבו מכתב למאמינים 11 מזה נפלאים היו הניסים שחולל אלוהים ביוון וביקשו מהם לקבלו בחמימות. לאחר באמצעות פולוס 12 ! כאשר הונחו ממחטותיו שהגיע ליוון השתמש בו אלוהים לחיזוק או חולצותיו על החולים, נעלמו מיד המחלות. הקהילה המקומית, 28 מפני שהצליח לסתור והרוחות הרעות עזבו אותם. 13 מספר נוודים את טענות היהודים בוויכוחים פומביים, אשר נדרו ממקום למקום וגירשו והוכיח לכולם, מתוך הכתוב בתנ"ך, שישוע שדים ורוחות רעות, החליטו לנסות לגרש את המשיח. הוא המשיח. את השדים והרוחות בשם האדון ישוע. הם החליטו להשתמש בלחש הבא: "בשם אותו ישוע שעליו מבשר פולוס, אני מצווה עליך

19 בזמן שאפולוס היה בקורינתוס עבר פולוס בכל רחבי אסיה הקטנה, וכשהגיע

לצאת!"¹⁴ בין המלחשים האלה היו שבעת אלוהים כלל. וכתוצאה מכך יורד היקף בניו של סקווה, שהיה אחד מראשי הכוהנים. המכירות שלנו! הוא פיתה את האנשים לא 15 אולם כשניסו להשתמש בלחש זה כדי רק באפסוס, כי אם בכל הארץ! 27 אינני לגרש שד מאדם אחד, השיב להם השד: "אני מדבר אך ורק על הצד העסקי של העניין. מכיר את ישוע ואני מכיר את פולוס, אבל על אבדן הכנסתנו וקיפוח פרנסתנו; חשבו מי אתם?" 16 השד התנפל על שניים מהם לרנע על הסכנה שבאבדן יוקרתה של האלה והכה אותם נמרצות. עד שברחו מן הבית הגדולה ארטמיס! תוך זמן קצר לא יהיה כל ההוא עירומים ופצועים. 17 סיפור המעשה ערך למקדשה של ארטמיס, אשר שמה יצא התפשט במהירות רבה בין היהודים והגויים לתהילה לא רק בארצנו, אלא בעולם כולו!" 18 בכל אפסוס. פחד גדול שרר בעיר, ושם ישוע 28 דברים אלה עוררו את זעמם של הפועלים, המשיח זכה לכבוד ולהערצה. 18 מאמינים והם החלו לצרוח: "גדולה היא ארטמיס של רבים שעסקו לפני במעשי כישוף למיניהם האפסים!" 29 עד מהרה הייתה מהומה ברחבי התווך על מעשיהם בפומבי. הם הביאו את העיר. התמונים תפסו את גיוס ואריסטרכוס ספרי הכישופים ואת הקמעות שלהם, ושרפו ממקדוניה, שהיו מלוויי של פולוס, וגררו אותם באש לעיני כולם (מישהו העריך את אותם אל האמפיתיאטרון כדי להעמידם לדין. שווי הספרים האלה בכ-100,000 שקלים). 30 פולוס רצה ללכת ולדבר אל ההמון, אולם 20 מעשה זה של המאמינים הוכיח שדבר ה' התלמידים לא הניחו לו. 31 אפילו מספר חדר עמוק ללב האנשים באזור כולו. 21 לאחר קצינים רומאים מהאזור, שהיו אוהדיו של מאורעות אלה החליט פולוס לחצות את פולוס. הזהירו אותו: הם הודיעו לו שלא יסכן יוון בדרכו לירושלים. "אחרי כן, "אמר, "עלי את חייו ושלא יעז ללכת לאמפיתיאטרון. ללכת לרומא." 22 הוא שלח לפניו ליוון את 32 בתוך האמפיתיאטרון הייתה מהומה; זה שני עוזריו, טימותיוס ואריסטוס, והוא עצמו צועק דבר אחד, וזה צועק דבר אחר; איש לא נשאר בינתיים באסיה הקטנה. 23 באותו זמן שמע את דברי רעהו. למעשה רוב האנשים לא התפתחה באפסוס מהומה גדולה הקשורה ידעו כלל מדוע התאספו שם! 33 אחדים הגיעו במאמינים המשיחיים. 24 המהומה החלה למסקנה שאלכסנדר היה אשם בכל, מפני בגלל צורך בשם דמטריוס, אשר היה בעל שהיהודים דחפו אותו קדימה. אלכסנדר הניף מפעל לייצור דגמי כסף של מקדש האלילה את ידו וביקש שקט, כדי שיוכל לדבר. 34 אולם היוונית ארטמיס. הוא העסיק פועלים רבים משנוכח הקהל לדעת שהוא יהודי, החלו כולם ושילם להם משכורת גבוהה. 25 דמטריוס לצעוק: "גדולה היא ארטמיס של האפסים! כינס את פועליו ופועלים אחרים שעסקו באותו גדולה היא ארטמיס של האפסים!" צעקותיהם מקצוע, ופנה אליהם: "רבותי, מלאכה זאת היא נמשכו שעתיים שלמות. 35 בסופו של דבר כל פרנסתנו. 26 אתם רואים ושומעים בעצמכם הצליח מזכיר העיר להשתיק את ההמון מה עושה פולוס זה. הוא הצליח לפתות אנשים הזועם. "אנשי אפסוס, "פתח ואמר, "הרי כל רבים להאמין שאלילים מעשה ידי-אדם אינם אחד יודע שאפסוס היא המרכז הדתי של

פולחן האלה הגדולה ארטמיס, אשר הפסל ימים. 7 במוצאי שבת התאספנו יחד לבצוע שלה ירד אלינו מהשמים. 36 הואיל ואיש אינו לחם, ופולוס, שעמד לצאת לדרכו למחרת חולק על עובדה זאת, עליכם להירגע ולא בבוקר, דרש דרשה שנמשכה עד חצות. לנהוג בפזיזות ובקלות ראש! 37 אתם הבאתם 8 חדרה עלייה שבו התאספנו היה מואר הנה אנשים אשר לא שדרו דבר ממקדשה בנרות רבים. 9 כל אותו זמן ישב אבטוכוס של ארטמיס, ואף לא חיללו את כבודה. הצעיר על אדן החלון, ומכיוון שפולוס האריך 38 אם לדמטריוס ולפועליו יש טענות נגדם, בדבריו, נפלה עליו תרדמה. לפתע איבד שיתבעו אותם לדון! הרי בתי־הדין שלנו אבטוכוס את שיווי משקלו ונפל ארצה מן פתוחים לקהל בשעות הרגילות, והשופטים הקומה השלישית ומת בו במקום. 10 פולוס יכולים לדון בעניין ללא דיחוי. 39 אם יש לכם רץ למטה ולקח את הבחור בזרועותיו. "אל תלונות בעניינים אחרים, עליכם לנהוג לפי תדאגו, "הרגיע אותם, "יש בו רוח חיים והוא המקובל ולהביא אותן לפני מועצת העיר. יהיה בסדר!" ואכן הכרתו שבה אליו. שמחה 40 כולנו נמצאים עתה בסכנה. כי הממשל גדולה מילאה את כל הקהילה. כולם חזרו הרומאי עלול לדרוש מאיתנו דין וחשבון על לעליית־הנג. פולוס אכל ולאחר מכן פתח ההתפרעות הזאת. שאין לה שום הצדקה. בדרשה נוספת שנמשכה עד אור הבוקר, ואז ואם הממשל ידרוש הסבר, לא יהיה לנו מה ניפרד מהם לשלום. 13 פולוס המשיך ברנל לומר! " 41 כשסיים לדבר, שלח את ההמונים לאסוס, ואילו אנחנו הגענו לשם לפניו בספינה. 14 כאשר הצטרף אלינו באסוס, הפלגנו יחד למיטוליני. 15 למחרת הפלגנו דרך כיוס, ביום השלישי עגנו בסמוס (בלילה ישנו בטרונוליון), וביום הרביעי הגענו למיילטוס. 16 פולוס סרב להתעכב הפעם באפסוס, כי רצה להגיע לירושלים לקראת חג השבועות. אם יעלה הדבר בידו. 17 אולם בהגיענו למיילטוס שלח פולוס הודעה לזקני הקהילה באפסוס, וביקש מהם לבוא לפגוש אותו שם. 18 כשהגיעו, אמר להם: "אתם יודעים היטב שמדיום הראשון שדרכתי על אדמת אסיה ועד היום הזה, 19 עשיתי את עבודת האדון בענוה – ואפילו בדמעות – למרות הצרות שגרמו לי נזילים מבין היהודים. 20 ובכל זאת, מעולם לא פחדתי לומר לכם את האמת; לימדתי אתכם והטפתי לכם בציבור ובבתים פרטיים. 21 בישרתי לכם בשורה אחת

20 לאחר ששככה הסערה אסף פולוס את התלמידים, ובדברי עידוד נפרד מהם לשלום ויצא בדרכו למקדוניה. 2 בכל הערים שבהן עבר הוא לימד את המאמינים את דבר ה', ולבסוף הגיע ליוון. 3 כעבור שלושה חודשים התכונן פולוס ללכת לסוריה, אולם משנודע לו שהיהודים תכננו להתנקש בחייו, החליט לסטות מדרכו ולנסוע קודם צפונה, למקדוניה. 4 מספר אנשים ליוו את פולוס עד אסיה הקטנה: סופטרוס בן־פורוס מברואה; ארטטרכוס וסקונדוס מתסלוניקי; גיוס מדרבי; טימותיוס; וטוכיקוס וטרופימוס אשר חזרו לבתייהם באסיה הקטנה. 5 כל אלה הלכו לפנינו וחיכו לנו בטרואס. 6 בתום חג הפסח עלינו על ספינה בפיליפי, שבצפון יוון, וכעבור חמישה ימים הגענו לטרואס, שם נשארנו שבוע

ליהודים ולגויים גם יחד, שעליהם להפסיק את דבריו. כרע על ברכיו והתפלל איתם. לחטוא, לחזור בתשובה, ולפנות לאלוהים באמצעות האמונה בישוע המשיח אדוננו. 22 "עתה אני הולך לירושלים, כי עלי לציית לרוח הקודש המדריך אותי, אולם איני יודע

מה מצפה לי שם. 23 אני יודע רק דבר אחד: שבכל עיר רוח הקודש מזהיר אותי מפני העינויים והמאסר המצפים לי. 24 אולם לחיי אין כל ערך אם לא אבצע את המשימה שהטיל עלי ישוע אדוננו: לספר לכולם על אהבת אלוהים ועל חסדו. 25 "אני בטוח שאף אחד מכם – אשר שמעתם מפי את דבר ה' – לא ישוב לראותי, 26 ומשום כך עלי לומר לכם: מצפוני נקי בנוגע לכל אחד ואחד מכם! 27 כי מעולם לא היססתי לבשר לכם את דבר האלוהים. 28 "השניחו על עצמכם ועל הצאן שרוח הקודש הטיל עליכם את האחריות עליה – אשר הן קהילת אלוהים שקנה במחיר דמו. 29 אני יודע היטב שלאחר לכתי מכאן יופיעו ביניכם מורי שקר, אשר יהיו כזאבים אכזריים ולא יחוסו על העדר. 30 אפילו אחדים מכם יסלפו את האמת כדי למשוך אחריהם תלמידים. 31 לכן היזהרו! זכרו שבמשך שלוש שנים לא חדלתי להשגיח עליכם יומם ולילה, ואף שפכתי דמעות רבות בגללכם. 32 "עתה אני מפקיד אתכם בידי אלוהים ודברו הנפלא, אשר בכוחו לבנות את אמונתכם ולתת לכם את הנחלה השמורה לבניו. 33 "מעולם לא השתוקקתי לכסף או לבגדים יקרים. 34 כולכם יודעים שבמו ידי עבדתי ופרנסתי את עצמי ואת בני-לווייתי. 35 אתם גם יודעים שתמיד שימשתי לכם דוגמה בהנישי עזרה לעניים, משום שזכרתי את דברי אדוננו ישוע המשיח: מוטב לתת מאשר לקבל!" 36 כשסיים פולוס

21 לאחר שנפרדנו מזקני קהילת אפסוס, הפלגנו ישר לקוס. למחרת הגענו לרודוס, ומשם – לפטרה. 2 בפטרה עלינו על אונייה שהפליגה לפניקיה שבסוריה. 3 ראינו את האי קפריסין לשמאלנו, והמשכנו לנמל צור – שם נפרק מטען הספינה. 4 ירדנו לחוף וחיפשנו את המאמינים המקומיים. כשמצאנו אותם, נשארנו איתם שבוע ימים. המאמינים האלה שמעו מרוח הקודש שפולוס יסבול בירושלים ועל כן הם הזהירו אותו שלא יעלה לשם. 5 כשהגיע זמננו לקיצו עזבנו את צור והמשכנו בדרכנו. כל חברי הקהילה ליוו אותנו לספינה, כולל הנשים והילדים, וכאשר הגענו לחוף התפללנו. 6 לאחר פרידה נרגשת עלינו לספינה, והם חזרו לבתיהם. 7 התחנה הבאה שלנו, לאחר שעזבנו את צור, הייתה עכו. גם שם שאלנו לשלום האחים, אולם התעכבנו אצלם יום אחד בלבד. 8 משם נסענו לקיסריה, והלכנו לביתו של פיליפוס המבשר, שהיה אחד משבעת השמשים הראשונים. 9 היו לו ארבע בנות רווקות שהיו נביאות. 10 לאחר ששהינו שם מספר ימים בא לבקר אותנו אחד מיהודה, אנבוס שמו, שגם הוא היה נביא. 11 אנבוס לקח את חגורתו של פולוס, כפת בה את ידיו ורגליו ואמר: "רוח הקודש אומר: ככה יאסרו יהודי ירושלים את בעל החגורה הזאת, ויסגירו אותו לידי הרומאים!" 12 לשמע דברים אלה ביקשנו כולנו מפולוס – גם חברי הקהילה המקומית וגם מלוויי – שלא יעלה

לירושלים. 13 אולם פולוס השיב: "לשם מה 26 פולוס הסכים להצעתם. ולמחרת הלך עם הבכי הזה? אתם ממש שוברים את לבי! הרי הארבעה לבית המקדש כדי לקיים את הטקס אני מוכן לא רק להיאסר בירושלים. אלא ולקבוע את תאריך הקרבת קרבן עבור כל אף למות על קידוש שמו של האדון ישוע אחד מהם. בתום שבעת ימי הטהרה. 27 אולם המשיח!" 14 בראותנו שאי־אפשר לשכנע אותו, עוד לפני שחלפו שבעת הימים הבחינו בו הפסקנו להפציר בו ואמרנו: "ייעשה רצון ה'." במקדש מספר יהודים מאסיה, והסיתו נגדו 15 כעבור זמן קצר ארזנו את חפצינו ועלינו את ההמון. הם תפסו בו וצרחו: 28 "אנשי לירושלים. 16 מאמינים אחדים מקיסריה ליוו ישראל! עזרו לנו! זהו האיש המסית את כולם אותנו בדרכנו, וכשהגענו לירושלים התארחנו נגד עמנו! הוא מצווה על כולם להפר את בביתו של מנסון, יליד קפריסין ומאמין התורה! הוא גם מדבר נגד בית־המקדש הזה, ותיק. 17 כל המאמינים בעיר קיבלו את פנינו ומטמא אותו בגויים שהוא מביא לתוכו!" בחמימות ובלבביות רבה. 18 למחרת הלכנו 29 הם אמרו דברים אלה משום שבאותו עם פולוס לבקר את יעקב; וכל זקני הקהילה יום ראו את פולוס בחברת טרופימוס. נוי היו שם. 19 לאחר חילופי ברכות סיפר להם מאפסוס, והניחו שפולוס הביאו אל המקדש. פולוס על המעשים הנפלאים שעשה אלוהים 30 האשמות אלה הציתו את האווירה בעיר, ועד באמצעותו בין הגויים. 20 הם הודו לאלוהים, מהרה פרצה מהומה. הם סחבו את פולוס אל ולאחר מכן אמרו: "אחינו היקר, אתה יודע שגם מחוץ למקדש, ומיד נגעלו הדלתות מאחוריו. אלפי יהודים האמינו במשיח, וכולם קנאים 31 בעוד ההמון מנסה להרוג את פולוס, נודע לתורה. 21 היהודים המשיחיים כאן בירושלים דבר המהומה למפקד החטיבה הרומאית שמעו שאתה מתנגד לתורת־משה ולמנהגי בירושלים, 32 והוא ציווה מיד על חייליו ישראל, ושאתה אוסר על המאמינים למול את וקצינו לרוץ אל ההמון. כשראו התוקפים בניהם. 22 מה לעשות? הרי עוד מעט ישמעו את החיילים הרומאים, הם הרפו מפולוס. כולם שאתה נמצא בעיר. 23 "יש לנו הצעה: 33 המפקד עצר את פולוס וציווה לכבול אותו יש בינינו ארבעה אנשים שעומדים לפני סיום בשרשרת כפולה. לאחר מכן שאל את ההמון תקופת נדר הנזירות שלהם. 24 לך איתם מי הוא ומה עשה. 34 אחדים צעקו דבר אחד, לבית־המקדש, קיים את טקס ההיטהרות, ואחרים צרחו דבר אחר. כשראה המפקד ושלם בעד התנלחות שלהם. כך יידעו כולם שאינו יכול להבין דבר בגלל הרעש, ציווה שלא זו בלבד שאינך מתנגד למנהגי היהודים, להביא את פולוס אל המצודה. 35 כשהגיעו אתה עצמך מקיים את התורה, ודעתך כדעתם החיילים והאסיר אל המדרגות, נעשה ההמון בעניין הזה. 25 "באשר למאמינים המשיחיים אלים כל־כך, עד שהחיילים נאלצו לשאת את מבין הגויים – אנו דורשים מהם לקיים את פולוס על כתפיהם כדי להגן עליו. 36 ואילו המנהגים שעליהם כתבנו להם: לא לאכול ההמון נהר בעקבותיהם וצרח: "הרגו אותו!" מזון שהוקרב לאיליים, לא לאכול בשר טרף, 37 לפני שהוכנס פולוס אל המצודה הוא לא לאכול בשר עם דם ולהימנע מזנות." פנה אל המפקד ושאל: "האם מותר לי לומר

לך כמה מילים?" "אתה מדבר יוונית?" שאל המפקד. ³⁸ "האם אינך המצרי שארגן לא מזמן מרד ומשך אחריו למדבר ארבעת אלפים רוצחים?" ³⁹ "לא, ענה פולוס, אני יהודי מהעיר הגדולה טרסוס שבקיליקיה. אני רוצה לבקש את רשותך לדבר אל האנשים האלה." היהודים. ¹³ חנניה עמד לצדי ואמר: 'שאוּל 40 המפקד נתן לו רשות לעשות כן, ופולוס נעמד על המדרגות ורמז לאנשים לשתוק. כשהשתררה דממה מוחלטת הוא פנה אליהם בעברית ואמר:

22 "אחי ואבותיי, הקשיבו נא לדברי ההנחה שלי." ² כששמעו שהוא מדבר עברית נפלה דממה כבדה עוד יותר. ³ פולוס המשיך: "אני יהודי, יליד טרסוס שבקיליקיה, אולם חונכתי כאן בירושלים, בבית־מדרשו של רבן גמליאל, והוא שלימד אותי לשמור בקפידה את כל חוקי התורה ומצוותיה. הייתי קנאי לה' בכל מעשי, ממש כשם שאתם קנאים לו היום. ⁴ בזמנו רדפתי את המשיחיים עד מוות, ככלתי גברים ונשים והשלכתי אותם לכלא. ⁵ הכהן הגדול וכל אחד מחברי הסנהדרין יוכלו להעיד על כך, משום שביקשתי מהם מכתבים אל ראשי הקהילה היהודית בדמשק. מכתבים אלה העניקו לי את הסמכות לכבול כל משיחי שאמצא, ולהביאו לירושלים כדי שייענש. ⁶ "יום אחד בשעת הצהריים, כשהייתי בדרכי לדמשק, האיר עלי לפתע אור חזק מן השמים. ⁷ נפלתי על הארץ ושמעתי קול: 'שאוּל, שאוּל, מדוע אתה רודף אותי?' ⁸ "מי אתה, אדוני? שאלתי. "והקול ענה: 'אני ישוע מנצרת שאותו אתה רודף!' ⁹ האנשים שהיו איתי ראו את האור, אך לא הבינו את הנאמר. ¹⁰ "מה עלי לעשות, אדוני? שאלתי. "והאדון ענה: 'קום ולך לדמשק,

כדי להלקותו. הוא פנה אל הקצין שעמד ועכשיו אתם שופטים אותי על-שום שאני לצדו ושאל: "האם מותר להלקות אזרח רומאי מאמין בתחיית המתים!" 7 דבריו אלה פילגו לפני שהעמדת אותו לדיון? 26 הקצין ניגש אל מפקד החטיבה וקרא: "מה אתה עושה? המחלוקת בין הפרושים ובין הצדוקים. 8 כי האיש הזה אזרח רומאי!" 27 המפקד בא אל פולוס ושאל: "האם אתה באמת אזרח של מלאכים ורוחות. ואילו הצדוקים כפרו רומאי?" "כן, בתחלף." 28 "גם אני והאזרחות הזאת עלתה לי הרבה כסף!" "אבל אני אזרח אחדים – שהיו פרושים בעצמם – קמו ודיברו רומאי מלידה!" אמר פולוס. 29 החיילים שעמדו להלקות את פולוס הרפו ממנו ברגע ששמעו שהוא אזרח רומאי, והמפקד נמלא פחד על-שום שציווה לאסרו ולהלקותו. 30 למחרת בבוקר שחרר אותו המפקד מכבליו וציווה על ראשי הכוהנים לכנס ישיבת סנהדרין. הוא הביא לפניו את פולוס כדי לנסות לברר מה הייתה הסיבה לכל המהומה הזאת.

23 פולוס נעץ את מבטו בחברי הסנהדרין ואמר: "אדונים, תמיד חייתי לפני אלוהים במצפון נקי." 2 באותו רגע ציווה חנניה הכהן על האנשים שעמדו ליד פולוס לסטור לו על פיו. 3 "יסטור לך אלוהים, קיר מסויד שכמוך!" קרא פולוס. "איזה מן שופט אתה? כיצד אתה יכול לשבת כאן ולשפוט אותי על-פי התורה, כשבאותו זמן אתה עצמך עובר על התורה, ומצווה להכות אותי?" 4 האנשים שעמדו קרוב לפולוס אמרו לו: "אתה מעליב את הכהן הגדול!" 5 "אחי, אני מצטער." התנצל פולוס. "לא ידעתי שזהו הכהן הגדול. הרי כתוב בתורה שאסור להעליב נשיא או שליט." 6 פתאום צץ רעיון במוחו של פולוס: הלא מחצית חברי הסנהדרין היו פרושים, ומחציתם – צדוקים. הוא קם על רגליו וקרא בקול: "אחי, אני פרוש בן פרוש.

ממני להביא אליך את הנער הזה, כי יש לו משהו לומר לך".¹⁹ המפקד אחז בידו של הנער, הובילוהו הצידה ושאל: "מה אתה רוצה לומר לי?"²⁰ "מחר מתכוננים היהודים לבקש ממך להחזיר את פולוס לסנהדרין, "סיפר הנער, "ביומרה שהם מעוניינים לשאול אותו שאלות נוספות. ²¹ אולם אל תשמע בקולם! כי למעלה מארבעים איש אורבים לו בדרך, מוכנים להתנפל עליו ולהרוג אותו. הם נדרו נדר שלא יאכלו ולא ישתו עד שפולוס ימות. עתה הם מחכים שתענה בחיוב לבקשתם". ²² "אל תאמר לאיש שסיפרת לי דברים אלה." הזהירו המפקד, ושלחו לדרכו. ²³ לאחר מכן קרא המפקד לשני קצינים ופקד עליהם: "הכינו מאתיים חיילים לצאת לקיסריה הערב בשעה תשע! קחו אתכם מאתיים קשתים, ועוד שבעים פרשים חמושים. תנו לפולוס סוס רכיבה, והביאו אותו בשלום אל פליקס המושל". ²⁵ הוא שלח בידם את המכתב הבא אל פליקס: ²⁶ "מאת: קלודיוס לוסיאס. אל: הוד מעלתו המושל פליקס. "שלום וברכה! ²⁷ "אדם זה נתפס עלידי היהודים, והם כמעט הרגו אותו. אולם משנודע לי שהוא אזרח רומאי, שלחתי מיד חיילים להצילו מידם. ²⁸ הבאתי אותו למשפט לפני בית המשפט העליון של היהודים, כדי לדעת מה עשה. ²⁹ עד מהרה נוכחתי לדעת שהאשמותיהם מתייחסות רק לאמונה היהודית, ולא למעשה פלילי שדינו מאסר או מוות. ³⁰ אך כשנודע לי שיהודים רוצים להרוג אותו, החלטתי לשלחו אליך ולומר למאשימיו להביא את טענותיהם לפניך". ³¹ החיילים מילאו את הפקודה ולקחו את פולוס בלילה למבצר אנטיפטרוס. ³² למחרת

24 כעבור חמישה ימים הגיע חנניה הכהן הגדול לקיסריה, ואיתו אחדים מזקני היהודים ועורך־דין בשם טרטולוס. הם באו אל המושל והגישו את תלונתם נגד פולוס. ² כשהכניסו את פולוס אל החדר פתח טרטולוס בנאום התביעה: "הוד מעלתך, המושל! הנהגתך הנבונה הביאה לנו, היהודים, שלום ושלווה, והפחיתה במידה ניכרת את ההפליה נגדנו. ³ על כל אלה אנחנו מודים לך מאוד. ⁴ אני רוצה לשעמם אותך ולבזבז את זמנך, אולם אני מתחנן לפניך שתואיל להקשיב לתלונתי נגד האיש הזה, ואני מבטיח לקצר בדברי. ⁵ איש זה הוא מנהיג התנועה המשיחית; הוא מעורר מהומות, משלהב יצרים ומסית את היהודים בעולם כולו למרוד בקיסר. ⁶ מלבד זאת הוא ניסה לחלל את בית המקדש בשעה שאסרנו אותו. "רצינו לתת לו את העונש המגיע לו, ⁷ אבל לוסיאס המפקד בא וחטף אותו מידנו בכוח הזרוע, ⁸ ודרש שפולוס יישפט על פי החוק הרומאי. אם תחקור אותו, תיווכח שדיברתי אמת." ⁹ כל היהודים שנכחו שם אישרו את דברי טרטולוס. ¹⁰ עתה הגיע תורו של פולוס לדבר. המושל רמז לו לקום על רגליו ולשאת את דברו. "ידוע לי, אדוני, שאתה שופט בענייני היהודים כבר שנים רבות, "פתח

פולוס. "ועל כן אני שמח להגן על עצמי לפניך. 23 הוא ציווה לכלוא את פולוס בבית־הסוהר. 11 לא יקשה עליך לוודא שלא עברו למעלה אולם ציווה על הסוהרים להקל עליו את משנים־עשר יום מאז שעליתי לירושלים, כדי מאסרו, להתייחס אליו בעדינות ובאדיבות. להשתחוות לה' בבית־המקדש. 12 כמור־כן ולהרשות לידידיו לבקר אותו, לטפל בו תוכל לוודא בנקל שמעולם לא עוררתי ולהביא לו מתנות. 24 כעבור ימים אחדים מהומות בבתי־הכנסת ולא ברחובות העיר. בא פליקס עם אשתו היהודייה דרוסילה 13 איש מן האנשים האלה לא יוכל להוכיח ושלח לקרוא לפולוס. פליקס ואשתו הקשיבו אף אחת מההאשמות הרבות שהם טופלים לפולוס בתשומת לב בשעה שסיפר להם על עלי. 14 "אולם אני מודה בדבר אחד: אני האמונה במשיח. 25 הוא שוחח איתם על צדקה, מאמין בדרך הישועה, שהם מתייחסים אליה על כיבוש היצר ועל הדין העתיד לבוא. כאל כת או תנועה, ובדרך זאת אני עובר את פליקס. שנמלא פחד נורא, אמר לפולוס: "לך אלוחי אבותינו; אני מאמין באמונה שלמה עכשיו, בבקשה. אקרא לך שוב בהזדמנות בכל מה שכתוב בספרי התורה והנביאים. אחרת." 26 בסתר לבו הוא קיווה שפולוס יציע 15 כמו כן אני מאמין, בדיוק כמו אנשים אלה, לו שוחד, ועל כן קרא לו מדי פעם לשיחה. שתהיה תחיית המתים – לצדיקים ולרשעים. 27 כך חלפו שנתיים ימים, ואז מונה פורקיוס 16 משום כך אני משתדל בכל כוחי לשמור פסטוס למושל במקומו של פליקס. אולם על מצפון נקי לפני אלוהים ולפני בני אדם. פליקס רצה למצוא־חן בעיני היהודים, ולכן 17 "לאחר היעדרות של שנים אחדות חזרתי השאיר את פולוס בבית־הסוהר.

לירושלים, כדי להביא סכום כסף לעזרת היהודים המשיחיים וכדי להקריב קרבן לאלוהים. 18 מאשימי ראו אותי במקדש בשעה שהקרבתי מנחה לה'. ראשי היה מנוולת, לפי דרישת התורה, ובאותה שעה לא היה קהל סביבי ולא הייתה כל מהומה. 19 אולם היו שם יהודים אחדים מאסיה, ואם יש להם טענות נגדי, מדוע אין הם נמצאים כאן עתה? 20 שאל־נא את האנשים העומדים כאן עתה איזה חטא מצא בי הסנהדרין שלהם. 21 מלבד משפט אחד שצעקתי לעברם: 'אני עומד לפני המועצה הזאת כדי להגן על עצמי, משום שאני מאמין בתחיית המתים!' 22 בנקודה זאת, פליקס, אשר ידע היטב את לימודי ישוע, סגר את התביעות ואמר: "חכו עד שיגיע לוסיאס, מפקד הכוח, ורק אז אחליט במשפט." 25 שלושה ימים לאחר שנכנס פסטוס לתפקידו, עזב את קיסריה ועלה לירושלים. 2 ראשי הכוהנים ומנהיגי העם ניגשו אל פסטוס וסיפרו לו את טענותיהם נגד פולוס. 3 הם ביקשו ממנו להעלות את פולוס מקיסריה לירושלים ללא דיחוי (כי זממו לארוב לו בדרך ולרצוח אותו). 4 אולם פסטוס השיב להם: "פולוס נמצא עתה בקיסריה, וגם אני עומד לשוב לשם בקרוב. 5 אני מציע שתבחרו מספר אנשים בעלי סמכות שילכו איתי לקיסריה, ואם פולוס חטא ויכלו אנשיכם לתבוע אותו למשפט." 6 כעבור שמונה או עשרה ימים חזר המושל לקיסריה, ולמחרת ערך את משפטו של פולוס. 7 כשהגיע פולוס לאולם בית־הדין, הקיפו אותו היהודים שבאו מירושלים והטילו בו האשמות חמורות, אך הם

לא יכלו להוכיח אף אחת מהן. 8 פולוס כפר מוכן להישפט על כך בירושלים. 21 פולוס בכל ההאשמות. "אינני אשם", אמר. "לא עברתי סרב, ודרש לערער לפני הקיסר אוגוסטוס! על חוקי התורה, לא חיללתי את בית־המקדש משום כך פקדתי להחזירו לכלא, עד שאוכל ולא מרדתי בקיסר!" 9 אולם פסטוס, שרצה לקבוע לו ראיון אצל הקיסר. 22 "הייתי מאוד למצוא־חן בעיני היהודים, פנה אליו רוצה לשמוע את האיש הזה כמו אוזני", אמר ושאל: "האם אתה מוכן לעלות לירושלים אנריפס. "בסדר", ענה פסטוס. "מחר תשמע ולהישפט שם לפני?" 10 "לא!", השיב אותו. 23 למחרת נכנסו המלך אנריפס פולוס. "בשום אופן לא. אני עומד בתוקף על זכותי לעמוד לדין לפני כס הקיסר! אתה יודע היטב שאיני אשם. אם ביצעתי פשע שדינו מוות – איני מבקש רחמים או חנינה. אולם אם אני חף מפשע – לאף אחד אין רשות להסגיר אותי אנריפס, וכל הנאספים כאן: זהו האיש אשר לידי אנשים אלה כדי שירצחו אותי. ברצוני היהודים בקיסריה ובירושלים רוצים במותו. לערער לפני הקיסר!" 12 פסטוס התייעץ עם יועציו, ואחר כך אמר: "אתה רוצה לערער לפני הקיסר? יהיה כרצונך!" 13 כעבור ימים אחדים באו המלך אנריפס וברניקה לבקר את פסטוס. 14 ביקורם נמשך ימים אחדים, ופסטוס שוחח עם המלך על המקרה של פולוס. "יש כאן אסיר אחד, "פתח פסטוס, "שפליקס השאירו בכלא. 15 כשהייתי בירושלים סיפרו לי ראשי הכוהנים וזקני היהודים את גרסתם, ודרשו כלשהי."

26 ממני להוציאו להורג. 16 כמובן שמיהרתי להבהיר להם שהחוק הרומאי אינו מרשיע אדם לפני שמעמידים אותו לדין, ולפני שניתנה לו האפשרות לעמוד מול מאשימיו ולהגן על עצמו. 17 "כשבאו לכאן מאשימיו כינסתי מיד את חברי בית־הדין, ושלחתי להביא את פולוס. 18 אולם ההאשמות שהעלו נגדו כלל לא דמו לחשדות שהיו לי לגביו. 19 המחלוקת ביניהם הייתה בנושא הדת היהודית, ועל אדם בשם ישוע אשר מת, ואילו פולוס מתעקש לטעון שהוא חי. 20 לא ידעתי כיצד להחליט במקרה שכזה, ולכן שאלתי אותו אם יהיה

26 "יש לך רשות לספר את גרסתך", אמר אנריפס לפולוס. בתנועות ידיים החל פולוס להגן על עצמו לפני בית־הדין. 2 "בר־מזל אני, כבוד המלך אנריפס, על שניתנה לי הזכות להשמיע באוזניך את תשובותיי להאשמותיהם של היהודים. 3 כי אני יודע שאתה בקיא בחוקינו ובמנהגינו. אני מבקש ממך, אנא, הקשב לי בסבלנות. 4 "כל היהודים יודעים שמאז ימי נעורי בטרוסוס, ומאוחר יותר בירושלים, קיבלתי חינוך יהודי מסורתי, ותמיד חייתי על־פי הדרך שבה חונכתי. 5 לו היו מוכנים להודות בכך, היו מאשרים שבשאלת קיום

התורה והמסורת הייתי תמיד בין הפרושים את מצבם האמיתי. כך שיחזרו בתשובה ויחיו המחמירים ביותר. ⁶ אולם הסיבה האמיתית באור האלוהים. ולא בחשכת השטן. לשם להאשמותיהם שונה לחלוטין; הם מתנכלים מה? כדי שאלוהים יסלח לחטאיהם. וייתן לי רק משום שאני מצפה להתנשמות הבטחת להם נחלה יחד עם שאר בני־האדם שטוהרו ה' לאבותינו. ⁷ שנים־עשר שבטי ישראל מחטאיהם והוקדשו לי באמונה. ¹⁹ "וכך. מתפללים יומם ולילה שה' יגשים את אותה המלך אנריפס. לא התמרדתי נגד החיזיון הבטחה שלה אני מצפה. אדוני המלך. בגלל הזה מן השמים. ²⁰ תחילה בישרתי את הדבר צפייה זאת הם מאשימים אותי! ⁸ אך האם זה לאנשי דמשק. לאחר מכן בירושלים ובכל פשע להאמין בתחיית המתים? האם אינכם יהודה, ואחר כך גם לגויים. קראתי לכל מאמינים שאלוהים יכול להקים בני אדם בני־האדם לזנוח את חטאיהם. לשוב אל לתחייה? ⁹ גם אני חשבתי בעבר שחובתי אלוהים ולהוכיח את חרסת לבם במעשים להציק ולהזיק למאמינים בישוע מנצרת. טובים. ²¹ מסיבה זאת עצרו אותי היהודים ¹⁰ אסרתי רבים מהקדושים בירושלים. ואף בבית־המקדש וניסו להרוג אותי. ²² אולם קיבלתי מראשי הכוהנים רשות בכתב לעשות ה' הגן עלי. והיום אני עדיין חי ויכול לספר זאת. וכאשר נידונו הקדושים למוות. נתתי את עובדות אלה לכולם – לקטנים ולגדולים. אני הסכמתי המלאה. ¹¹ פעמים רבות עברתי מלמד אך ורק את דבריהם של משה רבנו מבית־כנסת אחד לשני. ותחת עיניים אילצתי ושל הנביאים: ²³ שהמשיח יסבול ושיהיה את המאמינים המשיחיים לגדף את המשיח. הראשון אשר יקום מן המתים. כדי להביא אור למעשה התנגדתי להם בחריפות שכזאת. עד ליהודים ולגויים כאחד. ²⁴ לפתע התפרץ שרדפתי אותם גם בחוץ לארץ. ¹² "יום אחד פסטוס וקרא: "פולוס. יצאת מדעתך! לימודיך יצאתי לדמשק. בסמכותם של הכוהנים ועם הממושכים בלבלו את דעתך. ²⁵ "לא יצאתי ברכתם. כדי לאסור את המאמינים המשיחיים. מדעתי. פסטוס הנכבד, "השיב פולוס. "אני ¹³ בצהרי היום. אדוני המלך. זרח לפתע אור מדבר דברי אמת מפוכחים. ²⁶ המלך אנריפס בהיר יותר מזוהר השמש והציף אותי ואת יודע היטב את כל הדברים האלה. אני מעז מלווי. ¹⁴ כולנו נפלנו ארצה. ואני שמעתי קול לדבר בכנות. כי אני בטוח שהמלך מכיר ויודע מדבר אלי: "שאול. שאול. מדוע אתה רודף את כל המאורעות האלה; הרי הם לא התרחשו אותי? קשה לך לבעוט בדרבנות! ¹⁵ "מי אתה, בסתר! ²⁷ המלך אנריפס. האם אתה מאמין אדוני? שאלתי. "והקול ענה: "אני ישוע שאותו לדברי הנביאים? אני יודע שכן... ²⁸ אך אתה רודף! ¹⁶ עתה קום על רגליך. כי נגליתי אנריפס שיסע את דבריו של פולוס: "כמעט אליך כדי למנותך להיות לי למשרת ועד. שכנעת אותי להאמין בישוע הוא המשיח! "עליך לספר לעולם כולו את אשר ראית היום ²⁹ ופולוס השיב: "אני מקווה ומתפלל לאלוהים ואת אשר אראה לך בעתיד. ¹⁷ אני אגן עליך שבמוקדם או במאוחר אתה וכל הנוכחים מפני בני עמך ומפני הגויים. כן. אשלח אותך כאן תהיו כמוני... אך בלי האזיקים. כמובן! "אל הגויים. ¹⁸ כדי שתפקח את עיניהם לראות ³⁰ המלך. המושל. ברניקה וכל האחרים קמו

31 ויצאו מהאולם. כששבו ודנו בענייני של פולוס מאוחר יותר, החליטו: "איש זה אינו אשם בשום פשע שדינו מאסר או מוות." 32 "אלמלא דרש לערער לפני הקיסר, "אמר אנריפס לפסטוס, "אפשר היה לשחרר אותו."

27 כאשר הוחלט שעלינו להפליג לרומא, נמסרו פולוס ועוד מספר אסירים להשגחתו של קצין בשם יוליוס, שהשתייך לגדוד הקיסר. עלינו על אונייה אדרמיטית שעמדה להפליג למספר נמלים לאורך חוף אסיה. ברצוני לציין שגם אריסטרכוס המקדוני מתסלוניקי היה איתנו. 3 כשהגענו למחרת לצידון גילה יוליוס נדיבות-לב כלפי פולוס, והרשה לו לרדת לחוף ולבקר את ידידיו, כדי שיספקו לו את צרכיו. 4 כשהפלגנו מצידון נשבה לנגדנו רוח חזקה, אשר אילצה אותנו לסטות מדרכנו ולהפליג צפונית לקפריסין, בין האי ובין היבשה. 5 עברנו לאורך חופי קיליקיה ופמפוליה, והגענו למורא שבלוקיה. 6 יוליוס הקצין מצא שם ספינה מצרית מאלכסנדריה, שפניה מועדות לאיטליה, והעלה אותנו על סיפונה. 7 לאחר ימים אחדים של טלטולים והפלגה איטית ומייגעת בים הסוער התקרבו לקנידוס, אולם הרוחות החזקות אילצו אותנו להמשיך לכרתים ולחלוף על-פני הר סלמוני. בקושי רב נאבקנו נגד הרוחות העזות, והתקדמנו באיטיות רבה לאורך החוף הדרומי, עד שהגענו לנמל הבטוח קלילמנס שליד העיר לסיה. 9 בינתיים איבדנו זמן רב, ומכיוון שהגיע הסתיו היה מזג אוויר סוער, והפלגות ארוכות היו בחזקת סכנה ליורדי הים. פולוס שוחח על כך עם קברניטי הספינה. 10 "רבותי, "פתח פולוס, "אני רואה שאם נמשיך עתה בדרכנו, צפויה לנו סכנה גדולה ונאבד

אפסה כל תקווה להינצל. ²¹ איש מאיתנו השבועיים האחרונים לא טעמתם דבר. "אמר לא אכל דבר מזה זמן רב. עד שלבסוף להם. ³⁴ "אנא, אכלו משהו כי עליכם להתחזק. כינס פולוס את הצוות ואמר: "רבותי, אילו אני מבטיח לכם שלא תיפול שערה אחת שמעתם בקולי ולא עזבתם את החוף הנוח מראשכם ארצה!" ³⁵ פולוס לקח פרוסת לחם בכרתים, הייתם חוסכים לכם אברן ציור יבשה, הודה לה' לפני כולם, שבר חתיכה ונזקים חמורים אחרים. ²² אך התעוררו! מהלחם היבש ואכל אותה. ³⁶ לפתע חשו כולם האונייה אמנם תשבע, אולם איש מכם לא יאבד בטוב, וגם החלו לאכול. ³⁷ כולנו יחד מנינו את חייו. ²³ "בלילה אמש נגלה אלי מלאכו ²⁷⁶ איש. ³⁸ לאחר שאכלו כולם לשובע הוסיף של האלוהים, אשר אותו אני עובד ולו אני הצוות להקל על משקל האונייה, והשליך אל שיך. ²⁴ ואמר: "אל תירא, פולוס; אתה תזכה הים גם את שקי החיטה. ³⁹ כשהאיר היום לעמוד למשפט לפני הקיסר! נוסף על כך, הם הבחינו במפרץ ובחוף, אך לא הצליחו אלוהים נענה לבקשתך ויציל את חייהם של לזהות את המקום. הם תהו אם יעלה בידם כל הנוסעים איתך בספינה. ²⁵ התעוררו. לנווט את הספינה בין הסלעים ולהשיטה אפוא כולכם, כי אני בוטח באלוהים ואין לי אל החוף. ⁴⁰ הם החליטו לנסות. לאחר ספק שיקיים את דבריו ²⁶ אולם ספינתנו שניתקו את העוגנים והשאירו אותם בים, התירו תתנפץ אל אחד האיים. ²⁷ בחצות הלילה את כבלי ההגה, הרימו את המפרש הקדמי הארבעה-עשר לסערה, לאחר טלטולים והפלינו לחוף. ⁴¹ אולם הספינה עלתה על מיינעים בים האדריאטי, גילו המלחים יבשה שרטון ונתקעה במקומה. החרטום הלך ושקע, באופק. ²⁸ הם הורידו אנך וגילו שעומק והירכתיים, שהיו חשופים לנחשולים, החלו המים תחתם היה כ־36 מטר. כעבור זמן להתפרק. ⁴² החיילים הציעו לקצין המשמר קצר שבו והורידו את האנך, והפעם היה להרוג את האסירים, כדי שאיש מהם לא עומק המים ²⁷ מטר בלבד. ²⁹ הם ידעו יוכל לשחות אל החוף ולהימלט. ⁴³ אולם שער מהרה נגיע לחוף, ומכיוון שחששו שמא יוליוס רצה להציל את פולוס, ולכן לא קיבל תתנפץ הספינה לסלעים, השליכו ארבעה את הצעתם. "מי שיודע לשחות – שישחה אל עוגנים מירכתי הספינה וציפו בקוצר רוח החוף!" פקד יוליוס. ⁴⁴ "מי שאינו יודע לשחות לאור היום. ³⁰ מלחים אחדים ניסו לברוח – שיאחזו בקרשים ובשברי האונייה ויחתור אל מהספינה; הם הורידו את סירת ההצלה היבשה! "וכך הגענו כולנו אל החוף בשלום. אל המים, והעמידו פנים כאילו יש בדעתם להוריד עוגנים גם מהחרטום. ³¹ אולם פולוס הזהיר את החיילים ואת הקצין האחראי: "אם המלחים האלה לא יישארו על הסיפון תמותו כולכם. ³² משום כך ניתקו החיילים את חבלי הסירה והניחו לה להיסחף בים. ³³ בטרם עלה השחר ביקש פולוס מכולם לאכול. "במשך

28 עד מהרה גילינו שאנו על האי מלטה. ² תושבי המקום נהגו בנו בטוב-לב ראוי לציון, והבעירו מדורה כדי לחמם אותנו בקור העז ובגשם הסוחף. ³ פולוס קושש ענפים וזרדים יבשים, והשליך אותם אל תוך המדורה. לפתע זינק על זרועו נחש ארסי שביקש מפלט מהחום. ⁴ כשראו אנשי האי את הנחש התלוי על זרועו,

אמרו זה לזה: "הוא בטח רוצח! הוא אמנם ניצל והודה לה".¹⁶ בהגיעם לרומא הורשה פולוס מן הים. אולם הצדק לא יניח לו לחיות!⁵ אך לגור בכל מקום שרצה, אם כי תמיד נלווה פולוס ניער את הנחש אל תוך האש, והוא עצמו אליו חייל.¹⁷ כעבור שלושה ימים כינס כלל לא נפגע.⁶ האנשים הביטו בו בדריכות פולוס את מנהיגי היהודים המקומיים, ואמר וציפו לראות את גופו מתנפח או נופל מת. להם: "היהודים בירושלים אסרו אותי ומסרו אולם לאחר שחיכו זמן רב ולא קרה דבר, אותי לידי הממשל הרומאי, למרות שלא שינו את דעתם והחליטו שפולוס הוא ודאי פנעתי באיש ולא עברתי על חוקי אבותינו. אל! 7 אחוזתו של פובליוס, מושל האי, הייתה 18 הרומאים ערכו לי משפט ורצו לשחרר בקרבת החוף. הוא הזמין אותנו לביתו ואירח אותנו. מכיוון שלא מצאו כל סיבה לדון אותי אותנו שלושה ימים. 8 באותה עת היה אביו של למוות, כפי שדרשו היהודים. 19 אולם מאחר פובליוס חולה מאוד – הייתה לו דיזנטריה שהיהודים מחו נגד ההחלטה, מצאתי לנחון והוא קרד מחום. פולוס הלך לחדרו של לערער לפני הקיסר, למרות שלא רציתי החולה, התפלל בערו, סמך את ידיו עליו, לתבוע את עמי. 20 ביקשתי מכם לבוא הנה והאיש נרפא. 9 לאחר מכן באו שאר חולי האי היום כדי שנכיר זה את זה, וכדי שאוכל לומר אל פולוס, וגם הם נרפאו. 10 התושבים היו לכם שאני אסור באזיקים אלה רק משום שאני אסירי תודה והציפו אותנו במתנות הוקרה. מאמין שהמשיח כבר בא! 21 "לא שמענו כאשר הגיע מועד הפלגתנו, הם מילאו את עליך שום דבר רע. "ענו מנהיגי היהודים. "לא האונייה באוכל ובציוד. 11 שלושה חודשים קיבלנו מכתבים מיהודה, ולא שמענו דיווחים לאחר שעלתה ספינתנו על שרטון עלינו על מפי הבאים לכאן מירושלים. 22 אולם אנחנו אונייה אחרת והמשכנו בדרכנו. הפעם הפלגנו רוצים לשמוע במה אתה מאמין, כי הדבר באונייה "התאומים", שבאה מאלכסנדריה היחיד שאנו יודעים על המשיחיים האלה הוא ועננה באי מלטה במשך החורף. 12 תחנתנו שבכל מקום מתנגדים לכת הזאת. 23 הם קבעו הראשונה הייתה סירקוז, שם נשארנו שלושה מועד לפנישתם הבאה, ובאותו יום התאסף ימים. 13 מסירקוז הפלגנו לרגיום. כעבור קהל רב ליד ביתו של פולוס. הוא סיפר יום החלה לנשוב רוח דרומית, וביום השני להם על מלכות האלוהים, ולימד אותם על הגענו לפוטיולי. 14 בפוטיולי פגשנו לבסוף אודות ישוע מתוך כתיב הקודש – מהתורה מאמינים. הם הפצירו בנו להישאר איתם שבוע ומהנביאים. הוא החל ללמד אותם בבוקר, ולא ימים, ומשם הפלגנו לרומא. 15 כאשר שמעו הפסיק עד הערב. 24 אחדים האמינו לדבריו, האחרים ברומא על דבר בואנו, נסעו מרחק ואחרים לא האמינו. 25 לאחר שהתווכחו בינם רב מחוץ לעירם כדי לקבל את פנינו. חלקם לבין עצמם, הם עזבו את המקום כשדבריו של חיכו לנו בכיכר אפיוס (כשישים ושמונה ק"מ פולוס מהדהדים באוזניהם: "רוח הקודש צדק מרומא), וחלקם הצטרפו אלינו ב"שלושת כששים דברים אלה בפי ישעיהו הנביא: 26 'לך הפונדקים' (כ"חמישים וחמישה ק"מ מרומא). ואמרת לעם הזה: שמעו שמוע ואל תבינו, וראו כשפולוס ראה אותם הוא התעורר מאוד ראו ואל תדעו; 27 השמן לב העם הזה ואזניו

הכבוד ועיניו השע, פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע, ולבבו יבין ורפא לו.²⁸ משום כך אני רוצה שתדעו כי ישועה זאת מוצעת גם לגויים, והם ישמעו.³⁰ במשך השנתיים הבאות התנורר פולוס בבית ששכר לעצמו, וקיבל בברכה את כל מי שבא לבקרו.³¹ הוא בישר באומץ את דבר מלכות האלוהים, לימד על אודות האדון ישוע המשיח, ואיש לא ניסה להפריע לו.

אֵל-הָרֹמָיִים

1 מאת פולוס, עבדו של ישוע המשיח, אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת אלוהים. ² אלוהים הבטיח לנו בשורה זאת לפני זמן רב באמצעות נביאיו בכתב־הקודש. ³ היא מספרת לנו על אודות בנו, ישוע המשיח אדוננו, אשר בא לעולם בדמות אדם משושלת דוד המלך. ⁴ ואשר קם מן המתים על ידי רוח הקודש והוכח להיות בן האלוהים. הוא ישוע המשיח האדון. ⁵ באמצעות המשיח העניק לנו אלוהים, חוטאים שכמונו, את טובו וחסדו, ועתה הוא שולח אותנו לספר לכל האנשים בעולם את המעשים הנפלאים שעשה ה' למענם, כדי שגם הם יאמינו בו ויצייתו לו. ⁶ ידידים יקרים ברומא, גם אתם נמנים עם אלה שאלוהים אוהב; ישוע המשיח קרא גם לכם להשתייך לאלוהים ולהקדיש לו את חייכם. יברך אתכם האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו בחסד ובשלום. ⁸ ראשית כל ברצוני לומר לכם כי השמועה על אמונתכם הנפלאה באלוהים מתפשטת בכל העולם, ועל־ידי ישוע המשיח אני מודה לאלוהים על כולכם. ⁹ אלוהים יודע שיומם ולילה אני מתפלל בעדכם ומזכיר אתכם לפני האלוהים, אשר אותו אני עובד בכל כוחי בזמן שאני מבשר את הבשורה על אודות בנו. ¹⁰ בתפילותיי אני מתחנן לאלוהים שיאפשר לי לבוא אליכם סוף־סוף. ¹¹ כי אני משתוקק מאוד לראותכם ולהעניק לכם מתנה רוחנית כדי לחזק אתכם. ¹² כלומר, אני משתוקק להיות בחברתכם, כדי שאמונתכם תעודד אותי ואמונתי תעודד אתכם. ¹³ אחים יקרים, דעו לכם כי פעמים רבות תכננתי לבוא אליכם,

כדי שגם בקרבכם אוכל לעשות פרי, כשם שעשיתי בקרב עמים אחרים, אולם עד כה תוכנית זאת לא יצאה לפועל. ¹⁴ אני חש מעין חובה לבשר את דבר האלוהים לכל העולם – לאנשי תרבות ולחסרי תרבות; למשכילים ולחסרי השכלה – ללא הפליה. ¹⁵ משום כך, אנשי רומא, אני רוצה לספר את הבשורה גם לכם. ¹⁶ איני מתבייש בבשורת האלוהים! בכוחה להושיע את כל המאמינים בה – קודם כל את היהודי, ואחר כך גם את מי שאינו יהודי. ¹⁷ כי הבשורה מגלה כיצד מצדיק אלוהים את בני־האדם: על־ידי אמונה בלבד, כפי שכתוב: "צדיק באמונתו יחיה". כלומר, הצדיק ייוושע ויחיה על־ידי אמונתו באלוהים. ¹⁸ מאידך, אלוהים שפך את זעמו וכעסו על כל הרשעים העוצרים ומסתירים את האמת במעשי הרשע שלהם. ¹⁹ מדוע שפך עליהם אלוהים את זעמו? מפני שהם יודעים היטב את האמת! אלוהים עצמו גילה להם את כל מה שעליהם לדעת. ²⁰ מבריאית העולם חזו בני־האדם בשמים, בארץ ובכל בריאת ה'; הם ידעו על קיומו ועל גבורתו הנצחית. משום כך, (כשיעמדו לפני אלוהים ביום הדין), לא יוכלו לתרץ את התנהגותם. ²¹ כי למרות שידעו והכירו את האלוהים, לא כיבדוהו בכבוד המגיע לו, וגם לא הודו לו על כל מה שעשה למענם. לעומת זאת הם העסיקו את מוחם בדברי שטות והבל, עד כי מוחם שקע בבלבול ובטמטום. ²² מאחורי חכמתם המדומה מסתתרת טיפשות! ²³ במקום שיכבדו וישרתו את האלוהים החי והקיים, הם עשו לעצמם אלילים מעץ ומאבן, בדמות בני־אדם, עופות, חיות ורמשים. ²⁴ על כן מסר אותם אלוהים למעשי הטומאה שלהם;

הוא הניח להם להמשיך במעשי התועבה והזנות ולחלל איש את גוף חברו. 25 בכוונה תחילה הם העדיפו להאמין בשקרים במקום באמת אלוהים; הם התפללו לבריא, אך לא צייתו לאלוהים המבורך אשר ברא את הכול. 26 *aiōn g165*) משום כך מסר אותם אלוהים לתאוותיהם. עד כי אף נשותיהם סטו מיחסי-מין נורמאליים וקיימו יחסים בלתי-נורמאליים עם בנות מינן. 27 גם הגברים סטו מהיחסים הנורמאליים והטבעיים וקיימו יחסים בלתי טבעיים עם גברים אחרים. כתוצאה מכך הם נענשו בתוך עצמם בעונש המגיע להם. 28 כאשר לא מצאו לנכון להכיר באלוהים, הוא הניח להם להשתעבד לכל מעשי התועבה שהעלו בדעתם. 29 חייהם מלאו בכל מיני מעשי זנות, רשע, בצע, שנאה, קנאה, רצח, מריבה, מרמה ומרידות. הם נהיו רכלנים 30 ומלשינים, שונאי אלוהים, חוצפנים וגאוותנים, יוזמי רשע ומורדים בהוריהם. 31 הם מתנהגים בטיפשות, בחוסר אמונה, ברשעות ובאכזריות, ומלאי שנאה וטינה. 32 הרשעים האלה ידעו היטב כי אלוהים יעניש עונש מוות את כל הנוהגים כך, אולם לא זו בלבד שלא היטיבו את דרכם, הם גם מעודדים את כל מי שעושה כמוהם!

2 אולי תאמר: "אילו הם אנשים רשעים!" אך דע לך שאינך טוב מהם! באמירתך כי הם רשעים וכי יש להענישם, אתה שופט למעשה את עצמך, שכן אתה עושה בדיוק אותם מעשים. 2 ואנחנו יודעים שאלוהים מעניש בצדק את העושים מעשי תועבה כאלה. 3 הסבור אתה שבעשותך מעשי תועבה כמוהם, אלוהים ישפוט וירשע את האחרים ויניח לך? 4 האם

אתה לא רואה עד כמה אלוהים טוב, אורך רוח וסבלני איתך? האם אתה לא רואה שהטוב הזה מיועד להסב אותך מהחטא? 5 דע לך כי בעקשנותך ובסירובך להפסיק לחטוא ולחזור בתשובה, אתה צובר לך עונש נורא ליום-הדין – היום שבו ישפוט אלוהים בצדק את העולם כולו. 6 ביום זה ישלם אלוהים לכל איש את המגיע לו לפי מעשיו: 7 אלה המשתדלים לעשות מעשים טובים, המצייתים לאלוהים והשואפים לכבוד והדר שלא מן העולם הזה, יזכו בחיי נצח. 8 *aiōnios g166*) ואילו הרשעים אשר מורדים בה' ואינם מצייתים לו, יקבלו עונש נורא. 9 צער וסבל יבואו על כל העושים מעשי חטא ועוול: על היהודי בראשונה, וגם על ה"גוי". 10 לעומת זאת, כל אלה שיצייתו לאלוהים ויעשו מעשים טובים יזכו לכבוד, להדר ולשלום מאת האלוהים – היהודי בראשונה, וגם הגוי. 11 כי אלוהים אינו מפלה בין בני-האדם. 12 אלוהים יעניש את כל החוטאים! אלה שחטאו בלי שהכירו את התורה יענשו גם בלי להתחשב בתורה; אלה שהכירו את התורה וחטאו, יישפטו ויענשו על-פי התורה. 13 שהרי אלוהים אינו מצדיק את אלה שמכירים את התורה, כי אם את אלה שמקיימים אותה הלכה למעשה. 14 כאשר הגויים, שאין להם את התורה, מקיימים את עיקר חוקיה מתוך חוש טבעי, הרי שחוש זה הוא תורתם ולפיו הם יישפטו. 15 התנהגותם מוכיחה שדרישות התורה כתובות למעשה על לבם; מצפונם אומר להם מה מותר ומה אסור, ומחשבותיהם מצדיקות או מאשימות אותם. 16 הם יישפטו ביום-הדין – היום שבו ישפוט אלוהים, באמצעות המשיח, את הצד הנסתר בחייו של כל אדם. זהו חלק מתוכניתו

של ה' שאותה אני מבשר. 17 אתם, היהודים, אמיתי הוא זה שאוהב את ה'. כי אלוהים אינו מתנאים שאתם ידידיו הנבחרים של אלוהים: אתם חושבים שהואיל ונתן לכם את תורתו, הכול כשורה ביניכם לבינו. 18 אתם יודעים מהו רצונו של אלוהים; אתם יודעים להבחין בין טוב לרע, שכן למדתם את תורתו עוד לפני זמן רב. 19 אתם משוכנעים שהנכם מוכשרים וראויים ללמד את אלה שאינם יודעים את הדרך לה', ולשמש כלפידיו אור המדריכים אל ה' את אלה שתעו בחשכה. 20 אתם משוכנעים שהנכם מוכשרים ללמד את הבורים, את התמימים ואת הילדים, שכן אתם מכירים את תורת ה'. 21 אבל אתם המוכנים תמיד ללמד את האחרים – מדוע אינכם מלמדים את עצמכם? אתם מצווים על אחרים לא לגנוב – האם אתם בעצמכם נקיי כפיים? 22 אתם מצווים על אחרים לא לנאוף – האם אינכם נואפים בעצמכם? אתם מתגנדים לעבודת האילים – האם אינכם גוזלים את כלי הקדושה שלהם? 23 אתם גאים בעובדת ידיעתכם את תורת אלוהים, אך בא־יקימכם את מצוותיו אתם מבזים למעשה את אלוהים. 24 אין פלא שכתב־הקודש אומרים: "בגללכם שם אלהים מחולל בגוים!" 25 לברית־המילה יש ערך ומשמעות רק אם אתה שומר את מצוות ה'. אם אינך שומר את מצוות ה', אינך טוב מהגויים. 26 ואם גוי, שלא נימול, ישמור את מצוות ה', האם לא יעניק לו אלוהים את הזכויות שהתכוון להעניק ליהודים? 27 למעשה, הגוי המקיים את התורה הוא שישפוט אותך, היהודי, למרות שנמולת ושניתנה לך תורת ה' שאותה הפרת. 28 הרי אינך יהודי אמיתי רק משום שנולדת ליהודים יהודים, או משום שנמולת. 29 יהודי

3 אם כן, מהו יתרונו של היהודי? ומה יתרונה של המילה? 2 יש יתרון רב בכל דרך. ראשית כל, אלוהים הפקיד את דברו הכתוב ביד היהודים. 3 אמנם חלק מהם לא האמין, אך האם אתם חושבים כי משום שהיהודים הפרו את הבטחתם לאלוהים, יפר אלוהים את הבטחתיו להם? 4 חלילה! גם אם כל בני האדם משקרים, אלוהים נאמן ודובר אמת! הרי כתוב בתהלים שדברי אלוהים הם דברי אמת, ומשפטו תמיד משפט צדק. 5 אך אם הרשעות שלנו מבליטה ומדגישה את טובו של ה', האם נאמר שאלוהים גורם לנו עוול בהענישו אותנו? (יש אנשים החושבים כך!) 6 חלילה! אם אלוהים יתעלם מחטא, כיצד יוכל לשפוט את העולם? 7 אנו כאילו אומרים, שאם על־ידי השקרים שלנו יוצאת אמת אלוהים לאור וגדל כבודו, מדוע עלינו להישפט כחוטאים? 8 אם־כך, מדוע שלא נרבה לעשות מעשים רעים כדי שתצא מהם טובה? (שונאינו העלילו עלינו שכך אמרנו!) אמרו אתם, האין זה צודק להרשיע ולהעניש את אלה האומרים זאת? 9 אם כן, האם היהודים טובים מהגויים? כלל לא. כבר הוכחנו שכל בני־האדם חוטאים – יהודים וגויים ללא הבדל. 10 כפי שכתוב בתהלים "אין עושה טוב, אין גם אחד, אין אף צדיק! 11 אין משכיל, אין דורש את אלוהים; 12 הכול סר יחדיו נאלחו, אין עושה טוב, אין גם אחד. 13 גרונם כקבר פתוח, פיהם מלוכלך ומלא

שקר ולשונם נוטפת ארס. 14 כן, הם מנבילים בזכות מעשינו הטובים. 28 לפיכך אנו מסיקים את פיהם, 15 צמאי דם וחמי מזג. 16 לכל מקום שהם הולכים הם מותירים אחריהם סבל וצער. 17 הם מעולם לא התנסו בתחושת השלום והשלווה שאלוהים לבדו מעניק. 18 אין הם מקדישים לאלוהים כל מחשבה, ולא אכפת להם מה הוא חושב עליהם. 19 אנחנו יודעים כי דברי התורה מכוונים אל אלה הכפופים לה – היהודים – ואלוהים ישפוט ויעניש אותם, שכן עליהם לשמור את מצוותיו ולא להתנהג בצורה כזאת. לאיש מהם אין תירוץ! למעשה, העולם כולו עומד אשם לפני אלוהים. 20 שהרי איש לא יצדק לפני אלוהים בזכות קיום התורה, מכיוון שחוקי התורה מצביעים על חטאינו ומראים לנו שאנו חוטאים. 21 עתה נתגלה האופן שבו מצדיק ה' את האדם ללא התורה, אם כי התורה והנביאים כבר העידו על כך. 22 צידוק זה ניתן לכל המאמינים בישוע המשיח, ללא הפליה. 23 כי כל בני-האדם חטאו, וכולם חסרי כבוד אלוהים. 24 בכל זאת, אלוהים הצדיק אותנו בחסדו חנם, על-ידי קורבנו של ישוע המשיח שהוקרב למעננו. 25 אלוהים שלח את המשיח לשאת את העונש על חטאינו, כדי שעל-ידי אמונה בדמו, הוא יהיה כפרתנו – כלומר, יכפר על חטאינו. וכל זאת כדי להראות לנו את צדקתו, לאחר שברחמיו הרבים מחק את חטאי העבר. 26 במעשה זה רצה אלוהים לגלות לנו את צדקתו – את סליחתו לחוטאים – ולהוכיח כי הוא עצמו צדיק, וכי הוא מצדיק את כל המאמין בישוע המשיח בנו. 27 ובכן, האם יש למישהו סיבה להתנאות? ודאי שלא. מדוע? משום שאלוהים זיכה והצדיק אותנו בזכות קרבנו של המשיח ואמונתנו בו, ולא

4 אם כך, מה נאמר על אברהם אבינו, מה הוא השיג? 2 אילו נצדק אברהם בזכות מעשיו הטובים, אזי הייתה לו סיבה להתפאר, אך לא לפני אלוהים! 3 כי הכתובים אומרים לנו: שאברהם האמין באלוהים, ומשום כך אלוהים "יחשבה לו צדקה." 4 שכרו של העובד אינו תלוי בחסדו של המעביד; זהו חוב המגיע לו. 5 החסד הוא כשהאדם אינו מסתמך על מעשיו לישועה, כי אם מאמין באלוהים אשר מצדיק את החוטאים וסולח להם, ואמונתו תיחשב לו לצדקה. 6 גם דוד המלך דיבר על אושרו של האדם אשר אלוהים מצדיק ללא תלות במעשיו: 7 "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה; 8 אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון." 9 האם ברכה זאת מיועדת אך ורק לנימולים, או גם לגויים? זכרו כי אברהם התברך בזכות אמונתו באלוהים. 10 מתי ברך אלוהים את אברהם וחשב את אמונתו לצדקה, לפני שנימול, או לאחר מכן? התשובה היא: לפני שאברהם נימול! 11 אברהם נימול רק לאחר שאלוהים הבטיח לברכו בזכות

אמונתו. ברית-המילה היוותה אות וחותם באלוהים לא נחלשה על-אף העובדה ששרה שלאברהם הייתה אמונה, ושאלוהים הצדיקן וסלח לחטאיו עוד לפני טקס המילה. וכל להרות. וגם אברהם עצמו היה זקן מאוד – זאת כדי שאברהם יוכל להיות אביהם הרוחני של כל אלה שיאמינו באלוהים וייושעו מבלי שיקיימו את חוקי התורה. אנו רואים, אם כן, כי אלוהים מצדיק וסולח חטאים גם לאלה שאינם מקיימים חוקי התורה – בתנאי שהם מאמינים בו. 12 אברהם הוא אביהם הרוחני גם של היהודים הנימולים, אשר יהדותם אינה מסתכמת במילה בלבד, אלא אשר הולכים בעקבות האמונה שהייתה לאברהם אבינו לפני שנימול. 13 ה' הבטיח לאברהם ולזרעו לדרשת את הארץ – לא בזכות קיום התורה (שהרי בימי אברהם טרם ניתנה התורה). אלא בזכות בטחונו ואמונתו בה'. 14 אילו רק מקיימי התורה היו היורשים, אזי אין כל ערך לאמונה, והבטחת אלוהים בטלה ומבוטלת. 15 כי הפרת התורה מביאה בעקבותיה זעם ועונש, ואילו כשאין תורה, אי-אפשר להפר אותה! 16 משום כך ברכותיו של אלוהים ניתנות לנו במתנה על-ידי אמונה. ברוב חסדו מעניק אלוהים את ברכותיו והבטחותיו לכל צאצאי אברהם – לאלה החיים לפי התורה, ולאלה המאמינים באלוהים כאברהם, שהוא האב הרוחני של כולנו. 17 זוהי כוונת הכתוב בהבטחת אלוהים לאברהם: "כי אב המון גוים נתתיך." אלוהים קיים את הבטחתו זאת מפני שאברהם האמין באלוהים המחיה את המתים, והמדבר על העתיד להתרחש בלשון עבר. 18 כשהבטיח אלוהים לאברהם שייתן לו בן, ולבן שלו יהיו צאצאים רבים אשר יהוו עם גדול, האמין אברהם לה' למרות שהבטחה כזאת נראתה לו בלתי-אפשרית. 19 אמונתו

5 לכן עתה, לאחר שנסלחו לנו חטאינו והוצדקנו על-ידי האמונה, אנחנו נמצאים בשלום עם אלוהים, בזכות קורבנו של ישוע המשיח אדוננו. 2 עקב אמונתנו העניק לנו המשיח את כל הזכויות הנפלאות שיש לנו עתה, ואנו שמחים בתקווה שניקח חלק בכבוד אלוהים. 3 אם באים עלינו קשיים וצרות, אנו יכולים לשמוח ולהודות לאלוהים, כי אנו יודעים שהם מפתחים ומחזקים את סבלנותנו, 4 הסבלנות מפתחת ומחזקת את אופיינו, ואופי חזק מביא לאמונה יציבה ולתקווה בישועה הנצחית. 5 תקווה זאת לעולם לא תבייש ולא תאכזב אותנו, שכן אנו יודעים מה רבה אהבת אלוהים אלינו, ואנו מרגישים באהבתו שממלאת אותנו. רוח הקודש הוא שיצק בנו אהבה זאת. 6 בהיותנו עדיין חלשים וחסרי

תושייה, בא המשיח בזמן המתאים ומת בעדנו מזהב אותנו מחטאינו ומעניק לנו חיים חדשים – הרשעים. 7 הרי איננו יכולים לצפות מאיש – וכל זאת בחדסד. 17 אם על-ידי חטאו של אדם למות אף בעד אדם ישר וצדיק, אולם הבה אחד ויחיד השתלט המוות על כל בני-האדם, נאמר שקיימת אפשרות כזאת. 8 והנה הוכיח אנו בטוחים כי אלה הזוכים בחדסד הרב אלוהים את אהבתו הגדולה אלינו בשלחו את של אלוהים ובסליחת חטאיהם, יחיו וימלכו בנו – את ישוע המשיח – למות בעדנו, כאשר בזכות אדם אחד – ישוע המשיח. 18 לכן, כשם היינו עדיין חוטאים ורשעים. 9 אם אלוהים שחטאו של האדם הראשון הביא עונש על עשה כל זאת למעננו עוד בהיותנו חוטאים, כל בני-האדם, כך מזהב צדקתו של המשיח עתה, משהוצדקנו בעיניו בזכות דם המשיח את כל בני-האדם בעיני אלוהים, והם זוכים שנשפך, אין לנו כל סיבה לפחד מזעמו של בחיי נצח. 19 כשם שעל-ידי סרבנות ואי-ציות אלוהים. 10 שכן אם בזמן שהיינו אויביו סלח של אדם אחד נמצאים בני-האדם במעמד אלוהים לחטאינו וריצה אותנו אליו על-ידי של חוטאים, כך על-ידי ציות לאלוהים הביא מות בנו, אנו בטוחים כי עתה, הוא גם יושיע המשיח אנשים רבים למעמד של צדיקים אותנו מחטאינו בזכות תקומתו לחיים. 11 עתה וחפים-מפשע בעיני אלוהים. 20 מדוע ניתנה אנו שמחים על היחסים החדשים שבינינו לבין התורה? כדי שבני-האדם יראו שאין הם אלוהים – יחסים המקרבים אותנו אליו – וכל מסוגלים לציית לכל חוקי אלוהים. אולם ככל זאת בזכות קורבנו של ישוע המשיח בעד חטאינו. 12 כאשר האדם הראשון הפר את הציווי של ה', פגע חטאו בכל המין האנושי – חטאו זרע מוות בכל העולם ובני-האדם מתו, כי כולם חטאו. 13 אמנם החטא כבר היה בעולם זמן רב לפני מתן-התורה, אך איש לא יכול להיחשב חוטא לתורה אם טרם ניתנה התורה. 14 אף-על-פי-כן, המוות, שהוא תוצאת החטא, שלט בבני-האדם מאדם ועד משה – גם באלה שלא חטאו בדיוק אותו חטא של אדם. אדם מסמל את ניגודו של בן-האדם העתיד לבוא. 15 מאידך, מתנת האלוהים שניתנה לנו באמצעות המשיח שונה בתכלית ממה שהנחיל לנו האדם הראשון. בעוד שחטאו של אדם הביא מוות לאנושות, הביא בן-האדם ישוע המשיח לאנושות סליחת חטאים ברחמי אלוהים. 16 חטאו האחד של אדם הביא עונש מוות על רבים, ואילו המשיח

ישוע המשיח אדוננו. (jaionios g166)

6 אם כן, האם נמשיך לחטוא כדי שאלוהים יגלה כלפינו יותר חסד ורחמים? 2 חס וחלילה! כיצד נוכל להמשיך לחטוא? הרי מתנו לגבי החטא! 3 או שמא אינכם יודעים כי כאשר אנו נטבילים (במים) כביטוי לאמונתנו במשיח, אנו משתתפים סמלית במוותו? 4 האופי הישן והחוטא שלנו מת ונקבר עם המשיח בטבילה, וכשם שהמשיח קם לתחייה מן המתים, בנבורת אלוהים, כך גם אנחנו קמנו לחיים חדשים לנצח. 5 שהרי אם השתתפנו במוות, נשתתף גם בתחייתו. 6 ואל נשכח כי תשוקותינו הרעות והישנות נצלב והומתו עם

המשיח, כדי שגופנו שוב לא ישמש מכשיר ביד – החטא. השתעבדתם לאדונכם החדש – החטא, וכדי ששוב לא נהיה משועבדים לחטא. הצדקה. 19 אני משתמש בדימוי של עבד ואדון, 7 כי אדם מת הוא חופשי ומשוחרר משליטת משום שכך קל יותר להבין. כשם שבעבר החטא. 8 מאחר שהאדם הישן שבתוכנו מת העמדתם את גופכם לרשות החטא והטומאה, עם המשיח, אנו יודעים שגם נקום לתחייה כך העמידו עתה את גופכם לשירות הצדקה עמו וניקח חלק בחייו החדשים. 9 אנחנו והמעשים הטובים. 20 כשהייתם עבדים לחטא בטוחים כי לאחר שהמשיח קם לתחייה מן לא הקדשתם מחשבה רבה לעשיית מעשים המתים, הוא שוב לא ימות לעולם; למוות טובים, 21 ומה היו התוצאות? מחירידות! כן, כבר אין שליטה עליו! 10 המשיח מת לנבי התוצאות היו נוראות כל-כך, עד כי עכשיו החטא פעם אחת ולתמיד, ואילו עתה הוא חי לנצח למען אלוהים. 11 כך צריכים גם אנחנו לחשוב את עצמנו מתים לנבי החטא, וחיים על-ידי המשיח למען אלוהים. 12 אם כן, שוב אל תניחו לחטא לשלוט בגופכם החלש; אל תיכנעו לפיתוייו של החטא ולתשוקותיו. 13 אל תניחו לאף איבר בגופכם לשמש כלי רשע ביד החטא, אלא מסרו את כל כולכם לאלוהים, כי קמתם לתחייה מן המתים, ואלוהים רוצה להשתמש בגופכם למטרותיו הנעלות. 14 החטא שוב לא ישלוט בכם. מכיוון שאינכם כפופים לתורה, ואתם חופשיים ונהנים מטובו וחסדו של אלוהים. 15 האם נמשיך לחטוא משום שאיננו כפופים לתורה, אלא נמצאים תחת חסדו של אלוהים? חס וחלילה! 16 האם אינכם יודעים שאתם רשאים לבחור את אדונכם? אתם יכולים לבחור להשתעבד לחטא הגורר אחריו מוות, או להשתעבד למשמעת ולציות המזכים ומצדיקים אתכם בעיני אלוהים. למי שתמסרו את עצמכם הוא יהיה אדונכם ואתם תהיו עבדיו. 17 אבל תודה לאל על כך שלמרות שפעם בחרתם להיות עבדים לחטא, עכשיו אתם שומעים בכל לבכם למה שאלוהים מלמד אתכם. 18 לאחר שהשתחררתם מהשעבוד לאדונכם הקודם

7 אחי, אלה מכם המכירים את התורה יודעים כי לאחר שאדם מת, התורה אינה שולטת בו יותר. 2 למשל: כאשר אישה נישאת לאיש, התורה קושרת אותה אל בעלה כל ימי חייו, אך אם הבעל מת, האישה אינה קשורה אליו יותר. 3 ומותר לה להינשא שנית. אם היא תינשא שנית כל זמן שבעלה חי, היא תיחשב לנאפת. 4 באופן דומה, אחי, מותו של המשיח על הצלב המית אתכם לגבי טענות התורה, ואתם חופשיים להשתייך לאחר – למשיח שקם לתחייה מן המתים – כדי שנעשה פרי לאלוהים. 5 כאשר היינו עדיין משועבדים לטבע הישן והחוטא שלנו, עוררה בנו התורה את תשוקותינו ותאוותינו, ועשינו את אשר ציווה עלינו אלוהים לא לעשות. כך הצמיחו מעשינו הרעים פרי הגורם למוות. 6 אולם עתה, לאחר

שמתנו לגבי כל מה שכבד ושיעבד אותנו. שונא! 16 אני יודע היטב שאני עושה את הרע, אנו משוחררים מהתורה, כדי שנוכל לשרת וייסורי המצפון שלי מוכיחים שאני מסכים את אלוהים בדרך חדשה: בדרך של רוח למעשה עם התורה שהפרתי. 17 ברם אני הקודש, ולא בדרך הישנה לפי הכתוב. 7 האם יכול לעשות דבר, כי לא אני עושה את הרע, אני מנסה לומר שתורת אלוהים היא חטא? חס אלא החטא שבתוכי; החטא חזק ממני, והוא וחלילה! התורה עצמה אינה בנדר חטא, אבל שגורם לי לעשות את כל המעשים הרעים היא גילתה לי את חטאי. לדוגמה: לעולם לא האלה. 18 מניסיוני אני יודע שבי, בבשרי, אין הייתי מודה בחטא החמדה והתאוה שבלבי שום דבר טוב. לעתים קרובות אני נוכח כי אלמלא אמרה התורה: "לא תחמוד!" 8 החטא יש לי רצון לעשות את הטוב, אך חסר לי ניצל את הדיבר "לא תחמוד" כדי להזכיר לי הכוח לעשותו. 19 כלומר, אני עושה את הטוב שתשקות אלה אסורות, ובכך הוא למעשה שאני מתכוון לעשות, ולעומת זאת אני מוצא עורר וגירה תשוקות ורחפים אסורים שהיו את עצמי עושה את הרע שאיני רוצה לעשות! כלואים בתוכי. רק במקום שבו אין תורה ואין 20 ואם אני עושה את מה שבעצם איני רוצה חוקים, אין חטא. 9 פעם כלל לא הייתה בי לעשות, הרי ברור שלא אני עושה זאת, כי אם תודעת החטא. אולם כשנפקחו עיני והתחלתי החטא השוכן והשולט בי. 21 כתוצאה מכך להבין את מצוות ה', החל החטא לפעול בי אני מוצא בי חוקיות משונה: כאשר אני רוצה ולפתות אותי להפר את מצוות ה', והתורה לעשות את הטוב, הרע משתלט עלי. 22 בלבי דנה אותי למוות. 10 כך הדיבר שניתן כדי אני חפץ לעשות את תורת ה', 23 אך בגופי ללמדני את דרך החיים, גרם לי מוות. 11 כי אני מרגיש חוק אחר הלוחם בחוק השכל החטא, שניצל לרעה את הדיבר, רימה והמית וההיגיון, וכך הוא עושה אותי אסיר ועבד של אותי. 12 אף-על-פי-כן אין ספק שהתורה החטא השוכן עדיין בגופי. 24 מסכן שכמוני, מי עצמה היא קדושה, וכן גם הדיברות. 13 אולם יושיע אותי מהשעבוד לגוף הזה שדינו מוות? כיצד יכולה התורה להיות קדושה? האם 25 תודה לאל, האלוהים כבר הושיע אותי לא התורה הקדושה היא שהמיתה אותי? על-ידי ישוע המשיח אדונו! אם כן, הטבע ודאי שלא! החטא ניצל לרעה את הטוב כדי החוטא שלי משועבד לחטא, אולם בשכלי אני להביא למותי. מכאן יכולים אתם לראות עבד לתורת האלוהים.

8 עד כמה ערמומי ומסוכן הוא החטא. שכן הוא מנצל את התורה הטובה והקדושה של אלוהים למטרותיו הנאלחות. 14 אם כן, התורה עצמה טובה – הבעיה היא בי, משום שאני מכור לחטא השולט בי. 15 איני מבין את התנהגותי: אני באמת רוצה לעשות את הטוב, אך איני יכול. לעומת זאת אני עושה את מה שאיני רוצה לעשות – אני עושה את מה שאני

המשתייכים לישוע המשיח לא יורשעו בדיון! 2 כי כוח רוח-החיים, אשר בישוע המשיח, שיחרר אותנו מהגלגל החוזר של חטא ומוות הבא בעקבות החטא. 3 התורה מעולם לא יכלה להצדיק ולהושיע איש, בגלל האופי החלש של המין האנושי. משום כך שלח אלוהים את בנו בדמות אדם בעל

גוף אנושי כשלנו – מלבד החטא שבנו – רוח המאמץ אותנו לו לבנים. והמאפשר לנו ושלל מהחטא את השליטה על המאמינים לקרוא לאלוהים: אבא. אבינו. ¹⁶ רוח הקודש במשיח, וזאת בזכות קורבנו. ⁴ על כן אנו שהעניק לנו אלוהים מעיד בלבנו ומאשר שאנו יכולים עתה לקיים את דרישות התורה – באמת בני־אלוהים. ¹⁷ ואם אנחנו בני־אלוהים, בתנאי שנחיה על־פי הדרכת רוח הקודש, ולא הרי שאנו גם יורשיו, כלומר, אנחנו יורשים על־פי הדרכת הטבע הישן והחוטא שלנו. יחד עם המשיח את נחלתו של אלוהים. ברם ⁵ אדם הנשלט על־ידי הטבע החוטא שלו על־מנת לקחת חלק בכבודו עלינו לסבול חי למען עצמו ולמען סיפוק תאוותיו, בעוד למענו. ¹⁸ אך אין להשוות כלל את סבלנו שאדם הנשלט על־ידי רוח הקודש חי למען עתה לעומת הכבוד שייתן לנו אלוהים בבוא אלוהים, ועושה את הטוב בעיני אלוהים. הזמן. ¹⁹ שהרי כל הבריאיה מצפה בכיסופים ⁶ הליכה בדרך רוח הקודש מביאה חיים להתגלות הבנים לאלוהים. ²⁰ כי באותו יום ושלוש, בעוד שכניעה לטבע החוטא שלנו תשחרר הבריאיה מהשעבוד לכיליון ולמוות מביאה מוות. ⁷ שהרי הטבע החוטא שלנו – שלהם נכנעה לא מרצונה, אלא מרצון שונא את אלוהים. טבע זה שלנו מעולם לא אלוהים – על־מנת שתוכל לקחת חלק בחירות ציית לאלוהים, וגם לא יציית לו בעתיד. הנפלאה של בני האלוהים. ²² אנחנו יודעים ⁸ כל הנשלטים על־ידי אופיים החוטא אינם שכל הבריאיה נאנחת וגונחת מכאב, כאילו יכולים למצוא־תן בעיני אלוהים. ⁹ אולם אתם בצירי לידה. ²³ לא רק הבריאיה נאנחת, אלא אינכם נשלטים על־ידי הטבע החוטא שלכם, גם אנחנו, המאמינים, אשר טעמנו מהאושר אלא על ידי רוח הקודש, אם אכן הוא שוכן הנצחי שהכין אלוהים לאוהביו. כן, אנו נאנחים בקרבכם, כי מי שרוח הקודש אינו שוכן בו בצפייה לשחרור מכאב וסבל. אנו גם מצפים איננו שייך למשיח. ¹⁰ אך אם המשיח בקרבכם, ליום שבו יתממש אימוצנו כבנים, ואלוהים אמנם גופכם מת בגלל החטא, אך הרוח הוא יעניק לנו גוף חדש. ²⁴ בתקווה הזאת נושענו, חיים לכם כי הוצדקתם. ¹¹ ואם שוכן בכם רוחו של האלוהים אשר הקים את ישוע מן שעדיין לא ראינו; הרי איננו מצפים למה שאנו המתים, אלוהים יקים לתחייה גם את גופכם רואים או למה שכבר נמצא בדינו. ²⁵ אולם בן־התמותה, על־ידי רוח הקודש השוכן בכם, אם אנו מצפים לדבר שאיננו יכולים לראותו, ¹² לפיכך, אחים יקרים, איננו חייבים דבר אנו לומדים להמתין לו בסבלנות. ²⁶ גם רוח לטבע החוטא שלנו ולדרישותיו. ¹³ שכן אם הקודש עוזר לנו בחולשותינו היום־יומיות ניכנע לו ונמשיך במעשינו הרעים – נמות. ובתפילותינו, שכן איננו יודעים כיצד להתפלל אבל אם בעזרת רוח הקודש נחסל ונמית את כהלכה, ואיננו יודעים בעד מי ובעד מה פעולות הטבע החוטא שלנו – נחיה. ¹⁴ כי כל להתפלל. אולם רוח הקודש מתפלל בעדנו מי שמודרך על־ידי רוח הקודש של אלוהים ובשמנו בתחינות ואנחות עמוקות ממילים. הם בנים לאלוהים. ¹⁵ אלוהים לא העניק לנו ²⁷ האלוהים אשר יודע את המתרחש בלבנו, רוח אשר ישוב לשעבר אותנו לפחד, כי אם יודע גם מה מביע הרוח בתחינותיו בעדנו,

כי הרוח מתפלל בעדנו לפי רצון האלוהים. **9** אני אומר את האמת במשיח ומצפוני
28 אנו יודעים שאם נאהב את אלוהים ונתאים ברוח הקודש מאשר שדברי נכונים: **2** אני
את עצמנו לתוכניותיו. כל מה שיקרה לנו יפעל עצוב כל-כך ומדוכא. **3** הלואי שיכולתי
לשובתנו. **29** שהרי עוד מבראשית החליט אני להיות מוחרם ומנודה מהמשיח, למען
אלוהים שכל המאמין בו – והוא ידע היטב אחי בני-ישראל. אלוהים בחר בהם לעמו.
מי יאמין בו – ידמה לבנו, כדי שבנו יהיה הוא עצמו שכן ביניהם, הוא העניק להם
הבכור בין אחים רבים. **30** הוא בחר בנו את לוחות-הברית ואת התורה המדריכה
עוד לפני זמן רב, ובכוא העת הוא קרא לנו אותם בחיי היום-יום, הוא אפשר להם לעבדו
אליו, סלח לחטאינו, הצדיק אותנו והעניק לנו ולשרתו ונתן להם את הבטחותיו. **5** היהודים
מכבודו. **31** מה נאמר, אם כן, על הדברים הם זרע האבות – אברהם, יצחק ויעקב,
הנפלאים האלה? אם אלוהים לצדנו איש ומהם בא המשיח (בדמותו האנושית) השולט
לא יוכל להיות נגדנו! **32** אם אלוהים לא בכול ומעל לכל. יבורך שמו לעולמים. **aiōn**
חס אף על בנו היחיד, והקריב אותו למען **g165** **6** האם לא קיים אלוהים את הבטחותיו
כולנו, האם אתם משילים ספק בכך שייתן ליהודים? ודאי שקיים. עלינו ליזכר שלא כל
לנו הכול יחד איתו? **33** מי יעז להאשים את מי שמבני ישראל הוא באמת ישראל. **7** עובדת
בני-האלוהים? הרי אלוהים עצמו הכריז שאנו היותם צאצאי אברהם אינה אומרת שהם בני
חפים מפשע וצדיקים בעיניו. **34** מי, אם כן, אברהם, כי הכתובים אומרים שהבטחת ה'
ירשיע אותנו? אף אחד – הרי המשיח מת בעדנו מתייחסת רק לצאצאיו של יצחק בנו, אם-כי
וקם לתחייה למעננו, ועתה הוא יושב לימין לאברהם היו עוד בני. **8** כלומר, לא כל
האלוהים ומפניע בעדינו לפניו. **35** מה מסוגל צאצאיו הטבעיים של אברהם הם בני-אלוהים,
להרחיק אותנו מאהבת האלוהים, האם צרות? אלא אלה שנולדו לפי הבטחת אלוהים. **9** מה
קשיים? רדיפות? רעב? סכנות? מלחמות? הייתה ההבטחה? "למועד אשוב אליך כעת
36 לא ולא! הכתובים אומרים שלמען אלוהים חיה ולשרה בן. **10** שנים לאחר מכן, כאשר
עלינו להיות מוכנים למות בכל עת – כמו הרתה רבקה לבעלה יצחק וציפתה להולדת
שכתוב: "כי עליך הורגנו כל היום, נחשבנו יעקב ועשו. **11** אמר אלוהים לרבקה כי עשו,
כצאן טבחתי. **37** אף-על-פי-כן הניצחון הבן הבכור, ישרת את אחיו הצעיר יעקב.
הוא שלנו על-ידי ישוע המשיח, אשר אהב אותנו כל-כך עד שהקריב את עצמו בעדנו. הילדים, ועוד לפני שהספיקו לעשות טוב או
38 אני משוכנע שלא המוות ולא החיים, אף לא רע, מדוע? על-מנת להראות שאלוהים אינו
מלאכים ושדים, לא בהווה ולא בעתיד ולא פועל בהתאם למעשינו והישינו, אלא בהתאם
שום כוחות. **39** לא מקום המצאנו – במרומים לבחירתו ולרצונו. **13** ככתוב: "ואוהב את יעקב
או במעמקי הים – דבר לא יוכל להפריד ואת עשו שנאתי". **14** האם נאמר שאלוהים
אותנו מאהבת האלוהים, שנגלתה לנו כאשר נוהג באי-צדק? חס וחלילה! **15** הרי אלוהים
ישוע המשיח אדוננו הקריב את עצמו למעננו. אמר למשה: "חנתי את אשר אחן, ורחמתי את

אשר ארחם". כלומר, אלוהים הוא המחליט וגמור עם אלוהים להוציא לפועל את משפטו את מי לחון ועל מי לרחם. ¹⁶ אם כן, בחירת על הארץ, אולם בשל רחמיו הוא יקצר את אלוהים אינה תלויה ברצונם של בני-האדם תקופת הסבל. ²⁹ במקום אחר אומר ישעיהו או במעשיהם, אלא באלוהים בלבד הקובע שאלמלא ריחם עלינו אלוהים והותיר לנו ומחליט על מי לרחם. ¹⁷ קחו לדוגמה את שריר, היה גורלנו כגורל סדום ועמורה. ³⁰ מה פרעה מלך מצרים. אלוהים נתן לפרעה המסקנה? אלוהים אפשר לגויים לקבל סליחת את ממלכת מצרים, כדי להפנין באמצעותו חטאים על-ידי אמונה, למרות שלא דרשו את כוחו וגבורתו שלו (של אלוהים), וכדי אותו. ³¹ ואילו היהודים, שהשתדלו כל-כך לפרסם את שמו ותפארתו בין כל העמים. להשיג צדקה על-ידי שמירת מצוותיו, לא זכו ¹⁸ אם כן, אלוהים הוא המחליט על מי לרחם, לכך. ³² מדוע לא זכו? משום שניסו להשיג זאת ואת לבו של מי להקשיח. ¹⁹ אם תשאל: תוך עשיית מעשים, במקום מתוך האמונה. הם מדוע מעניש אלוהים את הסרבנים על שלא נתקלו באבן נגף ונכשלו. ³³ אלוהים הזהיר שמעו בקולו? האם לא עשו מה שאלוהים את היהודים מפני אבן הנגף הזאת, ואמר רצה שיעשו? ²⁰ תשובתי היא זאת: מי אתה, שרבים מהם ייכשלו וימעדו, אך אלה שיאמינו השואל, שתתווכח או שתבקר את ה' האם (במשיח) לא יבושו לעולם.

10 אחים יקרים, משאלת לבי ותפילתי העמוקה ביותר היא שהיהודים ייושעו. ² אני יודע שהם מסורים לאלוהים על פי דרכם, אך מסירות זאת אינה מבוססת על הבנה נכונה של הכתובים. ³ היהודים אינם מבינים שישוע המשיח הקריב את עצמו, כדי לסלוח לחטאיהם ולהצדיקם בעיני אלוהים. הם מנסים ליצור צדקה משלהם וכך לא נכנעים לצדקת ה'. ⁴ שכן המשיח הוא תכלית התורה, והוא מצדיק את כל המאמין בו. ⁵ משה כתב על צדקה וישועה מתוך קיום התורה, ואמר שאדם המקיים את כל מצוות התורה בלי יוצא מן הכלל, ייושע ויחיה ("אשר יעשה אתם האדם וחי בהם"). ⁶ ואילו ישועה הנובעת מאמונה אומרת: "אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה?" זאת, כדי להוריד את המשיח לארץ. ⁷ או"מי ירד לתהום?" זאת, כדי להשיב את המשיח לחיים. ⁸ Abyssos g12) הישועה שאנו שואל הכלי את יוצרו: מדוע יצרת אותי כך ולא אחרת? ²¹ כאשר אדם יוצר כד חומר, האין הוא רשאי ליצור מאותו גוש חומר כד אחד מרשים ביופיו, וכד שני ככלי אשפה? ²² והאם אין לאלוהים הרשות לשפוך את זעמו, ולהראות את סמכותו לכלים המיועדים לכיליון, לאחר שהתייחס אליהם בסבלנות זמן רב מאוד? ²³ וזאת כדי שיוכל להראות לנו, שנועדנו מלפנים לחנינה, את עושרו וכבודו. ²⁴ אנחנו, המאמינים, הם אלה אשר בחר – מקרב היהודים וגם מבין הגויים. ²⁵ האם זוכרים אתם את נבואתו של הושע? בנבואה זו אומר אלוהים שימצא לעצמו בנים אחרים, ויאהב אותם למרות שלא אהב אותם לפני-כן. ²⁶ אלה אשר נאמר עליהם לפני: "לא עמי", יהיו עתה בני אלוהים חיים. ²⁷ ישעיהו הנביא ניבא על ישראל, ואמר שאף כי עם ישראל ימנה אנשים רבים כחול אשר על שפת הים, רק מעטים יאמינו בה' וייושעו. ²⁸ כי מנוי

מבשרים נובעת מאמונה בישוע המשיח, והיא **11** מתעוררת השאלה: האם זנה אלוהים בהישג־ידו של כל אחד מאיתנו? למעשה היא את עמו? חס וחלילה! הרי אני עצמי יהודי, בפינו ובלבנו. ⁹ שכן אם תודה בפיך לפני מזרעו של אברהם אבינו ומשבט בנימין. ² לא, בני־האדם שישוע הוא אדונך, ותאמין בלבך אלוהים לא הפקיר את עמו, שבו בחר עוד שאלוהים הקימו לתחייה מן המתים, תיוושע. מבראשית. האם אינכם זוכרים מה אומרים ¹⁰ משום שאמונת הלב מצדיקה אותנו לפני הכתובים על אליהו הנביא? אליהו זעק אל אלוהים, ומתוך אמונה שבלב אנחנו מודים אלוהים והתלונן על עם־ישראל: ³ "את בפינו וניוושע. ¹¹ וכתב־הקודש אומרים מזבחתיך הִרְסוּ ואת נביאיך הִרְגוּ בחרב, לנו שכל המאמין במשיח לא יבוש. ¹² "כל ואיותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה". המאמין" פירושו: יהודים וגויים ללא הבדל. ⁴ ומה ענה לו אלוהים?" השארתני בישראל כי לכולנו אדון אחד המעניק מעושרו לכל שבעת אלפים אשר לא כרעו (ברכיים) המבקש ממנו. ¹³ שכן" כל אשר יקרא בשם לבעל. ⁵ גם היום לא כל היהודים פנו עורף ה' ימלט! ¹⁴ אך כיצד הם יקראו בשם ה' לאלוהים; יש ביניהם כאלה שנושעו – לפי ויבקשו ממנו להושיעם, אם אינם מאמינים בו בחירתו וחסדו של אלוהים. ⁶ ואם הם נבחרו כלל? וכיצד יאמינו בו אם מעולם לא שמעו בזכות חסדו של אלוהים, משמע שלא נבחרו עליו? וכיצד ישמעו עליו אם איש אינו מספר בזכות מעשיהם הטובים. אילו נבחרו בזכות להם? ¹⁵ וכיצד יספר להם מישחו אם לא מעשיהם הטובים לא היה זה חסד, כי חסד זה נשלח אליהם? לכך מתכוון הכתוב: "מה נאוו רגלי מבשרי טוב". ¹⁶ אולם לא כל מי ששמע היהודים לא השיגו את הצדקה אשר ביקשו, את בשורת אלוהים האמין בה, כפי שאמר רק מעטים השיגו – אלה שבחר אלוהים – ישעיהו: "מי האמין לשמוע־עֲנֹנוּ?" ¹⁷ בכל זאת, ואילו האחרים נעשו עיוורים לאמת. ⁸ כפי האמונה מתעוררת על־ידי שמיעת הבשורה, שכתוב בישעיהו: ה' הרדים את עם ישראל, והבשורה היא דבר המשיח. ¹⁸ אולם מה ועל כן הם הביטו אך לא ראו, שמעו אך לא בנוגע ליהודים, האם לא שמעו את דבר ה' הבינו. ⁹ ודוד אמר בתהלים שהשפע והאוכל כן, הם שמעו, שהרי" בכל־הארץ יצא קולם, שלהם ישמנו להם פה, ויביאו אותם למחשבה ובקצה תבל מליהם". ¹⁹ ואם עם־ישראל שהכול כשורה בינם לבין אלוהים. ¹⁰ עיניהם שמע, האם לא הבין? עם־ישראל אכן הבין, תחשכנה והם יכרעו תחת מעמסה כבדה. כי משה אמר להם: "אני אקניאם בלא עם, בנוי ¹¹ האם פירוש הדבר שאלוהים הפקיר את עמו נבל אכעיסם". כלומר, ה' יעורר את קנאתו והתכחש אליו? ודאי שלא! מאחר שהיהודים בני־ישראל על ידי הגויים, ²⁰ ישעיהו הנביא חטאו העניק אלוהים לגויים ישועה ורצון הוסיף על כך ואמר, כי אלה שלא חיפשו את להיוושע, כדי לעורר את קנאת היהודים ואת אלוהים ולא דרשו אותו, הם שימצאו אותו. רצונם להיוושע. ¹² ואם חטאם של היהודים ²¹ ואילו על עם־ישראל הוא אומר: "פרשתי ידי הביא עושר שכזה לעולם, תארו לעצמכם איזו כל היום אל עם סורר ומורה".

בתשובה ויאמינו במשיח! ¹³ עתה אני מדבר ²⁴ אם אלוהים היה מוכן לקחת אתכם, הגויים, אליכם, הגויים: כידוע לכם מינה אותי אלוהים שהייתם רחוקים ממנו כל-כך והייתם ענפי זית לבשר לכם את בשורתו, ואני מבצע את המוטל בר, ולהרכיבכם על עץ הזית שלו שהוא ממין עלי על הצד הטוב ביותר. ¹⁴ אולי כך אוכל משובת, האם אינכם חושבים שישמח יותר לעורר את קנאתם של היהודים, בני-עמי, להרכיב חזרה על העץ את היהודים, אשר היו ואחרים מהם ייושעו. ¹⁵ אם המרידות שלהם הענפים הטבעיים? ²⁵ אחי היקרים, אני רוצה באלוהים הביאה לעולם סליחת חטאים, תארו להעלים מכם את האמת, פן תתנאו בעצמכם. לעצמכם מה תהיה תוצאת חזרתם בתשובה – נכון שיהודים רבים אינם מאמינים בבשורת ממש תחיית המתים! ¹⁶ אם החלה המוקדשת אלוהים, אך מצב זה יימשך רק עד שכל לה' קודש היא, כך כל העיסה, ואם שורש העץ הגויים, אשר נבחרו על-ידי אלוהים, יאמינו קודש לה' – כך גם הגזע והענפים. ¹⁷ אם חלק בו. ²⁶ ואז כל עם-ישראל ייושע, ככתוב: "ובא מהענפים – חלק מהיהודים – נכרתו, ובמקומם מציון גואל וישיב פשע מיעקב." ²⁷ אלוהים אתה, ענף זית בר, הורכבת על העץ, חוברת אף אמר שיכרות ברית עם ישראל ויסלח לשורשיו ונהנית ממזונו העשיר, ¹⁸ אל תתפאר, לחטאיהם. ²⁸ יהודים רבים הם עתה אויבי ואל תזלזל בענפים שנכרתו! אם תחוש גאוונה, הבשורה; הם שונאים אותה. אולם כל זה היה הזכר לעצמך כי יש לך חשיבות כלשהי רק לתועלת שלכם, כי בגלל יחסם זה העניק משום שאלוהים הרכיב אותך על העץ, לפי לשום שאלוהים הרכיב אותך על העץ, לא אתה נושא את העץ תוכניתו. מלבד זאת, לא אתה נושא את העץ – אתה אינך אלא ענף; השורש הוא הנושא בזכות הבטחותיו לאברהם, יצחק ויעקב. אותך ואת העץ! ¹⁹ אם תאמר: "אבל הענפים ²⁹ שהרי אלוהים לעולם אינו מתחרט על ההם נכרתו כדי שלי – הגוי – יהיה מקום בעץ, דבריו, ולעולם אינו דורש חזרה את מתנותיו. ומשום כך אני חשוב." ²⁰ זכור, היהודים נכרתו ³⁰ פעם גם אתם מרדתם באלוהים, אך הוא משום שלא האמינו, ואתה הורכבת רק משום ריחם עליכם. ³¹ עתה היהודים הם המורדים שהאמת. אל תתנאה בעצמך, אלא הישמר והסרבנים, ברם יום אחד הם יחזרו בתשובה, לך, והתייחס אל אלוהים בכבוד וביראה, ואלוהים ירחם גם עליהם כפי שריחם עליכם. ³² כי אלוהים הסניר לידי החטא את כל הוא לא יחוס גם עליך. ²² שימו לב, אלוהים בני-האדם, כדי שיוכל לרחם על כולם. הוא טוב לב, ויחד עם זאת קפדן ומחמיר. הוא ³³ מה נפלא הוא אלוהינו! מה מחמיר עם אלה שאינם מציינים לו, אולם עמוקה ועשירה חכמתו! מה עשירה דעתו! הוא ייטיב אתכם, אם תמשיכו לאהוב אותו דרכיו ומשפטיו הם למעלה מכושר הבנתנו ולבטוח בו. אם לא תאהבו אותו ולא תבטחו ותפיסתנו. ³⁴ מי מאיתנו יודע את מחשבותיו? בו, הוא יכרות גם אתכם. ²³ דעו לכם שאם מי חכם דיו כדי לייעץ לו? ³⁵ או מי העניק היהודים יאמינו, אלוהים ירכיבם חזרה על לו מעולם מתנה המזכה אותו בנמול? ³⁶ הרי העץ, אל תחשבו שהדבר למעלה מכוחו! הכול בא מאלוהים לבדו. הכול נברא על-ידי

12

אחים יקרים, אני מתחנן לפניכם שתמסרו את עצמכם לאלוהים כקורבן חי וקדוש, כפי שרצוי לאלוהים. לאור כל מה שעשה אלוהים למענכם, האם זאת בקשה מופרזת? ² אל תחקו את העולם בהתנהגותכם ובמעשיכם, אלא הניחו לאלוהים לפעול בכם ולשנות אתכם ואת דרך מחשבתכם, כדי שתלמדו להבחין מהו רצון אלוהים, ותדעו מה טוב, מושלם ורצוי בעיניו. (aiōn g165)

³ כשליחו של אלוהים אני מזדיר כל אחד מכם: אל תפריזו בהערכתכם העצמית, אלא היו צנועים והעריכו את עצמכם לפי מידת האמונה שהעניק לכם אלוהים. ⁴ כשם שגופנו האחד הוא בעל איברים רבים, ולכל איבר תפקיד משלו, ⁵ כך אנחנו, המאמינים הרבים, הננו גוף המשיח. לכל אחד מאיתנו תפקיד משלו, אך אנו שייכים זה לזה וזקוקים איש לאחיו. ⁶ אלוהים העניק לכל אחד מאתנו מתנות וכישרונות לפי רצונו. אם הוא העניק לך את מתנת הנבואה, נבא בכל הזדמנות, לפי מידת אמונתך. ⁷ אם אלוהים העניק לך רצון מיוחד לשרת את הזולת, עשה זאת בלב שלם. אם אתה מורה, למד כמיטב ידיעתך. ⁸ אם קיבלת את מתנת העידוד, פעל מתוך דאגה אמיתית.

אם אלוהים העניק לך כסף, עזור לאחרים ביד רחבה. אם נבחרת למנהיג, מלא את תפקידך ברצינות ובאחריות. אם אתה עושה מעשה טוב, עשה אותו מתוך שמחה אמיתית. ⁹ אל תעמידו פנים שאתם אוהבים אנשים אחרים, אלא אהבו אותם באמת ובכנות. שנאו כל דבר רע ועודדו כל מעשה טוב. ¹⁰ אהבו איש את רעהו

אהבה אמיתית – כאהבת אחים – והקדימו לכבד איש את רעהו. ¹¹ שרתו את האדון בחריצות ובהתלהבות, ולעולם אל תתעצלו בעבודתכם. ¹² שמחו על כל מה שאלוהים מתכנן למענכם. אם באה עליכם צרה, שאו אותה בסבלנות והתמידו בתפילה. ¹³ אם אחיכם המאמינים זקוקים לעזרה, עזרו להם ברצון ובשמחה. היו מכניסי אורחים. ¹⁴ אם מישהו רודף אתכם בשל אמונתכם במשיח, אל תקללו אותו, אלא התפללו שאלוהים יברך אותו! ¹⁵ השתתפו בשמחתם של החוננים ובצערם של האבלים. ¹⁶ חיו בשלום זה עם זה. אל תתנאו ואל תימלאו חשיבות עצמית. אל תנסו למצוא־חן בעיני אנשים חשובים ואל תהיו חכמים בעיניכם. ¹⁷ לעולם אל תשלמו רעה תחת רעה. עשו את הטוב בעיני כולם, ואל תתנו להם סיבה למתוח עליכם ביקורת. ¹⁸ עד כמה שהדבר תלוי בכם, חיו בשלום עם כל אחד. ¹⁹ ידידי, אל תיקחו את החוק לידכם, ואל תנקמו באחרים; השאירו תפקיד זה לאלוהים, כי הוא הבטיח שיעניש את הראויים לעונש. ²⁰ במקום לנקום באויבך, האכל אותו אם הוא רעב, ואם הוא צמא – הנש לו משקה. כי ככה כאילו־נחלים אתה חותה על ראשו. ²¹ אל תניח לרע להשתלט עליך, אלא השתלט אתה על הרע במעשיך הטובים.

13

על כל אדם לציית לשלטונות, כי אין שלטון שלא בזכות הסכמת אלוהים, והשלטונות הקיימים נקבעו על־ידי אלוהים. ² לכן, המסרבים לציית לשלטונות ולחוקיהם, ממרים למעשה את פי האלוהים, והוא יענישם. ³ אזרח טוב וישר אינו פוחד מהמשטרה והחוק; אדם שאינו ישר פוחד מהם. לכן, אם אינך

רוצה לחשוש מהשלטונות, שמור על החוק, היום צריכים לעשות. עלינו לחיות בצניעות והשלטונות ישבחו אותך. 4 איש החוק נשלח על-ידי אלוהים כדי לעזור לך, אבל אם אתה עובר על החוק יש לך ממה לחשוש, כי הם המחזיקים בחרב ויש להם זכות להשליט סדר ולהעניש. לשם כך שלח אותו אלוהים. להשביע את התאוות הרעות שלכם.

14 קבלו את האדם שאמונתו חלשה משלכם בשמחה וחמימות, ואל תמתחו ביקורת על דעותיו והשקפותיו. 2 זה מאמין שיותר לו לאכול כל דבר, ואילו זה שאמונתו חלשה הוא צמחוני. 3 מי שאוכל בשר אינו צריך לבזו למי שאינו אוכל אותו, ומי שאינו אוכל אינו צריך לבזו למי שאוכל, כי אלוהים אוהב את כולנו במידה שווה! 4 מי אתה שתמתח ביקורת על משרתו של אלוהים? המאמין המשיחי הוא משרתו של אלוהים, ורק לו הוא חייב דין וחשבון. הנח לאלוהים לומר למאמין אם הוא נוהג כשורה או לא, ואם יש צורך, אלוהים בהחלט יכול לתקן את דרכו. 5 יש אדם המכבד יום מסוים יותר מימים אחרים, ויש המכבד את כל הימים במידה שווה. כל אדם צריך להיות משוכנע במה שהוא מאמין. 6 כשם שאדם המעדיף לקדש לה' יום מסוים עושה זאת לכבוד האדון, כך גם האוכל אוכל לכבוד ה', כי הוא מודה לאלוהים. מי שאינו אוכל – לכבוד ה' אינו אוכל, וגם הוא מודה לאלוהים. 7 אין אנו אדונים לעצמנו, ואיננו חיים לעצמנו או מתים לפי בחירתנו. 8 אם אנו חיים – אנו חיים לאדון, ואם אנו מתים – אנו מתים לאדון; בחיינו ובמותנו אנו שייכים לאדון. 9 ישוע המשיח מת וקם לתחייה כדי שיהיה אדון על החיים ועל המוות. 10 אין לך זכות לשפוט את מעשי אחר, או לבזו לו. זכור, יום אחד

5 אם כן, עלינו לשמור את החוק לא רק כדי שלא ניענש, אלא גם לשמור על מצפון נקי. 6 מאותה סיבה עלינו גם לשלם מסים, כי עובדי הממשלה והרשויות, שמונו על-ידי אלוהים, צריכים לקבל את משכורתם, כדי שיוכלו להמשיך לשמור על הסדר הציבורי. 7 תנו לכל אחד את המגיע לו: מס לשלטונות המס, מכס לשלטונות המכס. צייתו לממונים עליכם וכבדו את הראויים לכבוד. 8 אל תהיו חייבים דבר לאיש – מלבד אהבה, שכן אדם האוהב את הזולת מקיים את תורת אלוהים. 9 שהרי אם אתה אוהב את חברך כמוך, לא תרצה לפגוע בו! לא תפתח את אשתו לבגוד בו, לא תרצח אותו, לא תגנוב ממנו, לא תעיד נגדו עדות שקר, לא תקנא בו ולא תעשה כל דבר אחר שנאסר עלינו בעשרת הדיברות. כי כל הדיברות כלולים במצווה אחת: "ואהבת לרעך כמוך." 10 עלינו לאהוב איש את רעהו, כי האהבה אינה פוגעת באיש, ובכך היא מקיימת את התורה כולה. 11 מדוע אני מדינש את עניין התנהגותכם? כידוע לכם אנו חיים בזמן מכריע ועלינו להתעורר, שכן ישועת אלוהים וביאת המשיח קרובים אלינו עתה יותר מאשר ביום שבו האמנו לראשונה במשיח. 12 הלילה חלף ויום שובו של המשיח קרב. על כן הפסיקו את מעשי הרשע הנעשים בחשכת הלילה, ועשו מעשים טובים וטהורים כפי שהחיים באור

כולנו עתידים להישפט לפני אלוהים – לא לפי קנה-המידה שלנו, אלא לפני קנה-המידה שלו. 11 כפי שכתוב: "כי נשבעתי ... כי לי תכרע כל ברך ותשבע כל לשון". 12 כל אחד מאיתנו ימסור דין וחשבון על מעשיו לאלוהים בלבד. 13 לכן הבה נחדל למתוח ביקורת איש על אחיו. לעומת זאת, נבקר את עצמנו ונדאג שלא נכשיל את אחינו במעשינו. 14 אני משוכנע באמונה, שדבר אינו טמא בפני עצמו; הוא טמא רק למי שחושב אותו לטמא. 15 אם אחיך נפגע מהעובדה שאתה אוכל בשר, ואילו אתה ממשיך בשלך, הרי שאינך מתייחס אליו באהבה. אל תניח לדבר-מאכל לפגוע במאמין המשיחי שגם בעדו מת המשיח. 16 אל תניח לדבר הנראה כשר בעיניך להיראות כחטא בעיני אחרים. 17 אחרי-הכול לנו, המשיחיים, אכילה ושתייה אינם הדברים החשובים ביותר בחיינו. החשוב יותר הוא לעשות מעשים טובים, לרדוף שלום ולשמוח בהשראת רוח הקודש. 18 אם נשרת את האדון בדרך זאת, שירותנו ימצא-חן בעיני אלוהים ובעיני בני-אדם. 19 ובאותה דרך הבה נשאף לאחרות ולשלום בקהילה, ונשתדל לבנות איש את רעהו. 20 אל תהרוס את עבודת אלוהים בגלל דבר-מאכל. זכור, מותר לך לאכול כל דבר, כי הכול טהור, אך אם אכילתך עלולה לפגוע באחך, אזי אסור לך לאכול! 21 מוטב לא לאכול בשר, לא לשחות יין ולא לעשות דבר שעלול לפגוע באחך. 22 אתה אמנם יודע שמותר לך לאכול כל דבר, כי אלוהים נתן לך רשות, אך שמור זאת בינך לבין אלוהים ואל תתנאה בכך לפני אחרים, כי הם עלולים להיפגע. אשרי האיש העושה את הדבר הנכון במצפון נקי. 23 אם

15 אנחנו החזקים יותר באמונה צריכים לעזור למאמינים החלשים מאיתנו, להתייחס אליהם בסבלנות ולעודד אותם. אל נהיה אנוכיים ואל נבקש רק את טובת עצמנו. 2 עלינו לבקש את טובת הזולת ולבנות איש את אחיו. 3 גם המשיח לא ביקש את טובת עצמו; אנו קוראים על כך בתהלים: "חרפות חורפִיך נפלו עלי". כלומר, הגידופים של מחרפי אלוהים נפלו עליו. 4 כל אשר נכתב בכתב-הקודש לפני זמן רב, נכתב כדי ללמדנו סבלנות, לעודד ולנחם אותנו בתקווה אשר נמצאת בהבטחות הכתובים. 5 והאלוהים אשר מעניק סבלנות ועידוד יעזור לכם לחיות יחד בהתאמה שלמה – כרצונו של ישוע המשיח, 6 כדי שכולנו פה אחד נברך ונכבד את האלוהים אבי אדוננו ישוע המשיח. 7 על כן קבלו איש את אחיו לקהילתכם בברכה ובחמימות, כמו שהמשיח קיבל אתכם, והתנהגות כזאת תביא כבוד לאלוהים. 8 זכרו, ישוע המשיח בא לעולם בתור משרת היהודים, כדי להראות לעולם כולו שאלוהים מקיים את הבטחותיו לאבותינו. 9 המשיח בא לעולם גם כדי שהגויים ייושעו ויפארו את אלוהים על-שום רחמיו עליהם. זוהי כוונת הכתוב: "על כן אודך בגויים ה' ולשמך אזמרה". 10 ועוד כתוב: "הרגינו, גויים, עם עמו". 11 ובתהלים: "הללו את ה' כל גויים, שבחוהו כל האומים". 12 וישעיהו הנביא אמר: "וזהו ביום ההוא שורש ישי אשר עומד לנס עמים, אליו גויים ידרשו". 13 מי ייתן

שאלוהי התקווה ימלא אתכם שמחה, שלום להביא מתנה כספית ליהודים המשיחיים ושלווה באמונתכם, כדי שבכוח רוח הקודש הנמצאים שם. ²⁶ המתנה היא תרומתם של הופעתכם ודרך חייכם יקרינו תקווה. ¹⁴ אחים המאמינים המשיחיים במקדוניה ובאכיא, אשר יקרים, אני בטוח שאתם חיים כיאה למאמינים החליטו לעזור למאמינים העניים בירושלים. משיחיים. אני יודע שאתם נבונים, מלאי אהבה ²⁷ הם עצמם החליטו לתרום למען היהודים ומשגיחים איש על רעהו כדי שלא לסטות המשיחיים בירושלים. למעשה הם מרגישים מהדרך הנכונה. ¹⁵ בכל זאת, כדי לרענן חובת נעימה לעזור להם, מדוע? מפני שקהילת את זיכרונכם, כתבתי לכם בהדגשה ובהעזה ירושלים הייתה זאת שהפיצה לראשונה את בנוגע לדברים מסוימים, משום החסד שהעניק בשורת המשיח בין הגויים. כתוצאה מכך לי אלוהים – ¹⁶ להיות שליחו של ישוע המשיח התברכו הגויים בכל הברכות הרוחניות, לגויים. בתוקף כהונתי כשליחו של המשיח עלי והמעט שבידם לעשות הוא להגיש עזרה לבשר לגויים את בשורת האלוהים, ועל-ידי חומרית למאמינים בירושלים, כאשר אלה כך להציגם לפניו כמנחה רצויה ומקודשת זקוקים לה. ²⁸ לאחר שאסיים את שליחותי ברוח הקודש. ¹⁷ על כן, הודות לישוע המשיח ואמסור להם את התרומה, אבוא לבקר אתכם אני יכול להתנאות מעט בשירותי למען בדרכי לספרד. ²⁹ אני משוכנע שבבואי אליכם אלוהים. ¹⁸ איני מעז לדבר בנאוה על דבר אביא עמי את ברכתו המלאה של המשיח. מלבד מה שהמשיח עשה דרכי, שהביא את ³⁰ אחי היקרים, אני מתחנן לפניכם בשם אדונו הגויים לאלוהים על ידי המסר שלי ופועלי ישוע המשיח, ולמען האהבה שהעניק לנו בקרבם. ¹⁹ בניסים ובנפלאות שאלוהים חולל רוח הקודש: אנא, התפללו הרבה לאלוהים באמצעותי בגבורת רוח הקודש. בדרך זאת בעדי ובעד עבודתי. ³¹ התפללו שלא אפול הפצתי את בשורת המשיח מירושלים ועד בידי הלא-מאמינים בירושלים, ושהמאמינים לאילוריקון. ²⁰ השתדלתי להפיץ את בשורת בירושלים יקבלו בשמחה את התרומה שאני המשיח במקומות שעדיין לא שמעו עלי; לא רציתי לשלוח אחר כבר הקים רציתי לבשר במקום ששליח אחר כבר הקים קהילה, שכן לא רציתי לבנות על יסודותיו של אדם אחר. ²¹ נהגתי כדברי ישעיהו הנביא אמן.

16 ברצוני להמליץ לפניכם על אחותנו שאמר: "אשר לא סופר להם ראו, ואשר לא שמעו התבוננו". ²² מסיבה זאת נמנע ממני פעמים רבות לבקר אתכם. ²³ עתה סיימתי לבסוף את עבודתי כאן, ולאחר ציפייה של שנים ארוכות אני יכול לבקר אתכם. ²⁴ אני מקווה לבקרכם בדרכי לספרד, ולאחר שאיהנה מהתחברות איתכם תוכלו לשלחני לדרכי. ²⁵ עתה מועדות פני לירושלים, כדי

4 שסיכנו את חייהם למעני. לא רק אני שתמיד תבדילו בין טוב לרע, ושתרחקו מכל אסיר תודה להם, אלא כל קהילות הגויים. דבר רע. 20 ואלוהי השלום יכניע לרגליכם 5 שאלו גם לשלום חברי הקהילה הנפגשים במהרה את השטן. ברכת ישוע המשיח אדוננו בביתם. דרישת שלום לאפינטוס היקר, עליכם. 21 חברי טימותיוס וקרובי משפחתי: שהיה המאמין המשיחי הראשון באסיה. לוקיוס, יסון וסוסיפטרוס שולחים לכם דרישת 6 דרישת שלום למרים שעשתה למענכם שלום. 22 גם אני, טרטיוס, הכותב מכתב זה רבות. 7 ולקרובי משפחתי, אנדרוניקוס ויוניס, בשם פולוס, מוסר לכם דרישת שלום. 23 גיוס – שהיו אסורים איתי בבית הכלא. השניים מארחי ומארח הקהילה שנפגשת בביתו, שואל מכובדים מאוד בין השליחים, ולמעשה האמינו לשלומכם, וכן ארסטוס גובר-העיר וקורטוס. במשיח לפני. 8 דרישת שלום לאמפליאס 24 שלום לכולכם. ברכת ישוע המשיח אדוננו – ידידי ואחי היקר באמונה. 9 לאסטכיס על כולכם. – אמן. 25 אני מפקיד אתכם בידי החביב, ולאורבנוס, חברנו הנאמן לאדון, האלוהים אשר יכול לחזק את אמונתכם, כפי ולבני-משפחתו של אריסטובולוס. 11 שאלו לשלום קרובי – הורודיון, ולשלום המאמינים זאת תוכניתו של ה' לישועת הגויים, תוכנית שבין בני ביתו של נרקיסוס. 12 דרישת שלום שנסמרה בסוד מברית העולם. (aiōnios g166) לטרופינה ולטרופסה, העובדות בשירות 26 אולם עתה, כדברי הנביאים ולפי מצוות ה', האדון, ולפרסיס היקרה אשר עמלה רבות מתפרסמת בשורה זו בכל מקום, ואנשים מכל למען האדון. 13 דרישת שלום לרופוס, אשר העולם מאמינים במשיח ומצייתים לו. (aiōnios g166) נבחר על-ידי האדון, ולאמו שהייתה לי 27 לאלוהינו החכם האחד כל הכבוד כאם. 14 שאלו לשלום אסונקריטוס, פליגון, לעולמי עולמים, על-ידי ישוע המשיח אדוננו. הרמס, פטרובס, הרמיס והאחרים הנמצאים – אמן. (aiōn g165) אתם. 15 שאלו לשלום פילולגוס, יוליא, נירוס ואחותו, אולימפס וכל המאמינים אשר איתם. 16 דרישת שלום לכם מכל קהילות המאמינים כאן. ברכו איש את רעהו בנשיקה קדושה. 17 לסיום מכתבי ברצוני להזהירכם: התרחקו מהאנשים הגורמים לפילוגים ולמחלוקות; הם מגסים לפתות ולהכשיל אתכם, כדי להרחיקכם מדבר ה' שאותו למדתם. 18 אנשים אלה אינם משרתים את אדוננו ישוע המשיח, כי אם את עצמם. בלשון חנופה ובדברי חלקות הם מתעים את הכסילים והתמימים. 19 נאמנותכם לאדוננו ידועה בכל מקום, ועובדה זאת משמחת אותי מאוד. אני רוצה

הִרְאָשׁוּנָה אֶל-הַקּוֹרְנָתִים

בעד כִּיפָא (פִּטְרוֹס) ! "וַיֵּשׁ הַטּוֹעֲנִים כִּי הֵם בִּלְבַד תִּלְמִידֵי הָאֲמִיתִים שֶׁל יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. 13 וְכך אַתֶּם מַחֲלָקִים אֶת הַמְּשִׁיחַ לַחֲלָקִים

1 מֵאֵת פּוֹלוֹס, שֶׁנִּבְחַר עַל-יְדֵי אֱלֹהִים רַבִּים. אַךְ הָאֵם אֲנִי, פּוֹלוֹס, נִצְלַבְתִּי בַעַד לַהֲיִוֹת שְׁלִיחוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, וּמֵאֵת סוֹסֶתְנִים חֲטָאִיכֶם? אוֹ הָאֵם מִיִּשְׁהוּ מִכֶּם נִטְבַּל בְּשִׁמִּי? אַחֲנִי. 2 אֵל הַמַּאֲמִינִים הַמְּשִׁיחִים בְּקוֹרִינְתוֹס. 14 אֲנִי מוֹדֶה לָאֱלֹהִים שֶׁלֹּא הִטְבַּלְתִּי אִישׁ מִכֶּם, שֶׁנִּקְרָאוּ עַל-יְדֵי אֱלֹהִים לַהֲיִוֹת לוֹ לַעֲם בְּזֻכּוֹת מִלְּבַד קְרִיסְפוֹס וְגִיּוֹס, 15 כִּךְ שֶׁעֲבָשׂוּ אִישׁ אִינִי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, וְאֵל כָּל הַמַּאֲמִינִים הַמְּשִׁיחִים יִכּוֹל לִטְעוֹן שְׁנִיסִיתִי לְהִקִּים קִהִילָה חֲדָשָׁה – בְּאִשֶּׁר הֵם; אֵל כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּאֵמֶת וּבִתְמִים "קִהִילַת פּוֹלוֹס". 16 שִׁכַּחְתִּי לְהוֹסִיף שֶׁהִטְבַּלְתִּי בִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנִנוּ. 3 אֱלֹהֵינוּ וְאֲדוֹנֵנוּ יִבְרַךְ גַּם אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל סֵטְפָנוֹס. אִינִי זֹכֵר אֶתְכֶם בְּכָל בְּרֻכּוֹתַי וְיַעֲנִיק לָכֶם שְׁלוֹם, שְׁלוֹוָה שֶׁהִטְבַּלְתִּי עוֹד מִיִּשְׁהוּ. 17 שֶׁכֵּן הַמְּשִׁיחַ לֹא שָׁלַח וּמִנּוּחָהּ. 4 אֲיִנִּי חָדַל לַהֲוֹדוֹת לָאֱלֹהִים עַל אוֹתִי הֶטְבִּיל, כִּי אִם לְבִשְׁרִי אֶת דְּבַר-אֱלֹהִים. כָּל הַמִּתְנֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהֵעֵנִיק לָכֶם מִשׁוֹם אֲבָל אֶפִּילוֹ הֶטְפָה שְׁלִי אֵינָה נִשְׁמַעַת מִחוֹכְמַת שְׂאֵתֶם שִׁיכִים לוֹ; 5 הוּא הָעֹשֶׂר אֶת חַיִּיכֶם בְּיוֹתֵר, מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִילִים מִסּוֹבְכוֹת בְּתוֹכָן וּבְכָל דְּבַר טוֹב, עֹזֵר לָכֶם בְּכוֹל אֹמֶר, וַיִּפּוֹת, וְאֵף לֹא בְרַעֲיוֹנוֹת נִשְׁנָבִים וּמִסּוֹבְכִים, וְאֵף הָעֵנִיק לָכֶם הַבְּנָה מִלֵּאָה שֶׁל הָאֵמֶת. מִחֲשַׁשׁ שֶׁאֲחַלִּישׁ וְאֶקְדָּה אֶת הַכּוֹחַ הָעֲצוֹם 6 אֲמַרְתִּי לָכֶם מִרֹאשׁ שֶׁהַמְּשִׁיחַ יַעֲשֶׂה כָּל זֹאת שֶׁבְּבִשְׁוֹרָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁל צֶלֶב הַמְּשִׁיחַ. 18 אֲנִי לִמְעַנְכֶם, וְאַתֶּם רּוֹאִים שֶׁהוּא בְּאֵמֶת עֲשֵׂה! יוֹדַע הֵיטֵב שֶׁהֵלֵא-מַאֲמִינִים חוֹשְׁבִים אֶת מוֹתוֹ 7 כַּעַת לֹא חָסֵר לָכֶם דְּבַר; קִיבַלְתֶּם אֶת כָּל שֶׁל יֵשׁוּעַ עַל הַצֶּלֶב לִשְׁטוֹת; אוֹלָם אֲנַחְנוּ, הַבְּרֻכּוֹת, הַמִּתְנֹת הַרוֹחֲנוּיּוֹת וְאֶת הַכּוֹחַ לְמֵלֵא הַמַּאֲמִינִים שֶׁנּוֹשְׁעֵנוּ, יוֹדְעִים שְׁזוּהִי גְבוּרַת אֶת רִצּוֹנוֹ. בְּרֻכּוֹת אֱלֹהִים נִתְּנוּ לָכֶם לְמִשְׁךְ הַזֶּמֶן אֱלֹהִים. 19 כִּי אֱלֹהִים אָמַר: "אֲאֹבֵד חֲכָמַת שְׂאֵתֶם מִצִּפִּים לְשׁוֹבוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנִנוּ. חֲכָמִים וּבִינַת נְבוֹנִים אֲסִתִּיר." 20 אֱלֹהִים 8 הַמְּשִׁיחַ יִתְמִיד לְעֹזֹר לָכֶם לַהֲיִוֹת טְהוֹרִים הָעֹמֵד בְּאוֹר מְנוּחָךְ אֶת הַמְּלוֹמְדִים, הַחוֹקְרִים, וְנִקְיִים מִחֲטָא בְּיוֹם שׁוֹבוֹ, 9 שֶׁכֵּן אֱלֹהִים מְקִיִּים תְּמִיד אֶת הַבְּטָחוֹתַי, וְהִרִי הוּא עֲצָמוֹ קָרָא עֵרֶךְ לַחֲכָמַת. jaōn g165) 21 כִּי אֱלֹהִים, לָכֶם לְהִתְחַבֵּר עִם בְּנֵי יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. 10 אֲחִים בְּחֲכָמַתוֹ הַרְבֵּה, מִנֵּעַ בַּעַד הָעוֹלָם מִלְּהִיוֹשֵׁעַ יִקְרִים, אֲנִי מִתְחַנֵּן לְפָנֶיכֶם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּאֲמִצְעוֹת נְאוּנוֹת אֲנוּשִׁית, וְאִזּוּ בֹא וְהוֹשִׁיעַ אֲדוֹנֵנוּ: הַפְּסִיקוּ אֶת הַמְּרִיבוֹת וְהוֹוִיכוּחִים! אֶת כָּל מִי שֶׁאֲמִין בְּבִשְׁוֹרָתוֹ, שֶׁהָעוֹלָם עֲלִיכֶם לַחֲיֹת בְּאֶהְבָה וּבְשְׁלוֹם כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיוּ כִינָה "מִטּוֹפֶשֶׁת". 22 הַבְּשׁוֹרָה נִשְׁמַעַת מִטּוֹפֶשֶׁת פִּילּוֹנִים בְּקִהִילָה. אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, אֲנִי, וְתִרְוּ לַיהוּדִים, כִּי הֵם דּוֹרְשִׁים אוֹת מִהֲשִׁמִּים אִישׁ לְרַעְהוֹ, הִיוּ בְּעָלֵי דַעַה אַחַת וּמִטְרָה אַחַת. כִּהּוֹכַחָה לְאֲמִיתוֹת תּוֹכְנָה, וְאִילוֹ הַיּוֹנִים 11 בְּנֵי בֵיתָה שֶׁל כְּלוּאָה סִיפְרוּ לִי עַל הַמְּרִיבוֹת מַאֲמִינִים רַק בְּמָה שֶׁתּוֹאֵם אֶת הַפִּילּוֹסוֹפִיָּה וְהוֹוִיכוּחִים שְׁלָכֶם. 12 זֶה אֹמֵר: "אֲנִי בַעַד שְׁלָהֶם – בְּמָה שֶׁנִּרְאָה מִחוֹכֶם. 23 עַל כֵּן כֹּאשֶׁר פּוֹלוֹס! "וְזֶה אֹמֵר: "אֲנִי בַעַד אֶפּוֹלוֹס! "אוֹ" אֲנִי אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים שִׁישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מִתְּכִדִי לְהוֹשִׁיעַ

את כולם, היהודים נעלבים, ואילו הגויים מבטלים את הבשורה בנפנוף. ²⁴ אולם אלוהים פקח את עיניהם של בחיריו מבין היהודים והגויים, כדי שיראו כי המשיח הוא התגלמות כוח הישועה של אלוהים; המשיח עצמו הוא מרכז תוכניתו הנפלאה של אלוהים להושיע אותנו. ²⁵ תוכניתו "מטופשת" זו של אלוהים מחוכמת בהרבה מהתוכנית הגאוגית ביותר של בני־האדם, ואלוהים ב"חולשתו" – מות ישוע על הצלב – חזק הרבה יותר מכל אדם. ²⁶ בוודאי שמתם לב, אחים יקרים, שרק מעטים מכים בעלי משרות חשובות ועמדות־מפתח, בעלי כוח השפעה או בעלי ממון. ²⁷ כי אלוהים בחר במתכוון ברעיונות שהעולם חושב למטופשים וחסרי־ערך, כדי לבייש את חכמי העולם. ²⁸ הוא בחר בתוכנית שנראתה חסרת כל ערך בעיני העולם, והשתמש בה להשפיל עד עפר את האנשים החכמים ביותר, ²⁹ כדי שאף אחד לא יתפאר לפני ה'. ³⁰ שכן אלוהים לבדו נתן לנו את החיים דרך ישוע המשיח. המשיח הוא שהציג לפנינו את תוכנית ה' לישועתנו, הוא שעשה אותנו רצויים לה', הוא שקרב אותנו לאלוהים, טיהר וקידש אותנו, והקריב את עצמו למוות כדי להעניק לנו את ישועתנו. ³¹ משום כך עלינו לנהוג לפי הכתוב: "המתהלל יתהלל בה'!"

2 אחים יקרים, כאשר באתי לספר לכם בפעם הראשונה את בשורת אלוהים, לא השתמשתי במילים יפות ונשגבות, ולא העליתי רעיון גאוני כלשהו. ² שכן החלטתי לספר לכם רק על אודות ישוע המשיח ומותו על הצלב. ³ באתי אליכם בחולשה, בפהר וברעדה, ⁴ ודברי היו ברורים למדי. לא ניסיתי לפתות

אתכם בלשון חלקה, אבל רוח הקודש חיזק את דברי והוכיח לכל השומעים שאכן אלה הם דברי אלוהים. ⁵ עשיתי זאת משום שלא רציתי שאמונתכם תהיה מבוססת על חכמת בני־אדם, אלא על כוחו של אלוהים. ⁶ אך בהימצאי בין המבוגרים יותר באמונה, אני משתמש במילים בעלות משמעות עמוקה יותר – במילות חוכמה, לא חכמת העולם הזה, ולא חכמה המקובלת אצל גדולי העולם הזה שדינם נגזר לאבדון. ⁷ *jaion g165* אלה הן מילות חכמה הניתנות על־ידי אלוהים, והמספרות על תוכניתו הנפלאה של אלוהים להביאנו למרומי השמים. עד לפני זמן־מה הייתה תוכניתו זאת בנדר סוד, אף כי תוכנה למעננו ונועדה לנו עוד לפני בריאת העולם. ⁸ *jaion g165* אבל "חכמי העולם" לא הבינו זאת, כי אילו הבינו, לא היו צולבים את אדון הכבוד. ⁹ *jaion g165* לכך התכוון הפסוק בישעיהו: "עין לא ראתה, ואוזן לא שמעה, ולא עלה על לב אדם את אשר הכין האלוהים להם לאוהביו". ¹⁰ אבל אנחנו יודעים מה הם הדברים הנפלאים האלה, כי אלוהים שלח את רוחו לגלות לנו, והרוח חוקר, מברר הכול ומגלה לנו את סודותיו הכמוסים והנפלאים של אלוהים. ¹¹ איש אינו יודע מה חושב אדם אחר, מלבד רוח האדם שבו עצמו; ואיש אינו יכול לדעת מה חושב אלוהים, מלבד רוח הקודש. ¹² ואלוהים לא נתן לנו את רוח העולם, כי אם את רוחו שלו – את רוח הקודש, כדי שיגלה לנו מהן המתנות הנפלאות שהעניק לנו ה' ברוב חסדו, ובאילו ברכות ברח אותנו. ¹³ איננו מספרים לכם על כך במילים שלנו, אלא במילים של רוח הקודש, כלומר, אנו משתמשים במילים מרוח הקודש כדי להסביר

דברים רוחניים. 14 אולם מי שאינו מאמין את דבר-אלוהים, ותפקידו של אפולוס היה במשיח, אינו מסוגל להבין את דברי רוח להשקות ולשפח. אך אלוהים לבדו הצמיח הקודש, והם נשמעים לו מטופשים למדי, כי את אשר נורע בלבכם. 7 תפקידו של הזורע או רק מי ששוכן בו רוח ה' מסוגל להבין דברים של המשקה אינו החשוב ביותר; תפקידו של רוחניים. 15 ואילו האדם הרוחני – זה שרוח הקודש שוכן בו – בוחן וחוקר כל דבר, בעוד שהוא עצמו אינו נבחן ואינו נידון על-ידי איש. אותה מטרה, כל אחד מאיתנו בנפרד יקבל הוא יכול להבין את המשמעות של כל דבר, מאלוהים את הגמול על עמלו הקשה. 9 אנחנו אולם איש אינו יכול לאמוד ולשפוט אותו. רק כלים ומכשירים ביד אלוהים. אתם שדה 16 ודאי תשאלו: איך יכול המאמין להבין הכול. אלוהים או לשוחח איתו על כך? התשובה הרי אין הוא מסוגל לקרוא את מחשבותיו של מלאכת הבנייה. אני הנחתי את היסוד, ואפולוס הוא: אנחנו, המאמינים, יודעים את מחשבותיו של אלוהים, מפני שרוח המשיח שוכן בנו. 11 איש אינו יכול להניח יסוד אחר מלבד זה שאנו הנחנו – ישוע המשיח! 12 כל אחד יכול לבנות על היסוד בחומרים שונים: זהב, כסף, אבנים יקרות, ויש הבוחרים לבנות בעץ, בחציר ואפילו בקש! 13 ביום-הדין עבודתו של כל בונה תיבחן באש, והמבבחן יגלה באיזה חומר השתמש הבונה, ואיזה מאמץ השקיע בבנייה. 14 כל מי שבנה בחומר חזק, יציב ועמיד בפני אש, יקבל את שכרו. 15 אבל אם הבית שבנה יישרף באש, אוברדו תהיה גדולה, והוא עצמו יינצל בקושי, כמו אוד המוצל משריפה. 16 האם אינכם מבינים שכולכם יחד מהווים את ביתו של אלוהים, ומשום כך רוח הקודש השוכן בכם שוכן למעשה בבית אלוהים? 17 אלוהים יעניש את כל מי שמלכלך ומטמא את ביתו, כי בית אלוהים הוא טהור וקדוש, ואתם בית אלוהים! 18 אל תשלו את עצמכם. החשוב את עצמו לחכם ופיקח במושגי העולם הזה, מוטב שיודה כי הוא בעצם טיפש, כדי שיוכל לדרוש את חכמת אלוהים ולהחכים באמת. 19

19 שכן חכמת העולם הזה מטופשת בעיני ה', פרטי ובלעדי שלכם? 8 אתם חושבים שכבר ככתוב בספר איוב: "אלוהים לכד את החכמים קיבלתם את כל המזון הרוחני הדרוש לכם. בערמם." 20 ובספר תהלים כתוב: "ה' יודע מחשבות חכמים, כי המה הבל". 21 על כן אל תתפארו במעשי אדם, כי אלוהים נתן לכם את הכול. 22 הוא נתן לכם את פולוס, אפולוס וכיפא כדי שיעזרו לכם. הוא העמיד לרשותכם ולשירותכם את העולם כולו, אפילו את החיים ואת המוות! הוא נתן לכם את כל ההווה וכל העתיד – הכול שייך לכם. 23 אתם שייכים למשיח והמשיח שייך לאלוהים.

4 הייתי רוצה שתתייחסו אל אפולוס ואלֵי כאל משרתי המשיח שהופקדו בידם סודות ה'. 2 ומשרת נאמן ניכר בנכונותו לבצע את כל דברי אדוניו. 3 לא אכפת לי אם אתם חושבים אותי למשרת טוב או לא; בנושא זה איני סומך אפילו על כושר השיפוט של עצמי. 4 מצפוני אמנם נקי ושקט, אך עובדה זאת אינה הוכחה מספקת. רק אלוהים יכול לבחון אותי ולשפוט. 5 לכן אל תמהרו להסיק מסקנות אם אדם זה או אחר הוא משרת טוב או לא; חכו לשובו של אדוננו. בבואו של האדון ישוע הוא יחשוף את האופי האמיתי של כל אחד מאתנו, וכולם ידעו מה הניע אותנו לשרת את האדון. באותו מעמד יעניק אלוהים שבחים לכל אחד לפי עבודתו. 6 נתתי לכם כדוגמה את אפולוס ואותי, מפני שרציתי להדגיש את כוונתי: אל תפלו בין המאמינים! אל תתנשאו אחד על השני בשם שליח מסוים. 7 מדוע אתם מתנאים כל־כך? האם יש בידכם דבר־מה שלא ניתן לכם על־ידי אלוהים? ואם כל מה שיש לכם בא מאלוהים, מדוע אתם מתנהגים כאנשים חשובים, כאילו כל מה שיש לכם הוא הישג

ואילו אתם חזקים מאוד! אנחנו נקלים ואתם מכובדים. 11 דעו לכם שעד לרגע זה אנו רעבים, צמאים, ללא בגדים חמים, ללא בית משלנו ונזרקים ממקום למקום. 12 הרווחנו את לחמנו בעמל־כפיים, ברכנו את מי שקילל אותנו, התייחסנו בסבלנות לאלה שפגעו בנו, 13 דיברנו בשקט כשחרפו אותנו והעלילו עלינו עלילות. למרות הכול, עד לרגע זה מתייחסים אלינו כולם כאל טיגופת ואשפה. 14 איני כותב זאת כדי לבייש אתכם, אלא כדי להזהירכם ולייעץ לכם כילדים אהובים. 15 אנשים רבים מסוגלים ללמד אתכם את דבר אלוהים, אך זכרו שאני לבדי דואג לכם כאב, שהרי אני הדרכתי אתכם אל המשיח בספרי לכם את הבשורה. 16 משום כך אני מבקש מכם, אנא, קחו דוגמה ממני. 17 אני שולח אליכם את טימותיוס כדי שיעזור לכם לעשות זאת. גם אותו הדרכתי אל האדון; הוא בני האהוב והנאמן באמונה, והוא יזכיר לכם מה שאני מלמד בכל הקהילות בהן אני מבקר. 18 אני יודע כי יש ביניכם כאלה החושבים בטעות שאני פוחד לבוא ולדבר אתכם פנים אל פנים, ומחשבה זאת מכניסה

בהם נאווה. 19 אבל אל תדאגו; אם ירצה ה' הטוהר והאמת. 9 במכתבי הקודם ביקשתי אבוא אליכם בקרוב, ואז איווכח לדעת אם מכם שלא להתחבר עם הרשעים והחוטאים. הגאונות האלה הם סתם דברנים גדולים, או 10 לא התכוונתי ללא־מאמינים, המנהלים חיים אם הם באמת מלאים בכוח אלוהים. 20 מלכות בלתי־מוסריים, מרמים, גונבים ועובדים את אלוהים אינה מבוססת על דיבורים, כי אם האלילים, שהרי אינכם יכולים להיות בעולם על מעשים בנבורת אלוהים. 21 ומה אתם הזה בלי לבוא איתם במגע. 11 התכוונתי מעדיפים, שאבוא אליכם עם שוט או באהבה לכך שלא תתחברו עם אף אדם שטוען שהוא מאמין משיחי, בעוד שהוא מנהל חיים בלתי־מוסריים, או שהוא נוכל, רמאי, עובד אלילים, שתיין או מגדף. אפילו אל תשבו לאכול עם אדם כזה. 12 אין מתפקידנו לשפוט את הלא־מאמינים, אבל חובתנו לשפוט ולנחוג בחומרה בחברי הקהילה שחוטאים כך. 13 אלוהים ישפוט את הלא־מאמינים, ואילו אתם – בערו את הרע מקרבכם.

5 כולם מדברים על המעשים הנוראים המתרחשים אצלכם. שמעתי שאחד האנשים בקהילתכם מקיים יחסי־מין עם אשת אביו! אפילו הגויים אינם עושים מעשים מכוערים כאלה! 2 ואתם עוד מתנאים, במקום שתתאבלו מרוב צער ובושה ותסלקו אדם זה מקהילתכם. 3 למרות שאני נמצא הרחק מכם הקדשתי לעניין מחשבה רבה, ובשם ישוע המשיח אדונו כבר החלטתי מה לעשות. כאילו אני עצמי הייתי ביניכם. כנסו את חברי הקהילה – האדון יחזק אתכם ואף אני אהיה אתכם ברוחי ובמחשבותי – 5 וסלקו חוטא זה מקרבכם. הפקירו אותו בידי השטן כדי שייענש. ונקווה שנפשו תינצל ביום שובו של ישוע המשיח אדוננו. 6 איך אתם מעזים להתפאר ב"טוהר" שלכם, בשעה שמתרחשים אצלכם מעשים נוראים כאלה? האם אינכם מבינים שאם אתם מניחים לאדם אחד להמשיך בחטאו, תוך זמן קצר הוא ידביק את כולכם? כי מעט שאור מחמיץ את העיסה כולה! 7 בערו את החמץ! סלקו את החוטא הרשע משורותיכם כדי שתוכלו להישאר כשרים וטהורים. שה הפסח, המשיח, הוקרב למעננו. 8 ולכן הבה נחוג את החג – לא בשאור הרשע והעוולה, אלא במצות

6 כיצד אתם מביאים את מריבותיכם לבית־המשפט ומבקשים מן הלא־מאמינים לשפוט ביניכם? מדוע אינכם מבקשים מן המאמינים להוציא את הצדק לאור? 2 הרי אתם יודעים כי יבוא יום שאנחנו, המאמינים, נשפוט את העולם ונשלוט בו, אם כן מדוע אינכם מסוגלים לפתור בעצמכם בעיות קטנות כאלה? 3 האם אינכם יודעים שנשפוט אפילו את המלאכים בשמים? לכן מן הראוי שתוכלו לפחות לפתור את בעיותיכם אתם בעולם הזה. 4 מדוע אתם מחפשים את הצדק אצל הלא־מאמינים? 5 התביישו לכם! האין ביניכם אדם נבון המסוגל ליישב את הבעיות האלה, לפני שמאמין אחד יתבע את אחיו לדין לפני לא מאמינים? 7 התנהגות כזאת היא בושה וחרפה! מדוע שלא תניחו לעצמכם להיות הנעלבים, המרומים או הנפגעים? 8 במקום לנחוג כך, אתם בעצמכם פוגעים, מעליבים ומרמים את

הזולת, ואפילו את אחיכם המאמינים. 9 האם אינכם יודעים כי לאנשים כאלה אין חלק במלכות האלוהים? אל תשלו את עצמכם ואל תעמידו פנים שאינכם יודעים זאת. כל מי שחי חיים לא-מוסריים, עובר אלילים, נואף ומקיים יחסי-זמין עם בני מינו, לא ייקח חלק במלכות האלוהים. 10 גם לגנבים, רודפי בצע, שתיינים, גדפנים, שודדים וגזלנים אין חלק במלכות האלוהים. 11 בעבר הלא רחוק היו אחדים מכם בין אלה, אולם אלוהים ניקה אתכם מחטאיכם, סלח לכם וקידש אתכם בזכות ישוע המשיח וברוח הקודש. 12 אתם אומרים: "מותר לעשות הכול", אבל לא כל דבר טוב בשבילכם. למרות "שמות" לי לעשות הכול", אסור לי להשתעבד לשום דבר. 13 קחו למשל את עניין האכילה: אלוהים נתן לנו תאבון לאכול ומערכת-עיכול לעכל את המזון, אולם אין זאת אומרת שעלינו לאכול מעל הדרוש לנו. אל תשתעבדו לאכילה, כי יבוא יום שאלוהים ייקח גם את העניין הזה. אין שום הצדקה לינות ולניאוף! לא לשם כך נברא גופנו; גופנו נברא למען המשיח, והוא רוצה למלא אותו ברוחו. 14 אלוהים יקים אותנו מן המתים בכוחו העצום, כמו שהקים את אדוננו ישוע המשיח. 15 האם אינכם מבינים שגופיכם הם איברי המשיח? האם יכול אני להיות חלק מגוף המשיח, ובאותו זמן לקיים יחסים עם זונה? חס וחלילה! 16 כאשר אדם שוכב עם זונה הוא נעשה חלק ממנה, והיא נעשית חלק ממנו, שהרי ה' אמר לנו בכתב-הקודש שלגביו מתאחדים השניים לבשר אחד. 17 בעוד שאדם המקדיש את עצמו לאדון, נעשה אחד איתו. 18 מסיבה זאת אני מבקש בכל לשון של בקשה: רחקו מן

7 ביקשתם ממני להגיב לרעיון: מוטב לאיש להימנע מיחסים עם אשתו. 2 אך משום הזנות והתאוה הרובצות בסביבה, כדאי לאיש ולאשה לקיים יחסים ביחד. 3 על הבעל לתת לאשתו את כל הזכויות המגיעות לה כאישה נשואה, ועל האישה לתת אותן זכויות לבעלה. 4 כי לאישה נשואה אין כבר זכות בלעדית על גופה – גם לבעלה יש זכות על גופה, ואף לבעל כבר אין זכות בלעדית על גופו, כי גופו שייך גם לאשתו. 5 לכן אל תמנעו את עצמכם זה מזו, אלא אם שניכם החלטתם להימנע מקיום יחסי-זמין למשך זמן מוגבל, כדי שתוכלו להקדיש את עצמכם לתפילה. במקרה כזה, מיד עם תום הזמן המוגבל עליכם לשוב ולקיים יחסים כמו מקודם, כדי שהשטן לא יוכל לפתות אתכם על-ידי תשוקתכם שלא באה על סיפוקה. 6 אני אומר זאת בדרך של רשות, ולא בדרך של פקודה. 7 מצדדי, הלוואי שכולם יכולתם לחיות ללא נשואים, כמוני. אולם אני שונים מאוד איש מרעהו. לאחד נותן אלוהים אישה במתנה, ולשני הוא נותן במתנה את היכולת להישאר רווק(ה) ומאושר(ת). 8 אני פונה אל הרווקים ואל האלמנות: אם אתם יכולים, מוטב שלא תינשאו, כמוני. 9 אבל אם אינכם יכולים לשלוט ביצר-כם – הינשאו! כי מוטב להינשא מאשר לסבול מתשוקה מינית שאינה

רודפי 10 גם לגנבים, 11 בעבר הלא רחוק 12 אתם אומרים: "מותר לעשות הכול", 13 קחו למשל את עניין האכילה: 14 אלוהים 15 האם אינכם 16 כאשר 17 בעוד שאדם 18 מסיבה זאת

באה על סיפוקה. 10 על הנשואים אני מצווה הודמנות לצאת לחופשי – אל תחמיץ אותה! בשם ישוע המשיח ובפקודתו: אסור לאישה 22 אם אתה עבד והאדון קורא לך, אל תשכח לעזוב את בעלה. 11 אם היא מעדיפה להיפרד שהמשיח שיחרר אותך מהשעבוד לחטא; אם מבעלה אסור לה להינשא לאחר, אבל מותר האדון קורא לך ואתה בן-חורין, אל תשכח לה לחזור לבעלה הראשון. גם לבעל אסור שהמשיח שיחרר אותך משעבוד לחטא; אם לגרש את אשתו. 12 ברצוני להוסיף כמה האדון קורא לך ואתה בן-חורין, אל תשכח הצעות משלי. אין אלה מצוות ישירות מהאדון, שמעתה הינך עבד המשיח. 23 אתם שייכים אך הן נראות צודקות בעיני: אם מאמין משיחי למשיח, כי הוא קנה אתכם במחיר יקר, ומשום כבר נשוי לאישה שאינה מאמינה, וברצונה כך אל תשתעבדו לבני-אדם. 24 כן, אחרים להמשיך לחיות איתו, אסור לו לעזוב את יקרים, לא משנה באיזה מצב הייתם או באיזו אשתו או לגרשה. 13 אם מאמינה משיחית משרה עבדתם, כאשר האדון קורא לכם; נשואה לבעל שאינו מאמין, וברצונו להמשיך הישארו במקומכם, כי עכשיו האדון אתכם לחיות איתה, אסור לה לעזוב אותו. 14 כי לחזקם ולעזור לכם. 25 בתשובה לשאלתכם האישה המאמינה מביאה קדושה לנישואין, השנייה, האם מותר לבתולות להינשא? אין לי והבעל המאמין מביא איתו קדושה לנישואין. הוראה מיוחדת מהאדון, אך מאחר שהעניק אחרת, ילדיכם לא היו קדושים, אך כעת לי מתבוננתו והוא סומך עלי, אשמח לחוות הם קדושים. 15 אולם אם הבעל או האישה את דעתי. 26 בשל הבעיות והצרות הבאות שאינם מאמינים רוצים להיפרד – מותר עלינו אני חושב כי מוטב לא להינשא. 27 מובן לכם להיפרד מהם. במקרה כזה, בן הזוג שהנשואים אינם צריכים להתגרש מסיבה המאמין אינו צריך לדרוש מהשני להישאר, כי זו, אך מי שטרם נישא – שלא ימהר עכשיו. אלוהים רוצה שילדיו יחיו בשלום. 16 אחרי 28 אם הנכרים רוצים בכל זאת להינשא עכשיו, הכול, מניין לכן לדעת אם בעליכן יבואו מותר להם; ואם הבחורות רוצות להינשא לידי אמונה או לא? ואותו הדבר אמור לגבי עתה – אין זה חטא! העניין הוא שהנשואים הבעלים המאמינים ונשותיהם. 17 החשוב הוא גורמים לבעיות נוספות, ואישית, הייתי רוצה שכל אחד ישמח בחלקו ויהיה מרוצה במצב למנוע מכם כעת בעיות אלה. 29 עלינו לזכור שאלוהים בחר עבורו – נשוי או לא נשוי. זוהי תמיד שזמננו עלי אדמות קצר מאוד. לכן מצוותי לכל הקהילות. 18 מי שנימול לפני על הנכרים הנשואים להיות חופשיים למען בואו לאמונה לא צריך להתחרט על כך; האדון, כאילו שאינם נשואים כלל. 30 אסור מי שלא נימול לפני בואו לאמונה, לא צריך שאושר, נכסים או צער ימנעו בעד איש מלשרת לעשות עכשיו ברית-מילה. 19 כי המילה את האדון. 31 על העוסקים בענייני העולם אינה חשובה. החשוב הוא לשמור את מצוות להיזהר שלא לשקוע בו עמוק מדי, כי צורת האלוהים. 20 בדרך כלל על כל אחד להישאר הדברים בעולם משתנה במהירות. 32 ברצוני באותו מעמד שבו היה כשבא לידי האמונה. שתהיו חופשיים מדאגה בכל מעשיכם. הרווק 21 האם אתה עבד? אל תתלונן, אך אם יש לך יכול לבלות את חייו בעבודת האדון ובמאמץ

למצוא־חן בעיניו. ³³ בעוד שנבר נשוי דואג כולנו יודעים שאליל אינו אל אמיתי. וכי יש רק תחילה למלא את חובתו לאשתו. ואין הוא אל אחד ויחיד. ⁵ יש אנשים המאמינים בקיומם יכול להקדיש את עצמו לאדון כראוי; תשומת של אלים רבים בשמים ובארץ. ⁶ אבל אנחנו לבו מחולקת. ³⁴ גם לאישה הנשואה יש את יודעים שיש רק אל אחד – הלא הוא אבינו אותן הבעיות. הרווקה משתדלת למצוא־חן שבשמים, אשר ברא את הכול ובחר בנו להיות בעיני האדון בכל מעשיה. ושומרת על טוהר ילדיו; ויש רק אדון אחד – הלא הוא ישוע גופה ורוחה; ואילו האישה הנשואה מרודה המשיח, אשר עשה את הכול ואף העניק לנו בבעיות משק הבית, ועליה לשרת את בעלה את חיינו. ⁷ מאמינים רבים עדיין אינם מבינים ולהשתדל למצוא־חן בעיניו. ³⁵ איני מנסה זאת. הם תמיד חשבו את האלילים ליצורים למנוע בעדכם מלהינשא; אני מנסה לעזור חיים, ומשום כך חשבו כי המזון שהוקרב לכם. הייתי רוצה שתבחרו בדרך הטובה לאלילים הוקרב לאל חי ואמיתי. מסיבה זאת והיעילה ביותר לשרת את האדון. ³⁶ אם מציק להם מצפונם בשעה שהם אוכלים מזון מיהו אינו יכול להתגבר על תשוקתו והוא זה. ⁸ לאלוהים אין זה משנה אם אנו אוכלים מרגיש צורך להינשא, מותר לו – אין זה חטא. מזון שהוקרב לאלילים או לא; אכילתו אינה ³⁷ אך מי שיש לו כוח לא להינשא ומחליט מוסיפה לנו ואינה גורעת מאיתנו. ⁹ אך היזהרו שאין לו צורך בנשואים, החליט החלטה נבונה שהרשות שיש לכם לאכול לא תהיה מכשול מאור. ³⁸ מסקנה: טוב להינשא, אך טוב יותר למאמין אחר שמצפנו חלש משלכם. ¹⁰ כי לא להינשא. ³⁹ האישה קשורה לבעלה כל עוד אח החושב שאסור לאכול מזון כזה עלול הוא חי; אם בעלה נפטר היא רשאית להינשא לראותך סועד בבית־אלילים, וגם הוא יאזור שנית – אבל רק למאמין משיחי! ⁴⁰ אך לדעתי הוא תהיה מאושרת יותר אם לא תינשא בשנית, ¹¹ וכך, מאחר שאתה יודע כי מותר לך לאכול וחושבני שאין זו דעתי בלבד, אלא גם רצון רוח הקודש השוכן בי.

8 שאלתכם הבאה הייתה בנוגע לאכילת מזון שהוקרב לאלילים. כל אחד מכם חושב שהוא לבדו יודע את התשובה לבעיה זו, אך דעו לכם שחשיבות עצמית רק מוסיפה לנו גאוה, ואילו כדי לבנות את הקהילה אנו זקוקים לאהבה ולא לגאוה. ² אדם שחושב שהוא יודע את כל התשובות רק מוכיח את בורותו. ³ ואילו אדם האוהב את אלוהים באמת, מוכן תמיד לשמוע בקולו ולהקשיב לדבריו, ובכך ניכר בו חותם אלוהים. ⁴ באשר לעצם השאלה אם מותר לנו לאכול מזון שהוקרב לאלילים, ⁵ האם אינני אדם חופשי? האם אינני שליח האדון? האם לא ראיתי את האדון ישוע כמו עיני? האם לא אני הבאתי אתכם לאמונה במשיח? ² אולי לא נשלחתי אל אנשים אחרים, ³ חיי, כי איני רוצה להכשילו. (165 g1aion)

9 האם אינני אדם חופשי? האם אינני שליח האדון? האם לא ראיתי את האדון ישוע כמו עיני? האם לא אני הבאתי אתכם לאמונה במשיח? ² אולי לא נשלחתי אל אנשים אחרים, ³ חיי, כי איני רוצה להכשילו. (165 g1aion)

אך ללא ספק נשלחתי אליכם, שהרי באתם צריכים מבין המנחות שהוקרבו לאלוהים? גם לאמונה במשיח באמצעותי. ³ זוהי תשובתי משרתי המזבח מקבלים חלק מהמזון המוקרב למשילים בי ספק. ⁴ האם אין לי בכלל לה? ¹⁴ באותה דרך ציווה אלוהים שמטיפי זכויות? האם איני רשאי להתארח בבתיכם הבשורה יקבלו תמיכה מהשומעים. ¹⁵ ובכל כמו השליחים האחרים? ⁵ האם אין לנו זכות זאת, מעולם לא ביקשתי מכם אנורה אחת! לשאת אישה מאמינה, כמו השליחים האחרים וגם עכשיו איני מנסה לרמוז לכם במכתבי ואחי האדון וגם פִּיפֶּא? ⁶ האם רק בר־נבא ואני שברצוני לקבל מהיום והלאה את המגיע מוכרחים להמשיך לעבוד לפרנסתנו, בעוד לי. למעשה אני מעדיף לגווע ברעב, מאשר שאתם תומכים בכסף בשליחים האחרים? לאבד את הסיפוק וההנאה שיש לי מכך ⁷ איזה חייל משלם מכיסו את הוצאותיו שאני מלמד אתכם חינוך, ללא כל תשלום או בתפקיד? או האם שמעתם פעם על כורם תמורה. ¹⁶ אין לי סיבה להתפאר בהשפעת שאינו רשאי לטעום מהענבים שגידל? איזה הבשורה, שכן זוהי חובתי ואוי לי אם לא אבשר רועה אינו רשאי לשנות מעט מחלב העדר אותה. ¹⁷ אילו הייתי מתנדב מרצוני לשרת שעליו הוא שומר? ⁸ איני מצטט לכם כללים את האדון, אולי היה האדון מעניק לי שכר שהומצאו על־ידי בני־אדם; אני מצטט לכם מיוחד, אך מצבי שונה: אלוהים עצמו בחר בי את דבר ה'! ⁹ הרי כתוב בתורת משה: "לא והפקיד בידי את הבשורה, ומשום כך אין לי תחסם שור בדישו". הסבורים אתם שה' חשב ברירה. ¹⁸ מהו שכרי בנסיבות אלה? שכרי רק על השור כשציווה זאת? ¹⁰ האם לא חשב הוא השמחה והסיפוק שאני מקבל מהפצת אלוהים גם עלינו? ברור שכן! אלוהים רצה הבשורה בחינוך, ללא כל גמול ומבלי לדרוש ללמדנו שהמאמינים שעובדים למען האדון משהו בחזרה. ¹⁹ למצב כזה יש יתרון חשוב ללא משכורת, צריכים לקבל תמיכה כלכלית מאוד: איני חייב דבר לאיש, כי איש אינו משלם מאלה המנצלים את שירותיהם. גם לחורש לי שכר, ובכל זאת בחרתי מרצוני החופשי וגם לקוצר מגיע שכר מהיבול. ¹¹ אנחנו זרענו להיות עבד לכולם, כדי שאוכל להביא את בלבכם זרע רוחני. האם אנו מגזימים בבקשנו בני־האדם לאמונה במשיח. ²⁰ עם היהודים בתמורה מעט מזון ובגדים? ¹² אתם מספקים אני מתנהג כיהודי, כדי שאוכל לרכוש את מזון ובגדים לשליחים האחרים המלמדים אמונה ולספר להם על אודות המשיח. איני אתכם, ואתם נוהגים כהלכה, אך האין זכותנו מתווכח עם הגרים ששומרים את חוקי התורה, גדולה משלהם? למרות זאת מעולם לא למרות שאיני מסכים איתם, כי ברצוני לעזור ניצלנו זכות זאת, אלא סיפקנו בעצמנו את להם. ²¹ בהיותי בין הגויים אני משתף איתם כל צרכינו ללא עזרתכם. מעולם לא דרשנו פעולה, כל עוד איני עושה דבר שנוגד את תמורה, מחשש שבגלל דרישה זאת תפסיקו את אמונתי. כך אני רוחש את אמונה ויכול לעזור התעניינותכם בבשורת המשיח שהבאנו לכם. להם. ²² בהיותי בין אלה שמצפונם מציק ¹³ האם אינכם יודעים שאלוהים נתן רשות להם על כל דבר קטן, איני מתנהג כ"יודע לעובדי בית־המקדש לקחת לעצמם מה שהם הכול" ואיני מזלזל בהם. משום כך הם מגיחים

לי לעזור להם. אתם רואים שאני משתדל ללמוד לקח נוסף: אחדים מהגברים בקרב למצוא מכנה-משותף עם כל אחד, כדי שאוכל העם קיימו יחסים עם נשים זרות, ומשום לספר לו על המשיח, וכך יוכל להיוושע. כך ה' הענישם והשמיד 23,000 מהם ביום 23 מדוע אני טורח כל-כך? – כדי שבני-האדם ישמעו את הבשורה, וכדי שאני עצמי אתברך אלוהים, כמו בני-ישראל, כי ה' שלח נחשים כאשר אראה אותם באים לאמונה במשיח. ארסיים שיהרגו בהם. 10 אל תתלוננו, כמו 24 ידוע לכם שבכל מרוץ יש מתחרים רבים, בני-ישראל, כי זאת הסיבה ששלח את מלאכו אבל רק אחד מנצח וזוכה בפרס. רוצו גם אתם להשמידם. 11 כל הדברים האלה קרו להם כך במטרה לזכות בפרס. 25 אם ברצונכם לנצח בתחרות, עליכם להתכחש לעצמכם, ולשכוח את כל מה שעלול להפריע לכם במרוץ. 26 לכן אני רץ ישר למטרה, ולכל צעד קדימה יש משמעות גדולה. אני נלחם כדי לנצח. אני מתייחס למרוץ ברצינות רבה ובכבוד ראש. 27 אני מקשיח על גופי ככל הספורטאים – אני מאמנו לעשות מה שהוא צריך ולא מה שהוא רוצה. אחרת אני חושש שמא, לאחר שהטפתי לאחרים, אני עצמי אפסל ולא אוכל להשתתף במרוץ.

10 אחים יקרים, אל תשכחו מה קרה לעם ישראל במדבר לפני שנים רבות. אלוהים שלח לפניו את הענן, אשר שימש להם מורה-דרך, וכולם חצו בשלום את ים-סוף. 2 כל אחד מהם נטבל בים ובענן למשה מנהיגם. 3 הם אכלו את האוכל שסיפק להם ה' בדרך על-טבעית, 4 ושתו מהסלע הרוחני שליווה אותם בכל מסעם. סלע זה היה המשיח! 5 למרות נפלאות אלה לא שמעו רבים מהם בקול אלוהים, ולכן הענישם והשמידם במדבר. 6 מקרה זה משמש לנו לקח ואזהרה שאסור לנו לשאוף כמוהם למעשים רעים, 7 ואף לא לעבוד את האלילים כמו אחדים מהם. הכתובים מספרים לנו שהאנשים אכלו, שתו ורקדו בשעה שהשתחוו לעגל הזהב. 8 אנו יכולים

הָרָאוּשׁוּנָה אֶל-תְּקוּנָתֵינוּ 194

ערך ממש. 20 אני מנסה לומר לכם שעובדי 11 לכו בעקבותי. כשם שאני הולך בעקבות האלילים מקריבים את קורבנותיהם לשדים. המשיח. 2 אחים יקרים. אני שמח כל-כך שאתם ואיני רוצה שאיש מכם יתחבר עם השדים. זוכרים ואף מקיימים את כל מה שלימדתי 21 אינכם יכולים להשתתף בסעודת האדון אתכם. 3 ברצוני רק להזכירכם שכל איש ובסעודת השטן גם יחד. 22 מדוע אתם מנסים מאמין נתון למרות המשיח. האישה נתונה לעורר את זעמו של אלוהים? האם אתם למרות האיש. והמשיח נתון למרות אלוהים. חזקים ממנו? 23 אתם אומרים "מותר לעשות 4 לכן. אדם המסרב להסיר את כובעו בעת הכול", אבל לא הכול טוב בשבילכם. אתם תפילה, לימוד או דרשה. מבזה את המשיח. אומרים "מותר לעשות הכול", אך לא הכול 5 אך אישה מבזה את ראשה אם היא מתפללת מועיל. 24 אל תחשבו רק על עצמכם; חשבו גם או מתנבאת בציבור בלי לכסות את ראשה. כי על אחרים ועל מה שטוב בשבילם. 25 אזי מותר זה כמו שהיא מגלחת את שער ראשה. 6 אישה לכם לאכול כל בשר שנמכר לכם בשוק מבלי המסרבת לכסות את ראשה צריכה לגלח את לעורר שאלות של מצפון. 26 הלא האדמה וכל שערך. ואם היא מתביישת להיראות בציבור טובה שייכים לה, והכול נברא להנאתכם. מגולחת. עליה לכסות את ראשה. 7 הגבר אינו 27 אם אדם לא מאמין מזמין אותך לארוחה. צריך לכסות את ראשו. כי האישה היא כבוד היענה להזמנה (אם אתה רוצה). אכול כל מה האיש. וכבוד האלוהים הוא האדם שנברא שמוגש לפניך ואל תשאל שאלות של מצפון. בצלמו. 8 אל תשכחו שהאדם הראשון לא 28 אבל אם מישהו יזהירך מראש שאוכל נברא מהאישה, אלא האישה הראשונה נבראה זה הוקרב לאלילים. אל תאכל אותו! למען מהאדם. 9 אדם לא נברא למען חוה. כי אם האיש שהעיר את תשומת לבך ולמען מצפונך. חוה נבראה למען אדם. 10 לכן צריכה האישה 29 במקרה כזה רגשותיו חשובים משלך. אל לכסות את ראשה כסימן כניעתה לבעלה. תאמר: "מדוע עלי להתחשב ברגשותיהם של ובנל המלאכים. 11 אנו יודעים שאלוהים ברא אחרים. 30 בשעה שאני יכול להודות לאלוהים את הגבר והאישה זה למען זה. והם זקוקים על המזון וליהנות ממנו? מדוע עלי להניח איש לרעהו. 12 האישה הראשונה נבראה למישהו לקלקל את הנאתי רק משום שהוא אמנם מהאיש. אך מאותו יום ואילך נולדו כל חושב כי טעות בידך? 31 מפני שכל מה שאתה הגברים מנשים. והגבר והאישה גם יחד נבראו עושה, שותה או אוכל צריך להיעשות למען עול-ידי אלוהים. 13 אמרו אתם, האם נאה כבוד אלוהים. 32 לכן אל תהיה מכשול לאיש: לאישה להתפלל בציבור ללא כיסוי ראש? ליהודי, לגוי או למאמין המשיחי. 33 גם אני נוהג 14 האין הנינוכם אומר שראש האישה צריך כך. אני משתדל לא לפגוע באיש, אלא לעשות להיות מכוסה? הלא הנשים מתנאות בשיערן. מה שמוצא-דחן בעיני אחרים ולא בעיני: איני בעוד שנבר בעל שיער ארוך נוטה להתבייש מבקש את טובתי אלא את טובת אחרים. מתוך בו. 16 אם מישהו מעוניין להתווכח בנושא זה, רצון שייוושו. אני אומר שפשוט אין לנו נוהג אחר, וגם לא בקהילות אחרות. 17 בהזדמנות זאת ברצוני

להתייחס לשמועות המהלכות עליכם. שמעתי יואשם בחטא נגד גוף המשיח ודמו. ²⁸ על שכאשר אתם מתאספים יחד יש ביניכם חילוקי דעות ומריבות. ¹⁸ אנשים רבים סיפרו לי על חילוקי הדעות ועל הוויכוחים שמתנהלים בעת האסיפות שלכם. אני בהחלט נוטה להאמין וכלי לייחס חשיבות רבה למות המשיח, מקל לחלק מהשמועות. ¹⁹ כי צריכות להיות בערכו של המשיח ומבזה את גופו, ומשום ביניכם דעות שונות, כדי שאלה מכם הרבקים כך אלוהים ישפוט אותו. ³⁰ זאת למעשה באמת בכל מחיר יהיו מוכרים לציבור. הסיבה לכך שרבים מכם חלשים וחולים ויש ²⁰ כאשר אתם מתאספים יחד, אינכם אוכלים את סעודת האדון כפי שציוונו המשיח, אלא אתם אוכלים את סעודתכם שלכם. ²¹ סיפרו לי כי יש ביניכם כאלה שחוטפים וזוללים את כל האוכל המגיע לידיהם, בלי להשאיר העולם. ³³ לפיכך, אחים יקרים, כשנפגשים לאחרים, וכך אחדים הולכים לביתם שבעים ושיכורים, ואילו אחרים הולכים לביתם רעבים וצמאים. ²² מה קורה פה? האם אינכם יכולים לאכול ולשתות בבית. כדי לא לבייש את העניים שאין באפשרותם לקנות אוכל? כשאבוא אליכם.

12 אחים יקרים, כדי למנוע אי־הבנות, הייתי מקווה שאינכם מצפים ממני לטפיחה על השכם בזכות התנהגותכם "הטובה"! ²³ אני חוזר ואומר לכם מה שציווה האדון עצמו בנוגע לסעודה שלו: בערב שבו הוסגר האדון עלי־ידי יהודה, הוא לקח לחם, ²⁴ הורה לאלוהים עליו, פרס את הלחם לפרוסות, הניש לתלמידיו ואמר: "זהו גופי הניתן בעדכם. עשו זאת לזיכרוני." ²⁵ לאחר הסעודה הוא לקח גם את כוס היין ואמר: "כוס זאת מסמלת את הברית החדשה – ברית שנחתמה בדמי. עשו זאת לזיכרוני בכל פעם שתשתו." ²⁶ כי בכל פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים מהכוס הזאת, אתם מזכירים את מותו למעננו. עשו זאת עד שובו אלינו. ²⁷ כל האוכל מהלחם הזה והשותה מכוס האדון ללא כבוד ויראה, נועדו לשרת אדון אחד – ישוע המשיח!

6 פעולות שונות ורבות נעשות בנו ובאמצעותנו 20 מסיבה זו ברא אלוהים איברים רבים על-ידי אלוהינו היחיד. 7 רוח הקודש מגלה שמרכיבים גוף אחד. 21 העין אינה יכולה את כוחו של ה' בכל אחד מאיתנו לתועלת לומר ליד: "איני זקוקה לך, "והראש אינו יכול הקהילה כולה: 8 רוח הקודש מעניק לאחד לומר לרגליים: "לכו לשלום, איני צריך אתכן כישרון ליעץ חכמה, ואותו רוח הקודש מעניק יותר. " 22 איברי הגוף הנראים חלשים ופחות לאחר דבר דעת בהתגלות. 9 לזה הוא מעניק ערך הם למעשה החשובים ביותר. 23 אנו אמונה חזקה במיוחד, ולזה – את המתנה לרפא מייחסים יותר כבוד לאיברים שנראים חסרי חולים. 10 יש שניתן להם הכוח לחולל נסים, חשיבות, ומסיתרים מאחרים את האיברים ויש שניתנים להם הכישרון והמתנה לנבא. שאינם צריכים להיראות. 24 כי האיברים לאחרים הוא העניק את היכולת והכישרון הגלויים לעין אינם דורשים אותה צניעות. להבדיל בין רוח שקר לרוח אמת. יש אנשים אלוהים ברא את גופנו כך שנעניק יותר כבוד שמסוגלים לדבר בשפות זרות שלא למדו ותשומת לב לאיברים הנראים חסרי-חשיבות, מעולם, ואחרים (שאף הם לא למדו שפות 25 כדי למנוע מריבות ומחלוקות בין האיברים, אלה) מסוגלים לפרש אותן. 11 אותו רוח וכדי שכל אחד ידאג לשני במידה שווה. 26 אם הקודש מעניק לנו את כל המתנות והכישרונות איבר אחד סובל, כל האיברים סובלים אותו; האלה לפי ראות עיניו. 12 כשם שגופנו מורכב אם איבר אחד מכובד, כל האיברים האחרים מאיברים רבים, כך מורכב גם "גוף" המשיח. שמחים איתו. 27 אני מנסה לומר לכם שכל 13 כל אחד מאיתנו הוא חלק מגוף המשיח: אחד מכם הוא איבר נפרד וחיוני, אבל כולכם יש בינינו יהודים, גויים, עבדים ובני-חורין, יחד הינכם גוף המשיח. 28 לפניכם רשימה אולם רוח הקודש איחד את כולנו לגוף אחד; של מספר איברים שנתן אלוהים לקהילה: כולנו נטבלנו לגוף המשיח ברוח אחד – הלא – שליחים. – נביאים שמטיפים את דבר ה', הוא רוח הקודש ששוכן בכולנו. 14 אכן, הגוף – מורים, – עושי ניסים ונפלאות. – מרפאי מורכב מאיברים רבים, ולא רק מאיבר אחד. חולים, – אנשים שעוזרים לזולת, – מנהיגים, – 15 נניח שהרגל תאמר: "איני שייכת לגוף, כי אנשים שמדברים בשפות שלא למדו מעולם. אינני יד!" האם היא באמת אינה שייכת לגוף? 29 האם כולם שליחים? האם כולם מטיפים? 16 או אם האוזן תאמר: "אינני שייכת לגוף, כולם מורים? כולם מחוללים ניסים ונפלאות? כי אני רק אוזן ולא עין!" האם היא באמת 30 האם כולם יכולים לרפא את החולים? אינה שייכת לגוף? 17 אילו היה כל הגוף האם אלוהים מעניק לכולנו את מתנת הדיבור עין, כיצד יכולנו לשמוע? או אילו היה כל בשפה שלא למדנו מעולם? האם כל אחד הגוף אוזן אחת גדולה, כיצד יכולנו להריח? מאיתנו מסוגל לתרגם את דברי המדברים 18 אולם תודה לאל על שברא איברים רבים בשפות? 31 השתדלו להשיג את המתנות ושונים לגופנו, ועל שקבע כל איבר במקומו המועילות ביותר. עתה ברצוני לספר לכם המתאים. 19 תארו לעצמכם מה מצחיק היה על דבר אחר העולה בערכו על כל המתנות מראנו אילו גופנו היה איבר אחד בלבד! האלה גם יחד.

אילו ידעתי את כל השפות. אפילו את שפת מלאכי השמים. אך לא הייתה בי ולא הכול ברור לי. אולם בבואו יתבהר הכול אהבה. הייתי מרעיש כמצלתיים. 2 אילו ויתברר, ואכיר אותו כשם שהוא מכיר אותי. ניתנה לי מתנת הנבואה ויכולתי לדעת את כל הסודות. אך לא הייתה בי אהבה, לא אמונה, תקווה ואהבה. והחשובה מכל היא הועלתי מאומה. גם אם יעניק לי אלוהים האהבה.

14 טפחו את האהבה, אך השתדלו להשיג גם את שאר המתנות הרוחניות שמעניק רוח הקודש. ובמיוחד את מתנת הנבואה, שהיא היכולת והכישרון ללמד את דבר ה'. 2 אם קיבלת את מתנת הדיבור בשפה שלא למדת. אתה יכול לדבר רק אל אלוהים ולא אל חברי הקהילה. שאינם מסוגלים להבין שפה זאת. אתה אמנם תדבר בהשראת רוח הקודש. אך לאחרים יישמע הדבר כסודות. 3 לעומת זאת, המנבא מדבר בשם אלוהים. וכך הוא עוזר לאחרים להתחזק באמונה, מעודד ומנחם אותם. 4 אדם שמדבר "בשפות" עוזר לעצמו להתחזק באמונה. ואילו מי שמתנבא עוזר לכל הקהילה להיבנות. 5 הלואי שכולכם תדברו בשפות זרות. אבל יותר מזה, הלואי שכולכם תנבאו. כי חשוב יותר להטיף את דבר אלוהים מאשר לדבר בשפות לא־ידועות. אלא אם תוכלו לתרגם את הנאמר כדי שכל השומעים יבינו. 6 אחי היקרים. אם אני עצמי אבוא ואדבר אליכם בשפה שאינכם מבינים. מה אועיל לכם? לעומת זאת, אם אדבר אליכם בשפתכם ואספר לכם מה אמר לי אלוהים, מה אני יודע. אם אני אנבא, או אלמד מה כתוב בכתבי־הקודש – הרי שאעזור לכם להתחזק באמונה. 7 אם איננו מדברים עברית פשוטה וברורה, איש לא יבין מה אנחנו רוצים. קחו למשל את החליל והכינור – אם אין

הם משמיעים צלילים ברורים ומדויקים. בשפה שאינה מוכרת לאיש. 20 אחי היקרים. איש לא יוכל לזהות את המנגינה המנוגנת. אל תהיו ילדותיים במחשבותיכם והבנתכם. 8 אם בעת מלחמה לא יתקע המחצצר את היו תמימים כילדים בכל הנוגע למעשים התרועה המוסכמת. כיצד יידעו החיילים רעים, אולם בכל הקשור לעניינים רציניים שהם נקראים למלחמה? 9 כך גם לגבי דיבור כאלה. היו נבונים והתנהגו כמבוגרים. 21 כתוב בשפות לא־ידועות: אם אתה מדבר אל משהו בכתב־הקודש, שאלוהים ידבר אל העם הזה בשפה שאינו מבין. כיצד יוכל לנחש מה אתה בשפות זרות. אבל גם אז לא יקשיב העם אומר? אתה כאילו מדבר אל הקיר! 10 יש לה. 22 מכאן אתם רואים שדיבור בשפה זרה בעולם מאות שפות שונות, וכל אחת מהן טובה ולא־ידועה אינו עוזר לאנשים להאמין. אך ושימושית... לאלה שמבינים אותן. 11 אך לי אין הנבואה עוזרת לאנשים להאמין. 23 אם יבואו כל תועלת בהן. לכן, אדם שיפנה אלי באחת לקהילתכם אורחים או לא־מאמינים ויראו את השפות האלה יהיה לגבי זר לגמרי – אני לא כולכם מדברים בשפות זרות ולא מוכרות. אבין אותו, והוא לא יבין אותי. 12 מאחר שאתם מה יחשבו? הם יחשבו שיצאתם מדעתכם! באמת שואפים למתנות הרוחניות, בקשו מרוח 24 בעוד שאם תטיפו את דבר ה', גם האורח וגם הקודש את המתנות המועילות ביותר לקהילה הלא־מאמין שיבקרו בקהילתכם ישמעו ויבינו. כולה. 13 מי שמדבר בשפה לא־ידועה צריך יתכן מאוד שדבר אלוהים יגע בלבם, יוכיח להתפלל בעד היכולת לתרגם שפה זו, כדי אותם בחטאם. 25 ותוך כדי הקשבה לדבר ה' שיוכל לשתף את האחרים ולהסביר להם יתרכך לבם, והם יכרעו ברך לפני ה' ויודו מה אמר. 14 הרי אם אני מתפלל בשפה כי אלוהים באמת נמצא בינינו. 26 לסיכום: שאיני מבין, רוחי אמנם מתפלל, אך איני כשתתאספו יחד, אחד ישר, שני ילמוד, שלישי יודע מה אני אומר. 15 כיצד אני פותר את יגלה חזון מיוחד מאלוהים, רביעי ידבר הבעיה? אני מדבר בשפה לא־ידועה וגם בשפה לא־ידועה, חמישי יפרש בקול רם את בשפתי הרגילה המוכרת לכולם; אני שר השפה הלא־ידועה, אולם זכרו: כל מה שנעשה בשפה זרה וגם בשפתי הרגילה. 16 אם אתם צריך להועיל לכולם, לחזק ולבנות את כולם מהללים את אלוהים רק בשפה לא־ידועה, באדון. 27 בכל אסיפה מותר רק לשניים אלה שאינם מבינים אתכם לא יוכלו להלל או שלושה איש לדבר בשפות לא־ידועות; את ה' ולהודות לו יחד אתכם. כיצד יוכלו עליהם לדבר זה לאחר זה, ומישהו חייב להצטרף אליכם ולהלל את ה' בשעה שאינם לתרגם את דבריהם. 28 אם אין בקהל מי יודעים מה אתם אומרים? 17 אתם אמנם שמוסגל לתרגם, אסור להם לדבר בקול רם; מהללים את ה', אולם הדבר אינו מועיל ואינו עליהם לדבר בלחש לעצמם ולא־לוהים, ולא עוזר לאחרים. 18 אני מודה לאלוהים על שאני לציבור. 29 שניים או שלושה נביאים ידברו מדבר"בשפות" יותר מכל אחד מכם. 19 אך – זה לאחר זה וכל האחרים יקשיבו. אולם בציבור אני מעדיף לומר חמש מילים מובנות אם בשעה שאחד מדבר אדם אחר מקבל חזון שיעזרו לכולם, מאשר עשרת־אלפים מילים מאלוהים, על הראשון להפסיק ולהניח לשני

לדבר. 31 בדרך זאת כל מי שמקבל חזון או לשנים-עשר התלמידים. 6 הוא נגלה גם ליותר נבואה מה יוכל לדבר – אחד-אחד – וכולם מחמש-מאות מאמינים שהתאספו יחד. רובם ילמדו, יתעודדו ויתחזקו. 32 אל תשכחו כי עדיין חיים ויכולים להעיד על כך, ואחרים האנשים שמביאים אליכם את דבר אלוהים מהם כבר מתו. 7 אחר כך נראה המשיח מסוגלים לשלוט בעצמם ולחכות בסבלנות ליעקב אחיו ולכל השליחים. 8 לאחר שנראה בתור! 33 אלוהים אינו אלוהי מהומה אלא אל כל האחרים הוא נראה לבסוף גם אלי. שלום. כנהוג בכל הקהילות. 34 על הנשים כאל מי שלא נולד בזמנו. 9 כי אני השליח לשתוק בעת אסיפות הקהילה; אסור להן הקטן מכולם בחשיבותו, ולמעשה אני ראוי להשתתף בשיחה, כי עליהן להיכנע לנברים, כלל להיקרא "שליח", שכן לפני בואי לאמונה כפי שמלמדים אותנו הכתובים. 35 אם יש רדפתי את קהילת אלוהים והטרדתי אותה. להן שאלות, שתשאלנה את הבעלים בבית, כי 10 אולם בזכות טוב-לבו וחסדו של אלוהים אני לא נאה לאישה להביע את דעתה באסיפות היום מה שאני. חסדו בהחלט לא היה לשווא, הקהילה. 36 האם אינכם מסכימים איתי? האם כי פעלתי יותר מכל השליחים האחרים – אתם חושבים שאתם בעצמכם המצאתם את כלומר, לא אני פעלתי, אלא אלוהים הוא הכתובים? או האם אתם לבדכם מבינים את שפעל דרכי. 11 בעצם לא חשוב מי פעל הכתובים? 37 אם משהו חושב שהוא נביא או יותר, הם או אני; העיקר שבישרנו לכם את רוחני, אז שיכיר בכך שהדברים שאני כותב הבשורה ושאתם האמתם. 12 אני מבין אתכם! הם מצוות האדון. 38 אך אם משהו לא יכיר אם אתם מאמינים שהמשיח קם מן המתים, בכך, אז לא יזכר בו. 39 אם כן, אחי היקרים, מדוע אינכם מאמינים בתחיית המתים? 13 אם השתדלו להשיג את מתנת הנבואה, ואל תאסרו את הדיבור בשפות לא-ידועות. 40 על כל לתחייה, כלומר, הוא עדיין מת! 14 ואם המשיח פנים, כל מה שאתם עושים עשו תוך שמירה עדיין מת, אין כל ערך למה שסיפרנו לכם, על הסדר והטעם הטוב.

15 אחי, ברצוני להזכיר לכם את הבשורה שהבאתי לכם – אותה בשורה שקיבלתם בשמחה ושאתם עדיין מאמינים בה. 2 בשורה זאת היא המושיעה אתכם, אם אתם עדיין מאמינים בה, אלא אם כן מעולם לא האמתם בה באמת. 3 סיפרתי לכם כל מה שסופר לי, ודברים אלה הם בעלי חשיבות ראשונה במעלה: שהמשיח מת בעד חטאינו, כפי שניבאו הכתובים. 4 שהוא נקבר, ושלאחר שלושה ימים קם לתחייה כפי שחזו הנביאים. 5 המשיח נראה לפיפא, לאחר מכן נראה

אדם! 20 אולם תודה לאל על כך שהמשיח ונשתה כי מחר נמות! 33 התרחקו מאנשים אכן קם מן המתים! הוא היה הראשון מבין שחיים כך. אם תקשיבו להם, תושפעו מהם הרבים שיקומו לתחייה יום אחד. 21 כשם ונתנהגו כמוהם. 34 חשבו בהגיון ובתבונה שהמוות בא לעולם בעקבות חטאו של אדם והפסיקו לחטוא. עליכם להתבייש על שיש אחד – האדם הראשון – כך באה גם תחיית בניכם אנשים שאינם מאמינים באלוהים ואף המתים לעולם על-ידי אדם אחד – המשיח. פעם לא האמינו – הם רק מעמידים פנים! 22 כולנו עתידים למות בגלל השתייכותנו למין 35 אם ישאל משהו: "כיצד יוכלו המתים לקום האנושי והחוטא של אדם, והעונש על החטא לתחייה? כיצד ייראו? איזה גוף יהיה להם?" הוא מוות. אך השייכים למשיח יקומו לתחייה. 36 השאלה אמנם טיפשית, אך את התשובה 23 כל אחד יקום בתורו: המשיח היה הראשון תמצאו. כשאתה טומן זרע באדמה, הוא לא שקם לתחייה, וכאשר ישוב אלינו, יקומו גם יצמח עד שלא תקברו תחילה. 37 הגבעול כל המאמינים השייכים לו. 24 לאחר מכן הירקרק צומח מחזרע שונה בצורתו מחזרע יבוא הקץ – לאחר שהמשיח יכרית ויכניע את שזרעת, כי הרי טמנת באדמה זרע קטנטן כל האויבים, הכוחות והשלטונות, ויחזיר את ויבש, 38 ואלוהים העניק לו גוף חדש כפי המלכות לאלוהים אביו. 25 כי המשיח ימלוך בחירתו. לכל זרע יש גוף שונה. 39 כשם שיש עד שיכניע לרגליו את כל אויביו, 26 והאויב זרעים שונים וצמחים שונים, כך יש גם מינים האחרון שיכניע יהיה המוות. 27 אלוהים שונים של בשר וגוף. בני-אדם, חיות, דגים אביו העניק לו שלטון וסמכות על הכול, חוץ וציפורים – לכל אחד יש בשר אחד וגוף אחד. מאשר על אלוהים עצמו שהוא נותן הכוח. 40 למלאכים בשמים יש גוף השונה משלנו, וגם 28 לאחר שינצח המשיח את כל אויביו הוא היופי וההדר שלהם הוא ממין אחר שאינו ייכנע לשלטון אביו, כדי שהאלוהים אשר דומה לשלנו. 41 היופי וההוד של השמש העניק לו את הניצחון על הכול יישאר מעל שונה מזה של הירח והכוכבים, ולכל כוכב לכול. 29 אם המתים לא יקומו לתחייה, מה יש יופי וזוהר משלו. 42 כך גם גופנו, שהוא התועלת במעשה האנשים שנטבילים בשם בר-מיתת, שונה מהגוף שנקבל לאחר תחיית המתים? איזה ערך יש למעשה כזה, אם אינכם המתים. כי גופנו החדש יהיה בן-אלמוות! מאמינים שיום אחד יקומו המתים לתחייה? 43 עכשיו נוטה גופנו לחלות ולמות, אך כשנקום 30 מלבד זאת, למה לנו לסכן את חיינו כל לתחייה הוא מלא כוח וגבורה. 44 עד הזמן? 31 הלא יודעים אתם שאני מסכן את המוות גופנו הוא גוף אנושי – בשר ודם; אולם חיי בכל יום; זוהי עובדה ממש כמו העובדה בתחיית המתים הוא יהיה גוף רוחני על-טבעי. שאני גאה מאוד בהתפתחותכם הרוחנית. 45 כתבי-הקודש מספרים לנו: "ויהי האדם 32 לשם מה נלחמתי בחיות הפרא – באנשי הראשון לנפש חיה". כלומר, לאדם חי, ואילו אפסוס – האם רק למען תועלתי בעולם האדם האחרון (המשיח) – לרוח שמעניק הזה? אם לא נקום לתחייה לאחר מותנו, מה חיים. 46 מכאן אתם רואים שה' מעניק תחילה יש לנו להפסיד? הבה נהנה מהחיים, נאכל גוף פיזי, ולאחר מכן גוף רוחני. 47 האדם

הראשון נברא מעפר האדמה. ואילו המשיח שלא יהיה צורך לאסוף את הכסף בבואי. בא מהשמים. 48 לכל בני־האדם יש גוף בשר 3 כשאבוא אליכם תבחרו שליחים נאמנים. ואני ודם שנברא מעפר, כמו לאדם הראשון; אולם אשלח בידם את מתנתכם הנדיבה בצירוף לכל מי ששייך למשיח יהיה גוף על־טבעי כמו מכתב לירושלים. 4 אם אצטרך גם אני למשיח. 49 כשם שלכל אחד מאיתנו יש גוף ללכת, נלך כולנו יחד. 5 אבוא לבקר אתכם כמו לאדם הראשון. כך יום אחד יהיה לכולנו לאחר ביקורי הקצר במקדוניה. 6 יתכן גוף כמו למשיח. 50 אני רוצה לומר לכם, אחים שאשאר אצלכם זמן מה, אולי אפילו למשך יקרים, שבשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות כל החורף. בתום ביקורי תוכלו ללוות אותי האלוהים. כי ברחלוקי אינו יכול לרשת את ליעד הבא במסעי. 7 הפעם אני רוצה לערוך הנצח ולשלוט בו. 51 ברצוני לגלות לכם סוד אצלכם ביקור חטוף בלבד ומיד להמשיך נפלא: לא כולנו נמות, אבל לכולנו יהיה גוף הלאה; אם ירצה השם, ברצוני להישאר אחר. 52 הכול יתרחש במהירות הבזק, כהרף איתכם זמן מה. 8 אשאר בֶּאֱפֶסוֹס עד חג עין! כאשר תישמע תקיעת השופר האחרון מן השבועות. 9 כי יש לי כאן הזדמנות טובה השמים, כל המאמינים שמתו יקומו לתחייה לבשר את הבשורה; הדלת פתוחה לרווחה בנותן חדש שאינו ב־רִמִיתָה, ואלה מאיתנו והאפשרויות רבות, אך ... גם האויבים רבים. שחיים עדיין יקבלו גוף חדש לגמרי. 53 כי 10 אם טימותיוס יבוא אליכם, אנא, קבלוהו גוף הבשר שיש לנו עתה ישתנה ויהפוך לגוף יפה ותנו לו להרגיש כמו בבית, שכן הוא רוחני ונצחי. 54 כאשר כל זה יתרחש, יתקיים עובד למען האדון, כמוני. 11 אל תניחו לאיש הכתוב: "המוות נוצח!" 55 מוות, היכן ניצחונך? לבז לו (בגלל גילו הצעיר). כי אני רוצה היכן עוקצך? החטא – העוקץ שגרם למוות – שייהנה מביקורו אצלכם. שילחווה בשלום, כי אני מצפה לשובו יחד עם האחים האחרים. תשפטו אותנו. 56 (Hadēs g86) כל השבח והתהילה 12 התחננתי לפני אפולוס שיבוא לבקר אתכם לאלוהים אבינו, על אשר עשה אותנו למנצחים יחד עם האחים האחרים, אך הוא חשב כי על־ידי ישוע המשיח אדוננו. 58 ובכן, אחים יקרים, הואיל והניצחון מובטח לנו, התחזקו, עתה. הוא הבטיח לבקר אתכם בהזדמנות התעודדו ואל תתייאשו, כי יודעים אתם שכל הקרובה. 13 היזהרו מסכנות רוחניות, היו נאמנים לאדון, התעודדו והתחזקו, 14 ועשו כל דבר באהבה. 15 האם אתם זוכרים את סטפנוס ובני־משפחתו? הם היו המאמינים הראשונים בכל יוון, והקדישו את חייהם לעזור למאמינים המשיחיים באשר הם ולשרתם. 16 לכן אני מבקש מכם לשמוע בקולם ולעזור להם כמיטב יכולתכם. עזרו גם לשאר המאמינים העובדים קשה כמוהם למען האדון, משום

16 כאשר לכסף שאתם אוספים למען

המאמינים שמקדישים את כל זמנם לשירות האדון, הייתי רוצה מאוד שתנהגו כפי שביקשתי מהקהילה בגלטיא. 2 מדי שבת על כל איש להפריש תרומה מסוימת מהסכום שהרוויח באותו שבוע, כל אחד בהתאם למשכורתו. אל תחכו עד שאבוא אליכם, כדי

שהקדישו את חייהם לעבודה הנפלאה הזאת. 17 אני ממש מאושר שסטפנוס, פורטונטוס ואכיקוס באו לבקר כאן. כי הם מילאו את מקומכם ועזרו לי בחסרונכם. 18 הם שימחו ועודדו אותי בצורה נפלאה, ואני בטוח שגם אתכם הם עודדו. אני מקווה שאתם מעריכים את עבודתם של אנשים נפלאים אלה. 19 הקהילות כאן באסיה שולחות לכם דרישת שלום. עקילס, פריסקילה והמאמינים המתאספים בביתם מוסרים לכם דרישת שלום חמה מכל הלב. 20 כל החברים והידידים כאן ביקשו ממני למסור לכם דרישת שלום. כאשר אתם מתכנסים יחד, ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקה קדושה. 21 את המילים האחרונות במכתב זה אני כותב בכתב ידי: 22 ארור מי שאינו אוהב את האדון! מֶרֶן אֶתָּא – חזור במהרה, אדון ישוע! 23 חסדו של ישוע ואהבתו ינוחו עליכם. 24 אני שולח את אהבתי לכולכם, כי כולנו שייכים לישוע המשיח. – אמן.

הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

השורות. ואם כי עדיין אינכם מכירים אותי הישב (אני מקווה שבקרוב תטיבו להכירני). אנא, השתדלו להתנאות בי, כשם שאני אתנאה

1 מאת פולוס, שליח ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ומאת אחינו טימותיוס. אל המאמינים המשיחיים בקורינתוס וביוון כולה. ² מי ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח שאהיה לכם לברכה כפולה וכדי שתשלחוני אדוננו יברך כל אחד מכם ויעניק לכם ליהודה. ¹⁷ ודאי תשאלו מדוע שיניתי את שלום. ³ הבה נברך את האלוהים אבי המשיח דעתי; האם נהגתי בפזיזות? או האם נהגתי אדוננו, שכן הוא מקור ואב הרחמים, שמנחם באנוכיות ואמרתו "כן" כשהתכוונתי ל"לא"? ומעודד אותנו בצרותינו. ⁴ אלוהים מנחם אותנו בצרותינו, על־מנת שבאותו אופן נעזור גם אנחנו למתנסים בצרות שעברו עלינו. ¹⁹ טימותיוס, סילונוס ואני ⁵ שכן ככל שאנו מרבים לסבול למען המשיח, סיפרנו לכם על ישוע המשיח בן־האלוהים. כך הוא ירבה לעודדנו ולנחמנו. ⁶ אם אנחנו סובלים, הרי שזה למען נחמתכם וישועתכם; אומר "כן" בהתכוונו ל"לא". ²⁰ הוא מקיים את אם אנחנו מנוחמים, הרי שזה למען נחמתכם: כל הבטחות אלוהים, יהיה מספרן אשר יהיה. להראות לכם מניסיונו כיצד ינחם אלוהים אנו סיפרנו לכולם מה נאמן הוא, וכך פארנו את גם אתכם כשתתנסו בסבלנו. ⁷ אין לנו ספק שם אלוהים. ²¹ אלוהים הוא אשר עשה אתכם שאם עליכם לסבול כמונו, הרי שגם תנוחמו ואותי למאמינים משיחיים נאמנים, והטיל עלינו כמונו. ⁸ אחים יקרים, ברצוננו להזכיר לכם את דבר הצרות שעברו עלינו באסיה. המשא והלחצים היו כבדים מנשוא, עד כי לא האמנו שנישאר בחיים. ⁹ חשנו שננזר עלינו דין ²³ אלוהים עדי שלא באתי אליכם עד כה מוות. אך הדבר נועד ללמדנו שאל לנו לבטוח בעצמנו, אלא רק באלוהים המחיה בתוכה קשה. ²⁴ איני מנסה לשפוט אתכם את המתים. ¹⁰ אלוהים אכן הצילנו ממוות בענייני האמונה, שהרי אמונתכם איתנה. נורא, ואנו בטוחים שאף יוסיף להצילנו. ¹¹ אך על כולכם להתפלל בעדנו, כי ככל שירבו

המתפללים למען ביטחוננו, כן ירבו המודים לאלוהים כשיענה לתפילותיכם. ¹² אנו נאים בעובדה שתמיד התנהגנו בתם ויושר, בוטחים באלוהים ולא בעצמנו. גם איתכם נהגנו כך! ¹³ מכתבי היו כנים ולא כתבתי דבר בין

2 החלטתי שלא אבוא יותר לצער אתכם. ² כי אם אני אגרום לכם צער, מי ישמח אותי? בטח שלא מישהו שהעצבתי. ³ מסיבה זאת כתבתי לכם את המכתב ההוא – לא

רציתי לבוא אליכם ולהתעצב בגלל אלה שצריכים לשמחני, ואני בטוח ששמחתי היא שמחת כולכם. ⁴ מזה שנאתי לכתוב לכם אותו מכתב! כתבתי אותו בכאב ובדמעות לא כדי להכאיב לכם, אלא כדי להראות לכם מה רבה אהבתי אליכם. ⁵ זכרו כי האיש אשר גרם לכל הצרה הזאת ציער לא רק אותי, אלא את כולכם – לפחות במידת-מה, כדי שלא להגזים. אני רוצה להחמיר איתו למעלה מן הצורך, כי הוא כבר נענש דיו מהתוכחה של כולכם. ⁷ כעת עליכם לסלוח לו ולנחם אותו, שאם לא כן הוא עלול להתמוטט מרוב צער. ⁸ אנא, הוכיחו לו שאתם עדיין אוהבים אותו. ⁹ כתבתי את מכתבי על-מנת לבחון את נכונותכם לציית בכל הדברים. ¹⁰ אם אתם סולחים למישהו על איזה דבר, גם אני סולח לו. שהרי כאשר אני סולח, אם אכן עלי לסלוח למישהו, אני עושה זאת למענכם ובסמכות המשיח. ¹¹ כדי שהשטן לא יערים עלינו במזימותיו ותחבולותיו המוכרות לנו. ¹² בהגיעי לעיר טרואס נתן לי האדון הזדמנות נפלאה לבשר את בשורת המשיח, ¹³ אך לא מצאתי מנוחה לנפשי, כי לא פגשתי כמתוכנן את שיטוס אחי. לפיכך נפרדתי מאנשי טרואס ויצאתי למקדוניה לחפש את שיטוס. ¹⁴ השבח לאלוהים המוביל אותנו במסע הניצחון של המשיח, ומפיץ על-ידינו את בשורת המשיח כריח ניחוח בכל מקום. ¹⁵ אנחנו כניחות המשיח לאלוהים בקרב הנושעים ובקרב הלא-נושעים. ¹⁶ ללא-נושעים אנו כריח מוות, ואילו לנושעים אנו כניחות המעניק חיים. אך מי ראוי למשימה כזאת? ¹⁷ רק אלה אשר הם ישרים, שליחי אלוהים, מדברים בגבורת

3 האם עלינו לשוב ולשבח את עצמנו? האם עלינו לנהוג כמורי השקר ולהציג לפניכם מכתבי המלצה? אני חושב שאיננו זקוקים למכתב המלצה אליכם או מכס! ² אתם בעצמכם מכתב ההמלצה שלנו, שהרי כל הרואה את השינוי הטובה שחל בכם יודע מיד שעשינו בכם עבודה טובה. ³ אתם מראים שהינכם מכתב מאת המשיח שנכתב על-ידינו. הוא לא נכתב בדיו, אלא ברוח אלוהים חיים; אין הוא כתוב על לוחות אבן, אלא על לבבות של בשר ודם. ⁴ אנו מעזים לומר דברים אלה על עצמנו רק משום שאנו בוטחים באלוהים. באמצעות המשיח, שהוא אכן יעזור לנו לקיים את דברינו, ⁵ ולא משום שאנו סומכים על כוחנו ויכולתנו. כוחנו והצלחתנו באים מאלוהים לבדו! ⁶ הוא הכשיר אותנו לספר לאחרים על ברית החדשה שנועדה להושיעם. איננו אומרים להם שאם לא יצייתו לתורת ה' ימותו; אנו מספרים להם על רוח הקודש שמעניק חיים. הניסיון להיוושע על-ידי שמירת מצוות התורה סופו מוות, ואילו רוח הקודש מעניק חיים. ⁷ השיטה הישנה של חוקי התורה, אשר הביאה מוות, לוותה בהוד כה רב, עד כי בני-ישראל לא יכלו להביט בפניו של משה. שכן במסרו לעם את לוחות הברית זרחו פניו בכבוד ה', אם כי הזוהר כבר החל לחלוף. ⁸ אם השיטה הישנה לוותה בהוד כה רב, האם לא נצפה להוד רב יותר כשרוח הקודש מעניק חיים? ⁹ אם התוכנית שהביאה מוות לוותה בהוד כה רב, הרי התוכנית שמצדיקה את האדם בעיני אלוהים מלווה בהוד נעלה

יותר. ¹⁰ למעשה הזוהר שקרן מפני משה הוא כאין וכאפס לעומת הוד הברית החדשה. ¹¹ שכן אם השיטה הישנה שחלפה והתבטלה לוותה בהוד, השיטה החדשה והנצחית מלווה בהוד נעלה הרבה יותר. ¹² מאחר שאנו יודעים כי הוד חדש זה קיים לנצח, אנו יכולים לבשר את דבר ה' באומץ רב. ¹³ איננו כמשה אשר הסתיר את פניו כדי שבני־ישראל לא יביטו בזוהר שחולף ומתבטל. ¹⁴ אך לבם של בני־ישראל קהה, שכן עד היום בקראם את הכתובים נדמה שמסווה נתון על לבם, ואין ביכולתם להבין את משמעות הכתובים. מסווה זה יוסר רק כשיאמינו בה. ¹⁵ אכן, אפילו היום בקראם את תורת משה, המסווה מונח על לבם. ¹⁶ אך בשובם אל ה' יוסר המסווה. ¹⁷ האדון הוא הרוח, והיכן שנמצא רוח האדון שם יש חירות. ¹⁸ אך אנו, המשיחיים, אין מסווה על פנינו; אנו הולכים ומשקפים את כבוד ה' כמראה, ורוח הקודש הפועל בנו הופך אותנו בהדרגה לצלמו.

4 אלוהים בעצמו נתן לנו ברחמיו את העבודה הנפלאה של הפצת דברו, ולכן איננו מתייאשים. ² איננו מרמים איש, איננו משתמשים בתכסיסים ותחבולות כדי להביא אנשים לידי אמונה, ומעולם לא סילפנו את דבר אלוהים. שכן אנו בוחלים בכל הונאה. אנו עומדים לנוכח ה' ודוברים אמת, וכל המכיר אותנו יודה בכך. ³ אם הבשורה שאנו מספרים נסתרת מאיש, היא נסתרת מאלה שפניהם מועדות לאבדון. ⁴ השטן, שהוא שר העולם המרושע הזה, עיוור את עיניהם, כדי שלא יוכלו לראות את אור הבשורה שזורח עליהם. ושלא יבינו את הבשורה הנפלאה

על כבוד המשיח שהוא צלם האלוהים. (aion) ⁵ jg165 איננו מכריזים על עצמנו, אלא על ישוע המשיח כאדון, ועל עצמנו כעבדיכם בזכות המשיח. ⁶ האלוהים אשר אמר: "יהי אור מן החושך", הציף את לבנו באור דעת כבוד אלוהים אשר בפניו של המשיח. ⁷ אך איננו כמשה אוצר זה – האור והגבורה שזורחים בנו – טמון בכלי חרס ברחלוקה, כלומר בנופנו. עובדה זאת מוכיחה שהגבורה בתוכנו היא מאת אלוהים ולא מעצמנו. ⁸ הצרות לוחצות עלינו מכל עבר, אך לא נשברנו. אנו נבוכים, אך לא נואשנו. ⁹ אנו נרדפים, אך אלוהים לא נש אותנו. אנו מוכים, אך לא הושמדנו. ¹⁰ מדי יום אנו מתנסים במידת־מה במות המשיח, על מנת שגבורת חיי המשיח תיגלה בנופנו. ¹¹ אכן, חיינו בסכנה מתמדת כי אנו משרתים את האדון, אך הדבר מאפשר לנו להפגין את גבורת ישוע בנופנו ברחמתמותה. ¹² לפיכך, אנו עומדים בפני מוות, בגלל הטפת דבר אלוהים, על־מנת שתזכו בחיי נצח. ¹³ כתבי־הקודש אומרים: "האמנתי כי אדבר. "באותה רוח אמונה גם אנחנו מאמינים ולכן מדברים. ¹⁴ אנו יודעים כי האלוהים אשר הקים לתחייה את האדון ישוע, יקים לתחייה גם אותנו עם ישוע ויצייגנו לפניו יחד אתכם. ¹⁵ סבלנו הוא למענכם, וככל שירבו מקרבכם המאמינים במשיח, כן ירבו המודים לו על טובו לכבוד אלוהים. ¹⁶ משום כך איננו מתייאשים. גופנו הפיזי אמנם הולך ובלה, אך כוחנו הפנימי שמקורו בה' הולך ומתחזק מדי יום. ¹⁷ צרתנו הקלה של הרגע תביא לנו את ברכתו העשירה והנצחית של אלוהים. (aionios) ¹⁸ jg166 לפיכך איננו מתרכזים בדברים שאנו רואים עתה, כלומר בצרות הסובבות אותנו,

אלא עינינו נשואות לשמחה המצפה לנו בשמים ושטרם ראינו אותה. הצרות תעלמנה בקרוב, אך השמחה שמצפה לנו תעמוד לעולם. (aiōnios g166)

5 אנו יודעים שכאשר משכנו הארצי ייהרס, כלומר כאשר נמות ונצא מגופנו הגשמי, יצפה לנו בשמים משכן נצחי מאת אלוהים, שאינו מעשה ידי אדם. (aiōnios g166) 2 מזה עייפנו מגופנו הנוכחי! אנו נכספים ליום שבו נקבל גוף חדש מן השמים אשר נלבשהו כבגד, 3 כדי שלא נהיה נשמות ללא גוף. 4 כל עוד אנו בגופנו הגשמי, אנו נאנחים מתוך דיכאון ומועקה, אך איננו רוצים למות ולהיות ללא גוף. ברצוננו ללבוש את הגוף החדש, כך שהגוף בן התמותה יבלע על-ידי החיים. 5 אלוהים הוא שהכין כל זאת למעננו, וכערבות לכך נתן לנו את רוח הקודש. 6 עתה אנו מצפים בביטחון לגופנו הרוחני, כי אנו יודעים שכל עוד אנו שוכנים בגופנו הגשמי אנו רחוקים מן האדון. 7 אנו יודעים שאלה דברי אמת מתוך אמונה, ולא ממראה עיניים. 8 אנו כה בטוחים בדבר, עד כי אנו מעדיפים לצאת מן הגוף ולבוא הביתה אל האדון. 9 משום כך אנו משתדלים למצוא יחן בעיניו בכל מעשינו, אם אנו בגופנו הגשמי ואם בשמים. 10 כי כולנו עתידים לעמוד לפני המשיח ולהישפט על-ידו. כל אחד יקבל את המגיע לו על-פי מעשיו הטובים או הרעים בחייו הגשמיים. 11 מתוך הכרת יראת ה' אנו משתדלים להביא אנשים לידי אמונה בו. מניעינו הטהורים בעניין זה גלויים לפני אלוהים, ואני מקווה שגם לפני מצפונכם!

12 האם אנו טוב טופחים לעצמנו על השכם? לא! אני נותן לכם הזדמנות להתנאות בנו לפי אלה המתפארים בהופעתם החיצונית

ובדרך הטפתם, במקום בשוהר לבם. אנחנו לפחות ישרים ומניעינו טהורים. 13 האם יצאנו מדעתנו? אם כן, הרי זה כדי להביא כבוד לאלוהים. אך אם דעתנו שפויה, הרי זה למענכם. 14 איננו עושים דבר למען עצמנו, שכן אהבת המשיח מכוונת עתה את מעשינו. הואיל ואנו מאמינים שהמשיח מת בעד כולנו, עלינו להאמין שמתנו לגבי החיים שנהגנו לחיות. 15 הוא מת למען כולם כדי שכל החיים – אשר קיבלו ממנו חיי נצח – שוב לא יחיו למען עצמם, אלא למען המשיח אשר מת וקם לתחייה בעדם. 16 לכן חדלו לשפוט את המאמינים על-פי חיצוניותם או על-פי דעתם של הלא-מאמינים. פעם שניתי ושפטתי את המשיח על-פי קנה מידה אנושי, אך איני עושה זאת שוב. 17 המאמין במשיח נעשה בריאה חדשה; שוב אין הוא אותו אדם כמקודם, שכן יש בו עתה חיים חדשים. 18 כל הדברים החדשים האלה הינם מאת האלוהים אשר השיבנו לעצמנו בזכות קורבנו של המשיח. אלוהים העניק לנו את הזכות לעודד אחרים לשוב אליו. 19 ולבשר להם שהוא מקרב אליו את כל בני-האדם באמצעות המשיח, ושוב אין הוא זוכר להם את חטאייהם, זוהי הבשורה הנפלאה שמסר לנו לבשר לאחרים. 20 לפיכך שגרירי המשיח אנחנו, ואלוהים מזהיר אתכם באמצעותנו. על כן אנו מתחננים לפניכם בשם המשיח: אנא, היענו לאהבתו והתרכזו לאלוהים. 21 למרות שהמשיח היה ללא חטא, אלוהים שם בו את חטאינו, ואחר כך שם בנו את צדקת אלוהים.

6 כעוזרי אלוהים אנו מתחננים לפניכם לא להזניח את חסד אלוהים שקיבלתם; אל תבזבוז את טובו וחסדו של אלוהים! 2 כי תשנית אל-הקורנתיים

הוא אומר: "בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך". עתה עת רצון והיום יום ישועה! 3 אנו משתדלים לא להיות מכשול לאיש, כדי שלא יטילו דופי בעבודתנו. 4 אדרבא, בכל מעשינו אנו משתדלים להראות שאנו משרתי אלוהים. בסבלנות רבה אנו נושאים סבל, אקבץ אתכם. 18 והייתי לכם לאב ואתם תהיו צרות ומצוקות. 5 הוכינו, הושלכנו לכלא, למסרנו לידי המון זועם; עמלנו עד אפיסת כוחות, לא אכלנו ולא ישנו. 6 הוכחנו שאנו משרתי אלוהים בחיינו הטהורים, בהבנתנו את הבשורה, בסבלנותנו, בנדיבות לבנו, באהבתנו הכנה, ברוח הקודש הממלא אותנו. 7 בדבר האמת שבפינו ובנבונות אלוהים. אנו חמושים בנשק הצדקה להגנה ולהתקפה. 8 אנו שומרים על נאמנותנו לאדון אם מכבדים אותנו ואם בזים לנו, אם מבקרים או משבחים אותנו. אנו כנים וישרים אך נחשבים לשקרנים. 9 העולם מתעלם מאתנו, אך רבים מכירים אותנו; אנו קרובים למוות, ובכל זאת חיים. נפצענו אך לא מתנו. 10 לבנו מלא צער, ובכל זאת אנו שמחים באדון. אנו אמנם עניים, אך מעשירים אנשים רבים במתנות רוחניות. אנו חסרי-כל אך נהנים מן הכול. 11 הו, ידידי הקורינתיים, דיברתי אליכם בכנות ופתחתי לפניכם את לבי. 12 לא סגרתי את לבי בפניכם; אתם סגרתם את לבכם בפני! 13 אני פונה אליכם עתה כאל בני; אנא, פתחו לנו את לבכם והיענו לאהבתנו. 14 אל תיכנסו לשותפות עם אלה שאינם אוהבים את האדון, שכן מה המשותף לאנשי אלוהים ולאנשי חטא? כיצד יכול האור לחיות עם החושך? 15 איזו הסכמה יכולה להיות בין המשיח לבין השטן? כיצד יכול המאמין להיות שותף ללא-מאמין? 16 איזה קשר יש להיכל אלוהים עם האלילים?

7 ידידים יקרים, הואיל ויש לנו הבטחות נפלאות כאלה, הבה נטהר את עצמנו מכל טומאה רוחנית וגופנית. הבה נחיה ביראת אלוהים ונקדיש לו את עצמנו. 2 אנא, פתחו לנו את לבכם. הרי לא פגענו באיש, לא רימינו ולא ניצלנו איש מכם. 3 איני אומר זאת כדי להרשיע אתכם, שהרי כבר אמרתי שאתם כה יקרים לי, עד כי אחיה ואמות עמכם. 4 יש לי ביטחון רב בכם, ואני נאה בכם מאוד. עודדתם ושימתם אותי למרות סבלי וצרותי. 5 בהגיענו למקדוניה, לא מצאנו מנוחה לנופנו. הצרות הקיפנונו מכל עבר: מריבות מבחוץ וחרדה מבפנים. 6 אך אלוהים המעודד את הנדכאים ניחם אותנו בבואו של טיטוס. 7 לא רק נוכחותו שימחה אותנו, אלא גם החדשות על שעזרתם לו ועודדתם אותו. הוא סיפר לנו על געגועיכם אלי, על השתתפותכם בסבלי, על נאמנותכם ואהבתכם אלי. חדשות אלה ממלאות אותי שמחה רבה. 8 גם אם העצבתי אתכם במכתבי האחרון, איני מתחרט על כך. האמת היא שבתחילה הצטערתי מאוד, כי ידעתי שיכאיב לכם, אך הוא הכאיב לכם לזמן קצר בלבד. 9 עתה אני שמח, לא בגלל שהכאיב לכם, אלא בגלל שהכאב הביא אתכם לידי תשובה. שכן נעצבתם ברצון אלוהים, ואנו לא גרמנו לכם כל נזק. 10 עצב הבא עלינו ברצון אלוהים

מביא אותנו לידי תשובה וישועה, ואיש אינו ואחר כך לנו, לפי רצון אלוהים. 6 הם מתחרט על כך. לעומת זאת, עצב הבא על כל־כך התלהבו מהדבר, עד שהאצנו בטיטוס, הלא־מאמינים אינו מביא לידי תשובה, אלא אשר עודד אתכם בתחילה לעזור למאמינים, למוות. 11 ראו מה עורר בכם העצב מאלוהים: לבקרכם ולעודד אתכם להשלים את חלקכם נמלאתם חריצות וחפצתם להיפטר מהחטא בשירות זה של נמילות חסדים. 7 אתם הלא שעליו כתבתי לכם, נבהלתם ממה שקרה מצטיינים בתחומים רבים: באמונתכם הרבה, והשתוקקתם שאבוא לעזרתכם. מיד נקטתם במספר המטיפים ביניכם, בדעת, בשקידה צעדים לפתור את הבעיה (והענשתם את ובהבתכם אלינו. עתה ברצוני שתצטיינו החוטא). בכל מעשיכם הוכחתם שבעניין גם בנדיבותכם. 8 איני מצווה עליכם לעשות ההוא אין בכם דופי. 12 לא כתבתי את המכתב למען האדם שחטא, ואף לא למען זה שנפגע בהשוואה להתלהבותם של אחרים. 9 הלא מהחטא: כתבתי כדי שאלוהים יראה לכם יודעים אתם את אהבתו וחסדו של ישוע אדוננו: באיזו מידה אתם אוהבים אותנו. 13 מלבד למרות היותו עשיר הוא נעשה עני למענכם, נחמתנו מאהבתכם, שמחנו במיוחד בשמחתו כדי שתעשירו על־ידי עניותו. 10 אני מציע של טיטוס, שכן קיבלתם אותו בחמימות שתשלימו את אשר התחלתם לעשות לפני ונרמתם לנו נחת רוח. 14 התנאיתי בכם לפניו, שנה, שהרי הייתם לא רק הראשונים להציע ואני שמח שלא אכזבתם אותי. הלא תמיד את הרעיון, אלא גם הראשונים לעשות משהו דיברתי אליכם אמת, ואף הפעם התפארותי בנידון. 11 עתה השלימו את המלאכה באותה הוכחה כאמת. 15 טיטוס אוהב אתכם יותר התלהבות שבה התחלתם, ותנו ככל שמשנת מתמיד בזכרו כיצד הקשבתם לו בדריכות, ידכם. 12 אם אתם באמת מוכנים לתת, אין זה וקיבלתם אותו ביראה ובחרדה. 16 מה שמח אני על ששוב אני יכול לסמוך עליכם ולבטוח בכם בכל דבר.

8 ברצוני לספר לכם על החסד שהעניק אלוהים לקהילות במקדוניה. 2 הם אמנם התנסו בסבל רב ובצרות, אך שמחתם הייתה כה גדולה עד כי הפנינו נדיבות ורוחב־לב למרות העוני שלהם. 3 הם נתנו לא רק כפי יכולתם, אלא מעל ומעבר ליכולתם, ואני יכול להעיד שעשו זאת מרצון ולא מכורח. 4 הם ממש התחננו לפנינו לקבל את מתנתם הכספית, כדי שישתתפו בשמחה שבעזרה למאמינים בירושלים. 5 נדיבותם עלתה על ציפיותינו, שכן קודם הקדישו את עצמם לארון

18 אני שולח עם טיטוס אח שמוכר היטב בין כל וגם אתם תתביישו. 5 על כן ביקשתי מהאחים הקהילות כמטיף מחונן של בשורת אלוהים. לבוא אליכם לפני, כדי לוודא שהתרומה 19 אח זה נבחר למעשה על ידי הקהילות אשר הבטחתם אכן מוכנה. ברצוני שתתרמו להתלוות אלי במסעי לירושלים, כדי להביא מתוך נדיבות ולא מתוך קמצנות. 6 זכרו, את המתנה למאמינים שם. הדבר יכבד את אם תתנו מעט תקבלו מעט. איכר שזורע אלוהים ויוכיח את נכונותו לעזור זה לזה. זרעים מעטים יקצור יבול דל, אך אם יזרע 20 ברצונו למנוע כל ביקורת על הדרך שבה זרעים רבים יקצור יבול רב. 7 כל אחד ייתן אנו מטפלים בתרומה נדיבה זו. 21 אלוהים כאשר ידרבנו לבו; אל תאלצו איש לתת מעל יודע את יושר לבנו, אך ברצוני שגם אתם רצונו, כי אלוהים אוהב את הנותנים בשמחה. תדעו זאת. משום כך החלטנו לנסוע יחד. 8 אלוהים יכול לתת לכם מעל מה שאתם 22 אני שולח אליכם אח נוסף אשר הוכיח צריכים, כך שתמיד יהיה לכם די והותר את מסירותו פעמים רבות. עתה מסירותו לעצמכם, ואף תוכלו לתת לנזקקים בנדיבות ותתלהבותו גדלו עוד יותר, שכן סיפרתי לו 9 ובשמחה. **ככתוב: "פזר נתן לאביונים, צדקתו על נכונותכם לעזור בעניין התרומה. 23 אם עומדת לעד".** (aiōn g165) 10 האלוהים שנותן מישהו ישאל לזהותו של טיטוס, אמרו שהוא שותפי ועובד אתי למענכם. אתם גם יכולים ייתן לכם זרע בשפע ויברך את יבול מעשיכם לומר ששני האחים האחרים מייצגים את הטובים. 11 אכן, אלוהים ייתן לכם שפע כדי הקהילות כאן והם דוגמת מופת למאמינים שתוכלו לתת לזולת בשפע, וכאשר נמסור במשיח. 24 אנא, הוכיחו לאנשים אלה שאתם באמת אוהבים אותי, ושיש לי סיבה להתנאות על עזרתכם הנדיבה. 12 וכך שירותכם לא בכם. רק יספק את צרכי המאמינים, אלא גם יביאם

9 איני צריך לכתוב לכם על העזרה הכספית למאמינים ביהודה, 2 כי אני יודע שאתם מוכנים לעזור, ואף התנאיתי בכם לפני המאמינים במקדוניה. "המאמינים ביוון היו מוכנים לשלוח תרומה כבר לפני שנה", אמרתי להם. התלהבותכם עוררה רבים מהם להשתתף בתרומה. 3 עתה אני שולח אחים אלה רק כדי לוודא שאתם באמת מוכנים ושכבר אספתם את כל התרומות, כפי שאמרתי להם. איני רוצה לגלות שהפעם התנאיתי בכם לשווא. 4 אם יבואו אתי האנשים ממקדוניה ויווכחו שאינכם מוכנים, הרי אתבייש מאוד

10 אני, פולוס, מתחנן לפניכם בענווה, כפי שהמשיח היה מתחנן לפניכם. אחרים מכם טוענים: "מכתביו של פולוס נועזים כל עוד הוא רחוק מאתנו, אך בבואו הנה יפחד להרים את קולו!" 2 אני מתחנן לפניכם שלא תאלצוני לנהוג בכם ביד קשה בבואי

אליכם, כי אני בטוח שאוכל לנהוג בחומרה לתחומנו, ואף לא בעמלם של אחרים. אנו רק באלה שטוענים שמעשי ומניעי הינם של אדם מקווים שאמנותכם תגדל ושעבודתנו ביניכם תגדל. 3 אני אמנם אדם רגיל וחלש, אך אני נלחם את מלחמותיי בדרך אנושית רגילה. 16 לאחר מכן נוכל לבשר את הבשורה לערים 4 אני נלחם בכלי מלחמה רגילים, אלא בכלי הרחוקות מכם, היכן שאיש אינו מבשר את המלחמה של אלוהים, ובעזרתם אני הורס הבשורה, וכך לא נפלוש לתחומם של אחרים. את מבצרי השטן. 5 אכן, כלי מלחמה אלה 17 הכתובים אומרים: "המתהלל יתהלל בה!" יכולים למוטט תחבולות וכל דבר שמתנשא 18 כי הלא אין ערך רב להתפארותו של אדם נגד דעת אלוהים. בעזרתם אני מכניע את אלה לציות למשיח. 6 אני מוכן להעניש לשבח ערך רב!

11 אני מקווה שתתייחסו אלי בסבלנות גם אם אני מדבר בטיפשות. אנא, סלחו לי והניחו לי לומר את אשר על לבי. 2 אני דואג לכם דאגה עמוקה כאלוהים עצמו: אתם כבתולה טהורה שהארשתי לאיש אחד, למשיח. 3 אך אני חושש שמא תסטו יום אחד ממסירותכם הטהורה למשיח, כשם שחוזה רומתה על-ידי הנחש בגן העדן. 4 אתם מתנהגים כפתאים ומאמינים לכל מה שאומרים לכם, גם אם מישוהו בטוח בעצמו שהוא שייך למשיח, שלא ישכח שאני שייך למשיח בדיוק כמוהו! 8 גם אם נראה שאני מתנאה מדי על הסמכות שנתן לי האדון, לבנותכם ולא לפנוע בכם, אני מתבייש. 9 אני אומר זאת כדי שלא תחשבו שאני מאיים עליכם סתם במכתבי. 10 "אל תשימו לב למכתביו של פולוס", אומרים אחדים מכם. "הוא אמנם נשמע מרשים ותקיף, אך בבואו אלינו אישית תראו שהוא חלש ודיבורו אינו משכנע." 11 הפעם ביקורי האישי יהיה מרשים ותקיף כמכתבי. 12 כמוכן שאני מעז לכלול את עצמי עם אלה שמשבחים את עצמם, ואף לא להשוות את עצמי אליהם. מה טיפשים הם! הם משווים את עצמם לעצמם, ושופטים את עצמם על-פי קנה המידה שקבעו בעצמם. 13 אנחנו לעומתם איננו מתפארים יתר על המידה; אנו מתפארים רק בתחום העבודה שהקצה לנו אלוהים, ואתם נכללים בתחום זה. 14 איננו מפרזים בסמכותנו עליכם, שכן אנו הבאנו לכם ראשונים את בשורת המשיח. 15 איננו מתפארים בדברים מעבר

וגם להבא לא אבקש. ¹⁰ בשם אמת המשיח פעמים הולקיתי בשוטים, פעם אחת נסקלתי בי, אני מבטיח שאתנאה על כך בכל יוון! באבנים, שלוש פעמים נטרפה ספינתי, ופעם ¹¹ מדוע? האם משום שאני אוהב אתכם? נסחפתי עשרים וארבע שעות בים הפתוח. אלוהים יודע שאני אוהב אתכם! ¹² אעשה זאת כדי לסכור את פיהם של אלה שמתפארים וטוענים: "אנחנו עושים את עבודת אלוהים בדיוק כמו פולוס וטימותיוס!" ¹³ אנשים אלה הינם שליחי־שקר, רמאים שמתחפשים לשליחי המשיח. ¹⁴ אך איני מתפלא על כך! אם השטן עצמו יכול להתחפש למלאך רבות רעבתי וצמאתי; כן, הייתי ללא אוכל, אור, ¹⁵ אין פלא שמשרתיו יכולים להתחפש למשרתי צדק. אך לבסוף הם יקבלו את העונש שמגיע להם על מעלליהם. ¹⁶ אני חוזר ואומר, אל תחשבוני לשוטה, אך גם אם אתם חושבים אותי לשוטה, הקשיבו לי בכל זאת והניחו לי להתנאות כמוהם. ¹⁷ גאוות זאת לא ניתנה לי מאת המשיח, שכן אני נוהג כשוטה. ¹⁸ אך מאחר שרבים מתנאים על הישניהם האנושיים, גם אני אתנאה כמוהם. ¹⁹ אתם חושבים את עצמכם לחכמים גדולים, אך אתם מקשיבים ברצון לשוטים האלה. ²⁰ לא אכפת לכם אם הם משעבדים אתכם, מנצלים אתכם, מכשילים אתכם, סוטרים על פניכם או מתנשאים עליכם. ²¹ אני מתבייש להודות שאיני חזק או נועז כמוהם. אך בכל מה שהם יכולים להתנאות, אני שוב מדבר כשוטה, גם אני יכול להתנאות! ²² האם הם עבריים? גם אני. האם הם ישראלים? גם אני. זרע אברהם? גם אני. ²³ האם הם משרתי המשיח? אולי אני מדבר כשוטה, אך אני משרת טוב מהם! עמלתי קשה מהם, הושלכתי לכלא פעמים רבות מהם, הוכיתי יותר, ועמדותי לפני המוות פעמים רבות יותר. ²⁴ חמש פעמים הלקוני היהודים שלושים־ותשע מלקות. ²⁵ שלוש

12 התפארות זאת טיפשית כל־כך, אך הרשו לי להמשיך. ברצוני לספר לכם על חזיונות והתגלויות שהיו לי מאת האדון. ² אני מכיר מאמין אחד שנלקח לשמים לפני ארבע־עשרה שנים. אני יודע שהאיש הזה (אם בנוף ממש או שבנפרד מנופו רק האלוהים יודע). ⁴ נלקח לשמים ושמע דברים כה מדהימים, עד כי לא ניתן לבטאם, ואסור לחזור עליהם. ⁵ חוויה כזאת ראויה להתנאות בה, אך איני מתכוון לעשות כן. אתנאה רק בחולשותיי. ⁶ לא חסר לי במה להתנאות, ואף לא אנהג כשוטה אם אתנאה, אך איני

רוצה שאיש יחשבי ליותר ממה שראה במעשי לא עלו לנו דבר, אך הפולוס הזה איש ערמומי ובריבורי. 7 על-מנת שלא אתמלא יהירות ואין ספק ששיחק בנו. הוא ודאי הרוויח מאתנו בגלל הדברים הנפלאים שראיתי, ניתנה לי כסף איכשהו! 17 אך כיצד? האם ניצל קוץ בבשרי, שליח מאת השטן להטרידני אתכם אחד מהאנשים אשר שלחתי אליכם? ולעקוץ את גאוותי. 8 שלוש פעמים התחננתי 18 כשהאצתי בטיטוס לבקרכם ושלחתי עמו לאלוהים שייקח אותו ממני. 9 ברם בכל פעם אח נוסף, האם הם רימו או ניצלו אתכם? האדון אמר לי: "לא. אך אני אתך, ואינך זקוק ליותר. גבורתי נשלמת בחולשתך." עתה אני המניעים ומתנהגים באותה דרך. 19 החושבים שמח להתנאות בחולשתי; במקום שאפנין אתם שאנו מנסים להצטדק לפניכם? אם כן, את כוחי ויכולתי, אני שמח להיות דוגמה אתם טועים! לנוכח אלוהים אני אומר לכם חיה לגבורת המשיח. 10 הואיל ואני יודע שהדברים נאמרו למענכם, ידידים יקרים, שחולשתי מפארת את המשיח, אני שמח כדי לעזור לכם להיבנות באופן רוחני. 20 אני ב"קוץ" הזה שבבשרי, בעלבונות, בצרות, חושש שמא בבואי אליכם לא ימצא-חן בעיני ברדיפות ובמצוקות. שכן בהיותי חלש, אז אני חזק – ככל שאני חלש יותר כך אני תלוי יותר ימצאו חן בעיניכם. אני חושש שמא אמצא במשיח. 11 אני מתנהג כשוטה, אך אתם גרמתם לכך. אתם הייתם צריכים להתנאות בי, כי הוצאתי-דיבה, יהירות ומבוכה. 21 אכן, אני למרות שאני כאין וכאפס, איני נופל במאומה מהשליחים "הנפלאים". 12 כבר הוכחתי לכם שאכן אלוהים עצמו שלחני אליכם, שהרי בסבלנות רבה חוללתי ביניכם נסים, נפלאות ואותות גבורה. 13 מדוע אתם מרגישים נחותים מהקהילות האחרות? האם משום שלא הנחתי לכם לתמוך בי כספית? אלא, סלחו לי על העוול הנורא הזה! 14 עתה אני בא לבקרכם בפעם השלישית, וגם הפעם לא יעלה לכם הדבר פרוטה. איני מעוניין בכספכם, אלא בכם! אחרי הכול, הילדים אינם צריכים לכלכל את הוריהם אלא להיפך, על ההורים לכלכל את ילדיהם. 15 אני מוכן בשמחה לתת לכם את עצמי ואת כל אשר לי למען טובתכם הרוחנית, אם כי נראה שככל שאני אוהב אתכם יותר, אתם אוהבים אותי פחות. 16 אחדים מכם אומרים: "אמנם נראה שביקוריי

13 זוהי הפעם השלישית שאבוא אליכם. הכתובים אומרים שעל-פי שניים או שלושה עדים יקום כל דבר. 2 כבר הזהרתי אתכם פעם אחת בביקורי הקודם, ועתה בהעדרי אני חוזר על האזהרה: בשובי אליכם הפעם לא אחוס על אלה שחטאו מקודם ועל כל הראויים לעונש. 3 אוכיח לכם מעל כל ספק שהמשיח אכן מדבר באמצעותי. המשיח שבו אתם מאמינים אינו חלש לפניכם, אלא חזק בתוכם! 4 המשיח אמנם נצלב בחולשה, אך עתה הוא חי בגבורת אלוהים. כך גם אנחנו חלשים, כשם שהמשיח היה חלש, אך אני

נחיה עמו למענכם בגבורת אלוהים. 5 בחנו את עצמכם וראו אם אתם עומדים במבחן: האם אתם באמת מאמינים במשיח? האם אתם מרגישים בקרבכם את נוכחותו וגבורתו? או האם אמונתכם במשיח אינה אלא העמדת פנים? 6 אני מקווה שאתם מסכימים אתי שעברתי מבחן זה בהצלחה. 7 אני מתפלל לאלוהים שלא תעשו רע – לא כדי להוכיח את הצלחתנו, אלא כדי שתעשו את הטוב גם אם כלפי חוץ ייראה שנכשלנו. 8 תפקידנו לעודד את הטוב בכל עת, ולא לקוות לרע. 9 אנו תמיד מוכנים להיות חלשים, אם פרוש הדבר שאתם חזקים. משאלתנו ותפילתנו היא שתתבגרו באמונתכם. 10 אני כותב לכם עתה מכתב זה בתקווה שלא אצטרך לזנוף בכם או להעניש אתכם בבואי, כי ברצוני להשתמש בסמכות שנתן לי האדון לחזק אתכם ולא להענישכם. 11 אני מסיים מכתבי במילים הבאות: שמחו, התבגרו באמונתכם, שימו לב לדברים שאמרתי, חיו באהבה ובשלום. מי ייתן שאלוהי האהבה והשלום יהיה עמכם. 12 ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקה קדושה. כל המאמינים המשיחיים מוסרים לכם דרישת שלום. 14 מי ייתן שחסד אדוננו ישוע המשיח, אהבת האלוהים וחברת רוח הקודש יהיו עם כולכם.

אֶל-הַנֶּלְטָיִים

1 אל הקהילה בגלטיא. מאת פולוס השליח – שליחם לא של בני־אדם, כי אם של ישוע המשיח, ושל אלוהים האב אשר הקימו מן המתים – ומאת כל המאמינים המשיחיים הנמצאים אתי ברומא. ³ שלום וברכה לכם מאת האלוהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדוננו. ⁴ אלוהים רצה שישוע המשיח ימות על הצלב בעד חטאינו, כדי להושיענו מהשעבוד לעולם הרע הזה שבו אנו חיים. ⁵ (aiōn g165) לאלוהים הכבוד, התודה והתהילה מעולם ועד עולם. – אמן. (aiōn g165)

⁶ אני מתפלא שאתם מתרחקים כל־כך מהר מאלוהים. ברוב אהבתו ורחמיו הוא נתן לכם במתנה חיי נצח, על־ידי ישוע המשיח, ואילו אתם כבר מצאתם "בשורה" אחרת, שכביכול תושיע אתכם. אולם דעו לכם שבשורה זאת לא תושיע אתכם. ⁷ שכן לא קיימת בשורה אחרת, מלבד זו שבישרנו לכם. אלה שהסיתו אתכם מהדרך הנכונה ללכת בדרכם, מרמים אתכם; הם מסלפים ומעוותים את האמת על אודות המשיח. ⁸ ארור כל מי שיספר לכם (כולל אני עצמי) על דרך לישועה השונה מהדרך שסיפרנו לכם. גם אם יבוא מלאך מן השמים ויספר לכם על דרך אחרת לעבוד את אלוהים – ארור הוא! ⁹ אני חוזר ואומר: ארור מי שיבשר לכם בשורה השונה מזו שהאמנתם בה. ¹⁰ אתם רואים שאני משתדל למצוא־חן בעיניכם במחמאות ובדברי חנופה; אני משתדל למצוא־חן בעיני אלוהים בלבד. לו ניסיתי למצוא־חן בעיני בני־אדם, לא יכולתי להיות עבדו של ישוע המשיח. ¹¹ אחים יקרים, אני מבטיח לכם

כי הדרך אל אלוהים, שעליה סיפרתי לכם, איננה סיפור דמיוני ואף לא חלום שחלמתי. ¹² ישוע המשיח עצמו מסר לי את הבשורה שבישרתי לכם, והוא לימד אותי מה לומר וכיצד לומר זאת; איש מלבדו לא לימד אותי. ¹³ האם אתם זוכרים כיצד התנהנתי בתקופה שהייתי בקרב היהודים? האם אתם זוכרים כיצד רדפתי את המאמינים במשיח, הצקתי להם ללא רחמים, וגם השתדלתי כמיטב יכולתי להיפטר מכולם? ¹⁴ בין בני־גילי הייתי אחד היהודים האדוקים ביותר בכל הארץ, והשתדלתי לקיים את כל המנהגים הישנים והמסורתיים של דת אבותיי. ¹⁵ אולם אז קרה דבר מה! שכן עוד לפני שגולדתי בחר בי אלוהים להיות אחד מילדיו המאמינים בישוע המשיח, כדי שאוכל ללכת אל הגויים ולספר להם את הבשורה אודות ישוע המשיח. כאשר כל זה התרחש, לא מיהרתי להיוועץ באיש. ¹⁷ לא הלכתי לירושלים כדי להיוועץ בשליחי האדון המנוסים ממני, אלא הלכתי למדבריות ערב, ולאחר מכן חזרתי לדמשק. ¹⁸ רק כעבור שלוש שנים עליתי לירושלים, כדי לבקר את פטרוס, ונשארתי אצלו חמישה־עשר יום. ¹⁹ מלבד פטרוס פגשתי עוד שליח אחד בלבד – יעקב, אחיו של ישוע אדוננו. ²⁰ הקשיבו היטב לדברי. אלוהים עדי שאיני משקר ושכל דברי אמיתיים ונכונים! ²¹ לאחר הביקור בירושלים הלכתי לסוריה וקיליקיא. ²² כל אותו זמן לא ראו אותי עדיין המאמינים ביהודה. ²³ כל מה שידעו היה, שהאויב הפך לאוהב, ושעתה הוא מטיף לאמונה אשר לפנים ניסה לחסל ולחשמיד. ²⁴ וכולם היללו את אלוהים על הנס שחולל בחיי.

כעבור ארבע־עשרה שנים חזרתי שהתנגדתי בכל תוקף למעשיו ולהתנהגותו. לירושלים עם בר־נבא, ושיטוס הצטרף אלינו. ¹² כשִׁפָּא הגיע בראשונה לאנטיוכיה, הוא נהג 2 אלוהים ציווה עלי להתייעץ עם האחים לסעוד עם המאמינים המשיחיים הלא־יהודים בירושלים בנוגע לבשורה שבישרתי לגויים. (שלא נימולו, ולא שמרו את מצוות התורה). נועצתי גם בזקני הקהילה, כדי שכולם יבינו לאחר מכן הגיעו לאנטיוכיה מספר חברים את תוכן הבשורה שאני מספר לגויים. קיוויתי יהודים של יעקב, ומאז הפסיק פִּפָּא לסעוד שזקני הקהילה יסכימו אתי. ³ והם אכן עם המאמינים הלא־יהודים. מדוע הפסיק הסכימו: הם אף לא דרשו משיטוס (שאני לסעוד עמם? מפני שפחד מביקורתם של יהודי) להימול. ⁴ שאלת ברית־המילה כלל היהודים המקפידים על שמירת המצוות, לא הייתה עולה על הפרק אלמלא כמה אשר עמדו על דעתם כי ברית־המילה היא אנשים, הקוראים לעצמם "מאמינים", שבאו חלק בלתי־נפרד מהישועה. ¹³ שאר היהודים לרגל בינינו. הם רצו לראות איזה חופש המשיחיים (ואפילו בר־נבא) הפכו גם הם העניק לנו המשיח בנוגע לקיום מצוות התורה. לצבועים והלכו בעקבות פִּפָּא, למרות שידעו אנשים אלה רצו לשעבד אותנו לחוקים היטב כי הם שונים ואינם נוהגים כהלכה. שלהם. ⁵ אך לא הקשבנו לדבריהם, כי לא ¹⁴ כשראיתי מה קורה שם, וכשנוכחתי לדעת רצינו לבלבל אתכם. לא רצינו שתחשבו שאינם ישרים ואינם שומרים את דבר אלוהים, שאתם יכולים להושיע את עצמכם על־ידי אמרתי לפִּפָּא לפני כולם: "למרות שאתה קיום ברית־המילה, או על־ידי קיום מצוות יהודי מלידה, אינך שומר את חוקי התורה התורה. ⁶ לנכבדי הקהילה לא היה מה ומצוותיה. אם כן מדוע אתה מנסה לשכנע את להעיר או להוסיף על דברי. (אגב, כלל הגויים האלה לקיים את מצוות התורה? ¹⁵ הלא לא התרשמתי מהעובדה שהם היו נכבדי אתה ואני יהודים מלידה, ולא סתם חוטאים הקהילה, כי אני יודע שבעיני אלוהים כולנו מן הגויים. ¹⁶ ואנחנו, היהודים המשיחיים, שווים!) ⁷ כשראו פטרוס, יעקב ויוחנן, שנחשבו לעמודי התווך של הקהילה, כיצד ברך בעיני אלוהים על־ידי קיום מצוות התורה, אלוהים את עדותי לגויים, כשם שברך את אלא רק על־ידי אמונה במשיח. לכן גם עדותו של פטרוס ליהודים – שכן אלוהים אנחנו בשחנו והאמנו בישוע המשיח, כדי נתן לכל אחד מאיתנו מתנות שונות ותפקידים שנהיה רצויים לאלוהים בזכות אמונתנו, ולא שונים – הם לחצו את ידי ואת ידו של בר־נבא, בזכות קיום המצוות. איש אינו יכול להדיושע ועודדו אותנו להמשיך להעיד לגויים, בזמן על־ידי קיום מצוות התורה. ¹⁷ אם אנחנו שהם ממשיכים להעיד ליהודים. ¹⁰ הם רק מבקשים להיות מוצדקים על ידי המשיח הזכירו לנו לא לשכוח לעזור לעניים, אבל אך כבר לא נשענים על תורת משה בעבור התזכורת הייתה מיותרת, שכן אני תמיד ישועה, הרי אנחנו כמו הגויים אשר נחשבים דואג לעניים. ¹¹ אולם כשִׁפָּא (פטרוס) בא לחוטאים על ידי היהודים, אם כך, האם לאנטיוכיה, הוכחתי אותו לפני כולם, משום המשיח מעודד שנחטא? בודאי שלא! ¹⁸ דעו

לכם כי פשע הוא לנסות לבנות מחדש את מזה שעמלתי להרוס – את האמונה שאפשר להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה. ¹⁹ מתוך קריאה בכתב־הקודש למדתי שלא אוכל למצוא־חן בעיני אלוהים אם אשתדל, ללא הצלחה כמובן, לקיים את מצוות התורה. למדתי שאוכל למצוא־חן בעיני אלוהים רק על-ידי אמונה במשיח. ²⁰ קוֹתִי על הצלב עם המשיח; עתה איני חי יותר, כי אם המשיח חי בקרבי. והחיים האמיתיים שממלאים אותי הם תוצאה של אמונתי בכך־האלוהים, אשר אהב אותי והקריב את חייו למעני. ²¹ איני מזלזל במותו של המשיח, כי אילו יכולתי להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה, היה מותו של המשיח מיותר לחלושין.

3 אוי, גלטים טיפשים! מי הסיתכם נגד האמת? לאיזה כישוף נפלתם קורבן? פעם הבנתם את המשמעות המלאה של מות המשיח; צליבתו הייתה כל-כך ממשית בעיניכם – כאילו ראייתם אותו נצלב לפניכם. ² ברצוני לשאול אתכם, האם אלוהים נתן לכם את רוח הקודש על-שום ששמרתם את מצוות התורה? ודאי שלא! אלוהים נתן לכם את רוח הקודש רק לאחר ששמעתם על המשיח והאמנתם שהוא בלבד מסוגל להושיע אתכם. ³ מזה לכם, האם יצאתם מדעתכם? אם ראייתם כבר שקיום המצוות לא הועיל לכם במאומה ולא העניק לכם סיפוק רוחני, כיצד מעלים אתם על הדעת שקיום מצוות התורה יעזור לכם להיות מאמינים טובים יותר? ⁴ סבלתם כל-כך למען הבשורה, ועכשיו אתם משליכים את הכול מאחורי נבכם? קשה לי להאמין בכך! ⁵ אני חוזר ושואל אתכם: האם אלוהים נותן לכם את

רוח הקודש ומחולל ביניכם ניסים ונפלאות. משום שאתם מקיימים את מצוות התורה? אלוהים משכין בלבכם את רוח הקודש ופועל בריאה בכתב־הקודש למדתי שלא אוכל למצוא־חן בעיני אלוהים אם אשתדל, ללא הצלחה כמובן, לקיים את מצוות התורה. למדתי שאוכל למצוא־חן בעיני אלוהים רק משום שאברהם האמין בהבטחתו של ה'. ⁷ מכאן יכולים אתם להבין מדוע כל מי שמאמין בה' ובוטח בו, הוא למעשה בנו של אברהם אבינו. ⁸ בכתב־הקודש אנו קוראים על הציפייה ליום שבו יושיע אלוהים גם את הגויים, בזכות אמונתם. לפני זמן רב הבטיח אלוהים לאברהם לברך את כל מי שיאמין בו (באלוהים) כמו אברהם. ⁹ על כן לכל מי שמאמין במשיח יש חלק בברכת ה' לאברהם אבינו. ¹⁰ כל מי שסומך על ישועה בזכות התורה חשוף לקללת אלוהים, שהרי כתוב בכתב־הקודש: "ארור מי שלא מקיים את כל דברי התורה הזאת." ¹¹ לפיכך אתם רואים שאיש אינו יכול למצוא־חן בעיני ה' בזכות קיום מצוות התורה, שכן ה' אמר כי הדרך היחידה למצוא־חן בעיניו היא דרך האמונה: "וצדיק באמונתו יחיה." ¹² רואים אתם, אם כן, מה שונה הישועה מתוך אמונה מהישועה הנובעת מקיום כל מצוות התורה. ¹³ המשיח שיחרר אותנו מהקללה הרובצת על אלה שאינם מקיימים את כל מצוות התורה, בלקחו על עצמו את הקללה במקומו, שהרי כתוב בתורה: "קללת אלוהים תלוי" (על עץ, והרי ישוע שנצלב היה בעצם תלוי על עץ). ¹⁴ ועתה יכול אלוהים לברך גם את הגויים באותה ברכה שהבטיח לאברהם אבינו, ויתקיים בנו הבטחת רוח הקודש. ¹⁵ אחים יקרים, גם היום כשמבטיח אדם הבטחה

בכתב וחותרם עליה, חובה עליו לקיים את המשיח לקרב אותנו לאלוהים בזכות אמונתו. הבטחתו, ואין הוא יכול לשנות את דעתו. 25 אבל עכשיו, לאחר שכבר בא המשיח, אלוהים הבטיח את הברכות לאברהם שוב אין לנו צורך בהדרכת מצוות התורה. ולזרעו. שימו לב שלא כתוב "לזרעו" – בלשון 26 כי עתה כולנו בני אלוהים בזכות אמונתנו רבים, אלא בלשון יחיד, בן – זרע, הלא הוא בישוע המשיח, 27 ואלה מאיתנו שנטבלו כסמל ישוע המשיח. 17 אני מנסה לומר לכם שה' לאחדות עם המשיח, כאילו עטופים במשיח. הבטיח בכתב להושיע את כל מי שמאמין בו, 28 בין המאמינים שוב אין הבדל בין יהודי והבטחה זו אינה יכולה להשתנות או להתבטל לגוי, בין עבד לבן-חורין ואף לא בין גבר לאחר ארבע-מאות ושלושים שנה, כשנתן לה' את התורה. 18 אברהם מצא-תן בעיני אוהב את כולנו באותה מידה, וכולנו מאוחדים אלוהים, מפני שהאמין בה' ובהבטחותיו. אילו יכולנו למצוא-תן בעיני ה' על-ידי קיום מצוות התורה, הייתה דרכנו שונה לחלוטין מדרכו של אברהם. 19 שואלים אתם ודאי, מדוע נתן ה' את התורה? התורה ניתנה כתוספת, לאחר ההבטחה לאברהם, כדי להוכיח לבני-האדם שהם אשמים באי-קיום מצוותיה. אולם ה' נתן את חוקי התורה רק באופן זמני, עד בואו של ישוע המשיח – הבן – אשר לו ניתנה הבטחת ה'. יתרה מזאת, כשנתן ה' את התורה, הוא נתן אותה בידי מלאכים למשה, ואילו משה נתן את התורה לעם. 20 אולם כשנתן ה' את ההבטחה לאברהם, אלוהים בעצמו דיבר עם אברהם, ללא מתווכים. 21 האם יש סתירה בין תורתו של ה' לבין הבטחותיו? ודאי שלא! אילו יכלה התורה להושיע אותנו, לא היה צריך אלוהים לתת לנו מוצא אחר מהשעבוד לחטא – שהרי כתב-הקודש אומרים שכולנו עבדים לחטא. הדרך היחידה להשתחרר מהשעבוד לחטא, דרך הפתוחה לכל אחד, היא אמונה בישוע המשיח! 23 לפני בוא המשיח התורה חסתה עלינו עד היום שבו יכולנו להאמין במשיח. 24 במילים אחרות: התורה הדריכה אותנו והשגיחה עלינו, עד שבא ישוע

4 זכרו, גם אם אב עשיר מת ומוריש לבנו הקטן את כל רכושו, הילד הקטן דומה במעמדו לעבד. אין הוא יכול ליהנות מן הירושה עד שיגיע לגיל בגרות (או לגיל מסוים שקבע אביו למתן הירושה). 2 עד אז עליו לשמוע לקול המבוגרים האחראים לטיפולו ולחינוכו. 3 לפני בואו של ישוע המשיח היה מצבנו דומה. בעת היותנו חסרי בגרות, היינו משועבדים לדרכי העולם. 4 אך בהגיע הזמן המתאים שלח אלוהים את בנו, שנולד לאם יהודיה, 5 כדי לשחרר אותנו מהשעבוד לתורה, וכדי לאמץ אותנו לבניו. 6 היות שאנחנו בני-אלוהים, הוא השכין בלבנו את רוח בנו, ומשום כך יש לנו את הזכות לקרוא לו: אבא, אבינו. 7 מעתה ואילך אין אנו עבדים, אלא בני אלוהים ממשי, ומאחר שאנחנו בני-אלוהים, כל מה ששייך לאלוהים אבינו שייך גם לנו. 8 אתם הגויים, לפני שהאמנתם באלוהים הייתם עבדים לכל מיני אלילים מנוחכים, שקראתם להם "אלוהים". 9 עתה, לאחר שמצאתם את אלוהים (או נכון יותר לומר: לאחר

שאלוהים מצא אתכם). כיצד יכולים אתם יודע מה לעשות אתכם! ²¹ אני פונה אל כל לחזור ולהשתעבד לאמונה חלשה ורופפת. אלה שחושבים שעליהם לשמור את מצוות הגורסת שניתן להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה כדי להיוושע: היודעים אתם מה התורה? ¹⁰ אתם מנסים למצוא-חן בעיני כתוב בתורה? ²² כתוב בתורה שלאברהם אלוהים על-ידי שמירת חנים ומועדים! ¹¹ אני אבינו היו שני בנים: ישמעאל בן האישה חושש מאוד שכל עבודתי בכם הייתה לשווא. המשרתת. ויצחק בן האישה החופשייה. ²³ בן ¹² אחים יקרים. מדוע אינכם מקשיבים לי? המשרתת נולד בלידה טבעית ובלי נסים עכשיו אני חופשי ומשוחרר מכבלי מצוות ונפלאות: אולם בן האישה החופשייה נולד התורה, ממש כמוכם. כשבאתי אליכם בפעם רק לאחר הבטחתו המיוחדת של אלוהים הראשונה, כדי לספר לכם את הבשורה, לא לאברהם. ²⁴ סיפור אמיתי זה הוא משל: בזתם לי למרות שהייתי חולה. ¹⁴ מחלתי שתי הנשים הן שתי הבריתות שכרת ה' עם הייתה דוחה ומתועבת. אבל לא רחיתם עמו. האחת היא ברית הר-סיני שבערב, אותי ולא הפניתם לי עורף. לקחתם אותי שהביאה את האנשים לידי שעבוד לתורה – לביתכם וטיפלתם בי כאילו טיפלתם במלאך זוהי הגר שמסמלת את עיר-האם, ירושלים, מן השמים או בישוע המשיח עצמו! ¹⁵ מה שמשועבדת עדיין למצוות התורה ושמשתמשת קרה לכם? פעם הייתה בכם רוח של אהבה, מרכז לפולחן דתי ²⁶ ואילו שרה, האישה אחרות ושמחה; בימים ההם אהבתם אותי החופשייה, מסמלת את ירושלים החופשית כליכך, עד שהייתם מוכנים לנקר את עיניכם שבשמים, שהיא עיר-האם והקודש שלנו, ואינה ולתת אותן לי, אילו היה צורך בכך. ¹⁶ האם משועבדת למצוות התורה. ²⁷ אליה התכוון הפכתי לאויבכם משום שאני אומר לכם את הנביא ישעיהו כשניבא: "רני עקרה לא ילדה, האמת? ¹⁷ האנשים האלה שמשתדלים מאוד פצחי רנה וצהלי לא-חלה, כי רבים בני למצוא-חן בעיניכם, אינם עושים זאת מתוך רצון בסובתכם, אלא מתוך רצון לסכסך – אתם ואני – הבנים שהבטיח ה' לירושלים ולהפריד ביניכם לביני, כדי שלא תקשיבו לי, החדשה, כשם שהבטיח את יצחק לאברהם אלא תקשיבו להם בלבד. ¹⁸ ודאי שאני רוצה ושרה. ²⁹ ואנחנו, המאמינים שנולדנו מחדש שאנשים יתנהגו יפה כלפיכם, אך זאת רק על-ידי רוח הקודש, נרדפים על-ידי אלה בתנאי שמניעיהם טהורים ושאין הם מתנהגים שרוצים שנשמור את מצוות התורה, ממש כך רק כשאני נמצא אתכם! ¹⁹ ילדי, אתם כמו שיצחק – בן ההבטחה – נרדף על-ידי כליכך מכאיבים לי! אני סובל ייסורי ציפייה ישמעאל בן המשרתת. ³⁰ אבל מה אומרים ליום שבו תתמסרו למשיח בכל לבכם, בדומה כתבי-הקודש? "גרש את האמה ואת בנה, כי לאם הסובלת ייסורי לידה בציפייה להולדת לא יירש בן-האמה עם בן-החפשיה". ³¹ אחים בנה. ²⁰ הלוואי שיכולתי להיות אצלכם יקרים, אין אנו בני האישה המשרתת ואיננו עכשיו ולדבר אתכם פנים אל פנים, במקום עבדים לתורה; אנחנו בני האישה החופשייה, לנסות להשפיע עליכם בכתב; פשוט אני ורצויים לאלוהים בזכות אמונתנו.

המשיח הוציאנו לחופשי! לכן אל היא שאנשים רבים רודפים אותי ומציקים תשובו להשתעבד למצוות התורה ולמסורת. לי, משום שאני מטיף לישיעה דרך אמונה 2 הקשיבו לדברי: אם אתם באמת חושבים במותו ובתחייתו של ישוע המשיח. 12 הלואי שברית-המילה ושמירת המצוות יקרבו אתכם שהיו מעקרים את האנשים שמנסים לסכסך לאלוהים, אזי אין המשיח יכול להושיע אתכם. ולהפריד בינינו בגלל ברית-המילה! 13 אחי 3 אני חוזר ואומר: מי שמייחס חשיבות רבה היקרים, אל תשכחו שהמשיח הוציא אתכם לקיום ברית-המילה, חייב למלא את כל לחופשי! אין זה חופש לעשות ככל העולה על מצוות התורה, שאם לא-כן תבוא עליו קללה. רוחכם, כי אם חופש לאהוב ולעזור לזולת. 4 אם אתם באמת חושבים שתוכלו למצוא-חן 14 אפשר לסכם את התורה כולה במצווה בעיני אלוהים בזכות שמירת מצוות התורה, אחת: "ואהבת לרעך כמוך". 15 אבל אם במקום הרי שאין לכם כל צורך במשיח, ואינכם לאהוב איש את רעהו אתם תמיד רבים, שונאים יכולים ליהנות מחסדו של אלוהים. 5 בעזרת ומקנאים, אז תהרסו איש את אחיו. 16 אני מייעץ רוח הקודש אנו מאמינים כי מותו של המשיח לכם לשמוע רק לקול רוח הקודש, והוא יראה מטהר אותנו מחטאינו ומצדיק אותנו בעיני אלוהים. 6 אנו, המאמינים המשיחיים, יודעים כי ששוב לא תהיו משועבדים לבשר שלכם, המילה ושמירת המצוות הם סימנים חיצוניים הגורם לכם תמיד לעשות את הרע. 17 לכולנו בלבד שאינם מוכיחים דבר, ומה חשוב? יש נטייה טבעית לעשות את הרע, שהוא אמונה שמוכיחה את עצמה על-ידי אהבה. היפוכו הנמור של מה שרוח הקודש אומר לנו 7 עד עתה התקרמתם יפה מאוד באמונתכם. לעשות, וכאשר רוח הקודש פועל בנו ומביא מה קרה לכם לפתע? מי הסיתכם נגד דבר אותנו לכך שנרצה לעשות את הטוב, הרי האמת? 8 ודאי שלא אלוהים הסיתכם לכך, שזה היפוכו הנמור של נטיותינו הטבעיות. שכן אלוהים עצמו העניק לכם חופש במשיח. שני כוחות אלה, הבשר שלנו ורוח הקודש, 9 הרי הוראת כזב זו היא כמו מעט שאור שמחמיץ את כל הבצק. 10 אני בטוח שאלוהים ישכנע אתכם לשוב ולהאמין באמת, כמוני, 18 כשרוח הקודש מדריך את מעשינו, הוא ודעו לכם שאלוהים יעניש את האדם שבבלב וחתעה אתכם, וגרם לכך שתטילו ספק בדבר התורה. 19 אם תלכו אחרי הנטיות הטבעיות אלוהים. 11 יש אשר חושבים כי אני עצמי טוען שהמילה וקיום המצוות הם חלק בלתי-נפרד מדישועה. אבל אני שואל אתכם, לו נכון היה הדבר, האם היו לי עדיין כל-יך הרבה 21 חמדות, שיכרות, הוללות וכדומה. אני אויבים ומתנגדים? הלא אם הייתי מטיף חוזר ואומר לכם: מי שמנהל חיים כאלה לא למילה ולקיום המצוות לא הייתי פוגע באיש, יירש את מלכות האלוהים. 22 אולם אם נניח ואף אחד לא היה קם נגדי. אבל העובדה לרוח הקודש לשלוט בחיינו, זה יהיה הפרי:

אהבה, שמחה, שלום ושלווה, סבלנות, נדיבות, טוב-לב, אמונה, 23 צניעות ושלִיטה עצמית, וכמובן שאין סתירה בין תכונות אלה לבין מצוות התורה. 24 המאמינים במשיח התכחשו לבשר שלהם; הם קברו אותו לרגלי צלב המשיח. 25 אם אנו חיים עתה בכוחו של רוח הקודש, הבה נציית לו בכל שטחי החיים. 26 ואז לא נצטרף לבקש כבוד והצלחה, הנורמים לקנאה ולרגוז.

6 אם ייכשל אחד מכם בעבירה כלשהי, אלה מביינים החזקים יותר באמונה צריכים לעזור לו לשוב לדרך הנכונה, בעדינות ובענווה, ואל תשכחו שבפעם הבאה אתם בעצמכם עלולים להיות בצד הנכשלים. 2 השתתפו איש בבעיות רעהו, כפי שביקש מאיתנו המשיח. 3 מי שחושב שהדבר הוא למטה מכבודו אינו אלא גאוותן; מי שחושב את עצמו ל"מישהו" הוא לא כלום. 4 כל אחד יעשה את שלו על הצד הטוב ביותר, כי אז יהיה לו סיפוק מעבודתו הטובה, ולא יצטרך להשוות את עצמו לאחרים. 5 כל אחד מאיתנו חייב לקחת אחריות על מעשיו. 6 אלה שלומדים את כתבי־הקודש צריכים לעזור למוריהם ולתמוך בהם כפי יכולתם. 7 אל תחשבו שאתם יכולים להתל באלוהים, שהרי הוא יודע בדיוק מי אתם ומה אתם. כל אחד קוצר את מה שהוא רע. 8 מי שזרע זרעים של רוע ושחיתות יקצור בבוא הזמן מוות, הרס וכליון. אולם מי שזרע את הזרעים המשובחים של רוח הקודש יקצור בבוא הזמן חיי נצח – מתנת רוח הקודש. (aiōnios g166)

9 הבה נמשיך לעשות את הטוב בלי להרפות, כי מובטח לנו שאם לא נתייאש נראה בבוא הזמן ברכה רבה בעבודתנו. 10 לכן עלינו להתנהג יפה תמיד עם כל אדם, ובמיוחד עם

אֶל־הָאֶפְסִיִּים

1 מאת פולוס, שליחו של ישוע המשיח לפי רצון אלוהים. אל כל המאמינים המשיחיים, הנאמנים והקדושים, אשר נמצאים בְּאֶפְסֹס. 2 חסד ושלום לכם מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. 3 אנחנו מברכים את האלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, אשר ברך אותנו בכל ברכות השמים בזכות השתייכותנו למשיח. 4 עוד לפני שברא אלוהים את העולם הוא בחר אותנו בזכות המשיח, כדי לקדשנו ולהעמידנו לפניו ללא כל חטא או דופי. 5 באהבתו הרבה ומרצונו הטוב הוא אימץ אותנו לבניו על־ידי ישוע המשיח. 6 כל הכבוד, התהילה והשבח לאלוהינו על טוב־לבו וחסדו, ועל הברכות שברך אותנו בזכות השתייכותנו לבנו האהוב. 7 אלוהים הוא טוב ורחמן כל־כך, עד שנאל אותנו מחטאינו, במחיר דמו של המשיח, וסלח לנו על כל פשעינו. 8 וכל זאת הוא נתן לנו ברוח־ב־לֵב, בחכמה ובהבנה. 9 אלוהים גילה את מטרתו הסודית והנעלה בשליחת המשיח, תוכנית שבחר ברחמיו עוד לפני זמן רב. 10 וזוהי המטרה: בהגיע הזמן המיועד הוא יאסוף את כולנו מכל מקום, מהארץ ומהשמים. 11 לפי תוכניתו הנדיבה הכין לנו אלוהים נחלה במשיח. עוד מבראשית הוא בחר בנו להיות שלו, והכול מתרחש בדיוק כפי שהחליט מאז ומעולם. 12 אלוהים עשה זאת כדי שאנו, שהיינו המאמינים הראשונים במשיח, נשבח ונפאר את שמו, וניתן לו כבוד על שעשה למעננו את הדברים הנפלאים האלה. 13 גם אתם, ששמעתם את הבשורה אחרינו והאמנתם במשיח, נושעתם ונחתמתם כשייכים למשיח, באמצעות רוח הקודש

אשר הובטח לכל המאמינים עוד לפני זמן רב. 14 נוכחותו של רוח הקודש בתוכנו היא הערובה שאלוהים באמת יעניק לנו כל מה שהבטיח, וחותם הרוח בנו פירושו שאלוהים קנה אותנו ויביאנו אליו. זוהי סיבה נוספת לנו לפאר ולשבח את אלוהינו. 15 משום כך, מאז ששמעתי על אמונתכם החזקה באדון ישוע, ועל אהבתכם למאמינים המשיחיים בכל מקום, 16 לא חדלתי להודות לאלוהים עבורכם, אני מתפלל בעדכם כל הזמן; אני מבקש מאלוהי אדוננו ישוע המשיח, מאבי הכבוד, שיעניק לכם רוח חכמה, כדי שתראו ותבינו מיהו המשיח ומה עשה למעננו. 18 אני מתפלל שאורו יציף את לבבכם ושעיניכם תיפקחנה, למען תוכלו לראות ולדעת מהי הקריאה שהועיד לכם, ומה עשירות ונפלאות הן הברכות שהבטיח למאמינים בו. 19 אני מתפלל שתבינו מה עצום הכוח שהעמיד אלוהים לרשות המאמינים בו; הוא העמיד לרשותנו את אותו הכוח העצום, אשר הקים את המשיח מן המתים והושיבו במקום הכבוד לימין האלוהים בשמים. 21 מעל לכל מלך, שליט או מנהיג, כן, כבודו גדול, מלא־הדר ורב־רושם יותר מזה של כל אחד אחר בעולם הזה או בעולם הבא. 22 אלוהים שם לרגליו את הכול, ומינה אותו לראש הקהילה, 23 אשר היא גופו ואשר מלאה במי שממלא את הכול.

2 פעם הייתם מתים באופן רוחני; הייתם תחת קללת האל בגלל מעשיכם הרעים. 2 חייתם לפי דרך־החיים של העולם הזה ושמעתם לקול השטן, שהוא השליט הרשע של הרוחות הרעות, והפועל עדיין בכל כוחו באנשים המורדים בה. 3 כולנו חיינו

בעבר בצורה כזאת. אורח־חיינו ביטא את בינינו – איבה שנבעה מכך שחוקי התורה היו רוע לבנו וכניעתנו לתשוקותינו ותאוותינו. לטובת היהודים ולא כלל את הגויים – כי נולדנו בעלי טבע מושחת, והיינו תחת זעם המשיח מת כדי לבטל את שיטת חוקי התורה. אלוהים כשאר בני־האדם. 4 אבל אלוהים ואז הוא לקח את שתי הקבוצות שהתנגדו הוא אב מלא רחמים! הוא אהב אותנו כל־כך, זו לזו ועשה מהן גוף אחד. כך הוא מיזג 5 עד כי למרות שהיינו מתים (באופן רוחני) אותנו יחדיו ויצר מאיתנו אדם אחד חדש, ואשמים בעיניו בגלל חטאינו, הוא החזיר אותנו וכך עשה שלום. 16 כאיברים של גוף אחד, לחיים כשהקים לתחייה את המשיח – זכרו נעלמה האיבה שהייתה בינינו, כי המשיח שנושענו רק בזכות חסדו הרב – 6 והעלה אותנו שם קץ לאיבה המתמדת בינינו וריצה אותנו מהקבר עם המשיח, כדי שנשב איתו במרומים. לאלוהים בהקריבו את עצמו על הצלב. 7 כך הוא מראה לכל הדורות הבאים את 17 ואז הוא בישר את בשורת השלום לכם, רוח־לבו, טובו וחסדו הנפלא, שביטא כלפינו 8 *jaion g165* נושעתם בזכות חסדו שהיינו קרובים. 18 עתה באמצעותו ובזכותו וטוב־לבו, על־ידי אמונתכם במשיח. כל זאת יכולים כולנו, יהודים וגויים, לבוא אל אלוהים אינה שלכם; זוהי מתנתו של אלוהים, ואין היא האב בעזרת רוח הקודש. 19 אם כן, עתה תלויה בשום מעשה שעשיתם. 9 איננו יכולים אינכם זרים ונחותים, אלא בני־משפחתו של להתפאר בישועה זאת, שכן איש מאיתנו לא אלוהים ואזרחים בממלכת אלוהים, יחד עם הרוויח אותה! אלוהים נתן לנו את הישועה כל המאמינים האחרים. 20 אתם בנויים על הזאת במתנה. 10 אלוהים עצמו עשה אותנו כפי היסודות שהניחו השליחים והנביאים, וישוע שאנחנו עכשיו; הוא בחר בנו בישוע המשיח עצמו הוא אבן הפינה. 21 אנחנו, כדי שנעשה מעשים טובים, לפי תוכניתו מקדם. המאמינים, מחוברים אל המשיח ואיש אל 11 אל תשכחו שנולדתם "ערלים", ואלה אשר רעהו בהתאמה, וכולנו מהווים היכל קודש נימולו ביד אדם הם כינו אתכם "ערלים". 22 גם אתם מחוברים אל המשיח ואיש 12 באותה עת הייתם רחוקים מהמשיח, ונחותים אל רעהו, ומהווים משכן לרוח הקודש של מעם ישראל בחיר האלוהים; לא הייתה לכם אלוהים.

3 אני, פולוס, עבד ישוע המשיח, נמצא כאן כל זכות לבריתות ההבטחה, לא הייתה לכם תקווה ולא היה לכם אל. 13 אבל עכשיו אתם שייכים לישוע המשיח, ולמרות שפעם הייתם רחוקים מאלוהים, כעת אתם קרובים אליו בזכות דמו של המשיח שנשפך למענכם. 14 כי המשיח עצמו הוא שלומנו; הוא השכין שלום בינינו היהודים לביניכם הגויים, כשהרס את המחיצה בינינו ועשה משנינו אחד. 15 על־ידי מותו שם המשיח קץ לשנאה ולאיבה שהייתה

המשיח. 5 בדורות הראשונים הסתיר אלוהים מעמו את הסוד הזה, אך עתה גילהו לשליחיו ונביאיו באמצעות רוח הקודש. 6 זהו הסוד: על-ידי הבשורה היהודים והגויים הם יורשים שווים של העושר המיועד לבני-האלוהים; הם חברים שווים-זכויות בקהילת האלוהים, ושותפים בהבטחתו שניתנו על-ידי המשיח לכל המאמינים בו (במשיח). 7 אלוהים העניק לי את הזכות הנפלאה לספר לכולם על אודות תוכניתו זאת, ונתן לי את הכישרון והיכולת לעשות זאת כהלכה. 8 אכן, לי, הצעיר מכל המאמינים, העניק אלוהים את הזכות והחסד לבשר לגויים את הבשורה של עושר המשיח – עושר שהוא מעל ומעבר לכושר הבנתנו – 9 ולהסביר לכל האנשים שאלוהים הוא גם מושיעם של הגויים, כפי שבּוֹרָא־הַכּוֹל תכנן מבראשית. 10 *jaïōn g165* מדוע? כדי שכל הכוחות, השרים והשליטים אשר בשמים יראו את חכמתו הנפלאה של אלוהים, וכל בני-משפחתו, יהודים וגויים, יראו מאוחדים בקהילתו. 11 בדרך שבה תמיד תכנן זאת על-ידי ישוע המשיח אדוננו. 12 *jaïōn g165* עתה

אנו יכולים לבוא אל נוכח האלוהים, ללא חשש ובטוחים שישמח לבואנו, בזכות אמונתנו בישוע המשיח. 13 לפיכך אל תדאגו על סבלי למענכם אלא התעודדו והתנאו בכך! 14 בחשבי על תוכנית נפלאה זאת אני כורע ברך לפני האלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח. 15 אשר על שמו נקראו כל המשפחות בארץ ובשמים, 16 ואני מתפלל שבאמצעות רוח הקודש הוא יעניק לכם כוח וגבורה פנימיים מתוך אוצרו הנהדר והאינסופי. 17 אני מתפלל שהמשיח באמת ישכון בלבבכם על-ידי אמונתכם ושתתחזקו

4 כאסיר האדון אני מתחנן לפניכם שתחיו ותתנהגו בדרך ההולמת את אלה שנבחרו להתברך בכל הברכות הנפלאות האלה. 2 היו ענווים ואדיבים: התייחסו בסבלנות זה אל זה, וסלחו איש לאחיו באהבה. 3 שאפו לשמור על אחדותכם ברוח הקודש, וחיו בשלום איש עם רעהו. 4 כולנו איברים של נוף אחד, לכולנו רוח אחד, וכולנו נבחרנו לאותו עתיד נפלא. 5 לכולנו אדון אחד, אמונה אחת ושבילה אחת. 6 לכולנו אל ואב אחד שהוא מעל לכל, נמצא בכל וחי בכל. 7 ובכל זאת, המשיח העניק לכל אחד מאיתנו מתנות וכישרונות שונים ומיוחדים, מתוך עושרו ולפי רצונו. 8 על כך אומרים הכתובים שכאשר עלה המשיח לשמים, לאחר תחייתו מהמתים, הוא שבה שבי ונתן מתנות לבני האדם. 9 שימו לב שכתוב "עלה לשמים"! משמע שקודם לכן הוא ירד ממרומי השמים אל תחתיות הארץ. 10 זה שירד אלינו הוא זה שעלה השמימה כדי למלא באישיותו את הכול, מתחתיות הארץ עד למרומי השמים. 11 הוא העניק לבני-האדם מתנות שונות: לאחדים העניק את היכולת להיות שליחי, לאלה העניק את היכולת להיות נביאים, ולאלה

המשיח, לדור ודור עד עולם. *jaïōn g165*

העניק כישרון מיוחד לבשר את הבשורה, אנו פוגעים למעשה בעצמנו! 26 אם אתם או כושר מנהיגות והדרכה לפי דבר ה' כועסים, אל תניחו לכעסכם להביא אתכם וכישרון ללמוד היטב. 12 לשם מה העניק לנו לידי חטא! אל תניחו לשמש לשקוע לפני המשיח את המתנות והכישרונות הללו? כדי שחלף כעסכם, 27 כי אחרת אתם פותחים פתח שבני־אלוהים יוכלו להיטיב לשרתו בשעה לשטן. 28 הננב חייב להפסיק לגנוב! עליו שהם בונים את הקהילה, שהיא גוף המשיח, להתחיל לעבוד עבודה ישרה, כדי שיוכל 13 עד שנגיע כולנו כאחד לאמונה, בגרות לעזור לנזקקים. 29 אל תנכלו את פיהם! דברו והבנה של מושיענו בן האלוהים – עד שנתמלא רק דברים יפים, טובים ומועילים לאנשים כליל במשיח. 14 וכך מעתה ואילך לא נשנה את אחרים, דברים שיברכו את השומעים. 30 אל דעתנו בנוגע לאמונתנו; לא ניכשל ולא נרומה תצער את רוח הקודש של אלוהים, שעל ידיו על־ידי רמאים ובדחנים, 15 אלא נאמר את נחתמתם ליום הנאולה. 31 הפסיקו להתמרמר האמת באהבה, ונגדל באמונתנו במשיח אשר והסירו מעליכם כל כעס, רוגז, צעקות, קללות הוא ראש־הקהילה. 16 בהנהגתו של המשיח ורשעות. 32 היו טובים איש לרעהו, רחמנים מחוברים כל איברי הגוף זה לזה, וכל איבר וסלחנים, כשם שאלוהים סלח לכם בזכות עוזר למשנהו לבניית הגוף, לפי מידת הכוח השתייכותכם למשיח.

5 עליכם ללכת בעקבות אלוהים, כי אתם ילדיו והוא אוהב אתכם. 2 אהבו איש את רעהו, כשם שהמשיח אהב אותנו וביטא אהבה זאת בהקריבו את עצמו למעננו, כדי לסלוח על חטאינו, וקורבנו היה רצוי לאלוהים. 3 בכל הנוגע למעשי זנות למיניהם, מעשי טומאה ואהבת בצע – אפילו אל תזכירו אותם! נושאים אלה אינם הולמים שיחת מאמינים משיחיים. 4 הימנעו גם מניבול־פה, דברי שטות וליצנות – אין הם הולמים אתכם! לעומת זאת, הזכירו איש לרעהו את טוב־לבו של אלוהים והיו אסירי תודה. 5 דעו לכם כי הזונים ואוהבי הבצע, שאינם אלא עובדי אלילים, לעולם לא יירשו את מלכות האלוהים והמשיח, כי הם אוהבים את דברי העולם הזה יותר מאשר את אלוהים. 6 אל תניחו לאיש להתעות אתכם בנושא זה, כי בגלל חטאים כאלה ישפוך אלוהים את זעמו על שניתן לו, כך שכל הגוף צומח לבניין אחד מלא אהבה – בניין המשיח. 17 בשם האדון אני אומר לכם: אל תשובו לחיות כמו הלא מאמינים, כי הם הולכים אחרי טיפשות שיכלם. 18 בגלל טיפשותם הם בורים וחסרי־דעת בכל הנוגע לחיי אלוהים; הם אינם מבינים את דרכו של אלוהים, כי הם חיים בחשכה ובחטא. 19 הם איבדו כל רגש בוש, והפקירו את עצמם לתאוות בשרם ולכל מעשה זימה ומרמה. 20 אבל לא כך לימד אתכם המשיח! 21 אם באמת הקשבתם לקולו והבינתם את האמת שלימד אתכם, 22 אזי עליכם לסור מדרככם הישנה ומתרגליכם הקודמים, שהיו זימה, תאוה ורמייה, 23 ולחדש את מחשבותיכם ונישתכם לדברים שונים. 24 כן, עליכם להיות אנשים מחודשים בעלי תכונות שהעניק לכם אלוהים, קדושים וצדיקים. עטפו את עצמכם באופי חדש זה. 25 הפסיקו לשקר ודברו אמת, שכן אנו איברים איש לאחיו, ובשקרנו לאחינו

מי שמורד בו. 7 אף אל תתחברו עם אנשים כאלה! 8 פעם חיתם בחשכה ובחטא. אך כעת אתם חיים באור אדוננו, והתנהגותכם צריכה להוכיח זאת. 9 שכן פרי הרוח והאור הוא כל דבר טוב, צודק ואמיתי. 10 השתדלו ללמוד מה רצוי בעיני אדוננו. 11 אל תשתתפו במעשים רעים למיניהם שאינם מביאים כל תועלת. אלא הוקיעו אותם! 12 בוש וחזרפה היא מה שעושים הרשעים בסתר. 13 כשאתה חושף אותם לאור נראים חטאיהם בבירור, ובמקום שבו ניתן לראות בבירור יש אור. 14 על כן נאמר: "התעורר, אתה הישן, קום מן המתים והמשיח יאיר עליך!" 15 לפיכך התנהגו בזהירות. שכן אלה הם ימים קשים. אל תהיו שוטים, אלא חכמים, ונצלו היטב כל הזדמנות לעשות מעשים טובים. 17 אל תתנהגו ולציית לו.

6 ילדים, שמעו בקול הוריהם, כי כך נאה. 2 המצווה הראשונה בעשרת הדיברות הנושאת הבטחה בצידה היא: "כבד את אביך ואת אמך!" 3 מהי ההבטחה? אם תכבד את אביך ואת אמך יאריכו ימך ויהיה לך טוב בחיים. 4 הורים, אל תציקו לילדיכם! אל תרגיזו ואל תכעיסו אותם, אלא גדלו אותם לפי החינוך והמוסר של ישוע המשיח אדוננו. 5 עבדים, שמעו בקול אדוניכם; כבדו ושרתו אותם כמו את המשיח. 6 אל תנסו להרשים את אדוניכם בעבודתכם הקשה רק כשהם מבישים בכם! עבדו במסירות ובשמחה בכל עת. כאילו שאתם עובדים למען המשיח (ולא למען בני-אדם) ועושים את רצון אלוהים מכל לבכם. 8 זכרו, האדון יגמול לכם על כל מעשה טוב שאתם עושים, בין אם אתם עבדים ובין אם אתם בני-חורין. 9 אתם,

האדונים, התנהגו כהלכה עם עבדיכם. אל וקורותיי. ²² שלחתי אותו אליכם כדי שיספר תנערו בהם ואל תאימו עליהם! זכרו, אתם לכם את כל מה שקרה לנו, וכדי שדבריו בעצמכם עבדי המשיח: אדונכם הוא גם אדונם, יעודדו אתכם. ²³ אחי היקרים, יברך אתכם ואין לפניו משוא־פנים. ¹⁰ לסיום, ברצוני האלוהים אבינו ישוע המשיח אדוננו בשלום, להזכיר לכם שכוחכם צריך לנבוע מגבורת באהבה ובאמונה. ²⁴ ברכת האלוהים וחסדו אלוהים שבכם. ¹¹ הצטיידו בכלי הנשק עם כל האוהבים באמת את ישוע המשיח שאלוהים מעמיד לרשותכם, כדי שתוכלו אדוננו.

לעמוד נגד התקפות השטן ותחבולותיו. ¹² כי איננו נלחמים נגד בשר ודם, אלא נגד שליטי העולם הבלתי־נראה; נגד אותם כוחות רשע השולטים בעולם הזה, ונגד רוחות רעות ומרושעות. (aiōn g165) ¹³ על כן אחזו בכלי הנשק שאלוהים מעניק לכם, כדי שתוכלו להדוף את התקפות האויב, ואף תוכלו לעמוד איתן לאחר המאבק. ¹⁴ אך לשם כך עליכם לחגור את חגורת האמת, ללבוש את שריון הצדק, ¹⁵ ולנעול נעליים שיקלו עליכם לצעוד ולבשר את בשורת השלום של אלוהים. ¹⁶ בנוסף לכל זה: בכל קרב תזדקקו לאמונה כמגן, כדי לעצור את חצי הרשע שמכוון השטן לעברכם. ¹⁷ תזדקקו גם לכובע הישועה ולחרב הרוח, שהיא דבר האלוהים. ¹⁸ התמידו בתפילה! בקשו מאלוהים כל דבר בהתאם לרצון רוח הקודש. התחננו לפניו, הזכירו לו את צרכיכם, והמשיכו להתפלל למען כל המאמינים באשר הם. ¹⁹ התפללו גם בעדי ובקשו מאלוהים שישים בפי את המילים הנכונות, כשאני מבשר לאחרים באומץ, וכשאני מספר להם כי ישועת אלוהים היא גם עבור הגויים. ²⁰ עתה אני אסור באזיקים משום שהטפתי את בשורת אלוהים, אך התפללו שאמשיך לבשר באומץ למען אלוהים גם כאן בכלא, כפי שמוטל עלי. ²¹ טוֹכִיקוּס, אחינו החביב והמשרת הנאמן בעבודת האדון, יספר לכם את כל מעשי

אֶל-הַפִּילִפִּיִּים

1

מאת פולוס וטימותיוס, עבדי ישוע המשיח. אל ראשי הקהילות, אל בעלי התפקידים השונים בקהילות ואל כל המאמינים המשיחיים בעיר פיליפי.² מי ייתן שאלוהים יברך את כולכם. כן, אני מתפלל שאבינו ואדוננו יברך כל אחד מכם בברכה מיוחדת, וימלא אתכם בשלום ובשלווה.³ בכל פעם שאני מתפלל בעדכם אני מודה לאלוהים מעומק לבי.⁴ ונמלא שמחה על עזרתכם הנפלאה בהפצת הבשורה על ישוע המשיח, מהיום הראשון ששמעתם עליו ועד היום.⁶ אני בטוח שאלוהים ימשיך לעזור לכם לגדול ולהתחזק באמונתכם, וישלים את העבודה הטובה שהחל בכם עד יום שובו של ישוע המשיח.⁷ אין פלא שאני אוהב אתכם כל-כך, שהרי שמור לכם בלבי מקום מיוחד. יחד סיפרנו על ישוע המשיח, ואלוהים ברך בנו את עדותנו.⁸ אלוהים לבדו יודע עד כמה אני מתגעגע אליכם ועד כמה אני אוהב אתכם.⁹ אני מתפלל שה' ימלא אתכם באהבה רבה לזולתכם, ושיעזור לכם לגדול ולהתפתח בהבנה ובידע רוחני,¹⁰ כי ברצוני שתדעו תמיד להבחין בין טוב לרע, ושיהיה לכם מצפון נקי. אל תתנו סיבה לאיש למתוח עליכם ביקורת, מעתה ועד שובו של אדוננו.¹¹ עשו תמיד מעשים טובים אשר יוכיחו לעולם כי בני אלוהים אתם, וכך יביאו מעשיכם כבוד ותהילה לאלוהים.¹² דעו לכם, אחים יקרים, כי כל מה שקרה לי כאן בכלא עזר מאוד בהפצת הבשורה על ישוע המשיח.¹³ הן כל אחד יודע כאן (כולל חיילי הארמון) שאני יושב בכלא רק משום שאני מאמין כי ישוע הוא

המשיח.¹⁴ כתוצאה ממאסרי חדרו מאמינים רבים לפחד ממאסר אפשרי. סבלנותי עודדה אותם, ועדותם למען המשיח נעשית אמיצה והחלטית יותר.¹⁵ יש אנשים שמבשרים את הבשורה רק מתוך קנאה בדרך שבה אלוהים משתמש בי. אנשים אלה שואפים לתדמית של מטיפים אמיצים! ואילו אחרים מבשרים את הבשורה מתוך מניעים טהורים –¹⁶ מתוך אהבתם אלי. הם יודעים שאלוהים הביאני לכאן כדי שיוכל להשתמש בי להגן על האמת. יש גם המעוניינים לעורר את קנאתי; הם חושבים כי הצלחתם בהפצת הבשורה תוסיף על סבלי כאן בכלא!¹⁸ אך למעשה כלל לא אכפת לי מה המניעים שלהם. אני שמח שהם מפיצים את הבשורה על ישוע המשיח, וזה העיקר.¹⁹ אני ממשיך לשמוח ואיני מתייאש, כי אני יודע שבתשובה לתפילותיכם, ובעזרת רוח הקודש, יסתדר הכול על הצד הטוב ביותר.²⁰ אני מאמין ומקווה שלעולם לא אעשה מעשה שיגרום לי להתבייש בעצמי, אלא שאהיה תמיד מוכן לספר לכל אחד על ישוע המשיח בביטחון, כפי שנהגתי בעבר, ואני מקווה שאביא תמיד כבוד למשיח – בחיי או במוותי.²¹ עבורי לחיות פירושו לשרת את המשיח, ואילו מוות – בגדר רווח.²² אך אם בחיי אוכל להביא עוד אנשים לאמונה במשיח, שוב איני יודע מה עדיף על מה, לחיות או למות!²³ לפעמים אני רוצה לחיות ולפעמים אני רוצה למות, שכן אני נכסף לחיות עם המשיח, וברור שאני מעדיף להיות איתו.²⁴ אך למעשה אביא לכם תועלת רבה יותר אם אשאר בחיים.²⁵ עדיין יש בי צורך בעולם הזה, ולכן אני בטוח שאשאר בחיים עוד זמן מה, כדי שאוכל לעזור לכם לגדול ולשמוח

באמונתכם. ²⁶ כאשר אשוב לבקר אתכם, תהיה 7 אלא הפשיט מעצמו את כוחו הרב, את לכם סיבה לשמוח ולהודות לישוע המשיח ההוד והתהילה, ולבש דמות עבד הדומה על שהשארני בחיים. ²⁷ יקרה אשר יקרה, לבן-אדם. ⁸ הוא אף השפיל את עצמו כל-כך זכרו תמיד שעליכם לחיות כיאה למאמינים עד שבחר למות מוות בזוי על הצלב. ⁹ על משיחיים, כך שאם אשוב לראותכם אם לאו, כן העלהו אלוהים למרומי השמים ונתן לו אמשיך לשמוע שכולכם מאוחדים במטרה שם העולה בכבודו על כל שם אחר. ¹⁰ כדי נעלה אחת: להפיץ את בשורת האלוהים שבשם ישוע יכרעו כולם ברך וישתחוו לו ²⁸ ללא פחד מאויביכם, ולא משנה מה יעשו בשמים, בארץ ומתחת לארץ. ¹¹ וכל אדם לכם, הם יראו בהתנהגותכם האמיצה אות יודה שישוע הוא האדון, לכבודו של אלוהים לכישלונם, ואילו לכם יהיה זה סימן ברור האב. ¹² ידידי היקרים, כשהייתי אצלכם מאלוהים – סימן שמאשר כי אלוהים אתכם וכי נתן לכם חיי נצח! ²⁹ שהרי ניתנה לכם הזכות לא רק לבטוח בו אלא גם לסבול למענו. שנובעים מישועתכם. שמעו בקול אלוהים ³⁰ כולנו נמצאים יחד במערכה זאת. ראיתם כיצד סבלתי בעבר למען המשיח, וכפי שאתם רואים אני עדיין נמצא בעיצומו של מאבק גדול וקשה.

2 אם קיים עידוד הדדי כלשהו בין המאמינים, אם אתם אוהבים אותי עד כדי לרצות לעזור לי, אם יש בלבכם רחמים ואהדה, אם יש בעיניכם משמעות כלשהי לעובדה שאנו אחים באמונה וששוכן בנו אותו רוח הקודש, ² אזי דעו לכם שתגרמו לי שמחה אמיתית אם תאהבו איש את רעהו, אם לא תריבו זה עם זה, ואם תעבדו יחד בלב ובדעה אחת למען מטרה אחת. ³ אל תהיו אנוכיים, ואל תנסו לעשות רושם על אחרים. היו ענווים, התחשבו באחרים והעריכו אותם יותר מאשר את עצמכם. ⁴ אל תעסקו כל הזמן רק בעניינים שלכם, אלא התעניינו גם באנשים אחרים ובמעשיהם. ⁵ התנהגו עם הזולת כמו שישוע התנהג איתנו: ⁶ למרות שהיה בדמות אלוהים הוא לא דרש את זכויותיו כאלוהים, ויכוחים וללא תלונות. ¹⁵ כדי שאיש לא יוכל לדבר נגדכם, עליכם לחיות חיים פשוטים, טהורים ותמימים, כמו בני אלוהים בתוך עולם של נוכלים ורמאים, עליכם להאיר ולזרוח ביניהם כקרני אור בחשכה, ¹⁶ ולספר להם על דבר אלוהים – על דבר החיים! אם כך תנהגו, אתגאה בכם בשובו של המשיח אלינו, שכן עבודתי ביניכם לא הייתה לשווא. ¹⁷ גם אם עלי לשפוך את דמי כנסך על קורבן אמונתכם, כלומר, אם יהיה עלי להקריב את חיי למענכם, אניגיל ואשמח עם כל אחד מכם. ¹⁸ גם אתם צריכים לשמוח איתי על כך. ¹⁹ אם ירצה השם אשלח אליכם בקרוב את טימותיוס, וכשישוב מביקורו אשמח לשמוע מפיו מה נשמע אצלכם. ²⁰ הידעתם שטימותיוס מתעניין בכם יותר מכל אדם אחר? ²¹ נראה שכל אחד אחר דואג רק לעצמו ולתוכניותיו, ולא לתוכניותיו של ישוע

המשיח. 22 אך מכירים אתם את טימותיוס. הייתה סיבה לקנות שיוכל להושיע את עצמו בכל הנוגע להפצת הבשורה על המשיח הוא – לי הייתה סיבה כזאת. אילו אפשר היה כבן לי. 23 אני מקווה לשלחו אליכם ברנע להיוושע על-ידי מעשים. הייתי נימנה עם שאדע מה עומד לקרות לי כאן. 24 אני בטוח הנושעים. 5 הרי נולדתי למשפחה יהודית שהאדון יאפשר לי לבקר אתכם בקרוב. טהורה משבט בנימין, עברתי מילה בהיותי 25 חושבני כי בינתיים מוטב שאשלח אליכם בן שמונה ימים. כך שהייתי יהודי יהודי! חזרה את אפפרודיטוס. שלחתם אותו כדי הייתי חבר בכת הפרושית. אשר דרשה קיום שיעזור לי בענייני, והוא אמנם עזר לי. שנינו קפדני של כל מצוות התורה וכל המנהגים היינו ממש כאחים; עבדנו יחד ואף סבלנו יחד היהודיים. 6 האם הייתי קנאי? כן. הייתי קנאי למען המשיח. 26 עתה אני מחזירו הביתה, שכן כל-כך עד שרדפתי את הקהילה המשיחית; הוא מתגעגע אליכם מאוד ומודאג מהעובדה והשתדלתי לקיים את כל המצוות. החוקים ששמעתם כי היה חולה. 27 הוא באמת היה והמנהגים היהודיים עד לפרט הקטן ביותר. חולה, ואפילו עמד למות! אולם אלוהים 7 אך עתה השלכתי הצידה את כל הדברים ריחם עליו וגם עלי – בחסכו ממני את הצער שפעם הגזמתי בהערכתם ובחשיבותם, כדי הזה שלא יתווסף לסבל. 28 אני רוצה מאוד שאוכל לקנות ולבטוח רק במשיח. 8 אכן, להחזיר אליכם את אפפרודיטוס, שכן אני בהשוואה ליתרון היקר והחשוב שבחכרת יודע עד כמה תשמחו לראותו, וגם אני אשמח ויוקל לי מאוד. 29 קבלוהו באדון בשמחה ויתרתי על הכול, כי לעומת המשיח הכול רבה, והביעו את הוקרתכם והערכתכם, כי נראה חסר ערך. עשיתי זאת למען המשיח, הוא סיכן את חייו למען עבודת המשיח. 30 ואף 9 כדי שיחיה בי ואני בו, ולא חשבתי יותר עמד למות בעודו משתדל לעשות מה שאתם שביכולתי להושיע את עצמי על-ידי מעשים לא יכולתם לעשות, בגלל היותכם רחוקים טובים או על-ידי קיום מצוות התורה. אלוהים מצדיק אותנו בזכות אמונתנו בישוע המשיח, מנני.

3 אחים יקרים, יקרה אשר יקרה, שמחו תמיד באדוננו! אף פעם לא אחרל להזכיר לכם, וטוב שתשמעו זאת פעמים רבות. 2 היזהרו מהאנשים הרשעים – אני קורא להם "כלבים מסוכנים" – שטוענים שאם ברצונכם להיוושע עליכם לקיים ברית-מילה. 3 הרי חיתוך בשרנו לא עושה אותנו בני-אלוהים; המילה האמיתית היא לאהוב את אלוהים ולשרתו בלב ונפש. אנחנו, המאמינים, מתפארים במה שהמשיח עשה למעננו, ואנו יודעים שאיננו מסוגלים להושיע את עצמנו. 4 אם למישהו

הגעתי לשלמות הזאת. אך אני אוזר את מיטב כוחותיי למען מטרה אחת: לשכוח את העבר ולהביט בציפייה ובתקווה אל העתיד. 14 אני 4 שמחו תמיד בישוע אדוננו; אני חוזר ואומר: מתאמץ להגיע אל סוף המרוץ, כדי לקבל את שמחו! 5 הוכיחו לכולם שאינכם אנוכיים הפרס שלמענו קורא לנו אלוהים השמימה, ושאתם מתחשבים תמיד באחרים. זכרו, אדוננו בזכות מה שעשה ישוע המשיח למעננו. 15 אני מקווה שגם אתם, המבוגרים יותר באמונה, שואפים לאותה מטרה. אם אינכם מסכימים איתי בכמה דברים, אני מאמין שאלוהים יבחר לכם אותם – 16 בתנאי שתצייתו לקול אלוהים שבקרבכם. 17 אחים יקרים, קחו דוגמה מדרך החיים שלי ושל כל אלה שחיים כמוני. 18 כבר אמרתי לכם פעמים רבות, ואני שוב אומר לכם כשדמעות בעיני: אנשים רבים נותנים את הרושם כאילו הם הולכים בדרך המשיחית, בעוד שלמעשה הם אויבי המשיח! 19 אנשים אלה נועדו לאבדון! שכן אלוהיהם הוא תאבונם. הם מתגאים במה שעליהם להתבייש, וחושבים על חיי העולם הזה בלבד. 20 ואילו אנחנו אזרחי השמים, ומשם אנו מצפים לשובו של המשיח ישוע. 21 כשהמשיח יחזור אלינו, הוא ישנה את גופנו המת לגוף מפואר והדור כגופו, על-ידי אותו כוח אדיר שבו ניצח את הכול.

4 אחים יקרים, אני אוהב אתכם ומתגעגע אליכם מאוד, כי אתם מקור שמחה בשבילי ונמוול על עבודתי. חברים אהובים, אנא, היו נאמנים לאדון. 2 יש לי בקשה אל שתי הנשים היקרות, אֶבְהוּדְיָה וסוֹנְטִיקִי: אני מתחנן לפניכן, בשם אלוהים, הפסיקו לריב – התפייסו ושובו להיות חברות! 3 ואני מבקש מכם, שותפי לעבודה, עזרו לנשים האלה, כי הן עבדו איתי בהפצת הבשורה על ישוע

עזרה לי, 16 גם בהיותי בתסלוניקי שלחתם לי מתנות פעמיים. 17 אני מעריך מאוד את מתנותיכם, אבל מעל לכל אני שמח על הנמול שייתן לכם אלוהים בעד טוב־לבכם. 18 כרגע יש לי את כל מה שאני צריך, ואפילו יותר ממה שאני צריך! עדיין נשאר לי די והותר מהמתנות ששלחתם לי ביד אפפרודיטוס. אני יודע שמתנות אלה הן קורבן יקר מאוד, ואלוהים מעריך זאת. 19 אלוהים ייתן לכם כל מה שאתם צריכים, מתוך אוצרו בשמים, בזכות קורבנו של המשיח למעננו. 20 שבח ותהילת עולם לאבינו שבשמים. – אמן. (aīōn g165) 21 מסרו דרישת שלום חמה בשמי לכל המאמינים בפיליפי. גם האחים הנמצאים איתי כאן מוסרים דרישת שלום. 22 כל שאר המאמינים מוסרים דרישת שלום, במיוחד אלה שנמצאים בבית הקיסר. 23 חסד אדוננו ישוע המשיח עם רוחכם. – אמן.

אֶל-הַקּוֹלָסִים

1 מאת פולוס, שליחו של ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ומאת טימותיוס אחינו. ² אל כל האחים הנאמנים לישוע המשיח בעיר קולוֹסָה. שלום רב ושפע ברכות מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. ³ אנחנו תמיד מתפללים בעדכם ומוודים לאלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, ⁴ כי שמענו על אמונתכם החזקה במשיח ועל אהבתכם הנפלאה לכל המאמינים. ⁵ אנחנו יודעים כי אמונתכם החזקה ואהבתכם הגדולה נובעות מהעובדה שאתם מבינים את מהות התקווה השמורה לכם בשמים, אותה קיבלתם כאשר שמעתם לראשונה את בשורת האמת על המשיח. ⁶ אותה בשורה נשמעת בכל העולם, ובכל מקום היא משנה את חיי שומעיה, כשם שחייכם השתנו מהיום שבו שמעתם ותפשתם מה רבה אהבת אלוהים. ⁷ אפפרכס האהוב, חברי לעבודה, סיפר לכם לראשונה את הבשורה. הוא משרת נאמן של המשיח, ומלמד אתכם ועוזר לכם במקומנו. ⁸ הוא סיפר לנו גם על אהבתכם הנפלאה איש לרעהו, שהיא מתנה מרוח הקודש. ⁹ לכן לא חרלנו להתפלל בעדכם מאז היום הראשון ששמענו עליכם, וביקשנו מאלוהים שיעזור לכם להבין את רצונו, ושיעניק לכם חכמה להבין דברים רוחניים. ¹⁰ ביקשנו גם שאורח־חייכם ימצאתן תמיד בעיני הארון ויביא לו כבוד, שתמיד תעשו את הטוב ותעזרו לזולת, ושעל־ידי כך תלמדו להכיר את אלוהים טוב יותר. ¹¹ אנחנו מתפללים שאלוהים יחזק ויאמץ אתכם בכוחו ונבורתו, כדי שתוכלו לשאת כל צרה ובעיה בסבלנות ובשמחה. ¹² וכדי שתודו לאבינו

שבשמים. אשר העניק לנו חלק בכל הברכות הנפלאות שהן מנת חלקם של בני־אלוהים החיים בממלכת האור. ¹³ אבינו הצילנו מהחשכה והקדרות של ממלכת השטן, והביא אותנו לממלכתו של בנו היקר והאהוב. ¹⁴ אשר קנה את חירותנו בדמו וסלח לכל חטאינו. ¹⁵ המשיח בן־האלוהים הוא התגלמותו של האלוהים הבלתי־נראה. הוא קדם לכל בריאה. ¹⁶ כי הוא למעשה ברא את הכול בשמים ובארץ, את הנראה והבלתי־נראה. מלכים, שליטים, ממלכות ורשויות – הכול נברא על־ידי המשיח ולמענו. ¹⁷ הוא היה לפני הכול, והוא זה שמלכד, מאחד ומפעיל את היקום! ¹⁸ המשיח הוא ראש הנוף המורכב מקהילת המאמינים שאותה ברא, והוא הראשון שקם מן המתים כדי שיהיה הראשון בכל דבר. ¹⁹ אלוהים האב בחר לקבוע בו את מכלול התכונות האלוהיות. ²⁰ בזכות דם המשיח שנצלב ריצה לעצמו אלוהים את כל אשר בשמים ובארץ. ²¹ כולל אתכם! גם אתם הייתם פעם רחוקים מאוד מאלוהים: הייתם אויביו במחשבותיכם ומעשיכם הרעים, אך הוא סלח לכם וקרב אתכם אליו. ²² על־ידי מותו על הצלב השכין המשיח שלום ביניכם לבין אלוהים, והביאכם לפניו נקיים מכל חטא ואשמה. ²³ כל זאת בתנאי שתאמינו בדבר־אלוהים בכל לבכם, ושלא תחדלו להאמין בתקוות הבשורה אשר שמעתם ואשר הושמעה בכל העולם, ואשר לי, פולוס, יש את הכבוד והזכות לשרתה ולבשרה לאחרים. ²⁴ אני אמנם סובל כרגע למענכם, אך אני מתלונן, אלא להפך – אני שמח. כי בנופי אני עוזר להשלים את חלקנו החסר בסבלו של המשיח למען גופו, שהיא הקהילה. ²⁵ אלוהים

מינה אותי לשרת את הקהילה, לעזור לה בכל הדרוש ולספר לבני-האדם את סודו. 26 אלוהים שמר סוד זה במשך דורות רבים, אך עתה החליט לגלותו לאוהבים אותו ולחיים למענו. גם לגויים יש חלק בעושר ובכבוד הטמונים בסוד הנפלא הזה! היודעים אתם מהו הסוד? המשיח החי בלבכם! ופירושו של דבר שתיקחו חלק בכבודו הנצחי של אלוהים.

165g jaiōn 28 אנו מספרים על אודות המשיח לכל מי שמוכן להקשיב לנו; אנו מזהירים ומלמדים כמיטב ידיעתנו, כי ברצוננו להציג כל אדם לפני המשיח נקי מחטא ואשמה. בזכות קורבנו של ישוע המשיח. 29 זוהי עבודתי, ואני מסוגל לבצעה אך ורק בעזרת כוחו של המשיח שפועל בי בנבורה.

2 אני רוצה שתדעו באיזו דאגה אני מתפלל בעדכם, בעד הקהילה בלודקיא ובעד כל אלה שאינם מכירים אותי אישית. 2 אני מבקש מאלוהים שיעודר, ישמח ויאחד אתכם באהבה רבה איש לרעהו, כדי שתתנסו בחוויה המעשירה שבידיעת סודו של אלוהים, הלא הוא ישוע המשיח עצמו, 3 אשר בו בלבד צפונים כל אוצרות החכמה והדעת. 4 היודעים אתם מדוע אני כותב לכם את כל הדברים האלה? כדי שאיש לא יוכל לרמותכם בדברי-חלקות. 5 אני אמנם רחוק מכם גיאוגרפית, אך לבי אתכם, ואני ממש מאושר לראות את אמונתכם החזקה והיציבה במשיח. 6 לכן, אם אתם מאמינים שהאדון ישוע הוא מושיעכם, שמעו בקולו ושמרו את מצוותיו. 7 השתדלו בו ושאלו כוחכם ממנו, החזיקו באמונה שקיבלתם, והודו לאלוהים על כל מעשיו. 8 היזהרו מהאנשים שמנסים שכרם מאלוהים, מאנשים שמתנאים בענוותם

ועובדים מלאכים. כל אמונתם מבוססת שנאה, גידופים וניבול־פה.⁹ אל תשקרו איש על־חזיונות והם מלאי גאווה.¹⁹ אנשים אלה לרעהו, שהרי הסרתם מעצמכם את הטבע אינם מאמינים בעיקר ובחשוב ביותר – במשיח, הישן ואת כל הרוע הנובע ממנו.¹⁰ פתחתם שהוא הראש של נוף־המאמינים, וממנו בלבד בחיים חדשים לגמרי, שבהם אתם לומדים ניזונים כל איברי הגוף, שגדלים ומתחזקים לעשות את הטוב והישר, ואתם לומדים יותר לפי רצון אלוהים.²⁰ לכן אם מתם עם המשיח ויותר על טבעו ודמותו של המשיח, אשר העניק והשתחררתם מדרך המחשבה של העולם, לכם את החיים הנפלאים האלה שממלאים מדוע אתם ממשיכים להשתעבד לחוקים אתכם.¹¹ בחיים אלה אין כל חשיבות למין, וכללים שהומצאו על־ידי בני־אדם, כגון: דת, גזע, השכלה, מצב כלכלי או מעמד ²¹ אל תאחז בזה, אל תטעם מזה או אל תיגע חברתי. חשובה רק האמונה במשיח שמזמינה בזה! ²² כל אלה מתייחסים לדברים ארעיים, אליה כל אדם. ¹² היות שאלוהים בחר שחולפים ונגמרים לאחר השימוש. ²³ חוקים בכם והעניק לכם חיים חדשים אלה, ומשום אלה נראים מחוכמים בעיני אנשים שמעמידים שהוא אוהב אתכם מאוד ודואג לכם, עליכם פנים כאילו שהם משרתים את אלוהים – לנהוג בזולת ברוך וטוב־לב. אל תנסו לעשות אלה שמתפארים בצניעותם והנאים בעובדה רושם על איש, היו מוכנים לסבול בשקט שהם מייסרים את גופם. אולם למעשה אין ובסבלנות. ¹³ היו אדיבים, סלחניים ואל כל תועלת במעשים אלה; הם רק מוסיפים תשמרו טינה לאיש. זכרו: עליכם לסלוח איש לנאוות האדם, ואינם מביאים כבוד לאלוהים. לרעהו כשם שהמשיח סלח לכם! ¹⁴ אך מעל הכול, אהבו איש את רעהו אהבה אמיתית! אהבה כזאת תאחד את כולכם בהרמוניה שלמה. ¹⁵ דאגו לכך שהשקט והשלווה הבאים מהמשיח ימלאו תמיד את לבכם ומצפונכם, כי זוהי זכותכם וחובתכם כאיברי נוף־המשיח, והודו לאלוהים תמיד. ¹⁶ זכרו את דברי המשיח, כי דבריו וחוכמתו יעשירו את חייכם בתוכן ויחכימו אתכם; למדו אותם איש את רעהו, ושירו לה' בהכרת תודה מזמורי תהלים ושירים רוחניים. ¹⁷ אמרו ועשו כל דבר בשם ישוע המשיח אדוננו, והודו לאלוהים האב באמצעותו. ¹⁸ נשים, שמענה בקול בעליכם, כי זהו רצון האלוהים. ¹⁹ בעלים, אהבו את נשותיכם ונהגו בהן בעדינות ולא בנסות. ²⁰ ילדים, אלוהים רוצה שתשמעו תמיד בקול הוריהם. ²¹ אבות, אל תציקו לילדיכם יותר

מדוי, כי הם עלולים לאבד את סבלנותם ביקשתי מכם. ¹¹ גם ישוע יוסטוס מוסר לכם ולמאוס בכל. ²² עבדים, שמעו תמיד בקול דרישת שלום. אלה הם היהודים המשיחיים אדוניכם! לא רק כשהם נמצאים לידכם, אלא היחידים שעובדים איתי כאן, ועלי לומר כל הזמן! כי עליכם להשתדל למצוא־חן בעיני אלוהים ולא בעיני בני־אדם. ²⁴ וזכרו, אלוהים ישלם לכם מאוצרותיו גמול מלא על עבודתכם ושירותכם למען המשיח. ²⁵ אבל אוי לו לעושה הרע! הוא יקבל את מה שמגיע לו, כי אלוהים אינו נושא פנים.

4 אדוניים, אל תקפחו את פועליכם! תנו להם את המגיע להם, ואל תשכחו שגם לכם יש אדון בשמים. ² התמידו בתפילה; צפו לתשובתו של אלוהים, וכאשר זו תגיע, אל תשכחו להודות לו. ³ התפללו גם בעדנו, שאלוהים ייתן לנו הזדמנויות רבות לבשר את הבשורה על המשיח, מעשה שהביא למאסרי הנוכחי. ⁴ התפללו שיהיה בי האומץ לספר את הבשורה בחופשיות, בשלמות ובפשטות, כפי שמוטל עלי. ⁵ התנהגו בחכמה עם הלא־מאמינים, ונצלו היטב כל הזדמנות להעיד על המשיח. ⁶ דברו אך ורק דברים נעימים ודברי טעם, כדי שתוכלו להשיב לספקות של כל אחד. ⁷ באשר אלי, טוכיקוס אחינו האהוב יספר לכם מה נשמע אצלי. טוכיקוס הוא עובד חרוץ שמשרת את האדון יחד איתי. ⁸ שלחתי אותו אליכם כדי שיברר מה שלומכם, וכדי שבאותה הזדמנות יעודד וישמח אתכם. ⁹ אוניסימוס, אחינו הנאמן והאהוב שהוא גם בן־עירכם, יצטרף לטוכיקוס, והשניים יספרו לכם את כל החדשות האחרונות. ¹⁰ אריסטרכוס, האסור איתי כאן בכלא, מוסר לכם דרישת שלום, וכן מרקוס, בן אחותו של בר־נבא, אם מרקוס יבוא אליכם, קבלוהו בסבר־פנים יפות, כפי שכבר אמנן.

רבות למענכם מתוך דאגה אמיתית. ולא רק למענכם, אלא גם למען המאמינים בלודקיא והירפוליס. ¹⁴ לוקס – הרופא היקר, ודימס מוסרים לכם דרישת שלום. ¹⁵ מסרו דרישת שלום למאמינים בלודקיא, לנומפס ולכל המאמינים שנפגשים בביתה. ¹⁶ דרך־אגב, לאחר שתקראו את המכתב הזה, אנא, תנו גם לקהילה בלודקיא לקרוא אותו, ובקשו מהם שיניחו לכם לקרוא את מכתבי אליהם. ¹⁷ אמרו לארכיפוס בשמי: "דאג לבצע בשלמות את המשימה שהטיל עליך האדון!" ¹⁸ אני, פולוס, דורש בשלומכם בכתב ידי. אנא, זכרו אותי כאן בכלא. יברך אלוהים את כולכם. –

1 סלוניס

2 אחים יקרים. הלא יודעים אתם שביקורנו

אצלכם היה מאוד פורח. 2 למרות העינויים והחרפה שסבלנו בפיליפי. נתן לנו אלוהים אומץ לבוא ולבשר גם לכם את הבשורה על־אף אויבנו הרבים. 3 מכאן יכולים אתם לראות שאיננו מדברים אליכם מתוך טעות. ושמניעינו טהורים וטובים. 4 אנו שליחי אלוהים והוא סומך עלינו שנאמר את האמת בלבד. איננו משתדלים למצוא־חן בעיני בני־אדם. אלא בעיני אלוהים שחוקר ובוחר את לבנו. 5 כידוע לכם, איש אינו יכול לומר שניסינו לקנות את לבכם בדברי חלקות במטרה לסחוט מכם כסף, ואלוהים יכול להעיד על כך. 6 מעולם לא ביקשנו כבוד מבני־אדם – לא מכם ולא ממישהו אחר, אף כי בתוקף סמכותנו כשליחי המשיח זכאים אנו למעט כבוד מכם! 7 התנהגנו אתכם בעדינות וברכות, כמו אם שדואנת לילדיה. 8 באהבתנו הרבה אליכם היינו מוכנים לתת לכם לא רק את בשורת אלוהים, אלא אף את חיינו. 9 אחים יקרים, אתם ודאי זוכרים כמה קשה עבדנו בעת שבישרנו לכם את בשורת אלוהים. יומם ולילה עמלנו והזענו כדי להרוויח את לחמנו, כי לא רצינו שמישהו מכם ייאלץ לשאת בעול פרנסתנו. 10 גם אלוהים וגם אתם עדים לכך שנהגנו עם כל אחד מכם ביושר, קדושה ואהבה. 11 הזהרנו אתכם כאב שמוזהיר את ילדיו – הזוכרים אתם? – התחננו לפניכם, עודדנו אתכם, ואף דרשנו מכם לחיות את חייכם בצורה ראויה בעיני אלוהים שמזמין אתכם לחלק עמו את כבודו ומלכותו. 13 אנו ממשיכים להודות לאלוהים על שלא התייחסתם לבשורה שהבאנו לכם כאילו המצאנו אותה בעצמנו, אלא האמנתם

1 אל קהילת תסלוניקי, ששייכת לאלוהים אבינו ולישוע המשיח אדוננו. מאת פולוס, סילונוס וטימותיוס. שלום וברכה מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. 2 בכל פעם שאנו מתפללים בעדכם אנו מודים לאלוהים על כולכם, 3 ומזכירים לפניו תמיד את מעשיכם הטובים, את אמונתכם החזקה, את אהבתכם ואת ציפייתכם הסבלנית לשובו של ישוע המשיח אדוננו. 4 אחים יקרים ואהובי האדון, אנחנו יודעים שאלוהים בחר בכם, 5 שהרי כאשר בישרנו לכם את בשורת האלוהים לא המילים שלנו שכנעו אתכם, אלא רוח הקודש הוא ששכנע אתכם ועזר לכם להאמין בבשורה בהתלהבות ובדבקות. גם אורח חיינו שימש הוכחה חותכת לאמיתות הבשורה שבישרנו לכם. 6 וכך הלכתם בעקבותינו כשם שאנו הלכנו בעקבות האדון. למרות שאמונתכם בבשורה הביאה עליכם צרות וסבל מאויביכם, מילא אתכם רוח הקודש שמחה, 7 ותוך זמן קצר הפכתם בעצמכם לדוגמה ועשיתם שם בין כל המאמינים ביוון. 8 בינתיים פרסמתם את דבר־אלוהים בכל מקום, ואנו שומעים על אמונתכם הנפלאה באלוהים בכל מקום שאנו הולכים. לנו לא נותר מזה לספר! 9 אנשים מספרים לנו על קבלת־הפנים החמה שערכתם לנו, וכיצד עזבתם את האלילים והאמנתם באלוהים החי והאמיתי. 10 הם גם סיפרו לנו על ציפייתכם לשובו של בן־האלוהים מהשמים, הלא הוא ישוע המשיח שקם לתחייה והושיענו מזעם אלוהים על החטא.

שאלה הם באמת דברי אלוהים חיים, ועל כן ואף מייחלים לראותנו שנית כפי שאנו מייחלים הם שינו את חייכם. 14 ואז, אחים יקרים, החלו לראותכם. 7 אחים יקרים, אמונתכם החזקה בני עמכם להציק לכם ולרדוף אתכם, כפי ניחמה אותנו בכל הצרות והסבל שעוברים שקהילות האלוהים ביהודה נרדפו עלידי עלינו כאן; 8 כל עוד אנו יודעים שאתם נאמנים בני-עמם היהודים. 15 לאחר שהרגו את לארון, קל לנו יותר לשאת את הסבל. 9 איננו נביאייהם הרגו גם את הארון ישוע, ואף גירשו יודעים כיצד להודות לאלוהים על השמחה ורדפו אותנו. הם עושים את הרע בעיני האדם והאושר שנרמזתם לנו. 10 אנחנו מתפללים ובעיני אלוהים, 16 ואינם מניחים לנו לבשר יומם ולילה ומתחננים לפני אלוהים שיניח לנו לגויים, מחשש שאחדים מהם ייוושעו. כך לראותכם שנית, ושיאפשר לנו להשלים את מתרבים חטאייהם עד שלבסוף ישפוך עליהם החסר באמונתכם. 11 מי ייתן שאלוהינו ואדונו אלוהים את זעמו. 17 אחים יקרים, זמן קצר ישוע המשיח יחזירנו אליכם, 12 ושיברך אתכם לאחר שנפרדנו מכם (בנופנו אך לא בנפשנו!) וירבה את אהבתכם איש לרעהו ולכל אדם – תקפו אותנו נענועים עזים אליכם. 18 ונכספנו כשם שאנו אוהבים אתכם. 13 כך יחזק אלוהים לשוב ולראותכם. אני, פולוס, ניסיתי לשוב את לבכם, יטהרכם ויקדשכם, כדי שבשוב אליכם פעמים רבות, אך השטן מנע זאת אדונו ישוע תעמדו לפניו נקיים מחטא יחד מאיתנו. 19 ככלות הכול אתם תקוותנו, שמחתנו עם כל המאמינים.

וגאוונו לנוכח אדונו ישוע בבואו. 20 שכן 4 הרשו לי לומר עוד דבר, אחים יקרים: הינכם כבודנו ושמחתנו.

3 כאשר לא יכולנו יותר להתאפק החלטנו להישאר כאן באתונה, 2 ושלחנו אליכם את טימותיוס – אחינו, עוזרנו ומשרתו של אלוהים – כדי לחזק את אמונתכם, ולעודד אתכם שלא תכרעו תחת כובד הצרות והקשיים שבאים עליכם. (עליכם להבין שקשיים אלה הם חלק מתוכניתו של אלוהים למעננו המאמינים). 4 כשהיינו אצלכם הזהרנו אתכם מראש מפני כל הצרות האלה, ואכן דברינו התקיימו. 5 משום כך לא יכולתי להתאפק יותר ושלחתי אליכם את טימותיוס, כדי לברר אם אמונתכם עדיין איתנה. חששתי שמא ינסה השטן לפתותכם וכל עבודתנו תהיה לשווא. 6 אך עתה טימותיוס חזר והביא עמו את החדשות הנפלאות שאתם איתנים באמונתכם ואהבתכם, שאתם זוכרים לטובה את ביקורנו.

4 הרשו לי לומר עוד דבר, אחים יקרים: אנחנו מתפללים ומתחננים, בשם המשיח אדונו, שתמשיכו ואף תרבו לעשות את הטוב בעיני ה', כפי שלימדנו אתכם. 2 הלא זוכרים אתם את המצוות וההוראות שנתנו לכם בשם ישוע אדונו. 3 אלוהים רוצה שתהיו קדושים וטהורים, שתתרחקו מזנות וניאוף, ושכל אחד מכם יתחתן בקדושה ובכבוד. 5 ולא מתוך תאוות הבשר כמו הגויים שאינם מאמינים באלוהים. 6 אלוהים דורש שלא תרמו בעניין זה ושלא תנסו לפתות נשים נשואות. אם תמרו את פיו הוא יעניש אתכם בעונש חמור מאוד, כפי שכבר אמרנו לכם. 7 שהרי אלוהים לא בחר בנו כדי שנחיה חיי זנות וניאוף, אלא כדי שנחיה קדושים וטהורים. 8 לכן מי שמקל בעניין זה וממרה את פי ה', אינו חוטא נגד בני-אדם, אלא נגד האלוהים אשר

השכין בקרבנו את רוח הקודש. 9 איננו צירי הלידה, ואיש לא יוכל לברוח. 4 אבל צריכים להוכיח אתכם בכל הנוגע לאהבת אתם, אחים יקרים, אינכם שרויים בחשכה בכל האחים המאמינים, כי אני יודע היטב שה' הנוגע לדברים אלה, ולכן יום ה' לא יפתיע עצמו מלמד אתכם לאהוב איש את אחיו, אתכם כננו. 5 כולכם בני־האור ובני־היום; והוכחתם זאת באהבתכם הרבה לכל אינכם בני־הלילה ואינכם שייכים לחושך. האחים במקדוניה, בכל זאת אנו מבקשים 6 משום כך עמדו על המשמר! אל תירדמו מכם לאהוב יותר, 11 לשאוף לחיים שקטים, כמו האחרים, אלא צפו לבואו בשקידה לא לחטט בענייניהם של אחרים, ולהרוויח ובערנות, 7 כי אלה שנרדמים נרדמים בלילה את פרנסתכם בעבודת־כפיים, כפי שכבר והשיכורים משתכרים בלילה. 8 אולם אנחנו ביקשנו מכם, 12 כדי שתרכשו את אמונם של בני אור־היום, ועל כן נישאר ערים ומפוכחים, הלא־מאמינים, וכדי שתהיו עצמאים מבחינה מוגנים על־ידי אמונתנו ואהבתנו וחוסים כספית ולא תלויים בחסדם של אחרים. בתקווה הנפלאה של ישועתנו. 9 אלוהים לא 13 אחים יקרים, ברצוני לומר לכם מה קורה בחר בנו כדי לשפוך את זעמו עלינו, אלא למאמין כשהוא נפטר, כדי שלא תתאבלו כדי להושיענו על־ידי אדונונו ישוע המשיח, מרה על המת כמו הלא־מאמינים שאין להם 10 אשר מת בעדנו למען נחיה איתו לנצח, בין תקווה. 14 כשם שאנו מאמינים כי ישוע מת אם נחיה חיים או מתים בשוכו. 11 לכן המשיכו ולאחר מכן קם לתחייה, כך אנו מאמינים לעודד ולבנות איש את אחיו כפי שעשיתם עד שכאשר ישוע יחזור, אלוהים ישיב איתו את כל כה. 12 אחים יקרים, אנו מבקשים מכם לכבד המאמינים בו שמתו. 15 אלוהים גילה לנו את את האחרים עליכם מטעם הקהילה, כי העובדות הבאות: אלה שנשארים בחיים בבוא אלוהים מינה אותם להשגיח עליכם ולהוכיח האדון לא יפגשוהו לפני המתים. 16 האדון אתכם בעת הצורך. 13 עליכם להעריך את עצמו יירד אלינו מהשמים בתרועה גדולה, העבודה שהם עושים למענכם ולאהוב אותם, לקריאת שר־המלאכים ולקול תקיעת שופר שכן הם משתדלים לעזור לכם. זכרו, חיו ה', והמאמינים שמתו יקומו ראשונים לפגשו. בשלום זה עם זה. 14 אחים יקרים, הזהירו את 17 לאחר מכן הנותרים בחיים יילקחו יחד העצלים שביניכם, עודדו את הפוחדים, חזקו איתם בעננים, יפגשו את האדון באוויר וישארו את החלשים והיו סבלנים עם כולם. 15 אל איתו לנצח. 18 על כן נחמו ועודדו איש את רעהו בדברים אלה.

5 אחים יקרים, אני צריך לכתוב לכם מתי כל זה יתרחש, 2 כי הלא יודעים אתם שאיש אינו יודע את המועד. יום ה' יבוא במפתיע – כננו בלילה. 3 כאשר בני־האדם יחיו בשלווה ויחשבו שלא יקרה דבר, יירד עליהם האסון במפתיע, כיולדת שאינה יודעת מתי יתקפה

מעשה רע. ²³ ואלוהי השלום יטהר ויקדש
 אתכם לעצמו, וישמור את רוחכם, נפשכם
 וגופכם בריאים וללא־חטא, עד יום שובו של
 אדוננו ישוע המשיח. ²⁴ אתם יכולים לסמוך
 על האלוהים אשר בחר בכם שימלא את כל
 הבטחותיו. ²⁵ אחים יקרים, התפללו בעדנו.
²⁶ דרשו בשלום כל האחים בנשיקה הקדושה.
²⁷ בשם ישוע המשיח אדוננו אני משביע אתכם
 שתקראו מכתב זה באוזני כל המאמינים.
²⁸ חסד אדוננו ישוע המשיח עם כל אחד ואחד
 מכם. – אמן.

2 סלוניס

1 אל קהילת תסלוניקי השייכת לאלוהים אבינו ולישוע המשיח אדוננו. מאת פולוס, סילונוס וטימותיוס. ² שלום וברכה מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. ³ אחים יקרים, אנו מרגישים חובה נעימה להודות לאלוהים על שאמונתכם התחזקה מאוד, ועל שאהבתכם איש לרעהו גדלה כל-כך. ⁴ אנחנו אף מתנאים בכם לפני הקהילות האחרות, כי הוכחתם מה חזק כוח-הסבל שלכם ומה איתנה אמונתכם באלוהים, למרות כל הרדיפות והצרות הבאות עליכם. ⁵ אלוהים חפץ שתהיו ראויים למלכותו אשר למענה אתם סובלים, והוא יוכיח לכם שהוא שופט בצדק. ⁶ כיצד הוא יוכיח לכם זאת? בהענישו את רודפיכם, ⁷ ובהעניקו לכם, הנרדפים, רווחה והקלה יחד איתנו, כשישוע המשיח יופיע בשמים עם מלאכיו בלהבת-אש. ⁸ כדי להעניש את אלה שסירבו להאמין באלוהים ובתוכניתו להושיעם באמצעות ישוע המשיח אדוננו. ⁹ עונשם יהיה אבדון עולם – ניתוק מפני האדון ומהדרת כוחו. (jaōnios g166) ¹⁰ ביום שיבוא האדון להתכבד בקדושו, אתם תהיו בין הקדושים האלה, כי האמנתם למה שסיפרנו לכם עליו. ¹¹ לפיכך אנו תמיד מתפללים שאלוהים יעשה אתכם ראויים לו, שימלא בגבורתו את כל משאלותיכם הטובות, ושיצליח את מעשיכם הנעשים מתוך אמונה בו. ¹² כדי ששם ישוע המשיח יהיה מפואר ומכובד באמצעותכם, וכדי שגם אתם תיקחו חלק בכבוד הזה, לפי מידת חסדו של אלוהינו ואדוננו ישוע המשיח.

2 בנוגע לבואו של ישוע המשיח אדוננו ופגישתנו איתו, אני מבקש מכם, אחים יקרים,

אנא, ² אל תאבדו את עשתונותיכם ואל תפחדו משמועות כזב, חזיונות שווא, נבואות שקר ומסמכים מזויפים, שנכתבו כביכול על-ידי, שמספרים כי הגיע יום ה'. ³ אל תניחו לאף אחד לרמות ולבלבל אתכם, כי לפניכן יפרוץ המרד ואיש הרשע יתגלה, זה שנידון לאבדון. ⁴ הוא ירומם את עצמו מעל כל מה שמאלוהים וכל מה שקדוש, עד שיעז אפילו לשבת בהיכל אלוהים ויכריז שהוא עצמו אלוהים! ⁵ האם אינכם זוכרים שסיפרתי לכם כל זאת כשהייתי אצלכם? ⁶ עכשיו אתם יודעים מה מונע בעדו מלהופיע לפני הזמן המתאים. ⁷ מעלליו הרעים כבר משתוללים בעולם, אך הוא עצמו יוכל להופיע רק כשיוסר המעצור מדרכו. ⁸ ואז יתגלה בן-האבדון הרשע, אשר האדון ישוע ישתק בהבל-פיו וישמיד אותו כליל בזוהר כבודו. ⁹ הרשע הזה יבוא בשליחות השטן ובכוחו, וידהים את כולם באותות-שקר ואחזות-עיניים. ¹⁰ הוא יצליח להטעות את האנשים שנועדו לגיהנום, בגלל סירובם לאהוב את האמת שבכוחה להושיעם. ¹¹ על כן יניח להם אלוהים להאמין בכל השקרים האלה, ¹² כדי שיוכל לשפטם על אשר האמינו בשקרים, עשו בכוונה את הרע וסרבו להאמין באמת. ¹³ אך אנו חייבים להודות תמיד לאלוהים בעדכם, אחי יקירי האדון, כי עוד מבראשית הוא בחר להושיע ולטהר אתכם באמצעות רוח הקודש ואמונתכם באמת. ¹⁴ הוא אף הזמינכם לקחת חלק בכבודו של אדוננו ישוע המשיח, באמצעות הבשורה שבישרנו לכם. ¹⁵ על כן, אחים יקרים, התמידו באמונתכם, ואל תרפו מכל מה שלימדנו אתכם בכתב ובעל-פה. ¹⁶ מי ייתן שאדוננו ישוע המשיח ואלוהים אבינו, אשר אהב אותנו

והעניק לנו נחמת-עולם ותקווה שאיננו ראויים
 לה, (jañnios g166) 17 ינחם את לבכם ויעזור לכם
 בכל דבר טוב שתאמרו או תעשו.

אדוננו ישוע המשיח: לכו לעבוד והרוויחו
 את לחמכם בכבוד! 13 ולשאר האחים אני
 אומר: לעולם אל תתיאשו ואל תפסיקו לעשות
 מעשים טובים. 14 גרשו מקרבכם את מי
 שמסרב לשמוע לדברינו שכתובים במכתב
 זה, כדי שיתבייש בעצמו. 15 אל תתייחסו אליו
 כאל אויב, אלא כאל אח תועה שיש להזהירו
 ולהחזירו לדרך הישר. 16 ואדון השלום
 בעצמו יעניק לכם את שלומו בכל עת ובכל
 מקום. יהיה האדון עם כולכם. 17 עתה אני,
 פולוס, מברך את כולכם בכתבי-ידי, כמנהגי
 בסיום כל מכתבי, לאות וסימן שאני באמת
 הכתבתי אותם. זהו כתב ידי וזהי חתימתי.
 יברך אדוננו ישוע המשיח את כולכם.

3 לסיום, אחים יקרים, אנא, התפללו
 בעדנו. ראשית כל התפללו שבשורת ה' תופץ
 במהירות וביעילות בכל מקום, ותביא לו
 כבוד רב כפי שהביאה ביניכם. 2 שנית,
 התפללו שלא ניפול בידי אנשים רשעים, שהרי
 לא כולם אוהבים את האדון. 3 אך אתם יכולים
 לסמוך על האדון שיחזק וישמור אתכם מכל
 רע. 4 האדון גם העניק לנו את הביטחון שאתם
 מקיימים הלכה למעשה את מה שלימדנו
 אתכם, ואף שתמשיכו בכך בעתיד. 5 והאדון
 ישוע יכשיר את לבבכם להבין את משמעותה
 ועומקה של אהבת אלוהים וסבלנותו של
 המשיח. 6 אחים יקרים, אנו מצווים עליכם
 בשם ישוע המשיח אדוננו ובסמכותו: התרחקו
 מכל מאמין עקשן שמסרב לקיים את ההוראות
 שמסרנו לכם. 7 אתם יודעים היטב שעליכם
 להתנהג כמונו, שכן מעולם לא ראינו אותנו
 סוטים מהדרך הנכונה; 8 מעולם לא אכלנו
 בחינם – תמיד שילמנו בעד מה שקיבלנו.
 עבדנו קשה יומם ולילה כדי להרוויח את
 מחייתנו, כי לא רצינו להכביד על איש מכם.
 9 אל תחשבו שלא הייתה לנו הזכות לבקש
 מכם לספק את מזוננו – פשוט רצינו להראות
 לכם כיצד עליכם לעבוד לפרנסתכם. 10 עוד
 בהיותנו אצלכם ביקשנו מכם לשמור על
 העיקרון: "מי שלא יעבוד לא יאכל!" 11 אך
 בכל זאת אנו שומעים כי יש ביניכם טפילים
 עצלים, המסרבים לעבוד ומבזבזים את זמנם
 ברכילות וחרחורי-ריב. 12 אנחנו מזהירים
 את האנשים האלה ומצווים עליהם בשם

1 טימותי

1 מאת פולוס, שליחו של ישוע המשיח לפי מצוותו הישירה של האלוהים מושיענו וישוע המשיח, שהוא תקוותנו היחידה. ² אל טימותיוס, בני האמיתי באמונה. מי ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו יברך אותך בחסד, ברחמים ובשלום. ³ אני חוזר ומבקש ממך את מה שביקשתי לפני צאתי למקדוניה: אנא, הישארו כאן באפסוס, וצווה על אנשים מסוימים להפסיק ללמד את תורות השקר שלהם, ולהפסיק לרמות את האנשים. ⁴ שים קץ לאנדרות, לשקרים ולאמונה במגילות־יוחסין אינסופיות, הגורמים לוויכוחים ולספקות, ומונעים את בניית בית האלוהים באמונה. ⁵ אני משתוקק שכל המאמינים המשיחיים ימלאו באהבה שנובעת מלב טהור, מצפון נקי ואמונה אמיתית. ⁶ אבל ישנם אנשים שתעו מהדברים האלה ופנו לדיבורי הבל. ⁷ הם רוצים שיכירו בהם כבעלי סמכות בהוראת התורה, בזמן שאינם בקיאים בתורה ואינם יודעים כלל מה שהם אומרים. ⁸ אנחנו יודעים שחוקי התורה הם טובים, בתנאי שמתמשים בהם כפי שאלוהים רצה. ⁹ אנחנו גם יודעים שחוקי התורה לא נחקקו למען האנשים הישרים והטובים, אלא למען אנשים חסרי מוסר, חסרי שליטה עצמית – למען הרשעים. כן, חוקי התורה נחקקו עבור אנשים שמכים את הוריהם, רוצחים את חבריהם, ¹⁰ זונים, הומוסקסואלים, סוחרים נפש, רמאים, שקרנים, וכל אלה שעושים מעשים שהם נגד הבשורה הנפלאה של האל המבורך, אשר אני שליחו. ¹² אני אסיר תודה לישוע המשיח אדוננו על שבחר בי להיות אחד

משליחיו, שבטח בי ומינה אותי לשרת אותו. ¹³ למרות שבעבר לענתי לשמו וקיללתי אותו. רדפתי את המאמינים במשיח, הצקתי להם ופנעתי בהם, אולם אלוהים ריחם עלי, כי בזמנו לא הכרתי את המשיח ולא ידעתי מה אני עושה. ¹⁴ מה רב חסדו של אדוננו! – הוא לימדני לבטוח ולהאמין בו, ולהימלא באהבת המשיח. ¹⁵ מה נהדר הדבר ומה משתוקק אני שכל העולם יידע: שישוע המשיח בא לעולם כדי להושיע את החוטאים, ואני הייתי הגדול שבהם! ¹⁶ אך אלוהים ריחם עלי, כדי שישוע המשיח יוכל להציגני לדוגמה לפני כל העתידים להאמין בו, כהוכחה לסבלנותו הרבה אף כלפי החוטא הגדול ביותר! כך יבינו שגם הם יכולים לזכות בחיי נצח. ^{aiōnios} ^{g166} כל הכבוד וההדר לאלוהים מעולם ועד עולם! הוא מלך העולמים, הבלתי־נראה אשר חי לנצח; הוא בלבד האלוהים והוא מלא חכמה. – אמן. ^{jaiōn g165} ¹⁸ טימותיוס, בני, אני מצווה עליך להילחם היטב במלחמת האדון, כפי שביקש ממך האדון באמצעות נביאיו. ¹⁹ שמור היטב על אמונתך במשיח, שמור את מצפונך נקי תמיד, ועשה את הישר והנכון. כי יש אנשים שאטמו את אוזניהם לקול מצפונם ועשו את הרע בכוונה תחילה. לאחר שמאסו באלוהים בצורה כזאת, אין פלא שער מהרה איבדו את אמונתם במשיח! ²⁰ הומניוס ואלכסנדרוס הם דוגמה לכך: נאלצתי להענישם ולמסרם לשטן, כדי שילמדו לא לבייש יותר את שם המשיח.

2 ראשית כל אני מבקש מכם להרבות בתפילה בעד כל בני־אדם. התחנונו לפני אלוהים ובקשו ממנו שירחם עליהם, ואל

תשכחו להודות לו בשם כולם. 2 התפללו בקהילה צריך להיות אדם טוב וחסר דופי, בעד המלכים, המנהיגים ואנשי השלטון בעל לאישה אחת בלבד, מושל ברוחו, צנוע, למיניהם, כדי שנוכל להיות בשקט ובשלווה, נעים-הליכות, מכניס אורחים, מורה טוב באורח מכובד וביראת אלוהים. 3 זהו של כתבי-הקודש, אינו מפריז בשתיית יין, רצונו של האלוהים מושיענו, 4 כי הוא חפץ אינו אלים ואינו רודף בצע. 3 עליו להיות שכולם ייוושעו ויאמינו באמת, כלומר: 5 שיש טוב-לב ואדיב, להתחשב באחרים, לרדוף רק אלוהים אחד ומתווך אחד בינו לבין שלום ולא לאהוב כסף. 4 עליו להנהיג היטב בני-האדם, הלא הוא בן-האדם ישוע המשיח, את משפחתו, ולחנך את ילדיו למשמעת. 6 אשר הקריב את נפשו בעד כל בני-האדם, 5 כי אם אדם אינו מסוגל להנהיג כהלכה והעדות לכך ניתנה במועד המתאים. 7 אני את משפחתו, כיצד יוכל להנהיג את קהילת אומר לכם את האמת: נבחרתי לתפקיד שליחו אלוהים? 6 עליו להיות מאמין משיחי בעל של אלוהים כדי ללמד את הגויים אמת ניסיון, שכן אם הוא מאמין צעיר ובלתי-מנוסה, זאת, וכדי להראות להם את תוכניתו של הוא עלול להתנאות על שנבחר לתפקיד חשוב אלוהים לישועה דרך האמונה. 8 משום כך תוך זמן קצר בלבד, וכך ייפול בידי השטן. אני רוצה שהמאמינים יתפללו בכל מקום 7 צריך להיות לו שם טוב בין הלא-מאמינים, ויניפו את ידיהם, כשליבם נקי מכל טינה, כדי שהשטן לא יוכל להעליל עליו עלילות כעס או ספק. 9 על הנשים להתלבש בצניעות, ולהכשילו. 8 גם על שמשי הקהילה להיות בתלבושת נאה ופשוטה, ואל להן להתגנדר ישרים וטובים כמנהיגי הקהילה. אסור להם בתסרוקות המושכות את העין, ולא בתכשיטים להרבות בשתייה ולרדוף בצע. 9 עליהם או במלבושים יקרים. 10 כי על הנשים להיות רציניים, לאהוב את אלוהים, ולשמור המשיחיות למשנך תשומת-לב במעשיהן במצפון נקי את סוד האמונה אשר מוסתר הטובים, כיאה לנשים שבחרו לאהוב את מהלא-מאמינים. 10 עליהם להוכיח את עצמם אלוהים ולשרתו. 11 עליהן להקשיב וללמוד לפני שהם נבחרים לתפקיד שמשי הקהילה. בשקט ובענווה. 12 על הנשים לשבת בשקט יש לבחון את אישיותם ואת יכולתם, ואם יעמדו באסיפות הקהילה. איני מרשה לנשים ללמד במבחן ייבחרו לתפקיד. 11 נשותיהם צריכות את הגברים או להתנשא עליהם. 13 מדוע? להיות ישרות, לא מלשינות ולא רכלניות, כי מפני שאלוהים ברא לראשונה את אדם, ורק אם סובלניות ונאמנות בכל מעשיהן. 12 לכל לאחר מכן את חוה. 14 ולא אדם הוא שרומה שמש בקהילה תהיה אישה אחת בלבד, ועליה עלי-ידי השטן, כי אם חוה לא עמדה בפיתוי לנהל היטב את משפחתה ומשק ביתה. 13 כי וחטאה. 15 מכאן הכאב והסבל של האישה המשרתים כהלכה ירכשו את אהדתם של בעת לידת בניה, אך נפשה תיוושע אם תמשיך אחרים, ואף ירכשו ביטחון רב באמונתם לחיות באמונה, קדושה, אהבה וצניעות. בישוע המשיח. 14 אני אמנם מקווה לבוא אליך במהרה, אך אני כותב לך דברים אלה עתה, כדי שאם אאחר לבוא תדע אילו אנשים

לבחור לתפקיד שמשו בית האלוהים. זכור: וללמד דברים אלה. ¹² אל תניח לאיש לזלזל קהילת האלוהים היא ביתו של אלוהים חיים. בחשיבותך בגלל גילך הצעיר. שמש דוגמה שהוא עמוד האמת ויסודה. ¹⁶ אין ספק שסוד אמונתנו גדול ביותר, אך פתרונו טמון במשיח שבא לעולם כאדם, הוכח כחסר־דופי וטהור ברוחו, נגלה אל המלאכים, התפרסם בין העמים. נתקבל באמונה על־ידי רבים ונלקח חזרה לשמים בכבוד.

4 רוח הקודש אומר לנו בפירוש שבאחרית הימים יפנו מאמינים מסוימים עורף למשיח, ויאמינו בכל מיני תורות שקר אשר השראתן מהשדים ומהרוחות הרעות. ² הם ישקרו ללא בוש, ומצפונם כלל לא יציק להם. ³ הם יאמרו שאסור להינשא ואסור לאכול מאכלים מסוימים, למרות שאלוהים ברא אותם כדי שאנחנו, המאמינים ויודעי האמת, נאכל אותם בתודה. ⁴ שהרי כל מה שברא אלוהים הוא טוב ומותר לאכילה, בתנאי שנודה עליו לאלוהים ⁵ ונבקש ממנו לברך את האוכל, כי המזון מקודש בתפילה ובדבר־אלוהים.

5 לעולם אל תנער באדם זקן, אלא נהג בו בכבוד כאילו היה אביך. אל הצעירים ממך דבר כאל אחים אהובים. ² את הנשים המבוגרות ממך כבד כאמהות, והתייחס אל הצעירות כאל אחיותיך – חשוב עליהן אך ורק מחשבות טהורות. ³ עליך לכבד את אלה שהן באמת אלמנות. כלומר, אלה שנותרו בודדות וחסרות עזרה. ⁴ אך אם לאלמנה יש ילדים או נכדים, חובתם לשאת באחריות לפרנסתה, וכך ישיבו לה גמול על כל מה שעשתה למענם. התנהגות כזאת מוצאת־חן בעיני אלוהים. ⁵ על הקהילה לדאוג לאלמנות שנותרו עניות ובודדות, אם הן בוטחות בה ומרבות בתפילה. ⁶ אולם אלמנה שחיה חיי תענוגות היא מתה באופן רוחני. ⁷ צווה עליהן דברים אלה כדי שתהיינה ללא דופי. ⁸ מי שאינו דואג לקרוביו, ובמיוחד לבני־משפחתו, כופר באמונה והוא גרוע מאלה שאינם מאמינים. ⁹ אל תכלול ברשימת האלמנות את אלה שהן מתחת לגיל שישים ואת אלה שנישאו ליותר מבעל אחד. ¹⁰ על האלמנה

להיות ידועה במעשיה הטובים, בחינוך ילדיה, שאתה שותף לחטאיו. התרחק מכל חטא! בהכנסת אורחים, ברחיצת רגלי המאמינים, ²³ (אנב, אני מייעץ לך לשתות מעט יין במקום בעזרתה לנזקים ובהקדשת עצמה לעשיית מים. היין יועיל לכאבי הבטן שלך החוזרים מעשים טובים. ¹¹ אל תכלול ברשימה את (ונשנים). ²⁴ יש אנשים שחטאיהם ידועים האלמנות הצעירות, כי כשהן מאבדות את וגלויים, וכמובן שהם יישפטו על כך, ויש אנשים מנוחתן והיצרים הטבעיים שלהן מתחזקים, שחטאיהם אינם ידועים – רק יוסדהדין יוציא הן מתרחקות מהמשיח ומשתוקקות להינשא לאור את האמת המרה. ²⁵ כך גם מעשיהם בשנית. ¹² כך הן בוגדות באמונתן במשיח. הטובים של מאמינים מסוימים ידועים לאנשים ¹³ יותר מזה, הן מתרגלות לחיי עצלות, נודדות רבים. אך גם אם לא כל מעשיהם הטובים מבית לבית, מרכלות ומתערבות בענייניהם ידועים עדיין, הם ייצאו לאור במוקדם או של אחרים. ¹⁴ לכן אני חושב כי מוטב במאוחר.

6 על מאמינים שהם עבדים לעבוד קשה ותדאגנה למשק הבית, כי אז לא יוכל איש למתוח עליהן ביקורת. ¹⁵ כבר עתה יש ביניהן כאלה שנטשו את אמונתן במשיח והלכו אחרי השטן. ¹⁶ אני חוזר ואומר לכם: קרובי האלמנה חייבים לדאוג לה ולפרנס אותה, ואל להם להטיל את המעמסה על הקהילה, כי אז תוכל הקהילה לפרנס את האלמנות שבאמת זקוקות לעזרה. ¹⁷ מנהיגי הקהילה שממלאים היטב את תפקידם ראויים לכבוד רב, במיוחד אלה שעמלים בהפצת הבשורה ובהוראת דבר האלוהים. ¹⁸ כי כתביהקודש אומרים: "לא תחסם שור בדישו", ובמקום אחר כתוב: "הפועל ראוי לשכרו". ¹⁹ אל תאמין להאשמות נגד מנהיגי קהילה אלא אם כן שמעת את עדותם של שניים, שלושה אנשים. ²⁰ אם הוא באמת חטא, יש להוכיחו לפני כל הקהילה, כדי שאיש לא ילך בעקבותיו. ²¹ לפני אלוהים, אדוננו ישוע המשיח והמלאכים בחירי ה', אני מצווה עליך לקיים את המצוות האלה ללא משוא-פנים, ואל תשפוט ללא חקירה. ²² לעולם אל תמהר למנות מנהיגי קהילה, שמה הוא אדם חוטא, והאנשים עלולים לחשוב

6 על מאמינים שהם עבדים לעבוד קשה למען אדוניהם ולכבד אותם, כדי שישמשו דוגמה לחריצות, ולא יחללו את שם האלוהים ואת האמונה. ² אם אדונם הוא מאמין משיחי, אין זו סיבה להתעצל בעבודה, אלא להיפך – עליהם לעבוד בחריצות כפולה, שכן הם עוזרים לאח מאמין ואהוב. טימותיוס, למד אותם דברים אלה ועודד את כולם לקיימם. ³ כל מי שילמד אתכם תורה אחרת, ויתכחש לדברי אדוננו ישוע המשיח ולתורתו הבריאה והקדושה, ⁴ הוא טיפש וגאה. לאדם כזה יש נטייה חולנית להתפלפל בשאלות האמונה, ולעורר ויכוחי סרק הגורמים לקנאה, למריבות, לנידופים ולחשדות. ⁵ אנשים כאלה הם חוטאים ורעים, מחוסרי אמונה שמעוררים ויכוחי סרק ומתייחסים אל הקדושה כאל אמצעי להתעשר. התרחקו מאנשים כאלה! ⁶ אתה באמת רוצה להתעשר? אם אתה חי ביושר ושמת בחלקך, אתה כבר עשיר! ⁷ הלא באנו לעולם בחוסר-כל, ואף כשנמות לא נוכל לקחת איתנו דבר. ⁸ משום כך, אם יש לנו אוכל ולבוש עלינו להסתפק ולשמוח

בחלקנו. 9 אנשים שמשותקים להתעשר 20 טימותיוס. שמור היטב את מה שאלוהים סוטים עד-מהרה מהדרך הישרה, ומשתמשים הפקיד בידך. התרחק מוויכוחי סרק עם באמצעים לא-כשרים להשגת כסף. מעשים אלה שמתפארים שהם יודעים הכול, ובכך אלה מזיקים להם, משחיתים אותם ולבסוף מוכיחים את בורותם. 21 רבים מאלה החטאו שולחים אותם לגיהנום. 10 כי אהבת הכסף את העיקר – את האמונה בישוע המשיח! חסדו היא שורש כל המעשים הרעים. אנשים רבים של אלוהים איתך. – אמן.

שלהוטים אחרי הכסף נטשו את האמונה, ובכך גרמו לעצמם צער וכאב. 11 אולם אתה, טימותיוס, הינך איש אלוהים. ברח מכל הדברים האלה ועשה מעשים טובים; למד לבטוח באדוננו, לאהוב את הזולת ולהתייחס לכולם בסבלנות ובעדינות. 12 המשך להילחם למען אלוהים. אחוז היטב במתנת חי-הנצח שהעניק לך אלוהים, ושעליהם סיפרת לאנשים רבים כל-כך. 13 *jaīōnios g166* אני מצווה עליך לפני האלוהים, שמעניק חיים לכל, ולפני ישוע המשיח, שללא פחד אמר את האמת לפונטיוס פילטוס: 14 עליך לקיים את המצווה הזאת ללא כל דופי, עד בואו של ישוע המשיח אדוננו. 15 וכשיגיע הזמן המתאים יתגלה המשיח אלינו מהשמים, על-ידי האלוהים המבורך והעליון, מלך המלכים ואדון האדונים; 16 הוא לבדו בן-אלמוות, וחי באור נשנב שאיש אינו יכול לחזות בו. כל הכבוד, התפארת והגבורה לאלוהינו לעולמים. – אמן. 17 *jaīōnios g166* אמור לעשירים שלא יתנאו ושלא יסמכו על עושרם אשר ייעלם בקרוב, אלא שיבטחו באלוהים חיים שמעניק לנו תמיד ברוחב לב כל מה שאנחנו צריכים. 18 *jaīōn g165* עודד אותם לעשות מעשים טובים, להעניק מכספם לנזקים, ולשתף את האחרים בכל מה שהעניק להם אלוהים. 19 אם כך ינהגו, הם יאגרו לעצמם אוצר אמיתי בשמים אשר יישמר לנצח, וגם יחיו חיים משיחיים פוריים כאן עלי אדמות.

2 טימותי

1 מאת פולוס שליח המשיח, אשר נבחר על-ידי אלוהים לבשר לבני-האדם את דבר חייה-הנצח, שהבטיח להם באמצעות האמונה בישוע המשיח. ² אל טימותיוס, בני היקר. מי ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו יברך אותך בחסד, ברחמים, בשלום ובשלווה. ³ אני מודה לאלוהים בערך, טימותיוס. יומם ולילה אני מתפלל בערך ומבקש מאלוהים לברך אותך. זהו אלוהי אבותי, ומטרת האחת בחיים היא לעשות את הטוב בעיניו. ⁴ אני כל-כך מתגעגע אליך! אני עדיין זוכר את הדמעות שזלגו מעיניך כשנפרדנו. מה אשמח לשוב ולראותך! ⁵ אני יודע שאמונתך באדוננו כנה ורצינית, כאמונתן של אמך אבניקי ושל סבתך לואיס, ואני בטוח שהיא חזקה כתמיד. ⁶ משום כך אני מזכיר לך לעורר את מתנת האלוהים שנמצאת בקרבך, ואשר ניתנה לך כשסמכתי את ידי עליך. ⁷ שכן האלוהים לא נתן לנו רוח של פחד, אלא של גבורה, אהבה ומשמעת-עצמית. ⁸ אם אכן תעורר את המתנה הרוחנית הזאת, לא תתבייש לספר לאחרים על אודות אדוננו, ולמרות היותי כאן בכלא למען ישוע המשיח, לא תתבייש שמא ידעו שאני ידיך, אלא תהיה מוכן לסבול יחד איתי למען האדון, שכן הוא יעניק לך כוח וסבלנות לסבול למענו. ⁹ אלוהים הושיע אותנו ובחר בנו לעבודתו הקדושה לא משום שהיינו ראויים לכך, אלא משום שזו הייתה תוכניתו עוד לפני בריאת העולם; הוא רצה להראות לנו את טוב לבו ואהבתו באמצעות ישוע המשיח. ¹⁰ jaīōnios g166 אלוהים נילה לנו דברים אלה על-ידי בואו של ישוע המשיח

מושיענו, אשר ניצח את המוות והראה לנו את הדרך לחי נצח על-ידי אמונה בו. ¹¹ אלוהים בחר בי להיות שליחו כדי שאבשר לגויים את הבשורה הזאת, וכדי שאלמד אותם את דבר ה'. ¹² מסיבה זאת אני סובל כאן בכלא, אך איני מתבייש בכך, כי אני יודע במי אני מאמין, ואני בטוח שהוא מסוגל לשמור היטב על אשר הפקדתי בידו עד יום שובו. ¹³ נהג לפי דברי האמת שלימדתי אותך, ובמיוחד במה שנוגע לאמונה ולאהבה שהעניק לך המשיח. ¹⁴ בעזרת רוח הקודש ששוכן בקרבך שמור היטב על האוצר שהופקד בידך. ¹⁵ אתה יודע שכל המאמינים אשר באו לכאן מאסיה נטשו אותי; אפילו פולוס והרמוגניס הלכו להם. ¹⁶ רק אוניסיפורוס ביקר אותי פעמים רבות; הוא מעולם לא התבייש בעובדת היותי בכלא. ביקוריו ממש השיבו את רוחי, ולכן יברך האלוהים אותו ואת משפחתו. ¹⁷ למעשה, בהגיעו לרומא הוא חיפש אותי בכל מקום, עד שלבסוף מצאני. ¹⁸ אתה יודע היטב כמה עזר לי אוניסיפורוס באפסוס. יברך אותו האלוהים בברכה מיוחדת ביום שובו של המשיח.

2 טימותיוס, בני, עליך להתחזק בכוח ובחסד שמעניק לך המשיח. ² למד אנשים אחראיים את דברי האמת אשר שמעת מפי בנוכחות עדים רבים, כדי שבבוא הזמן הם ילמדו את האחרים. ³ קבל את חלקך בסבל למען המשיח, כמוני, כחייל גיבור במלחמת ישוע המשיח. ⁴ וכחייל של ישוע המשיח אל תתערב יותר מדי בענייני העולם הזה, כדי שתוכל להשביע את רצונו של מי שניס אותך לצבאו. ⁵ בעשותך את אשר הטיל עליך האדון, עליך לנהוג לפי הכללים שלו. גם הספורטאי לא יזכה בפרס אם לא יתחרה לפי

הכללים! 6 האיכר החרוץ שמעבר את אדמתו העשיר יש כלים שעשויים מזהב ומכסף. ויש זכאי לאכול ראשון את ביכורי הפרי. 7 חשוב גם כלים שעשויים מעץ ומחמר. את הכלים היטב על דברים אלה, ואלוהים יעזור לך היקרים מנישים לאורחים, ואילו בכלים להבינם. 8 לעולם אל תשכח את הבשורה שאני מבשר: תקומתו של ישוע המשיח מן המתים, אשפה. 21 כדי להשתייך לחשוב וליקר – והיותו מושגת דוד המלך. 9 הם כלאו להיות חפץ בעל-ערך לבעל הבית – עליך אותי בבית-הסוהר כמו פושע, משום שהפצתי לטהר את עצמך ולהתרחק מכל חטא. ואז את האמת הזאת, אך דבר האלוהים אינו כלוא! 10 אני מוכן לסבול הכול למען בחירי האלוהים, כדי שגם הם ייושעו ויזכו בכבוד עולמים בישוע המשיח. (jaīōnios g166) 11 אכן נכון השיר: אם מתנו עם המשיח, גם נחיה איתו; 12 אם נסבול למענו, גם נמלוך איתו; אם נתכחש אליו, גם הוא יתכחש אלינו; 13 אף אם לא נאמין, הוא תמיד נאמן, כי אין הוא יכול לכחש בעצמו. 14 הזכר לאנשיך דברים אלה וצווה עליהם, בשם הארון, לא להתווכח על דברים חסרי ערך. ויכוחים כאלה מבלבלים את השומעים ומזיקים להם. 15 שקוד להשביע את רצון ה' – כפועל שאין לו כל סיבה להתבייש בעבודתו, וכאדם שיודע להשתמש בדבר האמת בצורה המועילה ביותר. 16 התרחק מוויכוחים מטופשים אשר מרגיזים ומכעיסים, וכך מביאים לידי חטא. 17 ויכוחים מטופשים

אלה מתפשטים כמו ריקבון ומכאיבים לאנשים שמעורבים בהם. הומניוס ופיליטוס מעוררים ויכוחים כאלה. 18 השניים, שהפנו עורף לאמת, מפיצים את השקר כאילו כבר הייתה תחיית המתים. במעשה זה הם החלישו ובלבלו את אמונתם של אלה שהאמינו להם. 19 אולם דבר אינו יכול לערער את אמת האלוהים; היא עומדת איתנה כסלע שעליו חקוק: "יודע ה' את אשר לו". ו"הקורא לעצמו מאמין באלוהים צריך להתרחק מכל רע". 20 בבית

3 דע לך, טימותיוס, שבאחרית הימים יבואו זמנים קשים. 2 האנשים יהיו אנוכיים ויאהבו רק את עצמם ואת כספם; הם יתהללו בעצמם, יתנאו, יקללו את אלוהים, ימרו את פי הוריהם, יהיו כפויי טובה ויעשו כל מעשה רע. 3 הם יהיו חסרי אהבה וחסרי רחמים; הם ישמיצו אחרים ויהיו חסרי ריסון עצמי. הם יהיו אכזריים ושונאי כל דבר טוב. 4 הם יבגדו בחבריהם, ימהרו לכעוס, יהיו

גאווותנים ויאהבו תענוגות במקום שיאהבו את אלוהים. 5 הם יעמידו פנים כאילו הם מאמינים באלוהים, ואפילו ישתתפו באסיפות הקהילה, אבל הם לא יאמינו למה שישמעו. היוזר מאנשים כאלה! 6 הם מסוג האנשים המתגנבים אל בתי אחרים, ומתחברים עם נערות קלות דעת ומלאות חטאים. הנשלטות

על-ידי תאוותיהן, ומלמדים אותן את תורת השקר שלהם. 7 נערות כאלה תמיד נוטות ללכת אחרי מורים חדשים; הן מוכנות ללמוד מכל אחד, אבל לעולם אינן מסוגלות לבוא לידיעת האמת. 8 כשם שינים וימברים התנגדו למשה רבנו, כך מתנגדים מורי השקר האלה באמת. מחשבותיהם טמאות ומושחתות, והם נלחמים באמונה המשיחית. 9 אך הם לא יגיעו רחוק! יום אחד יתגלה השקר שלהם לכולם – כמו שקרה לחטא של יניס וימברים. 10 אך אתה שימותי, אתה יודע מה אני מלמד, מהו אורח-חיי ומהי מטרתו בחיים. אתה מכיר את אמונתי, סבלנותי, אהבתי והתמודתי. 11 אתה יודע כמה סבלתי כתוצאה מכך שהשפתי את הבשורה. אתה יודע את כל אשר קרה לי כשביקרתי באנטיוכיה, באיקניון ובלוסטרא, אך האדון הצילני מכל הצרות. הרדיפות והסבל. 12 למעשה, כל אלה שיבחרו לשרת את המשיח בחיי קדושה יסבלו מידי שונאיהם. 13 האנשים הרעים ומורי השקר יגבירו את מעשיהם הרעים, וימשיכו להתעות את בני-האדם, כי הם עצמם הותעו על-ידי השטן. 14 אולם אתה, שימותי, המשך להאמין במה שלמדתי. אתה יודע שאלה הם דברי אמת, ושאתה יכול לבטוח באלה מאיתנו שלימדו אותך. 15 עוד בילדותך ידעת והכרת את כתב-הקודש, אשר החכימו אותך והכשירו

4 אני מצווה עליך לפני אלוהים ולפני אדוננו ישוע המשיח, אשר ישפוט את החיים ואת המתים בבואו ובמלכותו: 2 הטף את דבר האלוהים בכל עת – בכל הזדמנות שבאה לידך, בין אם זה נוח או לא. הוכח, הזהר ותקן את אנשיך כשיש צורך בכך; עודד אותם לעשות את הטוב ולמד אותם בסבלנות את דבר ה'. 3 כי יבוא הזמן שהאנשים לא יקשיבו לאמת, ויחפשו מורים שילמדו אותם מה שהם רוצים לשמוע. 4 הם לא יקשיבו לדבר אלוהים, ויפנו בשמחה לאגדות ולשקרים. 5 אבל אתה שמור על קור רוחך, ואל תפחד לסבול למען האדון. הדרך אנשים אחרים לאמונה במשיח, ובצע את כל המוטל עליך על הצד הטוב ביותר. 6 אני אומר לך דברים אלה משום שלא נותר לי זמן רב להיות איתך. שעת קרבה – תוך זמן קצר אעבור מן העולם הזה ואהיה בשמים. 7 נלחמתי את המלחמה הטובה למען האדון, רצתי במרוץ הגדול ותמיד נשארתי נאמן לו. הגיעה העת שאנחה. 8 עתה שמור לי בשמים כתר צדקה אשר האדון, שופט-הצדק, ייתן לי ביום שובו, ולא רק לי, כי אם לכל אלה שמצפים לשובו ככיליון עיניים. 9 אנא, בוא אלי במהירות האפשרית, 10 כי דימס עזב אותי בגלל אהבתו לדברי העולם הזה, והלך לתסלוניקי. קריסקיס הלך לגלטיא.

ושיטוס הלך לדלמטיה. (aiōn g165) 11 רק לוקס
נמצא איתי. הבא איתך את מרקוס. כי אני זקוק
לעזרתו. 12 (גם טוכיקוס איננו כאן, כי שלחתיו
לאפסוס). 13 אנא, הבא איתך את מעילי אשר
השארתי אצל אחינו קרפוס בטרואס, ואת
הספרים, והחשוב ביותר – את כתבי הקלף.
14 אלכסנדרוס חרש הנחושת עולל לי רעות
רבות. ישלם לו אלוהים כנמולו. 15 היזהר
ממנו, כי הוא מתנגד בחריפות לכל מה שאנחנו
מאמינים. 16 כשהביאו אותי למשפט בפעם
הראשונה, איש לא היה כאן כדי לעזור לי;
כולם ברחו להם. (אני מקווה שאלוהים לא
ישפט אותם על כך). 17 אך האדון חיזק אותי
ועזר לי. כדי שאוכל להטיף את הבשורה
באומץ לכל העולם, ובכך הצילני מלוע הארי.
18 אכן, האדון יצילני תמיד מכל רע ויביאני אל
מלכותו בשמים. לאלוהים הכבוד לעולם ועד.
– אמן. (aiōn g165) 19 אנא, מסור דרישת-שלום
בשמי לפריסקה. לעקילס ולאלה שגרים
בביתו של אוניסיפורוס. 20 ארסטוס נשאר
בקורינתוס, ואת טרופימוס השארתי חולה
במיליטוס. 21 השתדל לבוא לכאן לפני בוא
החורף. אובולוס, פודיס, לינוס, קלודיה וכל
האחים דורשים בשלומך. 22 אדוננו ישוע
המשיח יברך אותך ויהיה עם רוחך. – אמן.

1 מאת פולוס. עבדו של אלוהים ושליחו של ישוע המשיח. נשלחתי לחזק ולבנות את אמונתם של המשיחיים וללמדם את אמת אלוהים, שבה הכוח לשנות חיי אדם, כדי שיוכלו לקבל את מתנת חיי הנצח שהבטיח להם ה' עוד לפני בריאת העולם, ואלוהים אינו משקר. (jaiōnios g166) ³ אלוהים החליט כי עכשיו הזמן המתאים לגלות ברבים את הבשורה על אודות בנו, והוא עצמו הטיל עלי את המשימה הזאת וציווה עלי לבצעה למענו. ⁴ אל טיטוס, בני האמיתי באמונה. יברך אותך אלוהים וישכין בלבך שלום ושלווה. ⁵ השארתיד באי-כרתים כדי שתעזור כמיטב יכולתך לתיקון ולחיזוק הקהילות שם, וכדי שבכל עיר תמנה זקנים אשר ימלאו את ההוראות שנתתי לך. ⁶ אלה הן הדרישות מהזקנים – עליהם להיות: בעלי שם טוב וללא דופי (שהרי הם שליחי ה'), בעלים לאישה אחת בלבד, שילדיהם אוהבים את אלוהים, בעלי תדמית טובה, מחונכים היטב וממושמעים, שלא אשמים בשום פשע, ענווים, לא רגזניים, שאינם מרבים בשתיית יין, לא אלימים, שונאי בצע, ⁸ מכניסי אורחים, אוהבים כל דבר טוב, נבונים, ישרי, בעלי ריסון עצמי ⁹ ובעלי אמונה חזקה ויציבה באמת (כדי שיוכלו לעמוד בוויכוח עם מתנגדיהם ולהוכיחם על טעותם). ¹⁰ אנשים רבים מסרבים לשמוע בקול אלוהים, במיוחד בין אלה שטוענים שהמאמינים המשיחיים חייבים לעבור ברית מילה ולקיים את כל ההלכה כדי להיוושע. ¹¹ עלינו לשים קץ לדבר, כי אנשים אלה הרחיקו משפחות רבות מן

האמת אך ורק למען בצע כסף. ¹² אחד מאנשיהם, נביא מכרתים, אמר עליהם: "אנשי כרתים הם שקרנים, חיות אכזריות וגזלנים עצלנים!" ¹³ וזוהי האמת. משום כך דבר אל המאמינים בחומרה הנדרשת ועורר אותם להתחזק באמונתם. ¹⁴ הזהר אותם שלא יקשיבו לסיפורים ולאגדות הרווחות בין היהודים, ושלא ישמעו לאנשים שדוחים את האמת. ¹⁵ אדם טוב מוצא מעלות ויתרונות בכל דבר, ואילו אדם רשע, שאי-אפשר לסמוך עליו, מוצא פגמים וחסרונות בכל דבר, בגלל מחשבותיו הטמאות ותכונותיו הרעות. ¹⁶ אנשים אלה טוענים שהם מאמינים באלוהים, אולם מעשיהם ואורח חייהם אינם מעידים על כך. הם כופרים, עושים מעשי תועבה ואינם מסוגלים לעשות כל מעשה טוב.

2 טיטוס, למד את המאמינים כיצד להיות כראוי את החיים המשיחיים. ² למד את המאמינים הזקנים להיות רציניים ומיושבים בדעתם, להיות נבונים, למשול ברוחם, להכיר באמת ולהאמין בה, ולעשות את כל מעשיהם באהבה ובסבלנות. ³ למד את המאמינות הזקנות לשלוט ברוחן, לעורר כבוד בכל מעשיהן, לא לרכל, לא להוציא דיבה ולא להרבות בשתיית יין, שכן עליהן לשמש דוגמה טובה וללמד מעשים טובים. ⁴ זקנות אלה צריכות ללמד את הבחורות הצעירות למשול ברוחן, לאהוב את בעליהן וילדיהן, ⁵ להיות נבונות וטהורות-מחשבה, לבלות את מרבית זמןן בבית ולשמוע בקול בעליהן, כדי שלא ידברו רעה על האמונה המשיחית. ⁶ דבר גם עם הבחורים: בקש מהם לרסן את עצמם ולהתייחס אל החיים בכובד ראש. ⁷ אתה

בעצמך חייב לשמש להם דוגמה למעשים טובים: כאשר אתה מלמד, עשה זאת ביושר וברצינות. ⁸ דברריך צריכים להיות נבונים והניזונים, כדי שכל מי שירצה להתווכח איתך יתבייש בעצמו, כשייווכח שאינו יכול למצוא בדברריך שום סיבה למתיחת ביקורת. ⁹ דבר גם עם המשרתים והעבדים, ובקש מהם לשמוע בקול אדונייהם, להשתדל להשביע את רצונם, ¹⁰ לא להתחצף ולא לגנוב, אלא להוכיח שאפשר לסמוך עליהם. התנהגות כזאת תביא אנשים רבים לידי הרצון להאמין באדוננו ואלוהינו. ¹¹ כי אלוהים מציע עתה לכל אדם מתנת חיים! תשועת עולמים וחיי נצח! ¹² כאשר מקבלים אנו את המתנה המוצעת לנו, אנו באים להכרה שאלוהים רוצה שנפסיק לחיות חיי חטא, ונפסיק לרדוף אחרי תענוגות העולם הזה ותאוות הבשר, ולעומתם נחיה חיים ישרים, נאהב את אלוהים באמת ובתמים, ¹³ *jaion g165* (jaion g166) ⁸ כל עיניים להופעת אלוהינו הנפלא ומושיענו ישוע המשיח בכבוד והדר. ¹⁴ אלוהים גזר עליו למות, כדי שמותו יכפר על מעשינו הרעים וישחררנו מהשעבוד ליצר הרע שלנו. וכל זאת כדי לטהר אותנו ולעשותנו לעם נבחר ואהוב על אלוהים, עם שמוכן לעשות מעשים טובים. ¹⁵ טיטוס, עודד את אנשיך לקיים דברים אלה הלכה למעשה. זכותך (וגם חובתך) להעיר להם ולתקן אותם היכן שיש צורך בכך. אל תניח לאיש לזלזל בדברים האלה!

3 הזכר למאמינים שעליהם לציית לשלטונות ולנציגיהם, ושעליהם להיות מוכנים תמיד לעשות מעשים טובים. ² עליהם להימנע

מרכילות, הוצאת דיבה ומריבות, ולעומת זאת להיות עדינים ולהראות ענווה אמיתית לכולם. ³ גם אנחנו היינו פעם טיפשים ולא שמענו לקול אלוהים; אנשים שונים הוליכו אותנו שולל, וגרמו לכך שנשתעבר לתשוקות וליצרים שלנו. התקופה ההיא הייתה נוראה; היינו חסרי־שלווה ומנוחת, מלאי קנאה וטינה. שנאנו את כולם וכולם שנאו אותנו. ⁴ אך כאשר אלוהים מושיענו גילה לנו את טוב לבו ואהבתו, ⁵ הוא הושיע אותנו, לא בגלל המעשים הצדיקים שעשינו, אלא מתוך רחמיו. הוא רחץ אותנו מחטאינו, ונתן לנו לידה חרשה וחיים חדשים באמצעות רוח הקודש. ⁶ אלוהים עשה זאת בזכות קורבנו של ישוע המשיח, ⁷ ובחסדו הרב הצדיק אותנו ונתן לנו חלק ונחלה בחיי הנצח, שלהם אנו מצפים. ⁸ *jaionios g166* כל הדברים שאמרתי לך הם נכונים. הדגש את חשיבותם כדי שהמאמינים יהיו זהירים יותר ויעשו תמיד מעשים טובים, לא רק משום שזו חובתם, אלא משום שזה גם מועיל! ⁹ הימנעו מוויכוחי סרק ומוויכוחים בנושאים השנויים במחלוקת; הימנעו מוויכוחים ומריבות בנוגע לקיום מצוות התורה, שכן הם מיותרים, חסרי־תועלת וגורמים רק נזק. ¹⁰ אם מישהו מכם גורם לסכסוכים ולחילוקי דעות, הזהירו אותו פעם או פעמיים ולאחר מכן עזבוהו למשך החורף. ¹³ זינס, עורך־הדין, ואפולוס עומדים לצאת למסעם. עזור להם כמיטב יכולתך, ודאג לכך שהמאמינים יספקו את

כל צרכיהם. 14 כי על המאמינים לבטא את
אמונתם במעשיהם הטובים ובהגשת עזרה.
15 כולם כאן מוסרים דרישת שלום. מסור
בבקשה דרישת שלום חמה לכל המאמינים
בכרתים. יברך אתכם אלוהים. – אמן.

אֶל-פִּילִימוֹן

להיות שלך לתמיד. (jañios g166) 16 הוא לא

יהיה יותר סתם עבד, אלא משהו חשוב יותר – אח אהוב, ובמיוחד אהוב עלי. מעתה יגדל ערכו בעיניך. שכן אין הוא סתם עבד, אלא גם אחיך במשיח. 17 אם אתה באמת חושב אותי לידיד טוב שלך, אנא, קבלהו בחמימות כשם שהיית מקבל אותי לו אני הייתי בא. 18 אם אוניסימוס גרם לך נזק כלשהו בעבר או גנב ממך משהו, זקוף זאת לחובתי. 19 ואני מתחייב בזאת לשלם את כל מה שמגיע לך. (הריני מאשר בכתב ידי שאני ערב לכל מעשיו של אוניסימוס). איני צריך להזכיר לך כמה אתה חייב לי; אתה חייב לי כל-כך הרבה אפילו את חייד! 20 אחי היקר, אנא עשה את המעשה הנעלה הזה אשר יגרום לי שמחה רבה, ואני אודה לאלוהים מעומק לבי. 21 כתבתי לך מכתב זה כי אני בטוח שתמלא את בקשתי. (ואף למעלה מזאת). 22 אתה כבר יכול להכין למעני את חדר האורחים. כי אני מקווה שאלוהים יענה לתפילותיכם ויאפשר לי לבקר אתכם בקרוב. 23 דרישת שלום לך מאפפרס שנמצא איתי בכלא. גם הוא נאסר רק בגלל שסיפר לאנשים על ישוע המשיח. 24 גם עוזרי מרקוס, אריסטרקוס, דימוס ולוקס מוסרים דרישת שלום חמה. 25 חסד האדון ישוע עם רוחכם.

1 אל פילימוֹן. עוזרנו היקר והאהוב, אל הקהילה שמתאספת בביתך, אל אחותנו אפיה ואל ארכיפס, שהוא חבר במלחמתנו למען המשיח. מאת פולוס, שיושב במאסר באשמת הפצת הבשורה על ישוע המשיח, ומאת טימותיוס אחינו. 3 שלום וברכה מאת אלוהינו ואדוננו ישוע המשיח. 4 פילימוֹן היקר, אני מודה תמיד לאלוהים כאשר אני מתפלל בעדך, 5 כי אני ממשיך לשמוע על אמונתך במשיח ישוע ואהבתך לכל עם אלוהים. 6 אני מתפלל שכאשר תספר לאנשים שונים על אמונתך באדון, הם יבחינו בתכונותיך הטובות ובברכות שהשפיע עליך האדון, וגם הם יאמינו בישוע המשיח. 7 אחי היקר, אהבתך הייתה לי לשמחה ונחמה, שכן מעשיך הטובים עודדו מאוד את המאמינים. 8 ברצוני לבקש ממך לעשות לי טובה. למעשה אני רשאי לצוות עליך למלא את בקשתי בשם ישוע המשיח, כי חובתך למלא אותה. אך אני, פולוס הזקן שיושב בכלא למען המשיח, אוהב אותך ומעדיף לבקש ממך במקום לצוות עליך. 10 בקשתי היא שתתנהג יפה עם אוניסימוס. כאן בכלא הדרכתני אותו אל האדון ישוע המשיח, ועתה אוניסימוס מאמין בו. 11 אוניסימוס (פירוש השם: רב־תועלת) לא הועיל לך בעבר, אך מעתה ואילך יהיה לתועלת רבה לשנינו. 12 בצער רב ניפרד אני מבני באמונה, שהוא בבת עיני, ומחזירו אליך. 13 חפצתי שישאר לעזור לי כאן בבית הכלא. 14 אך לא רציתי לכפות עליך את רצוני. 15 אני מציע שתסתכל על המצב כך: אוניסימוס עזב אותך לזמן קצר כדי שעכשיו, בשובו, יוכל

אֱלֹהֵי-הָעִבְרִים

אשר אמר לבנו: "שב לימיני עד אשית אוֹיְבֶיךָ
הָדָם לרגליך?" 14 לא! כי המלאכים הם רק
רוחות שרת. אשר נשלחו לעזור ולהשגיח על
העתידים להיושע.

2 עלינו להקדיש תשומת-לב רבה לאמת
אשר שמענו, כדי שלא נסטה ממנה בשום
פנים ואופן! 2 שכן אם דברי התורה שמסרו
המלאכים למשה רבנו הוכחו כדברי אמת,
וכל מי שלא ציית להם קיבל את העונש שמגיע
לו, 3 כיצד נימלט אנחנו מעונש, אם נתעלם
מהישועה הנפלאה הזאת שהוכרזה על-ידי
האדון, ושסופרה לנו מפי עדים אשר שמעוה
מפיו? 4 אלוהים עצמו העיד עליה והראה לנו
שזוהי בשורת אמת, באמצעות אותות, נסים,
נפלאות ועל-ידי העובדה שהעניק, כרצונו,
מתנות וכישרונות מאת רוח הקודש לכל
המאמינים בבשורה. 5 העולם הבא שעליו
אנו מדברים לא יהיה בשליטת המלאכים,
6 שהרי דוד אומר לאלוהים: "מה אנוש כי
תזכרנו, ובן-אדם כי תפקדנו? 7 ותחסרהו
מעט ממלאכים, וכבוד והדר תעטרהו, 8 כל
שתה (הנחת) תחת רגליו". שימו לב שכתוב
כי אלוהים הניח לרגליו הכול; אין דבר שלא
הוכנע והונח לרגלי המשיח! עדיין לא ראינו
את הכול מונח לרגליו, 9 אך אנו רואים את
ישוע – שלזמן מה נהיה נחות מהמלאכים
– מעוטר על-ידי אלוהים בהדר ובכבוד,
משום שסבל למעננו עד מוות. כן, על-שום
חסרו של אלוהים טעם המשיח מוות בעד
כל אדם בעולם. 10 האלוהים, שעל-ידו
ולכבודו קיים הכול, מצא לנכון להביא סבל
על ישוע, כי במעשה זה הושיע אנשים רבים
מספור. ובאמצעות הסבל נעשה ישוע, שר
ישועתנו, מושלם וראוי לתפקידו. 11 אנחנו

1 לפני שנים רבות דיבר אלוהים אל
אבותינו באמצעות הנביאים בדרכים שונות,
וסיפר להם, שלב אחרי שלב, על תוכניותיו.
2 אך עתה, באחרית הימים, דיבר אלינו
אלוהים באמצעות בנו, אשר בידו הפקיד
את הכול ועל-ידו ברא את העולם ואת כל
אשר בו. 3 jaiōn g165(בן-האלוהים מקרין את
זוהר כבוד האלוהים; הוא צלם תכונותיו
של אלוהים, ובכוח דברו הוא נושא את
העולם כולו. לאחר שהקריב את עצמו
למעננו, כדי לטהר אותנו מחטאינו, עלה בן
האלוהים למרומים וישב לימין האלוהים.
4 בזאת הוכיח שהוא בעל חשיבות גדולה
מכל המלאכים, ואלוהים אישר עובדה זאת
כשהעניק לו את השם: "בן-אלוהים" – שם
שלא הוענק לאף מלאך! 5 לאיזה מלאך
אמר אלוהים אי-פעם: "בני אתה, אני היום
ילדתיך"? או "אני אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן"? 6 כשהציג אלוהים לפני העולם את
בנו בכורו, את ישוע המשיח, אמר: "השתחו
לו כל-מלאכי אלוהים". 7 ועל המלאכים
אלוהים אומר: "עושה מלאכיו רוחות, משרתיו
אש לוהט". 8 אך לבנו הוא אומר: "כסאך,
אלוהים, עולם ועד, שבט מישר שבט מלכותך.
9 jaiōn g165(אהבת צדק ותשנא רשע, על כן
משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברידך".
10 גם במקום אחר אנו מוצאים רמז לעליונותו
של הבן: "אתה, אדוני, לפני הארץ יסדת,
ומעשה ידיך שמים. 11 המה יאבדו, ואתה
תעמד; וכולם כבגד יבלו. 12 כלבוש תחליפם,
ויחלפו. ואתה הוא ושנותיך לא יתמו". 13 האם
אמר אלוהים אי-פעם לאחד המלאכים את

שקודשנו על-ידי ישוע, כולנו בנים לאותו אב ולכן ישוע אינו מתבייש לקרוא לנו אחים. – בתנאי שנשמור על אומץ-לבנו עד הסוף 12 כפי שאמר: "אספרה שמך לאחי, בתוך קהל אהללך". 13 במקום אחר הוא אומר: "קויתי לו". והוא גם אומר: "הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה'". 14 מכיוון שאנחנו, הילדים, עשויים בשר ודם, גם המשיח לבשר דמות בשר ודם, כדי שעל-ידי מותו יכריע את השטן אשר לו שליטה על המוות. 15 בדרך זאת שיחרר המשיח את כל אלה שהיו משועבדים לפחד מן המוות במשך כל ימי חייהם. 16 כולנו יודעים שהמשיח לא בא בדמות מלאך, אלא בצורת אדם מזרע אברהם – כיהודי. 17 ישוע צריך היה להידמות לאחיו בכל דבר, כדי שיוכל להיות כוהן גדול, רחמן ונאמן, שמכפר על חטאינו בעיני אלוהים. 18 מכיוון שהמשיח עצמו סבל והתענה כשהשטן ניסה לפתותו, הוא יכול לעזור עתה לכל אלה שעומדים בניסיונות ובפיתויים.

3 לכן, אחים יקרים, אשר אלוהים קרא לכם והקדיש אתכם לשירותו, ברצוני שתתכוננו אל ישוע המשיח שהוא שליח ה' והכוהן הגדול של אמונתנו. 2 המשיח היה נאמן לאלוהים אשר מינהו לתפקיד הכוהן הגדול, כשם שמשח רבנו שרת בנאמנות בבית ה'. 3 אך כבודו של ישוע גדול מכבודו של משה, כשם שבנאי שבונה בית לתפארת זוכה לשבחים רבים יותר מהבית עצמו. 4 אמנם לכל בית יש בנאי, אך בונה הכול הוא האלוהים. 5 משה שרת את ה' בנאמנות בכל ענייני המשכן – שהוא בית אלוהים – אולם משה היה משרת בלבד, ותפקידו היה לרמוז על הדברים שאלוהים עמד ליומר בעתיד. 6 ואילו המשיח, בנו הנאמן של אלוהים, שולט באופן מוחלט על בית

4 הבטחת אלוהים, שמאפשרת לכל אדם להיכנס אל מקום מנוחתו, עדיין בתוקף, אך עלינו להיזהר פן נחמיץ את ההזדמנות להיכנס

אל מנוחתו זאת. ² כי בשורת אלוהים שמודיעה מחרב פיפיות, חודר למעמקי מחשבותינו לנו על ישועתו נמסרה גם לבני־ישראל, ותשוקותינו, ומגלה את מזימותינו ומניעינו. בימי משה, אך היא לא הועילה לבני־ישראל ¹³ כן, אלוהים יודע הכול על כולם בכל מקום. משום שלא האמינו בה. ³ הכתוב אומר כל מעשינו ומזימותינו גלויים וחשופים לפני שרק המאמינים והבוטחים באלוהים – ואנחנו אלוהים – יכולים לבוא אל מקום מנוחתו. התנהגותנו. ¹⁴ אך היות שיש לנו כהן גדול, ישוע אלוהים נשבע כי אלה שאינם מאמינים בו לא יבואו לעולם אל מקום מנוחתו. אל תחשבו, לנו, לעולם אל נחדל לבטוח בו! ¹⁵ הכהן חלילה, שמקום מנוחתו לא היה מוכן בזמנו! הגדול שלנו מבין את חולשותינו, שכן הוא מקום מנוחתו היה מוכן מאז בריאת העולם, עצמו התנסה כמונו באותם פיתויים, אך הוא ⁴ כפי שכתוב בבראשית: "וישב ביום השביעי לא חטא מעולם." ¹⁶ משום כך, הבה נתקרב מכל מלאכתו. ⁵ אף־על־פי־כן לא באו בני־ישראל אל מנוחתו, כי אלוהים אמר: "הם לא יבואו אל מנוחתו." ⁶ אך הבטחת אלוהים עדיין בתוקף, ויש הבאים אל מנוחתו – אך לא אלה שהחמיצו את ההזדמנות הראשונה, שכן הימרו את פי ה'. ⁷ משום כך קבע אלוהים מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו: היום! שנים רבות לאחר הזמנתו הראשונה הודיע לנו אלוהים על מועד נוסף זה באמצעות דוד המלך, אשר אמר: "היום אם בקולו תשמעו, אל תקשו לבבכם!" ⁸ אילו מקום מנוחתו של אלוהים היה ארץ־ישראל, הוא לא היה קובע מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו, שהרי יהושע כבר הביא את בני־ישראל אל ארץ־ישראל. ⁹ לפיכך, לעם־אלוהים עדיין צפויה מנוחה שלמה. ¹⁰ כי מי שנכנס אל מנוחת אלוהים שובת מכל מעשה ומכל מלאכה, כשם שאלוהים שבת מכל מלאכתו לאחר שסיים את בריאת העולם. ¹¹ הבה נשתדל כמיטב יכולתנו להיכנס אל מקום מנוחתו של אלוהים, כדי שאיש מאיתנו לא ייכשל ולא ימרה את פי אלוהים, כפי שעשו בני־ישראל. ¹² כי דבר־אלוהים מלא כוח וחיים, חד

5 כשאדם נבחר לשרת ככהן גדול, תפקידו לייצג את בני־האדם לפני אלוהים – עליו להקריב לאלוהים מנחה וקורבנות בעד־חטאיהם. ² על הכהן הגדול להיות רחמן ולהתייחס אל החוטאים ברוך ובהבנה, שכן הוא עצמו אינו אלא אדם ועלול לחטוא כמוהם. ³ מסיבה זאת עליו להקריב קורבנות בעד חטאי העם ובעד חטאי עצמו. ⁴ עלינו לזכור שאיש אינו יכול למנות את עצמו לתפקיד הרם והנכבד של הכהן הגדול. רק אלוהים עצמו ממנה את הכהן הגדול, כשם שמינה את אהרון לפני שנים רבות. ⁵ גם המשיח לא מינה את עצמו לתפקיד הכהן הגדול; המשיח נבחר לתפקידו על־ידי האלוהים אשר אמר אליו: "בני אתה, אני היום ילדתיך". ⁶ ובמקום אחר אמר לו אלוהים: "אתה כהן לעולם, על דברתי מלכ־צדק". ⁷ jaion g165 כאשר חי המשיח על־פני האדמה בדמות אדם, הוא התפלל והתחנן בבכי ובדמעות לפני אלוהים שיושיעו מתוך הלחצים, הניסיונות והייסורים של המוות לניצחון התחייה. אלוהים שמע

לתפילתו, כי המשיח אהב את אלוהים וציית לו תמיד. 8 אף כי ישוע היה בן־אלוהים, היה עליו 7 אדמה שסופנת את הגשם שיורד עליה, ללמוד ציות על־ידי סבלו וייסוריו. 9 לאחר שהוכיח את עצמו מושלם לפני האלוהים, נעשה ישוע מקור ישועת עולמים לכל המצייתים לו, (jaīnīos g166) 10 והוא זה שאלוהים מינה ככהן הגדול כמו מלכ־צדק. 11 יש לי עוד הרבה לספר לכם בנושא זה, אך קשה לי להסביר לכם, כי נהייתם קשי־הבנה. 12 במקום שאתם, המאמינים הוותיקים, תלמדו את האחרים, אתם בעצמכם זקוקים עדיין למורים שילמדו אתכם את האלף־בית של בשורת האלוהים. אתם עדיין כתינוקות שזקוקים לחלב ולא למזון מוצק. 13 ומי שחי על חלב אינו מסוגל לעכל את דבר ה', ואינו יודע להבחין בין טוב לרע, כי טרם התבגר. 14 מזון רוחני מוצק מיועד למבוגרים באמונה, אשר מתוך ניסיון למדו להבחין בין טוב לרע.

6 הבה נשאיר מאחורינו את האלף־בית של בשורת המשיח, ונתקדם ללימוד מעמיק יותר של תורתו. איננו צריכים לשוב ולהדגיש את החשיבות של חזרה בתשובה ממעשים רעים ושל אמונתנו בה'. 2 איננו צריכים לשוב וללמד אתכם את יסודות תורת הטבילות, סמיכת ידיים, תחיית המתים ומשפטו של אלוהים. (jaīnīos g166) 3 בעזרת אלוהים נתקדם עתה באמונתנו. 4 אם הבנתם פעם את משמעות דברי אלוהים, טעמתם מטיב השמים, קיבלתם את רוח הקודש, 5 האמנתם בדבר־אלוהים וקיימתם אותו, הרגשתם בכוחו ובטובו, aiōn) 6 ולמרות כל זאת פניתם לו עורף, אין לכם כל אפשרות לחזור בתשובה כפי שנהגתם לראשונה. מדוע? מפני שבבגידתכם במשיח אתם חוזרים וצולבים אותו כביכול, וכך

ולמחסה, יכולים עתה להתעורר ממקור כוחו ומהתקווה שבהבטחתו. 19 תקווה זו שבה אנו אווזים היא כעונג בטוח לנפשותינו, והיא מחברת אותנו אל אלוהים עצמו מאחורי פרוכת השמים. 20 מקום שאליו הלך המשיח לפנינו, בתפקידו הרם ככהן הגדול במעמד מלכי־צדק, כדי לסנר עלינו לפני אלוהים.

(jaïōn g165)

מלכי־צדק? מדוע לא במעמד אהרון, שהייתה דרגתם של כל שאר הכהנים? 12 התשובה היא: כיוון שאם יש שינוי בכהונה, צריך לשנות גם את התורה. 13 כולנו יודעים שישוע המשיח לא השתייך לשבט לוי, אלא לשבט יהודה, אשר אנשיו מעולם לא עסקו בתפקידי כהונה, שכן משה מעולם לא מינה אותם לכך. 15 אם כן, אנו יכולים לראות בבירור ששיטתו של אלוהים השתנתה: המשיח, שהוא הכהן הגדול בדרגת מלכי־צדק, 16 לא נתמנה לתפקידו על־פי הישן שמחייב השתייכות לשבט לוי, כי אם על־פי הכוח של חיים נצחיים, 17 ועדות לכך אנו מוצאים בתהלים: "אתה כוהן לעולם, על דברתי מלכי־צדק". (jaïōn g165) 18 השיטה הישנה, לפיה עבר תפקיד הכהונה בירושה מאב לבן, נתבטלה, משום שהוכיחה את עצמה כחלשה ובלתי־יעילה. 19 התורה לא תיקנה את טבע האדם ולא הושיעה איש. מאידך, אלוהים העניק לנו תקווה טובה יותר: ישוע המשיח שמאפשר לנו להתקרב אל אלוהים. 20 אלוהים נשבע שהמשיח יהיה כהן לנצח, אף כי מעולם לא נשבע לכהנים אחרים. 21 רק למשיח אמר אלוהים: "נשבע ה' ולא יינחם: 'אתה כהן לעולם, על דברתי מלכי־צדק'". (jaïōn g165) 22 בזכות שבועה זאת, המשיח הוא ערובה חיה לברית טובה יותר.

7 אותו מלכי־צדק היה מלך העיר שלם וכהן לאל עליון. כשחזר אברהם מהקרב שבו ניצח מלכים רבים, יצא מלכי־צדק לקבל את פניו וברך אותו. 2 ואילו אברהם העניק לו מעשר מכל השלל שלקח. מלכי־צדק פירושו: מלך הצדקה, אך הוא גם מלך השלום, שכן שלם פירושו שלום. 3 אין לנו כל מסמך שמעיד על ייחוסו של מלכי־צדק; לא אב ולא אם, וגם לא ידוע לנו דבר על לידתו ועל מותו. חייו דומים לחיי בן־האלוהים וכהונתו עומדת לנצח. 4 הבה נבחן את גדולתו של מלכי־צדק: (א) אפילו אברהם אבינו העניק לו מעשר משללו. 5 אילו היה מלכי־צדק כהן משבט לוי, היה אברהם חייב לתת לו מעשר, כפי שבמרוצת הזמן ציוותה התורה על בני־ישראל לפרנס את הכהנים שהקדישו את חייהם לעבודת אלוהים. 6 מלכי־צדק לא השתייך למשפחת בני־לוי, ובכל זאת נתן לו אברהם מעשר. (ב) מלכי־צדק ברך את אברהם – שלו ניתנה הבטחת ה' – 7 וכפי שאנו יודעים, גדול מי שמברך ממקבל הברכה. (ג) 8 בכהונת הלויים היו מקבלי המעשר אנשים של בשר ודם, אשר מתו בבוא העת, ואילו על מלכי־צדק אנו קוראים כאילו הוא חי לעולם. (ד) 9 אפשר אף לומר שלוי עצמו –

23 הכוהנים הקודמים היו רבים במספר, מפני שמוותם מנע מהם להמשיך בתפקידם לנצח. נפלאות יותר. 7 אילו הייתה הברית הראשונה 24 ואילו המשיח מחזיק בכהונתו לנצח, מפני שלחיו אין סוף. (jaion g165) 25 מסיבה זאת יכול המשיח להושיע את כל מי שבא אל אלוהים באמצעותו, ומאחר שהוא חי לנצח, תמיד יסננר עלינו לפני אלוהים. 26 אם כן, המשיח הוא כהן גדול המתאים בדיוק לצרכינו: קדוש, חסר־דופי, מושלם, טהור ונבדל מחוטאים. כן, זהו משיחנו שקיבל מקום כבוד בשמים. 27 הוא אינו צריך להקריב מדי יום קורבנות עבור חטאיו וחטאי העם – כמנהג הכוהנים האחרים – שכן המשיח הקריב קורבן אחד לתמיד: המשיח הקריב את עצמו. 28 התורה מינתה אנשים חלשים כמונו לשרת ככוהניה הגדולים, ואילו שבועת ה', שניתנה לאחר מתן התורה, מינתה את בן־אלוהים המושלם לכוהן נצחי. (jaion g165)

8 לסיכום דברינו: יש לנו כהן גדול אידיאלי שיושב עתה לימין האלוהים בשמים. 2 ומשרת במקדש האמיתי שהוקם על־ידי אלוהים ולא על־ידי אדם. 3 מכיוון שכל כהן צריך להקריב מנחות וזבחים, גם המשיח צריך להקריב קורבן כלשהו. 4 אילו המשיח היה חי עדיין על־אדמות, לא היו מתירים לו לשרת ככהן, משום שהכוהנים כאן על־אדמות מקריבים את הקורבנות על־פי חוקי התורה. 5 כוהנים אלה משרתים רק את הדגם וההעתק של מה שקיים בשמים, כי לפני שהחל משה לבנות את משכן אלוהים על־פני האדמה, ציווה עליו אלוהים לבנות את המשכן בדיוק לפי הדגם וההעתק שהראה לו על הר סיני. 6 אך לכהן הגדול שלנו יש כהונה חשובה הרבה יותר מזו של כוהני הברית־הישנה, שכן הוא מתווך

9 לברית הראשונה בין אלוהים לבין בני־ישראל היו חוקים וכללים לעבודת ה', והיה משכן על־פני האדמה. 2 המשכן היה מחולק לשניים: משכן חיצוני ומשכן פנימי. במשכן החיצוני היה מקום שנקרא "קודש", ובו היו מנורת הזהב והשולחן שעליו מערכת לחם־הפנים. 3 בתוך המשכן החיצוני היה מסך (הפרוכת), ומעברו המשכן הפנימי שנקרא "קודש הקודשים". 4 לפני קודש הקודשים היה מזבח זהב להקטרת קטורת, ובתוכו ארון־הברית שכולו מצופה זהב. בתוך ארון־הברית היו לוחות הברית, צנצנת זהב שהכילה מן, ומטה אהרון שפרח.

מעל ארון-הברית היו דמויות של שני ואפר הפרה האדומה לטהר את גוף החוטאים. מלאכי כבוד, שנקראים "כרובים", וכנפיהם 14 אנו יכולים להיות בטוחים שדם המשיח, סוככות על כיסוי הזהב של הארון – כיסוי אשר על-ידי רוח הקודש הנצחי הקריב את הנקרא "כפורת". לא ארחיב עתה את הדיבור על כל אחד מאלה. 6 בתנאים אלה יכלו תמיד הכהנים להיכנס אל המשכן החיצוני כדי לבצע את תפקידם. 7 אך אל המשכן הפנימי, אל קודש הקודשים, יכול היה להיכנס רק הכהן הגדול, ורק פעם אחת בשנה. בכל פעם שנכנס אל קודש הקודשים היה עליו להתזדמן על הכפורת ולפני הכפורת, כקורבן לאלוהים – קורבן שמכפר על שגיאותיו וחטאיו של הכהן הגדול עצמו ושל כל העם. 8 רוח הקודש רוצה ללמדנו שלפי הברית הישנה, כל עוד היה קיים המשכן החיצוני, והייתה קיימת השיטה המתירה רק לכהן הגדול את הגישה לקודש הקודשים, הציבור הרחב אינו יכול להתקרב לאלוהים. 9 דבר זה בא ללמדנו שהמנחות והזבחים, שהוקרבו לפי השיטה נחתמה בדם. 19 לאחר שמשה קרא לפני הישנה, לא הצליחו לטהר את לבו של החוטא אשר הקריב את הקורבנות. 10 מדוע? מפני שהתורה עוסקת רק בטקסים מסוימים: בענייני מאכל, משקה, טהרת הגוף וכן הלאה, וטקסים אלה יכלו לטהר באופן חיצוני ופיזי בלבד. 21 אשר כרת ה' עמכם. 20 ובעשותו זאת אמר: "הנה דם הברית משום כך תפקידם זמני בלבד – עד שיבוא המשיח ואיתו הברית החדשה. 11 כאשר בא המשיח ככהן הגדול של הברית החדשה, הוא עבר דרך המשכן המושלם והאמיתי בשמים – משכן שנבנה לא בידי אדם, שכן אינו מיועד לעולם הזה. 12 וכשנכנס אל קודש הקודשים הביא איתו לא דם שעירים ועגלים, אלא את דמו שלו אשר התז על הכפורת אחת ולתמיד, וכך הבטיח לנו ישועה נצחית. (aiōnios g166) 13 אם לפי התורה יכלו דם הפרים והשעירים

על־אדמות, ואשר הוא רק העתק של המשכן האמיתי: המשיח נכנס אל המשכן האמיתי אינו חפץ בדם הפרים והשעירים, ועל כן שנמצא בשמים. כדי לייצג אותנו לפני אלוהים. הכין למשיח גוף שיוקרב כקורבן. 7 ועוד 25 נוסף לכך, המשיח לא הקריב את עצמו אמר: "הנה באתי – במגילת ספר כתוב עלי פעמים רבות, כמנהג הכהן הגדול שהקריב – לעשות רצונך, אלוהי". 8 לאחר שאומר מדי שנה את דם הקורבנות בקודש הקודשים. המשיח כי אלוהים אינו חפץ בדם הפרים 26 אילו היה על המשיח להקריב את עצמו מדי שנה, מברית העולם, היה עליו להתענות ולמות שוב ושוב. אולם עובדה היא שהמשיח בא אלינו באחרית הימים והקריב את עצמו פעם אחת ולתמיד, כדי שמותו בעדנו יבטל את כוח החטא שבתוכנו. 27 jaïōn g165(כשם שכולנו יודעים בביטחון שנזר על בני־האדם למות פעם אחת, ולאחר מכן להישפט על־ידי אלוהים. 28 כך אנו בטוחים שהמשיח הוקרב פעם אחת בלבד ככפרה על חטאינו. אך הוא יבוא אלינו שנית – הפעם לא כדי לסלוח לחטאינו, אלא כדי להשלים את ישועתם של כל המצפים לו.

10 התורה רק רומזת על הברכות שהביא לנו המשיח; התורה עצמה לא יכלה לתת את אותן הברכות, ולכן לא היה בכוחה לטהר באופן מוחלט את מקריבי הקורבנות שבאו מדי שנה. 2 אילו יכלה התורה לטהר אותם באופן מושלם, אזי היה מספיק קורבן אחד: מקריבי הקורבנות היו מקבלים סליחת חטאים פעם אחת ולתמיד ומצפונם היה נקי מחטא. 3 אולם המציאות שונה: הקורבנות שהקריבו החוטאים מדי שנה הזכירו להם שוב ושוב את אשמתם וחטאיהם, במקום שיטהרו אותם! 4 מדוע? מפני שדם הפרים והשעירים אינו יכול לטהר מחטא. 5 משום כך, כאשר בא המשיח לעולם אמר: "זבח ומנחה לא חפצת, גוף כוננת לי, 6 עולה וחטאה לא שאלת".

פנימה – אל אלוהים עצמו – בלב שלם בעצמכם השתתפתם בצערם של הסובלים ובביטחון מלא. מתוך ידיעה שלבנו ונפשנו כמוכם. ³⁴ ריחמתם על אחיכם שהושלכו וטהרו על-ידי דם המשיח שנשפך, וגופנו נרחץ במים טהורים. ²³ עתה יכולים לנו לצפות רכושכם ננול, כי ידעתם שמצפה לכם בשמים לישועה שהבטיח לנו אלוהים. אין לנו כל ספק שאלוהים באמת יקיים את הבטחתו, ואנו יכולים להכריז על כך לפני כולם. ²⁴ כהוקרה על כל מה שאלוהים עשה למעננו, הבה נקדיש תשומת-לב איש לרעהו, נעודד ונאהב איש את אחיו ונעזור זה לזה. ²⁵ אל תזניחו את אסיפות הקהילה שלכם כפי שנוהגים אחדים מכם, אלא השתדלו כמיטב יכולתכם לעזור לאמונת הזולת. במיוחד עתה כשאנו רואים שקרב יום בואו של המשיח. ²⁶ אם אנו חוטאים בזדון לאחר שידענו את האמת והאמנו במשיח, יותר. ³⁹ אבל אנחנו איננו מן הנסוגים ואיננו קורבנו של המשיח אינו מכפר על חטאינו. ²⁷ מי שדחה את המשיח לאחר שידע את האמת, יוכל לצפות רק לעונש נורא – עונש שיבוא בעקבות זעמו של אלוהים אשר ישמיד את כל אויביו. ²⁸ הרי אם אדם ססירב לקיים את תורת משה נידון למוות ללא רחמים (בתנאי ששניים, שלושה עדים ראוהו בחטאו). ²⁹ תארו לעצמכם מה נורא יהיה עונשם של אלה שרומסים ברגליהם את בן-האלוהים, שמחלים את דם הברית הקדוש, ושמהרפים את רוח הקודש שמביא רחמים לבני-האדם. ³⁰ כי אנו מכירים היטב את מי שאמר: "לי נקם ושלם". ו"ידין ה' עמו". ³¹ מה נורא ליפול בידי אלוהים חיים! ³² לעולם אל תשכחו את הימים הנפלאים שבהם למדתם לראשונה על המשיח. לאחר שנפקחו עיניכם וראיתם את האמת נשארתם נאמנים למשיח, אף כי מחיר הנאמנות הזאת היא סבל נורא. ³³ לפעמים לענו לכם והכו אתכם, ופעמים אחרות אתם

11 מהי אמונה? אמונה היא ביטחון מלא בדברים שלהם אנו מקווים, ומצב שבו אנו משוכנעים במציאותם של דברים שאיננו יכולים לראותם. ² אבותינו זכורים לטובה בשל אמונתם הגדולה באלוהים. ³ על-ידי אמונה באלוהים אנו מקבלים את העובדה שהעולם כולו נברא בפקודת ה', אשר ברא את כל מה שאנו רואים מדברים בלתי-נראים. ⁴ jaiōn g165(חבל – בשל אמונתו הביא חבל לה' קורבן טוב מזה של קין. כאשר קיבל ה' את מנחתו של חבל העיד למעשה שהחבל צדיק בעיניו. למרות שהחבל מת לפני שנים רבות יכולים אנו עדיין ללמוד ממנו שיעור באמונה. ⁵ חנוך – בזכות אמונתו של חנוך העלה אותו אלוהים לשמים בלי שימות. חנוך נעלם לפתע מן העולם הזה, מפני שאלוהים לקחו. עוד

לפני שעלה חנוך לשמים נאמר עליו שמצא אפשרות לשוב אליו, 16 אך הם לא רצו לשוב; חן בעיני אלוהים. 6 בלי אמונה לא תוכל נפשם יצאה אל הבית השמימי. עתה אלוהים למצוא־חן בעיני אלוהים. מי שרוצה להתקרב אינו מתבייש להיקרא אלוהיהם, שהרי הכין לאלוהים חייב להאמין שיש אלוהים, ושהוא להם עיר בשמים. 17 גם כאשר ניסחו ה' בטח גומל למחפשים אותו באמת. 7 נוח – מתוך בו אברהם והאמין להבטחותיו, ומשום כך אמונה ציית נוח לאזהרת אלוהים בדבר היה מוכן להקריב את בנו יחידו. 18 אכן, העתיד להתרחש. אף כי לא היה סימן למבול אברהם היה מוכן להקריב את יצחק אשר האמין נוח לה', ובלי לבזבז זמן בנה תיבה דרכו הבטיח לו אלוהים: "ביצחק ייקרא לך כדי להציל את בני־משפחתו. אמונתו של נוח זרע". 19 אברהם האמין שאילו מת יצחק היה באלוהים הייתה ניגוד מוחלט לחוסר־האמונה אלוהים משיב אותו לתחייה – וזה אכן מה של בני דורו בעולם. נוח מצא־חן בעיני שקרה, כי לגבי אברהם נועד יצחק למוות, אך אלוהים בזכות אמונתו. 8 אברהם – כאשר ה' השיב לו את חייו. 20 יצחק, יעקב ויוסף – ציווה ה' על אברהם לעזוב את מולדתו וללכת מתוך אמונה ידע יצחק שאלוהים יברך את שני לארץ שהבטיח לו, ציית אברהם לה' מתוך בניו, יעקב ועשו. 21 כאשר הזדקן יעקב ועמד אמונתו בו. הוא נשמע לה' למרות שלא ידע למות בדרך מתוך אמונה את שני בני יוסף. לאן אלוהים מוביל אותו. 9 מתוך אמונתו בה', והשתחוה על ראש המטה. 22 כשעמד יוסף גם לאחר שהגיע אברהם אל ארץ ההבטחה למות הוא דיבר מתוך אמונה על העובדה חי בה כזר וכנכרי; הוא גר באוהלים, כמו שאלוהים יוציא את בני־ישראל ממצרים. יצחק ויעקב שקיבלו אותה הבטחה. 10 כי יוסף לא הטיל ספק בדבר, ולכן השביע אברהם המתין בסבלנות ובביטחון שה' יביאו את בני־ישראל שייקחו עמם את עצמותיו אל העיר שאלוהים מתכנן ובונה. 11 שרה – בצאתם ממצרים. 23 עמרם ויוכבד – גם להורי גם שרה האמינה בה' ולכן, למרות שהייתה משה הייתה אמונה גדולה. בראותם שאלוהים זקנה מאוד, העניק לה אלוהים את היכולת ברכם בילד מיוחד, האמינו שה' יכול להצילו הפיזית ללדת את בנה. 12 וכך, מאב שהיה מנזר־דין המוות שהוציא פרעה. משום כך הם זקן מכרי להוליד אפילו בן אחד, נולד עם לא פחדו מהמלך והסתירו את משה שלושה שלם שמספרו ככוכבי השמים וכנגרירי החול חודשים. 24 משה – כאשר גדל משה הוא שעל שפת הים. 13 כל אנשי האמונה שצייתו סירב, מתוך אמונתו באלוהים, להיקרא בנו לעיל מתו לפני שזכו לראות את התגשמות של בת־פרעה. 25 הוא העדיף להשתתף בסבל כל הבטחות ה', אך הם ראו את התגשמותן עמו, עם אלוהים, על־פני תענוגות החטא. בעתיד ושמחו על כך, שכן הודו כי ביתם 26 משה חשב שמוטב לסבול לשם המשיח, האמיתי אינו בעולם הזה, וראו את עצמם מאשר ליהנות מאוצרות מצרים, כי משה נשא כזרים שנמצאים בעולם הזה. 14 מדבריהם את עיניו אל הנמול שעמד אלוהים להעניק משתמע שציפו לארץ מושב. 15 אילו הצטערו לו. 27 מכיוון שמשה בטח באלוהים הוא לא לעזוב את הארץ שממנה יצאו, הייתה להם פחד מזעם פרעה והוציא את בני־ישראל

ממצרים. בשאבו כוח וגבורה מהאלוהים אלא עור־צאן לגופם. הם נדרו במדבריות הבלתי־נראה. 28 מתוך אמונה ציווה משה ובהרים, הסתתרו במערות ובנקיקי־סלעים, על בני־ישראל לשחוט שה בפסח הראשון, רעבו ללחם ולקו במחלות. העולם לא היה ולהתני את דמו על המשקוף ועל המזוזות, כדי ראוי לצדיקים כאלה! 39 למרות שאמונתם שמלאך ה' יפסח על בתיהם בצאתו להכות של אנשים אלה הייתה חזקה, ולמרות שבטחו את המצרים במכת בכורות. 29 בני־ישראל – מתוך אמונתם באלוהים חצו בני־ישראל שה' הבטיח להם. 40 מדוע? כי אלוהים רצה את יס־סוף כאילו היה יבשה, ואילו כשניסו המצרים לחצותו – טבעו. 30 מכוח האמונה שהכין למעננו.

12 נפלו חומות יריחו לאחר שבני־ישראל צעדו סביבן שבעה ימים. 31 רחב – בזכות אמונתה באלוהים לא הושמדה רחב הזונה יחד עם בני־עירה שמרדו בה, משום שאספה אל ביתה את המרגלים, העניקה להם מחסה ועזרה להם להימלט מרודפיהם. 32 הזקוקים אתם לדוגמאות נוספות? קצר הזמן מלספר על אמונתם של גדעון, ברק, שמשון, יפתח, דוד, שמואל, וכל שאר הנביאים. 33 הודות לאמונתם באלוהים אנשים אלו כבשו ממלכות, השלישו צדק, אישרו את אמיתות הבטחות ה', ניצלו מגוב־אריות 34 ומלהבות אש. היו מהם שבזכות אמונתם ניצלו ממוות בחרב, אחרים התחזקו לאחר שנחלשו או חלו, היו כאלה שעשו חיל במלחמות והביסו צבאות שלמים. 35 היו נשים שבזכות אמונתן באלוהים שבו אליהן יקיריהן מן המתים. אחרים בטחו בה' והעדיפו מוות בעינינו על התכחשות לה', שהייתה מצילה אותם. הם ידעו בביטחון שאלוהים יקים אותם לחיים טובים מאלה. 36 היו כאלה שסבלו לעג, הצלפות שוט, כבילה בשרשראות, מאסר בבור־כלא. 37 מוות בסקילה ואפילו ניסור גופם. לאחרים הובטח חופש אם יתכחשו לאמונתם, וכשסירבו – נרצחו בחרב. לנשאים בחיים לא נותר

מאחר שאנו מוקפים בקהל עצום כזה של אנשי אמונה שמעידים על אמת אלוהים, הבה נסיר מעלינו כל דבר שמכביד עלינו, ובמיוחד את החטאים שדבקים בנו ומכשילים אותנו, ונרוץ בסבלנות את המרוץ שהעמיד אלוהים לפנינו. 2 הבה נישא את עינינו אל ישוע, מורנו ויסוד אמונתנו, אשר היה מוכן למות מוות מביש על הצלב, כי ידע ששמורה לו שמחה לאחר מכן. עתה הוא יושב במקום הכבוד לימין האלוהים. 3 אם רצונכם להימנע מעייפות וליאות רוחנית, חישבו לדגע על סבלנותו של המשיח כשסבל בושע וחרפה מיד האנשים החוטאים. 4 אחרי הכול, מעולם לא נאבקתם נגד החטא עד מוות. 5 האם שכחתם את תוכחת ה' שפונה אליכם כאל בניו? "מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו. 6 כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה". 7 עליכם לקבל את תוכחת אלוהים, כי היא מיועדת לתועלת שלכם ולמען החינוך שלכם. אלוהים מתנהג אתכם כאב עם בנו, ואיזה אב אינו מוכיח ומחנך את בנו? 8 אם אלוהים אינו מעניש אתכם כשאתם ראויים לכך, כשם שאבות אחרים מענישים את בניהם, פירוש הדבר שאינכם בני אלוהים ואינכם שייכים באמת למשפחתו. 9 ואם אנו מכבדים את אבינו

האנושי גם כשהוא מעניש אותנו. האם לא ניכנע הרציון האמיתי ולפני עיר אלוהים חיים. בשמחה רבה יותר לפני האלוהים. אבינו הלא היא ירושלים אשר בשמים. אתם עומדים הרוחני, כדי שנלמד כיצד לחיות? ¹⁰ אבותינו גם לפני מקהלת רבבות מלאכים. ²³ לפני האנושיים חינו אותנו במשך שנים ספורות קהילת המשיח שמורכבת מאלה שכתובים לפי ראות עיניהם. בעוד שאלוהים מחנך בשמים. לפני האלוהים ששופט את הכול. אותנו לתועלת שלנו. כדי שנשתתף בקדושתו. לפני נשמות הצדיקים בשמים. אשר אלוהים ¹¹ אין ספק שקבלת עונש היא חוויה מכאיבה השלים בהם את מלאכתו. ²⁴ ולפני ישוע ובלתי־נעימה. אך אלה שלמדו לקח מגלים המשיח עצמו אשר הביא לנו את הברית כעבור זמן־מה שהעונש היה לברכה בחייהם. החדשה והנפלאה הזאת. ואשר דמו מכפר ¹² על כן חזקו את ידיכם החלשות ועמדו איתן על חטאינו במקום שיזעק לנקמה כדמו של על רגליכם הכושלות. ¹³ הובילו את רגליכם הקל. ²⁵ לכן אל תעזו לסרב להקשיב לקול בדרך ישרה. כדי שההולכים בעקבותיכם. של המדבר אליכם. שכן אם בני־ישראל לא גם אם יהיו חלשים וצולעים. לא יפלו ולא נמלטו מעונש כשסירבו להקשיב למדבר יכשלו. אלא יתחזקו. ¹⁴ התרחקו מכל מריבה כאן על־פני האדמה. על אחת כמה וכמה לא ונהלו חיי טוהר וקדושה. כי ללא קדושה לא נימלט אנחנו מעונש. אם נסרב להקשיב לקולו תראו את האדון. ¹⁵ השניחו איש על רעהו של המדבר מן השמים. ²⁶ כשדיבר אלוהים שמא יתכחש אחד מכם לחסדו של אלוהים. כי מה־רסיני זעזע קולו את הארץ. אך הוא הבטיח באדם כזה יכולה להתפתח מרירות שעלולה שבפעם הבאה יזעזע לא רק את הארץ אלא גם להרעיל חיי רבים. ¹⁶ השניחו שאיש מכם לא את השמים! ²⁷ מדבריו משתמע שהוא יבדוק ייגרר לזנות או לכל טומאה אחרת. כמו מעשי ויברר את כל מה שעומד על יסודות רעועים. עשו שמכר את בכורתו תמורת נזיד עדשים. כדי שרק החזק והציב יישאר. ²⁸ מאחר ¹⁷ אתם יודעים שכאשר התחרט עשו ורצה שקיבלנו מלכות שאינה יכולה להיחרס. הבה להשיב לעצמנו את זכות הבכורה. היה מאוחר נבוא לפני אלוהים אסירי תודה. ונשרתהו מדי. הוא לא יכול היה לתקן את המעוות גם כרצונו בצניעות וביראה. ²⁹ כי אלוהינו אש כאשר שפך דמעות רבות. ¹⁸ זכרו היכן אתם אוכלת הוא.

13 עומדים: לא לפני להבת אש. ענן. ערפל או סערה נוראה. כפי שעמדו בני־ישראל לרגלי הר־סיני. ¹⁹ ואף לא לפני תרועת שופר נוראה. וקול ה' שדיבר אל בני־ישראל דברים נוראים עד שהתחננו לפניו שיפסיק לדבר. ²⁰ כי לא יכלו לשאת את צו ה': שכל הנוגע בהר – כולל הבהמות – ייסקל באבנים וימות. ²¹ המעמד היה נורא כל־כך עד שאפילו משה עצמו אמר: "יגורתי וחרדתי!" ²² אתם עומדים לפני המשיכו לאהוב איש את אחיו באמת ובתמים. ² אל תשכחו להכניס אורחים. כי יש כאלה שאירחו מלאכים בביתם בלי שידעו זאת. ³ זכרו את האסירים בכלא: השתתפו בסבלם כאילו אתם עצמכם אסורים יחד אתם. השתתפו בכאבם של הסובלים כאילו התייסרתם יחד איתם. ⁴ כבדו את נשואיכם ושמרו על נאמנותכם וטוהר גופכם. כי אלוהים

יעניש את כל הזונים והגואפים. 5 התרחקו כך. 19 במיוחד עתה אני זקוק לתפילתכם, מאהבת כסף ושמתו בחלקכם, כי אלוהים כדי שאוכל לשוב אליכם במהרה. 20 ואלוהי אמר: "לעולם לא אאכזב ולא אעזוב אותך!" השלום, אשר בדם הברית החדשה והנצחית 6 משום כך יכולים אנו לומר בביטחון וללא ספק: "ה' בעוזי ואיני פוחד מאיש!" 7 זכרו את מנהיגים אשר לימדו אתכם את דבר ה'; חישבו על דרך חיייהם והשתדלו לבטוח בה' כמוהם. 8 ישוע המשיח אינו משתנה; כפי שהיה בעבר כך הוא בהווה, וכך גם יישאר לנצח! 9 jaion g165 אל תלכו שולל אחרי רעיונות זרים וחדשים, כי מוטב לחזק את לבנו בחסד אלוהים, מאשר להקדיש את כל תשומת לבנו לטקסי-מאכל שלא הועילו למשתתפים בהם. 10 יש לנו מזבח שאינו מועיל לאלה שממשיכים לחפש ישועה באמצעות קיום התורה. 11 לפי חוקי התורה הביא הכהן הגדול את דם הבהמות אל הקודש כדי לכפר על החטא, ואילו גוף הבהמה נשרף מחוץ למחנה. 12 משום כך גם ישוע סבל ומת מחוץ לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראתו אל מחוץ לעיר (כלומר, מחוץ לענייני העולם הזה) ונהיה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולם הזה אינו ביתנו; אנו מצפים לעיר שעתידה לבוא. 15 בעזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח תודה, כלומר, נודה לו בפינו ונכריז על נאמנותנו לשמו. 16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים במה שיש לכם, כי קורבנות כאלה רצויים לה'. 17 צייתו למנהיגים וכבדו את סמכותם, כי הם דואגים לכם ללא ליאות, כמי שעתידים למסור על כך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפקידם בשמחה, ללא צער וללא כאב, כי אחרת תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עלינו

– אמן. jaion g165 22 אחים יקרים, אנא, הקשיבו

בסבלנות למה שכתבתי במכתבי זה, שהרי זהו

מכתב קצר. 23 אני רוצה להביא לידיעתכם

שאחינו טימותיוס שוחרר מהכלא. אם הוא

יבוא לכאן בקרוב, אבוא יחד איתו לבקר

אתכם. 24 מסרו דרישת-שלום לכל מנהיגים

ולכל המאמינים שנמצאים שם. המאמינים

באיטליה שואלים לשלומכם. 25 חסד אלוהים

עם כולכם. – אמן.

על החטא, ואילו גוף הבהמה נשרף מחוץ למחנה. 12 משום כך גם ישוע סבל ומת מחוץ לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראתו אל מחוץ לעיר (כלומר, מחוץ לענייני העולם הזה) ונהיה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולם הזה אינו ביתנו; אנו מצפים לעיר שעתידה לבוא. 15 בעזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח תודה, כלומר, נודה לו בפינו ונכריז על נאמנותנו לשמו. 16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים במה שיש לכם, כי קורבנות כאלה רצויים לה'. 17 צייתו למנהיגים וכבדו את סמכותם, כי הם דואגים לכם ללא ליאות, כמי שעתידים למסור על כך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפקידם בשמחה, ללא צער וללא כאב, כי אחרת תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עלינו

אל שנים עשר השבטים שפזורים בתפוצות. מאת יעקב, עבדו של אלוהים ושל ישוע המשיח. שלום וברכה לכולכם! 2 אחים יקרים, אם יש לכם צרות ובעיות, ואם אתם עומדים בפני פיתויים חזקים, תחשיבו זאת כהזדמנות לשמחה גדולה. 3 שכן צרות, בעיות ופיתויים מחזקים את כוח הסבל. 4 לכן אל תברחו מהבעיות, אלא תנו לסבלנותכם להתחזק. כאשר תהיה סבלנותכם חזקה די הצורך, לא יחסר לכם דבר, אופייכם יהיה חזק מן הרגיל ותהיו מסוגלים לכל דבר. 5 ברצונכם לדעת מה רוצה האלוהים שתעשו? שאלו אותו והוא יגיד לכם ברצון. ה' מוכן תמיד להעניק חכמה באהבה וברוח לב למי שמבקש ממנו, בלי לגעור בו על שביקש. 6 אך עליכם להאמין, ללא צל של ספק, שהוא באמת ייתן לכם מה שאתם מבקשים ממנו. כי אדם ספקן וחסר-אמונה דומה לגל בים הנישא וניזרק על-ידי הרוח. 7 אדם ספקן הוא אדם הפכפך שמשנה את דעתו בכל רגע, שכן אינו בטוח בהחלטותיו. אם אינכם מבקשים באמונה, אל תצפו מה' להיענות לכם. 9 מאמין משיחי הנחשב לעני בעולם הזה צריך לשמוח, כי בעיני אלוהים הוא חשוב מאוד. 10 והמאמין העשיר צריך לשמוח על שעושרו חסר כל ערך בעיני ה'. כי כמו הפרח שמאבד את יופיו, מתייבש בקרני השמש הצורבות ונָמָת, כך ימותו העשירים תוך זמן קצר וישאירו אחריהם את כל רכושם. 12 טוב לאדם שעומד בפיתויים ולא נכשל, כי הוא יקבל פרס – את כתר החיים שהבטיח ה' לכל האוהבים אותו. 13 זכרו, אלוהים אף פעם אינו מנסה

לפתותכם לעשות מעשים רעים, כי אלוהים עצמו שונא את הרע. לכן, אם אתם עומדים לפני פיתויים שונים, אל תאשימו את אלוהים! 14 מקור הפיתויים הוא בלב האדם, בתשוקותיו ובמחשבותיו הרעות. 15 המחשבות האלה מולידות מעשים רעים. כאשר נותנים לחטא לצמוח, זה מוליד מוות. 16 לכן, אחים יקרים, אל תטעו בשום פנים. 17 כל המתנות הטובות והמושלמות ניתנות לנו מהאלוהים אשר ברא את כל האורות, ואשר בעצמו מקרין אור נפלא שאינו משתנה ואינו נחלש לעולם. 18 אלוהים בחר מרצונו החופשי לתת לנו חיים חדשים, באמצעות האמת שבכתב-הקודש, וכך הפכנו להיות הילדים הראשונים במשפחתו החדשה. 19 זכרו, אחים יקרים, כולם צריכים להיות מהירים להקשיב, אך איטיים לדבר ואיטיים להתרנן, 20 כי הרגזו מכער אותנו ואת אופיינו, ואילו ה' רוצה שנהיה טובים ומושלמים. 21 על כן היפטרו מכל דבר רע בחייכם, מבפנים ומבחוץ, וקבלו בשמחה ובענווה את דבר אלוהים אשר בכוחו להושיענו. 22 עליכם לבצע את דבר אלוהים הלכה למעשה, כי אם אתם מקשיבים ואינכם מקיימים, אתם מרמים את עצמכם. 23 מי שמקשיב בלבד ואינו מקיים את אשר שמע, דומה לאדם שמביט בדמותו במראה; 24 ברגע שהוא מפנה את גבו למראה, שוב אינו יכול לראות את בבואתו ושוכח כיצד הוא נראה. 25 אך החוקר והלומד את תורת החופש שנתן ה' לבני אדם, לא זו בלבד שיוכר את הכתוב, הוא גם יבצע אותו הלכה למעשה, ואלוהים יברכו בכל מעשיו. 26 הטוען שהוא מאמין משיחי, אך אינו מסוגל לשלוט בלשונו, מרמה את עצמו, ואמונתו אינה שווה הרבה. 27 אמונה טהורה ואמיתית

בעיני אלוהים האב פירושה לדאוג לאלמנות וליתומים בצרתם. ולסרב להשפעה המטמאת של העולם.

2 אחים יקרים. כיצד יכולים אתם לטעון שהינכם שייכים לאֶדֶוֹן הכבוד, ישוע המשיח, בעודכם מפלים לרעה את העניים? ² אם יבוא לקהילתכם איש עשיר, לבוש בגדים יקרים ועונד טבעות זהב, ואחריו יכנס לבית הקהילה קבצן לבוש בגדים בלויים, ³ אל תכרכרו סביב העשיר בניסיון להושיבו במקום הטוב ביותר, ואל תפנו את העני בזלזול: "עמוד כאן ולא שם! אם הדבר אינו מוצא־חן בעיניך אתה יכול ללכת!" ⁴ אלוהים אינו רוצה שתשפטו אדם על־פי עושרו, כי אין זה משפט צדק, ומעשה כזה אינו מביא כבוד לה'. ⁵ הקשיבו לי, אחים יקרים, הלא אלוהים בחר לתת לעניים אמונה עשירה ולהוריש להם את מלכותו – אותה מתנה נפלאה שהבטיח ה' לכל האוהבים אותו. ⁶ ואילו אתם מביישים את העניים! האם אינכם יודעים כי העשירים הם הגורמים לכם צרות? הם גוזלים את כל כספכם ולבסוף סוחבים אתכם לבית־המשפט. ⁷ בדרך־כלל העשירים הם המלגלים על ישוע אדוננו. ⁸ ודאי שעליכם לשמור את המצווה: "ואהבת לרעך כמוך." ⁹ אך אם אתם מפלים לרעה את העני, אתם חוטאים, כי עברתם על המצווה הזאת. ¹⁰ הרי יודעים אתם כי אדם ששומר את כל מצוות התורה, אך עובר על מצווה אחת בלבד, אשם בעיני אלוהים כאילו עבר על כל המצוות. ¹¹ כי האלוהים אשר ציווה לא לנאוף ציווה גם לא לרצוח! לכן גם אם לא נאפת, אבל רצחת, הרי שעברת על חוקי ה' ואתה עומד אשם לפניו. ¹² שימו לב למה שאתם

עושים ולמה שאתם חושבים, כי אלוהים ישפוט אתכם לפי תורת החירות והחופש. ¹³ אלוהים לא ירחם על מי שלא ריחם על אחרים; לעומת זאת הוא ירחם על אלה שריחמו על אחרים ויקל במשפטם. ¹⁴ אחים יקרים, איזה ערך יש לטענתכם שאתם מאמינים משיחיים, אם אינכם מוכיחים את אמונתכם בהגשת עזרה לזולת? האם יכולה אמונה כזאת להציל מישהו? ¹⁵ אם יש לכם חבר שזקוק באופן דחוף לאוכל ובגדים, ¹⁶ ואתם אומרים לו: "לך לשלום, אלוהים יברך אותך וייתן לך אוכל ובגדים." אבל אינכם עוזרים לו בעצמכם, מה הערך לדיבורים שלכם? ¹⁷ מכאן אתם רואים שאמונה בלבד אינה מספיקה; עליכם להוכיח את אמונתכם על־ידי מעשים טובים. אמונה שאינה מוכיחה את עצמה על־ידי מעשים טובים היא חסרת ערך ונחשבת למתה. ¹⁸ מישהו יכול לומר: "אתה טוען שהדרך אל אלוהים היא באמצעות אמונה בלבד, ואילו אני אומר שמעשים טובים הם חלק בלתי־נפרד מהאמונה. הרי אינך יכול להוכיח את אמונתך ללא מעשים, בעוד שכל הרואה את מעשי יודע מיד על אמונתו." ¹⁹ האם יש ביניכם כאלה שחושבים עדיין שמספיק רק להאמין שיש אלוהים והוא אחד? אל תשכחו שגם השדים מאמינים בקיומו של אל אחד, והם פוחדים ממנו פחד מוות. ²⁰ שוטים! מתי תלמדו שאין כל ערך לאמונתכם אם אינכם שומעים בקול אלוהים? אמונה שאינה באה לידי ביטוי במעשים טובים אינה שווה פרוטה. ²¹ האם אינכם זוכרים שאפילו אברהם אבינו נצדק במעשיו? אברהם שמע בקול אלוהים גם כשביקש ממנו להקריב למוות את בנו היחיד יצחק. ²² אברהם בטח באלוהים בכל לבו,

והיה מוכן לעשות כל מה שאמר לו – מעשיו אחד יוצאות ברכות וקללות. אחים יקרים, השלימו את אמונתו. ²³ הכתובים מספרים לנו אתם מסכימים איתי שאין זה יאה למאמינים. כי אברהם האמין בה' וכי אמונתו נחשבה לו ¹¹ האם ממעין אחד יכולים לנבוע מים מתוקים לצדקה. אברהם אף נקרא "אובח אלודים". ומים מרים? ¹² כשם שאינכם יכולים לקטוף 24 אתם רואים, אם כן, שאדם נושע בזכות זיתים מעץ תאנה או תאנים מעץ נפן, כך אמונתו המתבטאת במעשים. ²⁵ גם רחב הזונה אינכם יכולים לשאוב מים מתוקים ומים ניצלה בזכות מעשיה, כאשר הסתירה את שני מרים ממעין אחד. ¹³ על החכמים והנבונים המרגלים ושלחה אותם בדרך אחרת, הרחק מרודפיהם. ²⁶ כשם שנוף בלי נשמה מת הוא, כך גם אמונה שאינה מתבטאת במעשים טובים מתה היא.

3 אחים יקרים, אל תמהרו למתוח ביקורת של מעשיהם של אחרים, שכן כולנו טועים ושוגים לעתים תכופות; וכאשר אנחנו, מוריהם, טועים ואיננו משמשים לכם דוגמה טובה, עונשנו יהיה חמור הרבה יותר מעונשם של אחרים. מי שיכול לשלוט בלשונו מוכיח שיש לו שליטה מלאה על התנהגותו ומעשיו. ³ באמצעות הרסן שבפי הסוס יכולים אנו לשלוט בכל גופו. ⁴ הגה קטן שולט באנייה גדולה, ועל־אף גלים סוערים ורוח חזקה, יכול

ההגה להוביל את האנייה לכל מקום שירצה רב החובל. ⁵ גם הלשון היא איבר קטן, אך עלולה לגרום נזק רב, כשם שניצוץ אש מסוגל להצית יער שלם. ⁶ הלשון היא להבת אש, מלאה זדון ורשע ומרעילה את אופיינו. הלשון בוערת באש גיהנום ועלולה להביא הרס וכליון על חיינו. (Geenna g1067) ⁷ אדם יכול לאלף כל מיני חיות, ציפורים, רמשים ודגים. ⁸ אבל איש אינו מסוגל לאלף את הלשון, שמוכנה בכל רגע לשלח חיצי רעל. ⁹ אותה לשון מברכת ומהללת את אלוהים, ואף מקללת אנשים שונים שנבראו בצלם אלוהים. ¹⁰ כך שמפה

4 היודעים אתם מי גורם לכל המריבות והמלחמות ביניכם? היצר הרע שלכם! ² אתם מוכנים אפילו לרצוח כדי להשיג את מה שאין לכם. אתם מקנאים במה שיש לאחרים, ומשום שאינכם יכולים להשיג זאת בעצמכם, אתם נלחמים כדי לחטוף ולקחת מהם! אך למעשה אין לכם, כיוון שלא ביקשתם מאלוהים! ³ גם אם אתם מבקשים אינכם מקבלים, כי מניעים אינם טהורים; אתם מבקשים רק כדי למלא את תאוותכם. ⁴ נואפים עם העולם היא עוינות לאלוהים? אומר זאת

שוב: אם ברצונכם להתייחד עם העולם, בכך אתם עושים את עצמכם אויבים לאלוהים. 5 וזאת מפני שהכתובים מלמדים אותנו כי רוח הקודש, שהשכין ה' בתוכנו, שומר עלינו בקנאה. 6 אך הוא גם מעניק לנו כוח רב כדי שנוכל לעמוד בפיתויים ובתאוות. כפי שאומרים הכתובים: "אלוהים מתנגד לגאים ולענויים יתן חן". 7 לכן היכנעו לאלוהים, התנגדו לשטן והוא יברח מפניכם. 8 התקרבו אל אלוהים כדי שגם הוא יתקרב אליכם. רחצו את ידיכם, אתם החוטאים, והניחו לאלוהים לשלוט בחייכם, כדי שיטהר את לבכם מכל רע וימלא אותו באהבה. 9 עליכם להוכיח חרטה אמיתית – בדמעות, בסבל ובצער אמיתי: צער במקום צחוק ואבל במקום שמחה. 10 השפילו את עצמכם לפני האדון, הוא יעזור לכם, ירומם ויעודד אתכם. 11 אחים יקרים, אל תמתחו ביקורת איש על רעהו, אל תרכלו ואל תוציאו דיבה, שכן בעשותכם זאת אתם עוברים על תורת ה' שמצווה עלינו לאהוב איש את רעהו. אתם מחליטים לעצמכם מה נכון ומה לא נכון, וכך מורדים בדבר ה', בעוד שתפקידנו אינו לשפוט את התורה אלא לקיים אותה! 12 רק מי שנתן את התורה ראוי לשפוט בינינו, והוא בלבד מחליט אם להציל או לאבד אותנו. אבל איזו רשות יש לכם למתוח ביקורת על אחרים? 13 אני פונה אל אלה מכם שאומרים: "מחר נלך לעיר פלונית, נישאר שם שנה, נפתח עסק ונרוויח כסף." 14 מאין לכם לדעת מה יקרה מחר? הרי אינכם יודעים כמה זמן נותר לכם לחיות! חייכם דומים למסך עשן: רגע אחד אתם רואים אותו ורגע שני הוא נעלם. 15 עליכם לומר: "אם ירצה השם, נחיה ונעשה דבר זה

5 העשירים, עכשיו הניעה שעתכם לבכות ולהיאנח בייסורים וסבל, בגלל הצרות הנוראות שתבואנה עליכם. 2 עושרכם נרקב כבר עכשיו, ובנדיכם היפים ביותר נראים כמו סמרטוטים, כי נאכלו על-ידי עש. 3 כספכם וזהבכם החלידו! החלודה תשמש עדות מרשיעה נגדכם ותכלה את בשרכם כאש. וכל זה משום שאנרתם לעצמכם אוצרות לימים אחרונים. 4 הקשיבו! השומעים אתם את בכי האיכרים העניים אשר רימיתם ועשקתם? קול בכיים הגיע לאוזני ה' צבאות. 5 חיייתם כאן בעושר ונוחיות, מילאתם את תאוות לבכם ופיטמתם את עצמכם ליום הטבח. 6 הרשעתם ורצחתם אנשים חפים מפשע אשר לא יכלו להגן על עצמם מפניכם. 7 ואתם, אחי היקרים, אתם המצפים לבוא אדוננו, התאזרו בסבלנות כמו איכר שמצפה לקציר. 8 כן, התאזרו בסבלנות והתעוררו, כי אדוננו עומד לשוב במהרה. 9 אחי, אל תתלוננו זה על זה פן ישפוט אתכם האלוהים – השופט. ראו, הגה הוא עומד בפתח. 10 נביאי האמת, שדיברו בשם ה', ישמשו לכם דוגמה לסבלנות וכוח-סבל. 11 אנו יודעים כי בעלי כוח-סבל שמחים מאוד על שנשארו נאמנים לה', למרות הסבל והרדיפות. קחו למשל את איוב, הוא לא חדל לבטוח בה' גם בשעת סבל קשה, ומניסיונו של איוב אנו לומדים כי תוכניתו של ה' הסתיימה בטוב, בגלל חסדו של אלוהים ורחמיו. 12 מעל לכל, אחי היקרים, אל תישבעו! לא

בשמים. לא בארץ ולא בכל דבר אחר. אמרו פשוט "כן" או "לא", כדי שלא תחטאו ולא תואשמו. ¹³ על הסובל להמשיך להתפלל, ועל השמח להמשיך לשיר שירי תהילה לה'. ¹⁴ מי שחולה יקרא לזקני הקהילה; הם ימשכו אותו בשמן, יניחו ידיהם עליו ויתפללו לה' שירפאו. ¹⁵ אם תפילתם נאמרה באמונה היא תציל את החולה, כי אלוהים ירפא אותו. אם חטא חטא כלשהו, יסלח לו אלוהים על חטאו. ¹⁶ התוודו על חטאיכם איש בפני רעהו, התפללו זה בעד זה, ואלוהים ירפא אתכם. תפילת צדיק היוצאת מעומק לבו היא בעלת כוח רב ומביאה לתוצאות נפלאות. ¹⁷ אליהו הנביא היה אדם כמוך וכמוני, ובכל זאת, כאשר התפלל בכל לבו שלא ירד גשם, שמע ה' לתפילתו ועצר את הגשם למשך שלוש שנים וחצי. ¹⁸ ואז אליהו התפלל שוב, אך הפעם ביקש מה' להוריד גשם, וה' הוריד גשם והארץ הצמיחה את פריה. ¹⁹ אחים יקרים, אם מישהו יפנה עורף לאלוהים, ומישהו אחר יחזירו לה' ויחדש את בטחונו בו, הוא יציל את התועה ממוות ויביא לסליחת כל חטאיו ופשעיו.

הָרְאִישׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס

1 מאת פֶּטְרוֹס, שליחו של ישוע המשיח. אל המאמינים הפזורים בפנטוס, גלטיא, קפדוקיא, אסיה וביתניא.² אחים יקרים, האלוהים אבינו בחר בכם עוד לפני זמן רב וקידש אתכם על-ידי רוחו, כדי שתצייתו למשיח וכדי שדם המשיח יטהר אתכם. יהי רצון שאלוהים יברך אתכם בברכה גדולה של חסד ושלום.³ השבח לאלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, על אשר ברחמיו הרבים ובזכות תקומתו של ישוע המשיח מן המתים, העניק לנו חיים חדשים מלאי תקווה.⁴ אלוהים גם הועיד לכם נחלה נצחית בשמים – נחלה מושלמת שלא תירקב או תשתנה.⁵ בזכות אמונתכם שומר אתכם אלוהים בנבורה, עד שתתגלה ישועתו בשלמותה ביום האחרון.⁶ משום כך עליכם לשמוח – גם אם עתה, לזמן קצר, סובלים אתם מצרות שונות.⁷ הסבל והצרות האלה אינם מקריים: מטרותם לבחון את אמונתכם היקרה יותר מזהב, לצרפה ולטהרה. אם תישאר אמונתכם איתנה וטהורה למרות הצרות והקשיים, היא תביא לכם שבת, כבוד והדר רב ביום שובו של ישוע המשיח.⁸ אתם אוהבים את המשיח למרות שמעולם לא ראיתם אותו: אתם מאמינים ובוטחים בו למרות שאינכם רואים אותו, ואתם מלאים שמחה שאין מילים לתארה.⁹ בזכות אמונתכם מעניק לכם אלוהים לא רק שמחה גדולה, כי אם גם מושיע את נפשותיכם.¹⁰ אף כי נביאי התנ"ך ניבאו וכתבו על ישועה זאת שמיועדת לכם, הם לא הבינו את מלוא משמעותה.¹¹ הנביאים השתדלו לגלות את המועד ואת הנסיבות שעליהם הצביע רוח הקודש, אשר פעל בקרבם וסיפר

להם מראש על סבלו של המשיח וייסוריו, ועל הכבוד שיבוא בעקבותיהם.¹² לבסוף נאמר להם שנבואות אלה לא תתקיימנה בימי חייהם, כי אם שנים רבות לאחר מותם – בימי חייכם! נבואות אלה הן הבשורה שבישרו לכם שליחי המשיח בהשראת רוח הקודש. אפילו מלאכי אלוהים השתוקקו לדעת יותר על דברים אלה.¹³ לפיכך, התכוננו וצפו בפיכחות וערנות לחסד שיעניק לכם אלוהים ביום שובו של ישוע המשיח.¹⁴ הואיל ועתה בני-אלוהים אתם, עליכם לציית לו. אל תשובו למעשיכם הרעים ולדרך החיים שניהלתם לפני שהאמנתם במשיח.¹⁵ היו קדושים בכל מעשיכם, כשם שהאלוהים אשר אימץ אתכם לבניו קדוש הוא.¹⁶ הלא אלוהים אומר לנו בכתובים: "קדושים תהיו כי קדוש אני".¹⁷ זכרו כי אביכם שבשמים, שאליו אתם מתפללים, אינו שופט במשוא-פנים; הוא ישפוט את כל מעשיכם בצדק מוחלט! משום כך עליכם להתייחס אליו בכבוד וביראה כל ימי חייכם על-אדמות.¹⁸ אלוהים פדה וגאל אתכם מאמונות-שווא ומעשי-הבל שנחלתם מאבותיכם, אך הוא פדה אתכם לא בזהב, בכסף או בצורת תשלום אחרת שמקובלת בעולם הזה,¹⁹ כי אם בדמו היקר של המשיח – השה התמים והטהור של האלוהים.²⁰ עוד לפני בריאת העולם יעד אלוהים את המשיח להיות קורבן בעד בני-האדם, אולם תוכניתו זאת נודעה ברכים רק בימים אחרונים אלה.²¹ על-ידי המשיח אתם מאמינים באלוהים אשר הקימו מן המתים והעניק לו כבוד רב, כך שאמונתכם ותקוותכם מבוססות באלוהים.²² היות שטוהרתם מאנוכיות ומשנאה כשהאמנתם במשיח ובבשורתו, אהבו

איש את רעהו אהבה כנה ועזה. ²³ שהרי עתה נולדתם מחדש, לא מזרע שנשחת אלא מזרע בלתי נשחת, באמצעות דבר ה' החי וקיים. (aiōn g165) ²⁴ אכן, חיינו הנוכחיים יגיעו לקיצם; הם יבלו כעשב שמתייבש ומצחיב. כל דבר שהתפארגו בו יבול כפרה. ²⁵ אולם דבר ה' יעמוד לעולם! והבשורה אשר שמעתם היא דבר ה'.

(aiōn g165)

2 לפיכך, הפסיקו לעשות מעשים רעים! אל תרמו, אל תקנאו, אל תרכלו ואל תוציאו דיבה. ² אכן, אם אתם באמת מעריכים את טוב־לבו של האדון, חדלו לכם מהרשע, וכתינוקות רכים המשתוקקים לחלב אמם השתוקקו לחלב רוחני טהור, שיעזור לכם לגדול ולהגיע לבגרות רוחנית ולישועה מושלמת. ⁴ בואו אל המשיח שהוא אבן־פינה חיה! בני־האדם זלזלו בו, אך לאלוהים שבחר בו להיות מעל הכול, יקר המשיח מכל! ⁵ עתה נעשיתם אבנים חיות, ואלוהים בונה בכם את משכנו הרוחני. במשכנו זה אתם כוהניו הקדושים, ובשם ישוע המשיח עליכם להקריב לו זבחים שימצאו־חן בעיניו. ⁶ בקשר לכך אומר לנו אלוהים בכתב־הקודש: "הנני יוסד בציון אבן פינה, אבן בוחן ויקרה, המאמין בה לא יבוש". ⁷ לכם, המאמינים, אבן זאת יקרה מאוד, אך לאלה שאינם מאמינים: "האבן שמאסו הבונים הייתה לראש פינה, ⁸ לאבן נגף וצור מכשול". אכן, אלה שאינם מאמינים ייכשלו, שכן לא יקשיבו לדבר אלוהים, וכך יקבלו את העונש שמיועד להם. ⁹ אולם אתם שונים מהם; אתם נבחרתם על־ידי אלוהים עצמו לממלכת כוהנים, לעם קדוש ומיוחד, כדי שתראו לבני־האדם כיצד הוציאכם אלוהים מהחשכה והביאכם אל אורו

בעקבותיו. ²² המשיח לא חטא מעולם. לא ואל תשקר. ¹¹ סור מרע, עשה את הטוב רימה. ²³ לא השיב למקללים אותו ולא איים והשתדל לחיות בשלום עם כל אדם. גם אם לנקום במעניו; הוא הפקיד את עצמו בידיו הדבר דורש מאמץ! ¹² כי ה' משגיח על ילדיו האלוהים ששופט בצדק. ²⁴ המשיח נשא בנופו העושים מעשים טובים ומקשיב לתפילותיהם. את חטאינו, כדי שנמות לגבי החטא ונחיה את חטאינו, כדי לעשות מעשי צדקה. הכאב והסבל שנשא המשיח ריפאו אותנו! ²⁵ בעבר טעיתם כצאן ההולכות לאיבוד, אך עתה שבתם אל הרועה הטוב ששומר על נפשותיכם.

3 נשים. שמענה בקול בעליהן, כי אז – גם אם אינם מאמינים בדבריה – תרכוש התנהגותכן את לבם. חייכן הצנועים והקדושים יספרו להם על אלוהים יותר ממילים! ³ אל תנסו להתקטט בתכשיטים, בלבוש או בתסרוקות. ⁴ היינה יפות בפנימיותכן. יופי נצחי, שנובע מנפש עדינה ושלווה, יקר מאוד בעיני אלוהים. ⁵ יופי פנימי כזה אנו מוצאים בנשים הקדושות בתנ"ך; נשים אלה צייתו לבעליהן ובטחו באלוהים. ⁶ שרה, למשל, צייתה לאברהם בעלה ואף קראה לו "אדון". אם אתן נוהגות כמות, עושות מעשים טובים ואינכן פוחדות מדבר, הרי אתן בנותיה. ⁷ אתם, הבעלים, השתדלו להבין את נשותיכם. כבדו אותן כבנות המין החלש, וזכרו שגם להן יש חלק בנחלת חיי-הנצח. אם לא תנהגו כך, לא ימהר אלוהים להשיב לתפילותיכם. ⁸ לסיכום: השתדלו כולכם לחיות כמשפחה גדולה ומאושרת. היו רגישים לצרכי הזולת, אהבו איש את רעהו והתנהגו ברחמים ובענוה. ⁹ אל תשלמו רעה תחת רעה ואל תשיבו למקללים אתכם, כי אם ברכו אותם והתפללו שאלוהים יעזור להם, שכן עלינו לנהוג בזולת בטוב-לב, ואלוהים יברך אותנו על כך. ¹⁰ רצונך בחיים טובים ומאושרים? שמור את לשונך מרע

מאיומיהם. ¹⁵ התמסרו למשיח. אם ישאל אתכם משהו מדוע אתם מאמינים במשיח, היו מוכנים להשיב לו בענוה ובריאה. ¹⁶ עשו אך ורק את הטוב ושימרו על מצפון נקי, כי אז המשמין אתכם יתבייש בעצמו, כשייווכח כי למעשה אתם עושים את הטוב בלבד. ¹⁷ זכרו, אם אלוהים רוצה שתסבלו, מוטב לסבול בעד מעשים טובים מאשר בעד מעשים רעים. ¹⁸ גם המשיח סבל. המשיח מת פעם אחת בעד החטאים של כולנו, אף כי הוא עצמו היה צדיק גמור ונקי מחטא; הוא הקריב את עצמו על הצלב כדי לקרב אותנו אל אלוהים. גופו אמנם מת, אך רוחו חיה לנצח. ¹⁹ וברוחו ביקר המשיח את הרוחות הנמצאות במאסר ובישר להן את דבר ה' – ²⁰ אלה שלא צייתו לאלוהים בימי קדם כאשר אלוהים חיכה לנוח לבנות את התיבה. רק שמונה אנשים ניצלו בתיבה במבול הגדול. ²¹ זוהי, דרך אנב, המשמעות הסמלית של הטבילה. בטבילה אנו מעידים כי נושענו ממוות וממשפט. ערך הטבילה אינו בטיהור הגוף, כי אם בפניה לאלוהים לטהר את המצפון – דבר שנתאפשר על-ידי תקומתו של המשיח מן המתים. ²² עתה יושב המשיח לימין האלוהים בשמים, והמלאכים

וכל כוחות השמים נכנעים לפניו ומצייתים לו.¹² **אמן.** (jaïōn g165) ידידים יקרים, כשתבואנה

4 הואיל והמשיח סבל והתענה למענכם, היו מוכנים מבחינה נפשית לסבול כמוהו. כי אדם שסובל פיזית עקב התנגדותו לחטא, שוב אינו חוטא בכוונה תחילה; ² אדם כזה לא יבלה את שארית חייו על־אדמות בסיפוק תאוותיו ותשוקותיו, כי אם בעשיית רצון אלוהים! ³ לפני שהאמתם במשיח היה לכם מספיק זמן להתנהג כמו הגויים: ליגות, לנאוף, להשתכר, להתהולל, לעבוד את האלילים ולעשות מעשי תועבה אחרים. ⁴ אכן, חבריכם לשעבר מתפללים על כך ששוב אינכם משתתפים במעשי השחיתות שלהם, והם כועסים עליכם ולועגים לכם. ⁵ אולם זכרו כי הם יתנו את הדין על מעשיהם, לפני האלוהים השופט את החיים ואת המתים, וייענשו בהתאם למעלליהם. ⁶ משום כך הושמעה הבשורה גם למתים, כדי שאל אף פסק־דין מוות שקיבלו כדרך בני־האדם בבשר, יחיו ברוח כדרך האלוהים. ⁷ מכיוון שקץ העולם קרב, רסנו את עצמכם והתפללו בצלילות הדעת. ⁸ מעל הכול, המשיכו לאהוב איש את רעהו אהבה כנה ועמוקה, כי האהבה סולחת על מגרעות ופשעים רבים. ⁹ הכניסו אורחים לביתכם בשמחה ובלי תלונות. ¹⁰ לכל אחד מכם העניק אלוהים כישרונות מסוימים: נצלו כישרונות אלה ועזרו לזולת. ¹¹ אם העניק לך אלוהים את כישרון ההטפה וההוראה, הטף ולמד כאילו אלוהים עצמו מדבר בפיך. אם ביקש ממך אלוהים לעזור לזולתך, עשה את המוטל עליך ברצון ובכל הכוח והעזו שמעניק לך אלוהים. בכל מעשיך כבד ופאר את אלוהים דרך ישוע

5 אני מזהיר את זקני הקהילה שביניכם, כזקן קהילה, כמו שראה במו עיניו את סבל המשיח, וכמי שיחד אתכם ייקח חלק בכבודו והדרו כשישוב אלינו: ² רעו את צאנו של אלוהים; דאגו להן והשגיחו עליהן ברצון ולא מתוך אונס. אל תעשו שיקולי כדאיות, אלא עשו את המוטל עליכם מתוך רצון כן לשרת את אלוהים. ³ אל תשלטו בהן

בעריצות: הנהיגו אותן באהבה ושמשו להן דוגמה אישית. ⁴ וכאשר יבוא שר הרועים, הוא יעניק לכם את כתר הכבוד שלא יבול לעולם. ⁵ צעירים, עליכם להישמע לזקני הקהילה. על כולכם לשרת איש את אחיו בענווה ולהיכנע איש לפני רעהו, כי אלוהים מתנגד לגאים ולענווים יתן חן. ⁶ השפילו את עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, הוא ירומם אתכם בבוא העת. ⁷ הפקידו את כל הצרות, הפחדים והחששות שלכם ביד אלוהים, שהרי הוא תמיד דואג ועוזר לכם. ⁸ היזהרו והישמרו מפני השטן אויבכם, כי הוא מתהלך סביבכם כאריה שואג שמחפש טרף. ⁹ החזיקו מעמד נגד התקפותיו; ביטחו באלוהים, וזכרו שמאמינים רבים בכל העולם מתנסים כמוכם בסבל דומה. ¹⁰ לאחר שתסבלו זמן קצר יעניק לכם אלוהינו רב־החסד את כבודו הנצחי דרך המשיח, ואלוהים עצמו ישלים, יבנה ויחזק אתכם. (Jaiōnios g166) ¹¹ לאלוהים הכבוד והגבורה לעולם ועד. – אמן. (Jaiōn g165) ¹² אני שולח לכם מכתב קצר זה באמצעות סילונוס (שאותו אני מכיר כאח נאמן), כדי לעודד אתכם ולהבטיח לכם שהכתוב לעיל הוא דבר אמת מאת האלוהים. קחו את הדברים לתשומת לבכם וקיימו אותם. ¹³ הקהילה כאן ברומא, אחותכם באמונה, מוסרת לכם דרישת שלום. גם מרקוס בני מוסר לכם דרישת שלום. ¹⁴ ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקת אהבה. שלום לכל אלה מכם המאמינים במשיח.

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס

שלא אחיה עוד זמן רב, אך כל עוד אני חי יש בדעתי לשוב ולהזכירכם דברים אלה, 15 בתקווה שיישארו עמכם זמן רב לאחר מותי. 16 כשסיפרנו לכם על כוחו ונבורתו של ישוע המשיח ועל שובו אלינו, לא סיפרנו לכם אנדרות! כמו עיני ראיתי את כבודו ותפארתו. 17 אני עצמי הייתי עם המשיח על הר־הקודש בשעה שקרן הוד וזוהר, שהעניק לו אלוהים אביו, ובאותו מעמד מרשים שמעתי קול נפלא קורא מן השמים: "זהו בני אהובי, אשר בו חפצתי." 19 אכן היינו עדים לקיום דברי הנביאים, ואתם תנהגו בחכמה אם תשימו לב לדבריהם, שהם כאלומת אור באפלת העולם. כאשר תהגו באמת שבדברי הנביאים ותאמינו בה, יאיר אור היום את נפשכם, וכוכב השחר, המשיח, יזרח בלבבכם. 20 עליכם לדעת שאיש אינו יכול לפתור את נבואות כתב־הקודש בכוחות עצמו, 21 שכן אף נבואה לא ניתנה לפי רצון בני־אדם; אלוהים הוא שבחר להשרות את רוחו על אנשים קדושים כדי שיישאו את דברו.

2 אך גם נביאי שקר היו בעם־ישראל, כשם שיהיו ביניכם מורי שקר. הם יתכחשו למשיח אשר קנה אותם בדמו, ובפיקחות ועורמה ילמדו אתכם תורות כזב. אנשים אלה יביאו על עצמם אסון פתאומי וגורא. 2 רבים יאמינו לתורות הכזב שלהם שמתירות זנות וניאוף, ובגללים יגדפו אנשים את אמת האלוהים. 3 באהבת הבצע שלהם ינצלו מורי השקר את תמימותכם, יספרו לכם שקרים ויגזלו את כספכם במרמה. אולם דעו לכם כי אלוהים גזר את דינם עוד לפני זמן רב, וקיצם הנורא קרוב! 4 אלוהים משלם לרשעים כגמולם; הוא

1 מאת שמעון פטרוס, עבדו של ישוע המשיח ושליחו. אל כל אלה שקיבלו אמונה יקרה כשלנו, בזכות צדקת אלוהינו ומושיענו ישוע המשיח. 2 אחים יקרים, ככל שתעמיקו לדעת את אלוהינו ומושיענו, כך הוא יעניק לכם יותר משוב ושלווה. 3 כי כאשר מעמיקים אנו לדעת אותו, הוא מעניק לנו בנבורתו האלוהית את כל הנחוץ לנו לחיי יושר ואמת; הוא אף מעניק לנו את כבודו ותפארתו. 4 בנדיבותו הרבה ובנבורתו העניק לנו אלוהים הבטחות יקרות ונפלאות, כדי שנוכל להימלט באמצעותן מהשחיתות והיריקבון שבעולם הסובב אותנו, ואופיינו ילך וידמה לאופיו של אלוהים. 5 לפיכך השתדלו כמיטב יכולתכם להוסיף על אמונתכם מעשי צדקה, ולא רק מעשי צדקה; העמיקו לדעת את אלוהים, 6 רסנו את עצמכם, היו סבלניים, התמסרו לאלוהים, 7 חיו באהווה ובאהבה. 8 אם יש בכם מידות אלה, ואתם אף שוקדים לטפח אותן, תוכיחו כי אמונתכם באדוננו נושאת פרי רב ומבורך, 9 בעוד שאדם החסר מידות אלה הוא עיוור, או לפחות קצר־ראייה. הוא שכח שאלוהים הושיעו מחיי חטא, כדי שמעתה יחיה ביושר למען אדוננו ישוע המשיח. 10 לפיכך, אחים יקרים, עבדו קשה והוכיחו שאלוהים אכן בחר בכם וקרא אתכם אליו. אם כך תנהגו, לעולם לא תיכשלו, 11 ואלוהים יפתח לרווחה את שערי השמים, כדי שתכנסו אל מלכותו הנצחית של אדוננו ומושיענו ישוע המשיח. (jaiōnios g166) 12 למרות שאתם יודעים דברים אלה ואף חיים לפיהם, יש בדעתי להזכירם שוב ושוב. 13 ישוע המשיח אדוננו גילה לי

לא חס אף על המלאכים שחטאו. אלא השליכם לניהיגום וכבל אותם במערות אפלות עד יום־הדין. (Tartaro g5020) 5 אלוהים לא חס גם על הדורות הראשונים שחיו לפני המבול. הלא זוכרים אתם כיצר החריב את העולם כולו, בהביאו את המבול על דור הרשעים; הוא הציל רק את נוח ושבעת בני־משפחתו, משום שנוח האמין באלוהים והטיפף למעשי צדקה. 6 אלוהים החריב גם את סדום ועמורה; הוא הפכן לאפר ומחה אותן מעל פני האדמה. גורלן של ערים אלה הוא לקח ואזהרה לכל העתידים לבחור בדרך השחיתות והאבדון. 7 אלוהים אמנם הפך את סדום ועמורה, אך הוא הציל את לוט משום שהיה אדם צדיק. לוט שמר על טוהר לבו, למרות שחי בין רשעים שהעציבו אותו מאוד בשחיתותם. 9 כשם שהציל אלוהים את לוט, כך הוא יכול להציל אתכם ואותי מהפיתויים הסובבים אותנו, ולגבי הרשעים – אלוהים ישמור את העונש שיעד להם, עד בוא יום־הדין. 10 אלוהים יחמיר במיוחד עם אלה שהולכים אחרי תאוות בשרם ובזים לכל שלטון וסמכות. אנשים אלה גאוותנים, אכזריים, אנוכיים, חצופים ומעזים לבזו גם לסמכות העליונה. 11 אף המלאכים בשמים, שעולים עליהם בחשיבותם ובכוחם, אינם מאשימים בבזו על אלה לפני אלוהים. 12 מורי שקר אלה עושים ככל העולה על רוחם, ולעוגים לכל מה שאינם מבינים; הם דומים לבהמות טיפשות שגולדו רק כדי להילכד ולמות! אך אנשים אלה יאבדו בשחיתותם. 13 בגלל רשעותם ובגלל הסבל שגרמו לאנשים רבים, יענישם אלוהים במלוא החומרה! אנשים אלה מתענגים על חיי הפריצות וההוללות שהם מנהלים לאור היום;

הם בושע וכלימה לכם. הם גם מרמים אתכם בחייהם הכפולים – מחד הם ממשיכים לחטוא, ומאידך משתתפים בחגיגותיכם ובאסיפותיכם כאילו היו ישרים והגונים. 14 עיניהם נואפות ולעולם אינם שבעים ממעשי ניאוף. הם מפתים נשים קלות דעת, והרגילו את לבם לרדוף הציל רק את נוח ושבעת בני־משפחתו, משום שנוח האמין באלוהים והטיפף למעשי צדקה. 6 אלוהים החריב גם את סדום ועמורה; הוא הפכן לאפר ומחה אותן מעל פני האדמה. 16 אך אתם ודאי זוכרים כי אתונו של בלעם גורלן של ערים אלה הוא לקח ואזהרה לכל העתידים לבחור בדרך השחיתות והאבדון. 7 אלוהים אמנם הפך את סדום ועמורה, אך הוא הציל את לוט משום שהיה אדם צדיק. לוט שמר על טוהר לבו, למרות שחי בין רשעים שהעציבו אותו מאוד בשחיתותם. 9 כשם שהציל אלוהים את לוט, כך הוא יכול להציל אתכם ואותי מהפיתויים הסובבים אותנו, ולגבי הרשעים – אלוהים ישמור את העונש שיעד להם, עד בוא יום־הדין. 10 אלוהים יחמיר במיוחד עם אלה שהולכים אחרי תאוות בשרם ובזים לכל שלטון וסמכות. אנשים אלה גאוותנים, אכזריים, אנוכיים, חצופים ומעזים לבזו גם לסמכות העליונה. 11 אף המלאכים בשמים, שעולים עליהם בחשיבותם ובכוחם, אינם מאשימים בבזו על אלה לפני אלוהים. 12 מורי שקר אלה עושים ככל העולה על רוחם, ולעוגים לכל מה שאינם מבינים; הם דומים לבהמות טיפשות שגולדו רק כדי להילכד ולמות! אך אנשים אלה יאבדו בשחיתותם. 13 בגלל רשעותם ובגלל הסבל שגרמו לאנשים רבים, יענישם אלוהים במלוא החומרה! אנשים אלה מתענגים על חיי הפריצות וההוללות שהם מנהלים לאור היום;

3 אחים יקרים, זהו מכתבי השני שאני כותב לכם, ובשניהם השתדלתי לעורר אתכם ולהזכירכם עובדות שכבר למדתם מדברי

הנביאים, ומהשליחים שסיפרו לכם את דברי שבבוא המשיח הוא ימצא אתכם ללא דופי. אדוננו ומושיענו. 3 תחילה ברצוני להזכירכם 15 וזכרו, סבלנותו של האדון נותנת זמן לאנשים כי בימים האחרונים יבואו לצים ורשעים, להיוושע. פולוס, אחינו החכם והאהוב, דיבר אשר ילענו לאמת ויעשו כל מעשה רע העולה על כך ברבים ממכתביו. 16 כמה מדבריו על דעתם. 4 רשעים אלה יאמרו לכם: "אם של פולוס אינם קלים להבנה, וחסרי־הדעת המשיח הבטיח לחזור, היכן הוא? מדוע והפתאים מסלפים ומעוותים את משמעותם – טרם חזר?" הם ימשיכו ויאמרו: "המשיח לא כפי שעיוותו וסילפו את יתר דברי הכתובים ישוב לעולם! הרי מבריאית העולם ועד עתה – ובכך יביאו לחורבנם. 17 אחים יקרים, אני לא השתנה דבר – הכול נשאר כשהיה!" מזהיר אתכם מראש: אל תלכו אחרי תורת 5 בכוונה תחילה הם יתעלמו מהעובדה השקר של אותם אנשי־בלייעל, פן תערערו שבראשית ברא אלוהים את השמים ואת את שיווי משקלכם הנפשי. 18 אדרבא, חזקו את הארץ ממים, במוצא־פיו בלבד, 6 ובאמצעות אמונתכם והתעמקו בתורת אדוננו ומושיענו המים – באמצעות המבול – השמיד את דור ישוע המשיח, שלו הכבוד והתהילה מעתה הרשעים. 7 ובמוצא־פיו ציווה ה' לשמור את השמים והארץ, שקיימים עתה, לאש הגדולה ביום־הדין – כשכל הרשעים יאבדו. 8 ידידים יקרים, עלינו לזכור כי לגבי אלוהים יום אחד יכול להימשך אלף שנים, ואלף שנים יום אחד בלבד. 9 אלוהים אינו מאחר לשוב אלינו, כפי שרבים חושבים; הוא ממתין בסבלנות לחוטאים רבים שיחזרו בתשובה, כי אינו רוצה שיאבדו. 10 יום ה' יבוא בזמן בלתי־צפוי, בדומה לגנב בלילה, אז יחלפו השמים ברעש גדול, יסודות העולם יימסו באש, הארץ וכל אשר בה ישרפו. 11 הואיל והכול סביבנו יישרף וימס, חישבו מה קדושים צריכים להיות חייכם! 12 צפו לביאת יום האלוהים והשתדלו להחישו. ביום זה הוא יבעיר את השמים ואת יסודות הארץ עד שיימסו. 13 אולם אנחנו מצפים לקיום הבטחת אלוהים: לשמים חדשים וארץ חדשה שבהם ישכון צדק בלבד. 14 ידידים יקרים, בהמתיןכם להתרחשותם של דברים אלה ולבואו של המשיח, השתדלו לחיות בלי לחטא; חיו בשלום עם כולם, כדי

ולעולמי עולמים. – אמן. (165 g aiōn)

הִרְאִשׁוּנָה לְיוֹחָנָן

1 אנחנו כותבים לכם על דבר־החיים

אשר היה מבראשית: שמענו אותו באוזנינו וראינו אותו כמו עינינו. אכן, הבטנו בו ונגענו בו בידינו. ² אנחנו מספרים לכם על המשיח, שהוא חיי הנצח, אשר היה עם האב בשמים ולאחר מכן נגלה אלינו. כן, אנו מעידים שישוע המשיח – החיים – נגלה אלינו. (jaiōnios g166)

³ אני חוזר ואומר: ראינו אותו ושמענו אותו, ואנו מספרים לכם זאת כדי שגם אתם תיהנו מההתחברות שיש לנו עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. ⁴ אנו מספרים לכם זאת מסיבה נוספת: כדי שגם אתם תימלאו שמחה רבה כמונו. ⁵ זאת הבשורה שאלוהים ביקש מאיתנו לבשר לכם: אלוהים הוא אור ואין בו כל חושך. ⁶ אם אנו אומרים שיש לנו התחברות עם אלוהים בשעה שאנו חוטאים וחיים בחושך, אנחנו משקרים! ⁷ אך אם אנו חיים באור אלוהים, כמו המשיח, כשדבריו תמיד לנגד עינינו, יש לנו התחברות נפלאה איש עם רעהו, והדם ששפך בעדנו ישוע המשיח מנקה ומטהר אותנו מכל חטא. ⁸ אם אנו טוענים שאין בנו חטא, אנו משלים את עצמנו ומסרבים להכיר באמת. ⁹ אך אם נתוודה על חטאינו (לפני אלוהים), אנו בטוחים שיסלח לנו ויטהר אותנו מכל רע. ¹⁰ אם אנו מכחישים שחטאנו, לא זו בלבד שאנו משקרים, אנו עושים גם את אלוהים לשקרן, שכן הוא אמר שכולנו חטאנו.

2 בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה

כדי שלא תחטאו. אך אם תחטאו, דעו לכם שיש לנו סגנור לפני אלוהים – ישוע המשיח הצדיק! ² ישוע המשיח הוא כפרה על חטאינו ועל חטאי העולם כולו; הוא נשא על עצמו את

עונשו של ה' על החטאים שלנו. ³ אם אנחנו משתדלים מאוד לעשות כל מה שהוא אומר לנו, אנחנו יודעים שאנו באמת שייכים לו. ⁴ אם מישחו טוען: "אני מאמין בישוע המשיח!" אך אינו שומע בקולו, הוא שקרן. ⁵ מי שבאמת מאמין במשיח ושומע בקולו, ילמד לאהוב את אלוהים יותר ויותר. ⁶ אם מישחו טוען שהוא מאמין במשיח, עליו לחיות כמוהו. ⁷ אחים יקרים, איני כותב לכם מצווה חדשה; אני מזכיר לכם מצווה ישנה שציווה לכם אלוהים מבראשית. אף כי שמעתם אותה פעמים רבות ⁸ היא תמיד חדשה ורעננה, ואף הוכיחה את אמיתותה במשיח ובנו. כשאנו מקיימים את המצווה לאהוב איש את רעהו, החטא והחשכה נעלמים מחיינו, ובמקומם זורח אורו של ישוע המשיח. ⁹ האומר שהוא חי באור המשיח, אך שונא את חברו, הוא עדיין בחשכה. ¹⁰ האוהב את חברו חי באור המשיח, אשר מאיר את דרכו ושומר עליו שלא ייכשל. ¹¹ ואילו השונא את חברו הוא כחשכה רוחנית המעוררת את עיניו, ומשום כך אינו יודע לאן הוא הולך. ¹² בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה מפני שחטאים נסלחו לכם בשם ישוע המשיח מושיענו ולמענו. ¹³ אני כותב לכם, האבות קאמונה, כי אתם באמת יודעים ומכירים את המשיח אשר חי מבראשית. אני כותב לכם, הצעירים באמונה, מפני שהתנבחרתם על פיתויי השטן. ¹⁴ ילדי היקרים, כתבתי לכם מפני שאתם יודעים ומכירים את האלוהים אבינו. כתבתי לכם, האבות, מפני שאתם מכירים את אלוהי הנצח. כתבתי לכם, הצעירים, מפני שאתם חזקים, דבר־אלוהים שוכן בכם ואף התנבחרתם על פיתויי השטן. ¹⁵ אל תאהבו את העולם הנתעב הזה ואת כל מה שהוא מציע.

אם אתם אוהבים את העולם הרי שאינכם אוהבים באמת את אלוהים. ¹⁶ מה כבר מסוגל העולם להציע לכם? תאוות הבשר, תאוות העיניים ונאוות החיים! דברים אלה אינם מאלוהים; מקורם בעולם המרושע הזה. ¹⁷ דעו לכם, יבוא יום שכל העולם הזה יחלוף על חטאיו, אך כל השומע בקול ה' יחיה לנצח. (aiōn) ¹⁸ ילדים יקרים, שמעתם כי שונא־המשיח עומד לבוא. היודעים אתם שבכל מקום כבר הופיעו שונאים רבים למשיח? עובדה זאת מאשרת שקץ העולם קרב. ¹⁹ שונאי המשיח היו בעבר גם בין חברי קהילתנו, אך אין ספק שמעולם לא היו חלק מאיתנו, אחרת היו נשארים. עזיבתם הוציאה לאור את האמת. ²⁰ אבל אתם שונים מהם, כי רוח הקודש שוכן בקרבכם ואתם יודעים את האמת. ²¹ כתבתי לכם כל זאת לא משום שאינכם יודעים את האמת, אלא להיפך: כתבתי לכם משום שאתם יודעים את האמת, ויודעים להבחין בין שקר לאמת. ²² היודעים אתם מיהו השקרן הגדול ביותר? האומר שישוע אינו המשיח. אדם כזה שונא המשיח הוא, שכן אינו מאמין באלוהים האב ובבנו. ²³ הרי אדם המתכחש למשיח בן־האלוהים, מתכחש בהכרח גם לאלוהים עצמו, בעוד שאדם שמאמין בישוע המשיח, מאמין גם באלוהים אביו. ²⁴ המשיכו להאמין ולעשות את אשר למדתם בהתחלה, כדי שתמיד תהיה לכם התחברות אמיתית ואיתנה עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. ²⁵ זכרו, אלוהים עצמו הבטיח לנו חיי נצח. (aiōnios g166) ²⁶ כתבתי לכם דברים אלה כדי להזהירכם מפני שונאי המשיח, הם יעשו הכול כדי לסנוור את עיניכם, לסלף את האמת ולהוליך אתכם שולל. ²⁷ אולם אלוהים השכין בכם את רוח

3 ראו מה רבה אהבת אלוהים אלינו – הוא אף קרא לנו "בני אלוהים"! ואין זה כינוי בלבד, אלא עובדה. לצערי, אנשים רבים אינם מאמינים באלוהים, ועל כן אינם מבינים כיצד אנו יכולים להיות בניו. ² אחי היקרים, עכשיו אנחנו בני אלוהים; איננו יודעים עדיין מה נהיה בעתיד, אנחנו רק יודעים שבבוא המשיח נהיה כמוהו, כי נראהו פנים אל פנים. ³ כל המחזיק בתקווה זאת צריך להישאר טהור ונקי מחטא, כי המשיח עצמו טהור ונקי. ⁴ מי שחוטא, חוטא נגד אלוהים, כי כל חטא נעשה נגד תורת אלוהים. ⁵ אתם הרי יודעים שהוא בא אלינו בדמות אדם, כדי לקחת על עצמו את העונש על חטאינו, למרות שבו לא היה חטא. ⁶ אם נתמיד באמונתנו, נשמע בקולו ונעשה את הטוב בעיניו, לא נחטא. הממשיכים לחטוא חוטאים מסיבה פשוטה: הם מעולם לא האמינו במשיח ולא אהבו אותו. ⁷ בני היקרים, אל תניחו לאיש לרמותכם. העושה מעשים טובים עושה אותם משום שהוא עצמו טוב – כמו המשיח ובזכותו. ⁸ והעושה מעשים רעים מוכיח שהוא שייך לשטן – החוטא הראשון בעולם. שממשיך עדיין במעשיו הרעים – שכן בן־האלוהים בא לבטל את פעולות השטן. ⁹ בני־אלוהים אינם

חוטאים יותר מתוך הרגל, מכיוון שאלוהים האב נתן להם חיים ושבע חדש; הם אינם יכולים להמשיך בהרגל החטא. ¹⁰ כיצד יכולים אנו להבדיל בין ילדי אלוהים לבין ילדי השטן? כל מי שחי חיי חטא ואינו אוהב

את אחיו, אינו שייך למשפחת אלוהים. ¹¹ שהרי כבר מבראשית מסר לנו אלוהים את המצוה: אהבו איש את רעהו. ¹² אל לנו להידמות לקין, הורג אחיו, אשר השתייך לשטן. מדוע הרג את אחיו? מפני שקין עשה מעשים רעים, וידע היטב שחיי הבל אחיו היו טובים משלו. ¹³ לכן, אחים יקרים, אל תתפלאו אם העולם שונא אתכם. ¹⁴ אם אנחנו אוהבים את אחינו המאמינים, אנו יודעים שעברנו ממוות לחיים. בעוד שאדם אשר אין בו אהבה עדיין מת. ¹⁵ כל השונא את אחיו רוצח אותו בלב, ואתם יודעים שלרוצחים אין חיי נצח! (1 John 1:16) מהי אהבה אמיתית? קורבנו של המשיח! כשם שהקריב את חייו למעננו, כך עלינו להקריב את חיינו למען אחינו. ¹⁷ אדם הנקרא מאמין משיחי, ויש לו מספיק כסף, אך אין הוא עוזר לאחיו העני הנתון במצוקה, אהבת אלוהים אינה שוכנת בו. ¹⁸ בני היקרים, הבה נפסיק לדבר על אהבת איש את רעהו; הבה נאהב באמת ונוכיח את אהבתנו במעשים. ¹⁹ כך נדע בוודאות שאנו שייכים לאלוהים, וכאשר נעמוד לפניו יהיה מצפוננו נקי ושקט. ²⁰ אך אם חטאנו ומצפוננו מציץ לנו, אלוהים יודע בדיוק מה עשינו וכיצד אנו מרגישים. ²¹ ידידי היקרים, אם מצפוננו נקי אנו יכולים לבוא לפני אלוהים בביטחון מלא. ²² והוא ייתן לנו כל מה שנבקש ממנו, שכן אנו שומעים בקולו ועושים את הטוב בעיניו. ²³ הזוכרים אתם מה ציווה עלינו אלוהים? להאמין בשם

4 ידידי היקרים, היוזרו מפני נביאי־השקר הרבים שמסתובבים בעולם. אל תאמינו בצורה עיוורת לכל מה שאתם שומעים, אלא בחנו את הנאמר – האם דבריהם מרוח הקודש או לא? ² שאלו את הנביאים האלה אם הם מאמינים ומודים שישוע המשיח, בן־האלוהים, בא לעולם בדמות אדם בשר ודם. אם כן – דבריהם מאלוהים. ³ אם לא – הם נביאי שקר שמדברים בהשראת שונא־המשיח. שעל דבר בואו הוזהרתם. הוא באמת בא, ושנאתו כבר התפשטה בכל העולם. ⁴ בני היקרים, אתם שייכים לאלוהים וניצחתם במערכה נגד האנשים האלה, כי רוח־הקודש ששוכן בכם חזק וגדול מהרוח שבעולם. ⁵ נביאי שקר אלה שייכים לעולם הזה, וטבעי שהם מתעניינים בענייני העולם, ושהעולם מתעניין בהם. ⁶ אבל אנחנו בני־אלוהים, ומשום כך רק האוהבים את אלוהים מקשיבים לדברינו. האחרים אינם מקשיבים, כי אינם מבינים כלל על מה אנחנו מדברים. כך אפשר גם לבחון אם הנאמר הוא מאלוהים או לא. שכן אם הנאמר הוא בהשראת אלוהים, העולם כלל לא יקשיב. ⁷ ידידים יקרים, הבה נאהב איש את רעהו, כי אלוהים הוא מקור האהבה. אנשים שמלאים אהבה מעידים כי הם בני־אלוהים וכי הם מכירים אותו אישית. ⁸ ואילו אנשים חסרי אהבה מעידים שאין הם מכירים את אלוהים, כי אלוהים הוא אהבה. ⁹ אלוהים הוכיח עד כמה הוא אוהב אותנו, כששלח את בנו היחיד למות

בידי העולם המרושע הזה. כדי שעל-ידי לאהוב את האלוהים שלא ראה מעולם? מותו נזכה בחיי נצח. ¹⁰ היודעים אתם מהי אהבה אמיתית? לא אהבתנו לאלוהים, כי אלא גם את אחינו.

5 כל המאמין שישוע הוא המשיח, בן-האלוהים ומושיענו, הוא בנו של אלוהים; וכל האוהב את האב אוהב גם את בנו. ² מידת אהבתנו לבני-אלוהים מצביעה על מידת אהבתנו לאלוהים. ³ לאהוב את אלוהים פירושו לעשות כל מה שהוא אומר לנו, וזה כלל לא קשה. ⁴ שכן כל בני-האלוהים מסוגלים לנצח את השטן בכוח האמונה בישוע המשיח. ⁵ מי יכול להילחם ולנצח במערכה נגד השטן? רק מי שמאמין באמת שישוע הוא בן-האלוהים! ⁶ זהו ישוע אשר בא במים ובדם – לא רק במים (בעת טבילתו). אלא גם בדם (בעת צליבתו). רוח הקודש הוא שמעיד על כך, והרוח מדבר אמת בלבד. ⁷ אם כן, יש לנו שלושה עדים שעדותם זהה לחלוטין: הרוח, המים והדם. ⁹ הלא כולנו מאמינים לעדותם של אנשים בבית-משפט, אם כך, מה הקושי להאמין לעדותו של אלוהים? ואלוהים העיד שישוע בנו. ¹⁰ כל המאמינים יודעים היטב בלבם שישוע הוא בן-האלוהים. מי שאינו מאמין עושה את אלוהים לשקרן. שכן אינו מאמין לעדותו של אלוהים על בנו. ¹¹ אלוהים העיד על כך שנתן לנו חיי נצח בבנו ישוע המשיח. (aiōnios g166) ¹² לכן, המאמין בבן-האלוהים יש לו חיי נצח, ומי שאינו מאמין – אין לו. ¹³ כתבתי זאת לכם, המאמינים בבן-האלוהים, כדי שתדעו שיש לכם חיי נצח. (aiōnios g166) ¹⁴ אנו בטוחים שאלוהים מקשיב לכל בקשותינו, בתנאי שאינן נגד רצונו. ¹⁵ הואיל ואנחנו בטוחים שהוא מקשיב לכל

בקשותינו. אנו יודעים ללא ספק שיענה לנו וימלא אותן. ¹⁶ אם אתה רואה את אחיך המאמין חוטא חטא שאין עליו עונש מוות, עליך להתפלל בעדו ולבקש מאלוהים שיסלח לו. אלוהים באמת יסלח לו ויטהר אותו, ואף יעניק לו חיים חדשים. אולם אם אחיך ביצע חטא שעונשו מוות, תוכל לחסוך את תפילתך, כי אלוהים בין כך ובין כך לא יסלח לו. ¹⁷ כמובן שכל מעשה רע הוא חטא, אך איני מתכוון לחטאים הרגילים שעליהם אלוהים סולח. אני מתכוון לחטא שאין עליו סליחה ומחילה. ¹⁸ אדם המשתייך למשפחת אלוהים אינו חוטא בכוונה תחילה, כי המשיח בן־האלוהים שומר עלינו היטב, והשטן אינו יכול לגעת בנו. ¹⁹ אנו יודעים, שאנו ילדי־אלוהים, ושכל העולם סביבנו נתון לשלטון השטן. ²⁰ אנחנו גם יודעים, שהמשיח בן־האלוהים בא לעולם, כדי לעזור לנו להכיר ולרעת את האל האמיתי. זהו האל היחיד והאמיתי וחיי הנצח (aiōnios) ²¹ בני היקרים, היזהרו והישמרו מפני כל דבר, שעלול לתפוס את מקומו של אלוהים בלבכם. – אמן.

הַשְׁנִית לְיוֹחָנָן

1 לכבוד המאמינה המשיחית, הגברת
הבחירה, וילדיה האהובים עלי ועל כל
הקהילה. מאת יוחנן – הזקן בזקני הקהילה.
2 אדוננו ואלוהינו יברך את כולנו בשלום,
ברחמים ובאהבה, בזכות האמת החקוקה
בלבנו לנצח. (aiōn g165) 4 שמחתי מאוד לפגוש
כאן אחדים מילדיך, ולהיווכח שהם מתנהגים
כראוי, אוהבים את האמת ושומרים את מצוות
ה'. 5 גברתי הנכבדה, ברצוני להזכיר לך
את אחת המצוות הראשונות שציווה עלינו ה':
לאהוב איש את רעהו. 6 מי שבאמת אוהב
את ה' עושה כל מה שה' מצווה עליו, והוא
הרי ציווה עלינו מבראשית לאהוב איש את
רעהו. 7 היזהרו ממורי השקר שמסתובבים
בכל מקום. אין הם מאמינים שישוע המשיח
בא לעולם כבן־אדם בשר ודם. אנשים אלה
הם אויבי האמת ושונאי המשיח. 8 היזהרו
לבל ישפיעו עליכם, פן תפסידו את הפרס
שאתם ואני משתדלים מאוד להשיג. עשו הכול
כדי לקבל את שכרכם המלא מהאדון. 9 מי
שמנסה להתחכם ולעבור על תורת המשיח –
אין האלוהים איתו, ואילו אדם שנשאר נאמן
לתורת המשיח – גם האלוהים וגם המשיח
איתו. 10 אם ירצה מישהו ללמד אתכם תורה
ששונה מתורת המשיח, אל תזמינוהו לביתכם
ואף אל תדברו איתו! שהרי כל מי שמעודד
אותו נעשה שותף למעשיו הרעים. 12 יש לי
עוד הרבה לומר, אך לא אעלה זאת על הנייר,
שכן אני מקווה לפגוש אתכם בקרוב פנים אל
פנים, ואז נוכל לשוחח ולשמוח יחד. 13 ילדי
אחותך המאמינה מוסרים לך דרישת שלום
חמה.

הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן

לעשות את הרע מוכיחים שהם רחוקים מאוד מאלוהים. 12 אולם כולם מדברים טובות על דימטריוס; אפילו האמת עצמה מעידה לטובתו! גם אנחנו מעידים בשבח, ואתה יודע שעדותנו מהימנה. 13 יש לי עוד דברים רבים לומר לך, אך אני מעדיף שלא להעלותם על הנייר, 14 כי אני מקווה לפגוש אותך בקרוב, ואז נוכל לשוחח עליהם פנים אל פנים. עד אז, שלום ולהתראות. כל החברים כאן דורשים בשלומך. מסור בבקשה לכל אחד מהאחים דרישת שלום ממני.

1 לכבוד גיוס היקר והאהוב עלי באמת. מאת יוחנן הזקן. 2 ידידי היקר, אני מאחל לך כל טוב ומקווה שנופך בריא כשם שנפשך בריאה. 3 אחים אחרים, שביקרו כאן לאחרונה, סיפרו לי עליך חדשות מאוד משמחות. הם סיפרו לי שאתה נאמן למשיח ולעקרונות הבשורה, ושאתה שומר על טוהר המידות. 4 חדשות כאלה על ילדי משמחות אותי יותר מכל. 5 ידידי היקר, בדאגתך למורים ולשליחים שנוסעים ממקום למקום, אתה מוכיח את נאמנותך לאדון. 6 הם סיפרו לקהילה כאן על אהבתך ומעשיך הנפלאים. אני שמח וגאה בך על אשר שלחת אותם לדרכם בצרוף מתנה נדיבה. 7 הלא יודע אתה שהם נוסעים ממקום למקום ומבשרים את הבשורה, ולמרות שהטיפו ללא־מאמינים, סרבו לקחת מהם כל מה שהציעו: אוכל, בגדים, שמיכות, כסף וכדומה. 8 משום כך אנחנו בעצמנו צריכים לדאוג למחסורם, וכך נשתתף בעבודתם למען האדון. 9 שלחתי לקהילה מכתב בנידון, אבל דיוטריפס רודף הכבוד, שמתיימר להיות ראש הקהילה, לא רצה לקבל אותנו ולהקשיב לדברינו. 10 כאשר אבוא אליכם, אזכיר לו את מעשיו הרעים ואת ההשמצות והשקרים שהוא מעליל עלינו. לא די בכך שהוא עצמו מסרב לארח את המורים והשליחים שנוסעים ממקום למקום, הוא אף ביקש מחברי הקהילה שלא לארחם. בחוצפתו הרבה הוא אף מגרש מהקהילה את כל מי שמעז להמרות את פיו. 11 ידידי היקר, אל תיקח דוגמה רעה ממנו. אנא, עשה את הטוב והישר, כי עושי הטוב והישר הם ילדי אלוהים, בעוד שהממשיכים

מעשי שחיתות למיניהם, בזים לשלטונות ולוענים לרשויות הרוחניות העליונות. 9 כאשר מיכאל שר המלאכים התוכח עם השטן על גופתו של משה רבנו, הוא לא העז להאשים את השטן ואף לא לעג לו. מיכאל פשוט אמר: "יגער בך אלוהים." 10 אבל אנשים אלה מקללים ומזלזלים בכל דבר שאינם מבינים. הם מתנהגים כמו חיות – עושים מה שעולה על רוחם, וכך מביאים אסון על עצמם. 11 אוי להם! הם הולכים בעקבות קין אשר רצח את אחיו; הם מוכנים לעשות כל דבר תמורת בצע כסף כמו בלעם; הם הימרו את פי ה' כמו קורח, ועל כן קללתו רובצת גם עליהם. 12 רשעים אלה מקלקלים את החנינות הנעימות שלכם בקהילה, שותים וזוללים בלי להתחשב באחרים. הם דומים לעננים שמרחפים מעל אדמה צמאה בלי שיוכלו להשקותה; מבטיחים הרבה ואינם מקיימים דבר. הם דומים לעצי־פרי שאינם נותנים פרי בעונת הקטיף, והם מתים לא רק משום שאין להם פרי, אלא גם משום שנעקרו מהשורשים כדי להישרף באש. 13 אנשים אלה משאירים אחריהם תמיד רק בושה וחרפה, כמו הרפש שפולטים גלי הים לחוף. בכל מקום שהם עוברים בו הם מבריקים ונוצצים כמו כוכבים, אך אלוהים הכין בשבילם חשכת עולם! 14 jaïōn g165 חנוך, שחי שבעה דורות אחרי האדם הראשון, ידע על אנשים אלה ואף אמר עליהם: "הנה בא ה' עם מיליוני קדושים. 15 כדי לשפוט את כל העולם וכדי להרשיע את הרשעים האלה. במשפט זה יוכיח אלוהים את כל מעשיהם המושחתים, ואת כל הדברים הנוראים שאמרו עליו." 16 רשעים אלה לעולם אינם שמחים בחלקם.

1 אל המאמינים המשיחיים באשר הם, בחירי אלוהים ואהוביו. מאת יהודה, עבדו של ישוע המשיח ואחיו של יעקב. 2 יהי רצון שיעניק לכם אלוהים שפע של אהבה, שלום ורחמים. 3 ידידי היקרים, התכוונתי לכתוב לכם על הישועה שנתן לנו אלוהים, אך אני נאלץ לכתוב לכם על נושא אחר לגמרי. ברצוני לעודד אתכם להגן באומץ על האמונה שנתן אלוהים לאוהביו, אחת ולתמיד. 4 אני אומר דברים אלה משום שמורי שקר אחדים הסתננו לחברתכם, שטוענים כי לאחר שאנו באים לאמונה באלוהים ובמשיח, מותר לנו לעשות ככל שעולה על רוחנו וה' לא יעניש אותנו! אני מזדיר אתכם מפניהם; דינם של הרשעים האלה כבר נחרץ לפני זמן רב, שכן הם מתכחשים לאדוננו היחיד ישוע המשיח. 5 תשובתי למורי השקר האלה היא: אל תשכחו את העובדה הידועה לכם היטב, שה' הציל את עם־ישראל מידי המצרים, אך לאחר מכן השמיד את כל אלה שלא האמינו בו. 6 אני מזכיר לכם גם את המלאכים שלא הסתפקו בסמכות שנתן להם אלוהים. הם מרדו באלוהים ובחרו בחיי חטא, ומשום כך הוא כבל אותם בשרשראות, ועתה הם מחכים בחשכה ליום־הדין. 7 jaïdios g126 אל תשכחו את סדום ועמורה ואת הערים השכנות, שהיו מלאות מעשי תועבה, שחיתות מוסרית ופריצות. כל הערים האלה נשרפו ונחרבו, והן משמשות לקח ואזהרה עבורנו שה' מעניש את הרשעים באש הגיהנום. 8 jaïōnios g166 אבל למורי השקר האלה כלל לא אכפת! הם ממשיכים לחיות חיים לא־מוסריים, עושים

אלא תמיד מתלוננים, עושים מעשים רעים לפי תאוות לבם ואוהבים להתנאות ולהתפאר! אם הם חולקים כבוד למישהו, הרי זה משום שברצונם להשיג ממנו משהו. 17 ידידים יקרים, זכרו מה שאמרו לנו שליחי אדוננו ישוע המשיח: 18 "בימים האחרונים יופיעו אנשים ציניים ורשעים שמטרתם היחידה בחיים היא להשתעשע במעשים רעים ומתועבים." 19 אנשים אלה מסכסכים, גורמים לוויכוחים ואוהבים את השחיתות. רוח הקודש אינו שוכן בהם. 20 אבל אתם, אחים יקרים, חזקו את אמונתכם ואת חייכם הרוחניים והתפללו בעזרת רוח הקודש. 21 הישמרו לכם! אל תעשו דבר שעלול להרחיקכם מאהבת האלוהים ומברכתו. חכו בסבלנות לחיי הנצח שעומד האדון ישוע לתת לכם ברוב רחמיו. ^{aiōnios} g166) 22 השתדלו לעזור למתנודכים, והתנהגו ברחמים עם אלה שמהססים באמונתם. 23 הצילו אותם מהאש, ואילו עם האחרים התנהגו באהבה וברחמים, אך היזהרו שלא תתפתו בעצמכם לחטוא כמותם. שנאו בהם כל דבר שמסמן חטא. 24 כל התהילה והפאר לאלוהינו האחד, שמושיע אותנו על-ידי ישוע המשיח אדוננו. כל הכבוד, התפארת, הנבירה והסמכות שייכים לו מעולם ועד עולם! זהו האלוהים שיכול לשמור אתכם מכישלונות ומכשולים, ולהעמידכם לנוכח כבודו, בששון ושמחה, מושלמים וללא דופי. – אמן. ^{aiōn} g165)

חזון יוחנן

1 להלן התגלות מישוע המשיח, שאלוהים נתן לו כדי שיגלה למשרתיו את המאורעות שעומדים להתרחש. הוא שלח מלאך להציג התגלות זו למשרתו יוחנן. ² יוחנן העיד שכל אשר ראה ושמע הוא דבר אלוהים ועדות ישוע המשיח. ³ ברוכים הקוראים את דברי הנבואה הזאת, וברוכים השומעים אשר מקיימים את הכתוב בה, כי מועד התגשמותה קרוב. ⁴ מאת יוחנן. אל שבע הקהילות באסיה (הקטנה). אחים יקרים, שלום וברכה לכם מאת האלוהים אשר הוֹנָה, היה ועתיד לבוא, מאת שבע הרוחות אשר לפני כיסאו, ⁵ ומאת ישוע המשיח העד הנאמן – הראשון שקם מן המתים, ושליטם של כל מלכי העולם. כל הכבוד, הנבירה והשלטון לעולמי עולמים לישוע המשיח אשר אוהב אותנו תמיד. בשפכו את דמו למעננו הוא שיחרר אותנו מהשעבוד לחטא, ועשה אותנו ממלכת כוהנים לאלוהים אביו. ⁶ ⁷ הביטו, הנה הוא בא עם העננים, וכל עין תראה אותו – גם אלה שדקרוהו. וכל עמי העולם יספרו עליו בצער ובחרטה. אכן, כך יהיה. – אמן. ⁸ "אני האלף והתו, ההתחלה והסוף, "אומר אלוהים, "הוֹנָה, היה ועתיד לבוא, אלוהי צבאות." ⁹ אני יוחנן אחיכם, כותב מכתב זה. אני שותפכם לסבל, למלכות ולסבלנות, שהם מנת חלקנו במשיח. בהיותי באי פטמוס – לשם הוגלית על שהטפתי את דבר אלוהים, וסיפרתי לאנשים על אודות ישוע המשיח – ¹⁰ שרתה עלי הרוח ביום המקודש לאדון, ולפתע שמעתי מאחורי קול רם שנשמע כתרועת שופר. ¹¹ "כתוב בספר את כל מה שאתה רואה, "אמר אלי הקול, "ושלח

את הספר אל הקהילות באסיה: אפסוס, זמירנא, פרגמוס, תיאטירא, סרדיס, פילדלפיה ולודקיא." ¹² בפנותי לראות מי המדבר אלי, ראיתי שבע מנורות זהב, ¹³ וביניהן עומדת דמות "בן-אדם". הוא לבש גלימה ארוכה ועל חזהו חגורת זהב. ¹⁴ שיער ראשו לבן כצמר, צחור כשלג. עיניו כלהבת אש. ¹⁵ רגליו כנחושת נוצצת שנצרפה בכור, קולו כקול מים רבים. ¹⁶ בידו הימנית שבעה כוכבים, בפיו חרב בעלת להב כפול, ופניו זרחו כשמש המאירה בעיצומה. ¹⁷ כשראיתיו נפלתי לרגליו כאדם מת, אך הוא הניח עלי את ידו הימנית ואמר: "אל תירא! אני הראשון והאחרון; אני הוא החי לנצח!" ¹⁸ הייתי מת אך קמתי לתחייה ואני חי לעולם ועד, ובידי אני מחזיק את מפתחות השאול והמוות. ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

2 "את המכתב הראשון כתוב אל ראש קהילת אפסוס. אלה דבריו של האוחז ביד ימינו את שבעת הכוכבים, והמתהלך בין שבע מנורות הזהב: ² 'אני יודע את כל מעשיך הטובים; ראיתי את עמלך הקשה, את כוח סבלך ואני יודע שאינך סובל אנשים רשעים. בחנת בזוירות את דברי אלה שטוענים שהם שליחי האדון, וגילית שלא היו דברים מעולם – הם אינם שליחים, אלא שקרנים! ³ בסבלנות ובאורך־רוח סבלת רבות למעני. ⁴ אך דבר אחד יש לי נגדך: עזבת את אהבתך הראשונה! ⁵ חשוב לרגע עד היכן הידרדרת! חזור

בתשובה ונהג כפי שנהגת לראשונה. אם לא ¹⁶ חזור בתשובה! אם תסרב, אבוא אליך בשעה תחזור בתשובה, אבוא ואסיר את מנורתך בלתי צפויה ואלחם באנשים האלה בחרב פי. ממקומה. ⁶ לזכותך ייאמר שאתה מתעב את ¹⁷ מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח מעשי הניקולסים כשם שאני מתעב אותם. אל הקהילות. את המנצח אאכיל מן נסתר. ⁷ מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ואתן לו אבן לבנה שעליה חרוט שם חדש אל הקהילות. למנצח אתן לאכול מפרי עץ שידוע אך ורק למקבל האבן. ¹⁸ "את המכתב החיים שנמצא בן-הערך של אלוהים." ⁸ "את הרביעי כתוב אל ראש קהילת תיאטירא. אלה המכתב השני כתוב אל ראש קהילת זמירנא. דברי בן-האלוהים אשר עיניו כלהבת אש אלה דברי הראשון והאחרון אשר מת וקם ורגליו כנחושת נוצצת: ¹⁹ 'אני יודע את מעשיך לתחייה: ⁹ 'אני יודע שאתה סובל קשות בגלל הטובים, את אהבתך, אמונתך, עבודתך וכוח אמונתך, ואני יודע על העוני שלך, אך דע סבלך, ואני שמח לראות כיצד אתה הולך שמצפה לך עושר רב בשמים! אני גם יודע ומרבה את מעשיך הטובים. ²⁰ בכל זאת, יש שמתנגדיך לועגים לך ומקללים אותך – הם לי נגדך דבר אחד: אתה מניח לאישה הזאת קוראים לעצמם "יהודים", אך למעשה הם איזבל, שקוראת לעצמה נביאה, להסית את קהילתו של השטן! ¹⁰ אני מזדיר אותך מראש: המאמינים לזנות ולנאוף. היא מסיתה אותם אל תפחד מפני הסבל שעומד לבוא עליך! לנהל חיים בלתי-מוסריים ולאכול זבחים בקרוב ישליך השטן אחדים מכם לכלא, כדי שהוקרבו לאלילים. ²¹ נתתי לה הזדמנות לנסותכם, וסבלכם יימשך עשרה ימים. היה לחרול ממעשיה המושחתים ולחזור בתשובה, נאמן עד מוות ואעניק לך את כתר החיים. אך היא סירבה. ²² שים לב למה שאעשה לה: ¹¹ מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ארתק אותה למיטתה, ואם אלה שמנאפים אל הקהילות. המנצח לא ימות במוות השני: איתה לא יחזרו בתשובה, אגרום להם צער ¹² "את המכתב השלישי כתוב אל ראש קהילת וסבל נורא. ²³ גם את בניה אהרונ, וכל פרגמוס. אלה דבריו של המחזיק בחרב הקהילות תדענה שאני, האלוהים, בוחן כליות החדה בעלת הלהב הכפול: ¹³ 'אני מכיר את ולב ומשלם לכל איש כמעשיו. ²⁴ אני פונה אל עיר מגורייך – עיר שמרבית תושביה משרתים שאר המאמינים בתיאטירא – אל אלה שלא את השטן! למרות זאת שמרת על נאמנותך הלכו בעקבות איזבל ולא למדו את האמת ולא התכחשת לי גם כאשר אנטיפס. עדי העמוקה של תורת השטן – ואומר: לא אכביד הנאמן, נרצח בעירכם על-ידי משרתי השטן. עליכם בעול נוסף, אולם שימרו היטב על מה ¹⁴ אף-על-פי-כן יש לי נגדך כמה דברים: יש שיש לכם עד שובי. ²⁶ למנצח ששומר על ביניכם כאלה שדבקים בתורת בלעם, אשר מעשי עד הסוף אתן שלטון על הגויים. ²⁷ הוא לימוד את בלק כיצד להשחית את עם-ישראל; ינהיגם בשבט ברזל, וינפצם לרסיסים ככלי לאכול זבחים שהוקרבו לאלילים. לזנות ביד היוצר. ²⁸ אכן, סמכותו תהיה כסמכות ולנאוף. ¹⁵ מלבד זאת יש ביניכם כאלה שקיבלתי אני מאבי. גם את כוכב השחר אתן שדבקים בתורת הניקולסים אשר תיעבתי.

למנצח. 29 מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח אל הקהילות:

3 "את המכתב החמישי כתוב אל ראש קהילת סרדיס. אלה דבריו של המחזיק בידו את שבע רוחות האלוהים ואת שבעת הכוכבים: 'אני יודע את מעשיך; יש לך שם שאתה חי, אך למעשה אתה מת! 2 התעורר! חזק את מה שנתת לך. לפני שנים המעט הזה ימות! מעשיך אינם מוצאים-חן בעיני אלוהים. 3 זכור את מה שקיבלת ולמדת: חזור בתשובה וקיים את דברי אלוהים. אם תסרב להתעורר ולהתנער ממצבך, אבוא אליך בשעה בלתי-צפויה, כגנב, ואעניש אותך. 4 עלי לציין שיש אצלכם בסרדיס אנשים מעטים שלא טימאו את לבושם בחלאת העולם. אנשים אלה יתהלכו איתי בלבוש לבן, כי הם ראויים לכך. 5 המנצח ילבש בגדים לבנים, ולא אמחק את שמו מספר החיים: לפני אבי ומלאכיו אכריז שהוא שלי! 6 מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח אל הקהילות. 7 "את המכתב השישי כתוב אל ראש קהילת פילדלפיא. אלה דברי הקדוש האמיתי שבידו מפתח דוד, הפותח את אשר איש אינו יכול לסגור, והסוגר את אשר איש אינו יכול לפתוח: 8 'אני מכיר אותך היטב, ראה, פתחתי לפניך דלת שאיש אינו יכול לסגרה, כי למרות שאינך חזק ביותר שמרת את דברי ולא התכחשת לשמי. 9 שים לב, אני אכריח את קהילת השטן – אלא שמשקרים וטוענים שהם יהודים – להשתחוות לפניך ולהודות שאני אוהב אותך. 10 מאחר ששמרת את דברי בסבלנות למרות הסבל והרדיפות, גם אני אשמור אותך משעת הסבל העומדת לבוא על העולם כולו, לבחון ולנסות את תושביו. 11 אני

4 לאחר מכן ראיתי בשמים דלת פתוחה לרווחה, והקול אשר שמעתי קודם, כקול תרועת שופר, אמר אלי: "עלה הנה ואראה לך

את אשר יהיה בעתיד!" 2 מיד שרתה עלי רוח גדול: "מי ראוי לשבור את החותמות ולפתוח אלוהים (ויכולתי לראות את הנעשה בשמים). את המגילה?" 3 ולא נמצא איש בשמים. ראיתי כסא מלכות ואת היושב עליו: 3 דמותו בארץ או מבין המתים אשר היה מסוגל הקרינה זוהר נפלא ובלתי־רגיל, מעין שילוב לפתוח את המגילה או להביט בכתוב. של ברק יהלומים עם נוגה אבן אודם, וסביב 4 פרצתי בבכי מר, כי איש לא נמצא ראוי כיסאו הייתה קשת שנראתה כאבן ברקת. לפתוח את המגילה ולקרוא בה. 5 אך 4 סביב כסא המלכות עמדו עשרים־וארבעה אחד מעשרים־וארבעה הזקנים אמר אלי: "אל כיסאות כבוד, ועליהם ישבו עשרים־וארבעה תבכה. ראה, האריה משבט יהודה ושורש זקנים לבושים לבן ולראשם כתרי זהב. דויד ניצח, והוכיח את עצמו ראוי לשבור את 5 מכיסא המלכות יצאו ברקים, רעמים וקולות. החותמות ולפתוח את המגילה." 6 הבטתי לפני הכיסא בערו שבעה לפידי אש שהם במרכז כסא־המלכות, שמוקף בארבע החיות שבע רוחות האלוהים. 6 לפני הכסא היה ובעשרים־וארבעה הזקנים, וראיתי שה שעליו מעין ים־זכוכית שקוף כבדולח. סביב כסא פצעים וחבורות אשר נרמו פעם למותו. לשה המלכות ניצבו ארבע חיות בעלות עיניים היו שבע קרניים ושבע עיניים, שהן שבע רבות מלפנים ומאחור. 7 החיה הראשונה רוחות האלוהים שנשלחות אל כל קצווי נראתה כמו אריה, החיה השנייה נראתה כמו העולם. 7 השה בא ולקח את המגילה מימינו שור, פני החיה השלישית דמו לפני אדם, של היושב על כיסא המלכות. 8 בלקחו והחיה הרביעית נראתה כנשר מעופף. 8 לכל את המגילה השתחוו לפניו ארבע החיות אחת מארבע החיות היו שש כנפיים ועיניים ועשרים־וארבעה הזקנים. כל אחד מהזקנים רבות מסביב ומפנים. יומם ולילה הן שרות אחז כינור וקערת זהב מלאה קטורת, אשר היא ללא הפסק: "קדוש, קדוש, קדוש, ה' אלוהי תפילת בני־האלוהים הקדושים. 9 הם שרו צבאות, אשר היה, הווה ועתיד לבוא." 9 בכל פעם שנתנו החיות כבוד, הדר ותודה ליושב על כיסא המלכות אשר חי לנצח. 10 ג165(aiōn נפלו עשרים־וארבעה הזקנים על פניהם לפני היושב על הכיסא, השתחוו לפניו, הניחו את כתריהם לפני הכסא ושרו: 10 ג165(aiōn 11 "אדוננו ואלוהינו ראוי אתה לכבוד, להדר המלכות, ארבע החיות והזקנים. 12 הם שרו ועזו, כי אתה בראת הכול; הכול היה ונברא עושר וחכמה, גבורה והדר, כבוד וברכה."

5 ראיתי לימין היושב על הכסא מגילה כתובה בפנים ובחוץ וחתומה בשבעה חותמות. 2 מלאך גיבור הופיע וקרא בקול

13 וכל בריה בשמים, בארץ, מתחת לארץ ובים, שמעתי קוראים: "ליושב על הכסא ולשה הברכה וההדר והעז, לעולם ועד!" 13 ג165(aiōn

14 ארבע החיות אמרו: "אמן!" ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם והשתחוו לו.

6 ראיתי את השה שובר את החותם הראשון, ואחת מארבע החיות קראה בקול שנשמע כרעם: "בוא!"² הבטתי וראיתי לפני סוס לבן. רוכבו נשא בידו קשת, על ראשו הונח כתר והוא דהר קדימה כמנצח כדי לנצח. ³ כששבר השה את החותם השני, שמעתי את החיה השנייה קוראת: "בוא!"⁴ הפעם הופיע סוס אדום. לרוכבו ניתנו חרב גדולה וסמכות להשבית את השלום בארץ. כדי שבני־האדם יהרגו זה את זה.⁵ כששבר השה את החותם השלישי, שמעתי את החיה השלישית קוראת: "בוא!" ואז הופיע סוס שחור

7 וביד רוכבו מאזניים.⁶ מבין ארבע החיות שמעתי קול: "כיכר לחם או קילו וחצי שעורה תמורת יום־עבודה, אך אל תזיקו לשמן וליין." ⁷ כששבר השה את החותם הרביעי, שמעתי את החיה הרביעית קוראת: "בוא!"⁸ הבטתי וראיתי סוס בצבע ירקרק, ושם רוכבו "מוות", ובעקבותיו בא "שואל". הם קיבלו שלטון על רבע מהעולם: להרוג ולהשמיד ברעב, במלחמות, במחלות ובטרף לחיות־הבר. (Hadēs g86)⁹ כששבר השה את החותם החמישי,

ראיתי מזבח ומתחתיו נשמות האנשים שהוצאו להורג על שום שקיימו והפיצו את דבר ה', ומשום עדותם הנאמנה.¹⁰ הנשמות זעקו בקול: "ה' הקדוש והאמיתי, מתי תשפוט את אנשי העולם על העוול שעשו לנו? מתי תנקום את דמנו מיושבי הארץ?"¹¹ לכל אחת מהנשמות ניתנה גלימה לבנה, ונאמר להן לנוח עוד זמן־מה, עד אשר יושלם מספר אחיהם, משרתי המשיח, שסופם להיהרג למען המשיח, והשפות. הם עמדו לפני כיסא־המלכות

ולפני השה, לבושים גלימות לבנות ובידיהם רעשים ורעמים. ברקים הבריקו והאדמה כפות תמרים. 10 כל ההמון הזה קרא רעה. 6 שבעת המלאכים שקיבלו את שבעת בקול אדיר: "הישועה לאלוהינו היושב על השופרות התכוננו לתקוע בהם. 7 כשתקע כיסא־המלכות ולשה!" 11 כל המלאכים – המלאך הראשון בשופרו, ירדו על הארץ אשר עמדו עתה סביב כיסא־המלכות, סביב ברד ואש מעורבים בדם; שליש מהארץ נשרף הזקנים וארבע החיות – נפלו על פניהם לפני וכן שליש מכלל עצי הארץ וכל העשב הירוק. הכיסא, השתחוו לאלוהים 12 וקראו: "אמן!" 8 כשתקע המלאך השני בשופרו, דבר־מה כל הכבוד, הברכה, החכמה, התודה, ההדר, הכוח והעוז לאלוהינו לעולם ועד. אמן!" (aion) 13 אחד מעשרים־וארבעה הזקנים שאל אותי: "היודע אתה מיהם הלבושים לבן ומאין באו?" 14 "אדוני, "השבת, "אתה יודע. "אלה השמים כוכב גדול בוער כלפיד. הוא נפל הם אנשים שעברו צרות, רדיפות וסבל רב". על שליש הנהרות ומעינות המים. 11 כוכב הסביר לי הזקן. "הם רחצו את גלימותיהם זה נקרא "לענה" מפני שהרעיל שליש מהמים, והלבינו אותן בדם השה. 15 לכן הם נמצאים ואנשים רבים אשר שתו מן המים האלה כאן לפני כיסא אלוהים; הם משרתים את הורעלו ומתו. 12 כשתקע המלאך הרביעי אלוהים במקדשו יומם ולילה, והוא מגן עליהם, בשופרו כוסו בחשכה שליש השמש, שליש 16 הם לא ירעבו ולא יצמאו יותר לעולם, ואף השמש והשרב לא יכו אותם. 17 כי השה העומד לפני כיסא־המלכות ירעה אותם ויובילם 13 במרכז השמים ראיתי נשר אחד מעופף למעינות מים חיים, ואלוהים ימחה כל דמעה בגלל הצרות הנוראות שתבואנה עליהם מעיניהם."

8 כששבר השה את החותם השביעי, הייתה דממה בשמים כחצי שעה. 2 לאחר מכן

ראיתי את שבעת המלאכים העומדים לפני אלוהים, ולכל אחד מהם ניתן שופר. 3 מלאך נוסף הופיע וניגש אל המזבח כשבירדו מחתה (יעה) עשויה זהב. ניתנה לו כמות גדולה של קטורת, כדי שיערבב אותה עם תפילות המאמינים, שמוקרבות על מזבח הזהב שלפני כיסא האלוהים. 4 ניחוח הקטורת המעורבת בתפילות עלה מהמזבח לפני אלוהים. 5 לאחר מכן מילא המלאך את המחטה באש המזבח, והשליך את האש על הארץ. מיד נשמעו קולות

9 כשתקע המלאך החמישי בשופרו ראיתי כוכב נופל ארצה מן השמים, וניתן לו מפתח (התהום). 2 Abyssos g12) כשפתח את פי התהום עלה עשן סמוך, כעשן שעולה מכבשן ענק, אשר החשיך את השמש והשמים. 2 Abyssos g12) 3 מתוך העשן יצא ארבה וירד על הארץ. לארבה ניתן שלטון וכוח כמו לעקרבי־הארץ. 4 נאמר להם לא להשחית את צמחיית הארץ, לא לפגוע בעצים, בפרחים או בעשבים,

אלא רק בבני־האדם שלא נשאו על מצחם את חותם אלוהים. 5 לא ניתן לארבה כוח להמית אנשים אלה, אלא רק לייסרם בכאב של עקיצות עקרב במשך חמישה חודשים. 20 יתר בני־האדם, שלא מתו במגפות האלה, 6 בימים ההם ירצו בני־האדם להתאבד, אך לא יוכלו; הם ישתוקקו למות, אך המוות יברח מפניהם! 7 הארבה דמה במראהו לסוסים ערוכים למלחמה; פניהם כפני אדם, על ראשם מעין כתר זהב, 8 שערים כשיער אישה ושיניהם כשיני אריה. 9 הם לבשו שריונים שנראו כעשויים ברזל, וקול כנפיהם נשמע כקול המון מרכבות סוסים ערוכים למלחמה. 10 זנבות הארבה היו כזנבות עקרבים, בעלי עוקץ בקצה, ובהם טמון הכוח לייסר את בני־האדם במשך חמישה חודשים. 11 מלכם הוא מלך התהום הנקרא בעברית "אבדון", וביוונית – "אפוליון". 12 Abyssos g12) אסון אחד חלף, אך שניים אחרים באים בעקבותיו. 13 כשתקע המלאך השישי בשופרו, שמעתי קול מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלוהים. 14 הקול דיבר אל המלאך השישי שזה עתה תקע בשופרו: "שחרר את ארבעת המלאכים האסורים בנהר הגדול פרת." 15 ארבעת המלאכים הוכנו לאותה שנה, לאותו חודש, לאותו יום ולאותה שעה, ועתה שוחררו כדי להמית שליש מכל בני־האדם. 16 שמעתי שהנהיגו צבא של 200,000,000 פרשים. 17 כך נראו הסוסים והפרשים בחזיון שראיתי: חלק מהפרשים לבשו שריון בצבע אדום כאש, חלק אחר לבשו שריון בצבע תכלת, והשאר לבשו שריון בצבע צהוב כגופרית. ראשי הסוסים היו כראשי אריות ומפיהם יצאו גופרית, אש ועשן. 18 במגפות הגופרית, האש והעשן הם המיתו שליש מכל בני־האדם. 19 כוח

10 לאחר מכן ראיתי מלאך גיבור אחר יורד מן השמים. הוא היה עטוף בענן, ומעל ראשו מעין קשת; פניו זרחו כשמש, רגליו דמו לעמודי אש 12 ובידו החזיק ספר קטן פתוח. רגלו הימנית דרכה על הארץ. 3 והוא קרא קריאה אדירה כשאגת אריה. בתנובה לקריאתו הרימו שבעת הרעמים את קולם והחלו לדבר. 4 בשעה שדיברו שבעת הרעמים רציתי לכתוב את דבריהם, אך שמעתי קול מן השמים שציווה עלי: "דברי הרעמים הם סוד. אל תעלה אותם על הנייר!" 5 המלאך הגיבור, שראיתי עומד על הים ועל הארץ, הרים את יד ימינו כלפי השמים 6 ונשבע בשמו של החי לנצח, האלוהים אשר ברא את השמים, הארץ, הים ואת כל אשר בהם: "לא יהיה עיכוב נוסף! aion g165) 7 בימי תקיעת המלאך השביעי בשופרו, כאשר יחל לתקוע, יתגלה סודו של אלוהים, כפי שבישר לעבדיו הנביאים. 8 הקול אשר שמעתי מן השמים דיבר אלי שנית: "לך, קח את הספר הקטן ופתוח מיד המלאך שעומד על הים ועל הארץ." 9 ניגשתי אליו וביקשתי ממנו את הספר. "קח ואכול אותו", אמר לי

המלאך. "בפיך יהיה טעמו כדבש, אך לאחר שתבלע אותו הוא יהיה מר בבטןך!"¹⁰ לקחתי את הספר מהמלאך ואכלתי אותו. בפי היה טעמו כדבש, אך לאחר שבלעתי אותו כאבה בטני וחשתי במרירות. ¹¹ "עליך לשוב ולנבא על ארצות, עמים, שבטים, שפות ומלכים רבים", אמר אלי המלאך.

11 עתה ניתן לי מכשיר מדידה, מעין סרגל ארוך, ונאמר לי: "קום ומדוד את היכל ה' ואת המזבח, וספור את המשתחוים בו." ² אך אל תמדוד את החצר שנמצאת מחוץ להיכל, כי היא ניתנה לגויים שירמסו את עיר הקודש במשך ארבעים ושלשים חודשים. ³ אני אתן כוח וסמכות לשני העדים שלי לנבא 1260 יום בלבוש שק". ⁴ שני עדים אלה הם שתי המנורות ושני ענפי הזית העומדים לפני אלוהי הארץ. ⁵ כל המנסה לפגוע בהם יומת באש אשר יוצאת מפייהם ושורפת את אויביהם. ⁶ יש להם גם כוח וסמכות להפוך את הנהרות והימים לדם, ולהכות את הארץ בכל מנפה שיחפצו. ⁷ כשיסיימו שני הנביאים את שלוש וחצי שנות עדותם, תכריז החיה שעולה מהתהום מלחמה נגדם, והיא תנצח ותהרוג אותם. (Abyssos g12)

⁸ במשך שלושה ימים וחצי תהיינה גוויותיהם מוטלות ברחובות העיר הגדולה, שנקראת בצדק סדום או מצרים, מקום שבו נצלב אדונם. אנשים רבים מכל הארצות, העמים, הגזעים והלשונות יראו גוויות שני הנביאים, אבל לא יניחו לאיש לקברם כהלכה. ¹⁰ תהיה שמחה כלל-עולמית – אנשים רבים ירקדו, יצהלו ואפילו יחלקו מתנות; הם יחוגו את מות שני הנביאים שהכאיבו ליושבי הארץ. ¹¹ אך כעבור שלושה ימים וחצי ייתן אלוהים

רוח חיים בשני הנביאים, והם יקומו לתחייה! כל מי שיראה אותם יפחד מאוד. ¹² לאחר מכן תישמע קריאה רמה מן השמים: "עלו הנה!" והשניים יעלו לשמים בענן לגנר עיני שונאיהם. ¹³ באותה שעה תהיה רעידת אדמה נוראה; עשירית העיר תיהרס ו-7000 איש ייהרגו. הנשירים בחיים יהיו אחוזי חלחלה ויתנו כבוד לאלוהי השמים. ¹⁴ האסון השני חלף, אולם שלישי בא מיד בעקבותיו. ¹⁵ כאשר תקע המלאך השביעי בשופרו נשמעו קולות רעמים בשמים: "ממלכת העולם שייכת עתה לאדוננו ולמשיח, והוא ימלוך לעולם ועד!" (jaion g165)

¹⁶ עשרים וארבעה הזקנים, היושבים על כיסאותיהם לפני אלוהים, נפלו על פניהם, השתחוו לאלוהים ¹⁷ וקראו: "אנו מודים לך, ה' אלוהי צבאות אשר היה והוה, כי לבשת את כוחך הרב ומלכותך התחילה." ¹⁸ עמי-העולם כעסו עליך, אך הניעה העת שתכעס אתה עליהם! הניע המועד לשפוט את המתים ולתת שכר לעבדיך – לנביאים ולכל המאמינים בשמך, לקטנים ולגדולים – ולהרוס את אלה שהשחיתו את הארץ." ¹⁹ לאחר מכן נפתח בשמים היכל ה' ובתוכו נראה ארון-הברית. ברקים הבריקו, רעמים רעמו, ברד כבד ירד על הארץ, נשמעו קולות ורעשים והאדמה רעד.

12 עתה נראה בשמים חזיון נבואי מסתורי: אישה לבושה בשמש, הירח תחת רגליה ועל ראשה כתר בעל שנים-עשר כוכבים, ² כרעה ללדת וזעקה מכאבים וצירי לידה. ³ לפתע הופיע תנין גדול שצבעו אדום כאש, בעל שבעה ראשים, עשר קרניים ועל ראשו שבעה כתרין. ⁴ בזנבו נרדו אחריו התנין שלישי

מכוכבי השמים והשליכם ארצה. הוא עמד לפני האישה הכורעת ללדת. מוכן לבלוע את התינוק מיד עם הולדתו. ⁵ האישה ילדה בן זכר שנועד לשלוט ביד חזקה על כל העמים. מיד נלקח הבן אל האלוהים ואל כיסאו. ⁶ ואילו האישה ברחא אל המדבר, שם הכין לה אלוהים מקום מבטחים וכלכלה למשך 1260 יום. ⁷ לאחר מכן פרצה מלחמה בשמים; מיכאל ומלאכיו נלחמו נגד התנין ומלאכיו הרעים. ⁸ התנין ומלאכיו הובסו בקרב וגורשו מהשמים. ⁹ התנין הנורא הזה – הנחש הקדמוני שנקרא מלשין ושטן, והמתעה את העולם כולו – הושלך ארצה עם מלאכיו. ¹⁰ ואז שמעתי קול אדיר בשמים: "סוף־סוף הגיעה ישועת אלוהים! אכן, גבורת אלוהים, מלכותו וסמכות משיחו הגיעו, כי השטן אשר קטרן על אחינו לפני אלוהים, יומם ולילה, הושלך ארצה! ¹¹ הם ניצחוהו בדם השם ובעדותם הנאמנה. כי לא חסו על חייהם והיו מוכנים להקריב את עצמם למוות. ¹² "על כן שמחו שמים והשוכנים בהם! אך אוי לכם יושבי הארץ, כי השטן ירד אליכם בזעם גדול ובידיעה שזמנו קצר!" ¹³ כאשר נוכח התנין כי הושלך ארצה, רדף אחרי האישה שילדה את בן הזכר. ¹⁴ אולם לאישה ניתן זוג כנפיים אשר ענק כדי שתעוף אל המדבר, אל המקום שהוכן למענה. שם, הרחק מהנחש, מהתנין, יסופק לה כל מחסורה לתקופה של שלוש שנים וחצי. ¹⁵ הנחש, שהמשיך לרדוף אחרי האישה, הוציא מפיו נהר מים שזרם לעבר האישה בניסיון להטביעה. ¹⁶ אך הארץ באה לעזרת האישה; האדמה פתחה את פיה ובלעה את המים! ¹⁷ והתנין, מרוגז מאוד על האישה, הלך להילחם נגד שאר ילדיה – הלא הם כל אלה

לכך שכל הארץ ותושביה ישתחוו לחיה מקודש לאלוהים ולשה, והם הולכים בעקבות שפציה־מוות שלה הגלידו. ¹³ החיה השנייה חוללה ניסים ונפלאות; היא אפילו הורידה אש מן השמים לנגד עיני בני־האדם שצפו בה. ¹⁴ באמצעות הניסים והנפלאות שניתן לה לחולל בנוכחות החיה הראשונה, היא הוליכה שולל את אנשי הארץ. היא ציוותה עליהם לבנות פסל בדמות החיה הראשונה שהוכתה מכת מוות אך שבה לתחייה. ¹⁵ הותר לה להפיח רוח חיים בפסל, ואפילו להביאו לכדי דיבור. את כל אלה שסירבו להשתחוות לפסל בדמות החיה הראשונה, היא המיתה. ¹⁶ החיה השנייה דרשה מכל בני־האדם – מקטן ועד גדול, מהעניים ומהעשירים, מהעבדים ומבני־החורין – לסמן סימן היכר מיוחד על ידם הימנית או על מצחם, (את שמה, או את הערך הנמטרי של שמה) כדי שאיש לא יוכל למכור או לקנות ללא סימן ההיכר של החיה. ¹⁸ כאן דרושה תבונה. מי שיכול יפענח את מספר החיה, שהיא אדם והערך הנמטרי של שמו 666.

14 לאחר מכן ראיתי שה עומד על הר־ציון בירושלים. ואיתו 144,000 אנשים שנשאו על מצחם את שמו ואת שם אביו. ² מן השמים שמעתי קול כמים רבים וקול רעם גדול. הייתה זאת שירת מקהלה בליווי נגינת כנרים. ³ האנשים הרבים האלה שרו שיר חדש לפני כיסא אלוהים. לפני ארבעה תחיות ולפני עשרים־וארבעה הזקנים. איש לא יכול היה ללמוד את השיר, מלבד 144,000 האנשים אשר נפדו ונגאלו מן הארץ. ⁴ אנשים אלה לא טימאו את עצמם, אלא שמרו על טהרתם כבתולות. הם ניקנו מתוך בני־האדם כקורבן

לכך שכל הארץ ותושביה ישתחוו לחיה מקודש לאלוהים ולשה, והם הולכים בעקבות שפציה־מוות שלה הגלידו. ¹³ החיה השנייה חוללה ניסים ונפלאות; היא אפילו הורידה אש מן השמים לנגד עיני בני־האדם שצפו בה. ¹⁴ באמצעות הניסים והנפלאות שניתן לה לחולל בנוכחות החיה הראשונה, היא הוליכה שולל את אנשי הארץ. היא ציוותה עליהם לבנות פסל בדמות החיה הראשונה שהוכתה מכת מוות אך שבה לתחייה. ¹⁵ הותר לה להפיח רוח חיים בפסל, ואפילו להביאו לכדי דיבור. את כל אלה שסירבו להשתחוות לפסל בדמות החיה הראשונה, היא המיתה. ¹⁶ החיה השנייה דרשה מכל בני־האדם – מקטן ועד גדול, מהעניים ומהעשירים, מהעבדים ומבני־החורין – לסמן סימן היכר מיוחד על ידם הימנית או על מצחם, (את שמה, או את הערך הנמטרי של שמה) כדי שאיש לא יוכל למכור או לקנות ללא סימן ההיכר של החיה. ¹⁸ כאן דרושה תבונה. מי שיכול יפענח את מספר החיה, שהיא אדם והערך הנמטרי של שמו 666.

לאחר מכן ראיתי שה עומד על הר־ציון בירושלים. ואיתו 144,000 אנשים שנשאו על מצחם את שמו ואת שם אביו. ² מן השמים שמעתי קול כמים רבים וקול רעם גדול. הייתה זאת שירת מקהלה בליווי נגינת כנרים. ³ האנשים הרבים האלה שרו שיר חדש לפני כיסא אלוהים. לפני ארבעה תחיות ולפני עשרים־וארבעה הזקנים. איש לא יכול היה ללמוד את השיר, מלבד 144,000 האנשים אשר נפדו ונגאלו מן הארץ. ⁴ אנשים אלה לא טימאו את עצמם, אלא שמרו על טהרתם כבתולות. הם ניקנו מתוך בני־האדם כקורבן

בארץ בשלה והגיעה עת הקציר." 16 היושב אלֹהים ומכבודו, ואיש לא יכול היה להיכנס על הענן הניף את מגלו על הארץ, והתבואה נקצרה. 17 מלאך נוסף יצא מהיכל ה' וגם בידו מגל חד. 18 עתה יצא מהמזבח מלאך אחר, אשר לו הסמכות והשלטון על האש, וקרא בקול אל המלאך שהחזיק במגל החר: "הנף את מגלך החר ובצור את אשכולות הנפן בארץ. כי בשלו הענבים." 19 המלאך הניף את המגל על הארץ, בצר את אשכולות ענבי הארץ והשליכם אל היקב הגדול של זעם אלֹהים. 20 הענבים נדרכו ביקב מחוץ לעיר, ודם רב זרם מהיקב למרחק של כ־330 קילומטרים, ועומק הזרם כגובה רסן הסוס.

16 שמעתי קול אדיר מן ההיכל אומר לשבעת המלאכים: "לכו ורוקנו על הארץ את שבע הקערות שמכילות את זעם אלֹהים!" 2 המלאך הראשון עזב את ההיכל ורוקן את קערתו על הארץ. פצעים איומים, מבחילים ומכאיבים התפשטו על בשר האנשים, שנשאו את סימן החיה והשתחוו לפסלה. זו הייתה מכת שחין. 3 המלאך השני רוקן את קערתו על הים, ומי הים הפכו לדם – כדם אנשים מתים – וכל נפש חיה בים מתה. 4 המלאך השלישי רוקן את קערתו על הנהרות והמעיינות, ומימיהם הפכו לדם. 5 שמעתי את מלאך המים מכריז: "צדיק אתה במשפטך, זה שהיה, תהווה והקדוש. 6 אתה משלם לבני־האדם כגמולם! הם שפכו את דמם של נביאים ומאמינים רבים, וכעת אתה משקה אותם בדם!" 7 ומן המזבח שמעתי קול: "אכן, אמת וצדק משפטך. ה' אלוהי צבאות." 8 המלאך הרביעי רוקן את קערתו על השמש, ואלֹהים נתן לשמש רשות לצרוב באש את בשר בני־האדם. 9 בני־האדם נצרבו מהחום הלוהט, וקיללו את שם האלֹהים אשר הכה אותם במכות נוראות אלה. אף־על־פי־כן הם לא חזרו בתשובה ולא כיבדו את אלֹהים. 10 המלאך החמישי רוקן את קערתו על כסא המלכות של החיה, וחושך כיסה את ממלכתה. תושבי ממלכתה נשכו את לשונם מכאב. 11 וקיללו את אלוהי השמים, מפני שהביא עליהם את הפצעים והכאב, אך בכל זאת לא חדלו ממעשיהם המושחתים. 12 המלאך השישי רוקן את קערתו

15 אחר כך ראיתי בשמים חזיון מסתורי נוסף: שבעה מלאכים נושאים שבע מגפות. אלה הן המכות האחרונות, כי יחד איתן בא הקץ לזעמו של אלֹהים. 2 ראיתי מולי מעין ים זכוכית ואש, ועליו עומדים כל אלה שהתגברו על החיה הרעה, על פסלה, על סימן החותם שלה ועל מספרה. כולם החזיקו בידיהם את כינורות האלֹהים, 3 ושרו את שירת משה עבד אלֹהים ואת שירת השם: "גדולים ונפלאים מעשיך, ה' אלוהי צבאות. צדק ואמת דרכיך. ה' מלך הגויים. מי לא ירא מפניך, ה'? ומי לא ייתן כבוד לשמך? כי אתה לבדך קדוש. כל העמים יבואו וישתחוו לפניך, כי נגלו מעשיך הצודקים." 5 אחרי כן ראיתי את קודש הקודשים בהיכל השמים נפתח לרווחה, 6 ומתוכו יצאו שבעת המלאכים שנשאו את שבע המכות. הם לבשו גלימות לבנות, צחורות וטהורות, ועל החזה חגרו חגורות זהב. 7 אחת מארבע החיות הנישה לכל אחד מהשבעה קערת זהב מלאה בזעם האלֹהים החי לנצח. 8 ההיכל נמלא עשן מגבורתו של

על הנהר הגדול פרת, ומימיו התייבשו כדי חיה אדומה בעלת שבעה ראשים ועשר להכין דרך למלכים הבאים מן המזרח. קרניים. וכולה מלאה שמות גידופים נגד 13 ראיתי מפי התנין, מפי החיה ומפי נביא אלוהים. 4 האשה עצמה הייתה לבושה השקר (החיה השנייה) יוצאות שלוש רוחות באדום ובארגמן, וענדה תכשיטים רבים טמאות דומות לצפרדעים. 14 היו אלה רוחות עשויים זהב, פנינים ואבני־חן יקרות. בידה השדים שמחוללות ניסים ונפלאות; הן מגייסות החזיקה האשה כוס זהב שמלאה במעשיה את מלכי העולם למלחמה נגד אלוהים. ביום המתועבים והטמאים, 5 ועל מצחה הייתה המשפט הגדול של אלוהי צבאות. 15 "שימו כתובת בעלת משמעות נסתרת: בבל הגדולה, לב, הנני בא בשעה בלתי־צפויה – כננב. אם הזונות וכל מעשי התועבה בעולם! 6 ראיתי ברוכים הממתינים לי בערנות ובשקידה, שהאשה הייתה שיכורה, מדם המאמינים ומכנים את בניהם כדי שלא ילכו ערומים במשיח (שאותם הרגה), והבטתי בה בתמיהה ומבושים." 16 אז קיבצו רוחות השדים את כל גדולה. 7 "מדוע אתה מתפלא כל־כך?" שאל צבאות העולם במקום הנקרא "הר־מגידו". אותי המלאך. "אני אסביר לך מיהי האשה, 17 המלאך השביעי רוקן את קערתו באוויר, ומיהי החיה בעלת שבעת הראשים ועשר ומכיסא אלוהים אשר בהיכל השמים נשמע הקרניים. 8 החיה שראית כבר איננה, אך קול אדיר: "תם ונשלם!" 18 רעמים רעמו, ברקים הבריקו והתחוללה רעידת אדמה עצומה שכמוה לא הייתה בכל היסטוריה האנושית. 19 העיר הגדולה נחלקה לשלושה, וערי העולם נחרבו. אלוהים זכר את מעשי השחיתות של בבל הגדולה ולכן השקה אותה ביינ זעמו. 20 איים שלמים נעלמו, הרים הפכו למישור, 21 ומן השמים הומטרו על האנשים אבני־ברד שמשקלם כ־50 קילוגרם. בני־האדם חרפו וגידפו את אלוהים בגלל מכת הברד הנוראה.

17 אחד משבעת המלאכים שרוקנו את הקערות בא אלי ואמר: "בוא איתי ואראה לך מה יקרה לזונה הגדולה, הידועה לשמצה שיושבת על מים רבים. 2 מלכי העולם נאפו וזנו איתה, ותושבי העולם השתכרו מיין טומאתה." 3 המלאך נשא אותי ברוח אל המדבר, ושם ראיתי אישה יושבת על

מלכותה השנייה תרד לאבדון. 12 "עשר הקרניים הן עשרה מלכים שעדיין לא עלו למלוכה. הם ימלכו יחד עם החיה, אך מלכותם תהיה קצרה. 13 עשרת המלכים הם בעלי דעה ומטרה אחידה. הם יפקידו את כל כוחם וסמכותם בידי החיה, 14 וילחמו יחדיו נגד השת, אך השת ינצחם, שכן הוא אדון האדונים ומלך המלכים, והאנשים אשר

איתו נקראו ונבחרו על־ידי ה', והם נאמנים האלוהים השופט אותה הוא אל גיבור!" לו.¹⁵ המלאך המשיך ואמר: "הימים, הנהרות ⁹ כשיביטו מלכי הארץ שזנו איתה בעשן והאנמים שעליהם יושבת האִישה הם המוני העולה משריפתה, הם יבכו ויספדו. ¹⁰ הם אנשים מעמים ומגזעים שונים. ¹⁶ "החיה יעמדו מרחוק, כי יפחדו מעינוייה, ויקראו: "אוי האדומה ועשר הקרניים, שמשמלות את עשרת לך, בבל העיר הגדולה והחזקה! ברנע אחד המלכים שימלכו עם החיה, ישנאו את הזונה; בא משפטך ונחרץ דינך!" ¹¹ סוחריו הארץ הם יתנפלו עליה, יאכלו את בשרה, ואת הנותר יבכו ויתאבלו עליה, כי איש לא יקנה יותר ממנה ישרפו באש. ¹⁷ אלוהים יביא אותם את הסחורה שייבאו באוניות. ¹² היא הייתה לעשות את רצונו: הוא יגרום לכך שיתאחדו הלקוחה הגדולה ביותר שלהם לקניית זהב, ושיפקידו את כוחם ושלטונם בידי החיה, כדי כסף, אבנים־יקרות, פנינים, בדים יקרים, שיתקיימו דברי אלוהים. ¹⁸ האִישה שראית ארגמן, משי, שני, עצי בושם למיניהם, כלי בחזיון מסמלת את העיר הגדולה ששולטת שנהב, כלי עץ יקרים, כלי נחושת, ברזל ושיש; ¹³ קינמון, בשמים יקרים, יינות, שמן, סולת, על מלכי הארץ."

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים. מלאך זה היה בעל סמכות גדולה וכוח רב, וזוהר כבודו האיר על כל הארץ. ² "בבל הגדולה נפלה!" קרא המלאך בקול אדיר. "בבל הפכה למשכן שדים, ומחסה לרוחות טמאות ולעופות טמאים ושנואים. ³ כי כל העמים שתו מיין זנותה; מלכי הארץ זנו ונאפו איתה, וסוחריו הארץ התעשרו מחיי התענוגות, המותרות והבזבז שניהלה." ⁴ ואז שמעתי קול אחר מן השמים: "צאו ממנה, עמי! אל תשתתפו בחטאיה, פן תיענשו כמוה! ⁵ כי חטאותיה הגיעו עד השמים, ואלוהים מוכן לשפטה על פשעיה! ⁶ שלמו לה כגמולה; השיבו לה כפליים מהמעשים הרעים שעשתה לאחרים. היא מזנה כוס תמרורים לאנשים רבים – מיזגו לה אתם שתי כוסות! ⁷ השיבו לה צער וייסורים כמידת גאוותה ותענוגותיה! כי בלבה היא מתייהרת ואומרת: 'אני מלכה שלטת – אינני אלמנה חסרת־אונים ולא אסבול צער וכאב'! משום כך ביום אחד היא תוכה בצער, מוות, אבל, רעב ותישרף באש, כי

הרים אבן גדולה שנראתה כאבן־רחיים. מילותיו של אלוהים עצמו! 10 נפלתי לרגליו השליכה בעוצמה אל תוך הים ואמר: "כך תושלך בבל הגדולה ותיעלם לנצח! 22 לא יישמע בקרבך קול זמרה, נגינת כינורות, וכאחיק המאמינים שנושאים את עדות ישוע חלילים וחצוצרות. לא יישמע אצלך קול מסגר בעבודתו או קול בעל־מלאכה אחר, ולא יישמע קול טחינת החיטה. 23 לעולם לא יאיר בקרבך אור מנורה; לא יערכו אצלך יותר חגיגות־חתונה, ולא תישמענה צהלות שמחה של חתן וכלה. כי הסוחרים שלך היו מנכבדי הארץ, ובקסמך וכישופיך רימית את כל העמים. 24 את אחראית לדם הנביאים, בני־האלוהים וכל אלה שנרצחו בארץ, כי דמם נמצא בך!"

19 לאחר מכן שמעתי קול אדיר שנשמע כקול המוני אנשים בשמים: "הללויה! הודו לה! הישועה, הכבוד והעוז שייכים לאלוהינו, 2 כי הוא שופט בצדק ובאמת. הוא העניש את הזונה הגדולה, אשר השחיתה את הארץ במעשי הזנות והניאוף שלה, ונקם את רצח עבדיו. 3 שוב ושוב קראו הקולות: "הללויה! שריפתה תעלה עשן לעולם ועד!" (jāiōn g165) 4 עשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם, השתחוו לאלוהים היושב על הכיסא וקראו: "אמן! הללויה!" 5 שוב שמעתי קול אשר נשמע כקול המון רב, כקול מים רבים, וקול רעמים חזקים. "הללויה! כי אלוהינו ה' צבאות, מולך! 7 הבה נשמח, נגיל וניתן לו כבוד, כי הגיע מועד חתונת השה, וכלתו התכוננה לקראתו; 8 ניתן לה ללבוש שמלה מאריג משובח, צח וטהור." (אריג משובח זה מסמל את מעשי הצדקה של בני־האלוהים). 9 המלאך אמר אלי: "כתוב: ברוכים המוזמנים אל חתונת השה." הוא הוסיף ואמר: "אלה

חרב חדה, שמיועדת להכות את הגויים שבהם ישלוט בשוט ברזל, וברגליו דרך את ענבי הזעם של ה' אלוהי צבאות. 16 על בגדו ועל ירכו כתוב: "מלך המלכים ואדון האדונים." 17 לאחר מכן ראיתי מלאך עומד לבדו באור השמש המסנוור. הוא קרא בקול אדיר אל כל העופות המעופפים במרכז השמים: "בואו אל הסעודה הגדולה של אלוהים! 18 בואו איכלו בשר מלכים, קציני־צבא, גנרלים, גיבורים; בשר סוסים ופרשים, בשר עבדים ובני־חורין, מקטן ועד גדול." 19 ראיתי את החיה, את מלכי הארץ ואת צבאותיהם נאספים יחד, כדי להילחם נגד הרוכב על הסוס ונגד צבאו. 20 אולם החיה הרעה נתפסה, ויחד איתה נתפס נביא השקר (בדמות החיה השנייה), שחולל את הניסים והנפלאות בנוכחותה – ניסים שהתעו את נושאי אות החותם ואת המשתחווים לפסלה. החיה הרעה ונביא השקר הושלכו חיים לאגם האש שבו ער בנופריה, Limnē Pyr (g3041 g4442) 21 וכל צבאם נהרג בחרב שיצאה

מפי הרוכב על הסוס. ועופות השמים טרפו בתאוה את בשרם.

20 אחרי כן ראיתי מלאך יורד מן השמים, ובירדו מפתח התהום ושרשרת גדולה וכבדה. (Abyssos g12) 2 המלאך תפס את התנין – הלא הוא הנחש הקדמוני, המלשין, השטן – וכבלו בשרשרת למשך אלף שנים. 3 המלאך השליכו אל התהום, סגר ונעל את פי התהום, כדי שהשטן לא יוכל להתעות יותר את העמים עד שיחלפו אלף השנים. בתום אלף השנים הוא ישוחרר לזמן קצר. (Abyssos g12) 4 לאחר מכן ראיתי כיסאות שעליהם ישבו מקבלי סמכות המשפט. ראיתי גם את נשמותיהם של אלה אשר נרצחו על-שום עדותם למען ישוע המשיח ולמען דבר אלוהים, ואת נשמותיהם של אלה אשר לא השתחוו לחיה ולפסלה, ולא נשאו את אות החותם של החיה על מצחם או זרועם. כל אלה קמו לתחייה ומלכו עם המשיח אלף שנים. 5 זאת תחיית המתים הראשונה. (יתר המתים קמו לתחייה רק לאחר אלף השנים). 6 ברוכים וקדושים אלה שקמים בתחייה הראשונה; המוות השני לא יפגע בהם, כי יהיו כוהנים לאלוהים ולמשיחו וימלכו איתו אלף שנים. 7 בתום אלף השנים ישוחרר השטן ממאסרו. 8 הוא ילך להתעות את עמ־העולם – את גוג ומגוג שמספר צבאם כחול אשר על שפת הים – ויסיתם להילחם נגד אלוהים. 9 הצבא האדיר הזה יעלה ויתפשט על מרחבי הארץ, ויתקיף את מחנה בני־אלוהים ואת (ירושלים) העיר האהובה. בדם אלוהים יוריד עליהם אש מן השמים שתשרוף אותם. 10 השטן אשר הסיתם יושלך לאגם אש וגופרית, מקום שאליו הושלכו החיה

21 לאחר מכן ראיתי שמים חדשים וארץ חדשה ללא ימים, כי השמים והארץ שקיימים היום נעלמו. 2 ראיתי גם את עיר הקודש, ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאת אלוהים. היא נראתה הדרוה ככלה בחתונתה. 3 שמעתי קול רם מכיסא המלכות: "מעונו של אלוהים הוא בין בני־האדם; אלוהים יחיה איתם והם יהיו לו לעם. 4 הוא ימחה מעיניהם כל דמעה, ולא יהיה יותר מוות, אבל, קריאות צער או כאב, כל אלה ייעלמו לנצח!" 5 היושב על כיסא המלכות הכריז: "אני עושה הכול חדש!" הוא פנה אלי ואמר: "כתוב את אשר אומר לך, כי דברים אלה נכונים ואמיתיים: תם ונשלם! אני האלף והתו – ההתחלה והסוף. את הצמא אשקה ממעיין מִי־החיים חיים! 7 המנצח יירש את כל הברכות האלה; אני אחיה לו לאלוהים והוא יהיה לי לבן.

8 אך מוֹנִי־הַלֵּב שִׁמְפָּנִים לִי אֶת גִּבְם, חֲסִרֵי
הָאֲמוּנָה, הַפּוֹשְׁעִים, הַמוֹשַׁחֲתִים, הַרוֹצְחִים,
הַנּוֹאֲפִים, עוֹבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל הַשִּׁקְרָנִים,
יִוְשְׁלְכוּ לָאֵם הַבּוֹעֵר בְּאֵשׁ וְנוֹפְרִית אֲשֶׁר הוּא
הַמּוֹתֵת הַשָּׁנִי. " (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 אֶחָד
מִשִּׁבְעַת הַמַּלְאָכִים, שֶׁנִּשְׁאָו אֶת שִׁבְעַת הַקְּעֵרוֹת
הַמְּלֵאוֹת בְּשִׁבְעַת הַמִּנְפּוֹת, נִיגַשׁ אֵלַי וְאָמַר: "בּוֹא
אִיתִי וְאֶרְאֶה לְךָ אֶת הַכֹּלָה – אֶת אִשְׁתְּ הַשֶּׁה." 10
הוּא נִשָּׂא אוֹתִי בְּרוּחַ אֵל הַר גְּדוֹל וְנִבְוָה, הַיִּסּוֹד
הָאֶחָת־עֶשְׂרֵה מִשִּׁבְעַת בְּלִשָּׁם אֲבָן
וְהֵרָאָה לִי אֶת יְרוּשָׁלַם עִיר־הַקּוֹדֵשׁ יוֹרֶדֶת
מִן הַשָּׁמַיִם מֵאֵת אֱלֹהִים. 11 הָעִיר הָיְתָה 21
שְׁנַיִם־עָשָׂר הַשְּׁעָרִים הָיוּ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה פְּנִינִים
מְלֵאָה כְבוֹד אֱלֹהִים; הִיא זֹרְחָה וְהַקְרִינָה – כָּל
שַׁעַר פְּנִינָה. רַחֲבֹבָה הַמֵּרְכָזִי שֶׁל הָעִיר
נִזְנָה כְּשֶׁל אֲבָן יִקְרָה שִׁמְבִּהִיקָה כְּבִדּוּלָהּ. 22
לֹא 12 לָעִיר הָיְתָה חוֹמָה גְּדוּלָה וְנִבְוָהָ וְבָהּ
שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁעָרִים, וּבְכָל שַׁעַר עֹמֵד מְלֵאךְ. 23
הָעִיר הִנְפִּלָאָה הַזֹּאת עַל הַשְּׁעָרִים הָיוּ כְּתוּבִים שְׁמוֹת שְׁנַיִם־עָשָׂר
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. 13 שְׁלוֹשָׁה שְׁעָרִים הָיוּ בְּצַד
מִזְרָח, שְׁלוֹשָׁה בְּצַד צָפוֹן, שְׁלוֹשָׁה בְּצַד דָּרוֹם
וּשְׁלוֹשָׁה בְּצַד מַעֲרֵב. 14 לַחֲוֹמַת הָעִיר הָיוּ
שְׁנַיִם־עָשָׂר יִסּוּדוֹת וְעֲלֵיהֶם כְּתוּבִים שְׁמוֹת
שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁלִיחֵי הַשֶּׁה. 15 הַמְּלֵאךְ אֲשֶׁר
דִּיבַר אֵלַי הַחֲזִיק בִּידוֹ מִכְשִׁיר־מִדִּידָה עֲשׂוּי
זָהָב, כְּדֵי לְמַדּוֹד אֶת הָעִיר, אֶת שְׁעֶרֶיהָ
וְאֶת חֲוֹמָתָהּ. 16 בְּמַדְדוֹ אֶת הָעִיר הוּא נֹכַח
לְדַעַת שְׁצוּרָתָהּ רִיבּוּעִית – אֹרְכָה שׁוֹוֶה
לְרוֹחְבָּהּ. לְמַעֲשֶׂה, צוּרַת הָעִיר כְּקוֹבִייה; כָּל

22 לַחֲתָר מִכֵּן הוּא הֵרָאָה לִי נֶהָר מִיַּם
חַיִּים, זָכִים כְּבִדּוּלָהּ, יוֹצֵא מִכִּסֵּא הָאֱלֹהִים
וְהַשֶּׁה 2 וְזוֹרֵם אֶל הָרַחֲבֹב הַמֵּרְכָזִי. עַל כָּל
אֶחָת מִשְׁתֵּי גְדוֹת הַנֶּהָר הָיָה נִשְׁוֶע עֵץ־חַיִּים
שֶׁנִּשְׁאָו שְׁנַיִם־עָשָׂר סוּגֵי פִירוֹת, בְּכָל חוֹדֶשׁ פְּרִי
אַחֶר, וְעֲלֵי הָעֵץ מִשְׁמָשִׁים כְּתִרּוּפָה לְעַמִּים
הַשְּׂנִינִים. 3 בְּעִיר הַקּוֹדֵשׁ לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר כָּל
הַצִּלְעוֹת שׁוֹת – אֹרֶךְ, רֹחֵב וְנִבְוָה, כָּל צִלְע
כ־2400 קִילּוֹמֶטֶרִים. 17 הַמְּלֵאךְ מִדֵּד אֶת עוֹבֵי
הַחוֹמָה וְנֹכַח לְדַעַת שְׁעוֹבִייה כ־65 מֶטֶרִים.
18 הָעִיר עֲצֻמָּה הָיְתָה עֲשׂוּיָה זָהָב טָהוֹר וְשִׁקְוָה
כִּזְכּוּכִית זָכָה וְעֲדִינָה. הַחוֹמָה הָיְתָה עֲשׂוּיָה
אֲבָן־יִשְׁפָה יִקְרָה, 19 וּבִנּוּיָהּ שֶׁל שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
שִׁכְבוֹת שֶׁל אֲבָנֵי־יִסּוֹד מִשִּׁבְעַת בְּאֲבָנֵי־חֶן
יִקְרוּת. אֲבָן הַיִּסּוֹד הָרֵאשׁוֹנָה מִשִּׁבְעַת בִּישְׁפָה

דבר רע ושמוא. כי יהיה בה כיסא המלכות אני כוכב נוגה השחר. 17 "בוא!" קוראים של אלוהים והשה. ועבדיו ישרתוהו. 4 עבדיו הרוח והכלה. וכל השומע את קריאתם יראו את פניו, ושמו יהיה כתוב על מצחם. יאמר: "בוא!" בואו, כל הצמאים, שתו את 5 לא יהיה יותר לילה, ולא יהיה צורך בנרות מים־חיים – מתנת חיים לכל מי שרוצה. או באור השמש, כי ה' אלוהים יאיר להם, והם 18 אני מזהיר את כל קוראי הספר הזה: כל ימלכו לעולם ועד. (aiōn g165) 6 "דברים אלה המוסיף על הכתוב יוסיף לו אלוהים את אמיתיים ונכונים", אמר לי המלאך. "האלוהים המנפות שכתובות בספר הזה! 19 כל הנורע אשר מעניק השראה לנביאים שלח את מלאכו מדברי הספר הזה, יגרע אלוהים את חלקו להראות לעבדיו את אשר יתרחש בקרוב." מעץ־החיים ומעיר הקודש שנזכרים בספר 7 "אני בא במהרה!" אמר ישוע. "ברוכים הזה. 20 המעיד עדות זאת אומר: "אכן, אני בא השומרים את דברי הנבואה של הספר הזה." במהרה! "אמן! בואה־נא, אדון ישוע! 21 חסד 8 אני, יוחנן, שמעתי וראיתי את כל הדברים ישוע המשיח אדוננו יהיה עם כל המאמינים. – האלה. כאשר שמעתי וראיתי אותם, נפלתי אמן. לרגלי המלאך שהראה לי את כל זאת. כאשר עמדתי להשתחוות לו, 9 הוא עצר בעדי ואמר: "לא, אל תשתחוה לי, כי אני עבד המשיח כמוד, כאחיק המאמינים, כנביאים וככל השומרים את דברי הספר הזה. עליך להשתחוות לאלוהים." 10 המלאך הורה לי במפורש: "אל תחתום את הדברים שכתבת, כי קרוב מועד התרחשותם. 11 עד אז הנזלן ימשיך לגזול, הטמא ימשיך במעשי טומאתו; הצדיק יוסיף על צדקתו, והקדוש יוסיף על קדושתו." 12 "אני בא במהרה, "אמר ישוע, "ואביא איתי שכר שאותו אשלם לכל איש כנמולו. 13 אני האלף והתו, ההתחלה והסוף, הראשון והאחרון." 14 ברוכים המכבסים את גלימותיהם (והשומרים את מצוותיו), על־מנת ליכות בפרי עץ־החיים ולהיכנס לעיר דרך השערים. 15 הכלבים, המכשפים, הזונים, הרוצחים, עובדי האלילים, אוהבי השקר והרמאים יישארו מחוץ לעיר. 16 "אני, ישוע, שלחתי את מלאכי אליך כדי לספר דברים אלה לקהילות. אני שורש דויד וצאצאו.

ראיתי גם את עיר הקודש, ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאת אלוהים. היא נראתה הדורה ככלה
 בחתונתה. שמעתי קול רם מכיסא המלכות: "מעוננו של אלוהים הוא בין בני־האדם: אלוהים יחיה איתם והם
 יהיו לו לעם.

(חזון יחזקאל 21:2-3)

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̇dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēse g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Living-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אל-הַרומיים 7:10
חזון יוֹתָנָן 1:9
חזון יוֹתָנָן 2:9
חזון יוֹתָנָן 11:9
חזון יוֹתָנָן 7:11
חזון יוֹתָנָן 8:17
חזון יוֹתָנָן 1:20
חזון יוֹתָנָן 3:20

ai̯dios

אל-הַרומיים 20:1
יְהוָה 6:1

ai̯ōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארכ 29:3
מארכ 19:4
מארכ 30:10
מארכ 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 26:12

ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15
אל-הַרומיים 25:1
אל-הַרומיים 5:9
אל-הַרומיים 36:11
אל-הַרומיים 2:12
אל-הַרומיים 27:16
הראשונה אל-הַקורנתיים 20:1
הראשונה אל-הַקורנתיים 6:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 7:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 8:2
הראשונה אל-הַקורנתיים 18:3
הראשונה אל-הַקורנתיים 13:8
הראשונה אל-הַקורנתיים 11:10
השנית אל-הַקורנתיים 4:4
השנית אל-הַקורנתיים 9:9
השנית אל-הַקורנתיים 31:11
אל-הַנְקִלְטִים 4:1
אל-הַנְקִלְטִים 5:1
אל-הַאֶפְסִיים 21:1
אל-הַאֶפְסִיים 2:2
אל-הַאֶפְסִיים 7:2
אל-הַאֶפְסִיים 9:3
אל-הַאֶפְסִיים 11:3
אל-הַאֶפְסִיים 21:3
אל-הַאֶפְסִיים 12:6
אל-הַפִּילִפִּיים 20:4
אל-הַקוֹלוֹסִים 26:1
1 טימותי 17:1
1 טימותי 17:6
2 טימותי 10:4
2 טימותי 18:4
אל-טיטוס 12:2
אל-הַעֲבָרִים 2:1
אל-הַעֲבָרִים 8:1
אל-הַעֲבָרִים 6:5
אל-הַעֲבָרִים 5:6
אל-הַעֲבָרִים 20:6
אל-הַעֲבָרִים 17:7
אל-הַעֲבָרִים 21:7
אל-הַעֲבָרִים 24:7
אל-הַעֲבָרִים 28:7
אל-הַעֲבָרִים 26:9

אל-הַעֲבָרִים 3:11
אל-הַעֲבָרִים 8:13
אל-הַעֲבָרִים 21:13
הראשונה לְפֶטְרוֹס 23:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 25:1
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:4
הראשונה לְפֶטְרוֹס 11:5
השנית לְפֶטְרוֹס 18:3
הראשונה לְיוֹתָנָן 17:2
השנית לְיוֹתָנָן 2:1
יְהוָה 13:1
יְהוָה 25:1
חזון יוֹתָנָן 6:1
חזון יוֹתָנָן 18:1
חזון יוֹתָנָן 9:4
חזון יוֹתָנָן 10:4
חזון יוֹתָנָן 13:5
חזון יוֹתָנָן 12:7
חזון יוֹתָנָן 6:10
חזון יוֹתָנָן 15:11
חזון יוֹתָנָן 11:14
חזון יוֹתָנָן 7:15
חזון יוֹתָנָן 3:19
חזון יוֹתָנָן 10:20
חזון יוֹתָנָן 5:22

ai̯ōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארכ 29:3
מארכ 17:10
מארכ 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5

ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17

מעשי השליחים 46:13
מעשי השליחים 48:13
אל־הרומיים 7:2
אל־הרומיים 21:5
אל־הרומיים 22:6
אל־הרומיים 23:6
אל־הרומיים 25:16
אל־הרומיים 26:16
השנית אל־הקורנתיים 17:4
השנית אל־הקורנתיים 18:4
השנית אל־הקורנתיים 1:5
אל־הגלטיים 8:6
2 סלונים 9:1
2 סלונים 16:2

1 טימותי 16:1
1 טימותי 12:6
1 טימותי 16:6
2 טימותי 9:1
2 טימותי 10:2
אל־טיטוס 2:1
אל־טיטוס 7:3
אל־פילימון 15:1
אל־העברים 9:5
אל־העברים 2:6
אל־העברים 12:9
אל־העברים 14:9
אל־העברים 15:9
אל־העברים 20:13
הראשונה לפטרוס 10:5
השנית לפטרוס 11:1
הראשונה ליוחנן 2:1
הראשונה ליוחנן 25:2
הראשונה ליוחנן 15:3
הראשונה ליוחנן 11:5
הראשונה ליוחנן 13:5
הראשונה ליוחנן 20:5
יהודה 7:1
יהודה 21:1
חזון יוחנן 6:14

eleēse

אל־הרומיים 32:11

Geenna

מתיו 22:5
מתיו 29:5
מתיו 30:5
מתיו 28:10
מתיו 9:18
מתיו 15:23
מתיו 33:23
מארק 43:9
מארק 45:9
מארק 47:9
לוקס 5:12
יעקב 6:3

Hadēs

מתיו 23:11
מתיו 18:16
לוקס 15:10
לוקס 23:16
מעשי השליחים 27:2
מעשי השליחים 31:2
הראשונה אל־הקורנתיים 55:15
חזון יוחנן 18:1
חזון יוחנן 8:6
חזון יוחנן 13:20
חזון יוחנן 14:20

Limnē Pyr

חזון יוחנן 20:19
חזון יוחנן 10:20
חזון יוחנן 14:20
חזון יוחנן 15:20
חזון יוחנן 8:21

Sheol

בראשית 35:37
בראשית 38:42
בראשית 29:44
בראשית 31:44
במדבר 30:16
במדבר 33:16
דברים 22:32
שמואל א 6:2
שמואל ב 6:22
מלכים א 6:2
מלכים א 9:2
איוב 9:7
איוב 8:11
איוב 13:14
איוב 13:17
איוב 16:17
איוב 13:21
איוב 19:24
איוב 6:26
תהילים 5:6
תהילים 17:9

תהילים 10:16
תהילים 5:18
תהילים 3:30
תהילים 17:31
תהילים 14:49
תהילים 15:49
תהילים 15:55
תהילים 13:86
תהילים 3:88
תהילים 48:89
תהילים 3:116
תהילים 8:139
תהילים 7:141

משלי 12:1
משלי 5:5
משלי 27:7
משלי 18:9
משלי 11:15
משלי 24:15
משלי 14:23
משלי 20:27
משלי 16:30
קהלת 10:9
שיר השירים 6:8
ישעה 14:5
ישעה 11:7
ישעה 9:14
ישעה 11:14
ישעה 15:14
ישעה 15:28
ישעה 18:28
ישעה 10:38
ישעה 18:38
ישעה 9:57

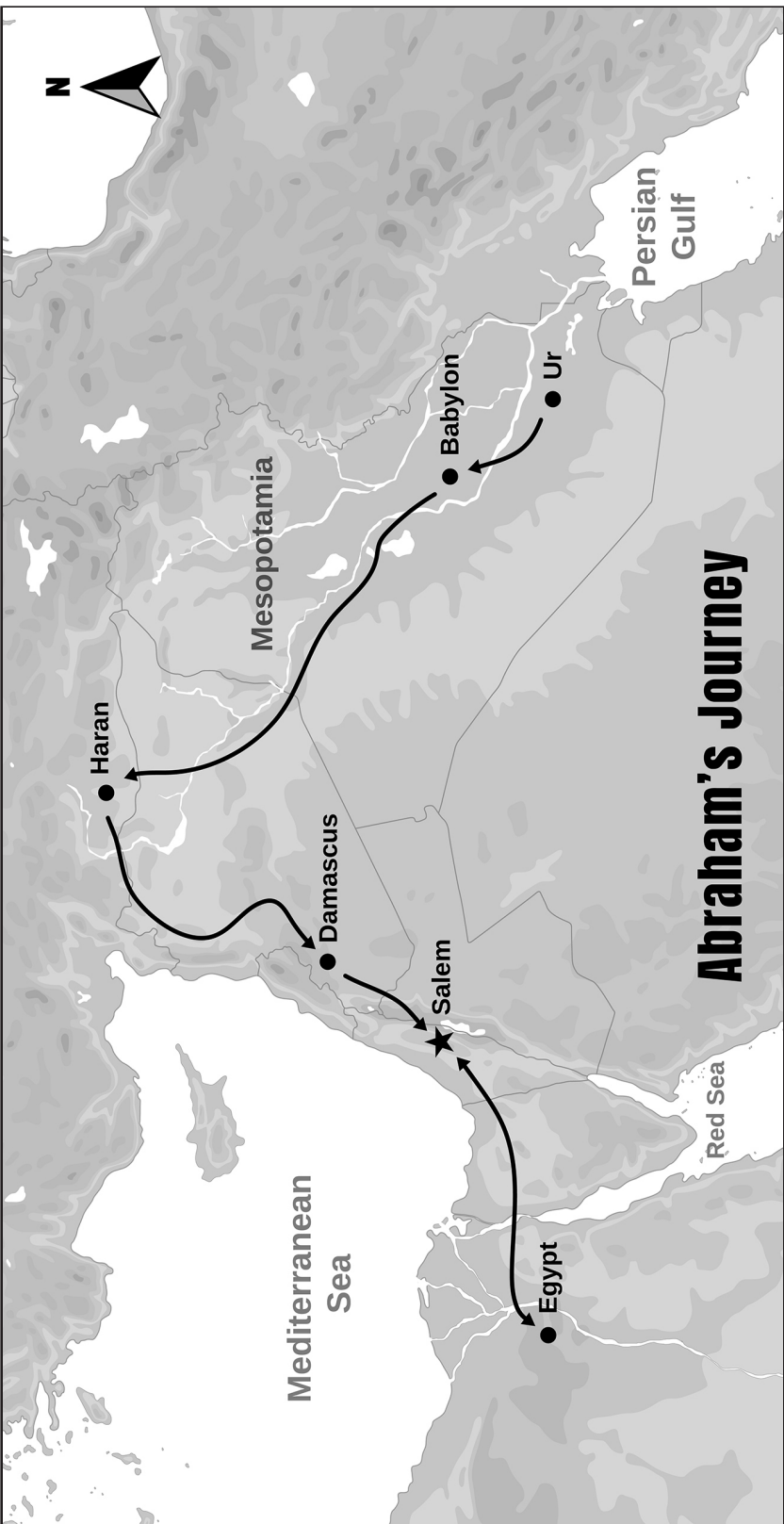
יחזקאל 15:31
יחזקאל 16:31
יחזקאל 17:31
יחזקאל 21:32
יחזקאל 27:32
הושע 14:13
עמוס 2:9
יונה 2:2
חבקוק 5:2

Tartaroō

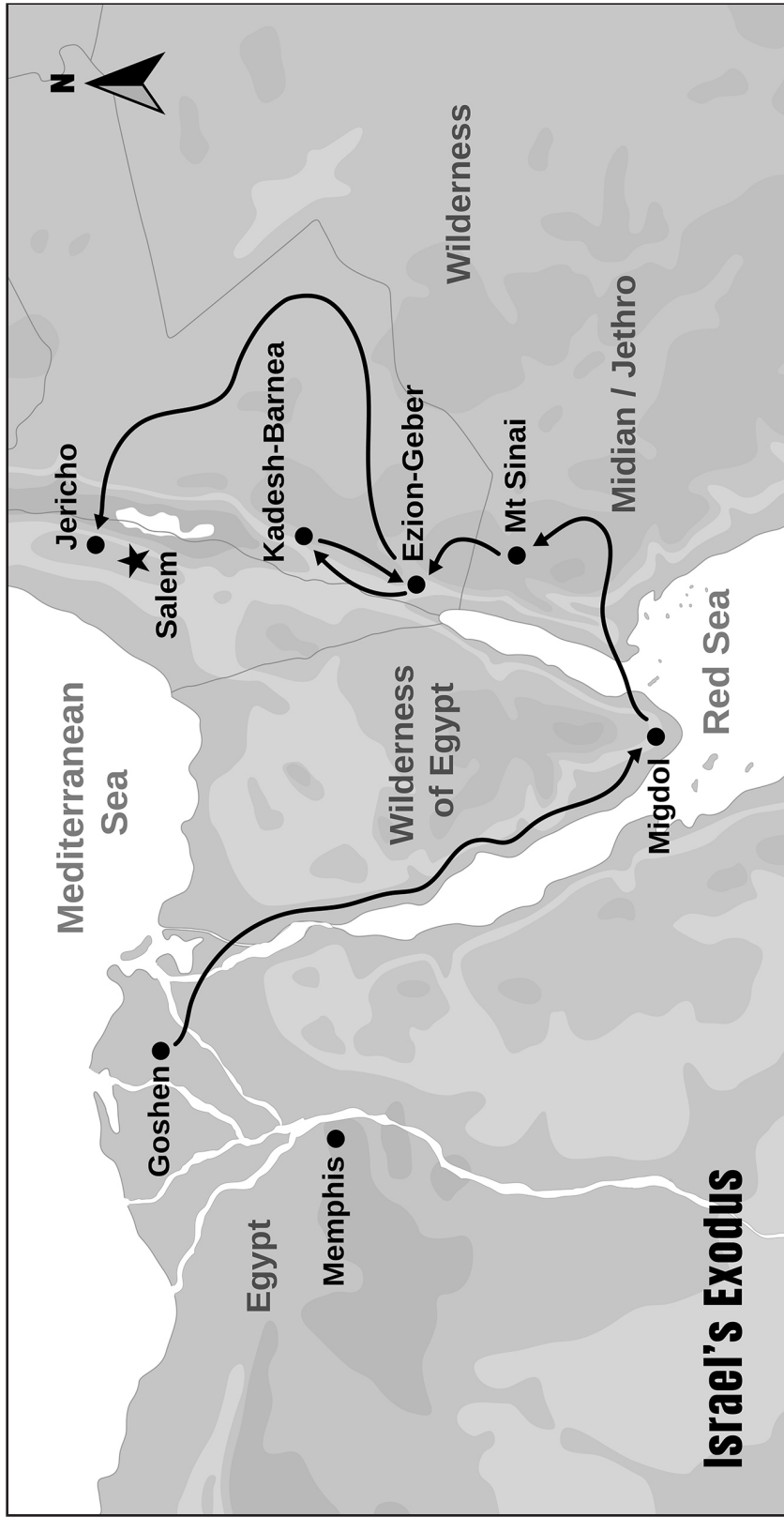
השנית לפטרוס 4:2

Questioned

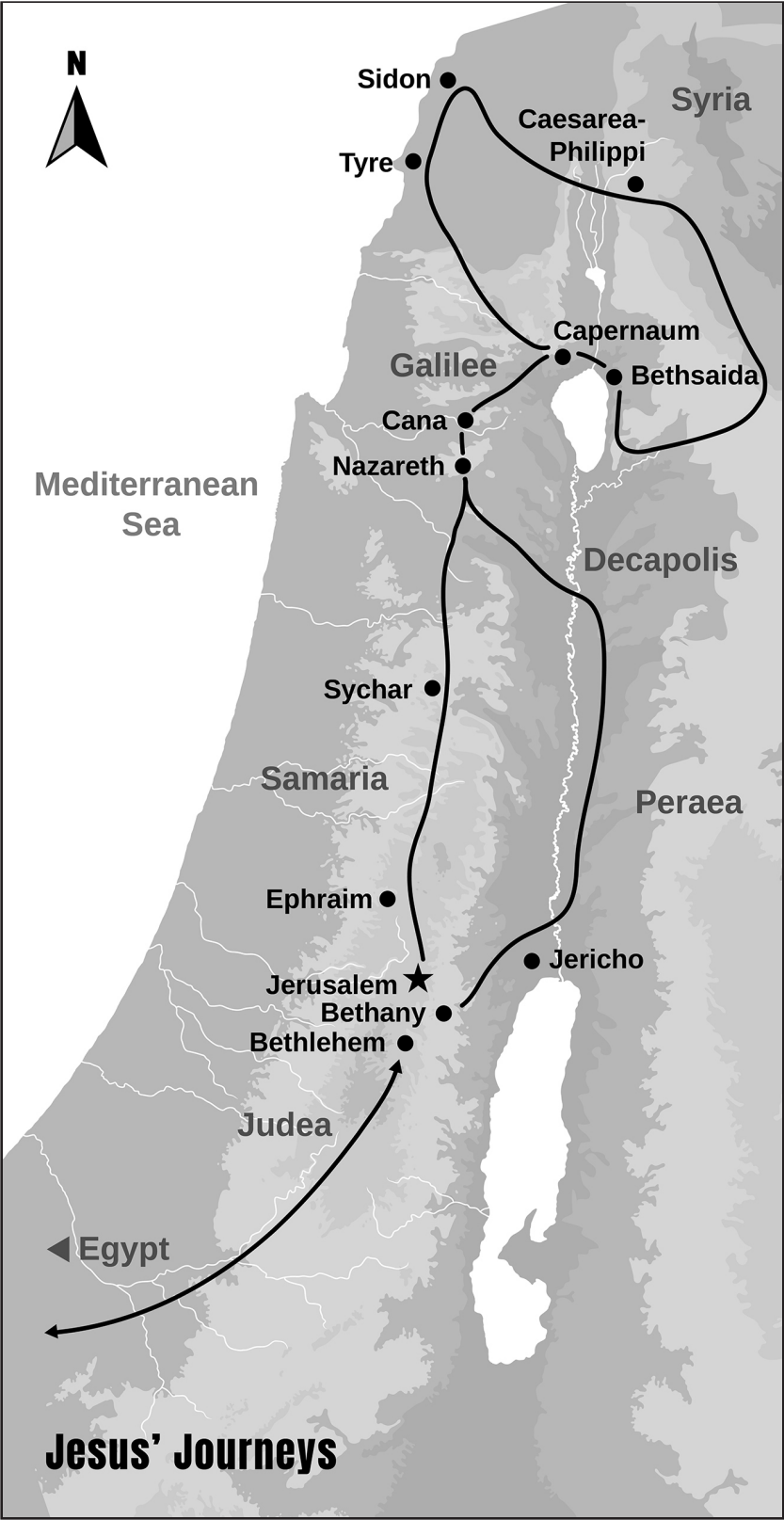
השנית לפטרוס 17:2

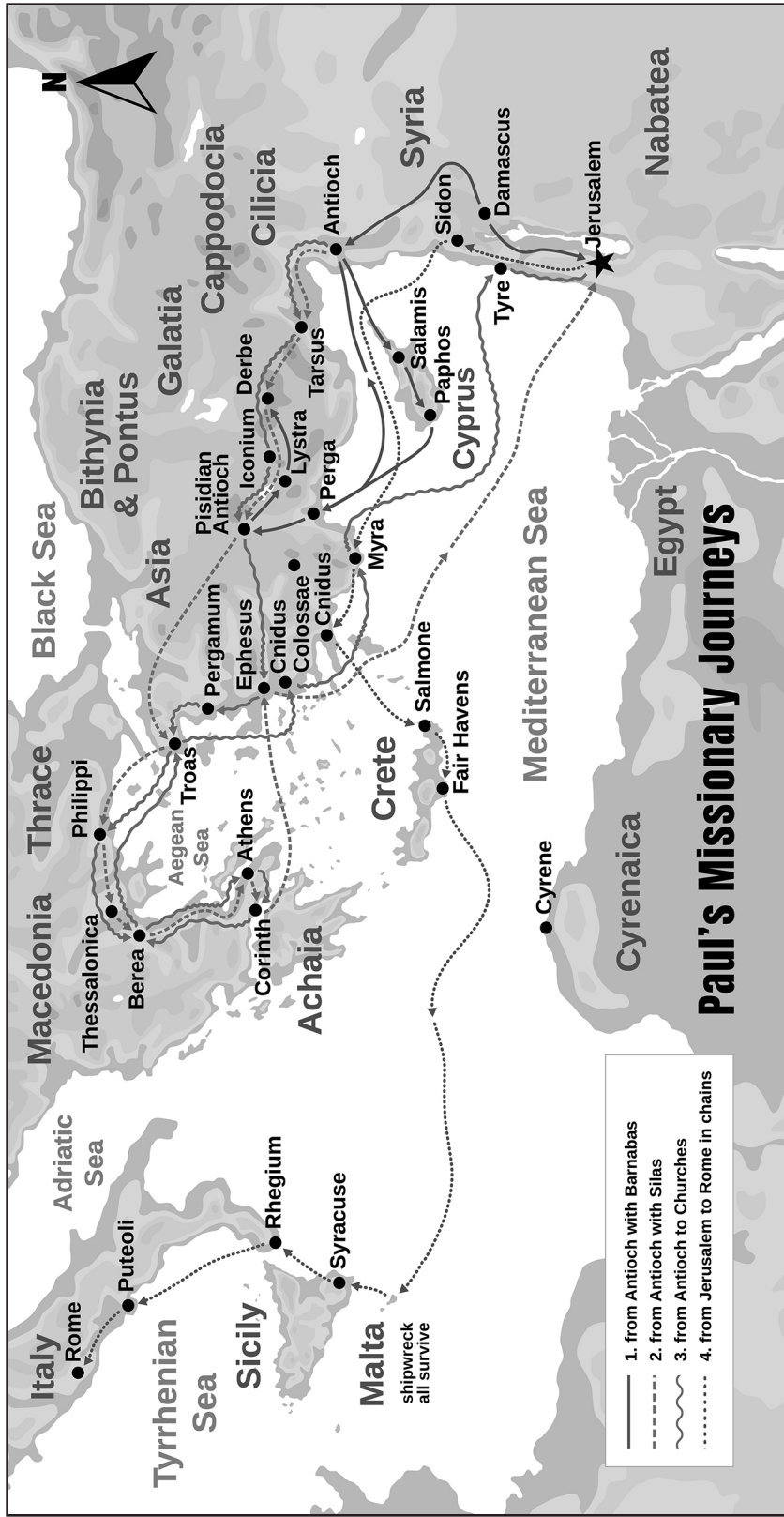
אברהם - כאשר ציווה ה' על אברהם לעזוב את מולדתו וללכת לארץ שהבטיח לה ציית אברהם לה מדרך אמונתו בו. הוא נשבע לה למרות שלא ידע לאן אלוהים מוביל אותו.
(אֶלְהֵעֲבָרִים 11:8)

נתיבי בישול פורטת את הקטע ולא נאמרו אלהים דרך ארץ פלשתיים כי קרוב הוא כי אזור אלהים פרחם קטעם מלאים מלחמה ושבו מצרימה: - (שמות 13:17)

א.א.א. ב.ה.א.א.א. לא באתו ללמד כי שירתו אותם, אלא כדי לשרת אותם ולהתאחדו כנפך בעד רבים. - (מאדק 10:45)

מאת פולוס עברו של יושע המשיח אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת אלודים . - (אֶל הֶרְמוֹנִים 1:1)

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830** John Williams reaches Polynesia
- 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614** Japanese kill 40,000 Christians
- 1572** Jesuits reach Mexico
- 1517** Martin Luther leads Reformation
- 1455** Gutenberg prints first Bible
- 1323** Franciscans reach Sumatra
- 1276** Ramon Llull trains missionaries
- 1100** Crusades tarnish the church
- 1054** The Great Schism
- 997** Adalbert martyrd in Prussia
- 864** Bulgarian Prince Boris converts
- 716** Boniface reaches Germany
- 635** Alopen reaches China
- 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432** Saint Patrick reaches Ireland
- 397** Carthage ratifies Bible Canon
- 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325** Niceae proclaims God is Trinity
- 250** Denis reaches Paris, France
- 197** Tertullian writes Christian literature
- 70** Titus destroys the Jewish Temple
- 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52** Thomas reaches Malabar, India
- 39** Peter reaches Gentile Cornelius
- 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?				
Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:13 Thalaasa	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			▶		Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			▶		Romans 5:12-19	
Where are we?			▶			
					Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.		
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden		
		Son	God's perfect fellowship			
		Holy Spirit				
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people			
		Deceased believing			Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	
		Deceased unbelieving				
	Angels	Holy				
		Imprisoned				
		Fugitive				
		First Beast				
		False Prophet				
		Satan				
	Why are we?			▶		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

"משום כך לכו ועשו תלמידים בכל העולם. השבילו אותם בשם האב הברוך הקדוש. - (מתי 28:19)

